

189.4

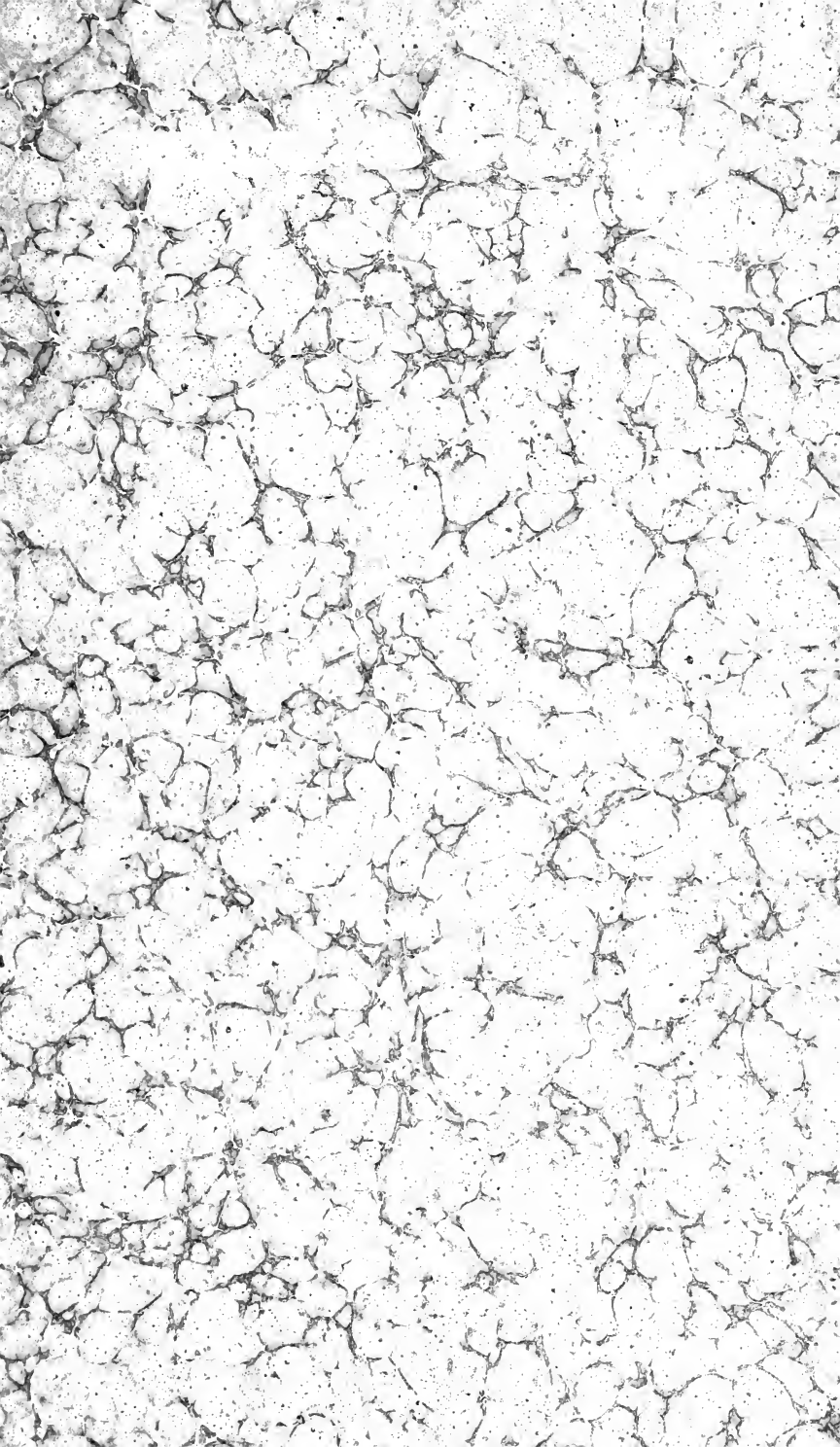
T361

111096, v. 6

BOOK 189.4.T361 v6 c.1
THOMAS AQUINAS # SUMMA THEOLOGICA

3 9153 00064131 8

Edmond - N. Gilman

1916.

+

DIVI THOMAE
AQUINATIS
SUMMA THEOLOGICA

VOLUMEN SEXTUM.

DIVI
THOMAE AQUINATIS

ORDINIS PRAEDICATORUM

DOCTORIS ANGELICI

A LEONE XIII P. M.

GLORIOSE REGNANTE

CATHOLICARUM SCHOLARUM PATRONI COELESTIS

RENUNCIATI

SUMMA THEOLOGICA

EDITIO ALTERA ROMANA

AD EMENDATIORES EDITIONES

IMPRESSA

ET NOVITER ACCURATISSIME RECOGNITA

INDICES — LEXICON

DOCUMENTA

ROMAE

EX TYPOGRAPHIA FORZANI ET S.

M DCCC XCIV

MATERIAE

IN HOC VOLUMINE CONTENTAE

I. INDICES.

1. Auctoritates Sacrae Scripturae.	pag.	I
2. Doctrinae Christianae capita		53
3. Res praecipuae et Doctrinae memorabiles.		59
4. Loca et dogmata ad hodiernas haereses confutandas		350
5. In Epistolas et Evangelia Dominicarum, scilicet referens Sancti Thomae doctrinas, quae recte utiliterque ad illorum explicacionem a verbi divini concionatoribus adhiberi possunt: Proprium de Tempore.		352
Proprium Sanctorum		378
6. Auctores et Concilia, quorum auctoritatibus usus est S. Thomas hac in Summa		387
II. LEXICON quo explicantur S. Thomae et aliorum Scholasticorum verba maxime inusitata ac praecipuae locutiones		389
III. SS. D. NOSTRI LEONIS PAPAE XIII EPISTOLA ENCYCLICA « Aeterni Patris » De Philosophia Christiana ad mentem Sancti Thomae Aquinatis Doctoris Angelici in Scholis catholicis instauranda		425
IV. LITTERAE ad Eminentissimum Card. De Luca, De Academia S. Thomae Aquinatis Romae instituenda		438
V. DECRETUM De Sancto Thoma Aquinate Patrono Coelesti studiorum optimorum cooptando		441
VI. BREVE ad clarissimum Professore F. SATOLLI De studio Summae Theologicae.		444
VII. EPISTOLA Viri Eminentissimi JOSEPHI Card. PECCI ad clarissimum Professore B. LORENZELLI De nostra editione.		445

INDICES-LEXICON

MONITA

ET EXPLICATIONES ABBREVIATIONUM SIGNORUMQUE CONVENTIONALIUM QUAE IN INDICIBUS ADHIBENTUR.

In Indicibus secundo, tertio, quarto et sexto, nec non in *Lexico*, secus ac fieri consueverit in plerisque *Summae* editionibus, in hac nostra ordo alphabeticus litteralis fuit rigore servatus. Ita ex. gr. vox *Aeternitas* potiusquam inter vocabula incipientia per litteram *E*, inuenietur, suo proprio loco, inter vocabula quae incipiunt per litteram *A*; item vox *Coelum*, non inter voces incipientes per *Ce*, sed inter incipientes per *Coe*, etc.

Abbreuiatio prolog. significat *Prologum*.

»	princ.	»	principium Quaestionis, i. e. Summarium.
»	pr.	»	principium partis articuli indicatae.
»	fi.	»	finem. » » »
»	sc.	»	<i>sed contra</i> .
»	o.	»	totum articulum: et quando loco numeri indicantis articulum inuenitur lineola (—), tunc littera <i>o</i> , indicat totam Quaestionem.
»	c.	»	corpus articuli, seu responsum ad quaestionem articuli.
»	S.	»	Supplementum tertiae Partis <i>Summae</i> .
»	s.	»	supra.
»	app.	»	appendicem.

Signum [* ad calcem paginarum dispari numero inscriptarum, indicat continuationem ad paginam sequentem citationum circa idem argumentum. Vide exemplam in Indice primo, pagina 29. in calce.

In omnibus Indicibus *nota numeralis* posita in prima columna inscripta *Pars*, indicat Partem *Summae*: v. gr. 1. = Primam Partem; 1-2. = Primam Secundae Partis; 2-2. = Secundam Secundae Partis; S. = Supplementum. *Nota numeralis* posita in secunda columna inscripta *Qu.* (*Quaestio*), indicat Quaestionem; quae ponitur in tertia columna inscripta *Art.* (*Articulus*), significat articulum. In quarta columna, inscripta *Locus*, indicatur pars articuli: v. gr. c. = corpus; 1. = ad primum; 2. = ad secundum, etc.; o. = articulum integrum.

In exemplum adducimus citationem respicientem primum versiculum S. Scripturae:

Haec scilicet citatio significat, versiculum: *In principio*, etc., declarari in Prima Parte *Summae* Quaestione 46, articulo secundo, corpore articuli; insuper, in eadem Parte et Quaestione, articulo tertio per totum articulum; ulterius, in eadem Parte, Quaestione 61, articulo tertio, in responsione ad tertium argumentum oppositum; adnuc, in Prima Secundae Partis, Quaestione 100, articulo septimo, in responsione ad secundum argumentum; demum, in Secunda Secundae Partis, Quaestione 1., articulo primo, in responsione ad primum.

Pars	Qu.	Art.	Locus
1	46	2	c.
1	46	3	o.
1	61	3	3
1-2	100	7	2
2-2	1	1	1

In principio creavit Deus coelum et terram

INDEX PRIMUS

AUCTORITATES SACRAE SCRIPTURAE.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
GENESEOS.				Et vidit Deus				bam virentem, etc.				Benedixitque illis Deus				rae, etc., usque: in terram			
Cap. I.				1 32 1 3				1 69 2 0.				1 72 — 4				1 69 2 c.			
In principio creavit Deus coelum et terram				1 64 3 3				1 72 — 1				1 73 3 0.				1 74 2 1			
1 46 2 c.				Et divisit lucem a tenebris				1 70 1 0.				Crescite et multiplicamini, et replete terram				Non enim pluerat Dominus Deus super terram			
1 46 3 0.				1 63 5 2				1 70 3 0.				1 72 — 4				1 33 3 c.			
1 61 3 3.				1 67 4 2, 3, 4				Et sint in signa, etc., usque: terram				1 98 1 0.				3 23 3 1			
1 65 5 0.				Appellavitque lucem diem et tenebras noctem				1 70 2 0.				2-2 152 2 1				Sed fons ascendebat e terra, irrigans universam superficiem terrae			
1 66 1 1, 3				1 64 1 3				Fecitque Deus duo magna luminaria, etc., usque: nocti				S. 41 2 0.				1 102 1 2			
1 68 1 1				1 67 4 2				1 68 1 c. fi.				Ecce dedi vobis omnem herbam, etc. usque: ad vespendum				1 102 1 2			
1 69 1 c., 5				1 68 1 1				1 70 1 5				1 96 1 2				Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terrae			
1 74 1 1				Factum et vespere et mane dies unus				Producant aquae reptile, etc., usque: coeli				Vidit Deus cuncta quae fecerat, et erat valde bona				1 91 4 0.			
1 74 2 c.				1 69 1 5				1 71 — 0.				1 22 1 c.				Et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitae			
1 74 3 1, 2, 3				1 74 2 c.				1 72 — 1				1 25 6 3				1 90 1 1			
1-2 100 7 2				1 74 3 6, 7				Creavitque Deus cete grandia, etc., usque: genus suum				1 47 2 c., 1				1 90 3 c.			
2-2 1 1 1				Fiat firmamentum				1 71 — 4				1 49 2 c.				1 91 4 3, 4			
2-2 171 3 c.				1 68 1 0.				Producat terra animam viventem, etc., usque: species suas				Cap. II.				Et factus est homo in animam viventem			
Terra autem erat inanis et vacua				1 68 2 0.				1 72 — 0.				Igitur perfecti sunt coeli, et terra, et omnis ornatus eorum				1 91 4 3			
1 66 1 c., 1				1 68 3 0.				Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram				Complevitque Deus die septimo opus suum, quod fecerat				1 94 2 c.			
1 67 4 c.				1 69 1 c.				1 3 1 2				1 73 1 0.				1 95 1 1			
1 69 1 c., 2				Congregentur aquae in unum locum				1 4 3 0.				Et requievit die septimo ab opere quod patrat				1 97 2 c.			
Et tenebrae erant super faciem abyssi				1 69 4 0.				1 91 4 1, 2				Plantaverat autem Dominus Deus paradysum voluptatis a principio				1 102 — 0.			
1 66 1 c., 5				Appareat arida				1 93 — 0.				1 73 2 0., 3				In quo posuit hominem, quem formaverat			
1 68 3 c.				1 69 1 c., 1				2-2 163 2 1				1 73 3 c.				1 102 4 0.			
1 69 1 c.				Vocavitque Deus firmamentum coelum				Et praesit piscibus maris, etc., usque: terrae				1 74 1 5				Produxit Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vespendum suave			
1 74 3 4				1 68 1 0.				1 96 — 0.				1 74 2 3				1 102 1 1, 5			
Spiritus Domini ferebatur super aquas				1 69 1 5				Et universae terrae				Et benedixit diei septimo, et sanctificavit eura							
1 66 1 c., 5				Appareat arida				1 96 1 sc.				1 75 3 0.							
1 67 4 c.				1 69 1 c., 1				Masculum et foeminam creavit eos				Istae sunt generationes coeli et ter-							
1 69 1 c.				Vocavitque Deus aridam terram, congregationesque aquarum appellavit maria				1 93 4 1											
1 74 3 4				1 69 1 5				1 93 6 2											
Et tenebrae erant super faciem abyssi				Germinet terra her-															

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus							
Lignum etiam vitae in medio paradisi	1	102	1	4	2-2	2	7 c.	A facie Domini Dei	1	1	10	3	manuum suam, et sumat de ligno vitae, et vivat in aeternum	1	97	4	o.	ne, etc.	1-2	105	2	11				
Lignumque scientiae boni et mali	1	102	1	4	2-2	20	1	1	1	3	1	3	vitae, et vivat in aeternum	2-2	161	2	c., 6	Omnis quippe caro corruperat viam suam	1-2	108	4	3				
Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis	1	102	1	2	S.	54	3	1	Serpens decepit me, et comedi	1	94	4	1, 2	Et emisit e in Dominus Deus de paradiso voluptatis	1-2	71	2	3	Cap. VIII.	1-2	72	2	4			
Tulit ergo Dominus Deus hominem, et posuit eum in paradiso voluptatis	1	102	4	o.	Hoc nuncio es ossibus meis	S.	44	1	1	89	3	2	Et collocavit ante paradysum voluptatis Cherubim et flammeum gladium, atque verstitilem, ad custodiendam viam ligni vitae	2-2	154	12	o.	Noë dimisit corvum, qui egrediebatur et non reverterebatur	1-2	102	6	1				
Ut operaretur, et custodiret illum	1	102	3	o.	Erat autem uterque nudus, Adam scilicet et uxor ejus, et non erubescabant	1	96	1	2-2	163	1	4	Donec siccarentur aquae super terram	3	28	3	3	Odoratus est Dominus odor em suavitatis	1-2	103	1	1				
De ligno autem scientiae boni, et mali ne comedas	1	102	1	2	Cap. III.	Serpens erat callidior cunctis animalibus terrae	2-2	165	2	3, 4	Qui dixit ad mulierem	2-2	165	2	3, 4	Adam cognovit Evam uxorem suam	2-2	186	3	6	2-2	186	5	1		
In quacumque enim die comederis ex eo, morte morieris	1-2	85	5	1	o.	Cum praecepit vobis Deus, ut non comederetis de omni ligno paradisi?	3	41	4	c.	Aperitque oculi vestri	3	41	4	c.	Respexit Dominus ad Abel, et ad munera ejus	1-2	186	6	c., 5	2-2	186	7	1		
Non est bonum esse hominem solum	2-2	188	8	o.	3	41	4	c.	Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus eris, etc., usque: calcaneo ejus	2-2	165	2	4	Super pectustuum gradieris	1	63	6	2	2-2	186	8	c., 5	2-2	186	8	c.
Faciamus et adiutorium simile sibi	1	92	1	o.	3	41	4	c.	Et ait Dominus Deus ad serpentem: Maledicta terra in opere tuo	2-2	25	6	1, 3	2-2	77	7	c.	1-2	77	7	c.	1-2	80	3	o.	
Immisit ergo Dominus Deus serpentem in Adam	2-2	175	3	1	1	63	3	o.	2-2	76	1	o.	2-2	76	2	o.	2-2	155	3	3	2-2	156	1	c.		
Curque dormisset, tulit unam de costis ejus, et replevit carnem pro ea	1	92	3	2	2-2	163	2	o.	2-2	76	4	1	2-2	76	4	1	2-2	175	2	2	2-2	175	2	2		
Et edificavit Dominus Deus coetam, quam tulerat de Adam, in mulierem	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	In laboribus comeditis ex ea, cunctis diebus vitae tuae	2-2	164	2	c.	Spinas et tribulos germinabit tibi	1	69	2	2	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1
Quoniam de vira sumpta est	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
Quam ob rem reliquit homo patrem suum, et matrem, et adhaerebit uxori suae	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Cumque cognovissent se esse nudos	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.	2-2	164	2	c., 9	Et aperti sunt oculi amborum	1	95	1	o.	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	2-2	164	2	c., 1	
	1	92	2	o.																						

Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus																	
2-2	110	3	3	carnem praeputii vestri	2-2	174	6 c.	3	31	2 c.	3	31	8 3.	Cap. XXV. Deprecatusque est Isaac Dominum pro uxore sua, etc., usque: concepit Rebecca	2-2	180	5	1	Ipsa vero claudicat ab pede																	
2-2	111	1	1	1-2	105	5	1	3	31	8 3.	3	31	8 3.	Cap. XXII. Tentavit Deus Abraham	2-2	168	7	4	Cap. XXXIII. Jacob adoravit pronus in terram, similiter ancillae et uxores, et filii ejus, s. 18.																	
Cap. XIII.				3	62	6	3	1	114	2	0.	2-2	97	2 c.	2-2	108	4	3	Quasi viderem vultum Dei, s. 3 et 32.																	
Facta est rixa inter pastores				3	66	7	3	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	154	1	1	Obstuprum sororis																
2-2	37	2	5	3	70	3	1	2-2	154	2	2	2-2	110	3	3	2-2	154	6	0.	Cap. XXXV. Apparuit Deus Jacob, s. 32.																
2-2	41	12	c.	Ut sit signum foederis inter me et vos				1-2	102	5	1	3	70	1	0.	2-2	104	3	c.	Benedixitque ei, s. 1. Ego sum Deus omnipotens, s. 17.																
2-2	42	1	c.	Infans octo dierum circumcidetur				1-2	102	5	1	3	70	3	3	2-2	104	3	c.	Crescite, et multiplicatae, s. 1.																
Ne, quaeso, sit jurgium inter me et te				Eritque pactum meum in carne vestra, in foedus aeternum				1-2	102	5	1	1-3	103	3	1	2-2	104	3	c.	Cap. XXXVII. Accusavitque Joseph fratres suos crimine pessimo																
2-2	41	1	0.	Cap. XIV. At vero Melchisedech rex Salem, offensus panem et vinum				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1, 3	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Et ero custos tuus
Fratres enim sumus				Apparuerunt ei tres viri				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
3	28	3	5	Eritque pactum meum in carne vestra, in foedus aeternum				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
Aedificabitque ibi altare Domino				Cap. XV. Credidit Abraham Deo, et reputatum est ei ad justitiam				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
1-2	103	1	2	Cap. XVI. Ingredere ad ancillam meam, etc., usque: ad eam				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
2-2	154	2	3	Cap. XVII. Ego Dominus Deus omnipotens				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
2-2	97	2	3	Cap. XVIII. Compulit illos oppido, ut divertent ad eum				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
1	12	2	c., 1	Cap. XIX. Compulit illos oppido, ut divertent ad eum				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
1	12	5	0.	Cap. XX. Venit autem Deus ad Abimelech, per somnium nocte				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
Ergo Dominus Deus omnipotens				Cap. XXI. Venit autem Deus ad Abimelech, per somnium nocte				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
3	13	1	0.	Cap. XXII. Venit autem Deus ad Abimelech, per somnium nocte				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
Ambula coram me				Cap. XXIII. Dabo pecuniam pro agro, sic sepeliam mortuum meum				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
1-2	91	5	c.	Cap. XXIV. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
1-2	99	6	1	Cap. XXV. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
1-2	110	3	c.	Cap. XXVI. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
Et esto perfectus				Cap. XXVII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
2-2	184	2	3	Cap. XXVIII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
Circumcidetur in vobis omne masculinum				Cap. XXIX. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
3	70	2	4	Cap. XXX. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
Et circumcidetis				Cap. XXXI. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXIII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXIV. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXV. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXVI. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXVII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXVIII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XXXIX. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XL. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLI. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLIII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLIV. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLV. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLVI. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLVII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLVIII. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. XLIX. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	84	1	1	2-2	104	4	2	2-2	154	2	2	2-2	171	5	c.	3	47	6	3	2-2	181	4	7	Verere Dominus est in loco isto
				Cap. L. Ut adjurem te				1-2	103	3	5	2-2	8																							

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			Duos etiam cherubim, ibid.													
			Fecit et mensam de lignis Sethim, s. 6.													
			Fecit et altare thymiamatis de lignis, s. 20.													
			Cap. XXXVIII. Fecit et altare holocausti													
			1-2 102 4 7, o.													
			Cap. XXXIX. De hyacintho et purpura, vermiculo, ac bysso fecit vestes, usque fin., s. 28.													
			Altare aureum, et altare aeneum, s. 20.													
			Et obtulerunt oporteriorum de pellibus arietum rubricatis operimentum de hyacinthinis pellibus													
			1-2 102 4 8., o.													
			Cap. XL. Locutus est ad Moysen, s. 6.													
			Mense primo, prima die mensis eriges tabernaculum, usque fi., s. 26.													
			Et assumpto unctionis oleo, unges tabernaculum cum vasis suis													
			1-2 102 4 9													
			Ut sanctificentur, s. 30.													
			Applicabisque Aaron, et filios ejus, usq.: fecit, s. 29.													
			Altare aureum, et altare holocaustorum, s. 20.													
			Posuit in tabernaculo													
			1-2 102 4 6													
			LEVITICI.													
			Capo I. Si holocaustum fuerit ejus oblatio ac de armento, masculum immaculatum offeret													
			1-2 102 3 8, 9													
			Sanguinem ejus fundentes per altaris circuitum													
			1-2 102 3 8													
			De turturibus et pullis columbae offeret													
			1-2 102 3 2, 4, 6, 9													
			3 37 3 4													
			Retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco													
			1-2 102 3 6													
			Cap. II. Similis erit ejus oblatio, fundetque super eam oleum et thus, usque fi.													
			1-2 102 3 12, 13, 14													
			Nec quidquam mellis adolebit in sacrificio Domini													
			1-2 102 3 14													
			In omni oblatione offeres sal													
			1-2 102 3 13, 14													
			Cap. III. Si hostia pacificorum fuerit ejus oblatio, usque fi.													
			1-2 102 3 8, 9													
			Sive marem sive foeminam													
			1-2 102 3 9													
			Immaculata offeret													
			1-2 102 3 7													
			2-2 86 3 3													
			Fundent sanguinem per circuitum altaris, s. 1.													
			Omnis adeps erit Domini													
			1-2 102 3 8													
			1-2 102 6 1													
			Nec adipem, nec sanguinem omnino comedetis, ibid.													
			Offerunt Domino caudam totam													
			2-2 138 1 3													
			Cap. IV. Qui peccaverit per ignorantiam, et de universis mandatis Domini, usque fi.													
			1-2 102 3 8													
			1-2 102 2 9													
			Immaculatum offeret Domino, s. 3.													
			Sanguinem fundet, s. 1.													
			Omne adipe m offeret Domino, s. 3.													
			Rogabitque pro eo sacerdos, et pro peccato ejus, et dimittetur ei													
			1-2 102 2 c.													
			Hauriet quoque de sanguine vituli inferens illum in tabernaculum testimonii													
			1-2 102 5 6													
			Cumque intinxerit digitum in sanguine, asperget eum septies co-													
			ram Domino contra velum sanctuarii													
			1-2 102 5 5													
			Ponetque de sanguine ejus super cornua altaris thymiamatis, s. 1 et 4.													
			Ponetque manum super caput hostiae pro peccato suo													
			1-2 102 5 6													
			Cap. V. Qui audierit vocem jurantis, usque: anima													
			2-2 98 4 3													
			Anima quae tetigerit aliquid immundum, usque: deliquit													
			1-2 102 5 4													
			3 40 4 2													
			Offerat agnam de gregibus sive capram, s. 3.													
			Orabit pro eo sacerdos, et pro peccato ejus, s. 4.													
			Offerat duos turtures, aut duos pullos columbarum, s. 1.													
			Retorquebit caput ejus ad pennulas, ibid.													
			Quidquid autem reliquum fuerit ejus, faciet distillare ad fundamentum ejus, s. 1.													
			Non mittet in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est													
			1-2 102 3 c., 14													
			Cap. VI. Offeret arietem immaculatum, s. 3.													
			Reddet omnia, quae per fraudem voluit obtinere integra													
			2-2 62 2 o.													
			2-2 79 3 2													
			Et quintam insuper partem domino, cui damnum intulit													
			1-2 105 2 9													
			2-2 62 3 o.													
			2-2 62 4 c.													
			Sirem perditam invenerit													
			2-2 66 5 2													
			Qui rogabit pro eo, et dimittetur ei, s. 4.													
			Omne sacrificium sacerdotum igne													
			cremabitur, nec quisquam comedet ex eo													
			1-2 102 3 8													
			Cap. VII. Sanguis ejus super gyrum fundetur altaris, s. 1.													
			Sicut pro peccato offertur hostia. ita et pro delicto													
			1-2 102 3 8													
			Offeret ex ea caudam, s. 3.													
			Cujus carnes eadem comedentur die, usque: rea erit													
			1-2 102 3 10													
			Adipem non comedetis nec sanguinem, s. 3.													
			Pectusculum et armus dexter erit sacerdotis offerentis hostiam pacificorum													
			1-2 102 3 8													
			2-2 85 — o.													
			Quae tetigerit immundum, s. 5.													
			Fudit reliquum sanguinem ad fundamenta ejus, s. 1.													
			Posuerunt super caput hostiae Aaron et filii ejus, s. 4.													
			Et caudam, s. 3.													
			Cap. IX. Utrumque immaculatum, s. 3.													
			Reliquum fudit ad basim ejus, s. 1.													
			Et caudam, s. 3.													
			Pectora et armos dextros separavit Aaron, s. 7.													
			Laudaverunt Dominum, ruentes in facies suas													
			2-2 81 5 1													
			2-2 82 2 1													
			2-2 85 5 1													
			2-2 88 4 1													
			Cap. X. Pectusculum quod oblatum est, et armus, s. 7.													
			Cap. XI. Haec sunt animalia quae comedere debetis, usque fi.													
			1-2 102 6 1, 2													
			Qui tetigerit morticina eorum, immundus erit, s. 5.													
			Usque ad vesperam													
			1-2 102 5 5													

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
			lis, et abscesso veretro, eccle- siam Domini				molam				1 102 1 4				Israel simulates metum, etc.				1 3 1 4
1-2 105	3	2	Non ingrediatur manzer, hoc est de scorto natus, in Ecclesia Do- mini, usque ad decimam genera- tionem, ibid.	1-2 105	2	4	Cap. XXV.	1-2 105	3	1	Dereliquit Deum	2-2 111	1	0.	Angelus audivit Domini evanuit ex oculis ejus	3	58	1	0.
S.	39	5	c.	S.	3	3	c.	S.	25	1	1	2-2 174	4	2	3	54	1	2	0.
Ammonites et Moabites etiam post decimam ge- nerationem, non intrabunt Eccle- siam Domini in aeternum	1-2 105	3	c.	1	1	1	1	1	1	1	1	2-2 174	4	2	3	54	1	2	0.
Eo quod diligeret te, s. 7.	2-2 40	1	0.	2-2 100	11	c.	Promensuradelicti erit et plagarum modus	2-2 100	11	c.	Vivo ego in aeter- num	2-2 95	3	c.	Cap. VII.	2-2 95	7	3	0.
Non facias cum eis pacem, nec quae- ras eis bona in sempiternum	2-2 40	1	0.	S.	3	3	c.	S.	25	1	1	2-2 95	8	c.	Cap. VIII.	2-2 95	7	3	0.
Non abominaberis Idumaeum, etc. nec Aegyptium, etc. qui nati fue- runt ex eis. In ter- tia generatione intrabunt in Eccle- siam Domini	2-2 40	1	0.	S.	25	1	1	2-2 100	11	c.	Qui dixerit patri suo et matri suae: Nescio vos	2-2 95	8	c.	Coram Domino Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non trades servum domino suo, qui ad te confugerit	2-2 40	1	0.	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non offeres mer- cedem prostibuli	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis	2-2 32	7	2	2-2 101	4	1	1	2-2 101	4	1	1	2-2 95	8	c.	Deo vestro mit- tam hic vobis for- tem	2-2 95	7	3	0.
Non proderis canis</																			

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
Cap. XI.				me duplex spiritus tuus				Israel				2-2 33 4 1				2-2 75 1 1			
Aversa est mens ejus a Domino				1 36 1 2				2-2 94 1 0				Confitemini Domino				Propitiabitur cunctis qui in toto corde, etc.			
1-2 75 5 c.				Ascendit Elias per turbinem in coelum				Cap. XVI.				2-2 3 1 0				1-2 73 10 1			
1-2 87 4 o.				1 102 2 3				Filius consecravit, transferebat per ignem				2-2 12 1 2				2-2 186 10 1			
3 86 4 o.				3 49 5 2				2-2 94 5 2				Quoniam bonus				Cap. XXXIII.			
3 88 1 c.				Requievit spiritus Heliae super Elisaeum				Cap. XVIII.				1 6 1 0				Magis artibus inserviebat			
Qui appaerateri, s. 3.				1 36 1 3				Speravit in Domino Deo suo Israel				Adjavit eum Deus, s. 12.				1-2 57 3 1			
Dirumpens scindam regnum tuum				2-2 17 4 0.				2-2 17 5 c.				II. PARALIP.				2-2 95 1 2			
1-2 105 1 3				Elisaeus maledixit pueris, et duo ursi occiderunt quadraginta duos ex eis, s. 1.				2-2 25 1 2				Cap. III.				2-2 169 2 4			
Cap. XIV.				Dixit Elisaeus: Adducite mihi psaltem. Cumque caneret psaltes				3 7 4 c.				Et coepit Salomon aedificare domum Dei in Hierusalem, in monte Moria qui demonstratus fuerat David, in arca Ornani Jebusei				Cap. XXXIV.			
Cap. XVII.				2-2 171 2 sc.				In Domino Deo nostro habemus fiduciam				1 19 1 0				Custodians praecipua			
Corvisque praecipit, ut pascant te				2-2 171 2 sc.				2-2 129 6 o.				Cap. X.				1-2 99 5 c.			
2-2 83 10 3				2-2 171 2 sc.				Cap. XIX.				Erat enim voluntas Dei ut completetur sermo ejus				3 84 10 c.			
Cap. XVIII.				2-2 171 2 sc.				Cap. XIX.				1 19 1 0				Et tibi est gloria in saecula saeculorum			
Non est gens, aut regnum, in quo non miserit Dominus meus te requirens				2-2 171 2 sc.				3 46 2 1				1 19 12 o.				I. ESDRAE.			
3 44 2 2				2-2 171 2 sc.				Praecepit domui tuae, morieris enim tu, et non vives				Cap. XVI.				Cap. I.			
Incidebant se juxta ritum suum eultrix et lanceolis, donec perfunderentur sanguine				2-2 171 2 sc.				2-2 171 6 2				Qui credunt in eum				Suscitavit Dominus spiritum Cyri			
1-2 102 5 1				2-2 171 2 sc.				Cap. XX.				2-2 2 2 0.				1 41 3 4			
Cap. XIX.				2-2 171 2 sc.				In veritate				Cap. XVII.				Cap. III.			
Angelus Domini tetigit eum				2-2 171 2 sc.				1 16 4 3				Consecratus Dominus				Post haec holocausta jube, etc.			
1 75 1 3				2-2 174 4 c. fi.				1 21 2 2				1-2 102 5 8				1-2 102. 4 10			
1 105 2 1				2-2 174 4 c. fi.				2-2 109 — 0.				Cap. XIX.				Cap. X.			
Ambulavit in fortitudine illius cibus, quadraginta diebus, et quadraginta noctibus				2-2 174 4 c. fi.				Cap. XXI.				Impio praebes auxilium. Sed bona opera inventa sunt in te				Vos transgressi estis et duxistis uxores alienigenas			
1-2 100 8 4				2-2 174 4 c. fi.				Interfecerunt regem, s. 12.				2-2 186 10 2				S. 59 1 0, 1			
2-2 40 4 c.				2-2 174 4 c. fi.				Cap. XXII.				Amicitia jungeris malis				II. ESDRAE.			
2-2 122 4 3				2-2 174 4 c. fi.				Colligeris ad sepulchrum tuum in pace, ut non videant oculi tui mala				2-2 23 1 3				Cap. IX.			
3 100 4 3				2-2 174 4 c. fi.				1 89 8 0, 2				Non hominis exercetis iudicium, sed Domini				Induraverunt cervices suas			
Et ecce Dominus transit				2-2 174 4 c. fi.				2-2 83 4 2				2-2 10 11 c.				1-2 79 3 0.			
2-2 171 2 c.				2-2 174 4 c. fi.				S. 72 1 2				2-2 108 4 2				1-2 79 4 0.			
Cap. XXII.				2-2 174 4 c. fi.				I. PARALIP.				Cum diligentia cuncta facite				Longanimis			
Et omnem exercitum coeli assistentem ei				2-2 174 4 c. fi.				Cap. XI.				2-2 54 1 1				1-2 70 3 1 c.			
1 113 3 0.				2-2 174 4 c. fi.				Proficibatque David vadens et cretascens				Cap. XX.				2-2 156 5 0.			
Egrediar, et eos spiritus mendax in ore omnium prophetarum ejus				2-2 174 4 c. fi.				2-2 186 2 2				Credite in Domino, s. 16.				Cap. XII.			
1 114 1 1				2-2 174 4 c. fi.				2-2 189 1 4				Cap. XXII.				Omnis Israel sanctificabat Levitas, et Levitae sanctificabant filios Aaron			
2-2 172 6 2				2-2 174 4 c. fi.				Cap. XII.				Voluntatis Dei fuit adversus Ochoziam, ut veniret Joram, s. 10.				1-2 102 5 8			
IV. REGUM.				2-2 174 4 c. fi.				Te adjuvat Deus				Cap. XXIV.				III. ESDRAE.			
Cap. I.				2-2 174 4 c. fi.				1 23 8 2				Incurvato genu, adoraverunt				Cap. I.			
Dixit Elias quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de coelo, et devoret te, et quinquaginta tuos				2-2 174 4 c. fi.				Cap. XV.				2-2 84 2 2				Propter irreligiositatem suam			
2-2 108 1 4				2-2 174 4 c. fi.				Pro octava canebant				Levitae quippe facilliori ritu sanctificabantur quam sacerdotes				2-2 92 — 0.			
Cap. II.				2-2 174 4 c. fi.				1-2 102 5 6				1-2 102 5 8				2-2 97 — 0.			
Obscco ut fiat in				2-2 174 4 c. fi.				3 70 3 3				Cap. XXX.				2-2 99 — pr.			
1 113 3 0.				2-2 174 4 c. fi.				Adjuvisset Dominus Levitas, s. 12.				Illis irridentibus et subsannantibus eos				2-2 122 3 c.			
1 114 1 1				2-2 174 4 c. fi.				Cap. XVI.				2-2 122 4 c.				2-2 122 4 c.			
2-2 172 6 2				2-2 174 4 c. fi.				Nolite tangere christos meos				2-2 154 10 1				2-2 122 4 c.			
1 114 1 1				2-2 174 4 c. fi.				2-2 94 1 0.				2-2 154 10 1				2-2 122 4 c.			
2-2 172 6 2				2-2 174 4 c. fi.				Qui peccare fecit				2-2 154 10 1				2-2 122 4 c.			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	82	2	c.	nus ad Satan, ibid.	fuero, ibid.	Cap. X.	Disputate cum Deo cupio	tae, ad instar puncti, s. 8.											
2-2	85	3	c.	Circuivi terram, s. 1.	Nonne sicut lac mulsisti me? etc., usque: tribuisti mihi	1 105 5 c. fi.	2-2 128 — 4	Omnes tenebrae absconditae sunt in occultis ejus											
2-2	94	1	1	Cui respondens Satan ait, s. 1.	Pelle et carnibus vestisti me, ossibus et nervis compegisti me	1 105 5 c. fi.	Numquid Deus indiget mendacio nostro?	3 84 6 1											
2-2	97	3	c.	Numquid considerasti servum meum Job?, ibid.	Vir simplex, ibid. Et rectus, ibid.	1 105 5 c. fi.	S. 25 2 c.	Cap. XXI.											
2-2	186	1	c.	Et adhuc retinens innocentiam	Et adhuc retinens innocentiam	2-2 80 — 2	Cap. XIV.	Qui dixerunt Deo: Recede a nobis											
				Adhuc tu permannes in simplicitate tua?, s. 1.	Cap. III.	1-2 91 — 0.	Cap. XV.	Recede a nobis											
				Cap. IX.	Expectet lucem et non videat, nec ortum surgentis aurorae	3 27 2 2	Cap. XVI.	1 9 1 3											
				Sicut abortivum absconditum non sustinerem, vel qui concepti non viderunt lucem	Cap. IV.	2-2 64 8 1	Cap. XVII.	Cap. XXII.											
				2-2 64 8 1	In angelis suis repperit pravitatem	1 63 — 0.	Cap. XVIII.	Quid prodest Deo si justus fueris, aut quid confert ei, si immaculata fuit vita tua?											
				1-2 29 4 c.	Cap. V.	1-2 29 4 c.	Cap. XIX.	2-2 81 6 2											
				1 105 4 o.	Virum stultum interfecit iracundia	2-2 158 3 1	Cap. XX.	2-2 81 7 c.											
				Cap. XVI.	Vota, si est qui tibi respondeat, et ad aliquem sanctorum convertere	S. 72 2 c.	Cap. XXI.	Deus excelsior coelo, s. 11.											
				Dei cuncta cernentis, s. 13.	Cap. VI.	1-2 93 1 c.	Cap. XXII.	Qui dicebant Deo: Recede a nobis, s. 21.											
				JOB.	Iram merui	3 49 6 c.	Cap. XXIII.	Salvabitur innocens, s. 2.											
				Cap. I.	Cap. VII.	Qui descendit ad inferos, non ascendet	Cap. XXIV.	Qui reversus fueris ad omnipotentem, aedificaberis, et longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo											
				Simplex	Cap. VIII.	Si mendus et rectus incederis, s. 1.	Cap. XXV.	Si reversus fueris ad omnipotentem, aedificaberis, et longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo											
				2-2 109 2 4	Spes hypocritae peribit	2-2 111 4 o.	Cap. XXVI.	1-2 115 — 0.											
				2-2 111 3 2	Deus non proficiet simplicem, s. 1.	Induetur confusione	Cap. XXVII.	3 86 2 0.											
				Et rectus	Deus non proficiet simplicem, s. 1.	Induetur confusione	Cap. XXVIII.	3 86 6 1.											
				1-2 55 4 4	Cap. IX.	Sapienter est corde	Cap. XXIX.	3 88 2 c.											
				2-2 183 1 1	Cap. X.	Cap. X.	Cap. XXX.	1-2 115 — 0.											
				Affuit inter eos etiam Satan	Cap. XI.	Cap. XI.	Cap. XXXI.	3 86 2 0.											
				1 112 3 c., 3	Cap. XII.	Cap. XII.	Cap. XXXII.	3 86 6 1.											
				Circuivi terram	Cap. XIII.	Cap. XIII.	Cap. XXXIII.	3 88 2 c.											
				1 53 1 c.	Cap. XIV.	Cap. XIV.	Cap. XXXIV.	1-2 115 — 0.											
				Numquid considerasti servum meum Job?	Cap. XV.	Cap. XV.	Cap. XXXV.	3 86 2 0.											
				2-2 53 4 c.	Cap. XVI.	Cap. XVI.	Cap. XXXVI.	3 86 6 1.											
				Cui respondens Satan ait	Cap. XVII.	Cap. XVII.	Cap. XXXVII.	3 88 2 c.											
				1 107 3 o.	Cap. XVIII.	Cap. XVIII.	Cap. XXXVIII.	1-2 120 1 c.											
				Ecce universa quae habet, in manu tua sunt, tantum in eum ne extendas manum tuam	Cap. XIX.	Cap. XIX.	Cap. XXXIX.	Ipse vero scit vias meas											
				3 29 1 3	Cap. XX.	Cap. XX.	Cap. XL.	1 14 11 o.											
				Boves arabant, et asinae pas ebantur juxta eos	Cap. XXI.	Cap. XXI.	Cap. XLI.	Vestigia ejus secutus est pes meus, s. 11.											
				2-2 2 6 4	Cap. XXII.	Cap. XXII.	Cap. XLII.	Et nemo potest avertere cogitationes ejus											
				Cap. II.	Cap. XXIII.	Cap. XXIII.	Cap. XLIII.	1 34 1 2											
				Et staret in conspectu ejus, s. 1.	Cap. XXIV.	Cap. XXIV.	Cap. XLIV.	2-2 2 1 c.											
				Ut diceret Domi-	Cap. XXV.	Cap. XXV.	Cap. XLV.	2-2 188 3 1											
					Cap. XXVI.	Cap. XXVI.	Cap. XLVI.	1-2 44 2 c.											
					Cap. XXVII.	Cap. XXVII.	Cap. XLVII.	2-2 47 3 c.											
					Cap. XXVIII.	Cap. XXVIII.	Cap. XLVIII.	2-2 129 7 c.											
					Cap. XXIX.	Cap. XXIX.	Cap. XLIX.	Cap. XXIV.											
					Cap. XXX.	Cap. XXX.	Cap. L.	Ad nimium calorem transit ab aquis nivium											
					Cap. XXXI.	Cap. XXXI.	Cap. LI.	1 10 3 2											
					Cap. XXXII.	Cap. XXXII.	Cap. LII.	1-2 67 4 2											
					Cap. XXXIII.	Cap. XXXIII.	Cap. LIII.	Oculus adulteri observat caliginem											
					Cap. XXXIV.	Cap. XXXIV.	Cap. LIV.	S. 62 3 2											
					Cap. XXXV.	Cap. XXXV.	Cap. LV.	Cap. XXV.											
					Cap. XXXVI.	Cap. XXXVI.	Cap. LVI.	Qui facit concordiam in sublimibus suis											
					Cap. XXXVII.	Cap. XXXVII.	Cap. LVII.	1 108 6 c.											
					Cap. XXXVIII.	Cap. XXXVIII.	Cap. LVIII.	1 115 8 o.											
					Cap. XXXIX.	Cap. XXXIX.	Cap. LIX.	Numquid est nu-											
					Cap. XL.	Cap. XL.	Cap. LX.												
					Cap. XLI.	Cap. XLI.	Cap. LXI.												
					Cap. XLII.	Cap. XLII.	Cap. LXII.												
					Cap. XLIII.	Cap. XLIII.	Cap. LXIII.												
					Cap. XLIV.	Cap. XLIV.	Cap. LXIV.												
					Cap. XLV.	Cap. XLV.	Cap. LXV.												
					Cap. XLVI.	Cap. XLVI.	Cap. LXVI.												
					Cap. XLVII.	Cap. XLVII.	Cap. LXVII.												
					Cap. XLVIII.	Cap. XLVIII.	Cap. LXVIII.												
					Cap. XLIX.	Cap. XLIX.	Cap. LXIX.												
					Cap. L.	Cap. L.	Cap. LXX.												
					Cap. LI.	Cap. LI.	Cap. LXXI.												
					Cap. LII.	Cap. LII.	Cap. LXXII.												
					Cap. LIII.	Cap. LIII.	Cap. LXXIII.												
					Cap. LIV.	Cap. LIV.	Cap. LXXIV.												
					Cap. LV.	Cap. LV.	Cap. LXXV.												
					Cap. LVI.	Cap. LVI.	Cap. LXXVI.												
					Cap. LVII.	Cap. LVII.	Cap. LXXVII.												
					Cap. LVIII.	Cap. LVIII.	Cap. LXXVIII.												
					Cap. LIX.	Cap. LIX.	Cap. LXXIX.												
					Cap. LX.	Cap. LX.	Cap. LXXX.												
					Cap. LXI.	Cap. LXI.	Cap. LXXXI.												
					Cap. LXII.	Cap. LXII.	Cap. LXXXII.												
					Cap. LXIII.	Cap. LXIII.	Cap. LXXXIII.												
					Cap. LXIV.	Cap. LXIV.	Cap. LXXXIV.												
					Cap. LXV.	Cap. LXV.	Cap. LXXXV.												
					Cap. LXVI.	Cap. LXVI.	Cap. LXXXVI.												
					Cap. LXVII.	Cap. LXVII.	Cap. LXXXVII.												
					Cap. LXVIII.	Cap. LXVIII.	Cap. LXXXVIII.												
					Cap. LXIX.	Cap. LXIX.	Cap. LXXXIX.												
					Cap. LXX.	Cap. LXX.	Cap. LXXXX.												
					Cap. LXXI.	Cap. LXXI.	Cap. LXXXXI.												
					Cap. LXXII.	Cap. LXXII.	Cap. LXXXXII.												
					Cap. LXXIII.	Cap. LXXIII.	Cap. LXXXXIII.												
					Cap. LXXIV.	Cap. LXXIV.	Cap. LXXXXIV.												
					Cap. LXXV.	Cap. LXXV.	Cap. LXXXXV.												
					Cap. LXXVI.	Cap. LXXVI.	Cap. LXXXXVI.												
					Cap. LXXVII.	Cap. LXXVII.	Cap. LXXXXVII.												
					Cap. L														

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
			merus militum ejus?				mo peccatum meum	2	27	3	1	1-2	53	—	o.		
1	50	3	o.	S.	61	2	3	1-2	62	1	c.	2-2	69	1	o.		
1	112	4	2	Cap. XXXIII.				1-2	69	1	c.	2-2	69	2	o.		
			Et super quem non surget lumen il- lus?	Semel loquitur Deus, et secundo idipsum non re- petit	1	27	5	3	1-2	69	3	c.	2-2	87	o.		
1	107	2	c.		1	43	5	2	2-2	86	1	4					
1	109	3	c.	Si fuerit pro eo angelus loquens, unus de millibus, s. 25.	1	27	5	3									
			Aut apparere mun- dus, natus de mul- liere?, s. 15.	Ut annunciet homi- nis aequitatem, s. 23.	1	43	5	2	1-2	102	6	1	Et in via peccato- rum non stetit 2-2	183	1	o.	
			Cap. XXVI.	Cap. XXXIV.	3	45	4	1	3	41	4	c.	In lege ejus medi- tabitur die ac nocte	2-2	188	6	o.
			Cujus adjutor es 1 23 8 2	Conteret multos et innumerabiles, et stare faciet alios pro eis	1	23	6	1	1-3	102	6	1	Ps. III.				
			Cui dedisti consi- lium, s. 12.	Et prudentia ejus (scilicet Dei)	1	23	6	1	1-3	102	6	1	Esurrexi quia Do- minus suscepit me	3	53	4	o.
			Forsitan illi qui non habet sapien- tiam s. 9.	Cap. XXXV.	1	23	6	1	1-3	102	6	1	Domini est salus	3	53	4	o.
			Et prudentia ejus (scilicet Dei)	Si peccaveris, quid ei noceris? etc.	1	23	6	1	3	37	2	2	3	37	2	2	
			1 22 1 c., 1	Et condemnabis me, ut justificeris	1	23	6	1	2-2	33	5	c.	3	61	3	c., 2	
			Columnae coeli contremiscunt	Ecce spes ejus fru- strabitur	1	23	6	1	2-2	38	1	4	3	61	4	c.	
			S. 73 3 c.	Et filium hominis adjuvabit justitia tua	1	23	6	1	2-2	79	3	o.	3	68	1	o.	
			Cap. XXVII.	2-2 57 2 c.	2-2	79	3	o.	3	68	2	c., 3	3	68	2	c., 3	
			Non recedam ab innocentia mea, s. 2.	Nunc ulciscitur scelus valde	2-2	151	2	o.	3	75	5	c.	3	75	5	c.	
			Quae est spes hy- pocritae? s. 8.	Cap. XXXVI.	1	21	4	1	1	107	5	c.	3	84	5	c.	
			Cap. XXVIII.	Cap. XXXVI.	1	21	4	1	1	107	5	c.					
			Ecce timor Do- mini, ipsa est sap- ientia, et recede- re a malo intelli- gentia	Causa tua quasi impii judicata est, causam judicium- que recipies	1	21	4	1	2-2	18	3	1	Et quid diligitis vanitatem et quae- ritis mendacium?	1	17	1	c.
			2-2 19 7 2	2-2 151 2 o.	3	49	6	c., fi.	2-2	18	3	1	Irascimini et nolite peccare	2-2	158	1	o.
			2-2 45 1 3	Cap. XXXVII.	2-2	151	2	o.	2-2	158	2	o.	3	15	9	c.	
			Cap. XXX.	Cap. XXXVII.	2-2	151	2	o.	2-2	158	2	o.	Sacrificate sacri- cium justitiae	2-2	81	4	1
			Ubi constituta est domus omni veni- venti	Cap. XXXVIII.	1	21	4	1	2-2	85	1	o.	2-2	85	2	o.	
			S. 69 4 c.	Quis poterit scru- tari vias ejus? s. 11.	1	21	4	1	2-2	85	3	2	2-2	85	3	2	
			Cap. XXXI.	Omnes homines vident eum, unus- quisque intuetur eum procul	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
			Pepigi foedus cum oculis meis, ut ne cogitarem quid- dem de virgine	2-2 151 2 o.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
			2-2 167 2 c., 2	2-2 151 2 o.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
			Sciat Deus simpli- citatem meam, s. 1.	Cap. XXXII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
			Numquid non in- terdixit me? s. 10.	Cap. XXXIII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
			Ab infantia crevit mecum misera- tio, etc.	Cap. XXXIV.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	51	1	o.	Cap. XXXV.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	63	1	o.	Cap. XXXVI.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	63	2	3	Cap. XXXVII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	63	3	c.	Cap. XXXVIII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	71	2	1	Cap. XXXIX.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	85	1	c.	Cap. XL.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
1-2	95	1	c.	Cap. XLI.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
2-2	47	15	o.	Cap. XLII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
2-2	108	2	c.	Cap. XLIII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
2-2	123	1	2	Cap. XLIV.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
2-2	141	1	2	Cap. XLV.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
3	27	6	3	Cap. XLVI.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	
			Si abscondi ut ho-	Cap. XLVII.	1	64	3	2	1	64	3	2	2-2	85	4	c.	

Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus
1	8	3	4	2-2	154	12	4	Ps. XXXI.	1-2	76	4	Ps. XLIII.							
1	43	3	o.	Ab alienis parce				Quoniam tacuit	3	47	5	In nomine tuo							
1	112	1	c.	servo tuo				1-2 27 2 c.				confitebimur							
3	2	10	2	S. 2 5 1				Ps. XXXII.				2-2 3 1 o.							
	Ps. XV.				Ps. XX.			Cantate ei canti-				2-2 12 1 2							
	Bonorum meorum non				Quoniam praeve-			cum novum: bene				Ps. XLIV.							
	eges				nisti eum in be-			psallite, etc.				Unxit te Deus,							
1	4	2	c.	nedictionibus				2-2 91 — o.				Deus tuus, oleo							
1	4	3	o.	dulcedinis				Qui intelligit om-				laetitiae, prae							
	Nec dabis sanctum				1-2 111 3 o.			nia opera eorum				consortibus tuis							
	tuum videre cor-				1-2 154 5 c.			1 22 2 o.				1-2 102 5 9							
	ruptionem				1-2 162 3 1			1 22 3 o.				3 72 2 c.							
3	50	5	c.		2-2 45 2 c.			1 103 5 o.				Circumdatus varic-							
	Adimplebis me lac-				2-2 83 13 c.			1 113 2 c.				tate							
	titia				2-2 91 1 c.			1 113 6 c.				2-2 103 2 o.							
1	12	8	4		2-2 13 4 c.			1 116 1 c.				2-2 159 1 o.							
1-2	1	5	c.		2-2 91 — o.			1-2 91 2 c.				Omnis gloria ejus							
1-2	3	4	1		Ps. XXI.			2-2 93 2 c.				filiae regis abintus							
1-2	3	8	c.		Quare me dereli-			Qui finxit sigilla-				2-2 168 1 1							
1-2	4	5	5		quisti?			tim corda eorum				Ps. XLV.							
1-2	5	3	c.		1 113 6 o.			1 14 5 o.				Terribilis							
1-2	5	4	c.		3 47 3 c. fi.			1 14 6 o.				1-2 42 1 o.							
1-2	5	8	c., 3		3 50 2 1			1 14 11 o.				1-2 43 1 1							
1-2	67	4	3		Verba delictorum			1 14 12 o.				2-2 19 1 o.							
2-2	13	3	c., 2		meorum			1 15 3 4				3 7 6 o.							
2-2	28	3	c.		3 15 1 1			1 22 2 o.				Ps. LXVII.							
2-2	118	7	c.		Et non exaudies			1 22 3 o.				Magnus Dominus							
2-2	173	1	c.		3 21 4 4			1 55 1 5				1 28 4 c.							
	Delectationes in				Ps. XXII.			1 57 2 c. fi.				1 42 1 1							
	dextera tua usque				Calix meus ineb-			1 89 4 c.				1 42 4 2							
	in finem				rians, quam			Ps. XXXIII.				3 58 3 o.							
-2	28	3	o.		praeclarus est			Semper laus ejus				Deus in domibus							
23	46	6	3		2-2 144 1 2			in ore meo				ejus cognoscetur							
	Cum vultu tuo				3 78 3 1			2-2 91 1 o.				2-2 83 2 c.							
2-2	173	1	c.		Ps. XXIII.			2-2 91 2 o.				Ps. LXVIII.							
	Ps. XVII.				Et mundo corde			Accedite ad eum				Qui confidunt in							
	Quoniam tu popu-				2-2 8 7 o.			et illuminamini				virtute sua							
	lum humilem sal-				Attollite portas			1 3 1 5				2-2 188 7 c.							
	vum facies et ocu-				principes vestras,			S. 10 5 sc.				Simul insipientes							
	los superbiorum				etc. rex gloriae			Gustate et videte,				stultus peribunt							
	humiliabis				3 39 5 3			quoniam suavis				2-2 46 1 1							
2-2	162	1	o		3 52 1 c. fi.			est Dominus				Homo cum in ho-							
	Cum perverso per-				Quis est iste rex			2-2 97 2 2				nore esset, non							
	verteris				gloriae?			Oculi Domini su-				intellexit, compa-							
	S. 2 5 1				1 57 5 o.			per justos				ratatus, etc. jumen-							
	Ps. XVIII.				1 106 4 2			1 8 3 o.				Et, etc.							
	Coeli enarrant glo-				Ps. XXIV.			1 3 1 3				2-2 64 2 3							
	riam Dei				Propter bonitatem			1 22 2 4				Ps. XLIX.							
	1 68 2 c.				tuam, Domine.			1 23 7 c.				Deus manifeste ve-							
	Lex Domini immac-				1 44 4 c., 3			Etaures ejus in pre-				niet							
	ulata convertens				Diriget mansuetos			2-2 83 16 o.				3 36 1 1, 3							
	animas				in judicio, doce-			3 43 2 1				Ps. L.							
1-2	91	4	c.		bit mites vias			3 82 6 c.				Tibi soli peccavi,							
	Timor Domini				suas			3 82 7 3				etc., usque: judi-							
	sanctus permanet				2-2 157 4 c., 1			Ps. XXXIV.				caris							
	in saeculum sae-				Ps. XXIX.			Cogitans mihi				1-2 96 5 3							
	culi				Quae utilitas in			mala				2-2 67 4 o.							
1-2	67	4	2		sanguine meo,			1-2 47 2 c.				3 46 2 3							
2-2	19	11	o.		dum descendo in			3 83 2 o.				Ecce enim in ini-							
	Et dulciora super				corruptionem?			Humiliabam in				quitatibus con-							
	mel et favum				3 51 3 1			jejunio animam				ceptus sum							
2-2	188	6	c.		3 53 1 c.			meam				1-2 82 2 1							
	Delicta quis intel-				Ps. XXX.			2-2 147 1 c.				2-2 103 — o.							
	ligit, ab oculis				In te, Domine,			2-2 147 2 c.				Incerta et occulta							
	meis munda me				speravi			2-2 147 5 c.				sapientiae tuae							
1-2	112	5	c. fi.		1-2 65 5 3			3 84 2 o.				2-2 17 1 3							
	Praeceptum Domi-				2-2 18 2 1			Humiliabam in				Auditui meo							
	nium lucidum				3 7 4 o.			jejunio animam				2-2 28 1 o.							
1-2	102	1	o.		3 7 6 1			meam				2-2 35 2 2, c.							
	Emundabor a del-				3 7 8 2			2-2 147 7 c.				Cor mundum crea							
	icto maximo				3 7 9 1			Ps. XXXV.				in me, Deus							
2-2	33	7	2					Noluit intelligere				1 64 1 2							
2-2	126	7	4					ut bene ageret				1-2 109 1 o.							
								1-2 8 — o.											
								1-2 19 6 c.											
								1-2 76 3 c.											

Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus	Ps.	Qu.	Art.	Locus
Ps. CXII.				Ad confitendum tibi, 1, Paral. 16, 6.	tua veritas, ibid.			tionem, s. 2				Et doce, Matth. 23, 2.							
Et humilia respicit in coelo et in terra				Particeps ego sum omnium, etc. 4, d. 20, ar. 3, q. 2, ad. 5, et d. 45, q. 2, art. 1, et q. 1, c.	Adjuvame, 1 Paral. 12, 5.			1 111 2 c.				SADÉ.							
Ps. CXIII.				Timentium te, Levit. 19, 14.	Secundum misericordiam tuam, Exod. 22, 11.			2-2 32 3 2				Justus es, Domine, Deut. 32, 6.							
Omnia quaecumque voluit fecit				Superjudicia justificationis tuae, s. 5.	Testimonia oris tui, s. 1, et Gen. 3, 14.			SAMELCH.				Testimonia tua, s. 1.							
Ps. CXV.				Bonus et tu, in bonitate tua, 1 Paral. 16, 7.	Factus sum sicut uterin pruina, Ps. 32, o. 5.			Iniquos odio habui, Ps. 138, 12.				Et veritatem tuam, Exod. 34, 5.							
Pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus				Bonus et tu, in bonitate tua, 1 Paral. 16, 7.	LAMED.			Adjutor meus, 1 Paral. 12, 5.				Justificationes tuas, s. 2.							
Ps. CXVIII.				Mandatis tuis, ibid. In toto corde meo, Deuter. 6, 4.	In aeternum, Domine, verbum tuum permanet in coelo, 3 Reg. 8, 10.			Mandata Dei mei, s. 2, et Gen. 17, 5.				Tabescere me fecit zelus meus, Exod. 20, 6, et Ps. 38, c. 10.							
Qui scrutatur testimonium ejus				Humiliasti me, 2 Reg. 8, 1.	Veritas tua, Exod. 34, 5.			Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam				Ignitum eloquium tuum vehementer, Heb. 4, 3, 4.							
Ps. CXVIII.				Lex oris tui, Gen. 3, 14.	In humilitate mea, 2 Reg. 8, 1.			2-2 188 11 c.				Mandata tua, s. 2.							
Qui scrutatur testimonium ejus				Coagulatum est sicut lac coreorum, Exod. 4, 9.	Testimonia tua, ibid. 1.			2-2 189 11 c., 3				Aequitas, Job 23, 4.							
Ps. CXVIII.				Manus tuae, Domine, Gen. 3, 14.	Latum mandatum tuum nimis, ibid., 2			Non confundas me, Ps. 30, 2.				Intellectum da mihi, Matth. 23, 2.							
Qui scrutatur testimonium ejus				Et plasmaverunt me, ibid. 9, 10.	1-2 107 4 o			Meditabor in justificationibus tuis semper, s. 2, et Luc. 18, 1.				Ut custodiam mandata tua, ibid.							
Ps. CXVIII.				Da mihi intellectum, Matth. 23, 2.	1-2 107 4 o			A justitiis tuis, Deut. 32, 6, et Ps. 18, 7.				Secundum misericordiam tuam, Exod. 22, 11.							
Qui scrutatur testimonium ejus				Ut discam mandata tua, s. 2.	et Ps. 93, 12.			Testimonia tua, ibid., 1.				De testimoniis tuis, s. 1.							
Ps. CXVIII.				Qui timent te, Levit. 19, 14.	Super senes intellexi			A judiciis tuis non declinavi, ibid., 5.				Prope es tu, Domine							
Qui scrutatur testimonium ejus				Aequitas judicia tua, s. 5, et Job 23, 4.	1 17 5 3, fi.			Et justificationes tuas, s. 2.				1 3 1 5							
Ps. CXVIII.				In veritate tua, Exod. 34, 5.	2-2 174 4 1			Et mandata tua, ibid. 2.				1 9 1 3							
Qui scrutatur testimonium ejus				Humiliasti me, 2 Reg. 8, 1.	Doce me, Matth. 23, 2.			Da mihi intellectum, ibid.				2-2 22 2 1							
Ps. CXVIII.				Fiat misericordia tua, Ps 80, 1 et Exod. 22, 11.	Judicia justitiae tuae, s. 5, et Deut. 32, 6.			Mirabilia testimonia tua, s. 1.				et Job 4. c. 5							
Qui scrutatur testimonium ejus				Veniant mihi miserationes tuae, ibid. Gen. et 3, 13, Exod. 19, 6.	Humiliatus sum, 2 Reg. 8, 1.			Ideo scrutata est anima mea, Gen. 46, 2.				et Ps. 45, c. 5, et Isa. pro. 2, et c. 7 fi. et c. 12 fi. et c. 34, c. 1. fi. et Phil. 4, c. 3, et Heb. 2, lect. 3, c. 4, et c. 3, 8, et infra, 7 ad 2.							
Ps. CXVIII.				Confundantur, Ps. 30, 2.	De mandatis tuis, s. 2.			Mandata tua, ibid. 2.				In aeternum fundasti ea, Gen. 17, 11.							
Qui scrutatur testimonium ejus				Testimonia tua, s. 1.	Testimonia tua, ibid. 1.			Justificationes meas, ibid.				RES.							
Ps. CXVIII.				In justificationibus tuis, ibid. 2.	Anima mea in manibus meis semper, Prov. 21, 1, et			Aspice in me, Exod. 2, 6.				Vide humilitatem meam, Exod. 2, 6, et 2 Reg. 8, 1.							
Qui scrutatur testimonium ejus				Defecit in salutare tuum anima mea, Gen. 46, 2, et Job 12, 2.	1-2 80 5 5			Et miserere mei, Exod. 22, 11.				Longe a peccatoribus salus							
Ps. CXVIII.				Justificationes tuas, s. 2.	1-2 80 4 c. fi.			Gressus meos, etc., Isa. 10, 6, et Prov. 16, 6.				1-2 98 2 4							
Qui scrutatur testimonium ejus				Omnia mandata	et Jud. 12, 1, et Eccl. 15, 3, et Job 15, 5, et 1 Tim. 5, 6.			Faciem tuam illumina super servum tuum, Gen. 3, 14, et Ps. 35, 10.				Quia justificationes tuas non exquisierunt, s. 2.							

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			tur affligit animam				Vir amicibilis ad societatem, magis amicus erit quam frater				2-2 63 3 c.				Omnia flumina intrant mare, etc.				1-2 2 1 3
1-2	32	3	2								Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor				1 102 1 2				Cap. VII.
1-2	40	8	2								1-2 46 6 1				Nihil sub sole novum				Quod nemo possit corrigere, quem ille despexerit
			Cap. XIV.								Cap. XXVII.				1 73 1 3				1 23 3 3
			Errant qui operantur malum				Luxuriosa res vixit				Non auferetur ab eo stultitia ejus				2-2 114 1 3				Noli esse justus multum
1	63	1	4				Fidelem quis invenit?				Cap. XXVIII.				2-2 186 10 3				1 103 5 2
1-2	6	8	0.				1 22 1 c.				Justus quasi leo confidens, absque timore erit				2-2 114 1 3				Qui Deum timet, nihil negligit
1-2	58	2	c.				1-2 97 4 c.				3 15 7 1				1-2 17 1 3				2-2 54 2 4
1-2	77	2	c.				Cap. XXI.				Qui declinat aurem suam ne audiat legem, addit et laborem vel dolorem				1-2 38 1 1				Solummodo hoc reperi, quod fecerit Deus hominem rectum
2-2	20	2	0.				Quocumque voluerit vertet illud				2-2 83 10 1				2-2 38 4 1				1 95 — 0.
2-2	51	3	2				1-2 6 1 3				2-2 178 2 1				1-2 38 4 1				2-2 5 1 c.
2-2	53	2	c.				1-2 9 4 1				Qui abscondit scelera sua, non dirigitur				Quid est quod futurum est				Cap. VIII.
			Cap. XV.				1-2 9 6 c.				3 84 6 1				S. 19 1 1				Ego os regis ob-servo
			In abundantia justitia virtus est plurima				1-2 55 4 6				Qui autem mentis est durae, corruet in malum				Cap. II.				2-2 152 2 1
1-2	68	1	c.				1-2 80 1 5				1-2 101 3 c.				Cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam, ut animum meum transferrem ad sapientiam				Non est in hominis potestate prohibere spiritum
1-2	68	4	0.				1-2 109 1 c.				1-2 101 3 c.				2-2 149 4 0.				2-2 189 1 4
1-2	68	6	0.				1-2 109 9 c.				1-2 101 3 c.				2-2 188 5 c.				Cap. IX.
1-2	68	7	0.				2-2 104 4 c.				1-2 101 3 c.				Unus utriusque (scilicet sapientis et stulti) est interitus				Nescit homo utrum amore, an odio dignus sit
			Per timorem Domini declinat omnis a malo				3 86 1 c.				1-2 101 3 c.				2-2 149 4 0.				1-2 112 5 0.
2-2	54	2	4				1 19 9 c.				1-2 101 3 c.				2-2 188 5 c.				3 80 4 5
			Cap. XVI.				1 82 2 1				1-2 101 3 c.				Unus utriusque (scilicet sapientis et stulti) est interitus				S. 14 2 2
			Universa propter semetipsum operatus est Dominus				1 103 8 c.				1-2 101 3 c.				Unus utriusque (scilicet sapientis et stulti) est interitus				Universa aequa veniunt justo et impio, etc., usque unde
1	44	4	c.				1-2 8 1 0.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				1-2 114 10 4
1	65	2	0.				1-2 6 4 3				1-2 101 3 c.				Cap. III.				Mortui vero nihil noverunt amplius
			Abominatio Domini est omnis arrogans				1-2 18 4 1				1-2 101 3 c.				Didici quod omnia opera quae fecit Deus, perseverent in aeternum				1 75 6 1
2-2	112	1	2				1-2 19 1 1				1-2 101 3 c.				1 103 1 2				1 104 4 0.
			Domini est dirigere gressus ejus (scilicet hominis)				1-2 19 9 c.				1-2 101 3 c.				1-2 98 2 2				Vidique sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, etc.
1	23	2	2				1-2 23 2 c.				1-2 101 3 c.				Unus est interitus hominis, et judgementorum, et aequa utriusque conditio				1 103 5 1
1-2	112	2	c. fi.				1-2 27 1 1				1-2 101 3 c.				Melius est duos esse simul quam unum, etc., usque: funiculus				Sed tempus casumque in omnibus, ibid.
			Melior est patiens viro forti, etc.				1-2 28 4 c.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				Et qui in uno peccaverit, multa bona perdet
1-2	66	4	2				1-2 29 4 c.				1-2 101 3 c.				2-2 104 1 1				1-2 65 3 c.
2-2	136	2	0.				1-2 74 1 1				1-2 101 3 c.				2-2 104 1 1				1-2 71 4 0.
			Cap. XVII.				1-2 77 2 c.				1-2 101 3 c.				Cap. IV.				1-2 73 1 2
			Qui meditatur discordias, diligit rixas				1-2 80 1 c.				1-2 101 3 c.				Melius est duos esse simul quam unum, etc., usque: funiculus				2-2 132 3 2
2-2	41	2	5				Cap. XXIII.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				3 89 4 0.
2-2	136	2	0.				Cap. XXIV.				1-2 101 3 c.				Cap. V.				Cap. X.
			Spiritus tristis exsiccat ossa				Erue eos qui ducuntur ad mortem, etc.				1-2 101 3 c.				Displacet ei infidelis et stulta promissio				Pecuniae obediunt omnia
1-2	37	4	0.				2-2 10 12 2				1-2 101 3 c.				2-2 88 2 3				1-2 2 1 1
1-2	41	1	c.				2-2 69 4 3				1-2 101 3 c.				Ne dicas coram angelo: Non est providentia				1-2 2 4 1
			S. 5 2 2				3 68 10 1				1-2 101 3 c.				1 57 2 c.				2-2 78 2 c.
			Qui in ruina laetatur alterius, non erit impunitus				Ne quaeras impietatem in domo justi				1-2 101 3 c.				Avarus non impletur pecunia				Cap. XI.
2-2	36	2	0.				2-2 33 2 3, 4				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				Lignum in quo-
2-2	158	1	3				2-2 40 3 c.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
			Cap. XVIII.				Non habent futurorum spem mali				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
			Impius cum in profundum venerit peccatorum contemnit				2-2 18 3 0.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
2-2	186	9	3				Cap. XXV.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
			Labia stulti misceant se rixis				Causam tuam tracta cum amico tuo				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
2-2	41	2	3				2-2 189 10 2				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
			Animae effeminatorum esurient				Cap. XXVI.				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				
2-2	154	11	2				Sicut qui mittit lapidem in acerum mercurii, ita qui tribuit insipienti honorem				1-2 101 3 c.				1 75 6 1				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus								
2-2	109	2	4	Cap. XI.				num, creavit omnia simul	Qui edunt me, ad huc esurient, et qui bibunt me, ad huc sitiunt	2-2	30	1	2	Multos enim occidit tristitia													
2-2	111	3	2	Non laudes virum in specie sua				1 10 3 0.	1-2 2 1 3	2-2	32	9	3	Vigilia hinc tabefaciet carnes													
Cap. III.				2-2 115 1 1				1 74 2 2	1-2 33 2 0.	2-2	106	3	1	Sanitas est animae et corpori, sobrius potus													
Altiore te ne quae- sieris				Bona et mala, vita et mors, paupertas et honestas, a Deo sunt				Non impediaris orare semper				Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt				Cap. XXXI.											
1	1	1	1	Facile est in oculis Dei subito honestare pauperem				Ante orationem praepara animam tuam				Haec omnia liber vitae				2-2 188, 5 c.											
2-2	161	2	2	1-2 112 2 2				Cap. XIX.				1 1 9 2				2-2 149 4 c.											
Tristitiam longe expelle a te				Malitia horae unius oblivionem facit luxuriae magnae				Qui cito credit, levis est corde				Penetrabo omnes inferiores partes terrae				Cap. XXXIII.											
S.	4	2	2	1-2 37 1 2				2-2 2 9 3				3 52 2 1				Quare dies diem superat, et iterum lux lucem, et annus annum											
Eleemosyna resistit peccatis				Cap. XII.				2-2 68 1 3				Cap. XXV.				1 47 2 5c.											
2-2	154	2	5	Da bono et non ceperis peccatorem				Amictus corporis, et risus dentium, et ingressus hominis enunciant de illo				Timor Dei initium dilectionis ejus				Contra bonum malum, etc. et sic intueri in omnia opera Altissimi, duo contra duo, et unum contra unum											
Cap. V.				2-2 31 2 2				2-2 120 2 3				Omnis irada, tristitia plaga, tristitia cordis est				1 48 1 3											
De propitiato peccato noluisse sine metu				Cap. XIII.				2-2 168 1 3				Cap. XXVI.				1 48 2 1											
S.	4	1	c.	Pondus super se tollit, qui honestiori se communicat				Concupiscentia spadonis devirgnavit juvenclam				Omnis autem ponderatio non est digna continentis animae				Multam enim malitiam docuit otiositas											
Cap. VI.				2-2 32 9 1				2-2 154 7 0.				2-2 155 4 1				2-2 186 8 2				2-2 77 2 c.							
Sapientia doctrinae secundum nomen ejus				Cap. XIV.				Cap. XXI.				Cap. XXVII.				Cap. XXXVI.											
1	1	6	0.	Beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulatus in tristitia delicti				Quasi a facie colubri, fuge peccatum				Si non in timore Domini teneris te, cito subvertetur domus tua				Innova signa											
2-2	43	5	2 fi.	2-2 72 1 1				2-2 35 1 4				2-2 54 2 4				2-2 189 10 c.											
Cap. VII.				2-2 89 2 c. fi.				2-2 76 1 4				Vasa figuli probat fornax, et homines justos tentatio tribulationis				Cum viro religioso tracta de sanctitate				Qui sophisticè loquitur odibilis est							
Noli velle mentiri omne mendacium				Felix qui non habuit animi sui tristitiam, et non excidit a spe sua				Cap. XXIII.				Ante sermonem non laudes virum				Propter crapulam multi obierunt				2-2 55 4 2							
2-2	69	1	0.	2-2 20 1 2				1-2 108 3 1				2-2 115 1 1				2-2 148 3 3				Cap. XXXIX.							
2-2	69	2	0.	2-2 34 4 0.				1-2 107 2 c., 2				In mensura contra mensuram cum abjecta fuerit iudicabo eam				Sapientiam omnium antiquorum exquisit sapiens et in prophetis vocabit				2-2 188 5 0.							
2-2	70	4	c.	Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit?				2-2 89 2 0.				2-2 89 3 0.				2-2 114 10 c., 4				Haec omnia sanctis in bona, sic impiis et peccatoribus in mala convertentur							
2-2	110	3	0.	2-2 22 2 4				2-2 89 5 3				2-2 74 1 3				2-2 87 7 c.				1-2 114 10 c., 4							
2-2	110	1	c.	Deus ab initio constituit hominem, et reliquit illum in manu consilii sui				Cap. XXIV.				Cap. XXVIII.				Cap. XXXII.				2-2 56 2 c.							
2-2	111	4	c.	1 83 1 c.				Sapientia laudabit animam suam				Susurro et bilinguis maledictus, multos enim turbavit pacem habentes				Curam habe de bono nomine, etc.				2-2 72 3 c.							
2-2	124	5	2	2-2 104 1 1				1 3 2 1				Multi non causa nequitiae foenerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt				Cap. XLIII.				Major est omni laude							
Vindicta carnis impium ignis et vermis				Ante hominem vitae et mors, bonum et malum quod placuerit ei, dabo illi				Ego ex ore Altissimi prodii, primogenita ante omnem creaturam				2-2 78 1 2				Cap. XLIV.				Non est census super census salutis corporis				2-2 91 1 1			
S.	97	2	c.	2-2 109 8 3				Ab initio et ante saecula creata sum				Cap. XXX.				Miserere animae tuae, placens Deo				2-2 66 2 2							
Cap. VIII.				Cap. XVII.				Flores mei fructus honoris et honestatis				2-2 6 5 1				2-2 91 1 1				Cap. XLV.				Non est inventus similis illi in gloria			
Cum audace ne eas in via, ne forte gravet sua mala in te				A mortuo quasi nihil perit confessio				1-2 70 1 c.				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	170	1	1 fi.	S. — 1				Qui vivit in aequo-				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
Cap. X.				Cap. XVIII.				Qui vivit in aequo-				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
Odibilis coram Deo est et hominibus superbia				Qui vivit in aequo-				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	2	0.	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	5	0.	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
Avaro nihil est scelerestius				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	118	5	0.	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
Nihil est iniquius, quam amare pecuniam				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	118	5	1	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
Initium superbiae hominis apostatare a Deo				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
1-2	84	2	2	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	158	7	1	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	5	c.	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	7	2	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
Initium omnis peccati superbia				2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
1-2	84	2	0.	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
1-2	84	3	1	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
1-2	84	4	4	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	12	1	4	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	2	0.	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	5	1	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	162	7	1	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			
2-2	170	2	1	2-2 109 8 3				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1				2-2 91 1 1			

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
2-2	15	3	c. fi.																
2-2	96	1	2																
2-2	189	1	4																
Cap. II.				et sapientia				hominum, quam				ad servos suos				Et sollicitum am-			
Exceptis diis, quo-				peccare in con-				1 111 1 o.				bulare cum Deo							
rum conversatio non				spectu Domini				2-2 172 1 o.				suo							
est cum homini-				2-2 110 3 4				2-2 172 2 o.				2-2 47 9 3							
bus				Suscitavit Deus				2-2 173 2 sc.				2-2 55 6 c.							
2-2 23 1 1				spiritum pueri ju-				Etin manu prophe-				Cap. VII.							
Cap. III.				nioris, cui nomen				tarum assimilatus				Inimici hominis							
Sumusque humiles				Daniel				sum				domestici ejus							
2-2 161 1 1				2-2 189 1 4				2-2 173 2 c.				2-2 70 3 o.							
Omnis populus				Convicerat enim				Cap. XIII.				2-2 189 10 2							
tribus, et lingua				eos Daniel ex ore				Perditio tua, Israël;				NAHUM.							
quaecumque locu-				suo, falsum dixis-				tantum ex me au-				Cap. I.							
ta fuerit blasphemiam				se testimonium				xilium tuum				Non consurget							
contra				2-2 67 1 1				1 23 3 2				duplex tribulatio,							
Deum				2-2 67 3 3				1-2 112 3 2				vel: Non judica-							
2-2 13 2 o.				OSEAE.				Ero mors tua, o				bit Deus bis in id-							
Cap. IV.				Cap. I.				mors, morsus				ipsum							
Consilium meum				Vade et accipe ux-				tuus ero, inferne				3 59 3 2							
placeat tibi, et				orem fornicariam,				3 52 6 c.				ZACHARIAE.							
peccata tua elec-				et fac filios for-				Cap. XIV.				Cap. I.							
mosynis redime				nicationum				Ex me fructus tuus				Convertimini ad							
2-2 32 5 1				1-2 94 5 2				inventus est				me, ait Dominus,							
S. 14 2 1				1-2 100 8 3				1 23 3 2				et convertat ad							
Cap. VII.				2-2 10 4 2				1-2 76 2 2				vos							
Millia millium mi-				2-2 154 2 2				1-2 109 7 c.				3 51 4 o.							
nistrabant ei, et				Cap. II.				JOELIS.				Cap. III.							
decies millies cen-				Ducam eam in so-				Cap. I.				Homines et ju-							
tena millia assi-				litudinem, et lo-				Sanctificate jeju-				menta, boves et							
stebant ei				quar ad cor ejus				nium				pecora, boves et							
1 112 4 2				1-2 51 1 c. fi.				2-2 147 1 c.				pecora, non gus-							
Antiquus dierum				2-2 188 5 c.				2-2 147 3 c.				tent non gust-							
sedit				2-2 188 8 c.				2-2 147 5 c.				stent quidquam,							
3 59 1 2				Cap. IV.				Cap. II.				nec pascantur							
S. 90 1 4				Peccata populi mei				Sol et luna obtene-				2-2 147 4 2							
Fluvius igneus rap-				comedent				brati sunt				MICHAELAE.							
idusque egrediebatur				3 15 1 4				3 44 2 2				Cap. II.							
S. 74 9 c.				Cap. VI.				Congregate parvu-				Et mendacium po-							
Cap. X.				In tribulatione sua,				los, et sugentes				tius loquerer							
Intelligentia enim				mane consurgent				ubera				2-2 110 3 4							
opus est in visione				ad me				2-2 147 4 2				2-2 113 1 3							
2-2 8 5 2				3 21 4 3				Effundam de spi-				Ascendet enim,							
2-2 173 2 2				Vivificabit nos,				ritu meo super				pandens iter ante							
Princeps regni Per-				post duos dies, in				omnem carnem				eos							
sarum restitit				die tertia susci-				1 36 1 1				3 49 5 4							
mihi viginti et				tabit nos				Omnis qui invo-				Cap. III.							
uno diebus				3 51 4 o.				caverit nomen				Qui odio habetis							
1 108 6 c.				3 53 2 o.				Domini salvus				bonum, et dili-							
Michael princeps				Misericordiam				erit				gitis malum							
vester				volui et non sac-				2-2 93 1 3				1 12 9 c.							
1 113 8 o.				rificium				Magnus dies Do-				1 82 2 1							
Cap. XII.				2-2 30 4 1				mini, et terribilis				1-2 6 4 3							
Qui docti fuerint				Cap. VIII.				valde, et horri-				1-2 8 1 o.							
fulgebunt quasi				Scribam eis mul-				bilis				1-2 18 4 1							
splendor firmam-				tiplices leges				3 36 1 3				1-2 19 1 1							
menti, et qui justitiam				1-2 91 5 1				Educam eas in				1-2 27 1 1							
erudiant multos, quasi stel-				Cap. IX.				valle Josaphat				1-2 29 4 c.							
lae in perpetuas				Scito te Israël				S. 88 4 3				1-2 74 1 1							
aeternitates				stultum, prophe-				AMOS.				1-2 77 2 c.							
1 10 3 1				tam insanum, vi-				Cap. I.				1-2 80 1 c.							
1 117 1 o.				rum spiritalem				Dominus de Sion				Cap. V.							
1 117 2 o.				2-2 171 1 3				regiet				Egressus ejus a							
2-2 189 9 c.				Facti sunt abomi-				2-2 172 3 1				principio							
Cap. XIII.				nabiles, sicut ea				2-2 173 2 1				1 42 5 2							
Melius est mihi				quae dilexerunt				Cap. III.				A diebus aeternis							
absque opere in-				2-2 7 2 c.				Si erit malum in				1 10 1 4							
manus				2-2 81 8 c.				civitate, quod				Cap. VI.							
				Cap. XII.				Deus non fecerit				Indicabo tibi, o							
				Ego visionem mul-				1 49 2 1				homo, quid sit							
				tiplicavi				Non faciet Domi-				bonum, et quid							
				1 1 9 o.				nus Deus ver-				dominus requi-							
				1 3 1 o.				bum, nisi reve-				rat a te							
								laverit secretum				1-2 19 10 1							
												Utique facere ju-							
												dicium et dili-							
												gere justitiam							
												2-2 60 1 2							

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
Jacob dilexi : Esau autem odio habui				I. MACHAB.				2-2	24	11	c. fi.	1	75	6	1	Judas autem genuit Phares et Zaram, de Thamar			
1 23 3 c.				Cap. I.				2-2	27	3	c.	1	90	2	o.	3 31 3 5			
Si ergo pater ego sum, ubi est honor meus?				Et destinaverunt aliqui de populo				2-2	27	4	c.	1	98	2	c. fi.	Booz autem genuit Obed ex Ruth			
2-2 65 3 o.				1 23 1 c.				2-2	34	1	c., 1	1	100	1	2	1-2 105 3 1			
Si offeratis caecum, claudum et languidum, nonne malum est?				1 23 2 2				3	1	1	c., 1	1	118	2	o.	David autem genuit Salomonem, ex ea quae fuit Uriae			
2-2 86 3 3				Cap. II.				3	20	1	c.	1-2	3	7	2	Joram autem genuit Oziam			
Et in omni loco sacrificabitur, et offeretur nomini meo oblatio munda				Et cogitaverunt dicentes: Omnis homo quicumque venerit ad nos in bello in die sabbatorum, pugnetis adversus eum, et non moriemur omnes				1	10	2	o.	3	85	1	1	Josias autem genuit Jeconiam et fratres ejus			
1-2 102 4 5				2-2 100 8 4				1-2	105	2	4, 5	3	85	1	1	Et post transmigrationem Babylonis, Jeconias genuit Salathiel			
2-2 84 3 o.				2-2 122 4 3				2-2	62	6	c.	3	85	1	1	Jacob autem genuit Joseph			
Cap. II.				Cap. VI.				Cap. III.				Cap. IX.				Cap. XII.			
Maledicum benedictionibus vestris				Eleazarus filius Saura unam de bestiis loricatam, lorice regis, etc. et mortuus est				Invocabant de coelo eum, qui de depositis legem posuit				Orabat hic sceleratus Dominum, a quo non erat misericordiam consecutus				Sancta ergo et salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur			
3 82 5 3				2-2 64 5 5				1-2 104 4 1				3 82 6 c.				3 31 3 4			
Angelus Domini exercituum est				2-2 40 4 o.				2-2 104 4 1				S. 71 2 c.				3 31 3 2			
3 22 1 c., 1				2-2 122 4 3				Respondit cito dicens, praemittisse velle in infernum				Cap. XV.				3 31 3 3			
3 26 4 c.				3 40 4 3				3 52 2 4				Oniam qui fuerat summus sacerdos, virum bonum et benignum, etc. manens protendentem orare pro omni populo Judaeorum				3 28 3 2			
3 22 1 o.				Cap. VII.				Cap. V.				Cap. X.				3 29 2 o.			
3 82 3 c.				Et committit uni magistratum, per singulos annos dominari universae terrae suae, et omnes obediunt uni				Non propter locum gentem, sed propter gentem locum Deus elegit				S. 71 2 c.				De qua natus est Jesus			
Contaminavit Judae sanctificationem				2-2 64 5 5				1-2 104 4 1				3 82 6 c.				3 35 2 o.			
S. 59 1 c.				2-2 95 4 c.				Cap. VI.				3 71 2 c.				3 35 5 c.			
Si odio habueris illam, dimite eam				1-2 105 1 o.				Respondit cito dicens, praemittisse velle in infernum				3 71 2 c.				Qui vocatur Christus			
S. 67 6 o.				2-2 50 1 2				Et ipsi propter eam simulationem decipiantur, et per haec maculam et execrationem meae senectuti conquiram				3 69 9 3				3 16 5 c.			
Cap. III.				Cap. VIII.				Cap. IV.				Cap. XI.				3 17 1 c.			
Et praeparabit viam				Et non est invidia, neque zelus inter eos				Fortiter vitam excedendo, etc. Adolescentibus forte exemplum relinquam, si prompto animo ac fortiter, etc. honesta morte perfungar				2-2 111 1 o.				3 37 2 o.			
3 38 1 o.				2-2 36 2 1				2-2 111 1 o.				2-2 83 11 o.				Cum esset desponsata			
3 38 2 2				Cap. IX.				Fortiter vitam excedendo, etc. Adolescentibus forte exemplum relinquam, si prompto animo ac fortiter, etc. honesta morte perfungar				Tu, Domine, qui misisti angelum tuum sub Ezechia rege Juda				3 29 1 o.			
3 38 3 o.				Non enim cum nullo horum indigeremus, habentes solatio sanctos libros				2-2 111 1 o.				1 112 — o.				3 17 1 c.			
3 70 1 3				2-2 188 5 c.				2-2 111 1 o.				Judas per omnia corde et animo mori pro civibus paratus erat				3 37 2 o.			
II. MACHAB.				Cap. X.				Cap. V.				Cap. VIII.				3 17 1 c.			
Inferre omnem decimationem in horreum meum et sit cibus in domo mea: et probate me super hoc, dicit Dominus				2-2 50 1 2				2-2 111 1 o.				Magnifice gloriantur est				3 35 3 4			
2-2 97 2 1				Cap. XI.				2-2 111 1 o.				2-2 132 1 1, 3				Antequam convenirent			
Dixistis: Vanus est qui servit Deo				Domine Deus omnium creator				2-2 111 1 o.				Hic est qui multum orat pro populo				3 28 3 1			
2-2 83 2 c.				1 44 — o.				2-2 111 1 o.				S. 72 3 c.				3 28 3 1			
Et scriptus est liber monumenti coram Deo, timentibus Deum				1 45 2 o.				2-2 123 5 1				MATTHAEI.				3 32 1 o.			
1 24 — o.				1 65 — o.				2-2 124 2 c.				Cap. I.				3 32 2 o.			
3 39 8 fi.				2-2 79 2 c.				2-2 124 2 c.				Libera generationis Jesu Christi				3 39 8 2			
Cap. IV.				Cap. XII.				Cap. VI.				Cap. VII.				3 46 6 c.			
Ecce ego mittam vobis Heliam prophetam				Qui solus es bonus rex, solus praestans				Parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges praevicari				Jesu Christi				3 52 1 3			
2-2 174 4 3				1 3 2 c.				2-2 100 3 4				3 31 3 1, 3				Joseph autem vir ejus			
Et convertet cor patrum ad filios, et cor filiorum ad patres				1 6 — o.				2-2 119 3 3				3 31 4 5				3 28 2 2			
2-2 26 10 o.				1 20 1 3				2-2 125 4 c.				Fili David, filii Abraham				3 29 2 2			
				1 49 3 c., 2				Neque ego spiritum et animam donavi vobis et vitam, etc. sed mundi creator, etc.				3 31 2 c.				Cum esset justus			
				1 62 8 c., 2								Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Jacob				3 28 3 5			
				1 100 2 c.								1-2 65 4 6				Et nollet eam traducere			
				1 103 2 c.								Jacob autem genuit Judam, et fratres ejus				3 29 2 3			
				1-2 4 4 c.												Voluit occulte dimittere eam			
				2-2 19 1 c.												3 28 3 2			
				2-2 23 2 1															

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
2-2	72	3	c.	2-2	83	14	3																
2-2	124	1	3																				
2-2	124	3	1																				
2-2	128	1	4																				
2-2	140	2	2																				
2-2	152	3	2																				
2-2	186	2	c.																				
Qui vult tecum in iudicio contendere, et tunicam tuam tollere, dimitte ei et pallium				Panem nostrum supersubstantialem da nobis hodie				cio iudicaveritis, iudicabimini, et in qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis				Domine, permute me primum ire, et sepelire patrem meum				3 40 1 c.							
2-2	43	8	4	2-2	83	9	o.	2-2	61	4	1	2-2	101	4	2	2-2	189	6	c. fi.	Numquid possunt filii sponsi lugere, quamdiu cum illis est sponsus? etc. Et tunc: jeiuabunt			
2-2	72	3	o.	2-2	83	7	1	2-2	33	5	c.	2-2	189	6	c. fi.	Daemon es rogabam eum, dicentes: Si eicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum							
2-2	108	1	2, 4	Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris	2-2	83	16	3	2-2	33	5	c.	3	44	1	4	Et ait illis: Ite. At illi exeuntes, abierunt in porcos, ibid.						
2-2	188	3	1	3 84 10 sc.	3 99 5 3	Thesaurizate vobis thesauros in caelo, ubi neque aerugo, etc.				2-2	83	3	2	Et ecce magno impetu abiit totus grex per praecipit in mare et mortui sunt in aquis, ibid.									
Diligite inimicos vestros				2-2	83	16	3	3 84 10 sc.	3 99 5 3	Petite, et dabitur vobis				Cap. IX.									
2-2	25	8	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Omnia ergo quae vultis ut faciant vobis homines, et vos facite illis				Videns Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide, fili										
2-2	25	9	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Attendite a falsis prophetis, etc.				1-2 114 6 1										
2-2	34	3	3	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Non potest arbor bona fructus malos facere; neque e converso				Dixit Jesus paralytico: Remittuntur tibi peccata tua										
2-2	83	8	c.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Erat enim docens eos, sicut potestatem habens, et non sicut Scribae eorum, et Pharisei				3 44 3 2										
2-2	108	1	c.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Cap. VIII.				3 10 2 o.										
Beneficite iis qui oderunt vos				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Erat enim docens eos, sicut potestatem habens, et non sicut Scribae eorum, et Pharisei				3 59 2 3										
2-2	25	6	c., 2	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Cap. VII.				3 10 2 o.										
2-2	25	9	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Nemo potest duobus dominis servire				3 59 2 3										
2-2	31	2	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Ne solliciti sitis animae vestrae, etc.				Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata tua, an dicere: Surge et ambula?										
2-2	32	2	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	32	9	1	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	168	3	3	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Orate pro persecuentibus et calumniantibus vos				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	83	8	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis?				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	27	7	1	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Estote ergo perfecti, sicut et Pater vester coelestis perfectus est				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	189	2	2	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Receperunt mercedem suam				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
S. 14 4 2				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Cap. VI.				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Alioquin mercedem non habebitis apud Patrem vestrum				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	132	3	1	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Cum ergo facis elemosynam, noli tuba canere ante te				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	132	5	3	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Sicut hypocrytae faciunt				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	111	—	o.	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum et clauso ostio, etc.				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	83	12	3	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Orantes, nolite multum loqui, sicut ethnici faciunt				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
2-2	83	14	1	2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
Sic ergo vos orabitis				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										
In quo enim iudi-				2-2	83	16	3	3 99 5 3	Si ergo lumen quod in te est, tenebrae sunt				3 44 3 3										

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
Estote ergo prudentes sicut serpentes	2-2	55	3	1	luerit Filius revelare	1	31	4	2	ritum Sanctum, non remittetur ei, neque in hoc saeculo, neque in futuro	2-2	14	1	1	lum, benedixit sol	2-2	85	10	1	cies ejus sicut sol
Cum autem tradent vos, nolite cogitare, quomodo aut quid loquamini	2-2	55	4	1	Jugum enim meum suave est et onus meum leve	2-2	107	4	0.	Et signum non dabitur ei nisi signum Jonae prophetae	3	43	1	1	Ascendit in montem solus orare. Vespere autem facto, solus erat ibi	3	13	4	3	Et vestimenta ejus facta sunt alba sicut nix
Nolite timere eos qui occidunt corpus	2-2	53	4	1	Cap. XII. Discipuli autem ejus esurientes, coeperunt evelere spicas sabbato et manducare	2-2	107	4	0.	Revertar in domum meam, unde exivi	3	40	1	3	Non quod intrat in os, coinquinat hominem	3	45	1	1	Et ecce apparuerunt illis Moyses et Helias, cum eo loquentes
Non veni pacem mittere, sed gladium	2-2	71	11	sc.	Sabbatis sacerdotibus in templo sabbatum violant, et sine crimine sunt	1-2	100	8	4	Et ecce fratres tui	3	88	1	2	Non quod intrat in os, coinquinat hominem	3	45	2	3	Et ecce apparuerunt illis Moyses et Helias, cum eo loquentes
Inimici hominis domestici ejus	2-2	70	3	0.	Licet sabbatis benefacere	2-2	122	4	3	Viri Ninivitae resurgent in judicio	3	40	4	2	Scis quia Pharisei, audito hoc verbo, scandalizati sunt	3	39	8	2	Et ecce vox de nube dicens: Hic est filius meus, etc.
Cap. XI. Tu es qui venturus es, an alium expectamus?	2-2	71	11	sc.	Omne regnum divinum contra se desolabitur, et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit	2-2	122	4	3	Qui autem seminatus est in spinis	2-2	188	7	1	Scis quia Pharisei, audito hoc verbo, scandalizati sunt	3	45	3	0.	Et ecce vox de nube dicens: Hic est filius meus, etc.
Etiā dico vobis plusquam prophetam	2-2	174	4	3	Si Satanas Satanam ejicit, adversus se divisus est	1-2	100	8	4	Alia ceciderunt in terram bonam, et dabant fructum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	42	2	0.	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Qui autem minor est in regno caelorum, major est illo	1	108	2	3	Filii vestri in quo ejiciunt	2-2	107	2	4	Vis imus et colligimus ea?	2-2	148	1	1	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Omnes enim prophetae et lex, usque: ad Joannem prophetaverunt	2-2	174	6	3	Si autem ego in spiritu Dei ejicio daemonia	2-2	122	4	3	Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt, domus Israël	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Venit Joannes, neque manducans, neque bibens	3	40	2	c., 1	Quomodo potest quisquam intrare in domum fortis? etc. diripiet	2-2	107	2	4	Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt, domus Israël	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Venit Filius hominis manducans et bibens	3	41	3	1	Qui non est mecum, contra me est; et qui non congregat mecum, spargit, ibid.	2-2	107	2	4	Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt, domus Israël	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Et justificata est sapientia a filiis suis	3	40	2	1	Spiritus autem blasphemiae non remittetur	2-2	107	2	4	Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt, domus Israël	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea parvulis	2-2	162	3	1	Quomodo potest quisquam intrare in domum fortis? etc. diripiet	2-2	107	2	4	Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt, domus Israël	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.
Nemo novit Filium, nisi Pater, neque Patrem quis novit, nisi Filius, et cui vo-	2-2	118	5	3	Qui non est mecum, contra me est; et qui non congregat mecum, spargit, ibid.	2-2	107	2	4	Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt, domus Israël	2-2	103	4	3	Sinite illos: Caeci sunt, duces caecorum	3	45	4	3	Et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis: Surgite et nolite timere, ibid.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
Eris tacens, et non poteris loqui, etc. pro eo quod non credidisti	2-2	97	2 3	batur spiritu	3	7	— o.	Cap. VIII.	1	63	2 2	Quod tibi nomen est? At ille: Legio	1-2	77	5 1	
Missus est angelus Gabriel a Deo	3	30	4 0.	3	9	4 0.	Et ibant parentes ejus, s. 2.	2-2	95	4 1	1-2	82	4 3	1-2	84	1 0.
Et ingressus angelus ad eam	3	30	3 0.	3	12	— o.	Invenerunt eum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem	2-2	24	10 2	2-2	118	2 0.	2-2	118	5 2
Ave, gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus	3	30	4 0.	3	15	8 0.	Et pater tuus et ego, s. 2.	2-2	118	2 0.	2-2	119	2 1.	2-2	119	2 1.
Quae cum audisset, turbata est, et cogitabat qualis esset ista saluatio	3	30	3 3	3	35	8 1	Et Jesus proficiebat sapientia	2-2	88	1 3	3	45	3 3	Cap. XIII.		
Et ait angelus ei: Nunc timeas, Maria; invenisti enim gratiam apud Deum, ibid.	3	30	3 3	3	36	3 0.	3	7	12 3	Nemo mittens manum ad aratrum, etc.						
Ecce concipies in utero, et paries filium	3	30	4 0.	3	36	5 1	3	12	2 0.	2-2 88 1 3						
Et vocabis nomen ejus Jesum	3	37	2 0.	3	36	5 1	3	12	2 0.	Permitte mihi primum renuciare iis, qui domi sunt						
Quomodo fiet istud?	3	30	4 2	3	36	5 1	3	15	8 3	2-2 189 6 c. fi.						
Virtus Altissimi obumbrabit tibi	3	30	4 2	3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 189 10 2						
Et ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua	3	29	1 4	3	36	5 1	3	7	12 0.	Nemo mittens manum suam ad aratrum et respiciens retro, aptus est regno Dei						
Non erit impossibile apud Deum omne verbum	3	30	4 1	3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 189 10 2						
Exultavit in gaudio infans in utero meo	2-2	124	1 1	3	36	5 1	3	7	12 0.	Cap. X.						
Respexit humilitatem ancillae suae	3	27	6 c.	3	36	5 1	3	7	12 0.	Neminem perviam salutaveritis						
Et vocabant eum nomine patris sui	2-2	161	1 1	3	36	5 1	3	7	12 0.	3 64 1 0.						
Sicut locutus est per os sancto uni, qui a saeculo sunt, prophetarum ejus	1	1	10 c.	3	36	5 1	3	7	12 0.	3 64 2 c.						
Puer autem crescebat, et confortabatur, et confortabatur spiritu	2-2	172	1 c.	3	36	5 1	3	7	12 0.	Intravit Jesus in quoddam castellum, et mulier quaedam, Martha nomine, excepit illum in domum suam, et huic erat soror nomine Maria, etc.						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 171 princip.						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 189 9 c. fi., 2						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	Nemo accendit lucernam, et in abscondito ponit						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 188 8 4						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	Quod superest date eleemosynam						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 32 5 6						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 66 7 c.						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 71 1 c.						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 87 1 4						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 118 4 2						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 185 7 1						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	Cap. XII.						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	Et post haec non habent amplius quid faciant						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 32 2 1						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	Quis me constituit iudicem, aut visorem, supra vos?						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	3 50 4 1						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	Cavete ab omni avaritia						
				3	36	5 1	3	7	12 0.	2-2 47 13 1						

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
Facite vobis amicos de mammona iniquitatis	2-2	136	2 2	3	55	4 3	Et ita intrare in gloriam suam	1	79	4 1	Et mundus per ipsum factus est, s. 1.	3	52	5 c.	3	56	2 4	3	62	5 o.
Recordare quia recepisti bona in vita tua	2-2	32	7 1	3	45	1 c.	Et ipse se finxit longius ire	2-2	171	2 c.	Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri	3	69	1 2, 3	3	73	5 c.	3	79	3 c.
In sinum Abrahae	S.	70	2 4	2-2	111	1 1	Et coegerunt illum	1-2	109	7 o.	Et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre	3	36	4 3	3	43	3 1	3	36	4 3
Ubi cum fuerit corpus, ibi congregabuntur et aquilae	S.	98	7 c.	3	81	1 3	Et aperti sunt oculi eorum	2-2	189	1 4	Plenum gratiae et veritatis	3	46	9 o.	3	46	10 c.	3	46	10 c.
Cap. XVII.	S.	52	2 4	3	74	2 3	Et ipse evanuit ex oculis eorum	2-2	189	1 4	Qui post me venturus est, ante me factus est	3	28	3 5	3	28	4 2	3	34	1 c.
Cap. XVIII.	S.	69	4 o., 3	3	55	4 3	Et ipse aperiret nobis scripturas	3	5	3 1	Et de plenitudine ejus nos omnes accepimus	3	38	2 2	3	38	2 2	3	38	2 2
Opportet semper orare et non deficere	1-2	102	6 1	2-2	173	3 c.	Palpate et videte quia spiritus carnis et ossa non habet, etc.	3	2	10 2	Lex per Moysen facta est, gratia autem et veritas per Jesum Christum facta est	3	10	2 c.	3	28	3 5	1-2	112	1 1
Cap. XIX.	2-2	83	14 o.	3	54	2 2	Et cum manducasset coram eis	3	7	7 1	Deum nemo vidit unquam	3	66	2 o.	3	68	1 o.	3	68	2 o.
Cap. XX.	2-2	62	3 2	S.	83	6 c.	Apparuit autem illi angelus de coelo, confortans eum	3	7	9 o.	Et deus erat Verbum	3	62	3 1	3	70	2 3, 4	3	72	6 1
Cap. XXI.	2-2	19	3 1	3	12	4 1	Et factus in agonia	3	15	2 c.	Unigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse enarravit	3	70	2 3, 4	3	72	6 1	3	84	5 c.
Cap. XXII.	2-2	102	6 1	3	18	6 3	Haec sunt verba quae locutus sum vobis, cum adhuc essem vobiscum	3	15	2 c.	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXIII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Vos autem sedete in civitate, quoad usque induamini virtute ex alto	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXIV.	2-2	25	8 3	3	55	6 c., 1	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXV.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXVI.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXVII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXVIII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXIX.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXX.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXI.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXIII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXIV.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXV.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXVI.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXVII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXVIII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XXXIX.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XL.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLI.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLIII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLIV.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLV.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLVI.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLVII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLVIII.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. XLIX.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.
Cap. L.	2-2	23	1 2, 3	3	55	3 c.	Et facti sunt amici Herodes et Pilatus in ipsa die; nam antea inimici erant ad invicem	3	16	6 2	Et sine ipso factum est nihil	3	72	6 1	3	84	5 c.	3	84	5 c.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum	3	68	1 c.	Aequalem se faciens Deo	3	43	1 o.	S.	99	4	2	Ego non judico quemquam, s. 5.			
Qui autem facit veritatem venit ad lucem	3	68	2 o.	Non potest Filius a se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem	1	42	1 o.	Caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus				Misit me Pater, s. 5.			
Qui habet sponsum, sponsus est S.	95	3	c.	Ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem	3	43	4 c.	Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in memanet et ego in eo, infr. 10.				Necdum venerat hora ejus, s. 2.			
Non enim ad mensuram dat Deus spiritum	3	7	11 1	Sicut enim Pater suscitavit mortuos, et vivificavit, sic et Filius quos vult vivificat	3	58	3 o.	Et ego resuscitabo eum	1-2	174	5 3	Si me sciretis, forsitan et Patrem meum sciretis	2-2	2	8 3
Pater diligit filium, et omnia dedit in manu ejus	1	42	6 2	Qui misit illum	1	42	6 1	Ego sum panis vitae	3	79	1 c.	Ego non sum de hoc mundo	2-2	188	2 3
Qui credit in eum non judicabitur S.	89	6	1	Et in judicium non venit, sed transit a morte in vitam, s. 3.	3	43	4 c., 2	Quem misit ille, s. 5.	2-2	185	2 3	Et ego quae audivi a Patre meo, haec loquor in mundo, s. 5.			
Discipuli ejus abierant in civitatem, ut cibos emerent	2-2	188	7 1 c.	Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est	3	43	4 c., 2	Qui venit ad me, non esuriet, et qui credit in me non sitiet in aeternum	1-2	174	5 3	Principium, qui et loquor vobis	1	1	3 1
Omnis qui biberit ex aqua hac, sitiet iterum	1-2	2	1 c., 3	Non possum ego a meipso facere quidquam, s. 5.	3	25	1 1	Ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem	2-2	174	5 3	Cum exaltaveritis Filium hominis, s. 2.			
Fons aquae salientis	1-2	2	1 3	Sicut enim Pater suscitavit mortuos, et vivificavit, sic et Filius quos vult vivificat	3	28	1 3	Et ego resuscitabo eum	3	79	1 c.	Sicut docuit me Pater, haec loquor, s. 5.			
Video quia propheta es tu, infr. 6.	1-2	114	3 c., 3	Et in judicium non venit, sed transit a morte in vitam, s. 3.	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	102	4 10	Et a me ipso facio nihil, s. 5.			
Venit hora, quando neque in monte hoc neque in Hierosolymis adorabitis Patrem	2-2	84	3 1	Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Pater mecum est, et non reliquit me solum	1	31	1 o.
Spiritus est Deus	1	1	3 o.	Non possum ego a meipso facere quidquam, s. 5.	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Si vos Filii liberaverit, vere liberi eritis	3	27	3 c. fi.
In spiritu et veritate oportet adorare	2-2	81	7 1	Sicut enim Pater suscitavit mortuos, et vivificavit, sic et Filius quos vult vivificat	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Ego quod audivi apud Patrem, loquor, s. 5.	3	34	7 2
Jam non propter loquelam tuam credimus	2-2	2	10 c. fi.	Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Veritatem loquor quam audivi a Deo, ibid.	3	49	2 2
Perfecta caritas foras mittit timorem S.	4	1	2	Non possum ego a meipso facere quidquam, s. 5.	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Si filii Abrahae estis, opera Abrahae facite	2-2	89	1 1
Pater meus usque modo operatur, et ego operor	1	69	2 c.	Sicut enim Pater suscitavit mortuos, et vivificavit, sic et Filius quos vult vivificat	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Ego enim ex Deo processi et veni	1	27	1 o.
	1	73	2 1	Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Vos ex patre diabolo estis	1	114	3 2
	1	118	3 1	Non possum ego a meipso facere quidquam, s. 5.	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Ille homicida erat ab initio	1	63	5 1
				Sicut enim Pater suscitavit mortuos, et vivificavit, sic et Filius quos vult vivificat	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Et in veritate non stetit, quia non est veritas in eo	1	63	6 o.
				Et potestatem dedit ei judicium facere, quia Filius hominis est	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Quia mendax est et pater ejus	2-2	172	6 3
				Non possum ego a meipso facere quidquam, s. 5.	3	39	8 1	Et ego resuscitabo eum	1-2	105	3 4	Abraham pater vester exultavit, ut videret diem			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo, s. 8	3	47	6	o.								
			Ut omnes unum sint, sicut tu Patre in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint, s. 10.												
			Ut sint unum, sicut et nos unum sumus, s. 10.												
			Et dilexisti eos, sicut me dilexisti												
			1 37 2 0.												
			Cap. XVIII.												
			Ut ergo dixit: Ego sum, abierunt retrorsum, et ceciderunt in terram												
			3 43 3 1												
			3 44 3 1												
			Dicit ille (scilicet Petrus): Non sum												
			2-2 24 12 1												
			Ego palam locutus sum mundo. Ego semper docui in synagoga, et in templo, quo omnes conveniunt												
			3 42 3 2												
			Et in occulto locutus sum nihil												
			3 42 3 c.												
			Responditque Jesus: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem bene, cur me caedis?												
			2-2 65 2 0.												
			3 46 9 2												
			3 83 2 3												
			Judaei non introierunt in pretorium, ut non contaminarentur, sed manducarent pascha												
			3 46 9 2												
			Nobis non licet interficere quemquam												
			3 47 4 3												
			Regnum meum non est de hoc mundo												
			3 7 2 3												
			3 59 4 1												
			Omnis qui est ex veritate audit vocem meam												
			2-2 180 3 4												
			Cap. XIX.												
			Majus peccatum habet												
			1-2 72 3 0.												
			3 47 4 2												
			3 47 6 0.												
			Cum vidisset ergo Jesus matrem, Matth., 1, 18.												
			Et discipulum stantem, quem diligebat, s. 13.												
			Postea sciens Jesus quia omnia consummata sunt												
			1-2 103 3 2												
			3 47 2 1												
			Judaei ergo quoniam parasceve erant, ut non remanerent in cruce corpora sabbato												
			3 46 4 3												
			3 48 4 c.												
			Erat enim magnus dies ille sabbati												
			3 46 9 1												
			Et continuo exivit sanguis et aqua												
			3 66 4 3												
			3 74 7 3												
			Venit Nicodemus, ferens mixturam myrrae, et aloës, quasi libras centum												
			3 51 2 2, 3												
			Cum aromatibus, sicut mos est Judaeis sepelire												
			3 51 2 2, 3												
			Erat autem in loco ubi crucifixus est hortus, et in horto monumentum novum												
			3 51 2 4												
			Et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti												
			3 51 2 3												
			Cap. XX.												
			Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebrae essent, ad monumentum												
			3 53 2 3												
			Et vidit linteamina posita												
			3 51 2 3												
			Et sudarium												
			3 51 2 3												
			Tunc ergo introivit, et ille discipulus, qui venerat primus												
			3 8 3 3												
			Noli me tangere												
			3 80 4 1												
			Nondum enim ascendi ad Patrem meum												
			3 55 6 3												
			3 80 4 1												
			Cum ergo sero esset die illo una sabbatorum, et												
			fores essent clausae, etc. venit Jesus												
			3 51 1 1												
			Et ait: Pax vobis												
			3 33 8 1												
			Ostendit eis manus et latus												
			3 54 4 0.												
			Haec cum dixisset, insufflavit												
			1 43 7 6												
			Quorum remisertis peccata, remittuntur eis												
			3 84 3 3												
			S. 18 1 1												
			Infer digitum tuum huc, et affer manum tuam, et mitte in loca clavorum												
			3 54 4 2												
			3 55 6 3												
			Quia vidisti me, Thoma, credidisti												
			2-2 1 4 1												
			3 55 5 3												
			Beati qui non viderunt et crediderunt, ibid.												
			3 55 5 3												
			Beati qui non viderunt et crediderunt, ibid.												
			3 55 5 3												
			Multa quidem et alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quae non sunt scripta in libro hoc												
			3 42 4 c.												
			3 68 1 1												
			Haec autem scripta sunt, ut credatis, etc.												
			1 1 8 1												
			Cap. XXI.												
			Vado piscari												
			1 96 1 c.												
			2-2 64 1 0.												
			Dixit ergo discipulus ille quem diligebat Jesus, s. 13.												
			3 53 2 3												
			Dominus est												
			1 13 7 1, 6												
			Simon Joannis, diligis me plus his?												
			2-2 185 5 1												
			Pasce oves meas, (vel agnos meos), ibid.												
			3 53 2 2												
			Domine, tu scis quia amo te												
			1 20 4 3												
			Domine, tu omnia nosti, s. 16.												
			3 53 2 2												
			Quem diligebat Jesus, s. 13												
			3 49 3 2												
			Sunt autem et alia multa quae fecit Jesus, quae si scribantur per singula nec ipsam												
			3 68 5 0.												
			3 68 6 0.												
			3 68 7 2												
			3 86 2 1												
			Erant autem per-												
			arbitror mundum capere posse eos, qui scribendi sunt libros												
			3 6 3 3												

Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus	Pars	Qui.	Art.	Locus																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																										
Anania, cur tentavit Satanam cor tuum? etc.	2-2	33	7	2	2-2	64	4	1	Per manus autem apostolorum fiebant et prodigia multa in plebe, s. 2	Obedire oportet Deo magis quam hominibus, s. 4.	Si est ex hominibus consilium hoc aut opus, destruetur; si vero ex Deo est, non poteritis dissolvere	2-2	189	10	1	Elegerunt Stephanum virum plenum fide, et Spiritu Sancto	2-2	53	4	1	3	7	10	0	Faciebat prodigia et signa magna in populo, s. 2	Non poterant resistere sapientiae et spiritui, qui loquebatur	2-2	53	4	1	Viderunt faciem ejus, tanquam faciem angeli	3	12	4	1	Et cum vidisset quemdam injuriam patientem, vindicavit illum, etc.	2-2	60	6	2	Facies prodigia et signa, etc., s. 2	Vos semper Spiritui Sancto restitistis	2-2	189	1	4	Cum autem esset plenus Spiritu Sancto, s. 6	Et Jesum stantem a dextris Dei	3	58	1	3	Cap. VIII.	In nomine Jesu Christi baptizabantur viri ac mulieres	3	66	6	0	Cum vidisset Simon, quia per impositionem manus apostolorum daretur Spiritus Sanctus, obtulit pecuniam, etc.	2-2	10	1	1	Cap. IX.	Et subito circumfulsit illum lux de coelo	1-2	112	2	2	Ego sum Jesus Nazarenus quem tu persequeris	3	57	6	3	Durum est tibi contra stimulum calcitrare	1-2	112	2	2	1-2	113	10	2	Cap. X.	Cornelius centurio, vir religiosus et timens Deum cum omnino domo sua, faciens elemosynas multas	2-2	10	4	3	3	69	4	2	Cecidit super Petrum mentis excessus, et vidit	2-2	175	3	1	Quod Deus juravit, ut ne commune dixeris	1-2	101	5	4, 5, 6	1-2	101	6	1	1-2	103	2	0	S. 74	1	1	Et dedit eum manifestum fieri, non omnino populo, sed testibus praedordinatis a Deo, nobis, etc.	3	36	2	0	3	55	1	0	Et jussit illos baptizari in nomine Jesu, s. 8	Cap. XII.	Angelus ejus est	1	113	2	0	2-2	10	2	3	Cap. XIII.	Videte, contemptores, et admiramini	2-2	186	9	3	Cap. XIV.	Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei	3	45	1	0	Cap. XV.	Surrexerunt quidam de haeresi Pharisaeorum, qui crediderunt dicentes, quia oportet circumcidi eos, praecipere quoque servare legem Moysi	3	74	4	0	1	Fide purificans	2-2	174	6	0	1	2	103	4	3	1-2	103	4	3	Ut abstineatis ab immolatis simulacrorum, et sanguine, et suffocato, et fornicatione	1-2	103	4	3	2-2	154	2	1	Facta est dissensio, ita ut discederent ab invicem (scilicet Barnabas et Paulus)	2-2	37	1	3	Cap. XVI.	Hunc (scilicet Timotheum) voluit Paulus secum proficisci, et assumens circumcidit eum, propter Judaeos	1-2	103	4	1	Cap. XVII.	In ipso enim vivimus, movemur, et sumus	1	18	4	1	Ipsius enim et genus sumus. Genus ergo cum simus Dei	1	1	2	0	1	1	8	2	1-2	1	1	2	Cap. XIX.	Baptizati sunt in nomine Domini Jesu, s. 8	Cap. XX.	Beatus est dare quam accipere	2-2	117	4	3	Cap. XXI.	Tunc Paulus de concilio Jacobi assumptis viris, postera die purificatus, cum illis intravit in templum, etc. donec offerretur, etc.	1-2	103	4	1	Cap. XXII.	Subito de coelo circumfulsit me lux copiosa, s. 9.	Ego sum Christus Nazarenus quem tu persequeris, ibid.	Cap. XXIII.	Principem populi tui non maledices	2-2	76	3	0	Sciens autem Paulus, quia una pars esset Sadducaeorum et altera Pharisaeorum, exclamavit in concilio	2-2	37	1	2	2-2	37	2	2	Et cum hoc dixisset, facta est dissensio inter Phariseos et Sadducaeos, et divisa est multitudo	2-2	37	1	2	Quidam ex Judaeis devoverunt se non manducaturos, neque bibituros, donec occiderint Paulum	2-2	88	2	0	2-2	88	10	0	Cap. XXV.	Caesarem appello	2-2	69	3	0	Cap. XXVI.	Die media in via vidi, o Rex, de coelo supra splendorem solis lumen, s. 9.	Ego sum Jesus Nazarenus, quem tu persequeris, ibid.	Durum est tibi contra stimulum calcitrare, ibid.	Ad hoc enim apparuit tibi	3	57	6	3	Si passibilis Christus sis	3	46	5	0	3	46	12	0	Coactus sum appellare Caesarem, s. 25.	PAULI AD ROMAN.	Cap. I.	Qui factus est ei ex semine David secundum carnem	3	16	7	1	3	31	6	2	Qui praedestinatus est Filius Dei in virtute	3	24	—	0	Ad obediendum fidei	2-2	104	3	2	3	7	3	2	Gracis ac barbaris, sapientibus et insipientibus, debitor sum	1	21	1	3	Judaeo primum et Graeco	3	31	2	2	Qui veritatem Dei in injustitia detinent	2-2	40	3	0	2-2	59	3	0	2-2	59	4	0	2-2	71	3	3	Quod notum est Dei, manifestum est illis	1	1	6	0	1	12	12	0	Invisibilia enim ipsius a creatura mundi peraeque facta sunt, intellecta conspiciuntur	1	1	2	2	0	2-2	27	3	2	2-2	34	2	0	2-2	17	2	3	Ita ut sint inexcusabiles, infr. 2.	Cum cognovissent Deum, non ut Deum glorificaverunt aut gratias egerunt	1-2	6	8	0	1-2	19	6	0	1-2	76	3	0	1-2	76	4	0	3	47	5	3	Dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt	1-2	46	1	1	1-2	46	2	0	Et mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, et volucrum, et quadrupedum et serpentum	2-2	94	1	0	2-2	122	2	2	Propter quod tradidit illos Deus in desideria cor-

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
			omnibus hominibus pacem habentes	3	40	2	1	3	48	5	3	1	1	6	3		
2-2	29	1	c.	Bonum est non manducare carnem et non bibere vinum	2-2	45	1	Aut in nomine Pauli baptizati estis?	2-2	60	1	2					
2-2	29	2	3	1-2 103 4 3	2-2	149	3	2	3	64	3	c.	3	1	6	3	
			Non vosmetipsos defendentes, charissimi	2-2	45	1	5	Non enim misit me Deus baptizare, sed evangelizare	3	67	2	1	2-2	189	1	4	
2-2	40	1	2	2-2 149 3 2				Nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi?	3	67	2	1	2-2	189	1	4	
2-2	64	7	5	Omne quod non ex fide, peccatum est	2-2	19	5	c.	2-2	46	3	2	Cum enim sit inter vos zelus et contentio, nonne carnales estis?	1-2	28	4	1
			Cap. XIII.	1-2 19 5 c.	2-2	103	4	3	2-2	10	4	1	Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli; alius autem, Cephae; ego autem Apollo, nonne homines estis?	1-2	28	4	1
			Potestatis sublimioribus subdita sit	2-2 103 4 3				Et Dei sapientiam	1	39	7	2	Quod stultum est Dei, sapientius est hominibus, s.	2-2	188	5	2
2-2	69	1	c.	2-2 104 1 c.	2-2	104	5	c., 1	2-2	115	1	1	Et quod infirmum est Dei, fortius est hominibus	2-2	188	5	2
2-2	88	10	2	2-2 104 1 c.	2-2	104	5	c., 1	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	2-2	188	5	2
2-2	104	1	c.	2-2 104 6 c.	2-2	104	6	c.	2-2	115	1	1	Ut ea quae sunt destruet, s.	2-2	161	5	2
2-2	104	5	c., 1	Quae a Deo sunt, ordinata sunt	1-2	102	1	c.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	2-2	161	5	2
2-2	104	6	c.	1-2 102 1 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Christus factus est nobis sapientia, et justitia, et sanctificatio, et redemptio	1-2	89	2	o.
			Cap. XIV.	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Qui glorietur in Domino gloriatur, s.	1-2	89	2	o.
			Quae a Deo sunt, ordinata sunt	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	102	1	c.	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	102	2	c. pr.	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
S.	34	1	c.	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Qui potestatis resistit	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	158	1	3	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	c. pr.	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Cui tributum, tributum	2-2 158 1 3	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	102	2	3	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Qui diligit proximum legem implevit	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	99	1	2	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	105	2	1	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	44	2	4	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Et si quod est aliud mandatum, in hoc verbo instauratur	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	99	1	2	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	105	2	1	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	44	2	4	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Induimini Dominum Jesum Christum	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
3	69	9	1	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Cap. XIV.	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Qui infirmus est, plus manducat	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	77	3	o.	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Sive vivimus, sive morimur, Domini sumus	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1	1	8	2	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Nihil commune per ipsum	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	102	6	1	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	149	3	o.	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
3	40	4	2	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			S. propter verbum frater tuus contestatur, jam non secundum charitatem ambulans	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	43	3	sc.	2-2 44 2 4	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Noli cibo tuo illum perdere, pro quo Christus mortuus est	2-2 43 3 sc.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	45	3	2	2-2 43 3 sc.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Non est enim regnum Dei esca et potus	2-2 45 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
3	40	2	1	2-2 45 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Bonum est non manducare carnem et non bibere vinum	2-2 45 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	103	4	3	2-2 45 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	45	1	5	2-2 45 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	149	3	2	2-2 45 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Omne quod non ex fide, peccatum est	2-2 149 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	19	5	c.	2-2 149 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	103	4	3	2-2 149 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	10	4	1	2-2 149 3 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Cap. XV.	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad aedificationem	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	19	5	c.	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	103	4	3	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	10	4	1	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Cap. XVI.	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Dico enim Christum Jesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei ad confirmandas promissiones Patrum	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
3	42	1	c.	2-2 10 4 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Gentes autem super misericordia honorate Deum	3 42 1 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1	21	4	2	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Si spiritualium eorum participes facti sunt Gentiles, debet et in carnalibus ministrare eis	1 21 4 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
2-2	187	4	2	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Cap. XVII.	2-2 187 4 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Si vobis primum ex parte fructus fuerit	2-2 187 4 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1-2	11	3	1	2-2 187 4 2	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Secundum revelationem mysterii, temporibus aeternis tacitis	1-2 11 3 1	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
1	10	1	4	2-2 102 2 c.	2-2	102	2	3	2-2	115	1	1	Ut non gloriatur omnis caro in conspectu ejus	1-2	89	2	o.
			Ut adjuvetis me in orationibus vestris	1 10 1 4	2-2	102											

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus
Ego ero fidens in eum	2-2	129	6 o.	pro populo, ita etiam et pro semetipso offerre pro peccatis	3	22	4 1	Translatio enim sacerdotis, necesse est ut et legis translatio fiat	1-2	107	1 sc.	1-2	107	4 c.	Initiavit vobis viam novam, et invincem, pro velamenti carnis suam
Quia ergo pueri communicaverunt carni et sanguini	3	80	1 o.	Exaudivit est pro sua reverentia	3	21	3 o.	Reprobatio quidem fit praecedentis mandati, propter infirmitatem et inutilitatem	1-2	91	5 1 o.	1-2	99	6 o.	3 62 5 c.
Et ipse participavit eisdem	3	80	2 o.	Ut offerant dona et sacrificia pro peccatis	3	21	4 o.	Nihil enim ad perfectum adduxit lex	1-2	99	6 o.	1-2	107	1 2	5 63 3 c.
Ut per mortem destrueret eum, qui mortis habebat imperium	3	81	1 o.	S. 61 9 o.	3	21	4 o.	Qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre	2-2	95	2 3	2-2	140	1 1	Et sacerdotem magnum super domum Dei, s. 3.
Sed semen Abrahae apprehendit	3	84	7 4	Cap. VI.	3	84	6 2	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Non deserentes collectionem nostram, sicut est consuetudinis quibusdam
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	48	4 o.	Rursum crucifigentes sibi metipsis Filium Dei	3	89	6 c.	Talem habemus pontificem, s. 3.	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Voluntarie enim peccantibus nobis, post acceptam notitiam veritatis, jam non relinquitur pro peccatis hostia, s. 6.
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	48	6 3	Terra enim saepe venientem super se bibens imbrem et germinans herbam opportunam, etc.	3	84	10 1	Sacramentorum minister et tabernaculi Dei, quod fixit Deus et non homo	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui Filium Dei contulcaverit? etc.
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	49	2 o.	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Quod si subtraxerit se, non placebit animae meae
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Terra enim saepe venientem super se bibens imbrem et germinans herbam opportunam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Cap. IX.
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	In priori tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum, officia consummantes; in secundo autem semel in anno solet pontifex, non sine sanguine
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Hostiae offeruntur, quae non possunt juxta conscientiam perfectum facere servientem
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Justitiae carnis, usque ad tempus correctio nis impositis
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Cap. X.
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Umbra enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Quibusdam dignus non erat mundus
Unde debuit per omnia fratribus assimilari	3	29	3 1	Impossibile est eos qui semel illuminati sunt, etc., et prolapsi sunt, rursum revocari ad poenitentiam, etc.	3	84	10 1	Quod minus est a meliore benedicatur	1-2	98	2 0, 2	1-2	102	4 4, 5, 6	Hi omnes testimonio fidei probati non acceperunt

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			resistit, humilibus autem dat gratiam				versum se execrabile iudicium				omni spiritui, sed probate spiritus, si ex Deo sunt				1-2 107 4 0.					
2-2	162	1	o.	3	36	2	3	2-2	3	2	o.	2-2	189	1	1	1-2	107	4	o.	
			Ipsi cura est de vobis				Oculos habentes plenos adulterii, et incessabilis delicti				de omnibus				3	15	3	2		
1	22	2	2	2-2	154	1	3				Cap. III.				2-2	189	9	o.	3	
1	103	5	c.				A quo quis superatus est, huius et servus est				Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus				2-2	189	10	1		2-2
			Salutat vos Ecclesia, quae est in Babylone				1 63 8 c.				1 4 3 o.				2-2	23	2	o.		2-2
3	8	4	c., 2	2-2	64	2	3	1	12	1	o.				1-2	28	2	o.		1-2
			II. PETRI.				3 48 4 c., 3				1 12 2 1				1-2	66	6	c.		1-2
			Cap. I.				2-2 64 2 3				1 12 5 c.				1-2	66	6	c.		1-2
			Per quem maxima et pretiosa nobis promissa donavit				3 48 4 c., 3				1 12 6 1				1-2	66	6	c.		1-2
1	13	9	1				Canis reversus ad vomitum, etc.				2-2	1	2	3						
			Et per hoc efficiamini divinae consortes naturae				2-2 189 9 2				2-2	1	2	3						
1	13	9	1				Cap. III.				S. 92 1 c.									
1-2	110	3	c.				Novos vero coelos, et novam terram, et promissa ejus expectamus				Omne peccatum est iniquitas									
1-2	110	4	c.				2-2 17 5 1				2-2	110	4	3						
1-2	112	1	c.				Crescite in gratia				2-2	159	1	1						
1-2	113	9	c.				1-2 66 2 1				In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli									
1-2	114	3	c. fi.				1-2 112 4 0				3 15 2 3									
2-2	19	7	c.				2-2 5 4 3				Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit, quia semen ipsius manet in eo, et non potest peccare, quia ex Deo natus est									
3	2	10	1				Coeli ardentessolventur				2-2	110	4	3						
3	3	4	3				S. 74 2 c.				S. 74 4 2									
3	62	1	o.				S. 74 4 2				I. JOANNIS.									
3	62	2	o.				Cap. I.				Quod audivimus, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus									
			In scientia autem abstinentiam				2-2 146 1 c.				2-2	110	4	3						
2-2	146	1	c.				Satagite, ut per bona opera vestra certam vocationem et electionem etiam faciat				2-2	19	8	2						
1	23	8	c.				1 23 8 c.				2-2	19	10	c.						
			Omnis prophetia scripturae, propria interpretatione non fit				2-2 171 3 1				3	7	6	3						
2-2	171	3	1				2-2 171 4 0				3	7	6	3						
2-2	171	4	o.				2-2 171 6 sc.				2-2	19	10	c.						
2-2	171	6	sc.				Cap. II.				3	7	6	3						
			Deus angelis peccantibus non pepercit				Qui dicit se nosse Deum, et mandata ejus non custodit, mendax est				2-2	110	4	3						
1	64	2	o.				2-2 111 1 c., 4				2-2	110	4	3						
1-2	80	4	o.				Qui dicit se in Christo manere, debet, sicut ille ambulavit, et ipse ambulare				2-2	110	4	3						
3	4	1	c., 3				3 14 1 o.				2-2	110	4	3						
3	6	2	2				Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo				2-2	110	4	3						
3	46	1	4				2-2 188 2 3				2-2	110	4	3						
3	86	1	c.				Omne quod in mundo est, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum, et superbia vitae				2-2	110	4	3						
3	89	1	c.				1-2 77 5 0.				2-2	110	4	3						
			In iudicium reservari				1-2 108 3 4				2-2	110	4	3						
S.	89	8	3				Qui negat Filium, nec Patrem habet; qui autem confitetur Filium, et Patrem habet				2-2	110	4	3						
			Angeli cum sint fortitudine et virtute majores				2-2 3 1 2 3				2-2	110	4	3						
1	93	3	o.								2-2	110	4	3						
1	96	1	1								2-2	110	4	3						
1	108	2	3								2-2	110	4	3						
1	112	1	4								2-2	110	4	3						
1-2	5	1	3								2-2	110	4	3						
2-2	172	2	c.								2-2	110	4	3						
			Non portant ad-								2-2	110	4	3						

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
			Cum Michaël archangelus cum diabolo disputans, altercatur de Moysi corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemiae, sed dixit: Imperet tibi Deus				ei sedere mecum in throno meo				nes mortem, et non invenient				cavit se, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentorum				Et civitas non eget sole et luna, ut luceant in ea			
2-2	76	4	1	3	58	4	3				S. 76 2 c.			S. 8 7 1				2-2	47	5	2	
APOCALYPS. JOANNIS.				Cap. IV.				Cap. X.				Cap. XIX.				Cap. XXII.						
Cap. I.				Qui est, et qui erant, et qui venturus est				Levavit manum suam ad coelum, et iuravit per viventem in saecula saeculorum				Et cecidi ad pedes ut adorarem eum, et dixit mihi: Vide ne feceris				Et ostendit mihi fluvium aquae vivae, tanquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni						
1	13	11	o.	1	19	4	o.	1	2	2	94	2	1	1	73	1	1	1	1	73	2	c.
1	39	8	fi.	1	20	5	c.	1	23	5	c.	2-2	103	2	1	73	2	c.				
Et princeps regum terrae				Vidi et ecce in coelo ostium apertum				Et cauda ejus trahabat tertiam partem stellarum coeli, et misit eas in terram				Et libri aperti sunt				In medio plateae et ex utraque parte fluminis lignum vitae afferens fructus duodecim						
1	13	7	1, 6	S.	17	1	1	1	46	1	c.	1	24	1	1							
Et qui eum pupugerunt				Cap. VI.				Cap. XII.				Cap. XX.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Usquequo, Domine, sanctus et verus, non iudicatus et vindicatus sanguinem nostrum?	Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus				Et signum magnum apparuit in coelo, mulier amicta sole				Nec acceperunt characterem bestiae, s. 13.				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	2-2	110	1	c.	1-2	103	3	4	Et acceperunt characterem bestiae, s. 13.				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Et vidi sub altare animas interfectorum				Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis				Et acceperunt characterem bestiae, s. 13.				Et ostendit mihi						
1	1	3	1	S.	93	1	c.	1	63	8	o.	Et acceperunt characterem bestiae, s. 13.				Et ostendit mihi						
1	1	7	c.	Cap. VII.				Cap. XIII.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
Et qui eum pupugerunt				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum				Agni, qui coctus est ab origine mundi				Ecce tabernaculum Dei cum hominibus				Et ostendit mihi						
3	46	4	c.	2-2	83	8	2	2-2	165	2	3, 4	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
3	46	6	c.	2-2	108	1	o.	2-2	102	4	2	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. VIII.				Cap. XIV.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Factum est silentium in coelo, quasi media hora	Aut acceperit characterem in fronte sua, aut in manu sua, s. 13.				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	60	8	o.	Et alius angelus venit, et stetit ante altare, habens thuribulum aureum, et data sunt ei incensa multa, ut daret de orationibus sanctorum, etc.	Beati mortui, qui in Domino moriuntur				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi					
Et qui eum pupugerunt				Cap. IX.				Cap. XV.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	In diebus illis quaerent homines	Quantum glorificavit se, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentorum				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	2-2	82	1	3	2-2	102	1	2	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. X.				Cap. XVI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	23	6	1	Qui es, et qui eras sanctus, s. 1.	Quantum glorificavit se, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentorum				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
Et qui eum pupugerunt				Cap. XI.				Cap. XVII.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Qui es, et qui eras, et qui venturus es, s. 1.	Quantum glorificavit se, et in deliciis fuit, tantum date illi tormentorum				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	2-2	89	10	4	2-2	101	1	2	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XII.				Cap. XVIII.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	13	11	o.	Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	39	8	fi.	2-2	103	3	4	2-2	102	4	2	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et princeps regum terrae				Cap. XIII.				Cap. XIX.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	13	7	1, 6	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	13	7	1, 6	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XIV.				Cap. XX.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XV.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XVI.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XVII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XVIII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XIX.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XX.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XXII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXIII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XXIV.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXV.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XXVI.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXVII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XXVIII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXIX.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XXX.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXXI.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
1	1	7	c.	3	83	1	c.	3	83	1	c.	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Et qui eum pupugerunt				Cap. XXXII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
3	46	4	c.	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in frontibus suis	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi				Et ostendit mihi					
3	46	6	c.	3	63	3	3	3	63	3	3	Et absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, etc., neque dolor erit ultra				Et ostendit mihi						
Ego sum Alpha et Omega, principium et finis				Cap. XXXIII.				Cap. XXI.				Cap. XXI.				Cap. XXII.						
1	1	3	1	Et facies omnes, etc., habere characterem in dextera manu ut in																		

INDEX SECUNDUS

DOCTRINAE CHRISTIANAE CAPITA.

	Pars	Quaest.		Pars	Quaest.
Absolutio	S.	24	Aureolae	S.	96
Abstinentia	2-2	146	Avaritia	2-2	118
Acceptio personarum	2-2	63	Baptismi effectus	3	69
Accidia	2-2	35	Baptismi minister	3	67
Accusationem (Ad) justam pertinencia	2-2	66	Baptismi sacramentum	3	66
Actio angelorum in homines	1	111	Baptismum (Ad) concurrentia praeparatoria	3	71
Actio corporalis creaturae	1	115	Baptismum suscipientes	3	68
Actionem (Ad) hominis pertinentia	1	117	Baptismus Joannis	3	38
Actus humani sequentes rationem bonitatis	1-2	21	Baptizatio Christi	3	37
Actus imperati a voluntate	1-2	17	Beatitudinem (Ad) requisita	1-2	4
Adjuratio	2-2	90	Beatitudines ipsae	1-2	69
Adoptio Christi	3	23	Beatitudinis adeptio	1-2	5
Adoratio Christi	3	25	Beatitudo Dei	1	26
Adoratio Dei	2-2	84	Beatitudo hominis in quo consistat	1-2	2
Adulatio	2-2	115	Beatitudo quid sit, et quid requirat	1-2	3-4
Adulterium	2-2	154	Beatitudo sanctorum, et eorum mansiones	S.	93
Aequalitas Divinarum Personarum ad invicem	1	41	Beatorum dotes	S.	95
Aeternitas Dei	1	10	Beatorum resurgentium conditiones	S.	82
Affabilitas	2-2	114	Bellum	2-2	40
Ambitio	2-2	131	Beneficentia	2-2	31
Amicitia	2-2	114	Bigamia	S.	65
Amor	1-2	26	Irregularitas inde contracta	S.	60
Amor Dei	1	20	Blasphemia in generali	2-2	13
Amor seu dilectio angelorum	1	60	Blasphemia in speciali	2-2	14
Amor ut est nomen Spiritus Sancti	1	57	Bonitas Dei	1	6
Amoris causa	1-2	27	Bonitas humanorum actuum in generali	1-2	13
Amoris effectus	1-2	28	Bonitas humanorum actuum exteriorum	1-2	20
Angelus	1	50-64	Bonitas humanorum actuum interiorum voluntatum	1-2	19
Id.	1	106-114	Bonum in communi	1	5
Anima in genere	1	87-90	Bonum circa passiones animae	-2	24
Anima (Quomodo) conjuncta intelligat corporalia	1	84	Bonum facere, et declinare a malo	2-2	79
Anima (Quomodo) intellectiva cognoscat seipsam	1	87	Caecitas mentis	2-2	15
Anima (Quomodo) humana cognoscat quae supra se sunt	1	83	Castitas	2-2	115
Animae exeuntis e corpore qualitas et poena	S.	70	Catechismus	3	71
Annexa matrimonii, et redditio debiti	S.	64	Causa mali	1	49
Annexa sacramenti ordinis	S.	40	Causa prima omnium entium	1	44
Annuntiatio B. Virginis	3	30	Charitas secundum se	2-2	23
Apostasia	2-2	12	Charitas comparatione subjecti	2-2	24
Ascensio Christi	3	57	Charitas quantum ad objectum	2-2	25
Astutia	2-2	55	Charitas quantum ad ordinem diligendorum	2-2	26
Audacia	1-2	45	Charitas quantum ad dilectionem	2-2	27
Id.	2-2	127			

	Pars	Quaest.		Pars	Quaest.
Charitatis effectus interiores.	2-2	28	Creatio	1	45
Charitatis effectus quantum ad pacem	2-2	29	Creatura una quomodo movet aliam	1	106
Charitatis effectus quantum ad misericordiam	2-2	30	Crudelitas	2-2	159
Charitatis effectus exteriores.	2-2	31	Curiositas	2-2	167
Christo convenientia ut est subjectus Patri	3	20	Custodia bonorum angelorum	1	113
Circumcisio	3	70	Decalogus	1-2	100
Circumcisio Christi	3	37	Decimae	2-2	87
Circumstantiae humanorum actuum	1-2	7	Defectus corporis a Christo assumpti	3	14
Clavium effectus	S.	18	Defectus animae a Christo assumpti	3	15
Clavium minister	S.	19	Delectatio	1-2	31-34
Clavium potestas	S.	17	Derisio	2-2	75
De his in quos clavium usus exerceri potest	S.	20	Descensus Christi ad inferos	3	2
Clementia	2-2	157	Desperatio	2-2	20
Cognatio legalis	S.	57	Desponsatio Matris Dei	3	20
Cognitio angeli	1	54	Detractio	2-2	73
Cognitio angelorum ex parte immaterialium	1	56	Deus	1	2-5
Cognitio angelorum quantum ad res materiales	1	57	Devotio	2-2	82
Cognitio animae separatae	1	89	Dilectio	2-2	27
Cognitio Personarum Divinarum	1	31	Discordia	2-2	37
Comparatio angelorum ad corpora	1	51	Distinctio rerum in communi	1	47
Comparatio angelorum ad locum	1	52	Distinctio rerum in speciali	1	48
Conceptio Christi secundum principium activum	3	32	Divina beatitudo	1	26
Conceptio Salvatoris secundum materiam corporis	3	31	Divina nomina	1	23
Concupiscentia	1-2	30	Divina potentia	1	25
Conditio corporis prolis generandae in statu innocentiae	1	99	Divinae relationes	1	28
Conditio justitiae prolis generandae	1	100	Divinationes	2-2	95
Conditio primi hominis secundum intellectum	1	94	Doctrina Christi	3	42
Conditio quam habent resurgentes	S.	87	Doctrina sacra	1	1
Conditio scientiae prolis generandae	1	101	Dolor secundum se	1-2	35
Confessio et ejus necessitas	S.	6	Dominium hominis in statu innocentiae	1	96
Confessionis effectus	S.	10	Dona	2-2	68
Confessionis minister	S.	8	Donum quod est nomen Spiritus Sancti	1	38
Confessionis qualitas	S.	9	Donum respondens fortitudini	2-2	139
Confessionis quidditas	S.	7	Dulia	1-2	103
Confessionis sigillum	S.	11	Ebrietas	2-2	150
Confirmationis sacramentum	3	72	Electio	1-2	13
Consensus comparatione finis	1-2	15	Eleemosyna	2-2	32
Consensus coactus	S.	47	Epiphania, seu Epicheja	2-2	120
Consensus objectum	S.	48	Episcoporum (Ad statum) pertinentia	2-2	185
Conservationem (Ad) speciei per generationem pertinentia	1	98	Eucharistia (In) remanentia accidentia	3	77
Consilii donum quod respondet prudentiae	2-2	52	Eucharistiae effectus	3	79
Consilium quod praecedit electionem	1-2	14	Eucharistiae forma	3	78
Contentio	2-2	38	Eucharistiae materia	3	74
Continentia	2-2	155	Eucharistiae minister	3	82
Contritio	S.	1	Eucharistiae ritus	3	83
Contritionis effectus	S.	5	Eucharistiae sacramentum	3	73
Contritionis objectum	S.	2	Eucharistiae usus	3	80
Contritionis quantitas	S.	3	Excommunicatio	S.	21
Contritionis tempus	S.	4	De his qui possunt excommunicare	S.	22
Contumelia	2-2	72	De participatione cum excommunicatis	S.	23
Conversatio Christi	3	40	Existentia Dei in rebus	1	8
Conversio panis et vini in sanguinem et corpus Christi	3	75	Existentiae modus in Eucharistia	3	76
Corporum resurgentium integritas	S.	80	Exorcismus	3	71
Corporum beatorum agilitas	S.	84	Extremae unctionis sacramentum	S.	29
Corporum beatorum claritas	S.	85	Effectus hujus sacramenti	S.	30
Corporum beatorum subtilitas	S.	83	Minister hujus sacramenti	S.	31
Corporum damnatorum resurgentium conditiones	S.	86	Quibus hoc sacramentum conferri debeat, et qua parte	S.	32
Correctio fraterna	2-2	33	De iteratione hujus sacramenti	S.	33
			Facere bonum, et declinare a malo	2-2	79
			Falsitas	1	17
			Fatum	1	116
			Fidei effectus	2-2	7
			Fidei habitus quantum ad ejus causam	2-2	6

	Pars	Quest.		Pars	Quest.
Fidei habitus quantum ad habentes ipsam	2-2	5	Impedimentum affinitatis	S.	55
Fides quantum ad ejus objectum	2-2	1	Impedimentum cognationis spiri- tualis	S.	56
Fides quantum ad ejus actum inter- riorem, scilicet credere	2-2	2	Impedimentum conditionis servitutis	S.	52
Fides quantum ad ejus actum exte- riorem, scilicet confiteri	2-2	3	Impedimentum consanguinitatis	S.	54
Fides quantum ad ejus habitum et ipsam fidem	2-2	4	Impedimentum disparitatis cultus	S.	59
Filii illegitime nati	S.	68	Impedimentum frigiditatis, maleficii, furiae et amentiae	S.	58
Finis ultimus in communi	1-2	5	Impedimentum superveniens matri- monio consummato, quod est fornicatio	S.	62
Finis productionis hominis	1	93	Impedimentum voti et ordinis	S.	53
Fortitudo	2-2	123	Impedimentum voti solemnitis	S.	61
Fortitudinis partes in communi	2-2	128	Impositio nominis Jesu	3	37
Fraus quae committitur in emptio- nibus et venditionibus	2-2	77	Imprudencia	2-2	53
Fructus	1-2	70	Impugnatio malorum angelorum	1	113
Fruitio quae est actus voluntatis	1-2	11	Incontinentia	2-2	156
Furtum et rapina	2-2	66	Indulgentia	S.	25
Gaudium	2-2	28	De his qui possunt facere indul- gentias	S.	26
Gloria inanis	2-2	132	Quibus valent indulgentiae	S.	27
Gratia Christi in incarnatione as- sumpta	3	7	Infidelitas	2-2	10
Gratia Christi secundum quod est caput Ecclesiae	3	8	Infinitas Dei	1	7
Gratia miraculorum	2-2	178	Ingratitudo	2-2	107
Gratia primi hominis	1	95	Ingressus religionis	2-2	189
Gratia quantum ad ejus causam	1-2	114	Injuriae in personam proximi com- missae	2-2	72
Gratia quantum ad ejus effectus	1-2	113	Injustitia	2-2	59
Gratia sermonis sapientiae sive scien- tiae	2-2	177	Injustitia advocatorum	2-2	71
Gratiae causa	1-2	112	Injustitia judicis	2-2	67
Gratiae Dei essentia	1-2	110	Injustitia rei in sua defensione	2-2	69
Gratiae divisio	1-2	111	Injustitia testis in testificando	2-2	70
Gratiae effectus	1-2	113	Inobedientia	2-2	105
Gratiae gratis datae quantum ad ge- nera linguarum	2-2	176	Intellectus donum	2-2	8
Gratiae necessitas	1-2	109	Intellectus noster quid cognoscat in corporalibus	1	89
Gratitudo	2-2	106	Intentio quae est actus voluntatis	1-2	12
Gubernatio rerum in communi	1	103	Intimiditatis vitium	2-2	126
Gubernationis divinae effectus in spe- ciali	1	104	Invidia	2-2	36
Gula	2-2	148	Involuntarium	1-2	6
Habitus in generali quantum ad sub- stantiam eorum	1-2	49	Ira secundum se	1-2	46
Habitus subjectum	1-2	50	Iracundia	2-2	138
Habituum causa quantum ad aug- mentum	1-2	52	Irae causa effectiva et remedia	1-2	47
Habituum causa quantum ad gene- rationem	1-2	51	Irae effectus	1-2	48
Habituum corruptio et diminutio	1-2	53	Inaccessibilibus passionibus	1-2	40
Habituum distinctio	1-2	54	Ironia	2-2	113
Haeresis	2-2	11	Ireverentia Dei	2-2	99
Homicidium	2-2	64	Ireverentia rerum sacrarum	2-2	97
Homo (Quomodo) factus sit ad ima- ginem et similitudinem Dei	1	93	Jactantia	2-2	112
Homo quantum ad essentiam	1	75	Jejunium	2-2	117
Honestas	2-2	145	Judicium	2-2	60
Humanorum actuum principium exte- rius	1-2	109	Judicium generale quo tempore et loco fiet	S.	89
Humilitas	2-2	162	Judicis (Forma) venientis ad judi- cium	S.	90
Hypocrisis	2-2	111	Juramentum	2-2	89
Ideae	1	15	Jus	2-2	57
Idololatria	2-2	94	Justificatio	1-2	113-114
Ignis ultimae conflagrationis	S.	74	Justitia	2-2	58
Ignorantia causa peccati ex parte rationis	1-2	76	Justitia commutativa et distributiva	2-2	61
Imago	1-2	55	Justitia et gratia primi hominis	1	65
Immutabilitas Dei	1	9	Justitia et misericordia Dei	1	21
Impedimenta matrimonii	S.	50	Laus Dei	2-2	91
			Legalia circa puerum Jesum obser- vata	3	37
			Lege (In nova) contenta	1-2	108
			Legis humanae mutatio	1-2	97
			Legis humanae potestas	1-2	96
			Legis novae ad veterem comparatio	1-2	107
			Legis veteris praecepta	1-2	99
			Legum differentia	1-2	91

	Pars	Quaest.		Pars	Quaest.
Legum effectus	I-2	92	Nativitas Salvatoris.	3	35
Lex humana secundum se	I-2	95	Natura prima omnium entium	I	44
Lex in communi	I-2	90	Negligentia	2-2	54
Lex in speciali	I-2	93	Negotiatio	2-2	77
Lex naturalis	I-2	94	Nomen Dei	I	13
Lex nova	I-2	106	Nomen Spiritus Sancti, quod est amor	I	37
Lex vetus secundum se	I-2	98	Nomen Spiritus Sancti, quod est do- num	I	38
Libellus repudii	S.	67	Nuptiae secundae	S.	63
Liber vitae	I	24			
Liberalitas	2-2	117	Obedientia	2-2	104
Liberum arbitrium	I	89	Oblatio	2-2	86
Litigium	2-2	116	Oblatio Christi in templum	3	37
Locutiones angelorum	I	107	Observantia	2-2	102
Luxuria	2-2	153	Odium	I-2	29
Luxuriae partes	2-2	154	Id.	2-2	34
			Officia hominis in generali	2-2	183
Magnanimitas	2-2	129	Opus creationis creaturae corporalis.	I	65
Magnificentia	2-2	134	Opus distinctionis secundum se, et primae diei	I	67
Maledictio	2-2	76	Opus secundae diei	I	68
Malitia actuum interioris voluntatis.	I-2	19	Opus tertiae diei	I	69
Malitia actuum humanorum in ge- nerali	I-2	18	Opus ornatus quantum ad quartam diem	I	70
Malitia actuum humanorum exterio- rum	I-2	20	Opus quintae diei	I	71
Malitia culpae angelorum	I	63	Opus sextae diei	I	72
Malum	I	48	Omnes septem dies in communi	I	73
Malum circa passiones animae	I-2	24	Oratio	2-2	83
Manifestatio Christi nati	3	36	Ordinatio angelorum secundum hie- rarchias	I	108
Mansuetudo	2-2	157	Ordinatio angelorum malorum	I	109
Martyrium	2-2	124	Ordinis sacramentum	S.	34
Matrimonii definitio	S.	44	Effectus hujus sacramenti	S.	35
Matrimonii error	S.	51	Qualitas suscipientium hoc sa- cramentum	S.	36
Matrimonium	S.	41	Ordinum distinctio	S.	37
Matrimonium in quantum sacramen- tum est	S.	42	Conferentes hoc sacramentum	S.	38
Mediator Dei et hominum Christus	3	26	Impedimentum hujus sacramenti	S.	39
Memoria	2-2	49	Ordo conceptionis	3	33
Mendacium	2-2	110	Ordo creationis ad distinctionem	I	66
Meritum quod est effectus gratiae cooperantis	I-2	114	Origo Divinarum Personarum	I	27
Miracula Christi in generali	3	43			
Miracula Christi in speciali	3	44	Paradisus	I	102
Misericordia Dei	I	21	Parvifientia	2-2	135
Misericordia Dei respectu damnato- rum	S.	99	Passio Christi	3	46
Missio angelorum	I	112	Passio Christi quid effecerit	3	48-49
Missio Divinarum Personarum	I	43	Passiones animae in generali	I-2	22
Modestia in communi	2-2	160	Passiones animae in speciali	I-2	26
Modestia in exteriori apparatu	2-2	169	Passionis Christi causa efficiens	3	47
Modestia in exterioribus motibus corporis	2-2	128	Passionum inter se differentia	I-2	23
Modus assumptionis humanae quan- tum ad ordinem	3	6	Passionum ordo	I-2	24
Modus cognitionis angelicae	I	58	Patientia	2-2	136
Modus cognitionis propheticae	2-2	173	Peccata quae distinguuntur secun- dum reatum poenae	I-2	83
Modus conceptionis	3	31	Peccata secundum se	I-2	71
Modus emanationis rerum a principio	I	45	Peccati causae ex parte diaboli	I-2	80
Modus et ordo intelligendi	I	85	Peccati causae ex parte hominis	I-2	81
Modus quo Christus usus est in sa- cramento Eucharistiae	3	81	Peccati causae ex parte voluntatis	I-2	78
Modus quo voluntas movetur	I-2	10	Peccati causae exteriores ex parte Dei	I-2	79
Modus unionis Verbi incarnati	3	2	Peccati effectus in corruptione na- turae	I-2	85
Modus unionis Personae Divinae	3	3	Peccati effectus in macula animae	I-2	86
Modus unionis ex parte humanitatis	3	4	Peccati effectus in reatu poenae	I-2	87
Modus unionis ex parte partium hu- manae naturae	3	5	Peccati originalis essentia	I-2	82
Mors Christi	3	50	Peccati originalis subjectum	I-2	83
Motivum voluntatis	I-2	9	Peccati originalis tractum	I-2	81
Motus localis angelorum	I	53	Peccatorum ad invicem comparatio	I-2	73
Mulierum ornatus	2-2	169	Peccatorum causae in generali	I-2	75
Mundi qualitas, et resurgentium post judicium	S.	91	Peccatorum causae ex parte appetitus sensitivi	I-2	77
Mutatio creaturarum a Deo	I	105	Peccatorum distinctio	I-2	72

	Pars	Quaest.		Pars	Quaest.
Peccatorum permissorum reditus . . .	3	88	Productio mulieris	1	92
Peccatorum subjectum	1-2	74	Productio primi hominis quantum ad animam	1	90
Peccatum primi hominis quod fuit superbia	2-2	163	Productio primi hominis quantum ad corpus	1	91
Peccatum secundum se quod est causa alterius	1-2	84	Propagatio hominis secundum corpus	1	119
Peccatum veniale secundum se	1-2	89	Prophetiae causa	2-2	172
Perfectio Christi concepti	3	34	Prophetiae divisio	2-2	174
Perfectio Dei	1	4	Prophetiae essentia	2-2	171
Perfectio in esse gratiae et gloriae	1	62	Providentia Dei	1	22
Perfectionis status in communi	2-2	184	Prudentia quantum ad virtutes conjunctas	2-2	51
Perjurium	2-2	98	Prudentia secundum se	2-2	47
Perseverantia	2-2	137	Prudentiae partes in generali	2-2	48
Perseverantiae vitia opposita	2-2	138	Prudentiae partes singulae	2-2	49
Persona in comparatione ad essentiam	1	39	Prudentiae species	2-2	50
Persona in comparatione ad proprietatem	1	40	Prudentiae vitia opposita, cum ea similitudinem habentia	2-2	55
Personae Divinae in generali	1	29	Pugna daemonum	1	114
Personarum actus notionales	1	41	Purgatio Mariae Virginis	3	37
Pertinentia ad personam Patris	1	33	Pusillanimitas	2-2	133
Pertinentia ad personam Filii	1	34-35	Raptus	2-2	175
Pertinentia ad personam Spiritus Sancti	1	36	Receptacula animarum	S.	69
Pietas	2-2	101, 121	Recuperatio virtutum per poenitentiam	3	89
Pluralitas Divinarum Personarum	1	30	Religio secundum se	2-2	81
Pluralitatem (Ad) vel unitatem pertinentiam in divinis	1	31	Religionis ingressus	2-2	189
Poena daemonum	1	64	Religionis status in quo consistat	2-2	186
Poena damnatorum	S.	97	Religionum differentia	2-2	188
Poenitentiae effectus	3	86	Religiosis (De) competentibus	2-2	187
Poenitentiae partes	3	90	Remissio venialium peccatorum	3	87
Poenitentiae sacramentum	3	84	Restitutio	2-2	62
Poenitentiae sacramentum suscipientes	S.	16	Resurgentis Christi qualitas	3	54
Poenitentiae sollemnis ritus	S.	28	Resurgentium qualitas	S.	81
Poenitentiae virtus	3	85	Resurrectio	S.	75
Potentia animae Christi	3	13	Resurrectio Christi	3	53
Potentia Dei	1	25	Resurrectionis causa	S.	76
Potentiae animae in generali	1	77	Resurrectionis Christi causalitas	3	56
Potentiae animae in speciali	1	78	Resurrectionis Christi manifestatio	3	55
Potentiae appetitivae	1	80	Resurrectionis conditio	S.	79
Potentiae intellectivae	1	79	Resurrectionis tempus et modus	S.	77
Praecepta caeremonialia veteris legis secundum se	1-2	101	Resurrectionis terminus	S.	78
Praecepta caeremonialia veteris legis secundum suas causas	1-2	102	Rixa	2-2	41
Praecepta charitatis	2-2	24	Sacerdotium Christi	3	20
Praecepta fortitudinis	2-2	140	Sacramenta	3	60
Praecepta judicialia in communi	1-2	104	Sacramentorum causa	3	64
Praecepta justitiae	2-2	122	Sacramentorum character	3	63
Praecepta moralia veteris legis	1-2	100	Sacramentorum effectus principalis, idest gratia	3	62
Praecepta pertinentia ad fidem, scientiam, intellectum	2-2	16	Sacramentorum necessitas	3	61
Praecepta pertinentia ad spem et donum timoris	2-2	22	Sacramentorum numerus	3	65
Praeceptum prudentiae	2-2	56	Sacrificia	2-2	85
Praeceptorum caeremonialium duratione	1-2	103	Sacrilegium	2-2	99
Praeceptorum judicialium ratio	1-2	105	Sancti (De modo quo) se habent ad damnatos	S.	94
Praedestinatio	1	23	Sanctificatio B. Virginis	3	37
Praesidentia angelorum super creaturam corporalem	1	101	Sapientiae donum	2-2	45
Praesumptio	2-2	130	Satisfactio et ejus quidditas	S.	12
Primum Petri	2-2	1 art. 10	Satisfactionis possibilitas	S.	13
Principium durationis rerum creaturarum	1	46	Satisfactionis qualitas	S.	14
Processio creaturarum a Deo	1	44	De his per quae fit satisfactio	S.	15
Processio Divinarum Personarum	1	27	Scandalum	2-2	43
Prodigalitas	2-2	119	Scientia Dei	1	14
Productio angelorum in esse naturae	1	61	Scientia Dei acquisita vel experimentalis	3	12
Productio angelorum in esse gratiae et gloriae	1	62	Scientia Dei indita vel infusa	3	11
			Scientia Dei pertinens ad animam Christi	3	10
			Scientiae Domini	1-2	9
			Schisma	2-2	39
			Seditio	2-2	42

	Pars	Quaest.		Pars	Quaest.
Sensualitas	1	81	Ultimus finis hominis	1-2	1
Sensus hebetudo	2-2	15	Unio animae ad corpus	1	76
Septimus dies, et ad illum pertinentia	1	73	Unionem Christi consequentia	3	16
Sepultura Christi	3	50	Unitas Dei	1	11
Sessio Christi ad dexteram Patris	3	58	Unitati Christi incipientia quantum ad esse	3	17
Signa quae iudicium praecedent	S.	73	Unitati conjuncta quantum ad operationem	3	19
Similitudo Divinarum Personarum	1	42	Usura	2-2	78
Simoniam	2-2	100	Usus qui est actus voluntatis	1-2	16
Simplicitas Dei	1	3	Uxoridium	S.	60
Simulatio	2-2	111	Venditio	2-2	77
Sobrietas	2-2	149	Verecundia	2-2	144
Spei subiectum	2-2	18	Veritas	1	16
Spes et desperatio	1-2	40	Id.	2-2	109
Spes secundum se	2-2	17	Vindicatio	2-2	108
Sponsalia	S.	43	Virtutes cardinales	1-2	61
Statum (Ad) primi hominis ad conservationem individui pertinentia	1	97	Virtutes theologicae	1-2	62
Status hominis in generali	2-2	183	Virtutis subiectum	1-2	56
Status primi hominis secundum intellectum	1	94	Virtutum aequalitas	1-2	66
Studiositas	2-2	166	Virtutum causa	1-2	63
Stultitia	2-2	46	Virtutum connexio	1-2	65
Substantia angelorum absoluta	1	50	Virtutum duratio post hanc vitam	1-2	67
Suffragia mortuorum	S.	71	Virtutum essentia	1-2	55
Superbia in communi	2-2	162	Virtutum intellectualium distinctio	1-2	57
Superstitio	2-2	92	Virtutum medium	1-2	64
Superstitutiones nonnullarum observationum	2-2	96	Virtutum moralium ab intellectualibus distinctio	1-2	58
Superstitutionis species quantum ad cultum veri Dei	2-2	93	Virtutum moralium secundum comparisonem ad passiones distinctio	1-2	59
Susurratio	2-2	74	Virtutum moralium ad invicem distinctio	1-2	60
Temperantia	2-2	141	Virginitas	2-2	152
Temperantiae partes in generali	2-2	142	Virginitas Matris Dei	3	28
Temperantiae partes in speciali	2-2	144	Visio Dei	1	12
Temperantiae praecepta	2-2	70	Visio divinae essentiae per comparisonem ad beatos	S.	92
Temperantiae vitia opposita	2-2	142	Vita (Dei) activa et contemplativa	2-2	179
Tentatio Christi	3	41	Vita activa	2-2	181
Tentatio primorum parentum	2-2	105	Vita contemplativa	2-2	180
Tentatio qua Deus tentatur	2-2	97	Vita Dei	1	18
Timor	1-2	41	Vitarum inter se comparatio	2-2	132
Id.	2-2	165	Vita secundum se	1-2	71
Timoris causa	1-2	43	Voluntarium	1-2	6
Timoris donum spei respondens	2-2	19	Voluntas	1	82
Timoris effectus	1-2	44	Voluntas Dei	1	19
Timoris objectum	1-2	42	Voluntas et intellectus damnatorum	S.	98
Timoris vitium	2-2	125	Voluntas quorum sit ut volitorum	1-2	8
Traductio hominis ex homine secundum animam	1	118	Voluntatem (Pertinentia ad) primi hominis	1	95
Transfiguratio Christi	3	45	Votum	2-2	88
Tristitia secundum se	1-2	35			
Tristitiae bonitas vel malitia	1-2	39			
Tristitiae causae	1-2	36			
Tristitiae effectus	1-2	37			
Tristitiae remedia	1-2	38			

INDEX TERTIUS

RES PRAECIPUAE ET DOCTRINAE MEMORABILES.

[Abdicatio]

[Absolutum]

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
A																							
Abdicatio rerum temporalium secundum praeparationem animi, ut scilicet homo sit paratus, si opus fuerit, omnia dimittere vel distribuere, pertinet directe ad perfectionem: non autem abdicatio rerum actualis: quia sic in ea non consistit essentialiter perfectio, sed est quoddam actionis instrumentum																							
1-2	108	4	4																				
2-2	184	7	1																				
Ablativus constituitur in vi causae efficientis vel finalis, vel formalis, vel in vi effectus formalis																							
1	37	2	c.																				
Ablutio manuum in missa fit ad decentiam, et significat emundationem etiam a minimis peccatis																							
3	83	5	1																				
Abraham fuit perfectus																							
2-2	186	4	2																				
Abraham aequaliter meruit in matrimonio, sicut Joannes in virginitate																							
2-2	152	4	1																				
2-2	186	4	2																				
Abraham est primum exemplum fi-																							
dei tripliciter, scilicet primo recedendo ab infidelibus, primo credendo aliquid supra naturam, et primo accipiendo circumcisionem																							
1	1	2	2																				
1	1	7	2																				
1-2	102	5	1																				
3	70	2	c.																				
Peccatum idololatriae incepit tempore Abrahae																							
2-2	94	4	2																				
2-2	174	6	c.																				
3	70	2	1																				
Abraham petens signum promissae possessionis non tentavit Deum, nec peccavit																							
2-2	97	2	3																				
Abraham non fuit mendax, dicendo Saram sororem suam																							
2-2	110	3	3																				
2-2	110	4	5																				
2-2	111	1	1																				
Abraham accedens ad ancillam suam non peccavit																							
2-2	154	2	3																				
Abraham volens occidere Isaac non peccavit, quia debuit obedire praeecepto Dei																							
1-2	94	5	2																				
2-2	64	6	1																				
2-2	104	4	2																				
2-2	154	2	2																				
Abraham emendo speluncam in sepulturam non peccavit																							
2-2	100	4	3																				
Christus specialiter dicitur filius Abrahae et David, tripliciter, scilicet quia ad hoc specialiter de Christo repromissio facta est: et quia Christus futurus erat rex, propheta et sacerdos: et quia in Abraham primo incepit circumcisio, et in David electio																							
3	31	2	o.																				
Abraham fuit primus inter antiquos Patres, quia accepit promissionem de Christo nascituro																							
3	70	2	c.																				
Promissio de Christo facta fuit Abrahae non quidem propter meritum ejus, sed ex gratia Dei																							
1-2	98	4	c.																				
Omnes descendentes ab Abraham decimasunt in eo, praeter Christum																							
3	31	8	o.																				
In communi. Abraham dedit decimas Melchisedech summo sacerdoti																							
2-2	87	1	3																				
Abraham adoravit angelos, in quantum apparentes in corporibus, quasi imaginibus, representabant Trinitatem																							
1	51	3	5																				
Abraham juste obtulit angelis cibos, quia credidit eos homines esse, in quibus tamen Deum venerabatur, sicut solet Deus esse in prophetis, ut Augustinus dicit																							
1	51	3	5																				
Amenuntario divitiarum comparatur eleemosyna, sicut universale particulari, et holocaustum sacrificio																							
1-2	102	3	8																				
2-2	186	3	5, 6																				
Abscondere peccatum contingit dupliciter, scilicet, dum fit, et per negligentiam confessionis. Primum est remedium contra peccatum, quia pejus est peccatum publicum quam occultum, propter majorem contemptum, et propter scandalum. Sed secundum contrariatur poenitentiae																							
3	84	6	1																				
Absolutio facta a sacerdote peccatore, valet sicut et a justo, nisi sit haereticus																							
2-2	39	3	o.																				
Absolvit Deus auctoritative, homo vero ut minister et instrumentaliter. Et inter																							
ministros Dei papa dicitur absolvere aliquem, etiamsi per alium officium absolutionis impendat																							
1	112	2	1, 2 n.																				
Forma absolutionis sacramentalis est haec: Ego te absolvo. Reliqua quae adjunguntur, sunt in arbitrio sacerdotis																							
3	84	3	c.																				
Forma absolutionis sacramentalis differt a forma baptismi et confirmationis																							
3	84	3	c.																				
Forma absolutionis sacramentalis debet fieri per verbum indicativum																							
3	84	3	o.																				
Absolutio in publico facta, ut in missa, et prima, et completorio, non est sacramentalis																							
3	84	3	1																				
Effectus. Culpa remittitur per absolutionem sacerdotis																							
3	84	3	3																				
Quaedam reliquiae peccati remanent post absolutionem, scilicet dispositio ad peccatum, et reatus, licet diminuta																							
3	86	5	o.																				
3	89	1	3																				
Absolutum est																							

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
subjecto				ctum, idem numero, sed bene idem specie				Accidens in concreto habet genus in subjecto loco materiae, sed in abstracto a modo essendi				3 77 8 0.				non est miraculosa, sed miraculosa praesupponit			
3 77 1 2				3 62 3 2				3 75 6 3				3 77 4 3				3 77 5 c., 3			
Accidens in concreto diffinitur per subjectum loco generis, sed in abstracto loco differentiae				3 77 1 c.				3 77 3 0.				3 77 5 c., 3				Nulla immutatio horum accidentium facit ibi desinere corpus Christi, nisi qua cernumperetur substantia panis et vini, si adesset			
1-2 53 2 3				Accidens individuat, numeratur, et distinguitur secundum suum subjectum				Accidens haec possunt immutare ad formam substantialem				3 77 3 3				Accidens haec immutant corpora vicina			
Non omne adveniens rei post esse completum, est accidens				1 29 1 c.				1-2 85 1 4				3 77 3 0.				3 76 6 0.			
3 2 6 2				1 39 3 c.				1-2 110 2 1				3 77 3 0.				3 76 8 c. n.			
Omne accidens et omnis forma non subsistens est ens, verum et bonum ut quod; non autem ut quod				Accidentia numerantur secundum adposita				1-2 111 1 1				Accidentia haec nutriunt				3 77 4 c.			
1-2 55 4 1				1 36 4 7				1-2 111 2 1				3 77 6 0.				3 77 5 c.			
Omne accidens dependet a subjecto, et per illud diffinitur				1 39 3 c.				Substantia spiritualis non est subjectum accidentis, nisi pertinentis ad intellectum vel voluntatem				3 77 6 0.				3 77 8 c.			
1-2 53 3 3				Duo accidentia numero ejusdem rationis, non possunt esse simul in eodem subjecto				1-2 50 5 0.				Accidens haec possunt misceri cum aliis liquoribus				3 80 3 c., 3			
Imo mensura debet esse homogenea, id est, ejusdem generis cum mensurato				1 94 3 1				Sacramentum. Deus instituit quod accidentia panis et vini sint in sacramento altaris, et ibi maneant sine subjecto, quadruplici ratione, scilicet quantum ad usum; quantum ad manducationem spiritualem, quae est per fidem; quantum ad vitiationem horrore et irrisionis, et quantum ad spiritualia, quae per corporalia conservaverunt ostendi				3 77 8 3				3 77 1 4			
1 3 5 2				1-2 63 4 3				1 77 7 2				Haec accidentia possunt misceri cum aliis liquoribus				3 77 1 5			
1-2 19 4 2				1 78 4 3				1-2 78 4 3				Accidens haec possunt frangi, nec tamen Christus frangitur				Accidens speciei consequitur formam, accidens autem individui consequitur materiam			
Omne accidens est per se respectu alicujus subjecti, cum omne per accidens reducatur ad per se				1-2 50 2 2				1-2 56 1 3				Accidens haec possunt frangi, nec tamen Christus frangitur				1 53 3 2			
1 22 4 0.				3 77 2 1				Subjectum est causa propria accidentis in triplici genere causae, scilicet ut causa materialis, efficiens, et finalis Aliorum autem accidentium est tantum causa materialis				3 77 7 0.				Accidens dicitur dupliciter, scilicet natura accidentis conditiva substantiae et quod nominat aliud per aliud			
1 103 7 c., 3				1 77 6 0.				1 77 6 0.				Haec fractio tria significat, scilicet divisionem corporis Christi in passione, distributionem virtutis ejus, et triplicem statum animarum, scilicet quia quidam sunt adhuc vivi, quidam in plena participatione beatitudinis, et quidam in expectatione plenae beatitudinis				1 77 1 5			
Omne accidens est nobilior suo subjecto secundum quid, sed simpliciter est e converso				Subjectum est causa propria accidentis, non per transmutationem, sed per quandam naturalem consequentiam et resultationem				1-2 56 1 3				3 77 8 3				3 77 1 5			
1 16 6 1				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 77 8 3				1-2 7 1 2			
1-2 66 4 c.				Subjectum est causa propria accidentis, non per transmutationem, sed per quandam naturalem consequentiam et resultationem				3 77 2 1				3 77 8 3				3 2 6 2			
1-2 110 2 2				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 77 8 3				Accidens per se consideratur ab arte, non autem accidens, omnino per accidens			
2-2 23 3 3				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 77 8 3				1-2 7 2 2			
3 11 5 3				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 77 8 3				1-2 18 3 2			
Nullum accidens excedit suum subjectum secundum esse, sed secundum operationem				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 77 8 3				Accidens aliud quod miraculose productum in aliquo subjecto, efficitur ei naturale, sicut caecus miraculose illuminatus, naturaliter videt			
1 115 1 5				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 83 5 7, 8				1 77 4 3			
Quod convenit accidenti ex parte subjecti, et non ex ratione accidentis, non attribuitur accidenti in abstracto, sed in concreto				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 83 5 7, 8				Accidens et omne praeter rationem rei est duplex, scilicet determinativum alicujus essentialium principiorum, et non determinativum. Secundum tantum est in angelis, sed utrumque est in			
1-2 53 2 3				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 83 5 7, 8				1 77 4 3			
Accidens potest esse sine subjecto, virtute Dei				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 83 5 7, 8				1 77 4 3			
3 77 1 0.				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 83 5 7, 8				1 77 4 3			
Accidens non potest transire de subjecto ad subje-				1 77 6 0.				3 77 2 1				3 83 5 7, 8				1 77 4 3			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
compositis				Nulla forma de genere substantiae convenit alicui accidentaliter. Ideo omnis forma adveniens accidentaliter, est accidens	est de bono proximi			2-2 69 1 o.				3 74 5 2			
In Deo. Nullum accidens est in Deo				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1 3 6 o.				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				3 74 5 2			
1 6 3 c.				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1 28 2 c.				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1 29 3 3				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1 40 1 1				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1 54 3 2				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
Ista est per se, et nullo modo per accidens: Pater est Deus et e converso				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1 39 6 2				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
Accidens in abstracto non praedicatur secundum magis et minus				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1-2 52 1 o.				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1-2 52 2 o.				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1-2 52 3 o.				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1-2 53 2 3				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
Accidens non generatur nec corrumpitur, et quae corrumpuntur, non omnino in nihilum rediguntur; non quidem quia aliqua pars eorum remaneat, sed quia remanent in potentia materiae vel subjecti				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1 104 4 3				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1-2 110 2 3				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
Accidens non variatur subjective, sed subjectum secundum ipsum				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
1 9 2 3				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1 16 8 c. fi.				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
Quod autem accidit in hominibus, quod bonum sit, ut in paucioribus, et malum ut in pluribus, ex hoc contingit, quia pluribus modis contingit deviare a medio, quam medium tenere: et etiam quia sensibilia sunt magis nota apud multos, quam bonarationis				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1-2 71 2 3				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
Omne quod advenit alicui post ejus esse completum, convenit ei accidentaliter, nisi trahatur in communione illius esse completi				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
3 2 6 2				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
Quod accidit alicui naturae, non est universaliter in illa natura				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
1 52 1 c.				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 2 o.				2-2 74 5 2			
				1 67 3 c.				2-2 69 3 c.			</				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
et cujuslibet creaturæ dupliciter dependet a Deo, scilicet formaliter et effective	1	105	5	c.	est actus et perfectio agentis, non autem transiens, sed tantum patientis	1-2	3	2	3	fundatur super actionem naturæ	1-2	10	1	1	aliquid agens naturale nititur ad agendum id quod excedit suam facultatem	2-2	130	1	c.
Actio proprie est operatio voluntatis imperata, manens in operante. Sed facere est operatio transiens	1-2	109	1	c.	Actio duplex, scilicet una cum transmutatione materiae, sicut actio physica, alia sine transmutatione materiae, quæ scilicet materiam non præsupponit: sicut patet in creatione. Sed actio corporis est, quæ agit secundum quod est actu, in aliud corpus, secundum quod est in potentia	1-2	31	5	d.	Eadem actio secundum speciem naturæ, potest differre secundum speciem moris, et e converso	1-2	1	3	3	Omni forma dependens ab agente secundum fieri tantum, remanet cessante actione ejus	1	76	2	c.
Actio recta differt ab actione reflexa	1	28	4	2	Omni actio creaturæ differt realiter ab ea	1	91	2	c.	Actionum quæ ab homine aguntur, illæ solæ dicuntur humanæ proprie quæ sunt a voluntate deliberata. Si quæ autem aliæ actiones homini conveniant, possent dici quidem hominis actiones, sed non proprie humanæ, cum non sint hominis, in quantum est homo, sicut cum aliquis movet pedem, vel manum aliis intentus, vel fricat barbam	1-2	1	3	3	Impossibile est actionem unius agentis terminari ad formam tantum, et alterius ad subjectum formæ, nisi in agentibus subordinatis	1	104	1	1
Duplex est actionis genus: una scilicet actio quæ transit in aliquid exterius, inferens ei passionem, sicut urere et secare. Alia vero quæ non transit in rem exteriorem, sed magis manet in ipso agente. Et hæc est duplex, scilicet quædam corporalis, sicut sentire, et alia spiritalis, sicut intelligere et velle	1	87	3	2	Actio instrumenti duplex, scilicet secundum propriam formam, et ut movetur a principali agente. Prima est alia ab actione principalis agentis, secunda vero est eadem	1	115	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1	41	2	c.	Una et eadem actio procedit a primo et secundo agente, non autem a duobus agentibus unius ordinis	1	118	2	3
Actio duplex, scilicet immanens et transiens	1	18	3	1	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	54	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Quanto agens est potentius, tanto magis potest actionem suam diffundere ad magis distans	1	118	1	c.
Objectum actionis transeuntis sive materia est separata ab agente; objectum autem immanens unitur ei	1	41	1	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	54	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Impossibile est quod eadem numero essentialiter sit actio principalis agentis, et instrumenti	3	62	1	2
Actio transiens infert ex se passionem, non autem immanens	1	14	2	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	18	3	1	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Malum in actione semper causatur ex defectu agentis principalis vel instrumentalis. Similiter in effectu proprio, vel in dispositione materiae. Sed in patiente, ex imperfectione, vel defectu agentis, vel materiae	3	19	1	c.
Actio immanens	1	18	3	1	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	18	3	1	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Omnis actio est per aliquam formam	1	48	1	4
	1	23	2	1	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	23	2	1	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Forma est principium actionis	2-2	179	1	1
	1	27	1	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	27	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Forma non nominat principium actionis ut est in agente, sed ut respicit effectum	1	14	8	c.
	1	27	3	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	27	3	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1	Actiones sunt				
	1	27	3	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	27	3	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	28	4	2	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	28	4	2	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	41	1	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	41	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	54	1	3	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	54	1	3	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	54	2	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	54	2	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	56	1	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	56	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	85	2	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	85	2	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1-2	3	2	3	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1-2	3	2	3	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	31	5	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	31	5	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	74	1	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	74	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	56	1	c.	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	56	1	c.	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	23	2	1	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	23	2	1	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1-2	59	3	3	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1-2	59	3	3	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1	23	2	1	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1	23	2	1	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					
	1-2	59	3	3	Actio humana speciem sortitur a fine proximo: quia ad bonitatem vel malitiam rei non solum exigitur bonitas, vel malitia finis ultimi, quem respicit voluntas intendens; sed etiam bonitas vel malitia finis proximi, quem respicit voluntas eligens. Et ideo non sequitur, quod bonitas voluntatis intendens ad bonitatem actus sufficiat	1-2	59	3	3	Actio naturæ terminatur ad unum, non autem voluntaria	1-2	10	1	1					

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
posterior secundum tempus				quitur ex alio, et fit mediante priori. Sed habitus non diffinitur nec denominatur nisi a primo				principium passivum, non autem in aliis	1-2 58	2	c.	cet vel ut in genere moris, vel ut meritorius			
1 3	1	c.		2-2 28	4	c.		1-2 51	2	o.		1-2 109	2	c.	
1 3	8	c. fi.		2-2 29	4	c.		1-2 63	2	o.		1-2 109	5	o.	
1 77	3	1		2-2 51	2	c.		3 19	2	c.		Bonitas actus duplex, scilicet ex objecto et ex fine. Prima est materialis respectu secundae. Ideo secundam voluntas attendit, et penes eam meritum potius consistit			
1 82	3	2		2-2 51	3	c.		1-2 1	3	3		1-2 18	6	c.	
1 85	3	1		2-2 161	2	3		1-2 60	1	3		Bonitas actus humani quadruplex, scilicet secundum genus, speciem, circumstantias, et finem			
1 94	3	c.		Actus unius virtutis vel vitii ordinatus ad finem alterius, efficitur species ejus	2-2 154	10	c., 1	2-2 11	1	2		1-2 18	4	c.	
1-2 50	2	3		2-2 181	1	3		2-2 11	1	2		Ad perfectionem actus causati ex duplici principio requiritur perfectio utriusque principii			
Actus semper superat potentiam in bono et malo				2-2 181	2	c.		1-2 74	1	o.		1-2 56	4	c.	
1-2 71	3	c.		Quilibet actus proportionaliter habitui intensus auget eum, vel ad hoc disponit, non autem remissus	1-2 52	3	o.	1-2 71	4	c.		1-2 58	3	2	
In potentiis ordinatis actus potentiae superioris est, sicut forma actus potentiae inferioris				Diversi actus quorum unus est ratio alterius, non diversificant habitum	2-2 28	4	c.	1-2 51	3	c.		1-2 65	3	1	
1-2 13	1	c.		2-2 8	5	2		1-2 71	4	c.		2-2 4	2	c.	
1-2 17	4	c. fi.		Habitus acquisitus semper reddit actum similem actui, a quo generatus est secundum speciem, non autem secundum modum	1 89	6	3	1-2 71	4	c.		2-2 4	5	c.	
Actus potentiae inferioris se habet ut materiale respectu actus potentiae superioris, et ille ut formale respectu ejus				1 89	6	3		Actus simpliciter excedit habitum in bono et in malo	1-2 71	3	o.	Bonum et malum sunt differentiae essentialis actuum elicitorum a voluntate, sed per accidens actuum aliarum potentiarum, ut sunt imperati a voluntate			
1-2 17	1	c.		1-2 78	2	2		Actus dicitur moralis et humanus a voluntate	1 48	1	2	1-2 18	5	o.	
1-2 17	4	c.		Idem actus speciei naturae potest esse in diversis generibus moris, scilicet virtutis et vitii	1-2 18	6	3	1-2 1	1	o.		1-2 18	6	o.	
Potentia activa non distinguitur contra actum, sed in eo fundatur				1-2 18	7	c., 1		1-2 1	3	c.		1-2 54	3	c., 2	
1 25	1	1		1-2 18	10	3		1-2 6	6	princ.		Bonum et malum sunt differentiae essentialis actuum elicitorum a voluntate, sed per accidens actuum aliarum potentiarum, ut sunt imperati a voluntate			
Nullus actus producitur perfecte ab aliqua potentia activa, nisi sit ei consimilis per aliquam formam, quae sit principium ejus				1-2 18	10	6	o.	1-2 7	4	c.		1-2 18	6	o.	
1-2 23	2	c.		1-2 72	6	c.		1-2 10	1	c.		1-2 19	1	o.	
Habitus est actus primus, non autem secundus				2-2 99	2	2		1-2 18	5	c.		Omnis actus de liberatus est bonus vel malus moraliter			
1-2 49	3	1		2-2 99	3	2		1-2 18	9	o.		1-2 18	9	o.	
Habitus dupliciter potest habere ordinem ad actum, scilicet secundum rationem habitus, et secundum rationem subjecti, id est potentiae				Habitus respectu aliorum actuum sunt necessarii	1-2 49	4	o.	1-2 71	6	c.		Bonum et malum in actibus humanis dicitur per comparisonem ad rationem			
1-2 49	3	o.		1-2 50	—	o.		2-2 74	1	c.		1-2 18	5	c., 1	
Species habitus distinguuntur secundum species actuum				Actus est causa finalis habitus qui est causa efficiens sui actus	1-2 51	4	3	2-2 23	8	c.		1-2 18	10	c., 2	
3 83	2	c.		1-2 51	4	3		2-2 106	5	1		1-2 19	1	3	
Idem actus potest a diversis habitibus informari, et sic ad diversas species reduci				1-2 71	3	3		2-2 110	1	c.		1-2 21	1	3	
2-2 4	3	1		Habitus ex quibusdam actibus generatur in agente habente in se etiam	1-2 49	4	o.	3 19	2	o.		1-2 21	1	c.	
Idem habitus potest habere diversos actus ejusdem rationis ordinatos, quorum unus se-								Actus dicuntur humani vel morales, secundum quod sunt a ratione deliberata vel secundum quod obediunt rationi	1-2 1	1	c.	1-2 24	2	o.	
								1-2 18	5	c.		1-2 24	3	o.	
								1-2 18	9	c.		1-2 34	1	c.	
								1-2 19	1	3		1-2 66	1	c.	

Part	Qu	Art	Locus	Part	Qu	Art	Locus	Part	Qu	Art	Locus	Part	Qu	Art	Locus
gradu affinitatis at- tineat mihi uxor S. 55 7 o.				Agens duplex, scilicet in esse et in fieri. Primum conservat effectum in esse et fieri, se- cundum tantum in fieri	2-2 173 3 c.			duplex, scilicet per modum quali- tatis, et per mo- dum passionis				1 15 1 c.			
Perviam accusa- tionis proceden- tum est ad separa- tionem matrimonii inter consanguineos, et affines S. 55 10 c				1 104 1 c., 2	3 174 1 2			2-2 171 2 c.				1 15 4 c., 2			
Procedendum est per testes in matrimonii contra- cti separatione inter consanguineos et affines S. 55 11 c.				2-2 52 3 c.	3 179 1 2			2-2 175 3 1				1 91 2 c.			
Affirmatio. In omni affirmatione subjectum et praedi- catum sunt idem re, et differunt rati- one				Agens duplex, scilicet principale, et instrumentale	3 71 4 c.			2-2 175 3 2				Omne agens cum motu prius est duratione suo effectu, non autem agens quolibet sine motu			
1 15 12 c				3 48 6 c.	In omnibus a- gentibus ordinatis, secundum agit in virtute primi, quod movet secundum ad agendum			1 8 1 c.				1 42 2 c.			
1 85 5 3				3 62 1 c.	1 105 5 c. fi.			Materia corpo- ralis reducit ad actum imperfec- tum, sola virtute agentis universa- lis, non autem ad perfectum, nisi mediante agente particulari				1 46 2 1			
Affirmatio natu- raliter prior est negatione, quia simplicior, et si- gnificat composi- tionem priorem di- visione, et esse quod est prius quam non esse				1 104 1 c.	Omne agens in- strumentale exe- quitur actionem principalis agen- tis, per aliquam actionem prop- riam et connatu- ralem sibi			1 79 4 c., 1				1 23 7 c.			
2-2 122 2 1				Agens univocum est proportionatum passo, ideo facit effectum ejusdem speciei vel rationis, non autem aequivocum	1 45 5 c.			Materia non coincidit cum a- gente, cujus actio est transiens, nec move se. Sed contrarium est in voluntate				1 47 3 2			
Ad affirmatio- nem semper sequi- tur negatio opposi- ti, non autem e converso, quia ad plura se exten- dit negatio quam affirmatio				1 23 4 c.	3 62 1 2			1 79 4 c., 1				1 62 9 c.			
1-2 100 7 1				Agens voluntarium determinat sibi finem, non autem agens natu- rale	1 45 5 c.			Nullum agens praeter Deum at- tingit materiam primam, sed prae- supponit eam				1 115 3 3			
Agatha non utens medicinis, sed expectans hoc a Deo, non tentavit Deum				1 13 5 c., 1	3 62 4 c.			3 75 4 c.				1 117 5 c.			
2-2 97 1 5				1-2 60 1 c.	3 64 5 c.			Agens infinitae virtutis non requirit materiam, nec dispositionem ma- teriae nisi ratione effectus, nec hoc ab alio agente				1 25 2 2 3			
Agens triplex, scilicet univocum, analogum et aequivocum				1 19 4 c.	Agens principalem agit secundum exigentiam suae formae. Ideo virtus ejus activa habet esse completum, non autem instrumentale, quia agit ut motum ab alio			1-2 112 2 3				1 105 1 1			
1 13 5 o.				1 41 1 c.	3 63 5 2			1-2 113 7 c.				1 110 2 c.			
1-2 60 1 c.				1 47 1 1	Omne agens in- quantum agens, est nobilius passo, non autem simpliciter			2-2 72 3 c.				1 115 3 3			
Agens quintuplex, scilicet adjuvans, consulens, disponens, perficiens, instrumentale				1 116 1 c.	Idem secundum idem non potest esse agens et pa- tiens			Omne agens quanto perfectius habet formam qua agit, tanto major est ejus potentia in agendo				1 117 5 c.			
1-2 17 1 1				1-2 10 1 1	1 39 2 3			1-2 112 2 3				1 105 1 1			
Agens duplex, scilicet naturale et voluntarium				1 41 2 c.	1 79 2 3			1-2 113 7 c.				1 110 2 c.			
1 19 4 c.				1 47 1 1	1-2 100 7 1			2-2 72 3 c.				1 115 3 3			
1 41 2 c.				1 116 1 c.	Idem secundum idem non potest esse agens et pa- tiens			Omne agens quanto perfectius habet formam qua agit, tanto major est ejus potentia in agendo				1 117 5 c.			
1 47 1 1				1-2 10 1 1	1 41 2 c.			Forma effectus est in agente natu- rali secundum similitudinem natu- rae, sed in artifi- ciali est secundum eandem rationem, non autem secundum eundem modum essendi				1 117 5 c.			
1-2 10 1 1				Agens naturale est causa in fieri tantum, sed agens divinum est causa in esse et fieri	1 41 2 c.			1 25 2 c.				1 117 5 c.			
				1 104 1 c.	Agens naturale agit per motum, ideo requirit materiam, non autem agens divinum			Forma effectus est in agente natu- rali secundum similitudinem natu- rae, sed in artifi- ciali est secundum eandem rationem, non autem secundum eundem modum essendi				1 117 5 c.			
				Agens naturale agit per motum, ideo requirit materiam, non autem agens divinum	1 90 3 c.			1 15 1 c.				1 117 5 c.			
				Impressio agentis in passum est				Agens non age- ret propter formam, nisi in quantum similitudo formae esset in eo secundum esse natu- rale vel intelli- gibile				1 117 5 c.			

Forma subsistens Platonica non potest esse agens

Omne agens cum motu prius est duratione suo effectu, non autem agens quolibet sine motu

Omne agens intendit facere aliquid finitum

Omne agens agit sibi simile

Effectus dupliciter assimilatur agenti, scilicet secundum speciem et secundum virtutalem continentiam

Tota potentia agentis univoci manifestatur in suo effectu, non autem potentia aequivoci

Agens per eandem virtutem potest producere multos effectus se invicem consequentes

Plura agentia subordinata possunt producere eundem effectum

Omne agens secundum praesupponit aliquid a primo

Quanto virtus agentis ad plura et remotiora extenditur, tanto est potior in iis quae propter se quaeruntur, sed in iis quae quaeruntur propter aliud est e converso

Agens univocum

ars.	Qu.	Art.	Locus	Pars.	Qu.	Art.	Locus	Pars.	Qu.	Art.	Locus	Pars.	Qu.	Art.	Locus	Pars.	Qu.	Art.	Locus		
reducitur ad aequivo- cum, non autem e converso	1	13	5	1				actionem quae est ultimus finis	1-2	1	1	2	fi.			lum visiones in- tellectuales, ha- buerunt, quoad iudicium tantum vel quoad accep- tionem	2-2	174	6	3	
Nullum agens ex necessitate natu- rae potest esse primum agens, cum ei determi- netur finis ab alio	1-2	19	4	1				Omnia quae ag- git homo, agit propter ultimum finem	1-2	1	6	o.			Plures agiogra- phae saepius lo- quebantur de co- gnoscibilibus hu- mana ratione, non quasi ex persona Dei, sed propria, tamen cum adju- torio divini lumi- nis	2-2	168	4	c.		
Deus, natura, et omne agens agit semper quod mel- lius est toti, non autem parti	1	47	2	1				Divisio in com- muni. Agere tripli- citer dicitur, scilicet effective, formaliter et finaliter	1	48	1	4			Agere tripliciter contingit, scilicet per se primo, per partem, et per acci- dens	1-2	102	3	2		
Incommuni. Om- ne agens inquan- tum huiusmodi est in actu	1	48	2	3				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	76	1	c.			Agens tripliciter contingit, scilicet per se primo, per partem, et per acci- dens	1	76	1	c.		
Omne agens creatum agit po- tentia differenti ab essentia ejus	1	54	1	o.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Nullum agens agit nisi in vir- tute Dei	1	105	5	1				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Aliquid agit in virtute alterius du- pliciter, scilicet ut motum a virtute ejus et ut utens virtute ejus	1	36	3	4				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Agens omne agit propter finem	1	44	4	o.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Ut Deus vel charitas sit finis actionis, requiri- tur quod ratio prius cogitans de eis ordi- naverit eam in Deum	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Non oportet quod agens sem- per cogit de ul- timo fine	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Quidquid homo faciat, verum est dicere quod homo agit propter finem, etiam agendo	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Agens omne agit propter finem	1	44	4	o.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Ut Deus vel charitas sit finis actionis, requiri- tur quod ratio prius cogitans de eis ordi- naverit eam in Deum	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Non oportet quod agens sem- per cogit de ul- timo fine	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Quidquid homo faciat, verum est dicere quod homo agit propter finem, etiam agendo	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Agens omne agit propter finem	1	44	4	o.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Ut Deus vel charitas sit finis actionis, requiri- tur quod ratio prius cogitans de eis ordi- naverit eam in Deum	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Non oportet quod agens sem- per cogit de ul- timo fine	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		
Quidquid homo faciat, verum est dicere quod homo agit propter finem, etiam agendo	1-2	12	1	c.				Agere, median- te alio, tripliciter sumitur, scilicet virtute ejus, et supposito vel in- strumento, et prin- cipio formali	1	36	3	4			Christus dicitur agnus tripliciter, scilicet propter vi- tae puritatem, mortalitatem, vel secundum naturam superioris	1-2	102	3	2		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus																																																
tudo in divinis, vitandum est nomen alieni, et discrepantis	1	31	2 c.	pertinentium ad altare tabernaculi	1-2	102	4, 6, 7	tum, nisi secundum quod ad honorem pertinent	2-2	131	2 3	scilicet per se, idest ad amicos tantum, et propter aliud, et sic est ad inimicos	2-2	114	1 3	2-2	114	2 1	2-2	115	1 c.	2-2	116	2 c.	2-2	168	1 3																																								
Dicimus Filium Dei alium a Patre, licet non dicamus alienum	1	31	2 3	Altare significat Christum	1-2	102	4 6. fi.	AMBROSIIUS in ecclesia Mediolanensis cantum instituit, secundum Augustinum	2-2	91	2 c.	Amicitia non est ad irrationalia	1	20	2 3	Amicitia honesti non est ad vitiosum per se, sed propter aliud	2-2	25	8 c.	Amicitia non potest esse ad virtutes, nec ad aliqua alia accidentia	2-2	25	2 c.	Amicitia honesti non est ad vitiosum per se, sed propter aliud	2-2	23	1 3	Amicitia conservatur et augetur per exercitium operum amabilium, et meditationem	2-2	82	2 2	Cum vera amicitia supra virtutem fundetur, quidquid in amico contrariatur virtuti impeditivum est amicitiae, et quidquid est virtuosum, est provocativum amicitiae	2-2	106	1 3	Per recompensationem beneficiorum, amicitia conservatur	2-2	106	1 3	Amicitia vera facit desiderium videndi amicum, et mutuis colloquiis gaudere	1-2	28	1 2	Propria amicitiae sunt quinque, scilicet velle amicum esse et vivere, velle ei bona, operari ei bona, conversari cum eo delectabiliter, et concordia	2-2	25	7 c.	2-2	27	2 3	2-2	31	1 c.	Amicitia principaliter intendit conviventes delectare. Sed quando oportet, non veretur contristare eos, propter bonum proinvenendum, vel propter malum vitandum	1	27	5 3	1	37	1 4	1	41	6 o.	Amor est proprium nomen Spiritus Sancti	1	37	1 c.
ALIMENTUM pertinet ad veritatem humanae naturae	1	119	1 o.	Altare constituitur angelis et sanctis	2-2	85	2 3	AMICITIA est amor mutuae benevolentiae, fundatus super aliquam communicationem	1-2	65	5 1 c.	Amicitia honesti non est ad vitiosum per se, sed propter aliud	2-2	23	1 c.	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																		
Alimentum corporale convertitur in substantiam aliti, sed alimentum spirituale e converso. Ideo spirituale conservat, licet non sumatur realiter, non autem corporale	3	73	3 2	ALTERATIO est in prima specie qualitatis consequenter tantum	1-2	50	1 3	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																						
ALIIUS significat diversitatem personarum, sed aliud diversitatem simpliciter, id est essentiae	1	31	2 c. fi., 4	ALTERATIO requirit subjectum subsistens corpus naturam subjectam contrarietati, expulsionem unius qualitatis, et introductionem alterius	1-2	22	1 1	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																						
Filius Dei est alius a Patre, non autem aliud	1	31	2 o.	AMALECITAE, Ammonitiae et Moabitae erant exclusi in aeternum a civitate Judaeorum: sed Aegyptii et Idumaei per triennium tantum	1-2	105	3 c., 1	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																						
ALTARE debet esse lapideum multiplici ratione, scilicet quia altare lapideum significat Christum, et corpus Christi in sepulchro lapideo fuit reconditum, et quoad usum sacramenti lapis solidus est, et de facili potest inveniri ubique	3	83	3 5	AMARITUDO est effectus rancoris, et filia aciditiae	2-2	35	4 3	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																						
In veteri lege erat tantum unum altare, ad unum effectum deputatum; ideo erat aureum, vel terreum, vel lignum	1-2	102	4 7	AMBITIO est appetitus dignitatum inordinatus, ratione honoris pertinet ad ambitionem, sed propter debitum dignitatis usum ut excedentem facultatem appetentis, pertinet ad praesumptionem	2-2	131	2 c., 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																						
Ratio omnium	3	83	3 5	AMBITIO non est circa vestes, et exteriorem cul-	2-2	131	2 c., 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	Amicitia quae est affabilitas non habet perfectam rationem amicitiae, sed similitudinem ejus, scilicet ad decentem conversationem in dictis et factis delectabiliter ad omnes, non aequaliter	2-2	114	— o.	Amicitia utilis et delectabilis deficit a ratione verae amicitiae, in quantum trahitur ad amorem concupiscentiae	1-2	26	4 3	2-2	189	10 2	Amicitia non est virtus specialis distincta ab aliis, sed est aliquid consequens omnes virtutes	2-2	23	3 1	2-2	114	1 1	Species amicitiae dupliciter distinguuntur, scilicet secundum fines, et sic sunt tres, scilicet amicitia honesti, utilis et delectabilis; et secundum communicationes	2-2	23	1 3	2-2	23	5 c., 3	Amicitia duplex, scilicet in conversatione, et in affectu	2-2	114	1 1	Amicitia non est ejusdem ad seipsum, quia est unio, ideo est inter plures	2-2	25	4 o.	Amicitia est ad aliquos dupliciter,																						

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
			Virtutes debent amari ex charitate	1-2	26	1	c.				Mater plus amat quam pater, qui debet plus amari quam mater				Amor naturalis est in omni re, in omni potentia et membro			
			Charitas amari debet ex charitate	2-2	25	2	o.				Filiis fontis debent plus amari in spiritualibus quam filii carnis, non autem in aliis				1-2	28	1	c.
			Aliquid potest diligere ex charitate dupliciter, scilicet amore amicitiae, et amore concupiscentiae; c. sic amari potest accidens, et res irrationales, non autem primo modo	2-2	25	2	o.				Benefactor plus diligit quam beneficiatus				1	60	1	c.
			Daemones et caeteri demonum quoad naturam sunt ex charitate amandi, non autem quoad gloriam, nisi voluntate antecedente	2-2	25	3	o.				Dilectio inimicorum est perfectior et magis meritoria quam dilectio amicorum				1-2	26	1	3
			Ordo. Omne ens naturaliter plus diligit se quam alterum	2-2	25	11	c.				Amor sui tripliciter se habet ad charitatem, scilicet contrarie, inclusive, et concomitanter				1-2	60	3	c.
			Deus plus amatur nos quam e converso	2-2	26	6	o.				Amare se dicitur aliquis tripliciter, scilicet juste, injuste, et indifferenter				1-2	10	1	c.
			Quodlibet singulare plus naturaliter diligit bonum speciei quam bonum proprium	2-2	26	8	o.				Amor naturalis est inclinatio ad aliquid				1-2	77	4	1
			Omnis pars naturaliter plus diligit totum quam se	2-2	26	12	3				Amor sui est vituperabilis, quando est nimius respectu sui vel exteriorum				1-2	77	5	1
			Debit uxores plus amari ratione objecti, sed e converso ratione diligentis	2-2	26	7	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	29	4	3
			Consaugvinei debent plus aliis amari	2-2	26	8	o.				Amare se secundum substantiam convenit omnibus secundum carnem principaliter, vel secundum sensum peccatoribus tantum, sed secundum spiritum bonis tantum				1-2	77	4	o.
			In patria quilibet plus amat se post Deum quam alium	2-2	26	12	3				Dilectio naturalis est respectu finis, sed electiva est respectu eorum quae sunt ad finem				1-2	77	5	c.
			Beati voluntate consequente volunt majus bonum alteri meliorem sibi, sed intensius sibi. Antecedente vero etiam majus bonum volunt sibi	2-2	26	13	o.				Dilectio naturalis est principium electivae				1-2	84	2	3
				2-2	26	3	c.				Amare se secundum carnem convenit omnibus secundum carnem principaliter, vel secundum sensum peccatoribus tantum, sed secundum spiritum bonis tantum				2-2	25	7	1
				2-2	26	4	3				Unio quadruplex, scilicet realis, similitudinis, affectus, et substantialis. Prima est effectus amoris. Secunda et quarta est causa ejus. Tertia est amor				2-2	153	5	3
				2-2	26	5	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	25	4	3
				2-2	26	6	o.				Amor sui est vituperabilis, quando est nimius respectu sui vel exteriorum				2-2	25	7	o.
				2-2	26	7	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	117	1	1
				2-2	26	8	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	9	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	10	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	11	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	12	3				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	13	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	14	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	15	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	16	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	17	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	18	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	19	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	20	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	21	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	22	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	23	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	24	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	25	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	26	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	27	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	28	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	29	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	30	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	31	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	32	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	33	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	34	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	35	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	36	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	37	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	38	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	39	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	40	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	41	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	42	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	43	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	44	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	45	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	46	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	47	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	48	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	49	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	50	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	51	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	52	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	53	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	54	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	55	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	56	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	57	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	58	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	59	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	60	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	61	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	62	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	63	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	64	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	65	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	66	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	67	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	68	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	69	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	70	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	17	9	2
				2-2	26	71	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				1-2	41	3	c.
				2-2	26	72	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	91	2	2
				2-2	26	73	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	154	12	c.
				2-2	26	74	o.				Amor sui inordinatus est causa omnium peccati				2-2	155	2	c.
				2-2	26	75	o.											

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus						
bonum				1-2	70	3	c.	ris est simpliciter	1-2	27	3	o.				Licet non omnes homines habeant aliquas virtutes secundum habitum completum, habent tamen eas secundum quaedam semina- lia rationis, secundum quae qui non habet virtutem diligit virtuosum tanquam suae naturali rationi conformem					
1	20	1	3	2-2	28	4	c.	bonum, ideo bonum augmentatum simpliciter auget amorem. Sed non est sic in audacia, quia objectum ejus est compositum ex bono et malo, et motus ejus in malo praesupponit motum spei in bonum. Ideo si addatur tantum de arduo quod excedat spem, non sequitur motus audaciae, sed minuitur	1-2	29	2	c.				Similitudo in actu est causa amoris amicitiae; sed similitudo in potentia est causa amoris concupiscentiae					
1-2	26	4	c.	2-2	47	1	1	1-2	45	4	2					Similitudo est causa odii, et dissimilitudo est causa amoris per accidens tripliciter, scilicet ratione displicitiae propriae conditionis, ratione impedimenti, vel ratione cognitionis amoris sequentis					
Amor est unio amantis ad amatum				2-2	162	3	4	1-2	29	3	c.					Delectatio, ut intenta, causat desiderium et amorem, sed in exequendo est e converso					
1	20	1	c., 3	1-2	28	5	o.	Novitas et absentia amati facit perceptionem amoris, licet non semper auget ipsum	1-2	29	3	c.	1-2	25	2	c., 3	1	20	1	c.	
1-2	25	2	2	2-2	125	2	o.	1-2	35	6	c.						1	60	1	1	
1-2	28	1	o.	Amor non determinatur ad aliquod genus virtutis vel vitii, sed ordinatur includitur in qualibet virtute, et inordinatus in quolibet peccato	1-2	28	5	o.	1-2	48	2	1						1-2	26	2	1
Amor non est unio secundum rem, sed secundum affectum				Amor est naturaliter prior odio, sed sunt similes secundum rationem	2-2	29	2	o.	Sicut ex delectatione causatur amor, sic ex tristitia odium; quia sicut movemur in amorem delectantium, sic in odium tristantium	1-2	29	3	c.	1-2	34	6	c.	1-2	27	4	1
1-2	25	2	2	Amor est fortior odio, licet quandoque videatur e converso, quia odium est sensibilius, et majus odium comparatur minori amori	1-2	29	3	o.	2-2	34	6	c.	1-2	34	1	c., 1	Spes respectu ejus, per quem fit possibile, causat amorem; sed respectu boni sperati, est e converso	1-2	26	2	1
1-2	28	1	c., 3	Amor est motus appetitus quo immutatur ab appetibili ut ei complacet, non autem ut tendens in appetibile, quia hoc est desiderium	1-2	29	3	o.	2-2	36	4	3	1-2	27	4	3	1-2	27	4	c.	
1-2	26	2	c., 3	Amor est complacentia amantis in amatum	1-2	29	3	o.	2-2	38	7	2	1-2	27	4	3	1-2	28	6	2	
1-2	26	2	c.	1-2	25	2	c.	Odium potest esse per accidens causa amoris, in quantum aliqui conveniunt in odio alicujus	1-2	38	7	2	1-2	27	4	3	1-2	41	2	1	
1-2	27	1	c.	1-2	26	1	c.	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	46	1	c.		
1-2	27	1	c.	1-2	27	1	c.	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	62	3	3		
1-2	26	2	o.	1-2	27	4	c.	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	70	3	c.		
1-2	26	3	3, 4	1-2	28	5	c.	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	17	8	c., 2		
1-2	28	1	o.	1-2	29	1	c.	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	19	9	3		
Amor importat convenientiam et connaturalitatem ad amatum				1-2	29	2	c.	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	162	3	4		
1-2	23	4	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	Unio secundum rem amantis ad amatum; est effectus amoris	1	20	1	3	
1-2	25	2	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1	60	3	2		
1-2	26	1	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	26	2	1		
1-2	27	1	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	27	4	c.		
1-2	27	4	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	28	6	2		
1-2	27	4	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	41	2	1		
1-2	26	2	o.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	62	3	3		
1-2	26	3	3, 4	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	70	3	c.		
1-2	28	1	o.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	17	8	c., 2		
Amor gaudium et delectatio ut sunt in appetitu sensitivo, passionis sunt, non autem ut sunt in voluntate				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	19	9	3		
1-2	26	2	o.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	162	3	4		
1-2	26	3	3, 4	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	Unio secundum rem amantis ad amatum; est effectus amoris	1	20	1	3	
1-2	28	1	o.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1	60	3	2		
Amor ponitur pro omni passione				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	26	2	1		
1-2	162	3	4	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	27	4	c.		
Amor est prima omnium passionum				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	28	6	2		
1	20	1	1	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	41	2	1		
1-2	25	2	o.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	62	3	3		
1-2	25	3	c. fi.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	70	3	c.		
1-2	27	4	c.	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	17	8	c., 2		
1-2	26	3	1	1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	19	9	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	162	3	4		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	Unio secundum rem amantis ad amatum; est effectus amoris	1	20	1	3	
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1	60	3	2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	26	2	1		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	27	4	c.		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	28	6	2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	41	2	1		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	62	3	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	70	3	c.		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	17	8	c., 2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	19	9	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	162	3	4		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	Unio secundum rem amantis ad amatum; est effectus amoris	1	20	1	3	
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1	60	3	2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	26	2	1		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	27	4	c.		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	28	6	2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	41	2	1		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	62	3	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	70	3	c.		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	17	8	c., 2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	19	9	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	162	3	4		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	Unio secundum rem amantis ad amatum; est effectus amoris	1	20	1	3	
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1	60	3	2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	26	2	1		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	27	4	c.		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	28	6	2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	41	2	1		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	62	3	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	1-2	70	3	c.		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	17	8	c., 2		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	19	9	3		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	2-2	162	3	4		
				1-2	32	3	3	1-2	32	4	3	1-2	27	4	3	Unio secundum rem					

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus					
autem sub rationalibus comprehenduntur	1	62	8	2	1-2	50	5	c.	1	93	3	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.				
Intellectus angeli non est ejus essentia	1	54	3	0.	1	50	2	0.	1	96	1	1	1	53	1	c.	1	112	1	c.				
Intelligere angeli non est ejus essentia	1	77	1	c.	1	61	3	3	1	96	2	c.	1	52	3	3	1	52	2	0.				
Essentia angeli individuatur se ipsa	1	79	1	0.	1	85	1	c.	1	108	2	3	1	52	3	3	1	52	2	0.				
Angelus est indivisibilis in essentia, non autem secundum virtutem, id est secundum objecta, et secundum intensiorem et remissionem actus	1	53	1	1	1	50	6	c. fi.	1	112	1	4	1	52	3	3	1	52	2	0.				
In angelis est compositio exesse et essentia	1	53	3	3	1	47	2	c.	1	112	5	1	3	Non oportet quod si aliquis angelus movet coelum, quod sit ubique	1	52	2	0.	1	52	2	0.		
In angelis non sunt partes essentiae, sed sunt partes secundum potentiam, inquantum intellectus eorum per plures species perficitur, et eorum voluntas se habet ad plura, ut partialitas non referatur ad substantiam angeli, sed ad virtutem ejus, vel ad locum	1	53	3	3	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	1	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
In angelis est compositio ex quo est, id est ex esse, et quod est	1	50	2	3	1	50	4	c., 4	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
Angelus componitur ex actu et potentia	1	47	1	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
Quanto angelus est superior, tanto minus habet de potentialitate	1	50	2	3	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1	75	4	5	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
	1-2	50	5	c.	1	50	4	0.	1	88	2	4	1	110	2	0.	1	52	2	0.	1	52	2	0.
</																								

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			Homines assumuntur ad omnes ordines angelorum	1	106	3	c.												
	1	63	9	3															
	1	108	8	o.															
1-2	4	5	6																
			Angelus inferioris ordinis non assumitur ad superiorem ordinem	1	108	8	1												
			Quilibet angelus magis habet proprium ordinem et officium quam quaecunque stella	1	108	3	c., 2												
			Minimus ordo angelorum est superior supremo ordine nostrae hierarchiae	1	108	2	3												
			Proprietates et officia in ordinibus angelorum et Ecclesiae accipiuntur ex nominibus eorum	1	117	2	c., 3												
			Ordines angelorum semper durabunt	3	67	1	c.												
			Excelsentia cuiuslibet angeli inferioris continetur in excellentia cuiuslibet superioris, et non e converso	1	108	5	6												
			Omnes perfectiones sunt communes omnibus angelis, sed perfectus et abundantius sunt in superioribus quam in inferioribus	1	106	4	o.												
			Inferiores angeli exercent officia superiorum in virtute superiorum. Ideo infirmi possunt arcere daemones, et facere miracula	1	108	2	2												
			Essentia superioris angeli est nobilior, et virtus efficacior ad intelligendum et ad agendum in res exteriores, quam essentia et virtus inferioris	1	112	2	2												
			Angelus superior per unam speciem potest plura intelligere quam inferior	1	89	1	c., 2												
			Superiores angeli habent praedilectionem super angelos malos	1	109	4	o.												
			Angeli mali habent praedilectionem super inferiores angelos malos	1	109	2	o.												
			Angeli praesidentiam habent su-	1	63	8	o.												
			per ista inferiora immediatam	1	110	1	2, 3												
			Minimus angelus habet altiore et universaliorem virtutem, quam aliquid genus corporalium; sed Deus diversos angelos praeposuit cuilibet generi corporum	1	110	1	3												
			Animas secundum ordinem naturae non praefertur alteri animae, sicut daemones ordine naturae praefertur hominibus	1	64	4	2												
			Praelatio malorum angelorum fundatur super justitiam Dei, non autem super justitiam eorum	1	109	2	1												
			Praelatio angelorum post diem iudicii cessabit quoad ministeria circa nos	1	64	4	c.												
			Intellectus angeli est deiformis, quia non habet cognitionem a rebus, nec per sensum, nec cum discursu, sicut in nobis	1	84	2	c. fi.												
			Intellectus angeli est semper in actu, et nunquam in potentia	1	50	1	2												
			Intellectus angeli est in potentia essentiali et accidentali respectu revelandorum, sed respectu naturaliter cognitorum est tantum in potentia accidentali	1	58	1	o.												
			Intellectus angeli beati non potest esse falsitas	1	58	5	o.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			In intellectu angeli beati non potest esse falsitas	1	58	5	o.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1	c.												
			Intellectus angeli est in potentia respectu verbi Dei	1	58	1</													

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
1	106	2	1	Cognitio angeli				cies earum				In angelis perse-				Angeli in Verbo			
1-2	76	2	c.	duplex, scilicet				1 55 1 o.				verat cognitio nat-				simul contemplan-			
2-2	52	8	c.	matutina et ves-				Angelus cognos-				turalis				tur omnia sua cog-			
				pertina				cit per species in-				1 62 7 o.				nita, non autem			
				1 58 6 o.				natas, non autem				1 62 7 o.				in cognitione nat-			
				1 58 7 o.				per acquisitas a re-				1 62 7 o.				turalis, sed tantum			
				1 64 1 3				bus, sicut homo				1 63 6 3				quae per unam spe-			
				1-2 67 3 c.				1 55 2 o.				1 64 2 c. fi.				ciem repraesentantur			
				3 9 3 c.				1 57 1 3				1 63 6 3				1 58 1 c.			
				Nulla cognitio				1 87 1 c.				1 63 6 3				1 58 1 c.			
				praeter matutinam				1 89 1 o.				1 64 2 c. fi.				Angeli simul cog-			
				et vespertinam est				1 89 2 o.				1 64 2 c. fi.				noscunt res in			
				in angelis				1 89 3 o.				1 64 2 c. fi.				Verbo, et in prop-			
				1 58 6 o.				1-2 51 1 c., 2				1 64 2 c. fi.				pria natura			
				Cognitio vesper-				2-2 180 6 2				1 64 2 c. fi.				1 12 9 c.			
				tina, id est in prop-				Quilibet angeli				1 47 3 4				1 58 6 o.			
				pria natura respec-				t videt quemlibet a-				1 89 7 3				1 58 7 o.			
				tu matutina, differ-				lium angelum in				1 55 2 3				1 58 7 o.			
				ens tantum secun-				Verbo, et quidquid				1 57 3 4				1 62 7 1, 3			
				dum cognita; non				est in eo ad se or-				1 107 4 o.				Angelus cognos-			
				autem cognitio per				dinatum				1 107 4 o.				cit res in propria			
				species rerum innatas;				1 107 1 3				1 107 4 o.				natura dupliciter.			
				sed est diversa realiter				Intelligere angeli				1 55 2 3				id est per duplex			
				1 58 7 o.				et animae differ-				1 57 3 4				medium, scilicet			
				Angelus dupliciter				1 75 7 o.				1 57 3 4				per rationes rerum			
				cognoscit, scilicet				Angeli non capiunt				1 107 4 o.				in Verbo, et per			
				per species et per				cognitionem ex				1 62 1 3				species rerum innatas			
				Verbum				sensibilibus				2-2 5 1 c.				nisi per similitu-			
				1 57 5 c.				1 51 1 c.				1 62 1 3				dinem			
				1 58 6 o.				1 55 2 o.				1 62 1 3				1 62 1 3			
				1 58 7 o.				1 55 3 1				2-2 5 1 c.				Angeli naturali-			
				In prima cognitione				1 57 1 3				1 55 2 c., 1				ter cognoscunt			
				est vicissitudo, successio				1 57 1 3				1 56 2 c., 1				Deum, non per			
				et renovatio operationum,				1 58 4 o.				1 56 2 c., 1				essentiam ejus, sed			
				non autem in secunda				1 58 5 c.				1 57 2 c. fi.				per naturalia eor-			
				1 57 3 2				1 85 5 c.				1 57 2 c. fi.				um			
				Angelus dupliciter				Cognitio angeli				1 55 2 c., 1				1 56 3 o.			
				cognoscit res in				non est discursiva,				1 55 2 c., 1				1 56 3 o.			
				verbo, scilicet				sed tantum nostra.				1 55 3 1				1 56 3 o.			
				per similitudinem				Et tamen angeli				1 57 1 3				1 56 3 o.			
				Verbi in sua natura				sillogizare possunt.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				relucens, et per				Et in substantiis				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				essentiam Verbi.				separatis a materia				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				Primam habuit in				semper res cog-				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				principio suae crea-				noscibilis potest				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				tionis, non autem				cognosci per				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				secundam, quae				certissimam de-				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				proprie dicitur ma-				monstrationem,				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				tutina				cum illa non sint				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				1 62 1 3				subjecta transmuta-				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				Angelus habet				tioni				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				triplicem de rebus				1 58 3 o.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				cognitionem, scilicet				1 58 4 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				in Verbo, in mente				1 62 1 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				ejus, et in propria				1 62 5 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				natura. Secunda				1 65 5 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				et tertia est vesper-				1 79 8 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				tina, prima vero				1 85 5 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				matutina				1-2 89 4 c.				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				1 12 10 2				2-2 49 5 2				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				1 58 6 o.				2-2 180 6 3				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				1 60 2 o.				3 11 3 3				1 58 7 c.				1 56 3 o.			
				Cognitio angeli				Cognitio angeli				1 57 5 1				1 58 7 c.			
				non est causa rerum				non est causa rerum				1 64 1 4				1 58 7 c.			
				1 55 2 1				1 55 2 1				1 106 4 3				1 58 7 c.			
				1 55 3 1				1 55 3 1				1 117 2 1				1 58 7 c.			
												2-2 2 7 1				1 89 3 o.			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
et peccat. non autem in statu gloriae				cundo modo	1	89	1 o.	test movere				tasmata				
1 83 7 c.				1-2 83 1 4	1	89	2 1	1 117 4 o.				1 54 4 c.				
3 55 1 3				Deus infundit animam conceptis in peccato originali, quia melius est sic esse, quam simpliciter non esse	1	91	4 c. fi.	Animae separatae possunt exire de locis suis, et apparere vivis				3 11 2 c.				
Anima rationalis est hoc aliquid, ut subsistens, non autem ut completum in specie				1-2 83 1 5				1 89 8 2				Anima separata cognoscit se per seipsam				
1 75 2 1				Non omnes animae creatae sunt simul, contra Originem	1	89	1 c.	Apparitione animae separatae est miraculosa				1 89 2 c.				
Anima non est persona, contra Hugonem de Sancto Victore, et contra Magistrum sententiarum				1 118 3 o.				1 89 8 2				Anima separata cognoscunt se mutuo et angelos				
1 29 1 5				Naturale est animae corpori uniri	1	118	3 c.	Anima separata cruciatur igne inferni per tristitiam, non autem per alterationem				1 89 2 o.				
1 75 4 2				1-2 83 1 5				1 64 4 1				3 11 1 2				
Animae rationales multiplicantur secundum numerum in eadem specie				Si anima non esset unibilis corpori, esset alterius naturae	1-2	4	6 c.	Operatio sensibilis non manent in anima separata				Anima separata habet cognitionem perfectam de aliis animabus separatis, non autem de angelis, sed imperfectam naturaliter				
1 76 2 c.				1 75 7 3				1 77 8 o.			1 89 2 o.					
1 79 5 c.				Oportet animam rationalem uniri tali corpori	3	52	6 3	Potentiae immateriales manent actu in anima separata, non autem organicae, sed ut in radice				1 89 3 1, 2				
Anima rationalis non traducitur a parentibus				1 76 5 o.				1 77 8 o.				3 11 1 2				
1 90 2 o.				Anima immediate unitur corpori, et non mediantibus quibusdam dispositionibus	1	76	6 o.	1 89 7 c.				Anima separatae non semper cognoscunt ea quae hic sunt				
1 100 1 2				1 76 7 o.				1-2 67 1 3			1 89 8 o.					
1 118 2 o.				Anima immediate unitur corpori ut forma	1	76	7 o.	Habitus scientiae hic acquisiti, manent in anima separata				2-2 83 4 2				
1-2 81 1 c., 2				1 76 6 o.				1 89 1 3				Anima separata non cognoscit omnia singularia sibi praesentia, sed tantum ea ad quae determinatur priori cognitione, affectione, naturali habitu, vel ordinatione divina				
Anima rationalis non educitur de potentia materiae, sed creatur a solo Deo				1 76 7 o.				1 8 3 4				1 89 7 c.				
1 75 6 1				Anima immediate unitur corpori ut forma	1	76	7 o.	1 89 6 c.				1 89 8 c.				
1 79 4 c. fi., 5				1 76 4 3				1-2 97 2 o.				Animae separatae possunt cognoscere facta viventium, per animas noviter decedentium, vel per angelos, vel per daemones, vel Deo revelante				
1 90 3 c.				1 76 6 o.				1 89 1 3				1 89 4 o.				
1 98 1 c. fi.				1 76 7 o.				1 89 6 o.				1 89 7 c.				
1 118 2 o.				Anima unitur corpori ut forma, et ut motor	1	76	1 6	1-2 67 2 o.				1 89 8 c.				
1-2 3 2				1 76 1 o.				Anima separata intelligit per species tunc infusas, et per acquisitas hic, non autem per species innatas, nec tunc abstractas, nec convertendo se ad phantasmata, sed ad superiora				1 89 7 c.				
1-2 9 6 c.				1 76 4 2				1 75 6 3				1 89 1 o.				
2-2 85 2 c.				1 76 6 3				1 89 2 c.				1 89 3 c.				
Haecreticum est dicere animam intellectivam traduci cum semine				1 76 7 o.				1 89 3 c.				1 89 6 c.				
1 118 2 c. fi.				1 76 8 c.				1 89 7 c.				1-2 5 1 2				
Creatio et infusio sunt simul respectu animae, sed differunt, quia creatio respicit tantum principium, sed infusio principium et naturam quam perficit, scilicet carnem, in qua infunditur				1 90 4 c.				1-2 67 2 c., 1, 3				3 11 2 o.				
1-2 83 1 4				1 110 2 1				Animae beatorum ante resurrectionem et post, intelligere possunt, non convertendo se ad phantasmata, sed ad naturalem				1 79 7 o.				
Anima rationalis maculatur in sua infusione causaliter, ratione termini et concomitantem rationem principii in creatione ero tantum se-				1 117 3 3				1-2 67 2 c., 1, 3				Uti collatione et discursu est conaturale animabus beatorum				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
3	11	3	3																	
Anima rationalis semper intelligit se et Deum, in quantum ipsa est semper sibi praesens et Deus				tiam, et ad considerandum				diante virtute eius potentia				Potentiae animalis dupliciter possunt moveri, scilicet quoad exercitium actus, et quoad determinationem eius				nisi una intentio				
1	93	7	4	1	84	7	c.	1	77	1	o.	1-2	37	1	o.	1-2	37	1	o.	
Motus cognitio- nis animae ratio- nalis triplex, scilicet circularis, re- ctus, et obliquus				Anima non ha- buit a principio omnes scientias, contra Platonem				Necesse est di- cere, id quod est principium intel- lectualis operatio- nis, quod dicitur hominis animam, esse quoddam prin- cipium incorpo- reum et subsistens				Anima non mo- vetur nisi per ac- cidens				Omnes poten- tiae in eadem es- sentia animae ra- dicantur et fun- dantur, vel ut in principio tantum, ut organicae, id est vegetativae et sensitivae, vel in essentia etiam ut in subjecto, ut in- tellectivae				
2-2	179	1	3	1	84	2	c.	1	75	2	c. pr.	1-2	22	1	2	1	77	1	c.	
2-2	180	6	o.	1	84	3	c.	1	75	2	c. pr.	3	59	5	3					
Cujuslibet po- tentiae sensitivae objectum est for- ma, prout est in materia corporali, ideo est cognosci- tiva particularium tantum				Anima hic non cognoscit substan- tias separatas, quid sunt secundum speciem, sed quia sunt				Si ipsa essentia animae esset im- mediatum opera- tionis principium, semper habens ani- mam actu haberet opera vitae				Motus magis est in potentis ani- mae appetitivis quam apprehensi- vis				Et cum poten- tiae appetitivae et appetitivae virtutis reducitur in natu- ram, sicut in prin- cipium				
1	85	1	c.	1	12	4	c.	1	77	1	c.	1-2	10	1	c.	1-2	17	9	2	
Gradus cog- nitionis animae con- junctae triplex, scilicet respectu corporalis, im- materialium, et Dei				1	50	2	c. fi.	1	84	7	3	1	77	1	c.	1-2	41	3	c.	
1	94	2	o.	1	88		o.	1-2	3	6	c. fi.	3	15	4	c.					
Anima intelligit corpora, et alias res per species, non autem per es- sentiam				3	11	1	2	3	30	3	1									
1	84	1	o.	Anima ratio- nalis cognoscit om- nia quae cognoscit in prima veritate				Illud quod ani- ma operatur, dif- fert realiter ab ea				Omnis motus appetitivae poten- tiae reducitur ad prosecutionem boni per se, vel mali per accidens, vel ad fugam mali per se, vel boni per accidens				Et cum poten- tiae appetitivae sunt natu- rales proprietates, speciem conse- quentes, anima non potest sine iis esse. Dato tamen quod sine iis esset, adhuc tamen anima dice- retur secundum speciem suam in- tellectualis vel ratio- nalis, non quia actu haberet has potentias, sed pro- pter speciem talis essentiae, ex qua natae sunt hujus- modi potentiae ef- fluere				
1	84	2	o.	1	12	11	3	1	16	6	1	1	77	1	o.	1-2	110	4	c.	
Anima hic nihil cognoscit per species infusas, sed per abstractas a rebus sensibilibus				1	12	11	3	1	16	6	1, 2									
1	84	3	o.	Deus est prin- cipium objectum in- tellectus animae rationalis, quia ra- tio et causa veri- tatis ad cuius ob- jecti primo appre- henditur a potentia				In actibus et re- lationibus animae intellectus, itur in infinitum				Anima differt realiter a suis po- tentiis				Quandoque di- citur quod anima est suae potentiae, et e converso, sed non proprie, sed denominative, quasi a principia- liori sua virtute				
1	84	4	o.	2-2	1	1	c.	1	28	4	2	1	77	1	o.	1-2	110	4	c.	
Anima hic nihil intelligit sine phantasmate				1	12	11	3	1	32	2	c. fi.	1	87	3	2	1-2	1	4	3	
1	84	7	o.	1	12	11	3	1-2	1	4	3	3	87	3	2					
1	85	1	4	Anima cogno- scit omnia in ra- tionibus aeternis				Anima est mo- vens mota per ac- cidens				Anima de se nata est movere ad quamlibet partem, sed per corporis gravitatem impe- ditur; ideo difficile est homini ascen- dere				In potentis u- nius animae non potest esse nisi una intentio				
1	85	5	2	1	12	11	3	1	62	2	2									
1	86	1	c.	Anima cogno- scit omnia in ra- tionibus aeternis, ut in principio cog- nitionis, non au- tem ut in subjecto vel in speculo				Anima de se nata est movere ad quamlibet partem, sed per corporis gravitatem impe- ditur; ideo difficile est homini ascen- dere				Anima differt realiter a suis po- tentiis				Potentiae ani- mae sunt acciden- tia eius per se, et sunt in secunda specie qualitatibus				
1	88	1	c.	1	12	11	3	1	62	2	2									
1	89	1	o.	1	12	11	3	1	62	2	2									
1	89	2	o.	Nulla operatio animae dicitur proprie motus, nisi operatio appetitus sensitivi				Cum superior pars animae in- tense movetur in aliquid, sequitur motum eius pars inferior per redun- dantiam				Anima differt realiter a suis po- tentiis				Capacitas ani- mae non est, nec potest esse infinita in actu, sed potest ampliari in in- finitum				
1	111	2	3	1	84	5	o.	1-2	24	3	1	1-2	30	1	1	1-2	31	5	o.	
1	118	3	c.	1	84	5	o.	1-2	24	3	1	1-2	31	5	o.	1-2	31	6	o.	
1-2	5	1	2	Propria operatio animae conjunctae est intelligere cum phantasmate				Anima cogno- scit omnia in ra- tionibus aeternis, ut in principio cog- nitionis, non au- tem ut in subjecto vel in speculo				Anima differt realiter a suis po- tentiis				Potentiae ani- mae sunt acciden- tia eius per se, et sunt in secunda specie qualitatibus				
2-2	174	2	4	1	84	5	o.	1-2	24	3	1	1-2	31	5	o.	1-2	31	6	o.	
2-2	175	4	c.	Anima indiget phantasmate ad duo, scilicet ad ac- quirendam scien-				Anima cogno- scit omnia in ra- tionibus aeternis, ut in principio cog- nitionis, non au- tem ut in subjecto vel in speculo				Anima differt realiter a suis po- tentiis				Potentiae ani- mae sunt acciden- tia eius per se, et sunt in secunda specie qualitatibus				
2-2	180	5	2	1	84	5	o.	1-2	24	3	1	1-2	31	5	o.	1-2	31	6	o.	
3	11	1	2	Anima indiget phantasmate ad duo, scilicet ad ac- quirendam scien-				Anima cogno- scit omnia in ra- tionibus aeternis, ut in principio cog- nitionis, non au- tem ut in subjecto vel in speculo				Anima differt realiter a suis po- tentiis				Potentiae ani- mae sunt acciden- tia eius per se, et sunt in secunda specie qualitatibus				
3	11	2	o.	1	84	5	o.	1-2	24	3	1	1-2	31	5	o.	1-2	31	6	o.	

Part.	Qu.	Art.	Locus
1-2	100	4	1
3	7	2	c.
3	62	2	c.
3	89	1	c.
Una potentia fluit ab anima, mediante alia			
1	77	7	o.
1	78	4	3
Potentiae organicae fluunt ab anima, in quantum est actus corporis, aliae vero ut praedominatur corpori			
1	76	8	4
Anima est causa suarum potentialium tripliciter, scilicet efficiens, finalis, et materialis, id est subjectiva			
1	77	6	o.
1	77	7	c.
Potentiae animae perfectiores sunt principia imperfectionum activa et finalia, et etiam priora, sed e converso via generationis, et causae materialis			
1	77	7	c.
Potentiae non organicae sunt subjectivae in anima, organicae vero in composito			
1	77	5	o.
1	77	6	c.
1	77	8	c.
Una potentia animae est subjectum alterius potentiae, in virtute animae			
1	77	7	2
1	78	4	3
Ordo potentialium animae triplex, scilicet perfectionis, generationis, et objectorum			
1	77	4	o.
1	77	7	c.
Omnes potentiae animae necessariae habent habitudinem ad suum proprium et principale objectum			
1	9	3	c.
Potentiae animae mutuo se impediunt circa diversa objecta, non autem circa idem			
1-2	33	3	3
1-2	37	1	o.
1-2	77	1	c.
2-2	123	8	1

Part.	Qu.	Art.	Locus
2-2	153	5	c.
3	15	9	3
Omnis potentia animae est quaedam forma, seu natura			
1	80	1	3
In omni potentia animae communis est fere, ut eodem nomine, actus et potentia nominatur			
1	83	2	1
Appetitus naturalis est in qualibet potentia animae, et in voluntate, et in omni parte et membro corporis, et in omni re			
1	78	1	3
1	80	1	3
Animarationalis habet plures potentias quam aliqua alia res			
1	77	2	o.
Anima, quanto nobilior est, tanto plures potentias, operationes, et organa habet			
1	30	2	3
1	76	5	3
1	77	2	c.
Anima comparatur ad corpus sicut forma ad materiam; ad potentias vero, ut substantiva ad propria accidentia; ideo prior est eius generatione et perfectione, sed corpore, prior est secundo modo, et posterior primo modo			
1-2	83	2	3
Potentia motiva animae duplex, scilicet imperans motum, et exequens motum			
1	75	3	3
1	78	1	4
Potentia cuius objectum est patiens ab ea, est activa sicut omnes vegetativae; si autem ut agens, est passiva, sicut omnes sensitivae			
1	79	3	1
Omnes potentiae animae sunt passivae, praeter intellectum agentem, et vegetativas, quae solae sunt activae			

Part.	Qu.	Art.	Locus
1	79	3	1
Modi vivendi animae sunt tres, gradus vero quatuor, et quinque genera potentialium, scilicet vegetativum, sensitivum, motivum secundum locum appetitivum, et intellectivum			
1	18	2	1
1	18	3	c.
1	78	1	o.
Omnes potentiae animae intellectivae et sensitivae, appetitivae, et apprehensivae inferiores, ut operantur ex ratione, indigent habitu, non autem ut ex instinctu naturae			
2-2	49	4	c.
2-2	50	3	o.
2-2	50	4	o.
2-2	50	5	o.
Omnis habitus operativus et culparius sunt in potentiis animae quam in essentia			
1-2	50	2	o.
Gratia est immediate in essentia animae, non autem in potentiis eius			
1-2	50	2	c.
1-2	110	4	o.
1-2	112	5	1
3	2	10	2
3	7	2	c.
3	62	2	c., 1
Gratia ponit aliquid creatum in anima			
1-2	110	1	o.
Gratia agit in anima formaliter, non autem effective			
1-2	110	2	1
1-2	111	1	1
1-2	111	2	1
Anima est simpliciter nobilior gratia, sed secundum quid est e converso			
1-2	110	2	2
Multi habitus possunt simul esse in eadem potentia			
1-2	54	1	o.
2-2	57	5	c.
Omne diversificans potentiam diversificat habitum, non autem e converso			

Part.	Qu.	Art.	Locus
1-2	8	2	3
1-2	54	1	o.
1-2	56	2	c.
2-2	47	5	c.
In potentiis sensitivis apprehensivis in terioribus sunt aliqui habitus, ut in memoria			
1-2	50	3	3
1-2	56	5	c.
In potentiis sensitivis exterioribus non est habitus			
1-2	50	3	3
In potentiis vegetativis non est habitus			
1-2	50	3	1
1-2	54	1	c.
2-2	158	1	3
Omnis perfectio potentiae animae habet rationem virtutis			
1-2	110	4	c.
Virtutes sunt subjectivae tantum in potentia rationali essentialiter vel participative			
1-2	55	2	c.
1-2	55	4	3
1-2	61	2	c. fi.
Una virtus potest esse in pluribus potentiis non aequaliter, sed ordine quodam, scilicet in una principaliter, in alia vero per modum diffusionis vel dispositionis, vel directionis, vel motivi			
1-2	56	2	o.
1-2	60	5	c.
In nulla potentia sensitiva est virtus nisi in appetitiva			
1-2	56	5	o.
Virtus est necessaria potentiae sensitivae appetitivae, scilicet concupiscibili et irascibili in quibus est subjective, non quidem secundum se, sed ut sunt rationales participative			
1-2	56	4	o.
1-2	56	5	1
Anima et angelus non conveniunt in ultima differentia			
1	75	7	2
Anima et angelus conveniunt in ultimo fine, non autem in fine proximo			
1	75	7	1

Part.	Qu.	Art.	Locus
Anima sensitiva in homine est incorruptibilis			
1	76	3	1
Anima sensitiva in homine est nobilior quam in brutis			
1	76	5	c.
1	91	3	1
1-2	74	3	1
3	2	2	2
3	2	5	1
Anima sensitiva non est subsistens			
1	75	3	o.
1	75	6	c.
1	118	1	c., 1
Anima sensitiva nullo modo est hoc aliquid			
1	75	3	o.
Anima sensitiva non est vivens, sed principium vivendi			
1	118	1	c.
Anima sensitiva non est per creationem			
1	118	1	o.
Anima sensitiva non praexistit actu in semine, nec etiam vegetativa			
1	118	1	o.
Anima sensitiva et vegetativa traducitur cum semine			
1	118	1	o.
1	118	2	2
Anima sensitiva prolis producta in partem principalem incipit operari ad complementum proprii corporis, per modum nutritionis et augmenti			
1	118	1	4
Anima sensitiva nullam habet operationem per se			
1	75	3	o.
1	118	1	c.
Animae brutorum desinunt esse, corpore corrupto			
2-2	164	1	2
Anima vegetativa non creatur			
1	118	1	o.
Anima vegetativa non praexistit in semine			
1	118	1	o.
Anima vegetativa est in menstruo secundum actum primum, non autem secundum actum secundum, qui est operari			
1	118	1	4
1	118	2	2

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			Actus appetitus sensitivi ratione mutationis corporalis annexae dicuntur passiones, non autem actus voluntatis				da vero per similitudinem ad proprium				vero et vivificatione Spiritui Sancto				datur contra impugnationem exteriorum daemonum, exercorcismus autem contra interiorem				tifex praecipiens induci formam, et praeparari materiam
			Intellectivus. Appetitus sensitivus et voluntas sunt rationales participative				Appropriatum ut sic est posterius proprio secundum modum intelligendi, sed ut essentialia, est e converso				Aqua. In communi habet sex proprietates, quia est diaphana, humida, frigida, generativa, abundans ubique, et sine pretio				Aqua benedicta delet peccata venialia				Argumentum dicitur dupliciter, scilicet ratio rei dubiae, et signum evidens sensibile
			Appetitus rationalis non dividitur per concupiscibilem et irascibilem				Attributa convenienter appropriantur divinis personis				Aqua est duplex, scilicet viva, id est continuata suo principio cum fluxu, et mortua, id est stans				Aqua benedicta potest iterari, non autem exercorcismus, pro quo sumitur contra daemones				Oratio firmat argumentum, primo a substantia actus, secundo a circumstantiis
			Appetitus rationalis non fertur in particulare, nisi sub ratione universalis				Essentia nulli personae appropriatur, nec operatio				Aqua non cooperit totam terram contra naturam, propter vivencia super eam				Aqua benedictae potest fieri additio aquae non benedictae, et tota erit benedicta				Argumentum auctoritate Dei est firmissimum, sed ab auctoritate humana est debilissimum
			Appetitus rationalis non fertur in particulare, nisi sub ratione universalis				In speciali potentia appropriatur Patri, sapientia Filio, bonitas vero Spiritui Sancto				Congregatio aquarum convenienter describitur tertia die				AQUILA significat superbium				ARISTOTELES instituit sectam Peripateticorum, quorum princeps ipse fuit
			Apprehensio aliqua est causa timoris, et omnium operationum appetitus				Veritas in divinis appropriatur Filio				Aquae dicuntur potius congregari et dividi quam creari, quia labiliter fluxae sunt. Sed aquae quae supra coelos sunt, non sunt fluidae, secundum Basilium				ARBOR. Aliter habetur spes fructificationis arboris, cum virescit frondibus, et aliter cum jam primordia fructuum incipiunt apparere				ARITHMETICA et geometria procedunt ex principis notis lumine naturali intellectus
			Respectus qui est tantum in apprehensione rationis conferentis unum alteri, est relatio rationis tantum				Principium effectivum appropriatur Patri, exemplare autem Filio				Aqua calida citius et fortius congelatur				ARCA testamenti significat secreta fidei, quae permittuntur videri a maioribus tantum				ARMUS dexter, et pectusculum hostiae in lege veteri, erant sacerdotis contra divinationem, et quia sapientia cordis et fortitudo sunt ei necessaria
			Appropinquatio. Quanto aliquid habet minus de potentialitate, tanto magis appropinquat Deo				Aeternitas appropriatur Patri, pulchritudo Filio, usus vero Spiritui Sancto, secundum Hilarium				De latere Christi. Vera aqua exivit de latere Christi, in cruce				Dispositio arcae testamenti interioris et exterioris, et expositio literalis et figuralis omnium pertinentium ad eam				ARRA. Spiritus Sanctus dicitur pignus, sed magis proprie arra, quia Spiritus Sanctus dicitur arra per respectum ad ea dona, quae manent in patria; pignus vero per respectum ad ea quae evacuabuntur
			Quanto aliqua sunt fini bona propinquiora, tanto sunt meliora				Unitas appropriatur Patri, magis, aequalitas, et verbum Filio, nexus vero Spiritui Sancto, secundum Augustinum				Benedicta. Aqua benedicta non est sacramentum, sed est quid sacramentale				ARCHANGELI sunt medius ordo inter angelos et Principatus				ARROGANTIA. Arrogans est, qui sibi tribuit quod non habet
			Appropriatio in divinis potest fieri dupliciter, scilicet ex parte creaturarum, et ex parte Dei. Prima debet semper fieri per contrarium, secundum				Ex ipso appropriatur Patri; per quem, Filio; in quo, Spiritui Sancto				Aqua benedicta non ordinatur directe ad remedium praestandum, sed contra daemones, et contra omne impedimentum sacramentorum				ARCHITECTOR est principialis ar-				Arrogantia, qua aliquis supra se

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
contra Nestorium et Theodorum	3	2	6	c.	ptae sunt mediante toto ordine intentionis, sed e converso ordine executionis	3	6	5	o.	Natura humana assumpta est mediante gratia habituali, sicut medio congruitatis, et Spiritu Sancto sicut causante, et unione sicut effectu consequente	3	6	6	o.	In eodem instanti anima et caro sunt assumptae et unitae	3	6	1	c.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																								
Christus non attulit corpus de coelo, sed assumpsit ipsum de muliere, contra Valentinum, et Marcianum	3	5	2	o.	3	6	3	o.	3	6	4	c.	3	6	5	c.	3	6	3	o.	3	6	4	c.	3	6	6	o.	3	6	5	c.	3	37	3	c.	3	37	1	c.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																			
Christus assumpsit verum corpus, et non phantasticum, contra Manichaeum, et Valentinum	3	5	1	o.	3	6	3	o.	3	6	4	c.	3	6	5	c.	3	33	2	o.	3	34	1	c.	3	35	4	c.	In eodem instanti anima creata est, caro concepta et animata, et utraque assumpta est a Verbo, sicut in primo instanti	3	9	2	3	3	6	4	o.	3	33	1	o.	3	33	2	o.	3	33	3	o.	3	35	4	o.	Defectus. Christus assumpsit omnes defectus naturales corporis, communes toti naturae humanae	3	12	4	3	3	14	4	o.	3	15	1	c.	3	46	4	3	Christus nullum morbum assumpsit, nec aliquem defectum non communem omni homini	3	14	4	o.	3	46	3	2	3	46	5	c.	3	46	9	4	3	51	3	c.	Christus nullum defectum contraxit, sed voluntarie assumpsit	3	14	3	o.	Christus assumpsit defectus corporis necessitate naturae corporis, non autem coacte, nec contra volun-	3	14	2	o.	3	15	5	1, 2	Christus nullum defectum animae assumpsit, nec contraxit, scilicet ignorantiam, culpam, vel defectum gratiae	3	1	1	3	3	12	4	3	3	14	1	1	3	14	3	1	3	14	4	c., 2	3	15	—	o.	3	31	7	o.	3	46	4	2	ASTROLOGIA, et perspectiva, non sunt proprie species mathematicae, sed secundum quid	1-2	35	8	c.	Astrologia et perspectiva sunt magis naturales, quam mathematicae materialiter, sed formaliter et principaliter sunt e converso	2-2	9	2	3	ASTROLOGUS potest praedicere futura determinata ut semper, vel ut frequenter in suis causis, non autem contingentia ad utrumlibet	1	115	4	3	1-2	9	5	3	2-2	95	1	c.	2-2	95	5	o.	ASTUTIA. Est vitium speciale, differens a prudentia carnis, utens non veris viis vel mediis, sed simulatis. Ideo opponitur prudentiae	2-2	55	3	o.	2-2	55	4	c.	2-2	69	2	c.	2-2	97	13	3	2-2	111	3	2	ASTUTIA quandoque dicitur prudentia, et e converso	2-2	55	3	1	2-2	55	4	1	2-2	92	1	1	ASTUTIA consistit in excogitatione simulatae viae, sed dolus et fraus in executione ejus	2-2	55	4	o.	2-2	55	5	o.	2-2	69	2	c.	2-2	111	3	2	ATTENTIO triplex in oratione, scilicet ad verba, ad petitionem, et ad Deum, vel ad aliam circumstantiam	1	61	3	c.	ATTENTIO actualis est necessaria in oratione, saltem in principio	2-2	83	13	o.	ATTINGERE naturam superiorem contingit dupliciter, scilicet objective et secundum virtutem	1-2	3	7	3	ATTINGERE Deum tripliciter contingit, scilicet similitudine, operatione, et unione personali. Primum convenit omni creaturae; secundum tantum rationali, tertium vero soli Christo	2-2	2	3	c.	ATTRIBUI. Ex eo quod aliqui attribuitur alicui, oportet ei attribui omnia quae sunt de ratione ejus	1	28	3	c.	Attributa Dei differunt tantum ratione, sed fundamentum habent ex natura rei	1	13	4	o.	1	13	12	c.	Plura attributa sunt in Deo, sed unite	1	13	4	o.	1	13	12	c.	Attributa essentialia possunt a nobis naturaliter cognosci, non autem personalia	1	32	1	o.	1	39	7	o.	RATIO attributorum est conceptio intellectus, quam significat nomen	1	13	1	c.	1	13	4	o.	Attributa divina praedicantur de se invicem nominibus primae intentionis, non autem secundae	1	32	3	3	Quilibet effectus Dei est a quolibet attributo ejus, tamen reducit ad illud, cum cujus ratione magis convenit	1	45	6	3	AUCTORITAS Dei praevalet rationi humanae, multo magis quam auctoritas philosophi, rationi debili alicujus pueri	1	1	8	2	AUDACIA includit in se securitatem, sicut contrarium privationem	1-2	45	1	3	Audacia proprie respicit malum, sed bonum ei conjunctum respicit spes. Et similiter desperatio respicit directe bonum, sed malum ei conjunctum respicit timor	1-2	45	2	3	1-2	45	4	2	Audacia est peccatum contrarium fortitudini	2-2	126	2	3	2-2	127	2	o.	Audacia contrariatur timori, secundum accessum et recessum circa idem objectum, spes autem secundum contrarietatem objectorum	1-2	23	2	c. fi.	1-2	45	1	o.	1-2	45	3	c.	2-2	123	3	2, 3	2-2	129	6	2	Sicut spes est prior quam audacia, ita timor est prior quam desperatio	1-2	45	2	2	Sicut ex timore non semper sequitur desperatio, nisi sit intensus, sic nec ex spe audacia, nisi sit vehementis	1-2	45	2	2	Nullus defectus

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus					
est per se causa audaciae, sed omnia quae faciunt spem victoriae, vel calefaciunt cor	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.				
1-2 45 3 o.					1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.			
Omnia quae sunt nata causare spem vel excludere timorem, ex parte animae vel corporis, sunt causa audaciae	1-2	45	3	c.	1-2	45	3	c.	1-2	45	3	c.	1-2	45	3	c.	1-2	45	3	c.	1-2	45	3	c.
Audacia sequitur spem, nec est pars ejus, sed effectus, sicut desperatio respectu timoris	1-2	25	3	c. fi.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.	1-2	25	3	c.
1-2 45 3 c.					1-2 45 3 c.				1-2 45 3 c.				1-2 45 3 c.				1-2 45 3 c.				1-2 45 3 c.			
Audacia non potest esse passio principalis	1-2	25	4	2, 3	1-2	25	4	2, 3	1-2	25	4	2, 3	1-2	25	4	2, 3	1-2	25	4	2, 3	1-2	25	4	2, 3
1-2 45 2 3					1-2 45 2 3				1-2 45 2 3				1-2 45 2 3				1-2 45 2 3				1-2 45 2 3			
Audacia causat tremorem, revocando calorem ab exterioribus ad interiora, scilicet ad cor; timor autem ad inferiora	1-2	45	4	1	1-2	45	4	1	1-2	45	4	1	1-2	45	4	1	1-2	45	4	1	1-2	45	4	1
1-2 45 4 1					1-2 45 4 1				1-2 45 4 1				1-2 45 4 1				1-2 45 4 1				1-2 45 4 1			
Audacia non causatur ex ira, nisi mediante spe	1-2	45	4	3	1-2	45	4	3	1-2	45	4	3	1-2	45	4	3	1-2	45	4	3	1-2	45	4	3
1-2 45 4 3					1-2 45 4 3				1-2 45 4 3				1-2 45 4 3				1-2 45 4 3				1-2 45 4 3			
Audacia est subjective in irascibili	1	59	1	2	1	59	1	2	1	59	1	2	1	59	1	2	1	59	1	2	1	59	1	2
1-2 23 1 c.					1-2 23 1 c.				1-2 23 1 c.				1-2 23 1 c.				1-2 23 1 c.				1-2 23 1 c.			
1-2 23 2 c.					1-2 23 2 c.				1-2 23 2 c.				1-2 23 2 c.				1-2 23 2 c.				1-2 23 2 c.			
Habentes se bene ad divina, et passi injusta, habentes cor parvum, et experti sunt audaciores oppositis	1-2	45	3	o.	1-2	45	3	o.	1-2	45	3	o.	1-2	45	3	o.	1-2	45	3	o.	1-2	45	3	o.
1-2 45 3 o.					1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.				1-2 45 3 o.			
Habentes pulmonem sanguineum, et amatores vini sunt audaciores aliis, propter caliditatem ampliantem et extendentem cor	1-2	45	3	c., 1	1-2	45	3	c., 1	1-2	45	3	c., 1	1-2	45	3	c., 1	1-2	45	3	c., 1	1-2	45	3	c., 1
1-2 45 3 c., 1					1-2 45 3 c., 1				1-2 45 3 c., 1				1-2 45 3 c., 1				1-2 45 3 c., 1				1-2 45 3 c., 1			
Audaces sunt promptiores in principio quam in ipsis periculis, sed fortes et converso	1-2	45	4	o.	1-2	45	4	o.	1-2	45	4	o.	1-2	45	4	o.	1-2	45	4	o.	1-2	45	4	o.
1-2 45 4 o.					1-2 45 4 o.				1-2 45 4 o.				1-2 45 4 o.				1-2 45 4 o.				1-2 45 4 o.			
AUDIENS detractiones peccati, minus tamen quam																								
detrahens, nisi audiatur ex odio	2-2	73	4	o.	2-2	73	4	o.	2-2	73	4	o.	2-2	73	4	o.	2-2	73	4	o.	2-2	73	4	o.
2-2 73 4 o.					2-2 73 4 o.				2-2 73 4 o.				2-2 73 4 o.				2-2 73 4 o.				2-2 73 4 o.			
Auditus duplex, scilicet interior et exterior	2-2	5	1	3	2-2	5	1	3	2-2	5	1	3	2-2	5	1	3	2-2	5	1	3	2-2	5	1	3
2-2 5 1 3					2-2 5 1 3				2-2 5 1 3				2-2 5 1 3				2-2 5 1 3				2-2 5 1 3			
Audus deservit disciplinae, et visus deservit intentioni	1	117	1	o.	1	117	1	o.	1	117	1	o.	1	117	1	o.	1	117	1	o.	1	117	1	o.
1 117 1 o.					1 117 1 o.				1 117 1 o.				1 117 1 o.				1 117 1 o.				1 117 1 o.			
Augmentum est motus non continuus	1-2	52	3	c.	1-2	52	3	c.	1-2	52	3	c.	1-2	52	3	c.	1-2	52	3	c.	1-2	52	3	c.
1-2 52 3 c.					1-2 52 3 c.				1-2 52 3 c.				1-2 52 3 c.				1-2 52 3 c.				1-2 52 3 c.			
Augmentum formarum tripliciter terminatur, scilicet ratione formae, agentis, subjecti	2-2	24	6	c.	2-2	24	6	c.	2-2	24	6	c.	2-2	24	6	c.	2-2	24	6	c.	2-2	24	6	c.
2-2 24 6 c.					2-2 24 6 c.				2-2 24 6 c.				2-2 24 6 c.				2-2 24 6 c.				2-2 24 6 c.			
Formae specificae respectu alterius quaedam augentur ratione sui et subjecti, ut motus, sanitas, et quilibet habitus: sed absolute ratione subjecti tantum ut qualitates sensibiles. Primarum aliquid, non omnes, augentur per additionem, non autem secundae, sed per hoc quod subjectum magis participat eandem formam	1-2	52	1	o.	1-2	52	1	o.	1-2	52	1	o.	1-2	52	1	o.	1-2	52	1	o.	1-2	52	1	o.
1-2 52 1 o.					1-2 52 1 o.				1-2 52 1 o.				1-2 52 1 o.				1-2 52 1 o.				1-2 52 1 o.			
1-2 52 2 o.					1-2 52 2 o.				1-2 52 2 o.				1-2 52 2 o.				1-2 52 2 o.				1-2 52 2 o.			
1-2 53 2 3					1-2 53 2 3				1-2 53 2 3				1-2 53 2 3				1-2 53 2 3				1-2 53 2 3			
1-2 66 1 0					1-2 66 1 0				1-2 66 1 0				1-2 66 1 0				1-2 66 1 0				1-2 66 1 0			
1-2 66 2 0					1-2 66 2 0				1-2 66 2 0				1-2 66 2 0				1-2 66 2 0				1-2 66 2 0			
2-2 24 5 1					2-2 24 5 1				2-2 24 5 1				2-2 24 5 1				2-2 24 5 1				2-2 24 5 1			
Scientia augetur secundum intentionem actus dupliciter, scilicet ex parte subjecti, et secundum numerum objectorum, sed virtus tantum primo modo	1-2	52	2	c.	1-2	52	2	c.	1-2	52	2	c.	1-2	52	2	c.	1-2	52	2	c.	1-2	52	2	c.
1-2 52 2 c.					1-2 52 2 c.				1-2 52 2 c.				1-2 52 2 c.				1-2 52 2 c.				1-2 52 2 c.			
1-2 66 1 0					1-2 66 1 0				1-2 66 1 0				1-2 66 1 0				1-2 66 1 0				1-2 66 1 0			
2-2 24 4 1					2-2 24 4 1				2-2 24 4 1				2-2 24 4 1				2-2 24 4 1				2-2 24 4 1			
2-2 24 5 c., 1					2-2 24 5 c., 1				2-2 24 5 c., 1				2-2 24 5 c., 1				2-2 24 5 c., 1				2-2 24 5 c., 1			
Opinio quadruplex de augmento formarum	1-2	52	1	c.	1-2	52	1	c.	1-2	52	1	c.	1-2	52	1	c.	1-2	52	1	c.	1-2	52	1	c.
1-2 52 1 c.					1-2 52 1 c.				1-2 52 1 c.				1-2 52 1 c.				1-2 52 1 c.				1-2 52 1 c.			
In magnitudine corporali augmentum est duplex, scilicet per additionem, ut in viventibus, vel per intensionem, sicut in rarefactione	1-2	52	2	1	1-2	52	2	1	1-2	52	2	1	1-2	52	2	1	1-2	52	2	1	1-2	52	2	1
1-2 52 2 1					1-2 52 2 1				1-2 52 2 1				1-2 52 2 1				1-2 52 2 1				1-2 52 2 1			
1-2 52 2 2					1-2 52 2 2				1-2 52 2 2				1-2 52 2 2				1-2 52 2 2				1-2 52 2 2			
1-2 52 2 3					1-2 52 2 3				1-2 52 2 3				1-2 52 2 3				1-2 52 2 3				1-2 52 2 3			
1-2 52 2 4					1-2 52 2 4				1-2 52 2 4				1-2 52 2 4				1-2 52 2 4				1-2 52 2 4			
1-2 52 2 5					1-2 52 2 5				1-2 52 2 5				1-2 52 2 5				1-2 52 2 5				1-2 52 2 5			
1-2 52 2 6					1-2 52 2 6				1-2 52 2 6				1-2 52 2 6				1-2 52 2 6				1-2 52 2 6			
1-2 52 2 7					1-2 52 2 7				1-2 52 2 7				1-2 52 2 7				1-2 52 2 7				1-2 52 2 7			
1-2 52 2 8					1-2 52 2 8				1-2 52 2 8				1-2 52 2 8				1-2 52 2 8				1-2 52 2 8			
1-2 52 2 9					1-2 52 2 9				1-2 52 2 9				1-2 52 2 9				1-2 52 2 9				1-2 52 2 9			
1-2 52 2 10					1-2 52 2 10				1-2 52 2 10				1-2 52 2 10				1-2 52 2 10				1-2 52 2 10			
1-2 52 2 11					1-2 52 2 11				1-2 52 2 11				1-2 52 2 11				1-2 52 2 11				1-2 52 2 11			
1-2 52 2 12					1-2 52 2 12				1-2 52 2 12				1-2 52 2 12				1-2 52 2 12				1-2 52 2 12			
1-2 52 2 13					1-2 52 2 13				1-2 52 2 13				1-2 52 2 13				1-2 52 2 13				1-2 52 2 13			
1-2 52 2 14					1-2 52 2 14				1-2 52 2															

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	
			dit omnes delectationes, sed tantum superfluas, et inordinatas. Ideo videtur pertinere ad amicitiam, id est ad affabilitatem, vel ad eutrapeliam, id est ad jucunditatem				nem actus 2-2 118 4 0.				tur tripliciter, scilicet passio habitualis consequens peccatum originale, id est fomes, inordinatus appetitus cujuscumque rei, vel tantum divitiarum. Prima est radix omnis peccati. Secunda est genus omnis peccati. Tertia est vitium capitale				cili sanatur, quia habet iis contraria 2-2 107 2 c. 2-2 118 5 3 2-2 119 5 0.	2-2 20 3 c
			2-2 168 4 3				Avaritia est medium inter peccata pure spiritualia et peccata pure carnalia 1-2 72 2 4 2-2 118 6 1				inordinatus appetitus cujuscumque rei, vel tantum divitiarum. Prima est radix omnis peccati. Secunda est genus omnis peccati. Tertia est vitium capitale 1-2 77 5 1 1-2 82 4 3 1-2 84 1 0.				Avaritia superabundat in amando, acquirendo et retinendo, sed deficit in dando; prodigalitas autem et converso 2-2 119 3 c.	In omni peccato mortali est aversio et converso 1-2 72 5 c. 1-2 87 4 0.
			2-2 33 5 c.				Avaritia est contra Deum, contra se, et contra proximum 2-2 118 1 2 2-2 118 3 1				1-2 84 10 2 2-2 119 2 1				2-2 20 1 1 2-2 24 12 4 2-2 162 6 c. 3 86 4 c. 3 88 1 c.	
			Auxilium maximum ad omnia calor et spiritus sunt animalium 1-2 44 1 2				Subjectum. Avaritia large est in daemoneibus, scilicet immoderate cupiditas habendi quodcumque bonum creatum, non autem proprie 1 63 2 2				1-2 84 2 c. fi. 1-2 84 3 1 1-2 84 4 4 2-2 119 2 1				2-2 162 6 c. fi. 2-2 162 6 c. 3 86 4 1	
			Homo non potest habere auxilia et instrumenta determinata a natura sicut alia animalia, quia esset contra complexionem ejus, et etiam infirmitas indiget 1 76 5 4 1 91 3 2 1-2 5 5 1				Divisio. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	In peccato est duplex aversio, scilicet a regula rationis, quoad circumstantias, quam sequitur alia, scilicet aversio a Deo 1-2 73 7 3
			Naturale est cui libet dolenti, uti quocumque auxilio ad repellendum nocivum praesens, quod infert dolorem 1-2 44 1 2				Divisionem. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	Ratio inferior potest averti a rationibus aeternis quibus intendit, ut regulata, non autem ut regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris 1-2 74 8 1
			Dei Quilibet homo indiget auxilio divino, et humano 2-2 129 6 1				Divisionem. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	Ratio inferior potest averti a rationibus aeternis quibus intendit, ut regulata, non autem ut regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris 1-2 74 8 1
			Avaritia. Q. ii. Est immoderatus amor habendi 2-2 118 1 c. 2-2 118 8 c.				Divisionem. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	Ratio inferior potest averti a rationibus aeternis quibus intendit, ut regulata, non autem ut regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris 1-2 74 8 1
			Avaritia proprie semper est peccatum 2-2 118 1 0. 2-2 119 1 0.				Divisionem. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	Ratio inferior potest averti a rationibus aeternis quibus intendit, ut regulata, non autem ut regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris 1-2 74 8 1
			Avaritia est peccatum spirituale 2-2 118 6 0.				Divisionem. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	Ratio inferior potest averti a rationibus aeternis quibus intendit, ut regulata, non autem ut regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris 1-2 74 8 1
			Avaritia secundum quod opponitur justitiae, hoc modo ex genere suo est peccatum mortale. Contingit tamen in hoc genere avaritiae esse peccatum veniale propter imperfectio-				Divisionem. Avaritia dupliciter importat immoderantiam exteriorum, scilicet in affectu et in re 2-2 118 1 3 2-2 118 5 3 2-2 119 3 0.				2-2 119 2 1				3 86 4 1	Ratio inferior potest averti a rationibus aeternis quibus intendit, ut regulata, non autem ut regulans, secundum eas, quia hoc est proprium rationis superioris 1-2 74 8 1

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
radisi	3	39	5	o.	virtute ut instrumentum passionis Christi jam perfecta; illa vero ut signum fidei passionis futurae	3	39	5	c. fi.	homo regeneratur ad vitam spiritua-	3	68	5	c., 1	melior, quia efficaciam habet ex merito passionis Christi, et non alterius				
	3	69	5	1	3 70 4 c. fi.	3	62	2	c.	lem	3	69	2	c.	3 64 1 2				
	3	69	7	o.	In baptismo amplior gratia datur quam in circumcissione	3	65	1	c.		3	69	3	c.	3 82 6 2				
Introitus in regnum Dei non est nisi per baptismum aquae in re, vel in voto, vel in figura	3	69	5	1	Baptismus ante si fuisset, non aperuisset janam paradisi, conferendo etiam eandem gratiam sicut prius. Etsi nunc circumcisio haberet locum, aperiret eam	3	66	1	1		3	69	4	c.	Effectus principalis baptismi est delere peccata				
Baptizatus describitur ad duo, scilicet ad coetum fidelium, et ad sacramentorum participationem	3	65	6	c.	3 70 4 c. fi., 5	3	66	3	c.		3	69	5	o.	3 69 5 c. fi.				
Baptismus habet vim illuminativam, et fecundativam ad bona opera	3	67	2	c.	Baptismus continet perfectionem salutis, non autem circumcisio, sed significabat eam, ut fendam per Christum	3	67	7	c.		3	69	7	1	3 79 5 1				
Pueri salvantur per solum baptismum sine aliis sacramentis, et aliquis moriens statim post baptismum, statim volat ad coelum	3	65	1	3	3 70 4 4	3	68	1	c.		3	69	5	1	Remissio culpae fit in baptismo virtute materiae, sed principaliter virtutem recipit				
	3	67	1	2	Baptismus sufficit ad concupiscentiam totaliter reprimendam, et ad merendum; non autem gratiam circumcissione data	3	68	9	1		3	69	5	1	3 86 1 2				
	3	69	5	o.	3 70 4 o.	3	69	5	c.		3	69	5	1	Effectus baptismi est tollere omnia peccata praeterita et praesentia, non autem futura				
Pueri salvantur per solum baptismum sine aliis sacramentis, et aliquis moriens statim post baptismum, statim volat ad coelum	3	65	4	c.	Gratia baptismalis sufficit ad concupiscentiam totaliter reprimendam, et ad merendum; non autem gratiam circumcissione data	3	69	7	2		3	69	5	1	3 86 4 3				
	3	68	2	2	3 70 4 c. fi., 5	3	79	5	2		3	70	10	1	Baptismus impedit peccata futura, ne fiant				
Pueri baptizatis subvenit meritum Christi ad beatitudinem consequendam, licet desint eis merita propria, et usum liberi arbitrii non habeant, eo quod per baptismum sunt Christi membra effecti	1-2	5	7	2	3 71 3 o.	3	79	5	1		3	80	10	1	3 69 10 3				
	1-2	113	3	1	Omnes pueri aequalem gratiam consequuntur per baptismum, adulti autem inaequalem, secundum gradum devotionis	3	80	10	1		3	84	6	c.	3 68 3 3				
Circumcisioni succedit baptismus, tanquam perfectum imperfecto	1-2	102	5	3	3 69 8 c.	3	84	10	c., 5		3	85	4	3	Baptismus omnibus aequaliter aufert omnem culpam, et omnem poenam				
	1-2	103	3	4	3 89 2 2	3	84	10	c., 5		3	85	4	3	3 67 3 c.				
	3	70	2	3, 4	3 69 5 c.	3	84	10	c., 5		3	85	4	3	3 68 2 2				
Circumcisio erat imperfecta respectu baptismi quoad significationem, efficaciam, et utilitatem. Quae non erat etiam ita communis, quia habebat populum, sexum, et tempus determinatos	3	70	2	3, 4	3 69 5 c.	3	84	10	c., 5		3	85	4	3	3 68 3 3				
Baptismus et circumcisio conferbant gratiam. Sed ille ex sua	3	70	2	3, 4	Effectus baptismi duplex, scilicet primus, id est character, et secundus, scilicet gratia	3	69	2	c., 1		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 69 2 c.	3	69	3	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 69 3 c.	3	69	4	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 69 5 c.	3	69	5	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 69 6 c.	3	69	6	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 69 10 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 73 3 1	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	Per baptismum homo incorporatur Christo	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 62 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 3 3				
	3	69	10	c.	3 68 1 c., 1	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus impedit peccata futura, ne fiant				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 3 3				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus omnibus aequaliter aufert omnem culpam, et omnem poenam				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 69 8 o.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus principaliter ordinatus est contra peccatum originale				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 66 9 c. fi.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	Baptismus delet omnem culpam originale, et mortalem, et quandoque venialem				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 67 3 c.				
	3	69	10	c.	3 68 2 c.	3	69	10	c.		3	86	4	3	3 68 2 2				
	3	69	10	c.	3 68 1 c.	3	69	10	c.										

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
1-2	109	10	c., 3												
2-2	104	6	1												
3	49	3	3												
3	52	5	2												
3	68	1	2												
3	69	3	o.												
3	69	7	3												
Per baptismum fomes mitigatur, ne dominetur															
3	66	3	c.												
3	69	4	3												
Baptismus per gratiam minuit fomitentem, inquam inclinatur in contrarium, sed non totaliter tollit usque ad beatitudinem															
3	39	5	c.												
3	86	5	c. fi.												
Baptismus absolut ab omni poena															
3	68	5	o.												
3	69	2	o.												
3	69	7	c.												
3	69	10	3												
3	70	4	5												
3	79	5	1												
3	84	1	1												
3	86	4	3												
Baptismus non tollit poenam hominis. Ideo homicida potest puniri, licet pius esset ei parcere															
3	69	2	3												
Fictio non remouetur per baptismum, sed per poenitentiam															
3	69	9	2												
3	69	10	2, 3												
Ad effectum baptismi exequendum in ficto concurrat per se baptismus, sed poenitentia per accidens, remouendo fictionem															
3	69	10	2												
Fictio mortalis impedit simpliciter effectum baptismi, sed venialis quoad venialia tantum															
3	69	3	o.												
3	87	3	2												
Fictione recedente, baptismus habet proprium effectum															
3	69	10	o.												
Aliquis dicitur ad baptismum factus accedere quadrupliciter, scilicet non credens, contemnens baptismum, non seruans ritum Ecclesiae, et indeuotus,															
1-2	113	3	1												
3	67	3	c.												
2	68	3	c.												
3	73	3	c.												
Baptismus sanguinis non im-															
id est non volens sacramentum, et rem sacramenti															
3 69 9 c.															
Indispositio voluntatis contraria gratiae impedit secundum effectum baptismi, scilicet gratiam; non autem primum, scilicet characterem															
3 69 9 o.															
Error circa baptismum, non impedit acceptionem characteris, dum modo intendat facere vel accipere quod Ecclesia dat, licet credat illud nihil esse															
3	64	9	1												
3	68	8	3												
Sanguinis. Baptismus triplex, scilicet sanguinis, flaminis, et fluminis															
3	66	11	o.												
Baptismus sanguinis est melior et efficacior caeteris baptismis															
3 66 12 o.															
Baptismus sanguinis includit baptismum flaminis, non autem e conuerso															
3 66 12 2															
Baptismus sanguinis supplet baptismum fluminis, in necessitate solum															
3 66 11 o.															
Baptismus sanguinis et flaminis non sunt sacramenta, quia conueniunt cum sacramento in causando, non autem in significando															
3	66	11	2												
3	66	12	1												
Poenitentia dicitur baptismus flaminis, quia sine baptismo sufficit ad salutem, in necessitate tantum															
3 66 11 c.															
Pueri non possunt saluari sine baptismo sanguinis vel fluminis															
1-2	113	3	1												
3	67	3	c.												
2	68	3	c.												
3	73	3	c.												
Baptismus sanguinis non im-															
mit characterem, quia non habet efficaciam baptismi sacramentalis, sed meritum															
3	66	11	2												
3	66	12	c., 1												
Baptismus sanguinis liberat ab omni culpa et omni poena, ex virtute passionis Christi, cui conformatur															
2-2	124	1	1												
3	68	2	1												
3	87	1	2												
Baptizatus baptismi flaminis consequitur emundationem, sed accipiens sacramentum consequitur maiorem gratiam															
3	69	1	2												
3	69	4	2												
3	80	1	3												
3	90	3	2												
Baptismus debet praecedere catechismus															
3 71 1 o.															
Unctio triplex in baptismo, scilicet oleo catechumenorum, et bis chrismate															
1	66	10	2												
1	71	3	4												
1	72	11	3												
Baptizati liniuntur chrismate in fronte ne erubescant															
3	72	9	c.												
Aures baptizandorum liniuntur sputo, ut aperiantur ad verbum Dei, nares vero ad odorem bonae famae, non autem oculi, quia pertinent ad intentionem, per quam non habetur fides															
3	71	2	c.												
3	71	3	c.												
Sal ponitur in os baptizandi, ut habeat discretionem in sermone fidei															
3	71	2	c.												
Baptizatis datur vestis alba, in signum resurrectionis futurae, et puritatis conservandae															
3	66	10	3												
3	71	3	4												
Eorum quae fiunt post baptismum,															
1	10	3	c.												
1	18	2	3												
1-2	3	2	1												
2-2	18	2	2												
aliqua tantum significant, ut vestis alba, novitatem vitae; aliqua etiam efficiunt, ut unctio in vertice, conservationem gratiae baptismalis															
3	71	3	4												
Baptismus est unus tantum simpliciter, sed secundum quid sunt novem, quia diluuium, transitus maris et lotiones legis, erant figurae, baptismus Joannis dispositio, baptismus Christi causa efficaciae, baptismus sanguinis et flaminis, et poenitentia secundum proportionem effectus, et baptismus aquae et spiritus															
3	66	11	3												
3	70	1	2, 3												
Pro baptismum non debet committi simonia															
2-2	100	2	c., 1												
Pharisaeorum. Baptismata Pharisaeorum erant vana, ad munditiam carnis tantum ordinata															
1	38	1	3												
BARNABAS et Paulus discordauerunt praeter intentionem eorum, pro uidentia Dei															
2-2	37	1	3												
BARTHOLOMEUS miraculose occultabat se, et se ostendebat sicut volebat															
3	54	1	2												
BASILISCUS non interficit visu sed vapore, sicut menstrua inficit speculum															
1	117	3	2												
Beatitudo est operatio et ultima perfectio															
1-2	3	2	o.												
1-2	3	5	c.												
1-2	55	2	3												
Beatitudo est vita aeterna, non quidem esse, sed operatio															
1	10	3	c.												
1	18	2	3												
1-2	3	2	1												
2-2	18	2	2												
Visio Dei per essentiam est tota essentia beatitudinis															
1	1	4	c.												
1	12	1	c.												
1	12	4	o.												
1	12	6	c.												
1	12	8	c.												
1	26	2	c.												
1	26	3	c.												
1	62	1	c.												
1	62	2	c.												
1	62	9	c.												
1-2	3	4	o.												
1-2	3	8	o.												
1-2	4	4	c.												
1-2	4	5	c.												
1-2	5	1	c.												
1-2	5	4	c.												
1-2	5	5	c.												
2-2	2	3	c.												
2-2	5	1	c.												
2-2	173	1	c.												
2-2	180	4	c.												
3	52	5	c.												
3	59	5	1												
Gloria essentialis beatitudinis est, quam habet homo non apud hominem, sed apud Deum															
1-2	2	3	1												
1-2	4	8	1												
Beatitudo est summum bonum															
1	26	3	1												
1-2	3	1	2												
1-2	5	2	2												
1-2	19	9	c.												
Beatitudo habet rationem praemii															
1	26	1	2												
1	62	4	c.												
1-2	2	2	1												
1-2	5	7	c.												
Beatitudo est finis rationalis naturae tantum															
1	23	1	c., 2												
1	26	1	c.												
1	26	2	c.												
1	62	1	c.												
1	62	4	c.												
1-2	3	1	3												
1-2	55	2	3												
1-2	69	1	c.												
2-2	118	7	c.												
Beatitudo, ut finis quo, est aliquod creatum, non autem ut finis quod															
1	20	3	o.												
1-2	3	1	o.												
Beatitudo est ultima perfectio hominis															
1	62	3	c.												
1	62	4	c.												
1	73	1	c.												
1-2	3	2	c., 4												
1-2	3	6	c.												
Beatitudo est															

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus							
			tione animi, pro loco et tempore	2-2	31	1	3				futura				humanum modum transcendit, ita a sanctis ponitur extra numerum peccatorum quae in ipsis fidelibus inveniuntur, quasi gravius eis. Tamen si ad aliquod de septem capitulis reduci debeat, poterit ad superbiam reduci secundum definitionem Augustini	S. 66 3 c.						
			2-2 31 2 o.	2-2	106	5	c.				1-2 100 5 2					Sicut baptismus non tollit conjugium, sic nec bigamiae irregularitatem tollere potest						
			Aliquod beneficium est quo possumus et tenemur benefacere omnibus, saltem in generali, scilicet orare pro omnibus fidelibus et infidelibus	2-2	108	2	1					Licitum est petere beneficium sine cura, pro se digno et indigenti, non autem cum cura					S. 66 4 c.					
			2-2 31 2 1	2-2	106	3	5, 6				2-2 100 5 3					Cum irregularitas bigamiae non sit de jure naturali, sed positivo, potest papa cum bigamo dispensare in omnibus ordinibus, episcopus vero solum in minoribus, nisi in quibusdam casibus						
			Malis debemus benefacere in auxilium naturae non autem culpae	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.						S. 66 5 c.					
			2-2 25 6 c., 2	2-2	106	6	1				2-2 106 6 1						BLINGUIS idem est quod susurro					
			2-2 31 2 2	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.						2-2 74 1 3					
			2-2 32 9 1	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.							BLASPHEMIA in communi est attribuere Deo quod ei non convenit, vel detrudere ab eo quod ei convenit				
			2-2 168 3 3	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.							2-2 13 1 o.				
			Magis conjunctis est magis benefaciendum caeteris paribus	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.								Blasphemia peritinct ad genus infidelitatis, aggravans eam			
			2-2 26 6 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.							2-2 13 3 c.				
			2-2 31 3 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.								Blasphemia quaelibet semper est peccatum mortale, quando est cum deliberato consensu			
			2-2 32 9 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.								2-2 13 2 o.			
			2-2 71 1 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.								Blasphemia ex lapsu linguae est peccatum veniale, si hoc non intendebat			
			Subventio, gratiarum actio, et reverentia, debetur omni beneficianti	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.								2-2 13 2 3			
			2-2 166 3 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.								Blasphemia est gravissimum peccatum omnium			
			BENEFICENTIA est facere bonum. Et est actus amicitiae, vel charitatis, secundum rationem communem	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.									2-2 13 3 o.		
			2-2 31 1 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.									Blasphemia simpliciter est gravius homicidio et perjurio, sed secundum quid est e converso, scilicet ratione nocumenti		
			Beneficentia non est virtus specialis, sed actus exterior amicitiae, sicut benevolentia est actus ejus interior	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.									2-2 13 3 1, 2		
			2-2 31 4 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.									Blasphemia est contra primum vel secundum praecipuum Decalogi		
			BENEFICIUM. In communi. Est statim recompensandum secundum affectum, sed expectanda est opportunitas effectus	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.										2-2 13 2 2	
			2-2 106 4 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.										2-2 158 7 1	
			Recompensatio beneficii debet esse major accepta	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 107 2 c.	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			Recompensatio beneficii pertinet ad tres virtutes diversimode, scilicet ad iustitiam ubi est debitum legale, ut in mutuo et aliis hujusmodi; ad amicitiam vero, et gratiam, ubi est debitum morale	2-2	106	5	o.				2-2 106 5 o.											
			2-2 106 6 o.	2-2	106	5	o.				2-											

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			Blasphemia in Spiritum Sanctum dicitur tripliciter, scilicet dicere contra deitatem, finalisimpoenitentia, et peccatum ex malitia				Spiritum Sanctum, ut speciale peccatum, est contemptus doni, quo homo retrahitur a peccato; non autem est peccatum sequens ex eo				1 105 5 c.				1 6 3 c.				2-2 21 1 3
			2-2 14 1 o.				2-2 118 5 3				1 19 4 1				Per hoc quod Deus creavit omnia ut essent, non excluditur quin creaverit omnia, propter suam bonitatem				3 86 4 1
			Haec blasphemia dicitur dupliciter, scilicet contra personam Spiritus Sancti, et contra attributum ejus				Species ejus secundum tertium modum, scilicet ut est peccatum ex malitia, sunt sex, scilicet desperatio, praesumptio, impenitentia, obstinatio, impugnatio veritatis agnitae, et invidentia fraternalis gratiae				1 23 4 1				Deus est sum- mum bonum				3 86 5 c.
			2-2 14 1 c.				2-2 118 5 3				1 105 2 2				Quodlibet bonum creatum est bonum particulare, sed solus Deus est bonum universale				1-2 26 4 c.
			2-2 14 3 c.				Hoc peccatum esse irremissibile, exponitur tripliciter a doctoribus, scilicet vel quia est finalis impenitentia, et sic nullo modo remittitur; vel quia quantum est de se, habet meritum ut non remittatur quantum ad poenam; vel quantum ad culpam, in quantum excludit ea, per quae fit remissio peccatorum				1 105 2 2				Quodlibet bonum creatum est bonum particulare, sed solus Deus est bonum universale				3 11 5 3
			Blasphemia in Spiritum Sanctum potest fieri tripliciter, scilicet corde, ore, et opere				2-2 14 2 o.				1 105 2 2				Universum perfectius participat et representat bonitatem Dei, quam quaecumque alia creatura				3 11 5 3
			2-2 13 1 c.				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 14 1 c., 1				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			Ex deliberatione peccare, est peccare in Spiritum Sanctum				2-2 14 2 o.				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 34 2 1				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			Peccatum ex malitia, id est electione mali, dicitur peccatum in Spiritum Sanctum, sed ex ignorantia in Filium, et ex infirmitate, id est ex passione, in Patrem				2-2 14 2 o.				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 14 1 c.				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 14 3 c.				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			Non omne peccatum ex malitia est peccatum in Spiritum Sanctum, sed tantum ex malitia quae est cum contemptu impeditentium peccatum				2-2 14 2 o.				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 14 1 o.				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 14 4 c.				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 100 1 2				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			Non omnis contemptus boni impeditentium peccatum est blasphemia in Spiritum Sanctum, sed tantum contemptus illorum quae directe ducunt ad poenitentiam et remissionem peccatorum				2-2 14 2 o.				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 105 2 2				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			Hoc peccatum est generale ratione habitus, sed est speciale ratione contemptus				2-2 14 2 o.				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			2-2 14 1 3				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
			Blasphemia in				2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2
							2-2 36 4 2				1 105 2 2				Deum possumus aliquid intelligere, non intelligendo bonitatem ejus, non autem intelligendo eum non esse bonum				2-2 58 10 2

Pars	Qu.	Art.	Locus
templatio divi-	1	115	6 c.
rum et oratio, stu-	1-2	75	1 2
dium Scripturarum,			
cogitatio sancta,			
exercitium contra			
otium, labor, et			
angustia, et soli-			
tudo			
2-2 188 5 o.			
CASUS. Non			
omne quod est			
praeter intention-			
em, est a casu			
vel a fortuna, sed			
tantum contingens			
raro			
2-2 43 1 3			
2-2 64 1 c.			
Nihil est a casu			
vel a fortuna res-			
pectu Dei, sed res-			
pectu caeterarum			
causarum			
1 19 6 c.			
CATECHISMUS			
non est sacramen-			
tum, sed sacramen-			
tuale			
3 67 3 2			
Catechismus est			
instructio creden-			
dorum explicite,			
praecedens bap-			
tismum			
3 71 1 o.			
Catechismus			
pertinet tantum ad			
sacerdotes			
3 67 3 2			
Pueri sunt cate-			
chizandi, et patri-			
nus pro eis con-			
fessionem facit			
3 71 1 2, 3			
CATEGORICA di-			
ctio est, quae ab-			
solutum ponit rem			
significatam circa			
aliquid suppositum;			
syncategori-			
ca vero, quae			
importat ordinem			
praedicati ad sub-			
jectum			
1 31 3 c.			
CATHEDRA. Ec-			
clesia amittit			
cathedram episco-			
palem, propter ma-			
litiā populi			
2-2 108 4 2			
CATO morti se			
tradidit, ne incur-			
reret servitutem			
Caesaris			
2-2 125 2 2			
CAUSA ad quam			
necessario sequitur			
effectus, intelligi-			
tur tantum de cau-			
sa per se completa,			
et non impe-			
ditā			

Pars	Qu.	Art.	Locus
1	115	6	c.
1-2	75	1	2
Posita causa na-			
turali, et sufficien-			
ti, ponitur effec-			
tus, non autem			
voluntaria			
1 14 8 2			
1 19 8 o.			
1 42 2 o.			
1 46 1 9, 10			
1 61 2 1			
3 56 1 1			
Non omnis causa			
per se propria et			
sufficiens causat			
necessario suum			
effectum, quia po-			
test impediri			
1 115 6 c.			
1 116 3 c.			
1-2 75 1 2			
Causa duplex,			
scilicet positiva et			
consummativa			
2-2 94 4 o.			
Causa conserva-			
tiva duplex, scilicet			
directe et per			
se, vel indirecte et			
per accidens, sicut			
quod removet vel			
impedit actionem			
corruptentis			
1 104 1 c.			
1 104 2 c.			
Genus causae			
est quadruplex, scilicet			
finalis, forma-			
lis, efficiens, et			
materialis			
2-2 27 3 c			
Causa duplex,			
scilicet per se, id			
est causans per			
virtutem suam, et			
per accidens, id			
est removens impe-			
dimentum			
1 114 3 c.			
1-2 75 4 c.			
1-2 76 1 c.			
1-2 85 5 c.			
1-2 88 3 c.			
2-2 3 1 2			
2-2 4 7 c.			
Occasio signifi-			
cat causam imper-			
fectam, non au-			
tem semper causam			
per accidens			
2-2 43 1 3			
Causa per acci-			
dens dupliciter,			
scilicet quod acci-			
dit causae per se,			
vel quod accidit			
effectui per se. Et			
hoc tripliciter, scilicet			
habens ordi-			
nem per se, vel ut			
in paucioribus, vel			
non habens ordi-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
nem, nisi secun-			
dum aestimatio-			
nem. Primum est			
removens impedi-			
tum contrarium			
vel non contrarium.			
Secundum est casus vel			
fortuna			
2-2 43 1 3			
2-2 65 8 c.			
Non omne quod			
fit, habet causam			
per se, sed tantum			
ens per se; non			
autem ens per acci-			
dens, quia non est			
proprie ens, sed			
magis ordinatur			
cum non ente			
1 115 6 c.			
1 116 3 c			
A qualibet causa			
derivatur aliquis			
ordo ad suos effectus.			
Et unus ordo			
continetur sub ordine			
sicut causa sub			
causa. Et multiplicatur			
sicut causa			
1 105 6 c.			
1 106 3 c.			
Omne unum in			
multis oportet esse			
ab una causa			
1 65 1 c.			
Idem effectus est			
ab infinitis causis			
per accidens, non			
autem per se			
1 46 2 7			
1-2 1 4 o.			
Aucta causa au-			
get effectum per			
se, non autem effectum			
per accidens			
1-2 76 1 1			
1-2 85 5 1			
Aliquid est causa			
alicujus effectus			
dupliciter, scilicet			
directe ad illud			
agendo, et indire-			
cte, quia non im-			
pedit cum possit			
impedire			
3 47 1 c.			
Non est eadem			
essentia causae et			
effectus			
2-2 8 6 c.			
Habitudo ad			
causam non est de			
ratione entis causati,			
sed consequitur			
ad ea quae sunt			
de ratione eius			
1 44 1 1			
Causa quando-			
que habet non ne-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
cessariam habitu-			
dinem ad effectum,			
propter defectum			
effectus, et non			
causae			
1 19 3 4			
Causa aequivoca			
est causa totius			
speciei, univoca			
vero tantum indivi-			
vidui			
1 13 5 1			
1 104 1 c.			
Effectus univo-			
cus dependet tan-			
tum in fieri a cau-			
sa, sed aequivocus			
potest dependere			
etiam in esse			
1 104 1 c.			
Effectus est in			
causa secundum simi-			
litudinem quad-			
upliciter, scilicet			
secundum esse natu-			
rurale, et secundum			
eandem rationem			
ut in univocis, vel			
secundum eandem			
rationem tantum, ut			
in aequivocis, vel			
spiritualiter, vel			
in fluxu			
3 62 3 c.			
Effectus est in			
causa univoca, secundum			
similitudinem formae			
eiusdem speciei, in			
causa vero aequivoca,			
secundum similitudinem			
formae excellentioris			
1 4 2 o.			
1 4 3 o.			
1 6 2 c.			
1 13 5 c.			
1 105 1 1			
1 110 2 c.			
1 115 3 3			
3 62 4 c.			
Causa instru-			
mentalialis non partici-			
pat actionem			
causae principalis,			
nisi in quantum per			
aliquid sibi proprium			
dispositive operatur			
ad effectum principalis			
agentis			
1 45 5 c.			
Causa principa-			
lis est nobilior suo			
effectu, non autem			
instrumentalis, nec			
causa per accidens			
1-2 66 3 3			
2-2 148 3 2			
2-2 165 2 1			
3 79 2 3			
Effectus habet			

Pars	Qu.	Art.	Locus
esse nobilior et			
principalis, non			
autem verius, in			
causa principali			
quam in se, non			
autem in causa instrumentali			
1 4 2 c.			
1 18 4 3			
1-2 83 1 2			
Effectus assim-			
ilatur causae principalis,			
non autem instrumentalis			
3 62 1 c.			
Causa principa-			
lis, licet manifestissima,			
non potest proprie dici			
signum sui effectus,			
licet occultis, sed			
tantum causa instrumentalis,			
quia ut mota, est			
effectus			
3 62 1 1			
Ejusdem et sim-			
iliter non potest			
esse duplex causa			
proxima, vel remota,			
sed diversimode			
1 52 3 c.			
Idem respectu			
ejusdem potest			
esse causa et effectus			
diversimode			
1-2 33 4 2			
Effectus denomi-			
natur a causa proxima,			
non a remota vel			
universalis			
1 14 13 1			
1 25 3 4			
3 4 1 1			
Effectus quanto			
remotior est a			
causa, tanto est			
debilior			
1-2 66 1 c.			
In quolibet			
genere causarum,			
causa distat ab effectu			
secundum perfectionem,			
vel secundum virtutem			
1 33 1 1			
Quaelibet causa			
primo operatur in			
sibi propinquius,			
et per illud in alia			
3 56 1 c.			
Causa prima			
duplex, scilicet prima			
in genere, et prima			
simpliciter, scilicet			
Deus			
1 19 8 o.			

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	
nihil				sit potior effectu				cundum formam				lius operantur				
1	14	11	o	1	95	1	c.	1	45	7	c.	2-2	18	5	c.	
1	15	3	3	1-2	112	1	c.	1	45	7	c.					
1	44	2	o.	2-2	148	3	2	CAUTELA vel cautio, cuius est vitare impedimenta bonae operationis, est pars integralis prudentiae				Cerimonialia veteris Testamenti sunt quaedam determinationes juris naturalis, et praceptorum moralium				
1	44	4	4	Quanto causa est altior, tanto causalitas ejus ad plura se extendit				2-2	48	—	c.	1-2	99	3	2	
1	45	1	2	1	65	3	c.	2-2	49	8	o.	1-2	103	1	c.	
1	45	4	3	Omnis causa dicit diversitatem substantiae ab effectu				CAVE RE mala est providentiae, sicut et prosequi bona; sed cavere impedimenta extrinseca est cautionis				2-2	112	1	2	
1	46	1	3	1	33	1	1	CELLULA cerebri triplex, scilicet anterior, media et posterior				Multae particulares determinationes in cerimoniis veteris legis habent causam tantum figuralem, non autem litteralem, nisi in communi				
1	47	1	o.	1	33	1	1	1-2	49	8	2	1-2	102	2	3	
1	57	2	c. fi.	Omnia nobiliori modo sunt in causa sua quam in causato				CENTURIUM et Petrus reveriti sunt Christum ex humilitate, Zachaeus autem ex amore				Cerimoniae in veteri lege fuerunt multae, ad reprimendam idololatriam, et ad significationem multorum				
1	65	4	c. fi.	1	4	2	c.	1	78	4	c.	1-2	101	3	c.	
1	91	2	c.	Causa semper excedit suum causatum				3	8	10	3	Ceritudo potest esse ex duobus, scilicet, ex causa, et ex subjecto				
1	105	1	c., 1	1-2	66	1	c.	1-2	9	3	c.	1-2	101	3	c.	
1	117	3	c.	Quidquid est causa causae ut causae, est causa causati				CEREBRUM est majus proportionabiliter in homine quam in alio animali				Ceritudo non est proprie in genere, nec in specie, sed reductive, sicut ens incompletum, quia est potentia instrumentalis				
Processiones divinarum personarum sunt causa prima creationis omnium creaturarum				1	49	2	2	1-2	99	3	c.	1	73	1	2	
1	33	3	1	1-2	79	1	3	1	99	1	c.	1	73	2	o.	
1	45	6	o.	1-2	79	2	c.	CERES non utebantur Judaei in cultu Dei, sed oleo				1	74	2	3	
1	45	7	3	Omnis effectus dependet a causa sua				1-2	101	1	2	1	118	3	1	
Effectus non trahit necessitatem vel contingentiam a causa prima, sed a proxima				1	33	1	1	CEREMONIA dicitur a Cere oppido, vel quasi Cereris munia				CERITUDO non est proprie in genere, nec in specie, sed reductive, sicut ens incompletum, quia est potentia instrumentalis				
1	14	15	1	1	104	1	c.	1-2	99	3	c.	1	63	2	c. fi.	
1	25	3	4	1	104	2	c.	1-2	99	3	c.	1	63	2	o.	
1	47	1	2	Causa efficiens non potest esse posterior effectu, ordine durationis, sicut finalis				1	99	1	c.	2-2	4	8	o	
1	105	7	3	3	62	6	c.	CERESIS sunt operationes exteriora ad cultum Dei pertinentia				Ceritudo est tantum in cognitione				
3	4	1	1	Nulla creatura est causa activa alterius, quoad novam formam vel dispositionem, sine mutatione, sed conservat sine mutatione				1-2	101	1	2	1-2	18	4	c.	
Causa prima plus inluit quam secunda				1	104	2	3	CERIMONIA dicitur a Cere oppido, vel quasi Cereris munia				2-2	18	4	c.	
1	104	2	c.	1	104	2	c.	1-2	99	3	c.	Ceritudo principaliter et essentialiter est tantum in cognitione, sed secundum similitudinem et participative, est etiam in aliis, ut in operibus naturae vel artis				
1-2	19	4	c.	Causa efficiens non potest esse posterior effectu, ordine durationis, sicut finalis				1-2	18	4	c.	1-2	18	4	c.	
1-2	84	5	c.	3	62	6	c.	1-2	18	4	c.	2-2	18	4	c.	
Operatio causae secundae semper fundatur super operationem causae primae, et praesupponit eam				1	104	2	3	Omnes cerimoniae sunt quaedam protestationes fidei				Ceritudo cognitionis est diversimode in Deo, in angelis, et in hominibus				
1-2	19	4	c.	1	104	2	c.	1-2	103	4	c.	2-2	9	1	1	
Causae habent intra se ordinem, quia finis est ratio agendi, agens formae, et forma materiae				1	104	2	c.	CERIMONIAE sunt opera exteriora ad cultum Dei pertinentia				1-2	9	1	1	
1	5	2	1	1	104	2	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
1	5	4	c.	1	104	2	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
1	85	3	4	Quod est prius in causando, est posterius in causato, et e converso				1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
1-2	1	2	c.	1	85	3	4	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
Causa perficiens est nobilior suo effectu, non autem causa disponens				1	85	8	1	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
1-2	66	6	3	1	5	4	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
In causis agentibus quanto aliquid est prius, tanto est perfectius; in causis autem materialibus est imperfectius				1	5	4	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
2-2	1	7	3	Causa cognoscitur per effectum quandoque, et e converso				1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
Semper oportet quod causa per se				1	85	3	4	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	85	8	1	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				Effectus dupliciter cognoscitur in causa, scilicet demonstrative et per conjecturas				1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	Cerimonialia dicuntur, quae secundum se non habent causam manifestam factorum, licet possint habere causam manifestam institutionis				1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				Effectus dupliciter repraesentat causam, scilicet quoad esse, et se-				1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	103	1	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	104	1	c., 3	2-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	99	3	o.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	2	c.	1-2	9	1	1	
				1	14	13	c.	1-2	101	4	c.	1-2	9	1		

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus		
			acramenti				Character baptisimi est potentia passiva, sed character confirmationis et ordinis est potentia activa				Charitas potest dici virtus generalis				bilior anima Christi et aliorum, secundum quid, non autem simpliciter		
3	63	3		3	63	3	Character est a tota Trinitate, sed appropriatur Filio	2-2	45	4	c.	2-2	136	3	c.		
3	63	6		3	64	1	Character sacramentalis est proprius character Christi, tanquam ducis, quo configurantur fideles sacerdotio Christi	2-2	79	1	c. fi.	3	79	1	c. fi.		
3	66	1		3	63	3	Character secundum omnes imprimitur in quibusdam sacramentis	2-2	27	1	c.	3	85	2	1		
3	66	12		3	63	3	Character est potentia animae, et non immediate in essentia animae	2-2	58	6	c.	3	85	2	1		
			Character habet rationem signi, ratione sacramenti sensibilis, et ratione configurationis	3	63	1	Character est potentia animae, et non immediate in essentia animae	2-2	27	1	c.	3	85	2	1		
			Character est participatio sacerdotii Christi	3	63	2	Character est potentia animae, et non immediate in essentia animae	2-2	24	2	c.	3	85	2	1		
3	63	1		3	63	5	1, 2	1-2	65	5	1	1-2	66	6	2		
3	63	2		3	63	1		2-2	27	1	c.	2-2	24	2	c.		
3	65	3		3	62	6	3	1-2	62	4	c.	2-2	23	4	2		
			Subjectum Character est subjective in anima, sicut virtus instrumentalis	3	63	1		1-2	65	5	2	2-2	24	1	3		
3	50	4		3	63	1		1-2	71	4	c.	2-2	44	5	c.		
3	63	2		3	63	2		1-2	84	1	c.	2-2	23	8	2		
3	63	5	1, 2	3	63	2		2-2	23	8	2	2-2	139	2	2		
3	64	1		3	63	6	0.	Charitas est mater omnium virtutum	2-2	139	2	2	Charitas est forma omnium virtutum	2-2	23	8	2
			Character est subjective in potentia animae, et non immediate in essentia animae	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	186	7	1	Charitas est forma omnium virtutum	2-2	23	8	2
3	63	4	3	3	63	1		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	12	4	Charitas qua formaliter diligimus, est quaedam participatio divinae charitatis, quae Deus est	2-2	23	3	3
3	63	5	1, 2	3	63	10		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	2	1	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	23	3	3
3	64	1		3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	64	9	3	3	63	1		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	66	9	c.	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	82	8	c.	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
			Christus nullum habuit characterem	3	63	1		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	63	5	c.	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	63	6	c.	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
			Christus est character Patris	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	63	1	2	3	63	2		Charitas est forma omnium virtutum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
			Comparatio. Non habens characterem baptismi nullum alium recipere potest, quia ille praesupponit de necessitate ab omni alio	3	63	3	3	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	72	6	0	3	63	3	3	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
			Character baptismi est alius a characterem confirmationis et ordinis, quia sunt ad distinctos actus	2-2	23	3	3	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1
3	72	5	c.	2-2	23	3	3	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	7	c.	Charitas est amor Dei, non qualiscumque, sed quo diligitur Deus, ut beatitudinis obiectum	2-2	24	2	1

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			fidēs nec spēs				minimū				actum quem elicit				tiam, nisi sibi divi-				3 79 6 2	
2-2	45	2	c. fi.	1-2	52	2	o.	3	85	2	1	1-2	112	5	o.	3	80	4	5	Charitas de se
2-2	45	4	c.	2-2	24	5	o.				Charitas datur				Cognitio non					praeservat a pecca-
2-2	45	6	2				Visio beata, char-				secundum mensur-				est objectum char-					to, sed habens eam,
2-2	172	4	c.				ritas et hujusmodi,				subjecti, id est				est objectum char-					sed peccat ex mutabili-
2-2	184	1	c., 2				quae pertinent ad				secundum capaci-				ritatis, sed Deus					liberi arbitrii
			Sapientia etsi				praemium essen-				tatem naturae, et				cognitus					2-2 24 11 c. pr.
			differat a charitate,				tiale, non augen-				naturae				1-2					3 79 6 2
			tamen praesupponit				tur in beatis, ex				naturae				76					Donum sapien-
			eam. Et ex hoc				quo jam sunt effo-				naturae				2-2					tiae non est causa
			ipso dividit inter				cti beati				naturae				2-2					charitatis, sed ef-
			filios perditionis et				2-2 24 3 3				Gradus charita-				3					fectus ejus
			regni				Charitas potest				triplex, scilicet				1-2					1-2 45 6 2
			Sapientia etsi				augeri in infinitum				incipientium, pro-				2-2					Meditatio de
			differat a charitate,				2-2 24 7 o.				ficientium, et per-				2-2					divinis causat chari-
			tamen praesupponit				Quilibet actus				fectionum				2-2					tatem, quae causat
			eam. Et ex hoc				charitatis disponit				2-2 24 9 o.				2-2					necessitatem lo-
			ipso dividit inter				ad charitatis aug-				2-2 183 4 o.				2-2					quendi de Deo
			filios perditionis et				mentum, reddendo				2-2 184 2 o.				2-2					1-2 27 2 c.
			regni				hominem promp-				2-2 184 3 2				2-2					Suspendere con-
			Sapientia etsi				tiorem ad iterum				Beatitudo datur				3					templationem ad
			differat a charitate,				agens, et habili-				secundum diversos				3					tempus propter sal-
			tamen praesupponit				tate crescente do-				gradus charitatis				1					utem proximi, per-
			eam. Et ex hoc				nec conetur ad per-				2-2 12 6 c.				2-2					tinet ad summam
			ipso dividit inter				fectum, et tunc				2-2 24 3 2				2-2					perfectionem chari-
			filios perditionis et				actu augetur				3				2-2					tatis
			regni				2-2 24 6 o.				Numerus. Eadem				2-2					2-2 182 1 c., 3
			Sapientia etsi				Charitas unico				numero est chari-				2-2					Gaudium de Deo
			differat a charitate,				actu augetur, si fiat				dei et proximi				2-2					in se est effectus
			tamen praesupponit				cum toto conatu,				2-2 17 3 c. fi.				2-2					charitatis; sed ut
			eam. Et ex hoc				non autem aliter				2-2 18 2 3				2-2					Deus participatur
			ipso dividit inter				1-2 52 3 o.				2-2 23 5 o.				2-2					cultus facit
			filios perditionis et				2-2 24 6 o.				2-2 25 1 o.				2-2					2-2 82 2 1
			regni				Charitas non po-				2-2 81 4 3				2-2					Charitas, quan-
			Sapientia etsi				test minui				2-2 103 3 2				Charitas viae					tumcumque mini-
			differat a charitate,				2-2 24 10 o.				Charitas viae				manet eadem nu-					ma, est effectus
			tamen praesupponit				Charitas non po-				Charitas viae				mero in patria					spei
			eam. Et ex hoc				test amitti per pec-				Charitas viae				1-2 67 6 o.					2-2 28 1 3
			ipso dividit inter				catum veniale				Charitas viae				1-2 111 3 2					2-2 28 2 o.
			filios perditionis et				1-2 71 4 o.				Charitas viae				Ordo. Charitas					2-2 28 4 c.
			regni				1-2 78 2 1				Charitas viae				habet ordinem					2-2 28 4 c.
			Sapientia etsi				1-2 88 1 2				Charitas viae				2-2 26 1 o.					2-2 29 4 c.
			differat a charitate,				Veniale pecca-				Charitas viae				Ordo charitatis					2-2 51 2 o.
			tamen praesupponit				tum non contraria-				Charitas viae				attenditur secun-					Resurgens per
			eam. Et ex hoc				tatis, sed fervori				Charitas viae				dum affectum et					poenitentiam in
			ipso dividit inter				actus ejus, quem				Charitas viae				effectum					minori charitate,
			filios perditionis et				minuit				Charitas viae				2-2 26 6 o.					habebit majus gau-
			regni				1-2 71 4 c.				Charitas viae				Dilectio Dei est					dium accidentale de
			Sapientia etsi				2-2 24 8 2				Charitas viae				prior dilectione					bonis factis prius in
			differat a charitate,				2-2 54 3 c.				Charitas viae				proximi, ordine					majori charitate,
			tamen praesupponit				2-2 107 3 2				Charitas viae				perfectionis et di-					quam de factis post
			eam. Et ex hoc				3 79 4 c.				Charitas viae				gnitatis, sede con-					in minori, non au-
			ipso dividit inter				3 87 1 c.				Charitas viae				verso, ordine ge-					tem majus gaudium
			filios perditionis et				3 87 2 c.				Charitas viae				nerationis et dispo-					essentiale
			regni				Charitas viae				Charitas viae				sitionis					3 39 5 3
			Sapientia etsi				potest amitti, non				Charitas viae				1-2 68 8 2					Gaudium est magis
			differat a charitate,				autem charitas pa-				Charitas viae				Ordo charitatis					charitatis quam tristitia
			tamen praesupponit				triae				Charitas viae				cadit in praecepto					2-2 28 1 o.
			eam. Et ex hoc				2-2 24 11 o.				Charitas viae				2-2 44 8 o.					2-2 35 2 c.
			ipso dividit inter				Charitas quolibet				Charitas viae				Ordo charitatis					2-2 35 2 c.
			filios perditionis et				peccatum mortali				Charitas viae				manebit in patria					2-2 35 3 c.
			regni				amittitur				Charitas viae				2-2 26 13 o.					Gaudium causa-
			Sapientia etsi				1-2 71 3 c. fi.				Charitas viae				In patria nullus					tum ex charitate
			differat a charitate,				1-2 71 4 c.				Charitas viae				erit ordo dilectio-					non compatitur se-
			tamen praesupponit				2-2 24 12 o.				Charitas viae				nis, nisi secundum					cut quod causatur
			eam. Et ex hoc				2-2 45 4 c.				Charitas viae				proprimitatem ad					ex spe
			ipso dividit inter				3 79 6 2				Charitas viae				Deum					2-2 28 2 o.
			filios perditionis et				3 84 10 c.				Charitas viae				2-2 26 13 o.					Charitatis est
			regni				Charitas habet				Charitas viae				Cognitio. Nullus					habere pacem, sed
			Sapientia etsi				modum quoad ac-				Charitas viae				potest certe cogno-					facere pacem est
			differat a charitate,				ctus quos imperat,				Charitas viae				scere se habere cha-					
			tamen praesupponit				non autem quoad				Charitas viae				ritatem vel gra-					
			eam. Et ex hoc								Charitas viae				2-2 24 11 c. pr.					
			ipso dividit inter								Charitas viae									
			filios perditionis et								Charitas viae									
			regni								Charitas viae									
			Sapientia etsi								Charitas viae									
			differat a charitate,								Charitas viae									
			tamen praesupponit								Charitas viae									
			eam. Et ex hoc								Charitas viae									
			ipso dividit inter								Charitas viae									
			filios perditionis et								Charitas viae									
			regni								Charitas viae									
			Sapientia etsi								Charitas viae									
			differat a charitate,																	

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus								
			continentiae				stus aliquando istis caruisset, quibus carere magis diminuit dignitatem Christi, quam augeat meritum				omnium rerum scientiam speculativam et practicam, non quidem practice, id est non qua ipse faceret, sed qua sciret, qualiter res factae sunt a Deo				placis intelligentiae, non autem scit infinita in actu, id est scientia visionis, quia entia in actu secundum omne tempus non sunt infinita, quia generatio non est aeterna				cti, non autem essentiam Dei				
	3	40	2		3	7	3		3	19	3		3	11	1	o.		3	11	1	o.		
			Fides non fuit in Christo				augere meritum				o.								3	12	1	c.	
	1-2	65	5		3	22	4		3	22	4		3	11	1	2							
	3	7	3		3	34	4		3	34	4		3	12	1	3							
	3	7	4		3	45	1		3	45	1		3	10	3	o.							
	3	7	8		3	46	1		3	46	1		3	10	3	o.							
	3	7	9		3	48	1		3	48	1		3	11	1	3							
			Christus habuit quidquid est perfectionis et virtutis in fide et spe				o.		3	49	3		3	12	1	3							
	3	7	9		3	49	6		3	49	6		3	12	1	3							
			Christus habuit meritum fidei, quia fides consistit in assensu, ex obedientia Dei, quam Christus plenissime habuit				c.		3	54	2		3	11	1	3							
	3	7	3		3	59	3		3	59	3		3	12	1	3							
			Christus non habuit spei virtutem, licet speraverit aliqua sibi et aliis				Christus meruit aliis, scilicet omnibus membris ejus, id est solis regeneratis spiritualiter, id est per baptismum																
	1-2	65	5		3	19	4		3	19	4		3	11	1	3							
	2-2	18	2		3	48	1		3	48	1		3	12	1	3							
	3	7	4		3	48	6		3	48	6		3	12	1	3							
	3	7	6		3	49	1		3	49	1		3	15	3	c.							
	3	7	8				Christus meruit aliis praemium essentiale, quod nullus alius potest							3	15	3	c.						
	3	7	9		1-2	114	6		3	19	4		3	15	3	c.							
			Voluntas animae Christi informabatur charitate et aliis virtutibus				Christus meruit aliis praemium essentiale, quod nullus alius potest			3	46	3		3	9	2	o.						
	3	49	6		3	48	1		3	48	1		3	9	2	o.							
			Christus habuit plenissime septem dona Spiritus Sancti				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	9	3	o.						
	3	7	5		3	61	1		3	48	6		3	9	4	c.							
			Christus dat dona in quantum Deus, et recipit ea in quantum homo				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	19	4		3	10	1	o.						
	3	7	5		3	7	3		3	19	4		3	10	2	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	46	3		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	46	3		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	2	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit secundum humanitatem, non autem secundum divinitatem				In Christo fuit aliqua scientia creata, praeter scientiam increatam			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	53	4		3	9	1		3	48	6		3	10	3	c.							
			Christus meruit sibi gloriam corporis, scilicet immortalitatem, impassibilitatem, et hujusmodi, et ea quae pertinent ad excellentiam ejus exterioriorem, sicut est ascensio, et veneratio ejus, non autem gloriam animae, nec scientiam, nec gratiam, nec deitatem, nec virtutes, quia cum meritum non sit nisi ejus quod nondum habetur, oporteret quod Christi				Christus nihil ad meritum pertinet docuit, quod ipse excellentius non implet			3	48	6		3	10	3	c.						
	3	7	5		3	7	3		3	48	6		3	10	3	c.							

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			Coelum tertium ad quod raptus est Paulus est triplex visio, triplex hierarchia, coelum empyreum vel trinitas				secundus per zodiacum, qui est causa diversitatis, secundum generationem et corruptionem				vetur per accidens ad motum coeli				COENA Christi fuit luna quartadecima, sed passio ejus fuit luna quintadecima	1	10	3	c.				
1	68	4	c.	1	67	4	3	1	51	3	3	3	44	2	2	1	58	2	c.				
2-2	175	3	4	1	104	2	c.	1	117	4	1	3	46	9	1				Duplex impedimentum cognoscendi cogitationes alterius, scilicet grossities corporis, et voluntas, et tantum secundum erit in patria				
			Virtus primi coeli recipitur in mediis coeli diversimode, secundum motus eorum				Motus coeli est causa viventium				Coelum est primum alterans, non autem primum movens, sed movetur motu locali a superiori movente				COETUS, id est festum collectae, fiebat in memoriam pacis, et adunationis Judaeorum in terram promissionis, et figurabat Ecclesiam beatorum	1	57	4	1				
1	115	3	4	1	70	3	3	1	115	1	0.	1-2	6	1	1				Solus Deus cognoscit cogitationes alterius per se, daemones autem, et alii per signa				
			Actiones et virtutes coelorum diversimode recipiuntur in his corporibus inferioribus, secundum diversam materiam dispositionum				Coeli sunt causa eorum quae fiunt in his inferioribus				1-2	95	5	0.	1-2	102	4	10	1	107	1	1	
1	115	3	4	1-2	95	5	0.	1-2	96	2	2	1-2	109	1	c.					1	57	4	0.
			Omnis virtus generalis vel specialis inferiorum reducit ad virtutes coelorum generales vel speciales				Tota materia corporum inferiorum subjacet variationi, secundum motum corporum coelestium				1	115	3	0.	1-2	102	4	10	1	114	2	2	
2-2	96	2	2	1	115	3	4	1	115	3	0.	1-2	103	3	4					1	117	1	c., 2
			Motus coeli est naturalis				Diversorum motuum coelestium diversi sunt effectus				1	115	3	0.	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	70	3	4, 5	1	104	2	c. fi.	1	104	2	c. fi.	1	103	3	4					1	117	1	c., 2
			Motus coeli est voluntarius ex parte motoris tantum				Effectus corporales in inferioribus non sequuntur ex necessitate a motibus coelorum				1	115	3	0.	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	70	3	5	1	115	6	0.	1	115	6	0.	1	115	3	3					1	114	2	2
			Quilibet motus cujuscumque coeli est regularis et uniformis in velocitate et tarditate				Distantia loci impedit effectum coelestis corporis				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	52	1	2	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	114	2	2
			Quodlibet coelum praeter primum movetur dupliciter, scilicet motu proprio, et motu primi coeli				Grossities materiae vel frigiditas aut caliditas, aut alia hujusmodi dispositio, impedire potest effectum corporis coelestis				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	68	2	3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	115	3	4	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
2-2	2	3	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			In coelis est duplex motus, scilicet primus, id est diurnus, super polos, aequinoctialis ab oriente in occidentens; et secundus e converso, super polos zodiaci				Effectus duplices subtrahuntur causalitati corporum coelestium, scilicet effectus per accidens contingentes, in humanis vel naturalibus, et actus liberi arbitrii					1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2
1	67	4	3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	104	2	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			In coelis est duplex motus, scilicet primus, id est diurnus, qui est causa continuitatis generationis, et				Coelum movetur ab aliquo intellectu				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	67	4	3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	104	2	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Motus coeli conjungitur orbi secundum totum, secundum philosophos: ideo non mo-				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	67	4	3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	104	2	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			vetur per accidens ad motum coeli				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	67	4	3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	104	2	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Motor coeli superioris potest movere coelum motoris inferioris, non autem e converso				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	117	4	1	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Coelum est primum alterans, non autem primum movens, sed movetur motu locali a superiori movente				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1-2	6	1	1	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1-2	109	1	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Virtus movens coelum dicitur esse in dextera parte orbis quem movet, unde incipit motus				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	51	3	3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	52	2	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Corpora coelestia non sunt animata eo modo quo plantae et animalia, sed aequivoce, anima videlicet dante motum, non autem esse				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	70	3	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Anima hominis est nobilior corpore coeli				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	70	2	4	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Corpus coeli est nobilior corpore hominis				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	91	1	2	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Corpus hominis est simillimum coelo				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	76	5	2	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	91	1	c., 3	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Coelum venit in compositionem hominis causaliter, non autem essentialiter				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	76	7	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	91	1	c., 2	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
3	57	3	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1	83	1	5	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	115	3	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	115	4	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	115	6	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1	116	1	c.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
1-2	9	5	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
2-2	95	5	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
2-2	95	6	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
2-2	95	7	0.	1	115	6	2	1	115	6	2	1	115	3	3					1	117	1	c., 2
			festum omnium sanctorum succedit ei, vel festum angelorum				Coelum per se agit in corporibus omnium inferiorum, sed in anima et in potentiis ejus organicis, agit per accidens; in intellectu autem et voluntate indirecte tantum				1	115	6	2	1-2	102	4	10	1	117	1	c., 2	
1-2	102	4	10	1	115																		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
forma, est composi-	1	86	9 c.	mo instanti suae	3	34	3	tur ei	3	34	3	Beatae Virginis,							
titum ex quo est,	1	82	2 1.	conceptionis fuit	3	49	6 2	perfectus secundum	3	59	3 c.	Christus conce-							
et quod est	1	107	3 c.	figuram animam, et	3	33	2 o.	virgine, non ex	3	28	— o.	virili semine							
1 50 2 3	1-2	4	3 1	non autem secundum	3	34	1 o.	Christus in primo	3	31	1 3	instanti suae							
Apud nos com-	1-2	93	2 2	quantitatem	3	34	2 2	instanti suae	3	31	5 o., 3	conceptionis fuit							
posita sunt meliora	1-2	102	4 6	3 3 2 o.	3	34	3 c.	sanctificatus quo ad	3	34	1 2	animam, et quoad							
simplicibus, non	3	10	1 o.	corpus	3	34	1 o.	autem in primo	3	35	6 c.	Christus in primo							
autem in Deo	3	10	3 1	Christus in primo	3	34	2 2	instanti suae	3	30	1 c., 2	instanti suae							
1 3 7 2	1-2	4	3 2	Christus in primo	3	34	3 c.	conceptionis habuit	3	30	1 c., 2	conceptionem Christi							
Omne composi-	1	113	4 1	operacionem ta-	3	7	3 c.	ctus	3	7	4 c.	Christus in primo							
tum est aliquid	2-2	18	2 1	Christus in primo	3	34	2 2	instanti suae	3	34	2 2	conceptionis ha-							
quod non convenit	2-2	174	5 3	conceptionis ha-	3	69	3 c.	buit usum liberi	3	72	1 4	arbitrii							
aliqui partium ejus,	2-2	175	4 2	Christus in primo	3	34	2 o.	Christus in primo	3	33	4 2	instanti suae							
et in eo est aliquid	3	7	3 1	Christus in primo	3	34	2 2	instanti suae	3	31	8 2	conceptionem							
quod non est ip-	3	7	8 c.	Christus in primo	3	34	2 2	conceptionis ha-	3	31	8 2	Christi							
sium	3	7	8 c.	Christus in primo	3	34	2 2	buit plenitudinem	3	32	4 o.	Beata Virgo fuit							
1 3 7 c.	1-2	4	3 2	gratiae et cogni-	3	32	4 1	tionis	3	33	4 2	concepta ex semi-							
COMPREHENDERE	1	12	7 o.	CONCEPTIO	3	32	1 o.	Christus in primo	3	32	4 o.	ne viri, ideo fuit							
proprie est attin-	1	14	3 o.	Christi habuit tria	3	39	8 2	privilegia a Spiritu	3	31	6 2	in Adam, et in							
gere rem, secundum	1-2	4	3 3	Sancto, scilicet	3	46	6 c.	esse sine peccato	3	31	8 2	aliis Patribus, secundum							
omnem modum et	2-2	28	3 3	esse sine peccato	3	32	1 o.	originali, esse Dei	3	31	8 2	rationem seminale							
omnem rationem, qua	1	12	7 o.	originali, esse Dei	3	32	1 o.	et hominis, et esse	3	27	2 2	Christus in primo							
agnoscibilis est	1	14	3 o.	et hominis, et esse	3	32	4 1	a virgine	3	32	4 1	instanti suae							
1 12 7 o.	1-2	28	3 3	a virgine	3	32	4 1	CONCEPTIO	3	32	4 1	conceptionis ha-							
COMPREHENSIO	2-2	28	3 3	CONCEPTIO	3	32	1 o.	Christi habuit tria	3	32	4 1	buit majorem gra-							
non est alia ope-	1	14	3 o.	Christi habuit tria	3	32	1 o.	privilegia a Spiritu	3	32	4 1	ti specialiter at-							
ratio a visione, sed	1-2	4	3 3	privilegia a Spiritu	3	32	1 o.	Sancto, scilicet	3	32	4 1	tribuitur Spiritui							
est habitu ad	1-2	4	3 3	Sancto, scilicet	3	32	1 o.	esse sine peccato	3	32	4 1	Sancto, licet sit a							
finem habitum, cu-	1-2	4	3 3	esse sine peccato	3	32	1 o.	originali, esse Dei	3	32	4 1	tota Trinitate, et							
jus objectum est	1	14	3 1	originali, esse Dei	3	32	1 o.	et hominis, et esse	3	32	4 1	a singulis personis							
visio, vel res visa	1	14	3 1	et hominis, et esse	3	32	1 o.	a virgine	3	32	4 1	CONCEPTIO							
1-2 4 3 3	1	14	3 1	a virgine	3	32	1 o.	CONCEPTIO	3	32	4 1	Christi est de Spiritu							
De ratione com-	1	14	3 1	CONCEPTIO	3	32	1 o.	Christi est de Spiritu	3	32	4 1	Sancto efficienter,							
prehensionis sunt	1	14	3 1	Christi est de Spiritu	3	32	1 o.	Sancto efficienter,	3	32	4 1	ratione corporis,							
duo, scilicet con-	1	14	3 1	Sancto efficienter,	3	32	1 o.	ratione corporis,	3	32	4 1	et consubstantiali-							
tinere fines rei, et	1	14	3 1	ratione corporis,	3	32	1 o.	et consubstantiali-	3	32	4 1	ter ratione Verbi							
nihil ejus esse ex-	1	14	3 1	et consubstantiali-	3	32	1 o.	ter ratione Verbi	3	32	4 1	Corpus Christi							
tra. Secundum	1	14	3 1	ter ratione Verbi	3	32	1 o.	Corpus Christi	3	32	4 1	non dicitur pro-							
convenit infinito,	1	14	3 1	Corpus Christi	3	32	1 o.	non dicitur pro-	3	32	4 1	priore conceptum de							
non autem primum	1	14	3 1	non dicitur pro-	3	32	1 o.	priore conceptum de	3	32	4 1	Spiritu Sancto, sed							
1 14 3 1	1	14	3 1	priore conceptum de	3	32	1 o.	Spiritu Sancto, sed	3	32	4 1	ex Spiritu Sancto							
COMPREHENSIO	1	14	3 1	ex Spiritu Sancto	3	32	1 o.	ex Spiritu Sancto	3	32	4 1	CONCEPTIO							
Dei dupliciter di-	1	14	3 1	CONCEPTIO	3	32	1 o.	CONCEPTIO	3	32	4 1	Christi fuit in instanti							
citur, scilicet at-	1	14	3 1	Christi fuit in instanti	3	32	1 o.	Christi fuit in instanti	3	32	4 1	primo instanti							
tingentia vel ten-	1	14	3 1	primo instanti	3	32	1 o.	primo instanti	3	32	4 1	suae conceptionis							
tio Dei, et appreh-	1	14	3 1	suae conceptionis	3	32	1 o.	suae conceptionis	3	32	4 1	meruit, potuit et-							
hensio adaequata	1	14	3 1	meruit, potuit et-	3	32	1 o.	meruit, potuit et-	3	32	4 1	iam mereri per							
Dei. Prima conven-	1	14	3 1	iam mereri per	3	32	1 o.	iam mereri per	3	32	4 1	actus sequentes,							
nit omnibus beatis,	1	14	3 1	actus sequentes,	3	32	1 o.	actus sequentes,	3	32	4 1	non ut magis esset							
non autem secunda	1	14	3 1	non ut magis esset	3	32	1 o.	non ut magis esset	3	32	4 1	ejus, sed ut pluri-							
1 12 7 1	1	14	3 1	ejus, sed ut pluri-	3	32	1 o.	bus actus debea-	3	32	4 1	Christus in pri-							
COMPREHENSIO	1	14	3 1	Christus in pri-	3	32	1 o.	Christus in pri-	3	32	4 1	mo instanti suae							
Dei dupliciter di-	1	14	3 1	mo instanti suae	3	32	1 o.	mo instanti suae	3	32	4 1	conceptionis fuit							
citur, scilicet at-	1	14	3 1	conceptionis fuit	3	32	1 o.	conceptionis fuit	3	32	4 1	perfectus secundum							
tingentia vel ten-	1	14	3 1	perfectus secundum	3	32	1 o.	perfectus secundum	3	32	4 1	figuram animam, et							
tio Dei, et appreh-	1	14	3 1	figuram animam, et	3	32	1 o.	figuram animam, et	3	32	4 1	non autem secundum							
hensio adaequata	1	14	3 1	non autem secundum	3	32	1 o.	non autem secundum	3	32	4 1	quantitatem							
Dei. Prima conven-	1	14	3 1	quantitatem	3	32	1 o.	quantitatem	3	32	4 1	3 3 2 o.							
nit omnibus beatis,	1	14	3 1	3 3 2 o.	3	32	1 o.	3 3 2 o.	3	32	4 1	Christus in primo							
non autem secunda	1	14	3 1	Christus in primo	3	32	1 o.	Christus in primo	3	32	4 1	instanti suae							
1 12 7 1	1	14	3 1	instanti suae	3	32	1 o.	instanti suae	3	32	4 1	conceptionis fuit							
COMPREHENSIO	1	14	3 1	conceptionis fuit	3	32	1 o.	conceptionis fuit	3	32	4 1	sanctificatus quo ad							
Dei dupliciter di-	1	14	3 1	sanctificatus quo ad	3	32	1 o.	sanctificatus quo ad	3	32	4 1	animam, et quoad							
citur, scilicet at-	1	14	3 1	animam, et quoad	3	32	1 o.	animam, et quoad	3	32	4 1	corpus							
tingentia vel ten-	1	14	3 1	corpus	3	32	1 o.	corpus	3	32	4 1	Christus in primo							
tio Dei, et appreh-	1	14	3 1	Christus in primo	3	32	1 o.	Christus in primo	3	32	4 1	instanti suae							
hensio adaequata	1	14	3 1	instanti suae	3	32	1 o.	instanti suae	3	32	4 1	conceptionis habuit							
Dei. Prima conven-	1	14	3 1	conceptionis habuit	3	32	1 o.	conceptionis habuit	3	32	4 1	operacionem ta-							
nit omnibus beatis,	1	14	3 1	operacionem ta-	3	32	1 o.	operacionem ta-	3	32	4 1	ctus							
non autem secunda	1	14	3 1	ctus	3	32	1 o.	ctus	3	32	4 1	Christus in primo							
1 12 7 1	1	14	3 1	Christus in primo	3	32	1 o.	Christus in primo	3	32	4 1	instanti suae							
COMPREHENSIO	1	14	3 1	instanti suae	3	32	1 o.	instanti suae	3	32	4 1	conceptionis ha-							
Dei dupliciter di-	1	14	3 1	conceptionis ha-	3	32	1 o.	conceptionis ha-	3	32	4 1	buit usum liberi							
citur, scilicet at-	1	14	3 1	buit usum liberi	3	32	1 o.	buit usum liberi	3	32	4 1	arbitrii							
tingentia vel ten-	1	14	3 1	arbitrii	3	32	1 o.	arbitrii	3	32	4 1	Christus in primo							
tio Dei, et appreh-	1	14	3 1	Christus in primo	3	32	1 o.	Christus in primo	3	32	4 1	instanti suae							
hensio adaequata	1	14	3 1	instanti suae	3	32	1 o.	instanti suae	3	32	4 1	conceptionis ha-							
Dei. Prima conven-	1	14</																	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus							
			est singularis; ideo non concluditur, nisi mediante propositione singulari				lit debitam ordinationem parentis ad liberos, ad quod debet maxime spectare coitus				infinita, sed eorum quae sunt ad finem, est finita				ditate, diminuit				piscibilem, sicut ad primam radicem, non autem sicut ad proximum principium							
1	86	1	2	S. 65 4 o.	1-2	30	4 o.	1	81	2 c.	2-2	155	4 2	1	81	2 c.			1-2	82	3 3					
1-2	76	1	c.	Nunquam licuit concubinae habere, etiam ex dispensatione, nisi matrimonio junctam; est enim contra legem naturae, cum non sit conveniens actus ad bonum prolis	1-2	81	3 1	Concupiscentia est naturalior quam ira, ratione objecti et subjecti, secundum naturam generis et corporis, sed e converso secundum naturam speciei, et individui, et animae	2-2	142	2 o.	2-2	151	2 2	2-2	142	2 o.	2-2	151	2 2	1-2	73	5 3			
2-2	49	2	1	S. 65 5 o.	1-2	85	3 3	1	82	4 c.	2-2	151	2 2	2-2	142	2 o.	2-2	151	2 2	2-2	42	2 o.				
			CONCORDIA dupliciter aufertur per discordiam, scilicet per se, id est scienter, et per accidens, id est praeter intentionem	Concupiscentia est appetitus delectationis sensitivae. Et est subiective in appetitu sensitivo. Et est tantum in concupiscibili	3	15	2 2	1-2	46	5 o.	1-2	23	1 o.	1-2	23	1 o.	1-2	23	1 o.	1-2	23	2 c.	2-2	42	3 o.	
2-2	37	1	c.	Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore et delectatione, quia est de bono sensibili absente	1-2	30	1 o.	2-2	156	4 c.	1-2	25	1 c., 1	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	1-2	25	2 1	2-2	42	4 o.	
2-2	49	2	1	Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore et delectatione, quia est de bono sensibili absente	1-2	32	3 3	Concupiscentia praecedens actum rationis et voluntatis, diminuit peccatum, sequens vero augeat	1-2	156	4 c.	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
2-2	37	1	c.	Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore et delectatione, quia est de bono sensibili absente	1-2	30	2 o.	Concupiscentia carnalis, quando ratio ei resistit, non est peccatum, sed est materia exercendae virtutis	1-2	63	4 2	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
2-2	37	2	3	Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore et delectatione, quia est de bono sensibili absente	1-2	30	2 o.	Concupiscentia carnalis, quando ratio ei resistit, non est peccatum, sed est materia exercendae virtutis	1-2	46	5 o.	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
			CONCUBINATUS et quilibet coitus extra matrimonium est contra legem naturae, et est peccatum mortale	Passio opposita concupiscentiae est innominata; ideo timor ponitur pro ea	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
2-2	154	2	o.	Concupiscentia est passio distincta ab aliis passionibus concupiscibilis, scilicet amore et delectatione, quia est de bono sensibili absente	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
			Virum habere plures uxores est contra legem naturae, quantum attinet et ad communicationem operum inter virum et uxorem, et ad similitudinem conjunctionis Christi et Ecclesiae cum conjugio. Quantum vero spectat ad prolis procreationem, et educationem, pluralitas uxorum non est contra jus naturae	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
2-2	154	2	o.	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
			Polygamia olim fuit licita antiquis Patribus et aliis, propter finem prolis multiplicandae ad cultum Dei; nunc vero prohibetur, quia ille finis, caeteraque circumstantiae cessarunt	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
S.	65	1	o.	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
			Cum praecipuus finis appetendae concubinae sit coitus, illam habere est contra legem naturae; illius enim finis legi naturali adversatur	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
S.	65	3	c.	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.
			Simplex fornicatio etiam ratione sui est peccatum mortale, quod tol-	Concupiscentia duplex, scilicet naturalis, id est de bono convenienti secundum naturam animalis; et non naturalis, id est secundum apprehensionem. Prima convenit omni animali, secunda vero soli homini	1-2	30	2 3	Concupiscentia non ligat totaliter rationem	1-2	80	3 3	1-2	26	1 c. fi.	1-2	30	2 c.	2-2	128	— 1	2-2	129	1 1	2-2	42	4 c.

Confessio fidei est de necessitate

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			que sibi in confessione dicta fuerunt, modo ante aut post confessionem ea resciverit, ita tamen ut ea dicat ut homo, non ut Deus				exhibendo, sed promittendo				non habet, vel cuius non est plene contritus, dummodo non sit fictus, per hoc sacramentum consequitur remissionem peccatorum				est cognitio imperfecta					
			S. 12 5 o.				3 72 1 1				3 72 7 2				1-2 112 5 c.					
			Confirmatio est sacramentum				3 65 3 2				3 72 7 2				Conjunctio. Dominus sine triplici conjunctione, scilicet viri et uxoris, patris et filii, domini et servi, non est perfecta					
			3 95 1 c.				3 72 4 3				3 72 7 2				1-2 15 4 c.					
			3 72 1 o.				3 72 11 3				3 72 7 2				2-2 58 7 3					
			Confirmatio est nobilius sacramentum baptismum quoad ministrum et gratiam, et simpliciter; sed quoad remissionem peccatorum est e converso				3 84 1 1				3 72 7 2				Conjunctio masculi et foeminae determinatur diversimode in diversis animalibus					
			3 72 11 2				3 72 11 1				3 72 2 1				1-2 92 1 c.					
			Chrisma, id est oleum olivarum cum balsamo, est propria materia ejus				3 72 11 1				3 72 4 1				1-2 92 2 c.					
			3 72 2 o.				3 72 11 1				3 72 6 1				2-2 154 2 c.					
			3 84 1 1				3 72 11 1				3 72 6 1				CONJUNCTIO					
			Hoc sacramentum habet determinatam formam, scilicet: Consigno te signo crucis, et confirmo te chrismate salutis, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen				3 72 11 1				3 72 6 1				impedit matrimonium tripliciter, scilicet lege naturae, id est cum patre, et magis cum matre, propter reverentiam, vel lege divina, propter concupiscentiam refranandam, vel lege canonica et civili, propter amicitiam					
			3 72 4 o.				3 72 10 o.				3 72 6 3				2-2 154 9 o.					
			3 84 3 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				Consanguinitas vinculum est ab eodem stipite descendendum carnali propagatione contractum					
			Confirmatio est spirituale augmentum promovens hominem in spiritualem aetatem perfectam				3 72 10 o.				3 72 7 3				S. 54 1 c.					
			3 72 1 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				Per quosdam gradus seu lines descendendum ab uno communi principio vel ascendendum ad idem et transver salium consanguinitas congrue designatur					
			3 72 5 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				S. 54 2 o.					
			3 72 6 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				Consanguinitas quosdam ex jure naturae a matrimonio repellit, et aliquos ex divino jure, alios vero, ex humanis legibus statutis					
			3 72 7 1				3 72 10 o.				3 72 7 3				S. 54 3 c.					
			3 72 8 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				Possunt ex Ecclesiae statuto aliqui consanguinitatis gradus matrimonium impediunt taxari, prout est utile universitati hominum					
			3 72 10 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				S. 54 4 o.					
			3 72 11 2				3 72 10 o.				3 72 7 3				CONJUNCTIO					
			3 73 1 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				quoad solemnitatem datur tantum in Pascha et Pentecoste, sicut baptismus, sed quoad communem usum datur etiam alio tempore					
			3 84 1 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				ita quod non posset per liberum arbitrium flecti in contrarium					
			Confirmatio non est de necessitate salutis, sed est sacramentum necessitatis quoad bene esse spirituales vitae. Et tamen contemptus hujus sacramenti est periculosus				3 72 10 o.				3 72 7 3				CONJECTURARE					
			3 65 4 c.				3 72 10 o.				3 72 7 3				bonum, id est intendere bonum in dationibus, communiter pertinet ad liberalitatem					
			Confirmatio fuit immediate instituta a Christo quando imposuit manus super pueros, non				3 72 10 o.				3 72 7 3				2-2 31 1 3					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				2-2 117 5 3					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				CONJECTURA					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				Conjecturaliter cognoscitur aliquod per aliqua signa					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				1-2 112 5 c.					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				Conjecturaliter cognoscere aliquod					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				CONJUNCTIO					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				1-2 112 5 c.					
							3 72 10 o.				3 72 7 3				Conscientia non est potentia,					

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus				
			solicitudinem tantum, ut spes, et amplius timor				affectus ad haec non inclinatur	1-2	57	6	1				Manente ratione legis, lex vincit consuetudinem, nisi sit impossibilis secundum consuetudinem patriae				
1-2	44	2	o.	1-2	109	4	1	2-2	52	1	1	1-2	97	3	2				
2-2	47	9	3				Praecepta sunt de necessariis ad salutem; consilia vero, ad bene esse	2-2	52	2	o.				Naturalia non possunt consuescere, nec dissuescere				
2-2	54	2	4				Nullus actus perfectionis cadit sub consilio, qui in aliquo casu non cadat sub praecepto	2-2	52	3	o.	1-2	51	2	c.	2-2	80	4	3
2-2	129	7	c.	2-2	124	3	1	2-2	153	5	2	2-2	101	2	c.	Ad contemplationem tria requiruntur, scilicet sanitas corporis, quies a passionibus, et ab exterioribus, et ei seruiunt omnia humana officia			
			Consilium est in Deo quoad certitudinem iudicii, non autem quoad inquisitionem dubiam				Consilium nunquam obligat, nisi per hoc quod in praeceptum transit, ex aliquo accidenti	2-2	137	3	1	2-2	137	3	o.	2-2	180	2	o.
1	22	1	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	o.	2-2	180	7	1	2-2	180	2	o.
1-2	14	1	2				Consilium magis convenienter ponitur unum de septem donis Spiritus Sancti	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	3	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Deus dereliquit hominem in manu consilii sui, quoad liberum arbitrium, non cogendo; non autem quoad providentiam				Donum consilii dirigit nos in omnibus ordinatis ad finem vitae aeternae, sive necessariis, id est praeceptis, sive non, scilicet consiliis	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1	22	2	4	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	104	1	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Consilium sine dubitatione convenit Christo	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
3	11	3	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Consilia Christi magis parant viam ad praecepta Dei quam e converso, quia praecepta sunt in finis consiliorum	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	189	1	5	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Multa consilia Christi sunt de praecepto, quoad praeparationem animantium. Quandoque tamen consiliorum observatio est de necessitate salutis, quod patet in iis qui jam voverunt consilia	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	3	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	4	4	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	40	1	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	43	4	4	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	43	7	4	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	43	8	4	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	72	3	c.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	124	1	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	124	3	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	128	1	4	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	140	2	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	152	3	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	186	2	c.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Consilia Christi reducuntur ad tria, scilicet ad paupertatem, continentiam, et obedientiam	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	4	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Consilia tria evangelica secundum se omnibus expediunt, nisi ex indispositione aliorum, quorum	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii correspondet prudentiae, et ebuliae, ut adjuvans, et perficiens eas	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii facit certitudinem a Spiritu Sancto de iis, de quibus ebulia inquit, et coniecuratur	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	4	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	1	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	2	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Una tantum virtus est ad bene consiliandum, sed duae ad bene iudicandum, quia distinctio est in propriis, ex quibus est iudicium, non autem in communibus, ex quibus est inquisitio	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii correspondet prudentiae, et ebuliae, ut adjuvans, et perficiens eas	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii facit certitudinem a Spiritu Sancto de iis, de quibus ebulia inquit, et coniecuratur	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	4	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	1	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	2	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Una tantum virtus est ad bene consiliandum, sed duae ad bene iudicandum, quia distinctio est in propriis, ex quibus est iudicium, non autem in communibus, ex quibus est inquisitio	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii facit certitudinem a Spiritu Sancto de iis, de quibus ebulia inquit, et coniecuratur	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	4	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	1	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	2	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Una tantum virtus est ad bene consiliandum, sed duae ad bene iudicandum, quia distinctio est in propriis, ex quibus est iudicium, non autem in communibus, ex quibus est inquisitio	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii facit certitudinem a Spiritu Sancto de iis, de quibus ebulia inquit, et coniecuratur	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	108	4	1	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	1	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	52	2	o.	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Una tantum virtus est ad bene consiliandum, sed duae ad bene iudicandum, quia distinctio est in propriis, ex quibus est iudicium, non autem in communibus, ex quibus est inquisitio	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
1-2	57	6	3	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
2-2	51	4	2	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1
			Donum consilii facit certitudinem a Spiritu Sancto de iis, de quibus ebulia inquit, et coniecuratur	2-2	124	3	1	2-2	137	3	1	2-2	180	7	1	2-2	180	7	1

Par.	Qu.	Art.	Locus
			Objecta contraria causant contrarias passiones in potentiis appetitivis, non autem in cognitivis
1-2	54	2	1
			Contrarium potest esse unus habitus, secundum quod conveniunt in una ratione communi
1-2	54	2	1
1-2	54	3	1
			Aliqua dicuntur contraria dupliciter, scilicet secundum formam generis, vel secundum formam speciei
1-2	55	4	c.
			Species contrarium constitutae per respectum ad aliquid extra possunt habere convenientiam inter se, non autem species absolutae
1-2	55	4	c.
			Motus habet contrarietatem terminorum, sed mutationem, secundum accessum et recessum ab eodem termino
1-2	23	2	c.
			Nullus motus est contrarius motui circulari
1	66	2	c.
			Quietas contrariae sunt, quae sunt in terminis contrariis
1-2	31	8	c.
			Sicut quieti naturali contrariatur, et quies violenta ejusdem corporis, et quies naturalis alterius corporis, ita in affectibus animae delectationi opponitur, et delectatio et tristitia
1-2	31	8	2
			Omne quod generatur, generatur ex contrario
1	46	1	3
1	75	7	c.
			Omne compositum ex contrariis necesse est corrumpi
1	82	1	c.
3	14	2	c.
			Contraria pos-

Par.	Qu.	Art.	Locus
			sunt inesse eidem, non secundum idem
3	46	8	1
			Contraria sunt circa idem, quando subiectum aequaliter se habet ad ea
2-2	24	10	1
			Contraria contrariis curantur
1-2	87	6	3
			CONTRITIO secundum essentiam est in corde et pertinet ad poenitentiam interiorum, virtualiter vero ad exteriorum, in quantum implicat propositum confitendi, et satisfaciendi
3	90	3	3
			Dolor contritionis duplex, scilicet sensitivus, et intellectivus, scilicet displicentia voluntatis. Primus est tantum effectus ejus, secundus est ipsa contritio
3	84	8	o.
3	84	9	o.
3	85	1	c.
			Uterque dolor debet durare usque ad mortem. Et primus debet continuari quantum possibile est, servatis actibus aliarum virtutum, et sanitate, non autem secundus
3	84	8	o.
			Contritio et singularis dolor debet esse de singulis peccatis mortalibus in principio quae memoriae occurrunt, ut scilicet homo actualiter singula detestetur, quantum in ipso est; sed postea sufficit una communis de omnibus
1-2	113	5	3
3	87	1	c.
			De peccato mortali totaliter oblitto sufficit generalis contritio de omni quo Deum offendit. Si autem recordetur tantum in generali cogitet. Etsi in speciali re-

Par.	Qu.	Art.	Locus
			cordetur, debet specialiter conteri, et de oblivione dolere, quae ex negligentia contigit
1-2	113	5	3
3	84	10	5
3	87	1	c.
			Ad contritionem de venialibus non requiritur propositum non peccandi, sicut de mortali, sed sufficit displicentia ejus, et suae causae
3	87	1	c.
			Peccatum veniale non remittitur hic per contritionem habituaalem, quae habetur per habitum charitatis, vel per habitum poenitentiae virtutis, quia sic charitas non compateretur peccato veniale, quod patet esse falsum; sed requiritur virtualis contritio, puta cum aliquis hoc modo fertur secundum affectum in Deum, et in res divinas, ut quidquid sibi occurreret, quod cum ab hoc motu retardaret displiceret ei, et doleret se commisisse, etiam si actu de illa non cogitaret, non autem requiritur actualis
3	87	1	o.
			Contritio est dolor pro peccatis assumptus cum proposito confitendi, et satisfaciendi
S.	1	1	o.
			Contritio est actus virtutis poenitentiae, cujus est detestari praeterita delicta
S.	1	2	o.
			Attritio nullo modo potest fieri contritio, quam necessario charitas praecedat
S.	1	3	o.
			De malis poenae potest esse dolor, non tamen contritio
S.	2	1	o.
			De originali peccato etsi aliqua

Par.	Qu.	Art.	Locus
			displicentia esse possit, non tamen contritio
S.	2	2	o.
			Nullum peccatum actuale sine contritione remittitur
S.	2	3	o.
			Contritio non est de peccato futuro, sed magis cautio, quae est pars prudentiae, contritioni adjuncta
S.	2	4	o.
			De peccatis aliorum dolere debemus, non tamen oportet quod de eis conteramur
S.	2	5	2
			Quantum ad principium contritionis, oportet quod de singulis peccatis, quae quis in memoria habet, conteratur, sed quantum ad terminum, sufficit quod sit una communis de omnibus
S.	2	6	o.
			Contritio ut dolor est de peccatis in ipsa voluntate consistens, omnium dolorum maximus est; ut vero in parte sensitiva derivatur ex rationis displicentia de peccatis, non est aliis doloribus major
S.	3	1	o.
			Contritionis dolor, ut est in ratione, nimis esse non potest, ut autem in sensu reperitur, excessus in eo culpabilis esse potest
S.	3	2	o.
			Sicut unum peccatum est majus alio, ita dolor contritionis de uno peccato necessario major est quam de alio
S.	3	3	o.
			Toto praesentis vitae tempore debet homo de praeteritis peccatis conteri, et dolere
S.	4	1	o.
			Contritio cum sit actus poenitentiae, maxime expediret continue de pec-

Par.	Qu.	Art.	Locus
			catis conteri, et moderate dolere, dummodo caeterarum virtutum officia suo tempore non omitat
S.	4	2	o.
			Post hanc vitam in purgatorio tantum, quantum non meritorium de peccatis contritionis dolor esse potest, non autem in patria, vel in inferno
S.	4	3	o.
			Contritio tam dispositiva quam effective instrumentaliter remissionem peccatorum causat
S.	5	1	o.
			Contritio quae per charitatem perfecta fuerit, non modo culpa, sed omnis poenae remissionem operari potest
S.	5	2	o.
			Quantum cumque parvus dolor, dummodo ad contritionem sufficiat, omnem culpam delet
S.	3	—	o.
			Contumelia est deducere id quod est contra honorem alicujus in notitiam ejus et aliorum, quod fit principaliter per verba, secundo per alia
2-2	72	1	o.
			Contumelia est tantum de culpa, convitium etiam de poena, sed improprium est de indignitate; tamen quandoque unum ponitur pro alio
2-2	72	1	3
			Contumelia est contra honorem, et palam, sed detractio contra famam, et occulte; usuratio vero contra amicitiam; derisio autem erubescere facit
2-2	73	1	o.
2-2	73	2	c.
2-2	73	4	1
2-2	75	1	o.
			Contumelia, et convitium ex in-

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	72	2	o.	agens, principali	2-2	122	2	c.	quenter crocitans	1	67	2	c.	coeli, quam aliqui	1	91	1	o.	ponunt venire in
2-2	158	5	3	runt peccata mortalia; si autem ad	2-2	111	2	3	significat pluviam	3	54	2	1	compositionem	3	57	4	2	humani corporis
2-2	72	2	o.	taliam; si autem ad	1-2	111	2	3	cito esse futuram	3	57	4	2	Omne corpus ha-	1	91	1	o.	bet motum natura-
2-2	158	5	3	correctionem, ser-	1-2	111	2	3	2-2 95 7 2	1	67	2	c.	alem determina-	1	20	1	1	tum
2-2	72	2	o.	vato debito modo,	1-2	111	2	3	CORPORALIA et	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	Proximus motor
2-2	158	5	3	non sunt peccata	1-2	111	2	3	pallae altaris de-	1	67	2	c.	movet non motum	1	20	1	1	corporis in nobis
2-2	72	2	o.	Adulterium est	1-2	111	2	3	debent esse alba et	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	est appetitus sensi-
2-2	158	5	3	gravius peccatum	1-2	111	2	3	linea	1	67	2	c.	movet non motum	1	20	1	1	tivus
2-2	72	2	o.	quam contumelia,	1-2	111	2	3	3 52 3 3	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	Corpus hominis
2-2	158	5	3	et haec quam de-	1-2	111	2	3	3 83 3 7	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	regitur a ratione
2-2	72	2	o.	tractio secundum	1-2	111	2	3	Spiritualia per	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	despotice, id est
2-2	158	5	3	se, et haec quam	1-2	111	2	3	corporalia consu-	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	serviliter, appeti-
2-2	72	2	o.	furtum et rapina	1-2	111	2	3	verunt ostendi	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	tus autem sensiti-
2-2	158	5	3	2-2 73 3 0.	1-2	111	2	3	1 1 9 0.	1	67	2	c.	Nullum corpus	1	20	1	1	est civiler
2-2	72	2	o.	Contumelia et	1-2	111	2	3	1 50 3 3	1-2	4	7	1	1 45 5 c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-
2-2	158	5	3	detractiones de-	1-2	111	2	3	1-2 4 7 1	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	debent reprimi, ad	1-2	111	2	3	Creatura corpor-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	correctionem au-	1-2	111	2	3	alis est a Deo,	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	audacium et ad vi-	1-2	111	2	3	propter bonitatem	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	randum scandala	1-2	111	2	3	Dei	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	2-2 72 3 0.	1-2	111	2	3	1 65 1 0.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-	
2-2	158	5	3	Contumelia prin-	1-2	111	2	3	1 65 2 0.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	cipaliter oritur ex	1-2	111	2	3	Omnia corpora-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-	
2-2	158	5	3	ira, secundo ex	1-2	111	2	3	lia quanto magis	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	stultitia, quia con-	1-2	111	2	3	considerantur,	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	venit cum ira. Non	1-2	111	2	3	tanto minora vi-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	autem ex superbia	1-2	111	2	3	dentur, spiritualia	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	directe, sed dispo-	1-2	111	2	3	vero e converso	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	1-2	111	2	3	1-2 42 5 c. 3	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-		
2-2	158	5	3	2-2 72 4 0.	1-2	111	2	3	Non omnium	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	Conversio in	1-2	111	2	3	corporalium est	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-	
2-2	158	5	3	Deum triplex, sci-	1-2	111	2	3	eodem materia,	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	licet in gloriam,	1-2	111	2	3	nisi aequivoco	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	meritum et prae-	1-2	111	2	3	1 66 2 0.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	parationem, quae	1-2	111	2	3	Forma corporci-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	requirit triplicem	1-2	111	2	3	tatis non est una	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	gratiam, scilicet	1-2	111	2	3	in omnibus corpo-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-	
2-2	158	5	3	consummatam, ha-	1-2	111	2	3	ribus, quia non est	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	bitualem, et ope-	1-2	111	2	3	alia a formis qui-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-	
2-2	158	5	3	rationem Dei	1-2	111	2	3	bus corpora disti-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	1 62 2 3	1-2	111	2	3	nguuntur	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	Converti ad beati-	1-2	111	2	3	1 66 2 c. 3	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	tudinem, est homi-	1-2	111	2	3	CORPUS. Nullum	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	mini difficile du-	1-2	111	2	3	corpus naturalenee	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	1-2	111	2	3	mathematicum po-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-		
2-2	158	5	3	quia est super na-	1-2	111	2	3	test esse infinitum	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	1-2	111	2	3	in actu	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-		
2-2	158	5	3	pter impedimen-	1-2	111	2	3	1 7 3 c.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	ent corpus, et	1-2	111	2	3	Si esset corpus	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	per peccatum, sed	1-2	111	2	3	infinite, non pos-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	angelo tantum	1-2	111	2	3	sit moveri	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	modo	1-2	111	2	3	1 7 3 c.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	1 62 2 2	1-2	111	2	3	Corpus triplici-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-	
2-2	158	5	3	Aliquis dum est	1-2	111	2	3	ter sumitur, scilicet	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	in proposito et in-	1-2	111	2	3	pro genere ani-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-	
2-2	158	5	3	intentione peccandi,	1-2	111	2	3	mimalis, pro parte	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	potest subito vol-	1-2	111	2	3	ejus, et ut est	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	untas sua converti	1-2	111	2	3	species quantitatis	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	ad Deum ab exte-	1-2	111	2	3	1 18 2 c.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	riori, sicut in Paul-	1-2	111	2	3	Omne corpus est	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	o, vel ab interiori	1-2	111	2	3	in potentia	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-	
2-2	158	5	3	1-2 112 2 2	1-2	111	2	3	1 3 1 c.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	Aliquid dicitur	1-2	111	2	3	Corpus habens	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-	
2-2	158	5	3	cooperari alicui	1-2	111	2	3	duos colores est	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	dupliciter, scilicet	1-2	111	2	3	continuum, non	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	sicut secundarium	1-2	111	2	3	tamen secundum	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	idem corpus num-	
2-2	72	2	o.	1 69 4 2	1-2	111	2	3	eos	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mero	
2-2	158	5	3	CORNICULA fre-	1-2	111	2	3	1-2 20 6 c.	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus vivum	
2-2	72	2	o.	quenter crocitans	1-2	111	2	3	Duo corpora pos-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	est nobiliss cor-	
2-2	158	5	3	significat pluviam	1-2	111	2	3	sunt simul esse	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	pare non vivo	
2-2	72	2	o.	cito esse futuram	1-2	111	2	3	eodem loco, vir-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	Corpus prius vi-	
2-2	158	5	3	2-2 95 7 2	1-2	111	2	3	tute Dei, non au-	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	vivum, et postea	
2-2	72	2	o.	CORPORALIA et	1-2	111	2	3	tamen naturaliter	1	45	5	c. fi.	1	81	3	2	mortuum, non est	
2-2	158	5	3	pallae altaris de-	1-2	111	2												

Pars	Qu.	Art.	Locus
			secundum Apollinarem haereticum, est consubstantiale deitati
3	37	1	c
			Corpus Christi est a solo Deo formatum
3	31	5	c, 3
3	46	6	c.
			Corpus Christi fuit optime complexionatum, ideo in eo maxime viguit sensus tactus
3	46	6	c.
			Corpus Christi debuit augeri, sicut corpora aliorum hominum
3	33	1	4
			Quantitas corporis in principio animationis proportionatur ei quantitati, adquam per augmentum venit; quia majorum in fine est major quantitas in principio, praeterquam in Christo, in quo fuit minor
3	33	2	2
			Corpus Christi, in perfecta aetate, habuit decentem, et medicorem quantitatem, proportionatam quantitati habitae tempore quo aliorum corpora animantur, minore autem in principio
3	33	2	2
			Corpus Christi vivum et mortuum, erat idem numero
3	50	5	o.
			Corpus Christi fuit subjectum impressioni corporum coelestium
3	12	4	3
			Corpus Christi fuit verum corpus, et non phantasticum, contra Manichaeum, et Valentinum
3	5	1	o.
3	5	2	c.
			Christus post resurrectionem habuit verum corpus sicut prius ante mortem
3	54	1	o.
3	54	3	c.
			Corpora mystica sunt duo in hoc mundo, scilicet

Pars	Qu.	Art.	Locus
			Christi et diaboli; sed corpus Christi mysticum est tota Ecclesia
3	8	1	c.
3	8	3	c.
3	48	1	c.
3	49	1	c.
			Corpus Christi verum habet simul omnia membra, non autem corpus mysticum
3	8	3	c.
			Correctio fraterna est admonitio fratris, de emendatione delictorum, a fraterna charitate procedens
2-2	33	1	o.
			Correctio duplex, scilicet coactiva, et ostensiva tantum. Prima pertinet ad praelatos tantum, secunda vero ad omnes
2-2	33	1	o.
2-2	33	3	o.
2-2	33	6	o.
			Utraque est in praecepto, sed secunda solum quando delinquens occurrit cum commoditate corripiendi, et spe emendationis, et superior deest
2-2	33	2	o.
2-2	43	7	3
			Correctio fraterna est actus charitatis, coactiva vero est actus iustitiae
2-2	32	2	3
2-2	33	1	o.
2-2	33	3	c.
2-2	33	4	c.
			Admonitio in correctione fraterna est principaliter actus charitatis, quasi imperantis; prudentiae vero secundario quasi executantis et dirigentis
2-2	33	1	2
			Existentis in peccato mortali, etiam occulto, corrigens ex officio, peccat, non autem corrigens ut frater, nisi propter scandalum
2-2	33	5	o.
			Peccatum praecedens impedit ne aliquis corripatur a lium tripliciter,

Pars	Qu.	Art.	Locus
			scilicet ratione indignitatis, scandali, et superbiae
2-2	33	5	c.
			Praelatus est corripiendus a subditis, sed in secreto tantum, non cum protervia et durtia, sed cum mansuetudine et reverenter, nisi propter periculum fidei, fiat publicum, sicut Paulus publice corripuit Petrum
2-2	33	4	o.
			Ordo correctionis est de praecipuo, scilicet praevia admonitione secreta
2-2	33	7	o.
			Testes debent adhiberi in correctione fraterna, si non est emendatus per admonitionem secretam
2-2	33	8	o.
			In correctione fraterna, primo debet admoneri secreta, secundo deinde dici praelato secreta, tertio testes adhiberi, quarto publicari
2-2	33	8	1, 4
2-2	70	1	o.
2-2	70	3	3
			Ordo fraterne correctionis servandus est in peccatis occultis tantum
2-2	33	7	o.
			Christus non corripuit Judam secreto, nec Petrus Ananiam et Saphiram, nec Paulus Petrum multiplice de causa, scilicet quia Dominus peccatum Judae tanquam Deus, sicut publicum habebat. Unde statim poterat ad publicandum procedere. Tamen ipse non publicavit, sed obscuris verbis eum de peccato suo admonuit. Petrus autem publicavit peccatum occultum Ananiae et Saphirae, tanquam executor Dei, cujus revelatione peccatum cognovit. Sed Paulus Petrum non

Pars	Qu.	Art.	Locus
			reprehendisset, nisi aliquo modo par esset, quantum ad fidei defensionem.
			Vel Paulus qui erat subditus Petro, propter imminens periculum scandali circa fidem, Petrum publice arguit. De Joseph autem credendum est quod frater suos aliquando admonuerit, licet non sit scriptum. Vel potest dici, quod peccatum publicum erat inter fratres. Unde dicitur pluraliter: Accusavit fratres suos
2-2	33	4	2
2-2	33	7	2
			Dimittens admonitionem vel prohibitionem, quia non sperat correctionem, sed timet sequi pejus, non peccat
2-2	33	5	3
2-2	33	6	o.
2-2	43	7	3
2-2	150	1	4
			Peccatum infectivum aliorum, ut haeresis, et fornicatio, vel cedens in damnum aliorum, ut furtum, et homicidium, debet denunciari sine admonitione
2-2	33	2	c., 3
			Correctio est utilis ad emendationem, ad quam tamen non sufficit sine auxilio Dei
1-2	109	8	2
2-2	33	2	1
2-2	83	7	3
			Scandalum directe opponitur correctioni fratrum
2-2	34	princ.	
2-2	43	3	c.
			CORRUPTIBILE ET incorruptibile differunt, genere physico, non autem genere logico
1	66	2	2
1	88	2	4
			CORRUPTIO. Nichil corruptum, nisi per hoc quod forma separatur a materia
1	9	2	c.
1	50	5	c.
1	75	6	c.

Pars	Qu.	Art.	Locus
			Corruptio non potest esse, nisi ubi est contrarietas, quia omnis generatio et corruptio est ex contrario in contrarium
1	75	6	c.
			Aliquid corrumpitur dupliciter, scilicet per se, et per accidens
1	75	6	c.
1	89	5	c.
1-2	53	1	c.
			Corruptio duplex, scilicet separatio formae a materia, et resolutio in elementa
3	50	5	c.
			Corruptio non intenditur a natura, nisi per accidens
1	19	9	c.
1	49	1	c., 2
1	49	2	c.
			In omni mutatione est aliqua corruptio
1	50	5	1
			Impossibile est aliquid subsistens corrumpi per accidens, vel generari per accidens, sed tantum per se
1	75	6	c.
			Mors, corruptio, et omnis defectus est contra naturam particularis formae, sed aliquando est naturalis, ratione materiae, et naturae communis
1	22	2	2
1-2	42	2	c., 3
1-2	85	6	o.
2-2	65	1	1
2-2	164	1	1
			Materia subjecta privationi est principium et causa omnis corruptionis
1	50	5	3
1	75	6	c.
			CORVUS significat voluptatibus denigratos, vel expertes bonae affectionis, quia non est reversus ad arcum
1-2	102	6	1
			COSTA fuit praecisa ab Adam sine dolore, sed cum delectatione
1	92	3	2
1	97	2	3
			Costa haec non

Part.	Qu.	Art.	Locus
similiter et fides			
2-2	1	6	3
2-2	2	3	0.
2-2	16	1	1
Credere aliqua quae ratione naturali demonstrantur, est necessarium			
1-2	99	2	2
2-2	1	6	3
2-2	2	1	0.
Quilibet tenetur explicite credere articulos fidei, alia vero implicite			
1-2	76	2	c.
2-2	2	5	0.
Quilibet christianus tenetur explicite credere mysteria Christi, praecipue quae publice in Ecclesia solemnizantur			
2-2	2	7	0.
Quilibet christianus tenetur explicite credere mysterium Trinitatis			
2-2	2	8	0.
Mysteria Christi et Trinitatis fuerunt explicite credita a maioribus ante Christum, sed a minoribus implicite			
2-2	2	7	c.
2-2	2	8	c., 2
Primum et principale inter omnia credibilia, est Deum esse			
2-2	16	1	c.
Quilibet homo, omni tempore, et omni statu, tenetur credere explicite Deum esse, et providentiam eius			
2-2	2	8	1
Mysterium incarnationis Christi oportet aequaliter esse creditum apud omnes, sed diversimode secundum diversitatem temporum et personarum			
2-2	2	7	c.
Majores tenentur magis explicite credere quam minores			
2-2	2	7	0.
2-2	2	8	0.
Credere ea quae sunt supra rationem, non est levitatis, cum habeat			

Part.	Qu.	Art.	Locus
sufficiens induktivum ad credendum			
2-2	2	9	3
CRIMEN. Processus contra crimina triplex, scilicet per viam denunciationis, inquisitionis, et accusationis. In primo intenditur emendatio peccantis, in secundo et tertio poena ejus, propter bonum multitudinis. Ideo in primo requiritur ordo correctionis fraternae, in secundo infamia, in tertio autem in scriptio			
2-2	67	3	2
2-2	68	1	c.
CRIMINATOR est qui aliis publice crimina imponit accusando, vel conviciando			
2-2	74	1	2
CRUCIFIGI. Christus crucifixus est hora tertia linguis Judaeorum, et hora sexta manibus militum			
3	46	9	2
3	83	2	3
CRUELITAS est vitium humanum, excedens modum puniendi culpas; sed feritissime saevitia est bestialis			
2-2	157	1	3
2-2	159	—	0.
CRUX. Conventiens fuit Christum mori in cruce, septuplici ratione, scilicet primo propter exemplum virtutis; secundo quia hoc genus mortis, maxime conveniens erat satisfactioni pro peccato primi parentis, qui pomum ligni vetiti sumpsit; tertio passus fuit in excelso ligno, ut etiam ipsius aëris natura mundetur; quarto quia per hoc, ascensum nobis parat in coelum; quinto quia hoc competebat universali salvationi totius mundi, propter virtutem passionis ubique diffusam; sexto quia per hoc ge-			

Part.	Qu.	Art.	Locus
nus mortis diversae virtutes designantur; septimo quia hoc genus mortis plurimis figuris respondet			
3	46	4	0.
Signum crucis multiplex in missa significat passionem Christi, secundum diversas partes			
3	83	5	3, 4
Mors crucis est poena acerbissima			
3	46	4	c.
3	46	6	c.
Crux temporalis Christi designat mystice vitam christianam, propter exemplum virtutis			
3	46	4	c. pr.
CULPA est voluntaria inordinatio, vel privatio boni			
1	48	5	c.
1	48	6	c.
1-2	21	2	0.
1-2	87	2	c.
2-2	34	2	c.
Remissio culpae fit per conjunctionem hominis ad Deum, a quo separatur omnis culpa mortalis perfecta, et venialis imperfecte			
3	86	4	c. fi.
3	87	1	c.
Manente culpa, Deus non potest non imputare ad poenam			
3	22	2	2 c.
Absolutio universalis a culpa, et a poena fit in perceptione baptismi, et in martyrio			
3	68	2	2
3	87	1	2
CULTUS Dei consistit in recipiendo divina, vel in tradendo ea aliis			
3	63	2	c.
3	63	3	c.
3	63	4	c.
3	63	6	c.
Cultus divinus, triplex, secundum triplicem statum, scilicet veteris legis, legis novae et secundum statum gloriae			
1-2	101	2	c.
1-2	103	3	c.
In statu naturae,			

Part.	Qu.	Art.	Locus
homines nulla lege movebantur ad cultum Dei, sed solo interiori instinctu			
3	60	5	3
Specialis cultus et honor, qui graece dicitur theosebia, vel eusebia, debetur Deo, ut omnium primo principio			
2-2	81	1	4
2-2	81	4	0.
Finis divini cultus est, ut homo det gloriam Deo, et ei se subiciat mente et corpore			
2-2	93	2	c.
Cor et corpus sunt applicanda cultui Dei			
1-2	49	3	c.
1-2	101	2	0.
2-2	19	1	0.
2-2	81	7	0.
2-2	83	12	c. fi.
2-2	84	2	c.
2-2	93	2	c.
Aliquid pertinet ad cultum Dei dupliciter, scilicet ut offerendum, vel ut assumendum			
2-2	81	5	2
2-2	93	2	c.
Sacramentum pertinet ad cultum Dei dupliciter, scilicet per modum actionis, ut Eucharistia, in qua principaliter cultus Dei consistit, inquam est Ecclesiae sacrificium, vel per modum agentis, scilicet ordo, vel per modum recipientis, ut baptismus et confirmatio			
3	63	6	c.
Cultus Dei primo ordinatur ad reverentiam Dei, secundo ad instructionem hominis a Deo, tertio ad directionem actuum humanorum, secundum instituta Dei			
2-2	92	2	c.
Cultus Dei duplex, scilicet interior, in conjunctione ad Deum, per intellectum et affectum, id est in devotione mentis, et exterior, in sa-			

Part.	Qu.	Art.	Locus
crificiis, oblationibus, et hujusmodi			
1-2	99	3	c.
1-2	101	2	c., 3
1-2	102	5	4
1-2	103	3	c.
2-2	81	7	c.
2-2	84	2	c.
2-2	122	4	c.
Cultus secundus ordinatur ad primum, ideo secundum quod primus diversificatur in diversis statibus, sic et secundus			
1-2	101	2	c., 3
1-2	103	3	c.
Cultus primus impeditur per peccata, secundus vero per immunditias corporales			
1-2	102	5	4
Omnis cultus De exterior praecipue ad hoc ordinatur, ut homines habeant Deum in reverentiam			
1-2	102	4	c.
3	63	4	3
Cultus Dei exterior praecipitur tertio praeepto Decalogi			
2-2	122	4	c.
In cultu Dei potest esse aliquid esse perniciosum, id est falsitas, dupliciter, scilicet ex parte rei signatae, vel ex parte contentum, contra morem Ecclesiae			
1-2	93	1	0.
In cultu Dei potest esse aliquid superfluum, non secundum quantitatem absolutam, sed quia non proportionatur fini			
2-2	81	5	3
2-2	92	1	c., 3
2-2	93	2	0.
2-2	104	2	2
Antiquitas quidam colebant falsos deos cum imaginibus, quidam vero sine eis			
2-2	122	2	2
Cultus disparatus matrimonium praecedens impeditur contrahi possit			
S.	59	1	0.
CUPIDITAS duplex, scilicet mortalis, et venialis			

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
			Prima ponit finem in creatura, non autem secunda; sed est cum charitate				va, mente rationalia, tempore aeterna				ex parte daemonum				dinatus, nec possunt se praeparare ad gratiam				dimentum ejus
			2-2 24 10, 2				Daemones, secundum Porphyrium sunt naturae fallaces, et sensitivi				Revelatio beatorum angelorum facta daemionibus non est per modum illuminationis, sed locutionis				Daemones possunt facere actum bonum ex genere, sed nullo modo ex bona voluntate				Omnes daemones simul peccaverunt, et tanto gravius, quanto superiores
			Curam animarum habentes presbyteri vel diaconi, non sunt in statu perfectionis, ex parte ordinis, nec ex parte curae, quia non obligantur per ordinem ad ea quae sunt perfectionis, quamvis interior perfectio requiratur ad actum ordinis. Et possunt curam animarum deserere. Unde non omnes praelati ecclesiae sunt in statu perfectionis, sed soli episcopi				In daemionibus est ordo				Daemones cognoscunt futura contingentia				Daemones non sunt naturaliter mali, sed propria voluntate				In omnibus quae agunt daemones propria voluntate, peccant mortaliter
			2-2 184 6 o.				Nomina aliquorum ordinum sunt in daemionibus, non tamen Seraphin, nec Throni, nec Dominationes				Illuminatio non est in daemionibus, sed conceptus suos manifestant per modum locutionis				Natura daemionum est bona, sed voluntas eorum est mala, cujus malitiae ipsi sunt causa				Peccatum daemionis durat adhuc secundum appetitum, non autem secundum aestimationem
			Ad curam pertinent duo, scilicet ratio ordinis, id est providentia, vel dispositio, et executio ordinis, id est gubernatio				Ordinatio daemionum est sacra ex parte Dei, non autem ex parte ipsorum				Daemon non habet cognitionem matutinam, nec vespertinam, sed nocturnam				Omnis actus naturae daemionis est bonus, et actus voluntatis ejus est malus				Primum peccatum Adae, vel daemionum, non fuit blasphemia in Spiritum Sanctum, licet potuerit esse
			Aequalis cura est Deo de omnibus, ex parte Dei, non autem ex parte effectus				Daemones videntur acuminis scientiae, et luminis intellectuale in eis est perspicuum				Daemones cognoscebant Christum esse Messiam promissum in lege, non autem divinitatem ejus, nisi per conjecturas				Daemones non diligunt se mutuo, licet concordiam habeant in malo				Omnia peccata sunt in daemionibus secundum reatum, sed tantum spiritualia secundum affectum
			Provisor particularis excudit defectum ab eo quod eius curae subditur, non autem provisor universalis				Error est in intellectu daemionum solum respectu supernaturalium				Daemon prohibebatur virtute divina ab investigatione Beatae Mariae, nec noverat divinitatem Christi, sed confitebatur suspicando				Nulla passio sensitiva est in daemionibus, sed timor et dolor voluntatis est in eis				In daemionibus non fuit labor, nec taedium, nec accidia peccatum
			Curiositas est vitium circa cognitionem intellectus et sensuum, ad peccandum, et circa inspectionem ludorum, et mulierum ad concupiscendum et spectaculorum				Daemones cognoscunt veritatem tripliciter, scilicet: per naturam, revelationem, et experientiam				Daemones sciunt se damnatos in perpetuum				Furor, phantasia, et concupiscentia non sunt in daemionibus nisi metaphorice, id est velle inordinatae				In daemionibus non sunt proprie nisi duo peccata, scilicet superbia et invidia
			Curiositas oritur ex accidia				Cognitio veritatis per naturam et per gratiam tantum speculativa est in daemionibus, non autem producens amorem Dei				Liberum arbitrium daemionum est obstinatum in malum principaliter ex justitia Dei non dantis gratiam, secundo ex indivisibili appetitu eorum, tertio ex cognitione intellectiva, quia non possunt deponere aestimationem semel habitam				Daemon est caput omnium malorum, non influxu interiori, sed gubernatione exteriori, in quantum avertuntur a Deo				Daemones non afficiuntur peccato carnali, sed tentantur ex invidia
			Daemones, secundum Apulejum, sunt corpora aerea, animo passi-				Boni angeli revelant aliqua daemionibus				Liberum arbitrium daemionum est obstinatum in malum principaliter ex justitia Dei non dantis gratiam, secundo ex indivisibili appetitu eorum, tertio ex cognitione intellectiva, quia non possunt deponere aestimationem semel habitam				Daemon et Antichristus sunt tantum unum carum malorum, quia Antichristus dicitur caput, quia in eo erit plenissima malitia diaboli				Daemon tentans primos parentes peccatis Adae quod sciret bonum et malum, sed non solvit promissum
							Revelationes a bonis angelis factae daemionibus sunt illuminationes ex parte angelorum, quia ordinant eas ad Deum, non autem				Daemones sciunt se damnatos in perpetuum				Daemon tentans primos parentes peccatis Adae quod sciret bonum et malum, sed non solvit promissum				Daemon tentans

D

DAEMONES, secundum Apulejum, sunt corpora aerea, animo passi-

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			primos parentes non potuit sumere formam quam voluit, sed tantum serpentis				Daemon potest impedire usum rationis, si permittatur; ideo potest sufficienter impellere in actum peccati, non autem in peccatum				rerum suarum nominibus appellari				(secundum Augustinum) propter pactum initum cum daemone, tacite vel expresse, vel verbotenus si invocatio intersit, vel facto aliquo, etiamsi sacrificia desint				Nullus ante passionem Christi potuit evadere manus daemorum, quin descenderet ad infernum
2-2	165	2	3				Non licet habere familiaritatem cum daemone, nec requirere veritatem ab eo, ad cognitionem occultorum, scilicet de iis quae excipiunt facultatem et cognitionem humanam, nec a daemonibus auxiliis implorare, quia est apostasia a fide (secundum Augustinum)				2-2	96	2	3 fi.				Daemon etiam nunc potest, Deo permittente, homines tentare quantum ad animam, et vexare quantum ad corpus	
			Tentare ad nocendum est proprium daemorum, sed mundus et caro tentant instrumentaliter. Deus autem tentat faciendum scribi virtutem tentati				Daemon non statim tentat hominem spiritualem de gravibus peccatis				1	115	5	3				Idem daemon potest recipere semen viri, et transfundere in mulierem; et generabitur homo qui erit filius viri, et non daemoris, sicut et aliarum rerum semen assumunt, secundum Augustinum	
1	114	2	o.				Daemon non cessat a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				2-2	85	2	2				Daemones vocati sub certa constellatione veniunt, licet non subsint coelis, nec alicui virtuti corporali, ut ducant in errorem, vel quia coguntur a superioribus daemoniis	
2-2	97	2	c.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				2-2	96	2	o.				Daemones vocati sub certa constellatione veniunt, quia sciunt illius virtutem juvare ad effectum requisitum	
1	114	1	o.				Daemon dupliciter impugnat homines, scilicet instigando ad peccatum, et puniendo; secundo modo mittuntur a Deo, non autem primo modo				1	114	4	c., 2				Daemones plus vexant lunaticos in augmento lunae, ut eam infament, et quia tunc cerebrum est sic dispositum per lunam	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				2-2	90	2	o.				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Etsi daemones animam alicujus sancti evocare non possint, neque cogere ad aliquid agendum, potest tamen hoc fieri divina virtute, ut dum daemon consulitur, ipse Deus per suum nuntium, veritatem enunciet, sicut per Heliam respondit	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones frequenter apparent in figuris bestiarum, quae designent conditiones eorum, ex providentia et permissione Dei sicut in figura serpentis, cum esset tamen in daemone decipiendi cupiditas (secundum Augustinum)	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	114	1	o.				Remedium semper est paratum hominibus contra daemones, ex passione Christi, etiam tempore Antichristi				1	89	4	3				Daemones maxime gaudent de peccato luxuriae, propter difficultatem evadendi	
1	64	4	c.				Daemones victi non cessant a tentatione aliorum, nec ejusdem semper, sed ad tempus				1	89	4	3					

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus										
daemonis, scilicet quae sufficienter impellit in actum peccati, sed non in peccatum, et quae trahit ad supplicium	1-2	80	3	o.	set, nisi ipsum vicisset virtute divina; quarto quia nulla convenientia in operibus nec in effectu erat sibi et Satanae, cum Satanas dispergeret quos Christus colligebat	3	43	2	3	tentavit Evam, nec asia qua angelus locutus est ad Balaam	2-2	165	2	4	sunt in via, sed ad terminos poenae devenerunt	2-2	13	4	2										
Daemones non possunt producere effectus qui non sunt in potestate alicujus virtutis naturalis active, ut suscitare mortuos et hujusmodi, nisi in praestigio	1	91	2	1, 3	Christus permisit daemones intrare in porcos, et affligere illum quem liberavit, tripliciter ratione, scilicet ut instruat magnitudinem nocimenti daemorum, qui hominibus insidiantur; ut omnes discerent quod nec adversus porcos audent aliquid facere nisi ipse concesserit; et ut ostenderet quam graviora in illos homines operati essent, quam in illos porcos, nisi essent divina providentia adjuti	3	44	1	3	DAMNATIO. A damnatione propter peccatum Adae, nullus possit liberari, nisi per Christum, qui solus fuit ab ea immunis, a qua liberatur aliquis tripliciter, scilicet per baptismum, martyrium, fidem et dilectionem	3	27	3	c. fi.	3	49	2	2	1	10	3	2							
Daemones possunt vere naturales effectus producere, sed mediantibus agentibus naturalibus	1	114	4	c., 2	Daemones superiores expellunt inferiores corporaliter, non autem a dominio animae; sed Christus utroque modo expellit utrosque	3	43	2	3	Homines damnati non sunt deputati ad exercitium aliorum, quia non habent ordinem naturae inter se, sicut daemones	3	52	7	2	3	89	6	3	Bona quae damnati fecerunt hic, prosunt eis in inferno	3	89	6	3						
Daemones nullam formam possunt influere in materiam, nisi mediante agente naturali, sed solus Deus	1	91	2	c.	Locus duplex debetur daemonebus, scilicet aer caliginosus, causa exercitandi homines usque ad diem iudicii; et infernus, ratione poenae	1	64	4	o.	Damnati non possunt velle bonum actualiter, et tamen voluntas eorum naturaliter inclinatur ad bonum	1	64	2	o.	1-2	85	2	3	Bona quae damnati fecerunt hic, prosunt eis in inferno, ad mitigationem poenae, impediendo ne incurralur. non autem subtrahendo, nec fortificando subiectum, nec minuendo remorsus conscientiae	3	89	6	3						
Daemon potest dupliciter facere aliquid apparere aliquid quam sit, scilicet immutando alicujus phantasiae interioris, et alios corporeos sensus, vel exterius aliquid corporis formando	1	105	1	1	Daemones expelluntur a daemonebus, causa exercitandi homines usque ad diem iudicii; et infernus, ratione poenae	1	64	4	o.	Damnati blasphemant Deum niente et voce, et in hoc peccant	2-2	13	4	o.	1	64	2	o.	3	46	6	3	Corpora damnatorum cum suis deformitatibus resurgunt	S.	86	1	c.		
Pluvia et venti, et quaecumque solo motu locali fiunt, possunt causari a daemonebus	1-2	80	2	c.	Christus sufficienter probavit quod dupliciter quod expelleret daemones per virtutem Dei, et non per virtutem daemorum, primo per hoc quod Satanas contraseipsum non dividitur; secundo exemplo aliorum, qui daemonia ejiciebant per spiritum Dei; tertio quia daemones expellere non possunt	1	109	2	3	Daemones ubicumque sunt, habent semper secum infernum; nec diminuitur poena eorum ex recessu	1	64	4	3	Poenam damnatorum in nullo mitigatur per potestatem puniendi alios	1	109	2	3	Daemones ubicumque sunt, habent semper secum infernum; nec diminuitur poena eorum ex recessu	1	64	4	3	Poenam damnatorum in nullo mitigatur per potestatem puniendi alios	1	109	2	3
Christus sufficienter probavit quod dupliciter quod expelleret daemones per virtutem Dei, et non per virtutem daemorum, primo per hoc quod Satanas contraseipsum non dividitur; secundo exemplo aliorum, qui daemonia ejiciebant per spiritum Dei; tertio quia daemones expellere non possunt	1-2	80	2	c.	DAEMONIACI nesciunt quid loquantur quando daemones loquuntur in eis, sicut nec serpens quo diabolus	1	109	2	3	DAEMONIACI nesciunt quid loquantur quando daemones loquuntur in eis, sicut nec serpens quo diabolus	1	109	2	3	DAEMONIACI nesciunt quid loquantur quando daemones loquuntur in eis, sicut nec serpens quo diabolus	1	109	2	3	DAEMONIACI nesciunt quid loquantur quando daemones loquuntur in eis, sicut nec serpens quo diabolus	1	109	2	3	DAEMONIACI nesciunt quid loquantur quando daemones loquuntur in eis, sicut nec serpens quo diabolus	1	109	2	3

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			accipitur privative, ut, scilicet, careat eo quod habere debet; si vero accipitur negative, sic quaelibet creatura invenitur deficiens Deo comparata, dum non habet illam excellentiam quae invenitur in Deo				sentialiter 1-2 31 1 1				1-2 35 1 c.				veniens quod prius conveniens erat; et ideo quod prius erat delectabile, postea fit minus delectabile, vel etiam triste; et haec est etiam ratio, quare continuationis unius rei in nobis fastidium parit; alternatio vero delectat; tertio, quia cum ad delectationem requiritur convenientis perceptio, quanto aliquid minus sentitur, minus est delectabile: res autem in sui novitate magis sentiuntur, quia postmodum earum dispositio fit quasi qualitas quaedam inhaerens sentientibus				scilicet propter spem, vel amorem, ratione excellentiae, et ratione liberalitatis 1-2 32 6 0.
			DEGRADATIO auferit ordinis executionem, quasi in perpetuum, sed excommunicatio solum usque ad emendationem				Delectatio est passio animae 1-2 31 1 0. 1-2 31 4 2 1-2 31 5 c. f. 2 1-2 35 1 c.				Omnis delectatio est proprium accidens beatitudinis, vel partis ejus 1-2 2 6 c. 1-2 3 4 c.				Causa proxima delectationis est operatio, cujus objectum est causa remota 1-2 32 1 0.				Amor et concupiscentia causant delectationem, sed magis spes 1-2 32 3 3 1-2 35 3 2 1-2 100 9 3
			DEFICATUS praedicatur de humanitate Christi, non autem de homine Christo				Nulla delectatio est quid optimum 1-2 2 6 0.				Oportet quod omnis delectatio aliquam operationem consequatur 1-2 32 1 0.				Omnis operatio procedens ex habitu perficiente naturam causat delectationem 1-2 100 9 c., 3				Spes ratione praesentis aestimationis delectat, sed ratione absentiae affligit 1-2 32 3 2 1-2 40 8 2
			DEITAS in quantum una in pluribus personis convenit cum forma nominis collectivi				Objectum delectationis est bonum apparens, convenientis, conjunctionum 1-2 43 1 c.				Omnis operatio procedens ex habitu perficiente naturam causat delectationem 1-2 100 9 c., 3				Operatio non est propter delectationem, sed e converso 1-2 4 2 0.				Sensus magis delectat quam spes, et haec magis quam memoria, quia delectatio est de re praesenti 1-2 32 3 0. 2-2 30 1 3
			DEITAS in quantum una in pluribus personis convenit cum forma nominis collectivi				Delectatio est quies appetitus tendentis in finem, propter praesentiam ejus, sed est motus appetitus ab appetibili praesenti, immutante appetitum 1-2 31 1 2 1-2 33 3 1 1-2 34 2 2, 3 1-2 34 3 3 1-2 34 4 c., 2 1-2 38 1 c.				Delectatio est major in principio operationis quam in processu ejus continuatione, quamvis forte in processu operatio sit intensior, et hoc triplici ratione, scilicet primo, quia cum operatio sit delectationis causa, quanto aliquid attentius operatur, tanto major delectatio ex operatione consurgit; homo autem in principio operationis attentior est ad operationem quam in progressu, et ideo in progressu operationis quando aliquis negligentius intendit operationi, non sentit tantam in operatione delectationem; secundo, quia oportet in nobis delectationem esse secundum modum nostrae naturae, unde cum nostra natura sit mutabilis, non est nobis semper idem delectabile, quia jam mutati sumus a pristina dispositione, et sic post pauca, non est nobis con-				Operatio unius potest esse causa delectationis in alio tripliciter, scilicet beneficiando, faciendo aestimationem boni ejus, et propter amorem vel odium 2-2 32 5 0.				Vincere delectat in quantum demonstrat propriam excellentiam; ideo omnes ludi et pugnae delectant, propter spem victoriae 1-2 32 6 3
			DELECTATIO non est generatio, sed generatum esse				Delectatio est sicut quies naturalis, sed tristitia est sicut quies violenta 1-2 31 8 c., 1				Delectatio est sicut quies naturalis, sed tristitia est sicut quies violenta 1-2 31 8 c., 1				Ad delectationem requiruntur duo, scilicet adeptio, vel conjunctio, vel praesentia boni convenientis, et cognitio hujus 1-2 32 — 0. 1-2 33 1 c. 1-2 35 1 c. 1-2 35 7 c. 1-2 43 1 c.				Omnium quae ad requiem pertinent, sunt delectabilia, in quantum auferunt tristitiam, quae est ex labore 1-2 32 1 3
			DELECTATIO secundum Aristotelem, est quidam motus animae, et constitutio simul tota, et sensibilis in naturam existentem				Delectatio proprie dicta est in Deo 1-2 31 4 2				Delectatio est motus, qui est actus perfecti, non autem est motus, quae est actus existentis in potentia 1-2 31 2 1				Delectatio est motus in appetitu animalium, consequens apprehensionem boni naturalis, praesentis per sensum 1-2 11 1 3 1-2 31 1 c., 2 1-2 35 1 c.				Omne simile ratione unitatis delectat, sed contristat per excessum corumpendo, vel ut impedit proprium bonum 1-2 32 7 0.
			DELECTATIO proprie dicta est in Deo				Delectatio proprie dicta est in Deo 1-2 31 4 2				Delectatio est motus, qui est actus perfecti, non autem est motus, quae est actus existentis in potentia 1-2 31 2 1				Delectatio est motus in appetitu animalium, consequens apprehensionem boni naturalis, praesentis per sensum 1-2 11 1 3 1-2 31 1 c., 2 1-2 35 1 c.				Redarguere et punire delectant, ratione propriae excellentiae, vel amoris, non autem propter malum alterius 1-2 32 6 3
			DELECTATIO proprie dicta est in Deo				Delectatio proprie dicta est in Deo 1-2 31 4 2				Delectatio est motus, qui est actus perfecti, non autem est motus, quae est actus existentis in potentia 1-2 31 2 1				Delectatio est motus in appetitu animalium, consequens apprehensionem boni naturalis, praesentis per sensum 1-2 11 1 3 1-2 31 1 c., 2 1-2 35 1 c.				Dare aliis delectat, in quantum indicat proprium bonum, sed contristat, in quantum evacuat illud 1-2 32 6 1
			DELECTATIO proprie dicta est in Deo				Delectatio proprie dicta est in Deo 1-2 31 4 2				Delectatio est motus, qui est actus perfecti, non autem est motus, quae est actus existentis in potentia 1-2 31 2 1				Delectatio est motus in appetitu animalium, consequens apprehensionem boni naturalis, praesentis per sensum 1-2 11 1 3 1-2 31 1 c., 2 1-2 35 1 c.				Tristitia est causa per accidens delectationis, in quantum facit magis eam appeti, et

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			culti, et per depravationem intentionis, de se est peccatum mortale; ex levitate vero est veniale, nisi sit de gravi; sed propter bonum cum debitis circumstantiis nullum est peccatum				se veram ex effectibus ejus; non autem actum essendi ejus, sicut nec essentia ejus				sumus scire quid est				praedicamento per se, nec reductive ut principium	1	89	2	3
2-2	73	1	o.				Esse Dei est esse cuiuslibet creaturae exemplariter vel causaliter; non autem formaliter, seu essentialiter	1	1	7	1	1	3	5	o.	1	90	1	c.
2-2	73	2	o.				Esse Dei est proprium, et determinatum, et distinctum a quolibet esse creaturae, per hoc quod ei non potest aliquid addi	1	2	2	2	1	3	1	o.	1	115	1	2
2-2	74	1	o.				Esse Dei, per hoc quod est subsistens, non receptum in aliquo, distinguitur a quolibet alio	1	3	1	1	1	3	1	o.	1-2	49	4	c.
2-2	75	1	c.				In solo Deo esse et essentia sunt idem realiter	1	3	4	2	1	3	1	o.	1-2	50	5	c.
			Detractio non est filia irae, sed invidiae				Deus non est forma inhaerens	1	3	4	2	1	3	1	o.	Deus est perfectissimus			
			Detractio contrariatur adulationi, quoad ea quae dicuntur, licet utrumque sit malum, non autem quoad finem, quia prima intendit infamiam, secunda vero delectationem				Deus non est forma corporis	1	3	1	3	1	3	1	o.	1	4	1	o.
			Diligens et invidiosa inquisitio eorum quae ab aliis fiunt, ordinatur ad aliquid noxium, scilicet ad detrahendum proximo				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	3	4	1	1	3	1	o.	1	25	1	c.
1-2	115	1	3				Anima attribuitur Deo secundum similitudinem actus	1	3	1	1	1	3	1	o.	2-2	161	1	4
			Deus esse demonstratur multipliciter				Deus non est materia, nec potentia, sed est purus actus	1	40	1	1	1	29	3	4	Quidquid entitatis, bonitatis, et perfectionis est in creatura quacumque, totum est eminentius in Deo			
			Deum esse est demonstrabile per effectus a posteriori tantum				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	3	2	3	1	13	9	o.	1	4	2	o.
1	2	1	c. fi.				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	13	9	o.	1	13	10	o.	1	6	2	c.
1	2	2	o.				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	2-2	85	2	1	1	3	—	o.	1	6	2	c.
			Dei non est demonstratio, nisi per effectum				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	85	2	1	1	9	1	c.	1	6	3	c.
1	3	5	c. fi.				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	25	1	c.	1	25	1	c.	1	6	4	c.
2-2	16	1	c.				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	28	2	c.	1	28	2	c.	1	9	1	c.
			Deum esse non est nobis naturaliter notum secundum se, sed secundum similitudinem et participationem ejus				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	11	3	c.	1	11	3	c.	1	11	3	c.
1	2	1	1				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	11	3	c.	1	11	3	c.	1	11	3	c.
			De Deo scimus an est, id est hanc propositionem esse				Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	12	2	c.	1	12	2	c.	1	12	2	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	13	2	c.	1	13	2	c.	1	13	2	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	13	3	c.	1	13	3	c.	1	13	3	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	13	4	c.	1	13	4	c.	1	13	4	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	13	5	c.	1	13	5	c.	1	13	5	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	6	c.	1	14	6	c.	1	14	6	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11	c.	1	14	11	c.	1	14	11	c.
							Deus non est anima mundi, contra quosdam, nec anima coeli, contra Almarianos, nec materia prima, contra David de Dinando	1	14	11									

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
I	57	2	2	I	19	1	c.	I	14	2	o.	I	85	3	4	I	34	3	5
Deus dicitur esse finitus sibi, secundum similitudinem proportionis tantum				I	19	4	c., 2	I	14	3	o.	Deus ab aeterno cognovit creaturas, et non entia quae aliquando erunt, non solum ut sunt in Deo, vel in ejus intellectu, sed etiam in propriis naturis				I	34	3	2
I	14	3	2	I	26	2	c.	I	14	5	c.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	10	2	5
Deus est infinitus negative, non autem privative; formaliter, non autem materialiter				I	27	2	3	Deus intelligit omnia				Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	10	3	c.
I	7	1	o.	I	34	2	1	I	14	5	o.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	13	1	2
I	12	1	2	I	41	3	4	I	14	5	o.	Solutus Deus habet scientiam de futuris contingentibus in se				I	14	12	o.
I	12	7	c.	I	54	2	c.	I	14	7	o.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	10	3	o.
I	25	2	o.	I	79	1	c.	I	14	12	c.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	3	o.
I	25	3	c.	I	87	3	c.	I	14	12	c.	Solutus Deus habet scientiam de futuris contingentibus in se				I	14	13	o.
I	52	2	c.	I	9	1	1	I	14	12	c.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	55	1	c.	Solutus Deus est suus intellectus, et suum intelligere				I	22	3	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	75	5	4	I	14	4	o.	I	27	3	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	86	2	1	I	18	3	c., 2	I	27	5	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
3	10	3	1, 2	I	18	4	c.	I	27	5	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
Solutus Deus est omnino immutabilis				I	27	2	c. fi., 2	I	27	5	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	9	1	o.	I	28	4	1	I	27	5	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	9	2	o.	I	34	2	1	I	85	4	c.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	10	2	c.	I	41	4	3	Deus cognoscit omnia unica cognitione				Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	10	3	c.	I	54	2	1	I	19	2	4	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	14	15	o.	I	79	1	c.	I	19	5	c.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	19	7	o.	I	87	3	c.	I	22	3	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	30	1	3	Essentia Dei se habet ut intelligens, ut intellecta, et ut quo intelligitur				I	27	5	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	65	1	1	I	14	2	c.	I	28	4	2	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
3	2	1	c.	I	14	4	c.	I	34	3	c.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
3	57	1	1	I	14	2	c.	I	41	6	c.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
Deus movetur metaphorice dupliciter, scilicet operando in se, et secundum emanationem in alia				I	14	2	c.	I	41	6	c.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	9	1	1, 2	I	14	2	c.	I	41	6	c.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	73	3	c.	I	14	4	c.	I	41	6	c.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
Nulla passio est in Deo				I	14	5	o.	I	57	2	c. fi.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	20	1	o.	I	55	1	c., 3	I	57	2	c. fi.	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	21	1	1	I	57	1	c.	I	89	4	c.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	41	1	3	I	79	1	c.	Deus intelligit enunciabilia				Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
Cognitio Dei per essentiam est naturalis sibi Deo, angelo autem per similitudinem, nobis vero per speculum, id est per speciem aliorum				I	84	2	c.	I	14	14	o.	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	56	3	o.	I	85	4	c.	I	16	5	1	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	62	4	c.	I	89	1	c.	Videre Dei est approbare, ut muneret quod fecerat, non quod alio modo cognosceret, aut placeret ei creatura autequam faceret				Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
3	9	4	c.	I	89	1	c.	I	32	1	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
Deum esse intelligentem probatur multipliciter				I	34	1	2	I	73	3	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	14	1	o.	I	37	2	1	I	74	3	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	26	1	c.	Impossibile est quod primum et per se intellectum a Deo sit aliud quam essentia ejus				I	22	3	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
Intelligere Dei est suum esse et sua essentia				I	14	2	c., 2	I	22	3	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	14	4	o.	I	79	2	c.	Intellectus Dei cognoscens mala non impeditur a consideratione meliorum, sicut fit in nobis, et ejus voluntas ad malum flecti non potest				Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	14	8	c.	Deus intelligit tantum in actu, nihil autem in potentia				I	22	3	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	14	9	c.	I	14	2	c., 2	I	32	1	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	16	5	c.	I	79	2	c.	I	73	3	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.
I	18	3	c., 2	Deus intelligit se				I	22	3	3	Deus scit infinita, etiam scientia visionis				I	86	4	o.
I	18	4	c.	Deus intelligit se				I	22	3	3	Deus per ideam cognoscit omnes condiciones particularium rerum				I	86	4	o.

Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus																												
causat res; nostra vero causatur a rebus et dependet ab eis; sed angelica nec causat nec causatur a rebus	1	14	8	3	2-2	180	5	2	Deus perfectius cognoscitur per gratiam, quam per naturam a nobis	1	12	13	o.	tur, sed per se	1	12	4	3																													
1	14	11	c. fi.	Per illustrationem divini luminis, de facili possunt quaecumque videri	2-2	180	6	3	Intellectus nociter indiget nova illuminatione, respectu supernaturalium, non autem respectu naturalium	1	12	11	1	1	12	2	o	2-2	175	4	c.																										
1	21	2	c.	Cognoscimus essentiam Dei in hac vita, secundum quod repraesentatur in creaturis, non autem ut est in se	1	1	7	1	Solus Deus format mentem per gratiam, et per lumen connaturale, non autem per aliud lumen immediate	1	12	2	o.	1	12	2	o.	1	58	1	c.	Beati vident essentiam Dei oculis corporalibus per accidens, non autem per se																									
1-2	2	3	c.	Solus homo viator cognoscit Deum per creaturas	1	12	12	o.	1	106	1	3	1	62	9	c.	1	106	1	1	3	94	1	3																							
1-2	3	5	1	1	12	12	o.	1	86	2	1	1	112	3	c.	1-2	5	6	3	3	9	3	3	Naturale est homini quod aliquando videat essentiam Dei																							
Deus est cognoscibilis ab omni intellectu creato	1	12	o.	1	12	12	o.	1	106	1	3	Inter Deum et mentem nostram datur medium quoad gradum naturae, non autem ut est objectum beatitudinis	1	12	2	3	3	9	3	3	10	4	1	1	12	1	c.																				
1	12	o.	1-2	93	2	o.	1	13	2	3	1	32	1	c.	1	12	5	c.	1	12	11	1	3	9	2	3	Deus videri non potest per essentiam, nisi videatur Trinitas personarum																				
1-2	93	2	o.	1	13	2	3	1	13	8	2	1	13	10	5	1	1	94	2	c. fi.	1	108	4	c.	2-2	2	8	3	Visio Dei per essentiam, ut est species rerum, est perfectior visione ejus, ut est objectum beatitudinis																		
1-2	3	5	1	1	13	10	5	1	84	7	3	1	84	7	3	1	12	5	7	c.	1-2	5	7	c.	3	10	4	2	Quicumque videt Deum per essentiam, impossibile est quin diligat ipsum																		
Deus potest videre Deum per essentiam	1	12	1	o.	1	12	12	o.	1	84	7	3	1	84	7	3	1	94	2	c. fi.	1	108	4	c.	1-2	5	7	c.	1	60	5	5	Omnes qui vident ipsam Dei essentiam, eodem motu dilectionis moventur in ipsam Dei essentiam, prout est ab aliis distincta, et secundum quod est quoddam bonum commune														
1	12	4	3	1	12	4	3	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	5	7	c.	3	10	4	2	3	10	4	2	1	12	8	3	1	57	5	2											
1	12	4	3	1-2	5	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1	13	2	3	1-2	5	3	c.
1-2	5	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	5	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	5	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	5	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	5	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
3	10	4	2	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
Quimipurus est, non potest intrare in templum Dei; quanto magis nec Deum videre	1-2	109	1	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.			
1-2	109	1	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
Jacob vidit Dominum facie ad faciem et salva facta est anima ejus	1	12	11	c., 1	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.			
1	12	11	c., 1	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
Deus non potest videri per essentiam in hac vita mortali	1	12	11	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.			
1	12	11	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1	13	1	c.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	12	o.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1	13	2	3	1-2	5	3	c.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	5	3	c.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	93	2	o.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	180	5	o.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	180	5	o.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
Cognitio divinae veritatis et bonitatis duplex, scilicet cognitio pure speculativa, et cognitio affectiva seu experimentalis	1	64	1	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.			
1	64	1	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	112	5	c., 1, 5	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
1-2	112	5	c., 1, 5	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	97	2	2	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	97	2	2	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	154	5	c.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	154	5	c.	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	162	3	1	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	7	3	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	12	11	c.	1	13	1	c.	1	13	2	3	1-2	93	2	o.				
2-2	162	3	1	1	12																																										

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
non per similitudines earum, sed per essentiam Dei	1	10	9	o.	1	27	4	c.	1	19	6	c.	1	57	4	c.	fi.						
1	10	10	c.	1	59	2	c.	1	19	5	o.	1	105	4	o.	1	106	2	c.				
3	9	3	3	Voluntas Dei, respectu suae bonitatis, est necessaria, sed respectu creaturarum est ad utrumlibet, et ex necessitate suppositionis	1	19	3	o.	Ratio aliqua est voluntatis Dei, non ex parte ejus, sed ex parte voliti propter aliud	1	19	5	o.	1	111	2	o.	1-2	6	4	1		
Quanto quis limpidius videt essentiam Dei, tanto plura in eo videre potest	1	12	8	c.	1	19	7	4	Voluntas Dei est omnino immutabilis, licet effectus ejus mutentur	1	19	5	o.	1-2	9	6	o.	1-2	80	1	o.		
1	106	1	1	1	19	10	5	c.	1	19	7	o.	1-2	80	3	c.	fi.						
2-2	180	5	3	3	10	2	c.	1	23	6	5	1	111	4	c.	1-2	111	4	c.				
3	10	2	c.	1	41	2	3	1	41	2	3	1	18	1	1	3	18	1	1				
Quilibet videns Deum, videt omnia quae pertinent ad perfectionem intellectus, scilicet species, et genera, et rationes rerum	1	12	8	4	1	46	1	c.	1	19	3	o.	1-2	6	1	3							
1	12	8	4	1	46	2	c.	1	19	7	o.	1-2	9	4	1	1-2	9	4	1				
Res videntur in essentia Dei, seu in Verbo, sicut effectus in causa, et conclusio in principio, scilicet a mente, non autem sicut in speculo	1	12	8	c.	3	46	1	c.	1	23	8	c.	1-2	9	6	c.	1-2	55	4	6			
2-2	173	1	c.	fi.	3	46	2	c.	3	46	2	c.	1-2	80	1	3	1-2	80	1	3			
Pervisionem Dei non solum ratio glorificatur, sed totus homo	1-2	3	3	3	1	19	3	c.	1	19	3	c.	1	109	1	c.	1-2	109	9	c.			
1-2	3	3	3	1	19	4	3	1	19	4	3	1	109	9	c.	2-2	104	4	c.				
Voluntas est in Deo	1	19	1	o.	1	14	2	3	1	19	1	3	1	104	4	c.	1-2	104	4	c.			
3	1	8	1	c.	1	14	4	o.	1	19	2	2	1	6	1	3	1-2	6	1	3			
Voluntas Dei est suum esse; sed differt ab eo secundum rationem	1	19	1	o.	1	19	1	3	1	19	2	2	1	6	1	3	1-2	6	1	3			
1	19	1	c.	1	19	2	o.	1	19	3	c.	1	19	3	c.	1	12	8	c.				
1	19	2	1	1	19	3	c.	1	19	3	c.	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
1	54	2	c.	1	19	4	3	1	19	4	3	1	12	8	c.	1	12	8	c.				
1	61	2	1	1	19	4	3	1	19	4	3	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
Voluntas Dei est sua essentia	1	19	1	3	1	19	1	3	1	19	1	3	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.		
1	20	3	2	1	19	5	2, 3	1	19	5	2, 3	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
1	59	2	c.	1	23	5	c.	1	23	5	c.	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
Voluntas Dei est tantum una numero, licet sit multorum volitorum	1	19	2	4	1	19	5	c.	1	19	5	c.	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.		
1	19	2	4	1	19	5	c.	1	19	5	c.	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
1	19	5	c.	1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
1	27	5	3	1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
1	41	6	c.	1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
Deus communicatur naturam suam per actum voluntatis, non autem creatura, quia in solo Deo idem est intellectus, voluntas et natura	1	27	3	2, 3	1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.		
1	27	3	2, 3	1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6	2	1	19	6	2	1	12	8	c.	2-2	173	1	c.	fi.			
				1	19	6</																	

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
			Voluntas creaturae potest conformari voluntati Dei quadrupliciter, scilicet materialiter, formaliter, effective, et finaliter 1-2 19 10 c., 2				pectu actionum notionalium secundum quas aliqua procedunt secundum rem, non autem respectu aliarum 1 41 4 3				1 42 6 3				
			Voluntas, scientia et actio creaturae, potest et debet conformari voluntati scientiae, et actioni Dei, secundum imitationem, non autem secundum aequiparantiam 1-2 19 9 1				Potentia activa proprie convenit Deo, non autem passiva 1 25 1 0. 1 25 3 1. 1 41 4 2				Potentia generandi in divinis sumitur tripliciter, scilicet active, et passive, et personaliter. Prima convenit soli Patri, secundum tantum Filio, sed tertia cuilibet Personae 1 41 6 1				
			Virtus et rectitudo voluntatis humanae principaliter consistit in hoc, quod divinae voluntati conformetur, et ejus sequatur imperium 2-2 104 4 2				Potentia Dei est principium suae actionis, secundum rationem tantum; sed est principium realiter suorum effectuum 1 25 1 3. 1 41 3 4				Cum Pater sit principium generationis, et Pater et Filius sint principium spirationis, in Patre erit potentia generandi, et in Patre et Filio potentia spirandi 1 41 4 3				
			Conformitas voluntatis humanae ad divinam attenditur secundum voluntatem rationis 3 18 5 c., 2				Potentia Dei est ejus essentia 1 25 1 2				Eadem numero potentia generandi est in Patre ut generet, et in Filio ut generetur 1 41 6 1. 1 42 6 3				
			Ad bonitatem voluntatis humanae requiritur quod conformetur voluntati Dei 1-2 19 9 0.				Potentia Dei est infinita 1 25 2 0.				Deus est omnipotens 1 25 3 0. 3 13 1 c.				
			Quilibet homo tenetur conformare voluntatem suam voluntati Dei, in volitio formaliter, id est secundum rationem communem boni, et in modo, scilicet ex charitate, et effective, id est quod velit id quod Deus vult eum velle, non autem materialiter, id est in quolibet particulari 1-2 19 10 0. 1-2 39 2 3. 2-2 104 4 3				Potentia Dei non est ad malum, quia est sua bonitas 1-2 2 4 1				Deus potest facere quidquid non implicat contradictionem 1 7 2 1. 1 25 3 0. 1 25 4 0. 3 13 1 c.				
			Voluntas beatorum conformatur voluntati Dei, in quolibet volitio 1-2 19 10 1				Circa potentiam Dei fuit duplex error, scilicet quod Deus agit ex necessitate naturae, et quod divina sapientia limitatur ad hunc ordinem rerum qui nunc est 1 25 5 1				Deus potest facere quidquid non implicat contradictionem 1 7 2 1. 1 25 3 0. 1 25 4 0. 3 13 1 c.				
			Potentia proprie convenit Deo 1 25 1 0.				Potentia generandi est in Deo 1 41 4 0.				Deus dispensare non potest ut homini liceat non subdi ordini ejus, etiam in iis secundum quae homines ad invicem ordinantur 1-2 100 8 2				
			Potentia secundum rationem propriam convenit Deo re-				Potentia generandi in Deo est medium inter absolutum, et relativum 1 41 5 0.				Deus potest disponere, agendo praeter ordinem suae providentiae, quoad res subjectas ordini, non autem quoad rationem ordinis quae est in Deo 1 105 6 1 c.				
							Potentia generandi in Deo significat essentiam in recto, et relationem in obliquo 1 41 5 0.				Divina potentia non est ita ordini ejus alligata, quin possit quandoque praeter ordinem causarum secundarum aliquid agere, cum sibi placuerit, ut patet in operibus miraculosis 1 105 1 0. 1 105 2 0. 1 105 3 0. 1 105 4 0. 1 110 2 0.				
							Potentia generandi in divinis non continetur sub omnipotentia Dei				Deus potest disponere, agendo praeter ordinem suae providentiae, quoad res subjectas ordini, non autem quoad rationem ordinis quae est in Deo 1 105 6 1 c.				
											Deus potest facere quidquid non sit conveniens sapientiae et bonitati ejus 1 21 4 c.				
											Deus potest facere quidquid olim fecit, nisi sit impossibile, ratione praeteriti 1 25 4 2				
											Deus non potest reparare virginitatem perditam 1 25 4 3				
											Deus potest facere quae non facit, et dimittere quae facit 1 25 5 0. 3 1 3 3				
											Solus Deus potest mutare formam in formam, et materiam in materiam, et totum in totum 3 75 4 c., 3				
											Deus potest transmutare omnem materiam in quamcumque formam 3 28 1 5				
											Deus potest immediate movere materiam ad formam, et omne corpus ad locum, et intellectum, et voluntatem interiorius eam inclinando 1 105 1 0. 1 105 2 0. 1 105 3 0. 1 105 4 0. 1 110 2 0.				
											Deus non potest facere materiam esse sine forma 1 66 1 0.				
											Deus potest facere raritatem et densitatem esse sine materia 3 77 2 3. 3 77 7 1, 2				
											Deus potest facere angelum non esse				
											Deus non potest immediate facere omnem effectum cujuscumque agentis, sine eo 1 105 2 c. 1 105 6 c.				
											Deus potest immediate facere omnem effectum cujuscumque agentis, sine eo 1 105 2 c. 1 105 6 c.				
											Nullius rei virtus posset aliquid, nisi per virtutem Dei, a quo est omnis virtus, et virtutis conservatio, et ordo ad effectum 1-2 109 2 c.				
											Hoc quod Deus in omnibus operatur secundum modum eorum, non excludit quin Deus quaedam operetur, quae natura operari non potest 1-2 51 4 2				
											Nihil prohibet esse aliquid in potentia divina, quod non vult, et quod non continetur sub ordine quem statuit rebus 1 25 5 1				
											Solus Deus potest facere praeter ordinem et cursum totius naturae 1 105 6 0. 1 106 3 c. 3 43 2 c.				
											Quidquid potest intelligi esse sine alio, Deus potest facere esse sine eo, non autem si posset intelligi, alio non intellecto, ut eius sine bono 1-2 110 4 4				
											Deus potest facere universum et quamlibet creaturam meliorem quam fecerit 1 25 3 0. 1 25 6 0.				
											Quilibet re-creata, Deus potest facere aliam meliorem, bonitate				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			Dicitur ut Verbum convenit tantum in Filio in divinis, sed dicitur ut res, convenit singulari personis, toti Trinitati, essentiae Dei, et omni creaturae				tur habuisse vespere et non mane				1 72 — 0.				portat distinctionem formae
			1 34 1 3				1 63 6 4				1 73 3 1 0.				1 31 2 2
			Dies dicitur dupliciter, scilicet naturalis continens viginti quatuor horas; et artificialis, scilicet a claritate solis				Dies dominicus succedit sabbato ex statuto Ecclesiae, et consuetudine christianorum tantum; ideo observatio eius non est sic arcta, nec figuralis sicut sabbatum, quia veritas etiam in modico praetermitti non debet				1 73 1 1 0.				Differentia est forma generis in quantum facit ipsum esse actu, sed genus est formalis specie, in quantum est universalis
			3 53 2 3				1-2 105 3 4				1 73 2 1 0.				1-2 18 7 2
			Dies naturalis secundum Ecclesiam incipit in media nocte, non autem dies artificialis				2-2 122 4 4				1 73 2 1 0.				Remota differentia non remanet genus idem numero
			3 80 8 5				Dies in qua res creatae sunt, scilicet prima, non debuit benedici, seu sanctificari				1-2 67 5 1 c.				Differentia formalis proveniens ex sola dispositione materiae, non facit diversitatem secundum speciem, sed tantum secundum numerum
			Dies naturalis non terminatur in vespere, sed in mane, secundum Chrysostomum				1 73 3 2				1-2 67 5 1 c.				Differentia formalis proveniens ex sola dispositione materiae, non facit diversitatem secundum speciem, sed tantum secundum numerum
			1 74 3 6				De secunda die non dicitur: Vidit Deus, pluribus rationibus, scilicet vel quia quod ponitur in tertia die refertur etiam ad secundam; vel quia est de iis quae non sunt manifesta populo; vel quia per firmamentum simpliciter, intelligitur aër nebulosus qui non est de partibus principalibus mundi; vel est mystice ex parte numeri, quia dualitas ab unitate recedit				1 50 4 1				1 85 7 2
			1 67 usque 75 0.				1 74 3 3				1 75 7 2				Differentia completiva essentiam generis
			Septem dies fuerunt unum instans secundum cognitionem septem operum Dei in mente angeli, secundum Augustinum; licet, secundum alios, fuerint vere septem dies successive				In tertia die infirmitas terrae removetur, secundum Augustinum				1-2 67 5 1 c.				Differentia et generis secundum considerationem realem et metaphysicalem fundantur super diversas naturas secundum necessarium, non autem logicam
			1 58 6 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 58 7 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 68 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 69 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 1				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 74 1 0.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 74 2 0.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			Diversae res diversimode praefuerunt in operibus septem dierum				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 73 1 3				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 90 4 0.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 91 2 4				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 92 4 3				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 115 3 1				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			Dies primi, scilicet creationis, a luce in noctem computantur propter futurum hominis lapsum, sed e converso triduum Christi in sepulchro, propter reparationem hominis				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			3 51 4 1				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			3 53 2 3 fi.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			Prima dies dicitur				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 71 — 0.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			Dies sexta producantur animalia, quae habent motum in terra, ad ornatum ipsius				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 71 — 0.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			Dies sexta producantur animalia, quae habent motum in terra, ad ornatum ipsius				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.				1 74 3 3				1 50 2 1				Id a quo sumitur differentia, se habet ad illud a quo sumitur genus, ut actus ad potentiam
			1 70 1 c.	</											

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus			
			Distinctio divinarum personarum est minima secundum quantitatem; et est maxima secundum dignitatem et causalitatem				nunciet ea quae ex necessitate eveniunt, vel ut in pluribus, quae humana ratione praenosci possunt ex causis; neque etiam si quis futura aliqua contingentia, Deo revelante, cognoscat; tunc enim non ipse divinat, id est quod divinum est facit, sed magis quod divinum est suscipit				pacta habentur, vel expressa, quia ad hoc invocantur, vel tacita, quia huiusmodi divinatio extenditur ad id ad quod se non potest extendere, erit divinatio illicita et superstitiosa				uno; secunda vero prior; ideo diffinitivitate				petuntur finite, secundae dum habentur appetuntur finite, sed dum non habentur, infinite			
1	40	2	3	2-2	95	1	c. fi.	2-2	95	6	c. fi.	1	30	3	c.	1-2	2	1	c., 3			
			Proprietates in divinis determinant et distinguunt personas, non autem essentiam				Divinatio igitur est indebita usurpatio praenunciandi futuri eventus				Divinatio semper est peccatum, quia semper in malam partem accipitur, secundum Hieronymum				Continuum mathematicum dividitur in infinitum secundum eandem proportionem; non autem secundum eandem quantitatem, sed per minorem				1-2	30	4	o.
1	40	1	2	2-2	95	1	c. fi.	2-2	95	1	o.	1	48	4	3	1-2	85	2	c.			
			Personae divinae constituuntur et distinguuntur per origines; sed primo et principaliter per relationes				Considerare huiusmodi effectus contingentes in se ipsis antequam fiant, non est alicujus divini, sed est Dei proprium, qui solus in sua aeternitate videt ea quae futura sunt quasi praesentia				Omnia divinationis proveniunt ex operatione daemonum, ideo est species superstitiosis				Unumquodque potest per se dividitur, secundum illud quod in ejus ratione continetur, non autem per alia				2-2	188	7	c.
1	40	2	c. fi.	2-2	95	1	c. fi.	2-2	95	1	c. fi.	1-2	95	4	c.	2-2	50	3	1			
			Relatio utrelatio non constituit, nec distinguit personas divinas, sed ut divina				Si quis huiusmodi futura praenunciare, aut praenoscere quocumque modo praesumpserit, nisi Deo revelante, manifeste usurpat sibi quod Dei est, et ex hoc aliqui divini dicuntur				Genus divinationis triplex, scilicet necromantia, augurium, et sortilegium, quorum quodlibet multas habet species				Res dividitur per se per id solum quod convenit ei secundum genus				2-2	188	7	c.
1	10	2	o.	2-2	95	1	c.	2-2	95	2	o.	1-2	18	7	c.	2-2	126	1	3			
			Remotis relationibus, personae divinae non distinguuntur				Divinatio est species curiositatis, ratione finis; sed quoad modum operis, est species superstitiosis				Divinatio triplex, scilicet necromantia, augurium, et sortilegium, quorum quodlibet multas habet species				Partes divisionis univoce sunt coaequae secundum rationem generis, licet altera earum sit prior secundum rem; sed in analogis, una earum semper est prior re et ratione				2-2	117	1	1
1	40	3	o.	2-2	95	1	c.	2-2	95	2	1	1-2	61	1	1	2-2	126	1	3			
3	3	3	3	2-2	95	1	c.	2-2	95	3	o.	1	77	4	1	2-2	186	3	4			
			Relationes divinae distinguuntur ab invicem realiter, re relativa, non autem re absoluta				Divini enim dicti sunt, secundum Isidorum, quasi Deo pleni; divinitate enim se plenos simulant, et astutia quadam fraudulentiae hominibus futura conjunctant				Divinationis facta per invocationem daemonum, per astra, somnia, auguria, vel sortes, non est licita, sed superstitiosa				Omnia pluralitas sequitur aliquam divisionem				2-2	188	7	c.
1	28	3	o.	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	30	3	c.	2-2	117	1	1			
1	30	1	c.	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	30	3	c.	2-2	126	1	3			
1	30	2	c.	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	30	3	c.	2-2	126	1	3			
			DIUTURNITAS auget amorem amici praesentis, absentis autem diminuit				Homo habet naturalem inclinationem ad cognoscendum futura secundum modum humanum, non autem secundum indebitum divinationis modum				Daemones possunt divinari verum tripliciter, scilicet subtilitate naturae, revelatione, et experientia				Divisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, et secundum rationem, ut species animalis et coloris; aliqua simul secundum rationem; sed unum est prius secundum rem, ut species numeri, figurae, et motus; aliqua quorum unum est prius alio secundum rem, et secundum rationem, ut substantia accidente				2-2	186	3	4
2-2	49	2	2	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	30	3	c.	2-2	188	7	c.			
			Diversitas. In Deo nulla est diversitas				Divinationem dicitur ab ordinata participatione alicujus divini, sed ab indebita usurpatione ejus quod Dei est				Divinum praedicatur de essentia, et de personis divinis				Divisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, et secundum rationem, ut species animalis et coloris; aliqua simul secundum rationem; sed unum est prius secundum rem, ut species numeri, figurae, et motus; aliqua quorum unum est prius alio secundum rem, et secundum rationem, ut substantia accidente				2-2	188	7	c.
1	31	2	c., 1	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
			Diversitas speciei sumitur a forma				Divinationem dicitur ab ordinata participatione alicujus divini, sed ab indebita usurpatione ejus quod Dei est				Divinum praedicatur de essentia, et de personis divinis				Divisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, et secundum rationem, ut species animalis et coloris; aliqua simul secundum rationem; sed unum est prius secundum rem, ut species numeri, figurae, et motus; aliqua quorum unum est prius alio secundum rem, et secundum rationem, ut substantia accidente				2-2	126	1	3
1-2	23	1	c.	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
1-2	54	1	1	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
			Materia secundum se diversificat genus; sed distinctio materiae per quantitatem diversificat tantum in dividua				Divinationem dicitur ab ordinata participatione alicujus divini, sed ab indebita usurpatione ejus quod Dei est				Divinum praedicatur de essentia, et de personis divinis				Divisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, et secundum rationem, ut species animalis et coloris; aliqua simul secundum rationem; sed unum est prius secundum rem, ut species numeri, figurae, et motus; aliqua quorum unum est prius alio secundum rem, et secundum rationem, ut substantia accidente				2-2	126	1	3
1	20	4	c.	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
1-2	23	1	c.	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
1-2	54	1	1	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
			Diversitas materiae diversificans formam diversificat speciem				Divinationem dicitur ab ordinata participatione alicujus divini, sed ab indebita usurpatione ejus quod Dei est				Divinum praedicatur de essentia, et de personis divinis				Divisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, et secundum rationem, ut species animalis et coloris; aliqua simul secundum rationem; sed unum est prius secundum rem, ut species numeri, figurae, et motus; aliqua quorum unum est prius alio secundum rem, et secundum rationem, ut substantia accidente				2-2	126	1	3
2-2	154	1	1	2-2	95	1	c.	2-2	95	1	c.	1	77	4	1	2-2	126	1	3			
			Divinatio non dicitur si quis praec-				Divinationem dicitur ab ordinata participatione alicujus divini, sed ab indebita usurpatione ejus quod Dei est				Divinum praedicatur de essentia, et de personis divinis				Divisorum ex opposito aliqua sunt simul secundum rem, et secundum rationem, ut species animalis et coloris; aliqua simul secundum rationem; sed unum est prius secundum rem, ut species numeri, figurae, et motus; aliqua quorum unum est prius alio secundum rem, et secundum rationem, ut substantia accidente				2-2	126	1	3

Docere est actus vitae activae quoad actum exterioriorem, et interioriorem, ut dirigit ad opus; sed est actus contemplativus, secundum actum interioriorem absolute

Par.	Qu.	Art.	Locus
et alium in patria			
1-2	68	6	2
Omnia septem dona in patria habebunt actus suos circa ea quae pertinent ad vitam contemplativam, non autem circa ea quae pertinent ad vitam activam			
1-2	68	6	3
Omnia septem dona manent in beatis secundum essentiam, non circa idem, nec cum eodem actu			
1-2	68	6	o.
2-2	8	7	o.
2-2	139	1	2
3	7	7	3
Dona Dei secundum diversas rationes emanant a bonitate, misericordia, liberalitate et iustitia			
1	21	3	c.
2-2	31	1	2, 3
Præcipuum omnium donorum Dei fuit Filius ejus			
1-2	102	3	c.
Remissio peccatorum est majus donum Dei quam innocentia ex parte recipientis, sed e converso ex parte dati; ideo poenitens magis tenetur ad gratiarum actiones quam innocens			
1	20	4	4
2-2	106	2	o.
3	88	2	3
3	89	1	3
DORMIENS quandoque syllogizat, licet semper cum aliquo errore			
1	84	8	2
2-2	154	5	2
Interdum similitudinibus rerum inhaeremus, sicut rebus ipsis, ut patet in dormientibus			
1	55	5	3 fi.
2-2	154	5	c.
DOTES animae sunt tres, scilicet visio, fructus, et comprehensio. Et dotes corporis sunt quatuor, scilicet subtilitas, agilitas, claritas, et impassibilitas			
1	12	7	1
3	45	1	3

Par.	Qu.	Art.	Locus
Dotēs corporis procedunt ex virtute animae glorificatae, secundum quod anima causat quatuor in corpore, scilicet esse substantiale, vires, formas secundarias, scilicet accidentales, et motum expeditum			
3	28	2	3
3	45	2	c.
Christus ante resurrectionem non habuit dotes corporis secundum habitum, sed tantum actus supernaturaliter, contra Ugonem de Sancto Victore			
3	28	2	3
3	45	1	3
3	45	2	o.
3	81	3	c.
Aliquibus donis, quae a theologis dotes appellantur, ornabuntur beati in paradiso			
S.	95	1	o.
Beatitude et dos realiter inter se differunt			
S.	95	2	c.
Si Christo aliquomodo competat habere dotes, non ita proprie sicut aliis sanctis competit, cum tamen ea quae dotes vocantur, excellentissime ei conveniant			
S.	95	3	c.
Dotēs proprie non competunt angelis, sicut et hominibus, sed metaphorice			
S.	95	4	o.
Convenienter tres assignatae sunt animae dotes, scilicet visio quae fidei, comprehensio quae spei, fructus quae charitati respondet			
S.	95	5	c.
Dubitatio dicitur dupliciter, scilicet motus rationis supra utramque partem contradictionis, cum formidine determinandi alteram partem ejus, et formido affectus ad			

Par.	Qu.	Art.	Locus
aliquod terribile sustinendum. Prima non fuit in Christo, sed secunda, non secundum rationem, sed secundum sensuositatem			
3	18	4	1, 2
Dubitatio non potest esse in Deo, nec in angelis			
3	18	4	1
Dubitatio duplex, scilicet infidelitatis, et admirationis. Secunda fuit in Matre Christi, non autem prima			
3	27	4	2
3	30	4	2
Dubia de personis debent in meliorem partem interpretari determinando, de rebus autem in partem veriorē, supponendo			
2-2	60	4	o.
DUELUM est illicitum; et magis convenit ei ratio sortium quam iudicio cum ferro candendi. Iudicia tamen huiusmodi sunt prohibita, quia sunt de occultis, quae divino iudicio reservantur			
2-2	95	8	3
DULCEDO. Deus quandoque abscondit dulcedinem suam a bonis, ut eam ardentius quaerant			
1-2	112	5	c.
DULIA est honor et servitus debita creaturae, sed latría est honor et servitus debita soli Deo; ideo differunt specie			
2-2	103	3	o.
Dulia sumitur dupliciter, scilicet communiter, ut exhibet reverentiam omni homini, ratione cuiuscumque excellentiae vel propriae, scilicet tantum, ut reverentiam exhibent servi domino. Prima habet diversas species secundum diversitatem excellentiae, ut pie-			

Par.	Qu.	Art.	Locus
tatem, observantiam et huiusmodi; non autem secunda, sed est species observantiae, quae est ad omnes dignitate excellentes			
2-2	103	3	c.
2-2	103	4	o.
Duo dicitur, quia habens dualitatem non in alio, sed in seipso de quo praedicantur duo			
3	17	1	6
Duo aliquando pro uno accipiuntur			
1	70	1	c.
Unum aliquando habet vim duorum			
1	39	2	c., 4
DUPPLICITAS cordis est aliud ostendere, et aliud intendere			
2-2	109	2	4
2-2	111	3	2
Duplicitas, ut est veritabilis animi ad diversa, est aliud consequens ad luxuriam, sicut et inconstantia			
2-2	53	6	2
DURATIO. Protenso durationis videtur attendi secundum operationem, magis quam secundum esse, sicut et tempus est numerus motus			
1	10	1	2
Duratio poenae respondet culpae ex parte maculae, et non ex parte actus			
1-2	87	4	3
Duratio poenae non respondet durationi culpae, nec in iudicio divino, nec humano			
1-2	87	3	1
Duratio Dei aeternitas, et essentia ejus, sunt eadem res			
1	10	2	o.
DURITIES est in sacramento Eucharistiae sine materia			
3	77	7	2

E

Eadem eidem sunt eadem inter se, tunc solum

Par.	Qu.	Art.	Locus
quando in tertio sunt eadem res et ratione			
1	28	3	1
EBRIETAS dicitur dupliciter, scilicet defectus rationis, ex nimio potu vini, et actus causans eum. Secunda est peccatum, non autem prima			
2-2	150	1	o.
Ebrietas nescientis potentiam vini non est peccatum; scientis autem, sed non credentis inebriari, est peccatum veniale; aliter vero est peccatum mortale			
1-2	88	5	1
2-2	150	1	o.
2-2	150	2	o.
Dans vinum pro dano ad ebrietatem, scienter peccat			
2-2	150	1	2
Ebrietas est species gulae divisa contra commensationes			
2-2	150	1	c.
Ebrietas non est gravissimum peccatum			
2-2	150	3	o.
Ebrietas voluntaria in sua causa non excusatur totaliter a peccato, nec totaliter excusatur sequens peccatum			
1-2	77	7	c., 3
Ebrietas sine peccato tollit totam culpam actus sequentis, sicut forte accidit de Lot et Noë			
2-2	150	1	c.
2-2	150	4	c.
Loth culpandus est non quantum ille incestus, sed quantum ebrietas meruit			
2-2	150	4	c. fi.
Ebrietas cum peccato dimittit culpam actus sequentis, in quantum dimittit voluntarium			
1-2	76	4	2, 4
2-2	150	4	o.
Vitium contrarium ebrietatis est peccatum, scilicet abstinere a vino, in magnum gravat			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
est idem	1	14	15	3	quia in quibus non oportet, est vitiosum	2-2	120	1	1	utilitatem plebis	2-2	185	1	1	plus, nisi forte delinquat in re aliqua exempta, puta in administratione bonorum alicujus monasterii exempti; sed si aliquis exemptus committit furtum, vel homicidium, vel aliquid hujusmodi, potest per ordinarium condemnari	2-2	67	1	3
ENUNCIATIO fit a nobis tantum propter cognitionem habendam	1	14	14	c.	2-2	120	1	1	1	Episcopi et presbyteri olim non differabant secundum nomina	2-2	184	6	1	Episcopus tenetur ingredi religionem quam vovit	2-2	189	3	1
1	14	14	c.	Epicycli et eccentrici circuli probantur in astrologia rationabiliter, non autem demonstrative	1	32	1	2	Episcopus tenetur ingredi religionem quam vovit	2-2	189	3	1	Monachus episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	88	11	4	
2-2	1	2	2	Episcopus nomen operis est, et non honoris	2-2	185	1	1	Intelligendum est in nomine episcopatus, bonum opus, id est actio plebi utilis	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
1	51	1	c.	Episcopus nomen operis est, et non honoris	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
Epicheja, id est bona animositas, est idem quod securitas; ideo est pars potentialis fortitudinis	2-2	128	1	6	Episcopus nomen operis est, et non honoris	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.
2-2	128	1	6	Epicheja est virtus specialis, et pars potentialis justitiae	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
2-2	80	—	5	Epicheja est pars subjectiva justitiae communiter dictae, quae per prius praedicatur de ea quam de justitia legali, quae dirigitur secundum epichejam, quae est superior regula humanorum actuum	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
2-2	120	—	o.	Epicheja est pars subjectiva justitiae communiter dictae, quae per prius praedicatur de ea quam de justitia legali, quae dirigitur secundum epichejam, quae est superior regula humanorum actuum	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
2-2	128	—	1, 6	Epicheja est pars subjectiva justitiae communiter dictae, quae per prius praedicatur de ea quam de justitia legali, quae dirigitur secundum epichejam, quae est superior regula humanorum actuum	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
2-2	120	2	2	Epicheja est pars subjectiva justitiae communiter dictae, quae per prius praedicatur de ea quam de justitia legali, quae dirigitur secundum epichejam, quae est superior regula humanorum actuum	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
2-2	120	1	o.	Epicheja est pars subjectiva justitiae communiter dictae, quae per prius praedicatur de ea quam de justitia legali, quae dirigitur secundum epichejam, quae est superior regula humanorum actuum	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.	
Epiches non deserit jussum simpliciter, sed justum lege determinatum. Nec opponitur severitati, quae sequitur veritatem legis, in quibus oportet,	2-2	120	2	2	Epicheja est pars subjectiva justitiae communiter dictae, quae per prius praedicatur de ea quam de justitia legali, quae dirigitur secundum epichejam, quae est superior regula humanorum actuum	2-2	185	1	1	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	1	o.	Episcopus tenetur ad observantias regulares, scilicet ad continentiam, paupertatem, habitum, et alia, nisi impediatur officium ejus, ut silentium, solitudo, abstinentiae, et vigiliae graves, in quibus potest ipse secum dispensare, sicut et praelati in religione	2-2	185	8	o.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			Forma consecrationis corporis Christi est haec, scilicet: Hoc est enim corpus meum; tamen dimittens alia verba, peccat graviter				ponentem rem significatam				que diffundi, non quia tangat sanguinem Christi, secundum proprias ejus dimensiones, sed secundum dimensiones sacramentales, sub quibus continetur				autem est e converso	
3	60	8	c.	3	78	5	o.	3	75	6	c.	3	75	8	c., 3	
3	75	2	c.				In praedictis formis, et in qualibet alia forma sacramentali est aliqua virtus instrumental's, non quidem principalis, nec secundum esse completum, sed intentionalis				Nec est simile de aqua benedicta, cui additur aqua non benedicta, et de vino consecrato, quia illa benedictio nullam immutationem facit circa substantiam aquae, sicut facit consecratio vini	3	75	8	3	fi.
3	78	2	o.	3	78	4	o.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
3	78	5	c.	3	78	5	c.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
3	83	4	1				Forma Eucharistiae importat solum consecrationem materiae, et profertur in persona Christi, sed formae sacramentorum important usum materiae, et profertur in persona ministri	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
3	84	3	c.	3	78	4	o.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
			Singulae particulae hujus formae convenienter ordinantur	3	78	5	c.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
3	78	2	o.	3	78	1	c.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
			<i>Exit</i> non est de forma Eucharistiae, sed dimittens ipsum ex negligentia, vel contemptu, peccat, quia est de consuetudine Romanae Ecclesiae, data a Petro apostolo	3	78	4	c.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
3	60	8	c.	3	78	5	c.	3	75	4	o.	3	77	8	3	fi.
3	78	2	5	3	78	2	2	3	75	6	o.	3	77	8	3	fi.
			Forma Eucharistiae convenienter significatur, scilicet: in facto esse, non autem in fieri	3	78	2	2	3	75	6	o.	3	77	8	3	fi.
3	78	2	o.	3	82	5	c., 2	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Haec verba: Et elevatis oculis, et caetera, et manducate, et caetera, convenienter praemittuntur formae Eucharistiae	3	82	7	3	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	1	c., 4	3	83	1	3	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Forma consecrationis sanguinis Christi est haec, scilicet: Hic est enim calix sanguinis mei, novi et aeterni Testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis et pro multis effundetur, in remissionem peccatorum	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	3	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Singulae particulae hujus formae convenienter positae sunt	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	3	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Formae praedictae non se mutuo expectant, sed utraque operatur sine altera	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	6	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Formae praedictae continent veritatem factivam rei, non praesup-	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	6	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			ponentem rem significatam	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	6	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Christus eadem forma consecravit, qui et nos, quam dedit Ecclesiae, et tantum semel protulit	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	78	1	1	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Substantia panis et vini non manet post consecrationem, cujus oppositum est impossibile et haereticum	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	2	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	1	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	5	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			In conversionibus naturalibus, illud quod convertitur, corrumpitur, et illud in quod convertitur, generatur, vel augetur, vel restauratur; sed hic Christus nullo modo mutatur	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	4	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	2	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Nec substantia panis et vini annihilatur, nec convertitur in praecedentem materiam	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	3	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Sed convertitur tota in totum corpus Christi	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	4	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	2	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Quantitas panis non convertitur in quantitatem corporis Christi, sed manet sicut caetera accidentia	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	1	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	4	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Nec quantitas vini convertitur in quantitatem sanguinis Christi, sed manet sicut caetera accidentia	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	1	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	4	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Si post calicis consecrationem aliquid vinum mittatur in calicem, illud quidem non transit in sanguinem, nec sanguini commiscetur, sicut Innocentius tertius dicit, in quadam Decretali	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	c., 1, 3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Quod quidem intelligendum est, quando non fit tanta permistio vini vel liquoris extranei, quod sanguis Christi desinat esse sub toto; tunc enim dicitur undi-	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			que diffundi, non quia tangat sanguinem Christi, secundum proprias ejus dimensiones, sed secundum dimensiones sacramentales, sub quibus continetur	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Nec est simile de aqua benedicta, cui additur aqua non benedicta, et de vino consecrato, quia illa benedictio nullam immutationem facit circa substantiam aquae, sicut facit consecratio vini	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Forma substantialis panis et vini non manet post consecrationem	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	4	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	1	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	6	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Forma substantialis panis et vini convertitur in formam corporis Christi	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	2	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Quantitas panis non convertitur in quantitatem corporis Christi, sed manet sicut caetera accidentia	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	1	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	4	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Nec quantitas vini convertitur in quantitatem sanguinis Christi, sed manet sicut caetera accidentia	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	1	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	4	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Si post calicis consecrationem aliquid vinum mittatur in calicem, illud quidem non transit in sanguinem, nec sanguini commiscetur, sicut Innocentius tertius dicit, in quadam Decretali	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	c., 1, 3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Quod quidem intelligendum est, quando non fit tanta permistio vini vel liquoris extranei, quod sanguis Christi desinat esse sub toto; tunc enim dicitur undi-	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			que diffundi, non quia tangat sanguinem Christi, secundum proprias ejus dimensiones, sed secundum dimensiones sacramentales, sub quibus continetur	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Nec est simile de aqua benedicta, cui additur aqua non benedicta, et de vino consecrato, quia illa benedictio nullam immutationem facit circa substantiam aquae, sicut facit consecratio vini	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	8	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Forma substantialis panis et vini non manet post consecrationem	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	4	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	o.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	1	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	77	6	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Forma substantialis panis et vini convertitur in formam corporis Christi	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	75	6	2	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Quantitas panis non convertitur in quantitatem corporis Christi, sed manet sicut caetera accidentia	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	1	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	4	c.	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
			Nec quantitas vini convertitur in quantitatem sanguinis Christi, sed manet sicut caetera accidentia	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3	77	8	3	fi.
3	76	1	3	3	84	2	c.	3	77	6	c.	3				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
naturali concomitantia, id est realiter conjunctum Christo				Accidentia corporis Christi intrinsecasunt in hoc sacramento; non autem accidentia per comparationem ad extra, ut ubi et situs				guine, et e converso, et utrumque sine anima				raculose				tas loci, temporis, et paramentorum; tamen talis graviter peccaret, et degradandus esset						
3 76 1 o.				3 76 5 3				3 76 1 1				3 76 7 c., 2				3 85 3 1						
3 76 2 c.				3 81 3 c.				3 76 2 c.				Intellectus viatoris non potest comprehendere nec videre: Christum in hoc sacramento				De poenitentia amittentis Eucharistiam, vel cuius negligentia brutum sumit eam, vel sanguis stillat extra, vel evomentis						
3 76 3 c.				3 81 4 c., 1				3 81 4 o.				3 76 7 c.				3 83 6 7						
3 76 4 c.				Christus est sub duplici specie Eucharistiae, triplici ratione, scilicet ad representandum passionem ejus, ut sit cibus et potus, et ad salutem corporis et animae				3 81 4 o.				Non baptizati peccant videndo Eucharistiam, non autem christiani, licet sint peccatores				3 80 4 4						
3 81 4 2, 3				Christus in Eucharistia continetur sub aliena specie, ad vitandum horrorem, et derisionem, et propter meritum fidei				3 76 7 o.				3 76 8 c.				3 82 1 o.						
Anima Christi et divinitas ejus sunt in hoc sacramento, secundo modo tantum				3 75 5 o.				3 76 8 c.				Quando in hoc sacramento apparet puer vel caro, est ibi vere corpus Christi, sed non videtur in specie propria				3 82 2 o.						
3 76 1 1				Corpus Christi est localiter in uno tantum loco, scilicet in coelo; sed ut in sacramento significante et continente est alibi, non tamen ubique				3 76 8 o.				Quando sic apparet omnibus, non debet sumi, sed debet cum reliquiis poni				Mali sacerdotes, etiam schismatici, haeretici, excommunicati, et degradati possunt consecrare, sed peccant graviter						
3 76 2 c.				3 75 1 3				3 82 4 3				Tunc sacerdos, secundum aliquos, debet iterum celebrare, vel, secundum alios, sufficit spiritualis manducatio				3 64 9 2, 3						
3 81 4 3				3 75 4 c.				3 82 5 o.				3 75 5 o.				3 82 5 o.						
Caro, et os, et hujusmodi, sunt sub specie vini, secundo modo tantum, et sub specie panis, primo modo; sanguis vero e converso				3 76 5 o.				3 76 8 o.				Corpus Christi est localiter in uno tantum loco, scilicet in coelo; sed ut in sacramento significante et continente est alibi, non tamen ubique				3 82 7 o.						
3 76 1 2				3 76 6 c., 1				3 76 8 o.				3 81 1 2				3 82 8 o.						
3 76 2 c., 3				3 81 1 2				Quando sic apparet omnibus, non debet sumi, sed debet cum reliquiis poni				Locus Eucharistiae non est vacuum, nec plenus corpore Christi, sed speciebus sacramentalibus, per naturam dimensionum, vel miraculose				3 82 9 o.						
3 78 6 1				Christus in sacramento non est ut in loco circumscriptive, nec diffinitive				3 82 9 o.				3 76 1 3				3 82 9 o.						
3 81 4 2				Christus ad motum sacramenti non movetur per se, nec per accidentia				3 82 9 o.				3 76 3 c.				3 82 9 o.						
Quantitas tota, et alia accidentia Christi sunt in hoc sacramento, secundo modo tantum				Christus dedit in sacramento discipulis corpus suum passibile				3 82 9 o.				3 76 4 o.				3 82 9 o.						
3 76 1 3				3 81 3 o.				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 3 o.				In triduo corpus Christi si quis consecrasset, fuisset corpus sine san-				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 5 3				3 81 1 2				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 5 o.				Christus est sub duplici specie Eucharistiae, triplici ratione, scilicet ad representandum passionem ejus, ut sit cibus et potus, et ad salutem corporis et animae				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 6 1				3 81 1 2				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 6 c., 1				Christus in sacramento non est ut in loco circumscriptive, nec diffinitive				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 81 1 2				Christus ad motum sacramenti non movetur per se, nec per accidentia				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
Tota quantitas Christi est indifferenter sub magna et parva quantitate specierum				Christus dedit in sacramento discipulis corpus suum passibile				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 1 3				3 81 3 o.				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 3 c.				In triduo corpus Christi si quis consecrasset, fuisset corpus sine san-				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 4 o.				3 81 1 2				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
Totus Christus est sub qualibet parte utriusque speciei				Christus est sub duplici specie Eucharistiae, triplici ratione, scilicet ad representandum passionem ejus, ut sit cibus et potus, et ad salutem corporis et animae				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 2 o.				3 81 1 2				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 3 o.				Christus in sacramento non est ut in loco circumscriptive, nec diffinitive				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 78 6 1				Christus ad motum sacramenti non movetur per se, nec per accidentia				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 79 1 3				Christus dedit in sacramento discipulis corpus suum passibile				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 80 12 3				3 81 3 o.				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
Accidentia corporis Christi sunt in hoc sacramento, mediante substantia, nec habent immediatam habitudinem ad hoc sacramentum, nec ad corpora circumstantia, ideo non possunt immutare medium				In triduo corpus Christi si quis consecrasset, fuisset corpus sine san-				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 76 7 c.				3 81 3 o.				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 81 3 c.				3 81 1 2				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						
3 81 4 c.				Christus est sub duplici specie Eucharistiae, triplici ratione, scilicet ad representandum passionem ejus, ut sit cibus et potus, et ad salutem corporis et animae				3 82 9 o.				3 81 3 3				3 82 9 o.						

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
imprimi caractere				Eucharistiae				adulti, vel Ecclesiae, ut parvuli				picheja, scilicet voluntaria justificatio				damnatur in concilio Calcedonensi			
3 63 6 c.				3 79 1 c.				3 73 3 c., 1				2-2 80 — 4, 5				3 2 2 c.			
3 80 1 3				3 83 1 c.				3 79 1 1				EUPSYCHIA est virtus specialis, scilicet constantia, et est pars potentialis fortitudinis				3 54 3 c. fi.			
3 80 10 1				Per baptismum datur primus actus vitae spiritualis, sed per Eucharistiam datur complementum ejus				3 80 1 3				2-2 128 — 6				3 54 3 c. fi.			
Sine manducatione spirituali Eucharistiae non potest esse salus				3 79 1 c.				3 80 11 c.				EUSEBIA est idem quod religio				3 54 3 c. fi.			
3 80 11 c.				3 79 6 c.				Eucharistia praeservat a peccato dupliciter, scilicet interius reprobando per gratiam, et exterius repellendo omnem impugnationem daemonum, per passionem Christi, cuius est signum				2-2 80 — 4				3 54 3 c. fi.			
Eucharistia, in quantum est sacramentum, prodest tantum sumentibus; sed ut est sacrificium, prodest etiam aliis				3 79 8 c., 2				3 79 6 o.				EUSTOCHIA est pars prudentiae, bene contentans omnia solertia medium				1-2 106 4 4			
3 80 11 c.				3 82 2 3				3 79 8 o.				In Eustochia est tantum in operativis, solertia verotam in his quam in speculativis, et tam in necessariis quam in contingebus				1-2 106 4 4			
Eucharistia, in quantum est sacramentum, prodest etiam aliis				Eucharistia facit omnem effectum vitae spiritualis, ad similitudinem cibi corporalis, quia sustentat, auget, reparat et delectat				3 79 8 o.				2-2 48 — c.				1-2 108 3 3			
3 80 11 c.				3 79 1 o.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Eucharistia, in quantum est sacramentum, prodest etiam aliis				3 79 8 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 78 3 8				3 81 1 3				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 5 c.				Corpus Christi offertur pro salute corporis, et sanguis pro salute animae, secundum similitudinem; secundum rem vero, utrumque offertur pro utroque				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 7 o.				3 79 1 o.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Eucharistia est sacramentum passionis, et mortis Christi, in quantum perficit hominem in unione ad Christum passum				3 79 1 o.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 3 3				3 79 8 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 5 2				3 81 1 3				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Eucharistia est memoriale passionis Christi				Effectus Eucharistiae est adeptio gloriae, non quidem statim, sed in quantum dat virtutem pervenienti ad gloriam				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 66 9 5				3 79 1 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 4 o.				3 74 1 o.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 5 o.				3 76 2 1				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 74 1 c.				3 79 1 3				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 76 2 2				Effectus Eucharistiae est adeptio gloriae, non quidem statim, sed in quantum dat virtutem pervenienti ad gloriam				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 1 c.				3 79 1 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Eucharistia ordinatur ad refectionem mentis				3 74 1 o.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 1 c.				3 76 2 1				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 2 c.				3 79 1 3				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 8 c.				In Eucharistia confertur gratia habitualis, et excitat fervor actualis devotionis				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Hoc sacramentum non habet suos effectus, nisi in conjunctis eis per fidem et charitatem				3 79 1 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 2 2				3 69 1 2				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Eucharistia est sacramentum charitatis Christi expressivum, et charitatis nostrae factivum				3 69 4 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 73 3 3				3 69 7 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 75 1 c.				Sumens Eucharistiam sacramentaliter consequitur majorem gratiam quam prius sumendo spiritualiter tantum				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 78 3 6				3 80 1 3				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 1 c.				Eucharistia gratiam causat, auget, et excitat eam et virtutes in actum				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
2 79 4 c., 2				3 79 1 o.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Effectus non principalis Eucharistiae, sed consequens augmentum charitatis, est diminutio fomis				3 79 4 c.				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
3 79 6 3				Nullus habet gratiam ante assumptionem Eucharistiae, nisi ex voto ad eam proprio, ut				3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			
Quidquid est effectus passionis Christi est effectus								3 79 8 o.				2-2 49 4 c.				1-2 108 3 3			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			effectus gratiae, scilicet in visu, auditu, et affectu				et secundam negativam; sub prima licet descendere, sub secunda vero non				fiat miles, vel ad bigamiam transcat. Et octupliciter potest absolvi ab episcopo, scilicet: in articulo mortis, quia tunc a qualibet excommunicatione potest quisque a quolibet sacerdote absolvi, si sit ostiarius alicujus potentis, et non ex odio vel proposito percussit, si percussus sit mulier, si sit servus, et dominus laederetur de ejus absentia, qui non est in culpa, si regularis regularem, nisi sit enormis excessus, si sit pauper, si sit impubes vel senex, vel valetudinarius, et si habeat inimicitias capitales				excommunicatio nis ita ut error ille irritam faciat sententiam, nullius est effectus				quoque est, aliquando majori, nonnunquam minori excommunicatione	
1-2	79	3	c. fi.	1	31	4	sc.	1	21	4	o.	1	23	2	c.					
			Excaecatio et obduratio quoad primum sunt peccata, sed quoad secundum sunt poenae; et primum est causa secundi; et homo fit deterior primo, non autem secundo				Dictio exclusiva addita principali agenti, non excludit instrumentum				Cum quis profaliso crimine in judicio probato excommunicatur, si humiliter sustinet humilitatis meritum, recompensat excommunicationis damnum				Tantum participans excommunicato in crimine vel in divinis, seu in Ecclesiae contemptum peccat mortaliter					
1-2	79	3	o.	3	78	4	1	3	21	4	c.	3	23	3	o.					
			Excaecatio est effectus divinae reprobationis				Dictio exclusiva non excludit partes, nec universalis, et alia quae sunt de intellectu subjecti, nisi differant supposita				Soli episcopi et majores praelati excommunicare possunt, qui habent jurisdictionem in foro judiciali				Excommunicatum minori excommunicatione potest quilibet sacerdos absolvere, non autem majori, sive sit a jure vel ab homine lata; sed ei qui sententiam tulit subicitur, nisi in articulo mortis					
1-2	79	4	c.	1	31	4	3	1	21	4	c.	1	23	1	o.					
			Excaecatio de se ordinatur ad damnationem, sed ex misericordia Dei ordinatur ad salutem, non quidem omnium, sed praedestinatorum tantum				Dictio exclusiva, addita uni relativorum, excludit aliud, et omne quod est in alio supposito				Etiam non sacerdotes possunt excommunicare, modo jurisdictionem habeant in foro contentioso				Potest quis invitus absolvi ab excommunicatione, cum sit poena, non autem a peccato, cum sit voluntarium					
1-2	79	4	o.	1	31	4	3	1	22	1	o.	1	24	1	o.					
			Malitia est causa excaecationis meritoria, sicut culpa est causa poenae				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Absolutus ab una excommunicatione, ab omnibus absolutus intelligitur, si sint ab uno iudice latae, nisi aliter fuerit expressum, non autem si sint a diversis iudicibus factae					
1-2	79	3	3	2-2	64	7	c.	2-2	22	2	c.	2-2	24	2	o.					
			Daemon dicitur excaecare, in quantum inducit ad culpam, quae est causa meritoria excaecationis				Participare cum excommunicatis, conceditur quintupliciter, scilicet utile, lex, humile, res ignorata, necesse				Excommunicatio major est separatio a communione Ecclesiae quoad fructum et suffragia generalia				Excusatio aggravat omne peccatum					
2-2	15	1	c., 2	2-2	24	1	1	2-2	22	3	c.	2-2	24	3	c.					
			Daemon dicitur excaecare, in quantum inducit ad culpam, quae est causa meritoria excaecationis				Participare cum excommunicatis, conceditur quintupliciter, scilicet utile, lex, humile, res ignorata, necesse				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					
1-2	79	3	3	2-2	39	4	2	2-2	23	1	c.	2-2	24	2	o.					
			EXCANDESCENCIA magis pertinere videtur ad primam speciem irae, scilicet ad fel. quae perficitur secundum velocitatem irae, quam ad tertiam speciem, scilicet furorem				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					
1-2	46	8	2	2-2	31	2	3	2-2	23	1	c.	2-2	24	3	c.					
			EXCEDERE. Quod in meliorem excedit, melius est simpliciter				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					
2-2	188	7	1	2-2	31	2	3	2-2	23	1	c.	2-2	24	3	c.					
			EXCESSUS mentis causatur ex amore boni et timore mali eodem modo				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					
2-2	175	2	3	2-2	31	2	3	2-2	23	1	c.	2-2	24	3	c.					
			EXCLUSIO immobilitate terminum cui additur ratione negationis implicitae				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					
1	31	3	3	2-2	31	2	3	2-2	23	1	c.	2-2	24	3	c.					
			PROPOSITIO exclusiva habet duas expositiones: primam affirmativam,				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					
1	18	4	2	2-2	31	2	3	2-2	23	1	c.	2-2	24	3	c.					
			EXEMPLUM. In operationibus et passionibus humanis, in quibus expe-				EXCOMMUNICATIO. Ecclesia malos juste excommunicat, ut respiciant; in necessitatis tamen casu est illis subveniendum; debet enim Ecclesia divinum iudicium in castigationibus imitari, scilicet ad salutem, non autem ad perditionem				Nullus potest nisi inferiorem excommunicare, cum excommunicatio sit jurisdictionis quae exerceri non potest nisi in sibi subditos				Excusatio aggravat omne peccatum					

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus													
1-2	98	2	2	naturalis	1-2	76	3	1	Fides, scientia, et opinio possunt esse de eodem materialiter simul, non autem secundum idem, nisi in diversis	1-2	76	3	1	Fiducia importat spem ad magnam, vel pertinet ad fidei certitudinem														
1-2	106	1	2	2-2	10	4	2	2-2	10	11	c.	2-2	4	5	4													
1-2	107	1	3	Profecerunt homines in fidei cognitione per temporum successio- nem	2-2	1	7	2	Nullus conetur demonstrare ea quae sunt fidei	2-2	1	5	o.	2-2	4	2												
2-2	2	7	3	Explicatio credendorum fit per revelationem divi- nam	2-2	2	6	c.	1	32	1	c.	2-2	5	1	c. fi.												
3	61	3	c., 2	In iis quae ad subtilitatem fidei pertinent solent haereticis fidem simplicium depravare	2-2	2	6	2	1	46	2	c.	Differentia inter fidem, opinionem, scientiam, dubium et nesciantiam	2-2	129	6	3											
3	68	1	1	Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur	1	12	13	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	129	6	c., 2, 3												
Per fidem formatam mundamur a peccatis, virtute passionis Christi				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes sanctorum de fide non sunt demonstrativae, sed persuadent non esse impossibile quod creditur				Fides formata et informis non differunt specie				2-2	129	7	c.									
2-7	7	2	2	1	12	13	3	2-2	1	5	1	2-2	2	10	2	2-2	129	7	c.									
3	49	1	5	2-2	1	4	2, 3	3	55	5	2	2-2	19	5	1	Spes dicitur fiducia, quia causatur ex ea, sicut motus appetitus causatur ex cognitione	1-2	89	2	2	2-2	4	7	4	3	68	4	2
3	49	5	1	1	12	13	3	2-2	1	5	2	2-2	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	89	2	2	2-2	4	7	4	3	68	4	2
3	52	6	c.	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes dicitur fiducia, quia causatur ex ea, sicut motus appetitus causatur ex cognitione	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
3	52	8	3	2-2	1	5	1	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Sancti Patres, dum adhuc hic viverent, liberati sunt per fidem Christi ab omni peccato, et a reatu poenae actualium, non autem a reatu peccati originalis				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
3	52	5	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
3	52	7	1	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
3	52	8	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Actus fidei potest esse meritorius, si sit informatus charitate				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	9	o.	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
3	7	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
In fide, scientia et opinione, sunt duo actus, scilicet assensus et actualis consideratio, et uterque in fide potest esse meritorius; non autem in scientia et opinione, sed tantum primus				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	9	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	10	c.	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Meritum fidei consistit in hoc quod homo ex obedientia Dei assentit illis quae non videt				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
3	7	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides percipit invisibilia Dei. al- tiori modo, quoad multa, quam ratio naturalis, ex creaturis in Deum procedens				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	3	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides inclinatur ad resistendum omni contrario suo				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	1	4	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides dirigit intentionem, respectu ultimi finis supernaturalis, sed lumen naturalis rationis, respectu al- licijus boni con-				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	3	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides inclinatur ad resistendum omni contrario suo				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	1	4	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides dirigit intentionem, respectu ultimi finis supernaturalis, sed lumen naturalis rationis, respectu al- licijus boni con-				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	3	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides inclinatur ad resistendum omni contrario suo				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	1	4	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides dirigit intentionem, respectu ultimi finis supernaturalis, sed lumen naturalis rationis, respectu al- licijus boni con-				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	3	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides inclinatur ad resistendum omni contrario suo				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	1	4	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides dirigit intentionem, respectu ultimi finis supernaturalis, sed lumen naturalis rationis, respectu al- licijus boni con-				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	3	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides inclinatur ad resistendum omni contrario suo				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	1	4	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides dirigit intentionem, respectu ultimi finis supernaturalis, sed lumen naturalis rationis, respectu al- licijus boni con-				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	2	3	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides inclinatur ad resistendum omni contrario suo				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte cognoscuntur				Rationes ad ea quae sunt fidei non minuunt meritum, nisi sint causa assensus				Nulla est vera virtus sine fide				2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.					
2-2	1	4	3	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
2-2	2	3	2	2-2	1	4	2, 3	2-2	2	10	2	3	19	5	1	Spes, ut est virtus theologica, facit confidere in Deo; sed fiducia facit confidere in se, tamen sub Deo	2-2	129	6	3	2-2	129	7	c.	2-2	129	7	c.
Fides dirigit intentionem, respectu ultimi finis supernaturalis, sed lumen naturalis rationis, respectu al- licijus boni con-				Ea quae sunt fidei non ignorantur omnino, sed imperfecte																								

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	
			acquiritur, scilicet ut forma, ut operatum, et ut possessum	1-2	12	4	c.				Quaelibet res tendit in finem ultimum per propriam operationem				sunt ad finem	
			1 103 2 1, 2				Voluntas, ut potentia, est eorum quae sunt ad finem; sed ut actus, est tantum ipsis finis				1 62 4 c.				1-2 1-2 1 3 c.	
			Fins dupliciter habetur, scilicet perfecte, id est realiter, et imperfecte, id est intentionaliter	1-2	8	2	o.				Deus est ultimus finis humanae voluntatis				Quae sunt ad finem, oportet sumere bonitatem et modum, a proximo fine	
			1-2 11 4 c., 1				Voluntas non potest simul ferri in plures ultimos fines				1-2 2-2 122 2 c.				1-2 95 3 c.	
			1-2 16 4 c.	1-2	12	2	1				Ultimus finis cuiuslibet rei est assimilari Deo				1-2 102 1 c.	
			1-2 69 1 c.	1-2	13	3	3				1-2 2-2 184 1 c.				2-2 27 6 c.	
			Cognitio finis duplex, scilicet perfecta, id est sub ratione finis, et imperfecta, id est eius quod est finis materialiter tantum; prima convenit tantum naturae rationali, secunda vero convenit etiam brutis	1-2	1	5	o.				1-2 1-2 33 2 c.				2-2 33 2 c.	
			1 59 1 c.	1-2	12	2	1				1-2 1-2 53 6 c., 3				2-2 2-2 87 2 3	
			1-2 6 2 c.				Ultimus finis dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, id est res possessa, et quoad aliquem, scilicet possessio, vel adeptio, vel fructio rei				1-2 1-2 123 7 o.				2-2 2-2 141 6 c., 1	
			1-2 11 2 c.	1-2	2	7	c.				1-2 1-2 2 5 3				Quanto aliquid efficacius ordinatur ad finem, tanto est melius	
			Impossibile est quod aliqua operatio voluntatis habeat rationem ultimi finis				Impossibile est quod anima vel aliquid ejus sit ultimus finis, nisi secundo modo				1-2 2-2 152 5 c.				Dignitas eorum quae sunt ad finem, praecipue ex fine consideratur	
			1 26 2 2	1-2	2	7	c.				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			1-2 1 1 2				Quidquid facit homo, agit propter finem, etiam agendo actionem, quae est ultimus finis				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			1-2 3 4 2	1-2	1	1	2				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			1-2 19 1 2				Homo non habet ultimum finem suum in hac vita, sicut alia animalia, quia finis est supra naturam ejus				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			Fins ultimus creaturae rationalis est visio divinae essentiae	1-2	1	1	2				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			1-2 3 4 c.	1-2	5	5	2				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			2-2 167 1 1	1-2	9	4	o.				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			Ultimus finis dicitur dupliciter, scilicet ultimus simpliciter, id est Deus, et ultimus in genere operationum, id est beatitudo	1-2	109	5	3					1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.
			1-2 1 1 2 fi.				Omnes homines habent eundem ultimum finem formaliter, non autem materialiter				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			Res naturales diriguntur a Deo ad finem boni, et creaturae rationales ad ultimum finem	1-2	1	5	c.					1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.
			1 103 1 c.	1-2	1	7	o.				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			1-2 5 5 2				Ad contrarium, ut ad finem ultimum hominis, scilicet bene vivere totum, ordinatur: primo consilium, secundo iudicium, et ultimum et immediate praecipuum; sed proximus finis consilii est inventio agendorum, et iudicii certitudo				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			Voluntas non est ad opposita, respectu ultimi finis	2-2	51	2	2					1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.
			1-2 5 4 2				Omnes rerum est unus ultimus finis, cuius scilicet Deus, non autem finis quo				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			Voluntas est ipsius finis tantum	1-2	103	2	o.				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			1-2 8 2 c.	1-2	1	8	o.				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	
			Idem actus voluntatis est eorum quae sunt ad finem, et ipsius finis ut ratio, non autem absolute	1-2	1	3	8	2				1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.
			1-2 8 3 o.								1-2 2-2 174 2 c.				1-2 1-2 13 4 c.	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			Oporter quod quaelibet voluntas habeat aliquem fi- nem, quem natu- raliter velit, cujus contrarium non possit velle 1 82 1 o. 1 82 2 o.				non autem per rati- onem praestitu- tum 1-2 1 1 c., 3 Homo operatio- nem naturalem et ani- mali ordinatur in finem ab alio; sed operatione humana ordinatur a seipso in finem 1-2 1 1 c.				aliis per ordinem sacrum 3 69 5 3 FOEMINA in holo- caustis non offe- ratur in veteri Testamento, quia est animal imperfe- ctum 1-2 102 3 9 Foemina non po- test esse princi- pium generationis actuum 3 67 4 3 Generatio foemi- nae contingit ex intentione Dei et naturae universa- lis; sed respectu naturae particula- ris, contingit ex defectu imagina- tionis vel virtutis activae vel mate- riae, vel propter aliquid exterius, scilicet venti, loci, temporis et hujus- modi; ideo est quid occasionatum et deficientis 1 92 1 1 1 99 2 1, 2 FOEMINALIA si- gnificant continen- tiam, quae perpetuo indicitur mini- stris novi Testa- menti; non autem ministris veteris Testamenti, sed tantum tempore sacrificiorum, quo utebantur eis 1-2 102 4 7 FOEMINUM genu- sus adaptatur es- sentiali et proprie- tibus, masculini- tatis personis, et neutrum essentiali 1 31 2 4 3 17 1 c. 3 52 3 c. Neutrum genus est informe; sed masculinum genus est formatum et distinctum, et si- militer foemini- num 1 31 2 4 Fomes est inordi- nata, et habitua- lis concupiscentia appetitus sensitivi 1-2 82 3 o. 3 15 2 c. 3 27 3 c.			tem ut inclinatur ad malum 1-2 91 6 o. 1-2 93 3 1 Effectus fomitis duplex, scilicet in- clinatio ad malum, et difficultas ad bo- num 3 27 3 c. Fomes peccati non fuit in Chri- sto 3 15 2 o. 3 15 3 c. 3 15 4 c., 3 3 18 2 3 3 27 3 c., 1 FONTES quin- que, secundum quinque genera substantiarum, scilicet naturae corporis coelestis, ignis, aeris, aquae, et terrae 1 66 2 o. FORMA. Omne il- lud quod aliquid primo operatur, est forma ejus 1 76 1 c. Omnis forma vel est ipsa natura rei, vel in simplicibus, vel constituit natu- ram rei, ut in com- positis 3 13 1 c. In simplicibus et immaterialibus, i- dem est forma, et id est cuius est forma 1 39 5 2 De ratione forme est, quod sit in eo cuius est forma 1 40 1 c. Formae non lo- cantur in genere, nec in specie, sed composita 1 76 3 2 Forma generati non est finis seu terminus genera- tionis, nisi ut est similitudo generan- tis 1 44 4 2 2-2 171 6 c. Omnis forma de se est communi- cabilis 1 3 2 3 1 7 1 c. fi. Omnis forma existens in suppo- sito, per quod in- dividuat, est communis multis secundum rem, vel			secundum ratio- nem, non autem formae subsisten- tes 1 13 9 c. Distinctio for- marum duplex, scilicet specifica secun- dum diversitatem objectorum, et numeralis, secun- dum diversitatem subjecti 2-2 24 5 c. Formae distin- guuntur secundum diversa principia activa 1-2 54 2 c. Forma separata non multiplicatur numeraliter 1 41 6 c. 1 50 4 c. 1 75 7 c. Forma est va- riabilis terminati- ve, sed est in- variabilis subjective 1 9 2 3 1 16 8 c. fi. 1-2 53 1 c. Substantialis for- ma, quae requirit diversitatem in par- tibus corporis, si- cut est anima, et praecipue anima- lium perfectorum, non aequaliter se habet ad totum, et ad partes; unde non dividitur per accidens, per divi- sionem quantitatis 1 76 8 c. Forma substan- tialis totius non superadditur parti- bus, scilicet mate- riae et formae, si- cut forma domus, partibus integrali- bus ejus, sed est totum completens materiam et for- mam cum praeci- sione aliorum 1 76 8 c. Non est possi- bile eandem for- mam numero esse diversarum specie- rum 1 118 2 2 Forma substan- tialis et accidenta- lis sunt actus, et faciunt aliquid in actu; sed subje- ctum formae subs- tancialis est ens in potentia tau-		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			tionis dicitur fructus rationis, sed ut movetur a Deo dicitur fructus Spiritus Sancti	1-2	11	1	c.	1-2	12	5	2	S.	58	3	c.					
			Opera nostra, ut sunt a Spiritu Sancto, dicuntur fructus; respectu vero beatitudinis dicuntur flores	1-2	11	1	1													
			Fructus proprie dicitur tantum in corporalibus, scilicet plantis, a quibus metaphorice transfertur ad spiritualia	1-2	11	1	1													
			In parte appetitiva sunt plures fructus quam in parte apprehensiva, quia fructus significat finem, qui magis convenit parti appetitivae	1-2	11	3	2													
			Fructus comparatur ad arborem, sicut effectus ad causam; ad hominem vero, sicut ultimum expectatum delectans	1-2	70	1	c.													
			Dono consilii non correspondet proprie aliquis fructus, quia omnis practica est propter aliud	1-2	11	3	2													
			Fructus spiritus contrariantur operibus carnis in communi, non autem singula singulis, nisi secundum adaptationem	1-2	70	1	c.													
			Opera carnis sunt plura fructibus spiritus, quia bonum est uno modo, sed malum est omnifariam	1-2	70	4	2													
			Frui est actus potentiae imperantis, non autem executivae	1-2	11	2	c.													
			Frui est actus appetitivae potentiae	1-2	11	1	o.													
			Frui est actus voluntatis	1-2	11	1	1													
			Frui est actus voluntatis, in ordine ad intellectum	1-2	11	1	1													
			Frui est actus tantum voluntatis secundum charitatem, in ordine ad potentias et habitus priores	1-2	11	4	c., 2													
			Fruiio pertinetur ad a morem vel delectationem, quam aliquis habet de ultimo expectato, quod est finis	1-2	11	1	o.													
			Nomina trium ordinum praedictorum sumuntur ab excellentia praedictorum trium actuum fruitionis, et non ab eis simpliciter	1-2	34	3	c. fi.													
			Eadem fruitione fruemur Deo, fruitione ejus, et beatitudine creata	1	108	5	5, 6													
			Fruiio perfecta est tantum ultimi finis habiti; imperfecta vero, etiam non habiti, sed impropria est non ultimi simpliciter	1-2	11	3	3													
			Non oportet quod fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	3	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	4	o.													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	3	1													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	2	2													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo modo fruuntur, bruta fruuntur improprie, peccator non vere, justus imperfecte, beati perfecte, Deus autem perfectissime	1-2	11	2	o.													
			Fruiio sit ultimi finis simpliciter, sed quod habeatur pro ultimo fine	1-2	11	4	o.													
			Non est fruendum justum, nisi in Deo; peccatore autem brutus, vel inanimatis nullo modo	1-2	11	3	1													
			Garentia cognitionis nullo																	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			rum ex praesentibus et praeteritis, proprie rationis est 2-2 47 1 c.				stior dilectione 2-2 28 4 o.				In generatione tota virtus activa est ex parte maris, et passio ex parte foeminae 1 115 2 3 3 32 4 c. 3 67 4 3				non autem in proprietatibus individui 1 100 1 c. 1 101 1 1 1-2 81 2 o.				nerationis, scilicet juxta fluxum lineae a puncto, juxta emissionem radiorum a sole, juxta characterem seu impressionem a sigillo, juxta immisionem bonae voluntatis a Deo, juxta exitum accidentis a substantia, juxta abstractionem speciei a materia, juxta excitationem voluntatis a cogitatione, juxta transfigurationem materialem, ut ex aere fit imago, juxta transfigurationem motus a movente, juxta educationem specierum a genere, juxta ideationem, et juxta nascentiam, in quibus deest aequalitas naturae, vel durationis 1 42 2 1				
			Anima vicina morti cognoscit aliqua futura ex revelatione, vel ex impressione causarum naturalium, non autem propria virtute 1 86 4 2 2-2 172 1 1				GEDEON petens signum peccavit tentando Deum ex incredulitate, sicut et Zacharias 2-2 97 2 3				Primum in generatione est ultimone in corruptio- 2-2 107 2 c. 2-2 162 7 3, 4				Accidentia individualia, pertinentia ad dispositionem naturae, ut velocitas corporis, et bonitas ingenii, propagantur in filiis per generationem, sed nullo modo accidentia pure personalia, ut grammatica et hujusmodi 1-2 81 2 c. 2-2 168 1 2				Processio Spiritus Sancti non potest dici generatio, quia est per modum amoris, non autem per modum similitudinis, sicut Verbum 1 27 4 o. 1 30 2 2 1 35 5 c.				
			Bruta cognoscunt futura, sed ex instinctu naturae eis indito ab intellectu divino, moventur ad aliquid in futurum, ac si futurum praeviderent 1-2 40 3 1				GEMITUS et lacrymae mitigant tristitiam, quia appetitur extra, et conveniunt dispositioni hominis tristis 1-2 38 2 o.				Generatio unius non est corruptio alterius, nisi per concomitantiam 1-2 113 6 2				Accidentia speciei et individui secundum corpus possunt transfundi a generante in genitum, non autem accidentia secundum animam 2-2 60 6 4				Nihilus modus processionis in creaturis perfecte representat divinam generationem, sed ex multis oportet colligere similitudinem 1 41 3 4 1 42 2 1				
			Bruta cognoscunt futura non computando praesens ad futurum; sed ex instinctu naturae 1 86 4 3 1-2 41 1 3				GENEALOGIA magis denominatur a patre quam a matre 3 28 1 2 3 29 1 c. 3 31 2 1				Generatio et corruptio sunt in instanti 1-2 113 7 c.				Homo generat sibi simile in specie, non inducendo, nec educendo animam rationalem de potentia materiae, sed disponendo materiam 1 118 2 4 1-2 83 1 3				Nec beati illam ineffabilem generationem sciunt, quia non comprehendunt naturam Dei 1 12 7 o. Essentia Dei non generatur, nec genita est per se, nec per accidens 1 39 5 2 3 16 5 1				
			Sensus non apprehendit futurum; sed ex iis quae animal apprehendit in praesenti, appetitus ejus movetur naturali instinctu ad aliquid futurum prosequendum, vel fugiendum 1-2 40 3 3 1-2 41 1 3				Tota genealogia Christi exponitur et dubia circa eam solvuntur 3 28 1 2 3 31 3 o.				Forma est finis generationis, in omnibus quae generantur, non a casu 1 15 1 c.				Omne generans producit sibi simile secundum formam qua agit, quae est potentia generativa 1 33 2 4 1 41 5 c.				Ad actum generationis concurrunt tria, scilicet calor, spiritus, et humor 2-2 147 8 1				Tunc non fuisse generati aequaliter in robore, pulchritudine, et aliis, sicut nec etiam nunc 1 96 3 c.
			G Gabriel fortitudo Dei nominatur 3 30 2 4				GENEALOGIA triplex, scilicet per praedicationem, ut genus; per causam, ut amor; et quod est a multis causis, ut ira 1-2 46 1 o. 2-2 58 6 c.				Ad actum generationis concurrunt tria, scilicet calor, spiritus, et humor 2-2 147 8 1				Generatio unica est verior et perfectior quam generatio non unica 1 33 2 4				Parentes tunc non fuisse confirmati in justitia, quamdiu genuissent 1 100 2 c.				Generatio significat relationem per modum operationis, in divinis 1 42 6 3
			Quidam dicunt Gabrielem fuisse de supremo ordine angelorum; sed satis est credibile quod sit summus in ordine archangelorum; unde Ecclesia eum archangelum nominat 3 30 2 4				Generale et speciale duplex, scilicet intentione et obiecto 2-2 58 5 3 2-2 59 1 o. 2-2 79 1 1				Idem modus generationis est omnium eorum, quae sunt ejusdem speciei 3 28 1 4				Quod generatur secundo modo generationis, scilicet prout generatio est origo viventis a principio viventis a principio vivente conjuncto, non dicitur genitus, nec filius, nisi procedat secundum rationem similitudinis specificae, ut pili, et vermes 1 27 2 c. 1 27 2 c.				Generatio filii Dei a Patre est aeterna 1 42 2 o.				Generatio attribuitur aliis terminis essentialibus, Arius ponit duodecim modos ge-
			GALILEA, ut interpretatur transmigrationi, significat gentilitatem; sed ut interpretatur revelationi, significat patriam coelestem 3 35 3 c., 4				Generale duplex, scilicet mutatio de non esse ad esse, et origo viventis, a principio viventis a principio vivente conjuncto. Prima convenit omni generabili et corruptibili; secunda vero tantum viventi, et dicitur nativitas 1 27 2 c. Ad generationem naturalem non requiritur aliqua potentia activa in materia 3 32 4 c., 3				Generatum oportet assimilari generanti, in omnibus quae ad naturam speciei pertinent;				Generatio filii Dei a Patre est aeterna 1 42 2 o.				Generatio attribuitur aliis terminis essentialibus,				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus												
			secundum quod magis connotat actum				genitus et creatus, ad removendum omnem imperfectionem a natiuitate eius				ea de quibus praedicatur genus; et reductive, ut principia generis, negationes et privationes				gnificanter dicit Scriptura: Germine terra herbam virentem, et facientem semen, quia scilicet sunt productae perfectae species plantarum, ex quibus semina plantarum oriuntur. Nec refert ubicumque habeant vim seminativam, utrum scilicet in radice, vel in stipite, vel in fructu				ab hominibus, et non a Deo; tertio quando non ordinatur ad debitum finem												
1	39	5	1	1	41	3	4	1	3	5	1-2	72	6	3	1	69	2	0.	2-2	132	1	1	1	72	1	1	1	Opus virtuosum factum propter inanem gloriam veniale, amittit vim merendi vitam aeternam, quia nullus peccando meretur			
			Essentia est Deus generans, et res generans, si res et Deus supponant pro persona, non autem si supponant pro essentia				Genus respectu singularium est ut formale; sed respectu speciei est ut materiale				1	51	1	1						2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum		
1	39	5	5	1	85	3	4	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.		2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum		
			Haec propositio est falsa: Deus non genuit Deum				Genus aliquando accipitur pro specie, eo modo loquendi, quo dicitur humanum genus totam humanam speciem				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
1	39	4	3	1	85	3	4	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
			Haec propositio est vera: Deus genuit Deum				Genus praedicatur aequaliter de speciebus, secundum intentionem, non autem semper secundum esse				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
1	39	4	4	1	77	4	1	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
			Haec est vera tripliciter: Deus Pater genuit alterum se, scilicet in ablativo, in accusativo simpliciter, et personaliter, sed emphatice				Genus dicitur dupliciter, scilicet proprie, prout praedicatur de pluribus speciebus in eo quod quid, et improprie, id est omne commune, scilicet secundum quod sui communitate multa ambit et continet; et sic bonum et malum dicuntur genera contrariorum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
1	39	4	4	1	77	4	1	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
			Haec est vera appositiva: Deus genuit Deum, qui non est Deus Pater: et est falsa suppletiva; sed affirmativa est e converso				Genus duplex, scilicet genus nominatum, et genus innominatum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
1	39	4	5	1	78	3	3	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
			Melius dicitur Filius Dei semper natus quam semper generari, vel semper nasci, licet uti possimus omni tempore in generatione eius				Genus duplex, scilicet genus nominatum, et genus innominatum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
1	42	2	4	1	78	3	3	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
			GENERATIVA potentia est activa, et est in patre perfecte, in matre vero imperfecte				Genus duplex, scilicet genus logicum, et genus physicum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
3	32	4	2	1	66	2	2	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
			GENITOR, vel generans, non est ita nomen proprium patris, sicut pater				Genus duplex, scilicet genus logicum, et genus physicum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
1	33	2	0.	1	66	2	2	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum	
1	40	2	c.	1	88	2	8	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1							Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
			GENITUS, Filius Dei dicitur genitus de Patre, et substantia Patris, sed diversimode				Genus duplex, scilicet genus logicum, et genus physicum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
1	41	3	0.	1	87	1	c., 2	1-2	18	2	c. fi.	3	56	1	1	69	2	0.			2-2	132	3	1							Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum
			Filius Dei dicitur				Genus duplex, scilicet genus logicum, et genus physicum				1-2	18	2	c. fi.	1	72	1	1				2-2	132	3	1						Inanis gloria est periculosa, non propter gravitatem sui, sed disponendo ad gravia, faciendo praesumptuosum, et nimis de se confidentem, et disponendo paulatim ad privationem inferiorum bonorum

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
			pium motus				Comedens scienter nociva, vel nimis in grave nocumentum corporis ex gula, peccat mortaliter				sonae vel essentia Dei habentur a sola creatura rationali, cum videlicet fit per donum Dei particeps divini Verbi, et procreantis amoris, ut possit libere Deum vere cognoscere, et recte amare, quod etsi dono habeatur a solo Deo, sic tamen habetur ut sit illius, cui donatur. et ideo possit eo uti cum velit				Habitus non est dispositio objecti ad potentiam, sed e converso				Habitus secundum quod est post praedicamentum, est secundum quod homo, vel quaecumque alia res, dicitur aliquid habere; sed habitus praedicamentum, dicitur tanquam actio quaedam habentis et habiti, sicut est in illis quae circa nos habemus		
1-2	36	2	c.	2-2	141	6	2	1-2	49	2	c., 1	1-2	51	4	1	1-2	49	1	c., 2		
			Gravitas per prius inclinatur deorsum quam retrahat de loco sursum; sed utrumque convenit per se grave	2-2	154	2	6	1-2	49	3	2	1-2	49	3	2		De ratione habitus est quod importet habitudinem ad naturam primo et per se, secundum quod convenit, vel disconvenit	2-2	186	7	2
1-2	36	1	c.				Peccatum gulae est contra tertium praeceptum Decalogi	1-2	49	1	c., 1	1-2	49	3	o.		Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia	2-2	188	1	2
			Gregorius, propter tristitiam, intermisit expositionem Ezechielis	2-2	148	2	1	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia	1-2	49	1	c., 2
1-2	37	1	3				Species gulae sunt quinque, contentae in hoc versu: Prae, prope, laute, nimis, ardentem, studiose	1	38	1	c.	1-2	49	3	o.		Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia	1-2	49	1	c., 2
			Grithus equis et hominibus infestus, significat crudelitatem potentum	1-2	72	9	c., 3	1	43	3	c.	1-2	49	3	o.		Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia	1-2	49	1	c., 2
1-2	102	6	1c., 2	2-2	148	4	o.				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	186	7	2	
			Gubernare est rem ad debitum finem convenienter perducere				Gula est levius peccatum aliis, ratione materiae et peccantis, propter necessitatem et difficultatem; sed gravatur ex effectu	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
1	103	1	o.	2-2	148	3	o.				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
2-2	102	2	c.				Gula auferit omnes virtutes non ratione sui, sed ratione vitiorum quae oriuntur ex ea	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
			Gubernatio est executio providentiae	2-2	148	2	4				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
1	22	1	2				Gula auferit omnes virtutes non ratione sui, sed ratione vitiorum quae oriuntur ex ea	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
1	22	3	c.				Gula auferit omnes virtutes non ratione sui, sed ratione vitiorum quae oriuntur ex ea	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
1	23	2	c.				Gula auferit omnes virtutes non ratione sui, sed ratione vitiorum quae oriuntur ex ea	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
			Angelorum ministerio Deus gubernat homines	2-2	148	2	4				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
1	110	1	o.				Hebetudo circa speculabilia maxime procedit ex gula; sed hebetudo circa eligibilia est in omni peccato	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
			Gula est inordinatus appetitus cibi et potus; ideo semper est peccatum	2-2	148	6	1				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
2-2	148	1	o.				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
2-2	148	2	o.				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
2-2	148	4	o.				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
			Gula est vitium capitale, cuius filiae sunt quinque, scilicet inepta laetitia, scurrilitas, immunditia, stultiloquium, et hebetudo mentis	1-2	1	7	c.				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
2-2	148	5	o.				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
2-2	148	6	o.				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
			Gula est peccatum mortale, tantum si in hoc ponatur ultimus finis, scilicet quod animus sit paratus agere contra legem Dei	1-2	2	1	1				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
2-2	148	2	o.				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
2-2	154	2	6				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2
			Excessus cibi scienter contingens ex concupiscentia pertinet ad vitium gulae, non autem si contingat ex ignorantia	1-2	49	1	c.				1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2	
2-2	148	1	2				De gustu sano et corrupto in iudicando corporaliter et spiritualiter	1-2	49	1	c.	1-2	49	3	o.		Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera	2-2	188	1	2

H

H vel I, litera longa in Graeco

Habere, licet non sit actio, significatur tamen per modum actionis

Habere dicitur id quod libere uti, vel frui possumus cum volumus: ideo per-

sonae vel essentia Dei habentur a sola creatura rationali, cum videlicet fit per donum Dei particeps divini Verbi, et procreantis amoris, ut possit libere Deum vere cognoscere, et recte amare, quod etsi dono habeatur a solo Deo, sic tamen habetur ut sit illius, cui donatur. et ideo possit eo uti cum velit

Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera

Habere secundum quod dicitur respectu cujuscumque quod habetur, commune est ad diversa genera

Habitus non est dispositio objecti ad potentiam, sed e converso

Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia

Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia

Habitus secundum quod est post praedicamentum, est secundum quod homo, vel quaecumque alia res, dicitur aliquid habere; sed habitus praedicamentum, dicitur tanquam actio quaedam habentis et habiti, sicut est in illis quae circa nos habemus

Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia

Habitus distinguntur specie secundum tria, scilicet secundum principia activa eorum, secundum naturam, et secundum objecta specie differentia

Part	Qu.	Art.	Locus	Part	Qu.	Art.	Locus	Part	Qu.	Art.	Locus	Part	Qu.	Art.	Locus				
			gram Scripturam, in contrarium ei quod per Spiritum Sanctum est revelatum, est haereticus				ticulorum				secundum quod creaturam rationalem sanctificat, reprobatur				Quod animae sunt unitae diversis corporibus propter diversa peccata				ex nobis, sed consummatio est ex Deo
1	1	10	c. fi.	2-2	2	6	2, 3	1	27	1	c.	1	23	5	c.	1	23	5	c.
2-2	11	2	2	2-2	11	3	o.	1	28	1	sc.	1	47	2	c., 3	2-2	6	1	c.
			Quicumque resistit auctoritati Romanae Ecclesiae haeresim incurrit				Firmi in fide possunt corpore conversari cum haereticis, ut eos convertant, non tamen in divinis	1	28	3	sc.	1	65	2	c.	1	75	7	c.
2-2	11	2	3	2-2	10	9	c. fi.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	90	4	c.
			Ex verbis inordinate prolatis incurritur haeresis, secundum Hieronymum				Haeretici possunt juste occidi in iudicio saeculari et rebus suis privari, etiam si alios non corrumpant, magis quam rei criminis laesae majestatis, vel quam eudentes falsam monetam	2-2	10	8	o.	2-2	164	1	4	1	118	3	c.
1	31	2	c.	2-2	11	3	c.	2-2	10	8	o.	2-2	164	1	4	1	118	3	c.
2-2	11	2	2				Haeretici relapsi recipiuntur semper ad poenitentiam, non autem ad dignitates	1	31	2	c.	1	90	4	c.	2-2	164	1	4
3	16	8	c.	2-2	11	3	c.	2-2	11	4	o.	1	64	2	c.	1	64	2	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	2-2	11	3	2	2-2	11	3	c.	1	8	3	c.	1-2	5	4	c.
1	31	2	c.	2-2	11	3	2	2-2	11	3	c.	1	65	1	c.	1	65	1	c.
2-2	11	2	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3	o.	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
			Haeresis est necessaria et utilis Ecclesiae per accidens tantum, scilicet ratione probationis, et ratione exercitii	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
1	31	2	c.	3	64	9	2	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
2-2	11	3	2				Haeretici possunt ordinare, non autem dare executionem	1	31	2	c.	1	90	4	c.	1	65	1	c.
3	16	8	c.	2-2	39	3</													

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus					
			sufficit ad salutem 3 74 4 c. fi.				reticum 1 65 1 c.				te, est haereticum 2-2 184 6 1					Virtutes heroi- cae sunt dona Spi- ritus Sancti 1-2 68 1 1 2-2 159 2 1				Holocaustum in lege veteri totum comburebatur spe- cialiter Deo, ob re- verentiam majesta- tis, et amoris bo- nitatis ejus 1-2 102 3 8, 10
			Haeresis abbatiss Joachim, quod es- sentiam generat es- sentiam sicut Deus generat Deum 1 39 5 c.				In Deo esse com- positionem, vel ac- cidens, vel aliquid praeter Deum esse aeternum, est haere- teticum 1 61 2 c.				HALIETUS pa- scitur minutis avi- bus, et significat molestos pauperi- bus 1-2 102 6 1 c., 2					HIERARCHIA est divinus ordo, se- cundum scientiam et actionem, in as- similatione Dei 1 108 1 o.				Inter omnia sa- cificia, holocau- stum erat perfectis- simum; secundum vero locum in sanc- titate tenebat hos- tiam pro peccato; tertium hostia pro gratularum actione; quartum hostia ex voto, quia homo maxime obligatur Deo; primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Haeresis Simo- nis magi, quod gra- tia Spiritus Sancti est venalis, et quod mundus est factus a quadam superna virtute, non autem a Deo 2-2 100 1 1				Angelos, vel ali- quid aliud, praeter Deum, fuisse ab aeterno, est haere- ticum 1 61 2 c.				HERETUDO sen- sus opponitur a- cuitati ejus et est debilitas mentis, in consideratione spi- ritualium, et est peccatum, inquam- tum est voluntaria 2-2 15 2 0 2-2 81 6 1					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				quartum hostia ex voto, quia homo maxime obligatur Deo; primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Sanctos non o- rare, nec posse nos juvare, est haere- ticum, et est haere- sis Vigilantii 2-2 85 1 c.				Quod angeli creent aliquid, est haereticum 1 90 3 c.				Existens in gra- tia non potest pati hebetudinem sen- sus in his quae sunt de necessitate salu- tatis, sed in aliis 2-2 8 4 1					In divinis per- sonis est quidam ordo naturae, sed non est hierarchia, nec principatus, nec ordo, nec actio hierarchica 1 108 1 c.				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Haeresis Monta- ni, quod prophetae non habebant lumen judicandi, sed erant arreptitii 2-2 172 3 c., 4				Opinio ponens angelos non habere cognitionem singu- larium est haereti- ca, et sacrae Scri- pturae contraria 1 57 2 c.				HELIAS non est raptus in coelum empyreum, sed aë- reum, et vivit cum Enoch in paradiso terrestri usque ad Antichristum 1 102 2 3 3 49 5 2					Actio hierar- chica triplex, scilicet illuminatio, purgatio, et perfec- tio 1 108 1 c. fi.				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Haeresis Vigilantii impugnantis volun- tariam pauper- tatem, et quatuor modos ejus, ut scilicet de pretio possessionum venditarum, omnes communiter vivant, ut de possessionibus communibus vivan- t, ut de labore manuum vivan- t, ut de iis quae ab aliis inferuntur communiter vivant 2-2 186 3 6 2-2 186 4 c. fi.				Prima opinio Nesto- rii et Dioscori, quam recitat Magister in 3 Sententiarum, Dist. 6, scilicet quod in Christo sunt duae hypostas- es, seu duo subpositae, est haere- tica 3 2 3 c. 3 2 6 c. 3 4 3 c.				HELIAS propter injuriam quae re- dundabat in Deum fecit ignem descen- dere super eos qui venerant ad ipsum capiendum 2-2 108 1 4					Omnes homines sunt unius hierar- chiae, quia sunt ejusdem speciei 1 108 1 3				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Haeresis Navat- ianorum, quod peccans post bap- tismum non potest resurgere ad gra- tiam per poeniten- tiam 2-2 20 2 3 3 84 10 c.				Beatam Mariam non esse Matrem Dei, est haereticum 3 35 4 c.				Deus per Heliam veritatem respon- dit nunciis regis, qui mittebantur ad consulendum Deum Acharon 2-2 174 5 4					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Haeresis Catha- phrigarum, qui non baptizant in nomi- ne trium persona- rum, sed in com- memoratione mor- tis Christi, quem dicunt esse purum hominem, et non Deum; et Spiritum Sanctum dicunt esse Montanum 3 66 8 c. 3 66 9 3				Aliquid esse fal- sura, est haereti- cum 2-2 110 3 1				HELISETUS maledixit pueros zelo Dei, non autem livore vindictae, si- cut etiam Helias occidit centum vi- ros 2-2 108 1 4					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Deum non esse auctorem omnium bonorum, est haere- ticum 1-2 103 4 3 fi. 2-2 162 4 1				Non esse pecca- tum illud quod est contra praecipuum Dei, est haereti- cum 3 64 9 1				HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
			Episcopum non differre a sacerdo-				Fornicationem non esse peccatum, est haereticum 1-2 103 4 3 fi. 2-2 162 4 1				HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
							Episcopum non differre a sacerdo-				HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedebatur; secundum comede- batur tantum a sa- cerdotibus, et ipsa die sacrificii et comede- batur ubique in Jerusalem, ea die; quartum vero co- medebatur etiam in crastino 1-2 102 5 10
											HERODES pecca- vit servando jura- mentum puellae saltanti 2-2 89 7 2					Hierarchia est ordo, id est rela- tione, inter diversos gradus; non autem ut dicit unum gra- dum 1 108 2 1				primo propter ejus majestatem, secundo propter offensam, tertio propter beneficia recepta, quarto propter beneficia operata: ideo da primo sacrificio ni- hil comedeb

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
tiva				3	41	3	c.	1	96	3	c.	et utroque modo				Non omnis actio						
1	85	3	4	3	43	3	o.	2-2	64	1	o.	convenit ei aliquis				hominis dicitur hu-						
1	85	5	3	Homo est natu-				3	36	7	1	actus, scilicet primo				mana, sed tantum						
2-2	155	1	2	raliter politicus, id				Hominem lap-				quod est singularis;				actio ejus volun-						
3	19	2	c.	est socialis				sum oportuit re-				persona singularis;				taria et deliberata						
Homo interior				1	96	4	c.	parari, et non an-				et sic ad eum per-				1	76	1	c.			
est pars intelle-				1-2	9	4	c.	gelum				tinet ille actus				1-2	1	1	o			
ctiva; sed homo				2-2	109	3	1	1	64	2	o.	quem proprio ar-				1-2	1	3	c.			
exterior est pars				2-2	114	2	1	1-2	80	4	3	bitrio et per se-				1-2	7	4	c.			
sensitiva cum cor-				2-2	129	6	1	3	4	1	c., 3	ipsum facit: alio				1-2	10	1	c.			
pore				3	65	1	c.	3	6	2	2	modo secundum				1-2	18	5	c.			
1	75	4	1	Homo habet statu-				3	46	1	4	quod est pars ali-				1-2	18	9	c.			
2-2	25	7	c.	rum rectam qua-				3	86	1	c.	quod est pars ali-				1-2	74	3	3			
Homo sortitur				druplici ratione,				Homo debuit ul-				quis collegii; et				3	19	2	o.			
speciem ex hoc,				scilicet ut cognos-				timo fieri, quia est				et sic potest ad eum				Ista propositio						
quod habet intel-				cere possit coele-				perfectissimum				pertinere aliquis a-				est prius vera:						
lectum				stia, ut inferiores				omnium anima-				ctus, quem nec per				Honestus extra-						
1-2	31	7	c. 4	vires liberius suas				lium				seipsum, nec pro-				dicaliter in interi-						
1-2	110	4	3	operatione hab-				1	3	1	2	prio arbitrio facit;				ori electione, sed						
2-2	179	1	2	beant, et quia uti-				1	4	3	o.	sed qui fit vel a				figurative est in						
A ratione homo				litas manuum alit-				1	91	4	1, 2	toto collegio, vel a				exteriori conversa-						
habet quod sit				ter cessaret, et ci-				1	93	—	o.	pluribus de colle-				tione						
homo; et homo				bum ore caperet				Homo dicitur ra-				legio, vel a principe				senti						
est quod habet ra-				1	91	3	3	tionalis, quia intel-				sicut id				1				4	2	c.
tionem in natura				in calore cordis,				ligit cum discursu;				quod princeps ci-				HONESTAS extra-						
sensitiva				ut sit staturae re-				angelus				vitatis facit, dicitur				dicaliter in interi-						
1-2	31	7	c.	ctae				vero dicitur intel-				ci civitas facere.				ori electione, sed						
1-2	110	4	3, 4	I				lectualis, quia sine				e-nim collegium re-				figurative est in						
2-2	155	1	2	I				discursu intelligit				putatur quasi unus				exteriori conversa-						
2-2	179	1	2	I				58				3	c.	homo, ita quod				tione				
Aliquid convenit				Unus homo num-				I				2-2	145	1	3	HONESTUS idem						
homini inquantum				mero dicitur dup-				I				5	1	1	est quod spiritualis							
homo dupliciter;				pliciter, scilicet u-				I				4	3	o.	decor et pulchritu-							
primo quia natura				nitate personae				I				91	3	1	dinem, scilicet quae							
hominis est causa				3				3				6	1	fundatur super pro-								
ejus; secundo quia				3				3				7	2	portionem, super								
est receptiva ejus				3				3				7	2	communem quali-								
3	24	2	2	Homo assimilata				I				91	3	1	tatem, et super re-							
Anima, caro, et				Deo secundum				I				96	1	c.	ceptionem							
os sunt de ratione				triplicem simili-				I				3	1	2	Idem judicium							
hominis; sed haec				tudinem, scilicet quae				I				4	3	o.	est de homine se-							
sunt de ratione hu-				fundatur super pro-				I				91	4	1, 2	quente operationes							
jus hominis				portionem, super				I				93	—	o.	sensitivas, et de							
1	3	3	c.	tatem, et super re-				2-2				64	1	o.	aliis animalibus							
1	29	2	3	ceptionem				Homo dicitur				1-2	10	3	c.	ratio autem in ho-						
1	33	2	c.	I				minor mundus,				1-2	64	2, 3	mine habet locum							
1	44	3	2	I				quia est compositus				2-2	64	2, 3	dominantis, et non							
1	75	4	c.	I				ex omni creatura				locum subjecti do-										
1	85	1	2	I				totius mundi				minio										
1	119	1	c.	I				I				96	2	c.	I							
Homo significat				I				I				96	1	c.	Idem judicium							
habens humanita-				I				I				96	2	c.	est de homine se-							
tem, et suppositum				I				I				96	2	c.	quente operationes							
determinatum in				I				I				96	2	c.	sensitivas, et de							
natura speciei, non				I				I				96	2	c.	aliis animalibus							
autem in singula-				I				I				96	2	c.	ratio autem in ho-							
ritate				I				I				96	2	c.	mine habet locum							
1	12	4	c., 3	I				I				96	2	c.	dominantis, et non							
3	4	3	c., 2	I				I				96	2	c.	locum subjecti do-							
Homo non ex-				I				I				96	2	c.	minio							
cludit ea quae sunt				I				I				96	2	c.	Idem judicium							
in natura hominis,				I				I				96	2	c.	est de homine se-							
sed humanitas ex-				I				I				96	2	c.	quente operationes							
cludit quicquid non				I				I				96	2	c.	sensitivas, et de							
est de quiddam ejus				I				I				96	2	c.	aliis animalibus							
1-2	51	1	1	I				I				96	2	c.	ratio autem in ho-							
1-2	110	4	4	I				I				96	2	c.	mine habet locum							
Homo duplex,				I				I				96	2	c.	dominantis, et non							
scilicet verus, et				I				I				96	2	c.	locum subjecti do-							
phantasticus				I				I				96	2	c.	minio							
3	5	2	o.	I				I				96	2	c.	Idem judicium							
3	36	4	3	I				I				96	2	c.	est de homine se-							
3	40	2	3	I				I				96	2	c.	quente operationes							

Pars	Qu.	Art.	Locus
			doque causat eas
3	13	3	3
			Bonitas imaginatio- nis est dispositio ad scientiam, quae est in intellectu
1-2	74	4	3
1-2	81	2	c.
			Imaginativa est idem quod phantasia
1	78	4	c.
1	84	6	2
			Imaginativa est altior potentia quam sensus exterior, in quo tamen est maxima certitudo, quia est principium omnis cognitionis humanae, et semper oportet principia cognitionis esse certiora
1	30	3	2
			Imago quaelibet est similitudo, et non e converso, quia imago addit esse expressum ab alio
1	35	1	c., 1
1	35	2	c.
1	93	1	c.
1	93	9	o.
			Differentia triplex, inter imaginem et similitudinem, scilicet quia imago pertinet ad formam, scilicet specialem, similitudo autem ad naturam. Imago pertinet ad cognitionem veritatis, quae est principium demonstrans naturam intellectualem; similitudo autem ad amorem virtutis. Imago pertinet ad potentias, scilicet memoriam, intelligentiam et voluntatem; similitudo vero ad habitus consequentes, scilicet innocentiam et iustitiam
1	93	9	o.
			Imago proprie dicitur, quod procedit ad similitudinem alterius; id autem a quo procedit, dicitur proprie exemplar, improprie autem imago
1	35	1	1
1	93	5	4

Pars	Qu.	Art.	Locus
			Ad rationem imaginis non sufficit expressa similitudo secundum genus vel secundum acci- dens commune, sed requiritur quod sit expressa similitudo secundum speciem vel secundum acci- dens commune, et praecipue secundum figuram
1	35	1	c.
1	93	2	c.
1	93	6	c.
1	93	7	c.
1	93	8	c.
			Aequalitas est de ratione imaginis perfecte, non autem imperfecte
1	93	1	c.
			Imago alicujus est in aliquo dupliciter, scilicet perfecte, id est in eadem natura, ut filius; et imperfecte, id est in alia natura, ut statua
1	35	2	3
			Idem est motus in rem ipsam et in imaginem eius, in quantum huiusmodi, non autem ut res
2-2	81	3	3
2-2	103	3	3
3	8	3	3
3	25	3	c., 1
			Imago proprie, id est id quod imitatur, dicitur tantum personaliter in divinis, essentialiter autem, improprie, id est id in quo
1	35	1	o.
1	93	5	4
			Imago non convenit Spiritui Sancto, sed tantum Filio
1	35	2	o.
			Imago Dei perfecta convenit soli Filio Dei, sed imago Dei imperfecta convenit soli creaturae
1	35	2	3
1	47	1	2
1	88	3	3
1	93	1	3
			Nulla creatura irrationalis est Dei imago, vel ad imaginem Dei
1	45	7	c.
1	93	2	o.

Pars	Qu.	Art.	Locus
1	93	3	c., 1
1	93	6	c.
			Homo et angelus sunt ad imaginem Dei, et imago eius; Filius autem Dei est imago tantum
1	3	1	2
1	4	3	o.
1	35	2	3
1	45	7	c.
1	91	4	1, 2
1	93	1	c. h., 3
			Angelus est simpliciter expressor imago Dei quam homo, sed e converso secundum quid
1	93	3	o.
			Imago Dei in homine et in angelo, est secundum mentem tantum
1	3	1	2
1	93	2	c.
1	93	3	2
1	93	4	1
1	93	6	o.
1	93	7	o.
			Imago Dei est aliquo modo in mente, respectu cuiuslibet objecti, verius tamen respectu sui, sed verissime respectu Dei
1	93	8	o.
			Assignatio imaginis duplex, scilicet prima secundum potentias, scilicet secundum memoriam, intelligentiam et voluntatem; secunda vero secundum essentiam et habitus consubstantiales, scilicet secundum mentem, notitiam, et amorem
1	93	7	o.
			Prima assignatio imaginis, scilicet memoria, intelligentia et voluntas, est secundum potentias
1	93	7	o.
			Imago Dei est principaliter secundum actus, sed consequenter secundum potentias, et praecipue secundum habitus
1	93	7	o.
			Imago Dei secundum principale eius, id est secundum naturam in-

Pars	Qu.	Art.	Locus
			tellectuaalem, est tam in viro quam in muliere, sed quoad secundarium, scilicet principium et finem, est tantum in viro
1	93	4	1
1	93	6	2
			Imago prius representat essentiam Dei, et consequenter tres personas
1	93	5	o.
1	93	6	c.
			In homine est triplex imago Dei, scilicet creationis, recreationis, et similitudinis: prima est cuiuslibet hominis, secunda iustorum tantum, tertia vero beatorum tantum
1	93	4	o.
			Imagines Christi et sanctorum fiunt in Ecclesia triplici de causa: primo ad instructionem rudium, qui eis quasi quibusdam libris docebantur; secundo ut incarnationis mysterium, et sanctorum exempla magis in memoria nostra maneant, dum quotidie oculis praesentantur; tertio ad excitandum devotionis affectum, qui ex visis efficacius incitatur quam ex auditis
2-2	94	2	1
			IMMISERICORDIA est in subtractione beneficii, sed crudelitas est in excessu puniendi, et unum aliquando ponitur pro alio
2-2	159	1	2, 3
			IMMOBILITAS. Quanto creaturae magis appropinquant Deo, tanto magis sunt immobiles
1	65	1	1
			IMMOLARI convenit Christo in figuris veteris Testamenti
3	83	1	c.
			IMMUNDITIA. In lege veteri duplex immunditia prohibebatur, scilicet

Pars	Qu.	Art.	Locus
			spiritualis, id est peccatum; et corporalis, ex aliqua corruptione perfecta vel in fieri, quae impediebantur ab exteriori cultu Dei, sicut irregularitate quadam
1-2	102	5	4, 5, 6
1-2	102	6	1
1-2	103	2	c.
			Prima et secunda immunditia expiabantur per sacrificia pro peccato, praeter eam quae causata erat per solum tactum rei immundae, quia per solam asperisionem aquae expiationis expiabantur
1-2	102	5	4, 5, 6
			IMPASSIBILITAS. Corpus gloriosum erit plane impassibile
S.	82	1	o.
			Impassibilitas quantum ad se erit in omnibus aequalis; quantum vero ad suam causam, erit in uno major quam in altero
S.	82	2	c.
			Impassibilitas non excludit sensus in actu a corporibus gloriosis, sed erunt per susceptionem a rebus quae sunt extra animam
S.	82	3	o.
			Sensus odoratus et auditus erunt post resurrectionem in actu, non autem gustus, nisi forte per quandam immutationem linguae a quodam humore adjuncto
S.	82	4	c.
			IMPAVIDITAS opponitur fortitudini, secundum defectum timoris, timidas autem secundum excessum eius
2-2	126	2	o.
			IMPECCABILIS per naturam non potest fieri aliqua creatura a Deo, sed tantum per gratiam
1	63	1	c.
2-2	24	1	c. pr.
			IMPEDIMENTUM duplex, scilicet

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus										
Inclinationes naturales sunt principia omnium supervenientium	2-2	155	2	c.	pertinet ad corpus occasionaliter, sed per se, causatur ab anima non resistente passionibus	2-2	156	1	o.	rae est pejor ratione mali accidentis, quam incontinentia concupiscentiae, sed ratione passionis est e converso quadruplici ratione, scilicet primo quia motus irae participat aliquo qualiter rationem, sed motus concupiscentiae totaliter est secundum sensum, et nullo modo secundum rationem; secundo quia motus irae magis consequitur corporis complexionem; tertio quia ira quaerit manifeste operari, sed concupiscentia quaerit latebras, et dolose subintrat; quarto quia concupiscentia delectabiliter operatur, sed iratus, quasi quadam tristitia praecedente coactus	2-2	156	4	o.	2-2	158	4	c.	vel frigiditate, vel caliditate, vel hujusmodi	1	103	7	c.						
INCONSIDERATIO est speciale peccatum imprudentiae, et opponitur rectitudini iudicii in moralibus	1-2	53	2	c.	Incontinens vincitur a passionibus, non quidem cogentibus, sed vehementer impellentibus, et propter negligentiam	1-2	77	2	o.	INCORPORALIA in loco non esse, est communis animi conceptio, apud sapientes tantum	1	2	1	c.	INDIVIDUUM duplex, scilicet pertinens ad naturam, et per gratiam; primum convenit legi naturae, secundum autem legi novae	1-2	106	1	2	INDIVIDUUM est id quod indivisum est in se, et divisum a quolibet alio, ultima divisione	1	29	4	c.					
INCONSTANTIA est speciale peccatum imprudentiae, deficiens a praecipiendo bonum propositum, cuius principium est in appetitu, finis autem in intellectu	2-2	53	2	c. fi.	Incontiens ante consilium est ex impetu passionis propter velocitatem, ut in cholericis; vel propter vehementiam, ut in melancholicis, qui propter terrestrem completionem vehementissime inflammantur, sed post consilium est propter molliorem complexionis, ut in flegmaticis	2-2	156	1	2	INCORPORATA in toto esse individuum, ut manus	1	29	1	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	13	9	c.	Haec nomina individui, particulare, et singulare, dicuntur de partibus ut de manu; ideo in Christo possunt dici multa esse individua, secundum numerum partium ejus	1	29	1	c.					
INCONSTANTIA circa abstinentiam a delectabilibus est filia luxuriae, licet etiam quae est in terribilibus oritur ex luxuria	2-2	13	5	2	Mulier non dicitur continens, nec incontiens, quia raro habet firmum iudicium rationis, propter debilitatem complexionis	2-2	156	1	1, 2	INCORRUPTIBILE triplex, scilicet naturale ex parte materiae, id est carens materia; vel habens materiam, in potentia ad unam tantum formam, vel gloriae ex forma, vel innocentiae ex agente	1	97	1	c.	INCUBUS dicitur daemon coiens cum muliere; succubus autem, daemon coiens cum viro	1	51	3	6	INDIGESTIO contingit praeter ordinem virtutis nutritivae, ex aliquo impedimento, puta ex grossitie cibi,	1	115	6	3	INDIGNATIO est filia irae	2-2	37	2	1
INVIDIA et IRA quae est principium contentiosis, faciunt inconstantiam ex parte appetitus	2-2	53	5	2	Incontinens peccat ex passione, errans circa particulare, ut nunc; ideo sanabilior est, et minus malus intemperato, quia intemperatus peccat ex habitu, errans circa ultimum finem	1-2	78	4	c.	2-2	156	3	o.	INCUBUS dicitur daemon coiens cum muliere; succubus autem, daemon coiens cum viro	1	51	3	6	INDIGESTIO contingit praeter ordinem virtutis nutritivae, ex aliquo impedimento, puta ex grossitie cibi,	1	13	9	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	85	3	4	
CONSTANTIA et INCONSTANTIA sunt in ratione	2-2	53	5	3	LIBIDO concupisibilis est major in incontiente quam in intemperato, sed e converso de libidine voluntatis	2-2	156	3	3	INCUBUS dicitur daemon coiens cum muliere; succubus autem, daemon coiens cum viro	1	51	3	6	INDIGESTIO contingit praeter ordinem virtutis nutritivae, ex aliquo impedimento, puta ex grossitie cibi,	1	13	9	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INCONTINENTIA proprie est circa concupiscentias tactus; secundum quid autem, est circa honores, divitias et hujusmodi, improprie vero est circa virtutes; prima est peccatum dupliciter, scilicet recedendo a ratione, et immergendo se turpibus; secunda tantum primo modo; tertia vero non est peccatum, sed est perfectio virtutum	2-2	155	2	c.	INCONTINENS IRAE audit rationem, sed imperfecte; incontiens autem concupiscentiae totaliter eam non audit	2-2	53	6	1	INCUBUS dicitur daemon coiens cum muliere; succubus autem, daemon coiens cum viro	1	51	3	6	INDIGESTIO contingit praeter ordinem virtutis nutritivae, ex aliquo impedimento, puta ex grossitie cibi,	1	13	9	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INCONTINENTIA SPECIES incontinentiae sunt duae, scilicet praevolutio consilii, et debilitas in praeconsiliatis	2-2	156	1	c.	INCONTINENTIA	1	119	1	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	13	9	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	85	3	4	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INCONTINENTIA	1	119	1	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	13	9	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	85	3	4	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	13	9	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	85	3	4	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	85	3	4	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.					
INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis	1	86	3	c.	INDIVIDUUM ut sic est divisum ab omnibus aliis														

Part.	Qu.	Art.	Locus
			id est a sensu et imaginatione; et ex parte intellectuum quae sunt in tempore; sed intellectio Dei, primo modo tantum
1-2	113	7	5
			Intellectus est supra tempus corporaliū, non autem spiritualium
1	85	4	1
			Principium operationis intellectus duplex, scilicet intellectus, et species intelligibilis, et utrumque potest esse immediate a Deo
1	105	3	c.
			In omni operatione, qua intellectus noster abstrahit a phantasmatis, necesse est quod abstrahatur a sensibus
2-2	175	4	c.
			Unus intellectus potest melius alio rem aliquam intelligere dupliciter, scilicet ratione fortioris intellectus, et ratione meliorum sensuum, non autem ex parte objecti
1	12	6	o.
1	85	7	o.
			Intellectus intelligit aliquando rem aliter quam sit
1	85	1	1
			Intelligere rem aliter quam sit, contingit dupliciter, scilicet ex parte objecti, et ex parte intellectus; primum est falsum, non autem secundum. Vel verum est quod intellectus qui intelligit rem aliter quam sit, est falsus, si ly, aliter, referatur ad rem intellectam; tunc enim intellectus est falsus, quando intelligit rem esse aliter quam sit; non est autem verum si ly, aliter, accipiat ex parte intelligentis. Est enim absque falsitate ut alius sit

Part.	Qu.	Art.	Locus
			modus rei in intelligendo quam modus in essendo, quia intellectus est in intelligente immaterialiter per modum intellectus, non autem materialiter per modum rei materialis
1	12	6	1, 2
1	13	12	3
1	85	1	1
			Non posse intelligi sine alio. contingit dupliciter, scilicet vel alio non intellecto, vel non existente
1	16	3	3
1	85	1	1
			Intelligibile est in intellectu tripliciter, scilicet actu, habitu, et ut relatum ad alium
1	107	1	c.
			Nihil potest intelligi, nisi secundum quod est ens actu
1	12	1	c.
			Solus intellectus cognoscit quidditatem rerum
1	57	1	2
1-2	51	5	c.
2-2	8	1	c.
			Res intellecta est in intellectu per speciem ejus, non autem secundum propriam naturam
1	2	2	4
1	14	5	2
1	57	1	2
1	76	2	4
1	85	2	1
			Unumquodque est intelligibile in actu, secundum quod ejus similitudo est in intellectu
1	58	2	c.
			Intellectum est perfectio intellectus per speciem intelligibilem in intellectu
1	57	1	1
			Intellectus in actu, et intellectum, sunt idem
1	14	2	c.
1	55	1	2
1	85	2	1
1	87	1	3
			Per formam lapidis, in quantum hujusmodi, non perficitur intellectus; sed inquan-

Part.	Qu.	Art.	Locus
			tum in ea participatur similitudo actualis, quod est supra intellectum humanum, scilicet lumen intellectuale, vel aliquid hujusmodi
1-2	3	6	c.
			Ad hoc quod aliquid sit intellectum in actu, requiritur abstractio a materia, et a conditionibus materiae
1	50	2	c.
1	55	1	2
1	79	3	c.
1	87	1	3
			Species intelligibilis intellectus nostri est similitudo rei quoad naturam speciei tantum; ideo per eam cognosci possunt infinita, sed indistincte
1	14	3	1
1	14	12	c. fi.
1	76	2	4
1	85	1	3
1	86	1	c.
			Species sensibilis in sensu est similitudo unius tantum individui; ideo per eam tantum unum individuum cognosci potest
1	14	12	c. fi.
			Intelligere consequitur speciem intelligibilem, sicut esse formam
1	14	4	c.
			Intellectus noster non potest intelligere, nisi per aliquam speciem informetur
1	14	2	3
			Species intelligibilis comparatur ad intellectum, sicut actus ad potentiam et ut forma ejus
1	55	1	c.
			Ex intellectu et specie intelligibili, fit unum subjectum, non autem essentialiter
1	14	2	c.
1	55	1	2
1	85	2	2
			In uno intellectu a diversis phantasmatis eusdem speciei non

Part.	Qu.	Art.	Locus
			abstrahitur, nisi una species intelligibilis
1	76	2	c. fi.
			Species intelligibilis est aphantasmate, secundum suum esse materiale; sed ab intellectu agente, secundum esse formale, id est ut est intelligibilis in actu
1	84	6	c.
1	85	1	3
			Intelligere universalis est intelligere naturam generis vel speciei, sine individuis, per speciem intelligibilem abstractam a materia, per intellectum agentem
1	44	3	3
1	85	1	1
			Intellectus noster intelligit se, sicut et alia, id est per species aliorum
1	14	2	3
1	87	1	o.
1	88	2	3
1	89	2	c.
			Intellectus possibilis conservat species, contra Avicennam
1	79	6	c.
1	84	4	c.
1-2	67	2	c.
			Plures species possunt simul esse in intellectu
1	12	10	c.
1	58	2	2
1	85	4	c., 2
			In intellectu resultant diversae species, secundum diversam dispositionem phantasmatum, sicut ex diversa ordinatione earumdem litterarum resultant diversi intellectus
2-2	173	2	c.
			Species est in intellectu et in sensu tripliciter, scilicet in potentia tantum, in actu, secundum complexionem ultimam, et medio modo, scilicet in habitu
1	79	6	3
			Species primo est in sensu, se-

Part.	Qu.	Art.	Locus
			cundo in imaginatione, tertio in intellectu possibili, per lumen intellectus agentis
1	55	2	2
2-2	173	2	c.
			Species sunt in imaginatione, secundum quod imprimuntur a sensu, vel secundum quod transmutantur ex mutatione corporis, vel secundum quod ex imperio intellectus ordinantur phantasmata ad aliquid significandum
2-2	173	2	c.
			Sensus et intellectus differunt realiter, per universale et particulare, et similiter appetitus sensitivus et intellectivus, id est voluntas
1	50	1	c.
1	80	2	2
1	84	6	c.
1	115	4	c.
			Intellectus judicans de agentis et appetendis dicitur sensus, quia relatus est ad particulare
1	54	5	1
2-2	16	2	c.
2-2	48	—	c.
2-2	49	2	3
			Intellectus est similis sensui in hoc quod requirit proportionem objecti, dissimilis autem quia non corrumpitur ab objecto excedente, sicut sensus
1	88	1	3
			Intellectus indiget sensu, sicut extremo ad quod fit resolutio, non autem quia actus intellectus fiat per organum
1	50	1	c.
1	115	4	c.
			Licet operatio intellectus oriatur a sensu, tamen in re apprehensa per sensum, intellectus multa cognoscit, quae sensus percipere non potest, et similiter aestimativa
1	78	4	4

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus			
			requiritur quod sit boni, et sub ratione boni				Nullum intentionale denominatum suum subjectum, nec causat effectum naturalem				sens Dei fertur ab aeterno in totum tempus, et in omnia quae sunt in quocumque tempore, sicut etiam in subjecta sibi praesentialiter				quales, sed ad illos tantum, quibus potest quis se aequare, vel praeferre				Ira dicitur tripliciter, scilicet habitus vel actus vitii oppositi mansuetudini; secundo voluntas vindictae; tertio passio			
1-2	19	7	c., 3				1 67 3 c.				1 14 9 c.				2-2 36 1 2, 3				2-2 158 8 c.			
1-2	19	8	o.				Interpretatio est in dubiis, in quibus non licet absque determinatione principis, a verbis legis recedere; sed in manifestis non opus est interpretatione, sed executione				1 14 13 c. fi.				Amatores honoris, et pusillanimes, sunt maxime invidi				Ira duplex, scilicet per zelum, id est secundum rationem, et ira per vitium, id est contra rationem			
1-2	19	9	o.				2-2 120 1 3				2-2 95 1 c.				Senes invident junioribus, et qui multa expendunt ad consequendum aliquid, iis qui parum expendunt				2-2 158 2 o.			
			Intentio dupliciter potest se habere ad actum qui dicitur voluntas, scilicet antecedenter seu causaliter, et concomitanter; primo modo bonitas voluntatis est intentione finis dependet, non autem secundo modo, nisi reiteretur				Interpretatio in dando remedium, debet fieri in peiorem partem, supponendo, scilicet, cum debemus aliquibus malis adhibere remedium sine nostris, sive alienis, expedit ad hoc ut securus remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius, quia remedium quod est efficax contra majus malum, est multo magis efficax contra minus malum; sed in diffiniendo sive determinando, in rerum iudicio, debet aliquis niti ad hoc, ut interpretetur unumquodque, secundum quod est; in iudicio autem personarum ut interpretetur in melius				3 62 1 c.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia					3 15 9 c.		
			1-2 19 7 o.				Interpretatio in dando remedium, debet fieri in peiorem partem, supponendo, scilicet, cum debemus aliquibus malis adhibere remedium sine nostris, sive alienis, expedit ad hoc ut securus remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius, quia remedium quod est efficax contra majus malum, est multo magis efficax contra minus malum; sed in diffiniendo sive determinando, in rerum iudicio, debet aliquis niti ad hoc, ut interpretetur unumquodque, secundum quod est; in iudicio autem personarum ut interpretetur in melius				2-2 36 1 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 o.	
			1-2 19 9 c.				Interpretatio in dando remedium, debet fieri in peiorem partem, supponendo, scilicet, cum debemus aliquibus malis adhibere remedium sine nostris, sive alienis, expedit ad hoc ut securus remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius, quia remedium quod est efficax contra majus malum, est multo magis efficax contra minus malum; sed in diffiniendo sive determinando, in rerum iudicio, debet aliquis niti ad hoc, ut interpretetur unumquodque, secundum quod est; in iudicio autem personarum ut interpretetur in melius				2-2 36 3 c.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 2 o.	
			Virtus primae intentionis, quae est respectu ultimi finis, manet in quolibet appetitu cuiuscumque rei, etiamsi de ultimo fine actu non cogitetur, sicut non oportet, quod qui vadit per viam, in quolibet passu cogitet de via				Interpretatio in dando remedium, debet fieri in peiorem partem, supponendo, scilicet, cum debemus aliquibus malis adhibere remedium sine nostris, sive alienis, expedit ad hoc ut securus remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius, quia remedium quod est efficax contra majus malum, est multo magis efficax contra minus malum; sed in diffiniendo sive determinando, in rerum iudicio, debet aliquis niti ad hoc, ut interpretetur unumquodque, secundum quod est; in iudicio autem personarum ut interpretetur in melius				2-2 36 4 c.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						3 15 9 c.	
			1-2 1. 6. 3				Interpretatio in dando remedium, debet fieri in peiorem partem, supponendo, scilicet, cum debemus aliquibus malis adhibere remedium sine nostris, sive alienis, expedit ad hoc ut securus remedium apponatur, quod supponatur id quod est deterius, quia remedium quod est efficax contra majus malum, est multo magis efficax contra minus malum; sed in diffiniendo sive determinando, in rerum iudicio, debet aliquis niti ad hoc, ut interpretetur unumquodque, secundum quod est; in iudicio autem personarum ut interpretetur in melius				2-2 36 1 c.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			Quantitas intentionis et voluntatis duplex, scilicet ex parte objecti, et ex intentione actus; secundo modo coaequantur in bonitate et malitia formaliter, et non materialiter, non autem primo modo, propter disproportionem, et propter impedimenta actus exterioris				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 2 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1-2 19 8 o.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 1 c.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			Nullum malum potest per se intendi				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1 19 9 c.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1 48 1 2, 4				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1-2 72 1 c.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1-2 78 1 c.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			Peccatum recipit speciem ex intentione peccantis				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1-2 72 1 c.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			1-2 72 8 c.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			3 88 4 1				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			Intentio secundum esse quod significat veritatem propositionis, formaliter est in anima, sed est in re fundamentaliter				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia							2-2 158 1 c.
			1 3 4 2				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
			INTENTIONALE.				Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum				2-2 36 3 o.				Invidia ut plurimum nascitur ex superbia						2-2 158 1 c.	
							Interpretatio sermonum reducitur ad donum prophetiae, et est dignior quam donum linguarum															

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
propter bonam imaginativam, qui non sunt bene judicantes, propter indispositionem in sensu communis	2-2	51	2	c.	2-2	60	3	o.	et non astringi legibus humanis	2-2	10	11	c.	nam personam, dignitatem capitis, gratiae habitualis plenitudinem, et propter meritum ejus	2-2	108	4	2	mentaliter	S. 88 2 c.
Judicium de re non potest haberi perfectum, nisi per resolutionem ad principium	1-2	112	5	c.	2-2	67	1	o.	Potestas saecularis subditur potestati spirituali; ideo judicium non est usurpatum, si praelatus spiritualis judicat de temporalibus, quantum ad permessa, vel in quantum ei subduntur	2-2	108	4	2	Christus habet potestatem judicariam super omnes creaturas, quia anima ejus est super omnes creaturas	3	59	3	o.	Convens est ut cognitio finis mundi soli Deo reservetur	S. 88 3 o.
Judicium certum de re maxime datur ex sua causa, secundum ordinem causarum, quia per primam judicator de secunda, non autem e converso	2-2	9	2	c.	2-2	60	5	o.	Judex debet judicare secundum allegata et probata, etiam contra veritatem quam novit, ut persona privata	2-2	60	6	c.	Christus habet potestatem judicariam super omnes creaturas, quia anima ejus est super omnes creaturas	3	59	1	3	Probabile est Christum descendurum ad judicandum circa montem Oliveti	S. 88 4 o.
Rectitudo judicii contingit dupliciter, scilicet per usum rationis, et per connaturalitatem, tam in moralibus per scientiam moralem, et per habitus morales, quam in divinis per donum sapientiae, et per charitatem	2-2	45	2	c.	2-2	60	6	c.	Judex debet judicare secundum allegata et probata, etiam contra veritatem quam novit, ut persona privata	2-2	64	6	3	Christus secundum naturam humanam habet potestatem judicariam super omnes angelos, quoad dispensationes, et praemium accidentale; sed quoad praemium essentialis, secundum naturam divinam tantum	3	59	1	3	Non cuilibet pauperi datur judicaria potestas, sed ei qui, omnibus relictis, Christum secutus fuerit, juxta perfectionem vitae	S. 89 1 c.
Rectum judicium consistit in apprehensione rei, ut in se est, ex recta dispositione potentiae cognitivae, et appetitivae	2-2	51	3	1	2-2	108	4	2	Existens in peccato mortali etiam occulto, ex officio corrigens, vel judicans alios, peccat, non autem hoc agens ut frater, nisi propter scandalum	2-2	67	2	o.	Judicaria potestas quoad omnes res humanas convenit Christo secundum naturam humanam	3	59	6	o.	Probabile est quod daemones damnatos torquebunt	S. 89 1 c.
Charitas inclinat ad rectum judicium de omni re, per regulas divinas, ex quibus profertur per donum sapientiae; sed justitia inclinat per prudentiam, secundum regulas juris	2-2	60	1	2	2-2	108	4	2	Rectitudo judicii contingit dupliciter, scilicet per usum rationis, et per connaturalitatem, tam in moralibus per scientiam moralem, et per habitus morales, quam in divinis per donum sapientiae, et per charitatem	2-2	10	11	c.	Angelus trahitur ad judicium pro custoditis qui damnantur, non quidem ut rei, sed ut testes	1	113	7	4	Omnes in judicio comparebunt	S. 89 5 o.
Ad justum judicium requiruntur tria, scilicet justitia, auctoritas, et prudentia; si primum desit, est judicium perversum; si secundum, est judicium usurpatum; si tertium est judicium suspiciosum vel temerarium	2-2	60	2	o.	2-2	33	5	o.	Judicet legem, dicens eam non esse bene positam, non autem dicens eam in aliquo casu non esse servandam; sed de illo casu particulari	2-2	67	1	1	In judicio Dei idem potest esse accusator simul et testis, non autem in judicio humano	2-2	67	3	3	Beati omnes quantum ad praemiorum retributionem judicabuntur; quantum vero ad meritum discussionem, qui notabilem alicujus mali meriti admixtionem habent, non judicabuntur; at illi qui negotiis terrenis sunt impliciti, ita tamen ut sua peccata per eleemosynas expiant, judicabuntur	S. 89 6 c.
	2-2	60	2	o.	2-2	120	1	2	Homo in judicio debet pauperi subvenire, quantum potest, sine lectione justitiae	2-2	67	3	1	Christus hic vivens noluit administrare temporaliter regnum terrenum, nec judicariam exercere potestatem super res temporales	3	59	4	1	Infedeles condemnabuntur, cum in eis nullum sit fidei fundamentum	S. 89 7 c.
	2-2	60	2	o.	2-2	67	1	o.	Judicium per compromissum in arbitros, necesse est aliqua poena vallari	2-2	67	2	2	Christus propria voluntate subdidit se Pilati judicio, sicut etiam alii possunt se subicere, etiam non superioribus	2-2	67	1	2	Angeli non judicabuntur, judicio discussionis, sed bene retributionis	S. 89 8 o.
	2-2	60	2	o.	2-2	67	2	2	Judicium Ecclesiae debet esse conforme judicio Dei,	2-2	67	1	2	Judicaria potestas convenit Christo, propter divi-	3	49	9	3	Congruum est ut Christus secundum naturam sit mundum judicaturus	S. 90 1 c.
	2-2	60	2	o.															Convens est ut Christus in ul-	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			promissorio secundum se, sed tantum ratione materiae indebitae				justam; secundo artem qua cognoscitur; tertio locum; quarto id quod redditur a iudice				Jus divinum non tollit jus humanum, quod est ex naturali ratione				paternum, et oeconomicum			Justificatio fit in instanti	
2-2	89	9	o.	2-2	57	1	1	2-2	10	10	c.	2-2	57	4	o.	1-2	113	7	o.
			Si dubium est, an sit licitum vel proficuum, quod juratum est, potest a quolibet episcopo dispensari; si autem sit licitum manifeste, non videtur dispensabile, nec commutabile, nisi occurrat aliquid melius, ad communem utilitatem, quod ad papam maxime pertinet	2-2	57	1	o.	2-2	12	2	c.	2-2	58	7	3	1-2	113	8	c.
2-2	89	9	3	2-2	60	1	c.	2-2	91	5	1	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	98	3	1				Jus vel justum est opus adaequatum alteri, secundum aliquem aequalitatis modum	1-2	91	6	c.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jurans debet esse jejunos, nisi in necessitate	2-2	57	2	c.	1-2	96	2	c.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	89	10	o.	2-2	59	2	c.	1-2	104	3	2	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			In festo non licet jurare pro re temporali, nisi forte ex magna necessitate; sed jurare pro re spirituali licet				Jus divinum est quod divinitus promulgatur; et est duplex, scilicet naturale, et positivum	1-2	95	4	c.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	89	10	c. fi.	2-2	57	2	3	2-2	95	4	c.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Pueri et perjuri non coguntur jurare, quia jurarent sine reverentia, nec sacerdotes, nisi in necessitate, et pro re spirituali	2-2	57	2	3	2-2	97	2	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	89	10	o.	1-2	91	2	o.	1-2	97	2	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Recipere juramentum per falsos deos, a disposito sic jurare, licet, secundum Augustinum, non autem licet inducere	1-2	96	2	3	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	78	4	c.	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	98	4	4	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Cogens jurare, quem scit pejerare, peccat mortaliter, nisi sit persona publica, ut iudex, qui requisitus tenetur ad hoc	1-2	91	2	o.	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	98	4	o.	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jurgium videtur idem esse quod rixa	1-2	91	2	o.	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	41	2	c., 2	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			JURISDICTION. Quilibet habens jurisdictionem potest ea quae sunt jurisdictionis committere	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	187	1	c.	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jus primo impositum est ad significandum rem	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	57	2	2	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	60	5	1, 2	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
2-2	66	7	c.	1-2	96	2	3	1-2	94	5	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jus positivum dupliciter, scilicet a natura immediate, ut principia, et mediate, ut conclusio; primum est idem a pud omnes, nec unquam deficit, non autem secundam	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jus naturale dicitur dupliciter, scilicet quod ex natura sua absolute est alteri adaequatum, et ut eo aliquid consequitur; primum convenit omni animali, secundum autem soli homini, et est jus gentium	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Aliquid dicitur de jure naturali dupliciter, scilicet a quod natura inclinatur, et cujus contrarium natura non induxit	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jus positivum duplex, scilicet jus gentium et jus civile; primum derivatur a lege naturali, ut conclusio; secundum vero, per modum determinationis	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Jus dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, id est aequalium, et secundum quid, id est inaequalium; et hoc est triplex, scilicet dominativum,	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificatio fit in instanti	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Tota justificatio impii originaliter consistit in infusione gratiae, quia per eam, et per liberum arbitrium movetur, et culpa remittitur	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificatio non quidem simpliciter, sed justificatio impii, est idem quod remissio peccatorum	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			In justificatione impii, infusio gratiae et remissio culpae sunt unus actus numero secundum substantiam, sed differunt secundum terminos	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Vocatio dicitur auxilium Dei momentis interioris, et excitantis mentem ad deserendum peccatum; ideo non est remissio peccatorum, nec est justificatio, sed est causa ejus	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2	94	4	o.	1-2	23	7	c. fi.	1-2	113	8	c., 1
			Justificare impium est majus quam creare coelum, vel terram, ratione termini, et repugnantiae; sed est e converso ratione modi	1-2	91	2	o.	1-2											

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
1-2	90	1	o.	tenta sub lege obli-	1-2	94	5	o.	1-2	94	5	1-2	94	5	o.
1-2	91	1	c.	gant ad mortale,	1-2	97	1	1	1-2	97	1	Lex Dei scripta			
1-2	92	1	c.	quia non omnia								corrigit legem na-			
1-2	94	1	c.	traduntur per mo-								turae, suppledo,			
				dum praeccepti, sed								vel ut corrupta erant			
				aliqua per modum								in cordibus alioquo-			
				ordinationis et statu-								rum			
				ti, et obligant ad								1-2	94	5	1
				certain poenam								3	61	3	2
				2-2 186 9 2								Lex naturalis non			
				Usus venero-								potest deleri de			
				rum ordinatur ad								corde alicujus			
				bonum commune,								quoad prima prin-			
				ideo subjacet legi,								cipia, et in uni-			
				quia bona commu-								versali; sed tan-			
				nia cadunt sub								tantum in particu-			
				lege								lar, vel quoad conclu-			
				2-2 154 2 c. fi.								siones			
				2-2 154 9 3								1-2	94	6	c.
				Lex quintuplex,								1-2	99	2	2
				scilicet lex aeter-								Lex naturae fuit			
				na, naturalis, di-								offuscata in Genti-			
				vidua, humana, et								libus, quoad multa			
				fomes peccati								1-2	94	4	o
				1-2 91 — o.								1-2	94	5	o
				Lex est in ali-								1-2	94	6	o.
				quo dupliciter, scilicet								1-2	98	6	c., 1
				essentialiter								1-2	99	2	2
				ut in regulante;								1-2	100	5	1
				et participative, ut								2-2	22	1	1
				in regulato; primo								2-2	154	1	1
				modo est in ratione,								3	60	5	3
				secundo modo est in omni								3	61	3	2
				quod ex aliqua lege								3	70	2	1
				in aliquo inclinatur								Lex naturae sic			
				1-2 90 1 1								corrupta fuit apud			
				1-2 90 3 c.								Germanos, quod			
				1-2 91 5 c.								latrocinium non			
				1-2 91 6 3								reputarent pecca-			
				1-2 92 1 c.								tum			
				1-2 93 1 1								1-2	94	4	c.
				1-2 95 3 c.								1-2	94	6	c.
				1-2 95 4 c.								Lex aeterna est			
				1-2 96 1 c.								ratio seu conceptus			
				1-2 96 4 c.								gubernationis re-			
				1-2 96 6 c.								rum in Deo			
				1-2 97 1 c.								1-2	91	1	o.
				1-2 100 2 c.								1-2	93	1	o.
				1-2 100 11 3								1-2	93	3	c.
				2-2 58 5 c.								1-2	93	4	c.
				3 70 2 2								1-2	93	5	3
				Lex importat ordi-								Lex aeterna se-			
				nam ad finem								cundum essentiam			
				active, non autem								est nota beatis			
				passive, nisi per								tantum; sed in suis			
				accidens, scilicet								effectibus nota est			
				quando legislator								omni creaturae ra-			
				habet finem extra								tionali			
				se								1-2	19	4	3
				1-2 91 1 3								1-2	19	5	o.
				Lex non imponit								1-2	19	6	o.
				ab aliquo domi-								1-2	93	2	o.
				nino, nisi subditis								Lex aeterna com-			
				ejus: ideo praec-								paratur ad ordinem			
				cepta cujuslibet legis								rationis, sicut ars			
				praesuppouunt								ad artificiatum;			
				subjectionem reci-								ideo ejusdem ra-			
				pientis legem ad								tionis est aliquid			
				dantem legem								esse contra utrum-			
				2-2 16 1 c.								que			
				2-2 22 1 c.								1-2	71	2	4
				Non omnia con-								Omnis lex, in-			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			morem de amissionem earum				dit ad omnes, non autem liberalitas				tur necessitati coactionis, non autem necessitati finis				gnificant res spirituales	
2-2	123	4	2	2-2	58	12	1	1	82	1	c., 1	2-2	14	3	3	
			Proprius actus liberalitatis duplex, scilicet bene uti pecunia in se, et in alio; secundarius autem est praeparare et conservare eas ad bonum usum	2-2	123	12	5	2-2	44	1	2	3	52	6	3	
2-2	117	3	o.				Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	3	14	2	c.	3	85	1	c.	
2-2	117	4	o.	2-2	66	4	1	1	83	2	3	1	59	3	c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	2-2	123	12	5	Librum arbitrium non est habitus proprie, sed est potentia	1	83	2	o.	1	19	10	o.
2-2	117	4	o.				Liberalitas convenit cum justitia, quia utraque est principaliter ad alterum, et circa exteriora, sed prima attendit exteriora uti propria; secunda vero ut sunt alterius, et ratione debiti; ideo liberalitas non est species justitiae, sed est pars sibi annexa	1	83	4	o.	1-2	1	1	c.	
2-2	119	1	2, 3	2-2	58	12	1	2-2	24	1	3	2-2	95	5	c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	2-2	117	5	o.	Librum arbitrium est tantum eorum quae sunt ad finem	1	19	1	c.	1	82	1	c.
2-2	117	4	2	2-2	117	3	2	1	82	2	c.	1	83	1	5	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	2-2	118	3	2	1	82	2	c.	Librum arbitrium non est in brutis	1	59	3	c.
2-2	31	1	2	2-2	117	5	o.	1	82	2	c.	1	59	3	c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	2-2	118	3	2	1	82	2	c.	1	59	3	c.	
1	21	1	1	2-2	117	5	o.	1	83	1	5	1	59	3	3	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	2-2	106	3	1	1	83	3	o.	1	83	3	o.	
2-2	119	2	3	2-2	117	3	3	1	83	4	o.	1	83	4	o.	
			Solus Deus est maxime liberalis				Libertas cuiuslibet rei est dominium et potestas sui actus ad opposita	1	83	3	o.	1	83	3	o.	
1	44	4	1	2-2	106	3	1	1	83	3	o.	1	83	3	o.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	2-2	117	3	3	De ratione vel necessitate libertatis non est esse primum causam sui, id quod liberum est	1	63	1	4	1	83	4	o.
3	7	2	3	2-2	117	3	3	1	83	3	o.	3	34	3	1	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1	83	3	o.	Libertas cuiuslibet rei est dominium et potestas sui actus ad opposita	3	34	3	1	3	18	4	sc., c.
2-2	117	6	o.	1	62	8	3	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	2-2	88	4	1	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	2-2	88	4	1	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	2-2	6	2	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	1-2	6	2	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Solus Deus est maxime liberalis	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Solus Deus est maxime liberalis	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Solus Deus est maxime liberalis	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Solus Deus est maxime liberalis	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Solus Deus est maxime liberalis	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia est simpliciter major liberalitate, quia est communior et fundamentum ejus, et potest esse sine ea, non autem e converso; sed secundum quid est e converso, scilicet ut est ornamentum justitiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Proprius et principalior actus liberalitatis est dare quam accipere, vel acquirere, vel conservare, vel uti pro se	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalis tristatur quod aliquid detur non convenienter, sed magis quando ipse dat non convenienter, quia plus opponitur actui ejus proprio	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dare aliquid cum concupiscentia retinendi, derogat liberalitati; non autem amicitiae vel charitatis, sed magis ostenditur perfectio ejus	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Liberalitas est subjective in voluntate	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Dantes omnia pro Christo, non sunt prodigi, sed liberales	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Solus Deus est maxime liberalis	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Christus omnes divitias contemnendo, ostendit in se summum gradum liberalitatis et magnificentiae	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Omnis virtus theologica et cardinalis est simpliciter, id est secundum propriam materiam nobilior liberalitate, quae tamen habet quandam excellentiam, inquantum est utilis ad multa	1-2	17	1	2	1	83	3	o.	1	18	4	sc., c.	
			Justitia se extendit ad omnes, non autem liberalitas	1-2	17	1	2</									

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
2-2	64	2	c.																
2-2	162	6	3																
<p>Medicus tenetur gratis curare pauperes, quando nec per se, nec per alios magis conuictos, nec per eos qui magis possent, valent curari</p> <p>2-2 71 1 o.</p> <p>Medicus quodam coactione utitur in phreneticum, quibus curam non vult recipere: et huic similatur correctio praelatorum, quae habet vim coactivam, non autem simpliciter correctio fraterna</p> <p>2-2 33 6 1</p> <p>Medicus non tanto magis sanat, quanto maiorem dat medicinam, sed quanto medicina est magis proportionata morbo: sic non oportet quod religio tanto sit perfectior quanto maiorem habet pauperem; sed quanto ejus paupertas est magis proportionata fini communi et speciali</p> <p>2-2 188 7 1</p> <p>MEDIUM est actio transiens est realiter medium inter agens et passum, non autem actio immanens, nisi secundum modum significandi</p> <p>1 54 1 3</p> <p>Inter habens et habitum, aliquando nihil est medium, aliquando tantum relatio, et aliquando aliquid per modum actionis et passionis, non autem actio vel passio; et sic est specialia praedicamentum, scilicet praedicamentum habitus</p> <p>1-2 49 1 c., 2</p> <p>Inter habitum et privationem quae est in privari, et aliquid habitus relinquens, potest esse medium, circa proprium subjectum, sicut inter bonum et malum</p>				<p>est actus indifferens, non autem inter habitum et privationem quae est in privato esse, nihil relinquens de habitu</p> <p>1-2 18 8 1</p> <p>Inter substantiam et accidens quantum praedicabile datur medium, non autem ut accidens dividitur contrasubstantiam</p> <p>1 76 4 4</p> <p>1 77 1 5</p> <p>Virtus non est medium inter passionem secundum essentiam, sed secundum effectum, quia constituit medium inter eas</p> <p>1-2 59 1 1</p> <p>In passionibus accipitur medium, per hoc quod attingitur respectu ratio, in quo consistit ratio virtutis</p> <p>1-2 17 1 1</p> <p>1-2 17 5 2</p> <p>Virtutes theologicae habent medium per accidens, id est ex parte nostra, non autem per se, id est respectu Dei</p> <p>1-2 64 4 o.</p> <p>2-2 17 5 2</p> <p>Quaelibet virtus intellectualis consistit in medio per conformitatem intellectus ad res, scilicet in vero, cuius excessus est affirmatio falsa; defectus autem est negatio falsa</p> <p>1-2 64 3 o.</p> <p>1-2 64 4 1, 2</p> <p>Virtus moralis, respectu materiae est medium, sed respectu rationis, est extremum</p> <p>1-2 64 1 1</p> <p>Medium virtutis moralis attenditur secundum rationem rectam in omni circumstantia, non autem secundum quantitatem absolutam</p> <p>1-2 64 1 2, 3</p> <p>2-2 92 1 c.</p> <p>2-2 104 2 2</p> <p>2-2 123 4 3</p> <p>2-2 147 1 2</p>				<p>Virtus moralis consistit in medio inter excessum et defectum</p> <p>1-2 64 1 o.</p> <p>1-2 64 4 1, 2</p> <p>2-2 17 5 2</p> <p>2-2 92 1 c.</p> <p>Omne medium virtutis est medium rationis; sed solius iustitiae, medium est rei et rationis</p> <p>1-2 64 2 o.</p> <p>2-2 58 10 o.</p> <p>2-2 61 2 1</p> <p>Medium iustitiae est aequalitas, quam constituit iustitia inter aliquos</p> <p>3 85 3 2</p> <p>Medium iustitiae distributivae sumitur secundum proportionem geometricam; commutativae vero medium, sumitur secundum proportionem arithmeticam</p> <p>2-2 61 2 o.</p> <p>2-2 61 4 c. fi.</p> <p>MEL non offerebatur in sacrificiis Dei, quia offerebatur idolis, et ad excludendum omnem carnalem dulcedinem et voluptatem a sacrificantibus Deo</p> <p>1-2 102 3 14</p> <p>MELCHISEDECH dicitur esse sine patre, matre, genealogia, principio, et fine, quia Scriptura non ponit, licet habuerit, qui fuit Sem, primogenitus Noe, ut Hebraei dicunt</p> <p>3 22 6 3</p> <p>MELIUS alio aliquid dicitur simpliciter, quod tamen minus proprie recipit alicujus praedicationem, sicut cognitio patriae, est nobilior cognitione viae, quae magis proprie dicitur fides</p> <p>2-2 174 2 3</p> <p>MEMBRUM omne, et quaelibet potentia animae, operantur toti, et non sibi soli</p> <p>1-2 17 5 2</p> <p>Caput est membrum, habens vir-</p>				<p>tutem influendi in alia membra, et recipit ab aliis membris nutrimentum, et alia obsequia</p> <p>3 8 1 c.</p> <p>3 8 6 c.</p> <p>3 8 7 c.</p> <p>3 8 8 c.</p> <p>Membra hominis non applicantur operi, nisi de consensu rationis</p> <p>1-2 74 7 o.</p> <p>1-2 77 7 c. fi.</p> <p>Membra naturalia et instrumentalia artificialia, in Scripturis, significant operationes, quarum sunt principia</p> <p>1 3 1 3</p> <p>MEMORIA duplex, scilicet conservativa specierum tantum, alia cuius obiectum est praeteritum ut praeteritum: prima est potentia pure cognoscitiva, et est in parte intellectiva, secunda vero in parte sensitiva tantum</p> <p>1 77 8 4</p> <p>1 79 6 o.</p> <p>Memoria quae est altera pars imaginis, non est praeteritorum, quia abstrahit ab omni tempore, cum sit in intellectu, et non in parte sensitiva</p> <p>1 79 6 2</p> <p>Memoria intellectiva non differt realiter ab intellectu possibili, sed est habitualis retentio ejus, cujus actus est intelligentia, quae oritur ex memoria, sicut actus ex habitu</p> <p>1 79 7 o.</p> <p>1 93 7 3</p> <p>Memoria sensitiva est thesaurus specierum intentionalium, id est intentionum sensibilium, cum sensu acceptatum; cuius organum est in extrema parte capitis</p> <p>1 78 4 c.</p> <p>Ea quae magna aestimamus, magis memoriae infingimus</p>				<p>1-2 47 2 3</p> <p>Consuetudo multum operatur ad bene memorandum</p> <p>1-2 50 3 3</p> <p>2-2 49 1 2</p> <p>Illud quod scribitur, non de facili a memoria labitur, sec succurrit memoriae</p> <p>1 24 1 c.</p> <p>Necessarium est eodem actus pluries reiterari, ut aliquid firmiter memoriae imprimatur, quia meditatio confirmat memoriam, secundum Philosophum</p> <p>1-2 51 3 c.</p> <p>2-2 49 1 2</p> <p>Memoria in angelis potest poni, ut est in mente, non autem ut est in sensu</p> <p>1 54 5 2</p> <p>Memoria intellectiva manet in anima separata, non autem memoria sensitiva; sed corruptur</p> <p>1 77 8 4</p> <p>1 89 6 1</p> <p>Documenta quatuor ad bene memorandum, scilicet similitudines rerum assumere convenientes, nec tamen omnino consuetas, ordinate eas disponere, sollicitudinem circa eas apponere et effectum adhibere, et eas frequenter meditari</p> <p>2-2 49 1 2</p> <p>MENDACIUM dicitur triplex, scilicet materialiter, id est dictum falsum; formaliter, id est voluntas falsum enuncians; et effective, id est voluntas decipiendi</p> <p>2-2 98 1 3</p> <p>2-2 110 1 o.</p> <p>Cupiditas fallendi pertinet ad perfectionem mendacii, non autem ad speciem ejus</p> <p>2-2 110 1 c., 3</p> <p>Omne mendacium est peccatum</p> <p>2-2 69 1 o.</p> <p>2-2 69 2 o. [*</p>			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
tur metaphoris	1	1	9	o.	aliquo spirituali,	illuminatio, non	miracula, non	miracula	2-2	178	1	1	doctrinae fiunt et									
	1	10	1	4	peccat mortaliter	sunt miracula, sed	finis miraculorum	Miracula dimi-					verum fidem, et									
	1	12	3	3	3	64	6	o.	nuunt meritum fi-				dem, et									
	1	13	3	1	Miraculum	dicitur quasi admi-	ratione plenum, id	est quod habet	1	105	7	1	per nomen Christi									
	1	14	11	c.	causam occultam	simpliciter et om-	nibus, scilicet	Deum	1-2	113	10	o.	3	44	3	1, 3	Conceptio Chri-					
	1	19	11	c.	ordine principa-	rum, vel archan-	gelorum	1	113	3	c.	1	110	4	2	2-2	178	2	o.			
	1	113	3	c.	Miles in exerci-	tu debet primo	subdici, secundo	aliis coordinari;	1	13	3	1	3	43	1	c.	3	43	1	c.		
	1-2	100	6	c.	sed contrarium	primum est gravi-	ssimum peccatum	1-2	100	6	c.	3	43	3	3	Miracula bono-						
	1-2	100	6	c.	Miles caractere	insignitur, quasi	ad militiam depu-	tati	3	63	3	c.	1	114	4	2	Magi faciunt					
	3	63	3	c.	Militaris ars,	quae est propter	victoriam, adquam	ordinatur omne of-	1	110	4	c., 2, 4	1	114	4	c.	1	114	4	2		
	1-2	23	4	2	fictum bellicum,	ordinat artem e-	questrem et nave-	lem, et omnia	1	114	4	c.	1-2	111	4	c.	1-2	113	10	c.		
	2-2	23	4	2	hujusmodi in suum	finem	2-2	23	4	2	Negotiatio est											
	1-2	102	6	1	c., 2	Negotiatio est	valde contraria mi-	litiarum; ideo secun-	1-2	102	6	1	c., 2	1	110	4	1	Angeli et alii				
	1-2	102	6	1	c., 2	Milia millium	ministrantium et	assistantium Deo	1	112	4	2	1	114	4	o.	2-2	178	2	c.		
	1	112	4	2	Miles maxime	insidians significat	fraudulentos	1-2	102	6	1	c., 2	1	114	4	1	2-2	178	1	2		
	1-2	102	6	1	c., 2	Mineralia non	nominantur in uni-	versali productione	1-2	102	6	1	c., 2	1	114	4	1	2-2	178	1	2	
	1	69	2	3	Minister, Mi-	nistri novi Testa-	menti sunt majoris	dignitatis quam	1	105	8	o.	1-2	113	10	c.	1	105	8	o.		
	2-2	87	1	c. fi.	2-2	174	4	3	Quicumque exis-													
	2-2	174	4	3	tens in aliquo	peccato mortali	exhibet se mini-	strum Ecclesiae in	1	105	7	1	1-2	113	10	c.	Spirituales effe-					
	1	105	7	1	1-2	113	10	c.	aliquo spirituali,	peccat mortaliter	3	64	6	o.	Miraculum	dicitur quasi admi-	ratione plenum, id	est quod habet	causam occultam			
	1-2	113	10	c.	Miracula dicuntur	quia sunt supra	naturalem, signa	vero quia manifes-	tant aliquid supra	naturalem; prodigia	autem et portenta,	propter excellentiam	2-2	178	1	3	Gradus miraculorum	triplex, scilicet	maximus, id est	quoad substantiam		
	2-2	178	1	3	Operatio miraculorum	attribuitur gratiae	gratis datae, ut	in principio proximo;	fidei vero ut	virtuti disponenti	ad hanc gratiam	consequendam	2-2	178	1	o.	Operatio miraculorum	attribuitur	principaliter fidei	ut virtuti disponenti,		
	2-2	178	1	o.	Operatio miraculorum	attribuitur gratiae	gratis datae, ut	in principio proximo;	fidei vero ut	virtuti disponenti	ad hanc gratiam	consequendam	2-2	178	1	o.	Operatio miraculorum	attribuitur	principaliter fidei	ut virtuti disponenti,		
	2-2	178	1	5	In reliquis sanctorum	et verbis divinis, non	est aliqua virtus vel	forma, qua fiunt	miracula	2-2	178	1	5	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3		
	2-2	178	1	5	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3	3	43	2	c.	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3
	3	43	2	c.	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3	3	43	2	c.	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3
	3	43	2	c.	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3	3	43	2	c.	Christus faciebat	miracula virtute	divina	3	13	2	c., 3

Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus																																															
3	43	3	2	compellimur	2-2	65	4	2	ricordiae et ipsum praesupponit	1	21	4	1	21	4	1	21	4	1																																															
3	43	4	c.	1 21 3 c.	2-2	30	1	c., 2	1	21	4	c.	1	25	3	3	Ma'oris misericordiae est impios justificare quam justos creare; sed sunt aequalis potentiae Dei	3	43	4	2																																													
3	44	3	3	2-2 30 2 c.	2-2	30	3	c.	2-2	30	2	o.	3	43	4	2	Cum peccatores peccent contra Deum, qui aeternum est, conventus est ut poena aeterna eis ex divina iustitia inferatur	S.	99	1	o.																																													
Christus faciebat miracula virtute propria, alii vero sancti virtute aliena				Misericordia, ut est motus appetitus, regulatus ratione, est actus virtutis moralis, et virtutis specialis, non autem ut passio tantum	Misericordia est in Deo, secundum effectum et secundum affectum voluntatis; non autem secundum passionem	1	21	3	o.	2-2	30	2	1	Proprium opus Dei est tantum unum, scilicet benefacere et misereri; sed punire convenit ei, propter culpam peccantis	2-2	21	2	c.	Deus dicitur omnipotens suam parcendo maxime et miserando manifestare; non tam quoad substantiam facti, quam etiam quoad licentiam facienti	1	25	3	3	2-2	30	4	c.	Deus semper miseretur, puniendo citra condignum, et premiando ultra condignum	1	21	4	1																																		
3	43	4	o.	1-2 59 1 3	2-2	30	3	o.	1-2	113	4	1	Misericordia est effectus charitatis	2-2	28	1	o.	2-2	32	1	c.	2-2	36	3	3	Motiva ad misericordiam sunt tria maxime, scilicet mala contra naturam, contra spem, et contra merita alicujus	2-2	30	1	c.	Defectus est ratio miserendi semper, propter unionem amoris, vel propter possibilitatem patendi similia	2-2	30	2	o.	Culpa, in quantum hujus modi, non est motiva ad misericordiam, quia est volita, sed est motiva ut est annexa alicui contra voluntatem	2-2	30	1	1	Misericordia proprie non est ad se, nec ad personas multum conjunctas, ut ad parentes et filios; sed ad eos est dolor, et in iis durum est expulsivum miseracionis, quia in iis non miseremur proprie, sed dolemus et durum quid patimur	2-2	30	1	2	2-2	32	9	3	2-2	106	3	1	Injuriae illatae miserabilibus, scilicet pupillis et viduis, exaggerantur, quia magis opponuntur misericordiae, et nocumenta sunt eis graviora, quia non habent relevantem	2-2	30	1	2	2-2	32	9	3	2-2	106	3	1
3	43	4	o.	2-2 30 3 o.	2-2	36	3	3	Misericordia est ratio miserendi semper, propter unionem amoris, vel propter possibilitatem patendi similia	2-2	30	2	o.	Culpa, in quantum hujus modi, non est motiva ad misericordiam, quia est volita, sed est motiva ut est annexa alicui contra voluntatem	2-2	30	1	1	Misericordia proprie non est ad se, nec ad personas multum conjunctas, ut ad parentes et filios; sed ad eos est dolor, et in iis durum est expulsivum miseracionis, quia in iis non miseremur proprie, sed dolemus et durum quid patimur	2-2	30	1	2	2-2	32	9	3	2-2	106	3	1	Injuriae illatae miserabilibus, scilicet pupillis et viduis, exaggerantur, quia magis opponuntur misericordiae, et nocumenta sunt eis graviora, quia non habent relevantem	2-2	30	1	2	2-2	32	9	3	2-2	106	3	1																						
3	13	2	c., 3	Misericordia ut virtus moralis circa passiones, et reductionem ad medietatem, quae dicitur Nemesis; sed eas Aristoteles non ponit virtutes, quia ut passiones sunt, sunt laudabiles; tamen ut sunt ab aliquo habitu electivo, sumunt rationem virtutis	2-2	30	3	4	Misericordia secundum se est maxima virtutum	2-2	30	4	o.	Inter omnes virtutes quae ad proximum sunt, misericordia est potissima, sicut etiam est potioris actus	2-2	30	4	c.	Liberalitas con-jectat bonum, in dationibus communitur, misericordia vero secundum rationem specialem, scilicet ut est relevatio miserie alienae	2-2	31	1	3	2-2	117	5	3	Datio beneficii ex misericordia procedit ex affectione ad eum cui homo dat; ideo misericordia pertinet ad charitatem, liberalitas vero ad pecuniam	2-2	117	5	3	Longe, melius, et humanius, et piorum sensibus accommodatius in Caesaris laude locutus est Tullius, ubi ait: Nulla de virtutibus tuis,	2-2	30	1	c.	Nullus potest velle miseriam, sed quilibet naturaliter eam fugit	1	94	1	c.	Misericordia est compassio alienae miserie in corde, qua, si possumus, subvenire																							
3	44	3	2, 3	3	46	6	c.	Miracula Christi sufficienter ostendebant eum esse Deum	3	43	4	o.	Christus coepit facere miracula in nuptiis, non autem prius, ne humanitas ejus phantastica videretur	3	36	4	3	3	43	3	o.	Christus convenientissime fecit miracula circa daemones, angelos, coelos, homines, bruta, et elementa	3	44	—	3	Mirum simpliciter, idem est quod miraculum, non autem secundum quod est mirum alicui	1	105	7	c.	Misericordia non est quicumque defectus, sed tantum defectus naturae rationalis, quia opponitur felicitati	1	21	4	c.	2-2	30	1	c.	Nullus potest velle miseriam, sed quilibet naturaliter eam fugit	1	94	1	c.	Misericordia est compassio alienae miserie in corde, qua, si possumus, subvenire																				

Par.	Qu.	Art.	Locus
			sibilitatem, ut in privatis usu oculorum vel digitorum, vel linguae, vel propter periculum, ut in morbo caduco, et alienatione mentis; vel propter abominationem, ut in lepra; sed lepra ordinem non tollit 3 82 10 3
			Audire missam et communionem accipere a peccatore non sententiato ab Ecclesia, licet, quia est suspensus a Deo quoad se, non autem quoad alium 3 82 9 c.
			Celebrans missam in peccato mortali, vel inducens talem scienter, vel audiens missam praecisi per sententiam Ecclesiae, vel notorii fornicarii, licet sustineatur a praelatis, peccat mortaliter 3 82 9 o.
			Accipere pro missa aliquid, quasi pretium ejus, est simonia; non autem accipere quasi stipendium laboris 2-2 100 2 2
			Missa non debet celebrari, nisi pro membris Ecclesiae; nec in canone missae debet orari, nisi pro membris Ecclesiae 3 79 7 2
			Missam licet dicere in loco non sacro, causa necessitatis, scilicet in itinere: vel propter destructionem ecclesiarum, sed cum altari portatili, et aliis necessariis; non autem aliter, nisi de licentia episcopi 3 83 3 o.
			Plures debent interesse missae solemnium; sed in missis privatis sufficit unus, scilicet servitor 3 83 5 12
			Missa quotidie celebratur in Ecclesia quintuplici ratione, scilicet

Par.	Qu.	Art.	Locus
			quia semper oportet paratam esse medicinam contra quotidiana peccata; ut lignum vitae semper sit in medio paradisi; ut nobis quotidie Christus uniat sacramentaliter, et nos ei spiritualiter; ut sit apud nos jugis memoria passionis Christi; ut vero agno loco typici agni quotidie utamur ad vesperam, quem Judaei ad vesperam convertendi esurient 3 83 2 c., 1
			Missam potest dici quando incipit apparere aurora; non autem de nocte, nisi in Nativitate Christi et in vigilia Paschae, in principio noctis 3 83 2 4
			Hora missae in festis est tertia, in profestis diebus est sexta; in jejunis nona; sed potest tardari maxime tempore ordinum 3 83 2 3
			Missae regulariter celebratur solemniter hora passionis Christi, scilicet ad hora tertia usque ad nonam 3 83 2 c.
			Missae privatae possunt dici mane usque ad tertiam, vel usque ad nonam, in diebus juniorum 3 83 2 3
			In Natali Christi quilibet sacerdos potest dicere tres missas, scilicet primam in nocte, secundam in aurora, et tertiam in die, propter triplicem nativitatem Christi, scilicet quarum una est aeterna, quae quantum ad nos, est occulta, licet secundum se sit in plena luce; alia est temporalis, sed spiritualis, quae scilicet Christus oritur tanquam lucifer in cordibus nostris; tertia vero

Par.	Qu.	Art.	Locus
			est temporalis, et corporalis, secundum quam visibilis nobis processit ex utero virginali carnis indutus 3 83 2 2, 5
			Non licet alio die plures missas ab eodem celebrari, pro pecunia, vel adulatione saecularium, sed tantum pro urgenti necessitate 3 83 2 5
			Quando in una die occurrunt diversa beneficia Dei commemoranda vel impetranda pro vivis vel mortuis, oportet missam pluries celebrari, si adsit facultas, puta unam pro festo, aliam pro jejunio, vel pro mortuis 3 83 2 2
			Multiplicatio missarum multiplicat oblationem sacrificii, et multiplicat ejus effectus, non autem multitudo hostiarum in una missa; ideo sumens multas hostias in una missa non percipiet majorem effectum 3 79 7 3
			Missa melioris sacerdotis est melior quoad annexa: ideo melius est eam audire, licet quoad sacramentum, et effectum sacramenti, omnes missae sint aequales 3 82 6 o.
			Missio de ratione sua importat respectum missi ad mittentem, et ad aliquem terminum 1 43 1 c.
			1 43 2 c., 3
			Missio non dicit gradum dignitatis, sed auctoritatem principii in uno, respectu exeuntis ab eo 1 45 1 1
			3 39 8 1
			Missio visibilis in divinis est signum missionis invisibilis factae, non quidem tunc, sed prius

Par.	Qu.	Art.	Locus
			1 43 7 6
			Mittere Filium et Spiritum Sanctum, convenit cuilibet personae divinae, et toti Trinitati 1 43 8 o.
			Spiritus Sanctus non mittit se proprie, quia missio dicit distinctionem mittentis a misso, secundum Praepositivum, et Altitiodorensis, sed mittit se improprie, id est dat se 1 43 8 o.
			Homo nullo modo potest mittere Spiritum Sanctum 1 83 8 c. fi.
			Mitti secundum imperium, vel secundum consilium, non convenit Deo, quia dicit minoritatem, nec ubi non fuit prius, quia dicit recessum; sed secundum originem, et secundum novum modum 1 43 1 o.
			1 43 3 c.
			1 43 4 3
			1 43 5 c., 3
			1 43 6 c.
			1 112 1 c., 3
			Mitti convenit Filio, et Spiritui Sancto, sed nullo modo convenit Patri, nec Trinitati 1 43 4 o.
			1 43 8 o.
			1 112 1 c.
			3 39 8 1
			Mitti invisibiliter convenit Filio et Spiritui Sancto, non autem Patri 1 43 5 o.
			Mitti visibiliter ut donum, et ut sanctificationis iudicium, convenit Spiritui Sancto; Filio autem, ut sanctificationis auctori 1 43 7 o.
			Missio Filii et Spiritus Sancti distinguitur secundum originem, et secundum effectus illuminationis, et inflammationis; sed conveniunt in gratia, nec una potest esse sine alia 1 43 5 3

Par.	Qu.	Art.	Locus
			Missio Filii est prior missione Spiritus Sancti, ratio- nem donorum et exitus, sed ratione dantis est e converso 3 77 13 c.
			Missio Filii prior est ordine naturae, missione Spiritus Sancti, sicut ordine naturae Spiritus Sanctus procedit a Filio, et a sapientia dilectio 3 77 13 c.
			Missio Filii Dei triplex, scilicet in mente, in carne, et ad praedicandum 3 42 1 o.
			Non est missus Christus ad praedicandum, nisi ad oves quae petierunt domus Israel, quadruplici ratione, scilicet primo, ut ostenderet impleri promissiones factas Judaeis, et non Gentibus; secundo ut ejus adventus ostenderetur esse a Deo; tertio ut Judaeis auferret calumniandi materiam; quarto quia Christus per crucis victoriam meruit potestatem, et victoriam, et dominium super gentes 3 42 1 o.
			Missio invisibilis non fit ad sacramenta, quia non fit nisi respectu termini 1 43 6 4
			Missio invisibilis fit ad omnes existentes in gratia 1 43 6 o.
			Ad Patres veteris Testamenti facta est missio invisibilis 1 43 6 1
			Missio invisibilis fit ad sanctos, in omni augmento gratiae, secundum extensionem ad novum effectum, non autem secundum intensionem 1 43 6 2
			Ad beatos facta est missio invisibilis, in principio beatitudinis, non

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus																																																																																																									
a	u	t	e	m	p	o	s	t	e	a	q	u	a	d	i	n	t	e	n	s	i	o	n	e	m	g	r	a	t	i	e	s	e	d	q	u	a	d	e	x	t	e	n	s	i	o	n	e	m	, i	d	e	s	t	q	u	a	d	a	l	i	q	u	a	m	y	s	t	e	r	i	a	, q	u	a	e	i	s	r	e	v	e	l	a	n	t	u	r	e	a	d	d	i	e	m	j	u	d	i	c	i	i																						
1	43	6	3	M	i	s	s	i	o	i	n	v	i	s	i	b	i	s	f	a	c	t	a	e	s	t	a	d	C	h	r	i	s	t	u	m	i	n	p	r	i	m	o	i	n	s	t	a	n	t	i	s	u	a	e	c	o	n	c	e	p	t	i	o	n	i	s	, e	t	n	u	l	l	a	u	l	t	e	r	i	s																																											
1	43	6	3	1	43	7	1	M	i	s	s	i	o	i	n	v	i	s	i	b	i	s	n	o	n	f	i	t	s	e	c	u	n	d	u	m	v	i	s	i	o	n	e	m	i	m	a	g	i	n	a	r	i	a	m	, u	t	p	r	o	p	h	e	t	i	a	, n	e	c	s	e	c	u	n	d	u	m	r	e	s	p	r	a	e	x	i	s	t	e	n	s	e	s	t																														
1	43	6	3	1	43	7	6	M	i	s	s	i	o	i	n	v	i	s	i	b	i	s	p	l	e	n	i	o	r	f	i	t	p	o	s	t	i	n	c	a	r	n	a	t	i	o	n	e	m	q	u	a	m	p	r	i	u	s	, s	e	c	u	n	d	u	m	c	o	m	m	u	n	e	m	s	t	a	t	u	m	, l	i	c	e	t	i	n	s	p	i	r	i	t	a	l	i	s	i	t	e	h	e	r	e	c	o	n	v	e	r	s	o												
1	43	7	6	A	d	P	a	t	r	e	s	v	e	t	e	r	i	s	T	e	s	t	a	m	e	n	t	i	n	o	n	f	i	t	a	c	t	a	m	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	, q	u	a	i	p	r	i	u	s	d	e	b	u	i	t	p	e	r	f	i	c	i	m	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	F	i	l	i	i	q	u	a	m	S	p	i	r	i	t	u	s	m	a	n	i	f	e	s	t	e	t	e	u	m								
1	43	6	1	1	43	7	6	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	p	r	i	m	o	f	a	c	t	a	e	s	t	a	C	h	r	i	s	t	o	, e	t	p	o	s	t	a	p	o	s	t	o	l	i	s	, q	u	i	a	p	e	r	e	o	s	g	r	a	t	i	a	i	n	a	l	i	o	s	d	i	f	f	u	s	a	e	s	t	, s	e	c	u	n	d	u	m	q	u	o	d	p	e	r	e	o	s	E	c	c	l	e	s	i	a	p	l	a	n	t	a	e	s	t
1	43	7	6	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	p	r	i	m	o	f	a	c	t	a	e	s	t	a	C	h	r	i	s	t	o	, e	t	p	o	s	t	a	p	o	s	t	o	l	i	s	, q	u	i	a	p	e	r	e	o	s	g	r	a	t	i	a	i	n	a	l	i	o	s	d	i	f	f	u	s	a	e	s	t	, s	e	c	u	n	d	u	m	q	u	o	d	p	e	r	e	o	s	E	c	c	l	e	s	i	a	p	l	a	n	t	a	e	s	t				
1	43	7	6	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	p	r	i	m	o	f	a	c	t	a	e	s	t	a	C	h	r	i	s	t	o	, e	t	p	o	s	t	a	p	o	s	t	o	l	i	s	, q	u	i	a	p	e	r	e	o	s	g	r	a	t	i	a	i	n	a	l	i	o	s	d	i	f	f	u	s	a	e	s	t	, s	e	c	u	n	d	u	m	q	u	o	d	p	e	r	e	o	s	E	c	c	l	e	s	i	a	p	l	a	n	t	a	e	s	t				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	c	i	e	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																								
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n	b	a	p	t	i	s	m	o	d	i	s	m	o	d	i	u	m	i	n	s	p	e	c	i	e	m																																				
1	43	7	6	A	d	C	h	r	i	s	t	u	m	f	a	c	t	a	e	s	t	M	i	s	s	i	o	v	i	s	i	b	i	s	S	p	i	r	i	t	u	s	S	a	n	c	t	i	b	i	s	, s	i	c	i	l	i	c	e	t	i	n</																																																														

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
ciunt principalis quod convenit ei secundum propriam rationem	1-2	36	1	3	quitur motum superioris motoris	2-2	2	3	c.	bruta; secundum finem aliquorum, ut homo; vel universaliter, ut Deus	1	18	3	c.	bus, et ut vacent magis operationi nobiliori, scilicet contemplationi	1	92	1	c.
Nomen motus et distantiae, et omnium huiusmodi, derivatum est a motu locali ad omnes alios motus	1-2	7	1	c.	Res naturalis dupliciter non potest ab aliquo moveri, scilicet propter impedimentum fortioris motoris, vel quia non subicitur ei quoad illud	2-2	104	5	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	9	2	o.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
Motus localis est perfectior caeteris motibus	1	110	3	c.	Omne quod movetur, ad alio movente movetur	1	2	3	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	98	2	c., 2
Motus localis est primus	1	67	2	3	In moventibus et motis non proceditur in infinitum	1	2	3	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
Per motum localem nihil acquiritur in mobili, sed tantum acquiritur aliquid extra, scilicet locus	1	110	3	c.	Res tantum indiget moveri ab alio, in quantum est in potentia quoad exercitium actus, vel quoad determinationem objecti	1	2	3	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
Necesse est esse aliquid movens omnino immobile	1	2	3	c.	Omne movens trahit ad se, vel pellit a se	1-2	23	4	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
Motus semper ad immobili procedit, et ad aliquid quietum terminatur	1	79	8	c.	Omne movens dat motu tria, scilicet inclinationem, motum, et quietem	1-2	23	4	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
Primum movens in quolibet genere est non motum in illo genere motus	3	12	3	c.	Omne movens se dividitur in duas partes, scilicet in partem moventem, et partem motam, quod convenit tantum animatis	3	32	4	c.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
Deus movet, sicut desideratum et intellectum, non quidem semper a moto, sed a seipso	1	105	2	2	Idem secundum diversa potest se movere, non autem secundum idem	1-2	9	3	o.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
In omnibus moventibus ordinatis, virtus secundi derivatur a primo, quia secundum non movet nisi in quantum movetur a primo	1-2	93	3	c.	Idem secundum diversa potest se movere, non autem secundum idem	1-2	9	3	o.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.
In omnibus motoribus et mobilibus ordinatis, motor inferior habet motum proprium, et praeter hoc, se-	1-2	109	1	c.	Eorum quae moventur a principio intrinseco, quaedam movent se, scilicet omnia quae cognoscunt finem, non autem alia	1-2	51	2	o.	In omni natura, in qua differt operatio a substantia, oportet esse aliquid motum motus	1	92	1	c.	Mulier facta fuit in adjutorium viri, quo ad generationem tantum, quia in aliis melius adjuvatur vir per virum quam per mulierem	1	92	1	c.

Pars	Qu.	Art.	Locus
1	29	1	4
3	2	1	c.
Natura non est serva, nec est domina, sed persona est serva vel domina, ratione naturae			
3	20	1	2
3	20	2	o.
Tota natura comparatur Deo, ut instrumentum agentis principali			
1-2	1	2	c.
1-2	6	1	3
Omne perpetuum est per se intentum a natura, et nihil aliud			
1	98	1	c.
Unum respondet semper naturae, sicut natura est una, scilicet vel numero, vel specie, vel genere			
1-2	10	1	3
Natura sumit principium a perfectis secundum causam agentem et formalem, non autem secundum causam materialem, sed ab imperfectis			
2-2	1	7	3
3	1	5	2
3	1	6	c.
Natura dicitur dupliciter secundum aliquos, scilicet natura naturans, id est Deus ordinans naturas omnium, sive auctor naturae, vel qui creavit omnes naturas, et ut instrumentum ejus			
1-2	1	2	c.
2-2	6	1	3
2-2	26	1	c.
2-2	67	1	c.pr.
Natura dicitur dupliciter, scilicet quaelibet substantia vel accidens, et principium motus intrinsecum			
1-2	10	1	c.
Natura significat quadrupliciter, primo generationem viventium, id est nativitatem; secundo principium intrinsecum ejusque motus; tertio materiam et formam; et quarto essentiam cu-			

Pars	Qu.	Art.	Locus	
juscumque rei				
1	29	1	4	
3	2	1	c.	
3	2	12	c.	
Supra facultatem naturae est aliquid tripliciter, scilicet quantum ad substantiam facti, quantum ad id in quo fit, et quantum ad modum et ordinem faciendi				
1-2	113	9	o.	
3	43	4	2	
Quae sunt supra naturam, sola fide tenemus				
1	99	2	c.	
Visio Dei est supra naturam animae rationalis, in quantum propria virtute ad eam pervenire non potest; sed est secundum naturam ejus in quantum est capax ejus: scientia vero increata, est ei supra naturam omnibus modis				
3	9	2	3	
Nulla natura potest supra se, id est in actum excedentem proportionem virtutis suae, sed potest in objectum supra se				
1	11	1	5	fi.
1	84	1	2	fi.
2-2	109	3	2	
Ad perfectionem naturae inferioris concurrunt duo, scilicet aliquid secundum motum proprium, et aliud supernaturali perfectione secundum motum naturae superioris				
2-2	2	3	c.	
Perfectio naturalis creaturae non solum consistit in eo quod ei competit secundum suam naturam, sed in eo etiam quod ei attribuitur, ex quadam supernaturali perfectione divinae bonitatis				
2-2	2	3	c.	
In omnibus asserendis, sequi debemus naturam praeter tradita au-				

Pars	Qu.	Art.	Locus
ctoritate divina, quae sunt supra naturam			
1	99	1	c.
1	101	1	c.
Contra naturam sumitur dupliciter, scilicet ut opponitur ei quod est secundum naturam, id est conveniens naturae, et ut opponitur ei, quod est esse a natura; primo modo potest assueferi, non autem secundo modo			
1-2	71	2	2
Deus non facit contra naturam			
3	44	2	1
Ea quae Deus facit praeter solitum cursum naturae, non sunt contra naturam			
2-2	104	4	2
3	44	2	1
Si potestas major intantum invalescat, quod mutet contrariam inclinationem in inclinationem propriam, jam non erit aliqua repugnantia, vel violentia, sicut quando agens fortius, corrumpendo corpus grave aufert ei inclinationem qua tendit deorsum: et sic ferri sursum non est ei violentum, sed naturale			
1-2	36	4	c.
Sicut Deus non agit contra naturam, sed contra solitum cursum naturae, sic non agit contra virtutes, nec praecipit contra eas, sed contra solitum modum earum			
2-2	104	4	2
2-2	154	2	2
Peccata contra naturam sunt contra Deum; ideo sunt graviora sacrolegio, quanto ordo naturae prior est quolibet ordine superaddito			
2-2	154	12	1, 2
Omne peccatum est contra naturam hominis quoad			

Pars	Qu.	Art.	Locus
differentiam ejus, et aliqua etiam ratione generis, ut sodomia, bestialitas, et hujusmodi			
1-2	6	4	3
1-2	71	2	o.
1-2	94	3	2
2-2	34	5	c.
2-2	154	1	c.
2-2	154	11	o.
2-2	154	12	o.
Naturale est quod convenit rei secundum substantiam ejus, id est quod per se inest ei			
1-2	10	1	c.
Naturale duplex, scilicet quod est a natura ut a principio activo, vel quia in natura est inclinatio ad recipiendum illud ab extrinseco			
1-2	6	1	2
1-2	6	5	2
Naturale duplex, scilicet causatum ex principis essentialibus rei, et quod habetur a nativitate			
3	2	12	o.
3	34	3	2
Naturale duplex, scilicet quod convenit naturae generis, vel naturae speciei ratione differentiae			
1-2	94	2	c.
1-2	94	3	2
Naturale duplex, scilicet secundum naturam speciei, et secundum naturam individui; et utrumque est duplex, scilicet vel totum a natura, vel partim a natura, et partim ab extrinseco			
1-2	51	1	c.
1-2	63	1	c.
Naturale duplex, scilicet consequens formam, et consequens materiam; primum semper inest actu, non autem secundum, sicut quae pertinent ad motum			
1-2	10	1	2
Naturale duplex, scilicet: vel ad quod natura inclinatur mediante cognitione, vel sine ea, sed ut causatum ex			

Pars	Qu.	Art.	Locus
necessitate naturae			
1-2	21	3	o.
Naturale homini duplex, scilicet secundum rationem, et condivisum rationi, scilicet secundum sensum, vel secundum corpus			
1-2	31	7	o.
Naturale duplex, scilicet causatum ex principis naturae, et quasi propagatum cum natura; et sic originalis iustitia, et peccatum originalia, non autem primo modo			
1	100	1	c., 3
1-2	81	2	c.
Omne quod fit ab agente, cui naturaliter subditur patiens, est naturale, licet non sit secundum propria naturam patientis			
1	105	6	1
1-2	94	5	2
2-2	2	3	c.
3	44	2	1
In naturalibus et moralibus non quaeritur quid semper fiat, sed quid fiat, ut in pluribus			
1-2	84	1	3
1-2	96	1	3
1-2	96	6	c., 3
1-2	102	6	5
2-2	88	9	c.
2-2	88	10	c.
2-2	120	1	c.
2-2	147	4	c.
2-2	152	2	3
2-2	154	2	c. fi.
2-2	160	5	c.
Naturale inest semper in solo habente naturam immutabilem			
2-2	57	2	1
NAZARETH interpretatur flos; ideo Christus voluit ibi conversari, non autem nasci, quia voluit florere per virtuosam conversationem, non autem per originem carnis			
3	35	7	2
Necessitas duplex, scilicet absoluta, et conditionata; et haec			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
2-2	107	3	4																
Nihil fit ex nihilo naturaliter, id est per motum, sed a Deo fit aliquid ex nihilo per creationem				ni a principio, sicut sunt nunc per peccatum; quae tamen ei prosunt ad humilitatem, et ad contemplationem				impositionem, et secundum extensionem ejus ad alia ex usu ejus				rari, scilicet secundum primam ejus impositionem, et secundum extensionem ejus ad alia, ex usu ejus				incommunicabile			
1	35	2	1	1	69	2	2	1	67	1	1	1	13	9	2				
Majoris virtutis est, facere aliquid ex nihilo, quam facere ex contrario				Nolo significat actum voluntatis affirmatum, sed ipsum volitum negatum; ideo non est contradictorium de volo, sed est ejus contrarium				Nomina singularium hominum semper imponuntur ab aliqua proprietate ipsorum				Et per se supponit pro natura communi; sed ex adjuncto, supponit pro persona, homo autem e converso							
1	45	5	2	2-2	165	1	1	3	37	2	3	1	39	4	3				
Ninivitarum specialis modo egerunt poenitentiam, quibus aliquid fuit adjunctum fidei, quam conceperant ex praedicatione Joanae				Nomen imponitur ab eo per quod res cognoscitur, scilicet a proprietate, vel ab operatione, si humanitus imponitur				Omne nomen impositum divinitus alicui significat aliquid donum gratuitum collatum ei				Rebus ordinatis, aliquid inest tripliciter, scilicet per proprietatem, per excessum et per participationem; et a primo tantum res nominantur proprie							
3	84	7	1	1-2	6	3	1	3	37	2	3	1	39	4	0.				
Nitor animae duplex, scilicet ex refulgentia luminis naturalis rationis, et ex refulgentia Dei				Nomen imponitur ab eo per quod res cognoscitur, scilicet a proprietate, vel ab operatione, si humanitus imponitur				Nomen non sequitur modum essendi, qui est in rebus, sed ut res est in cognitione nostra				Hoc nomen, Deus, dicitur ab aethin, id est aridere, vel a theaste, id est considerare, seu videre, vel a thein, id est currere vel fovere				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce			
1-2	86	1	1	1	13	2	2	1	13	8	1	1	13	8	2				
Nitor animae duplex, scilicet habitualis, et actualis; sicut duplex nitor corporis, scilicet intrinsecus, et extrinsecus				Unum quodque nominamus, sicut et cognoscimus				Sapientis est non curare de nominibus				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
1-2	89	1	1	1	13	1	1	1	45	2	2	1	13	1	0.				
Quod acquirit aequalem perfectionem per se, vel per pauciora, nobilius est, non autem si acquirit minorem				Quae libet res nomen habet a suo complemento				In his quae apud nos sunt, nunquam nomen ab aliqua forma impositum pluraliter dicitur, nisi propter pluralitatem suppositivum				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
1	77	2	0.	1	13	2	2	1	54	4	2	1	28	2	3				
Nocere. De ratione poenae est, quod nocet agenti in seipso, culpae vero, in actione				Quando in aliquo invenitur perfecta ratio alicujus nominis nullo modo, praedicatur illud nomen de eo, cum determinatione diminutive				Nomen significat substantiam, id est id cui nomen imponitur; et significat qualitatem, id est id a quo nomen imponitur				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
1	48	5	4	3	60	2	3	1	33	1	3	1	13	1	0.				
Prius est, quod nocet meliori, quam quod nocet pejori				In rebus per se notis nobis, idem est id a quo nomen imponitur, et id ad quod nomen imponitur				Nomen significat substantiam, id est id cui nomen imponitur; et significat qualitatem, id est id a quo nomen imponitur				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
1-2	39	4	3	3	23	4	1	1	33	1	3	1	13	2	0.				
Naturalis inclinatio inest homini, ad repellendum nociva dupliciter, scilicet defendendo se, ne inferantur injuriae, et ulciscendo illatas				Ratio nominis magis et principalis se tenet ex parte ejus, ad quod nomen imponitur, quam ex parte ejus, a quo nomen imponitur				Nomen significat substantiam, id est id cui nomen imponitur; et significat qualitatem, id est id a quo nomen imponitur				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
2-2	108	2	1	3	32	3	2	1	33	1	3	1	13	4	0.				
Divina providentia protexit hominem in primo statu ab omni nocivo				In rebus per se notis nobis, idem est id a quo nomen imponitur, et id ad quod nomen imponitur				Nomen significat substantiam, id est id cui nomen imponitur; et significat qualitatem, id est id a quo nomen imponitur				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
1	97	2	4	1	13	8	1	1	33	1	3	1	13	6	0.				
Non fuerunt aliqua nociva homini				Ratio nominis magis et principalis se tenet ex parte ejus, ad quod nomen imponitur, quam ex parte ejus, a quo nomen imponitur				Nomen significat substantiam, id est id cui nomen imponitur; et significat qualitatem, id est id a quo nomen imponitur				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			
1	97	2	4	1	13	8	1	1	33	1	3	1	13	6	0.				
Non fuerunt aliqua nociva homini				Ratio nominis magis et principalis se tenet ex parte ejus, ad quod nomen imponitur, quam ex parte ejus, a quo nomen imponitur				Nomen significat substantiam, id est id cui nomen imponitur; et significat qualitatem, id est id a quo nomen imponitur				Hoc nomen, Deus, dicitur analogice, de Deo vero, de Deo falso, et de Deo per participationem; non autem univoce, nec aequivoce				Deus est nominabilis a nobis ex creaturis, et imperfecte, non autem secundum quod in se est et perfecte			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			modum supereminentiae, sunt propria Deo				a nominibus, secundum quod dicitur de Deo				orationis: primum est infinitivum verbi nolo, non autem secundum; et primum causat involuntarium, non autem secundum				Plures notiones Patris non distinguuntur realiter ab invicem, quia non opponuntur relative; nec tamen una praedicatur de alia				aliud notum, ut prima principia, vel notum non per accidens				
1	13	3	1	1	14	1	2	1	32	2	2	1	32	3	3	1	87	1	1	Universale est notius minus universali, quoad simplicem apprehensionem, sed est e converso, quoad investigationem universalium proprietatum, et causarum			
1	13	5	3	1-2	14	1	2	1-2	61	3	2	1	32	3	3	1	85	3	0	Singulare est prius, et est notius universali, quoad nos; et universalis est notius minus universali			
			Nomina dicta de Deo absolute, dicuntur de eo ab aeterno; quae vero dicuntur per respectum ad creaturas, dicuntur de eo ex tempore				Nomina passionum, quae important in se imperfectio- nem in suo formali, ut ira, tristitia, desiderium, et humilissimi, non dicuntur de Deo, nisi metaphorice; alia vero dicuntur proprie, tamen sine passione, ut gaudium, et amor, et luxuriosissimi				1	32	2	2							Veritatem esse in communi, est per se notum, etiam quoad nos, non autem veritatem primam		
1	13	7	0	1	19	11	c.	1	32	2	0	1	32	3	5	1	85	3	0	Nulla notio sumitur ex hoc, quod nulla persona est a Spiritu Sancto, quia hoc non est dignitatis, sicut quod Pater a nullo sit			
1	34	3	2	1	20	1	1, 2	1	40	1	c.	1	32	3	4	1	33	4	5	Nulla notio sumitur a remotione processionis, sicut sumitur innascibilitas a remotione nativitatis			
1	43	2	0	1	19	11	c.	1	32	2	2	1	32	3	2, 3	1	33	4	5	NOTITIA. Omnis notitia est bona			
			Nomina quae dicunt respectum ad creaturas, consequentem actiones immanentes, dicuntur de Deo ab aeterno; si autem dicunt respectum consequentem actiones transeuntes, dicuntur de eo ex tempore	1	33	1	1	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	147	4	5
1	15	7	3	1	33	1	1	1	32	3	2, 3	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	14	15	1	1	33	1	1	1	32	3	2, 3	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	34	3	2	1	33	1	1	1	32	3	2, 3	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
			Omnia nomina dicta de Deo metaphorice vel causaliter tantum, praedicantur per prius de creaturis quam de Deo	1	13	12	1	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	13	6	0	1	13	12	1	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	33	3	c.	1	14	15	3	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
			Simplex et unita scientia Dei potest nominari omnibus nominibus nostrae cognitionis	1	14	15	3	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	14	1	2	1	14	15	3	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
			Multa nomina dicta de Deo, non sunt synonyma, quia significant idem, secundum diversas rationes	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	13	4	0	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
			Nullum nomen dicitur proprie de Deo, quoad modum significanti, sed tantum ratione significati	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	15	3	0	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	13	12	1	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
			Nomina quae significant perfectiones absolute, dicuntur proprie de Deo; quae autem dicuntur modum participantis, dicuntur de Deo metaphorice	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
1	15	3	1, 3	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4
			Omnis imperfectio debet excludi	1	16	3	2	1	32	3	4, 5	1	22	3	3	2-2	167	1	0	2-2	189	1	4

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			superioritatis				2-2 50 3 c.				non dicuntur sacrificia, nisi improprie, inquantum dantur propter Deum; nec dicuntur oblationes				se, vel pro pauperibus, vel pro cultu divino				clinat, non autem ad obligandum se perpetuo
			2-2 104 5 o.				Objecta diversorum generum aequaliter semper sunt diversarum potentiarum; non autem si sint diversorum generum inaequaliter				2-2 86 2 1 o.				Religiosi possunt recipere oblationes tripliciter, scilicet ut pauperes, ut ministri, et ut curati, si parochiae sint eorum				2-2 10 12 o.
			Miles debet magis obedire duci, in rebus bellicis, et civis rectori in civilibus, quam patri; sed in rebus domesticis est e converso				2-2 8 2 2				2-2 86 2 1				Ad oblationes aliquis tenetur quadrupliciter, scilicet ex conventionem praecedenti, deputatione, indigentia ministrorum, et consuetudine, non autem ex praeccepto legis				In fine secundi septennii, homo potest se obligare de pertinentibus ad propriam personam, scilicet vel ad religionem, vel ad conjugium; sed post tertium septennium, etiam de aliis
			2-2 26 8 3				Potentia superior respicit universaliorem rationem objecti quam potentia inferior				2-2 86 2 2				Oblationes non consecratae possunt cedere in usum laicorum, per dispensationem sacerdotum, sed oblationes consecratae non				2-2 88 8 1
			Objectum non est materia ex qua, sed est materia circa quam, et objectum habet rationem formae, inquantum dat speciem				1 1 3 2				2-2 86 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 104 5 1 c. fi.
			1-2 18 2 2				1 59 4 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 73 3 1				1 77 3 4				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Proprium objectum potentiae vel habitus est illud sub cuius ratione formali omnia referuntur ad potentiam vel habitum				1 78 1 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1 1 7 c. pr.				Habitus moralis et eorum actus nominantur et specificantur ex objecto et fine proprio				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 1 3 c.				1-2 12 2 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Objectum potentiae vel habitus duplex, scilicet materiale et formale				1-2 21 1 2				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1 1 3 c.				2-2 19 3 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			2-2 1 1 c.				2-2 19 4 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Diversitas formalis objecti diversificat potentias vel habitus, non autem diversitas materialis				2-2 19 5 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1 1 3 c.				2-2 23 4 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1 59 2 2, 3				2-2 24 4 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1 59 4 c.				2-2 25 1 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1 77 3 c.				2-2 27 5 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 54 2 1				2-2 27 11 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 57 2 2				2-2 28 4 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			2-2 59 2 c., 1				2-2 50 2 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Diversitas objecti duplex, scilicet secundum naturam ejus, et secundum virtutem agendi; prima causat materialem diversitatem passionum; secunda vero causat diversitatem formalem et specificam				2-2 50 3 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 50 3 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 1 c.				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 30 2 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			Ratio objecti diversa, secundum universale et particulare, vel secundum totum et partem, facit unam artem, vel unam virtutem esse principalem respectu alterius				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.				Oblatio debita tertio et quarto modo est voluntaria, quoad quantitatem, et speciem rei, et non ex necessitate praeccepti				2-2 86 2 3
			1-2 25 4 c.				2-2 52 2 c., 1				2-2 86 1 1 o.								

Par.	Qu.	Art.	Locus
			odire, nisi per accidens, scilicet ratione objecti mali, quod videtur bonum; vel e converso, et ratione sui, quod videtur principale et non est
1-2	29	4	o.
2-2	25	7	o.
			Dissonantia est causa odii, et convenientia est causa amoris
1-2	29	1	c.
1-2	29	2	c.
1-2	29	5	c.
			Odium convenientius ponitur oriri ex accidia quam ex ira, quia prius et directius oritur odium ex tristitia, ex qua etiam ira causatur
2-2	34	6	o.
2-2	158	7	2
			Deus non potest odiri secundum se, sed oditur a damnatis et malis, secundum effectus eius, qui interdum eorum voluntati contrariatur
1	60	5	5
2-2	13	4	o.
2-2	13	6	2
2-2	34	1	o.
			Odium proximi est prius odio Dei; sed dilectio Dei est prior dilectione proximi
2-2	34	6	2
			Odium Dei est gravissimum omnium peccatorum, et est gravius quam infidelitas
1-2	73	4	3
2-2	34	2	o.
2-2	39	2	3
			Odium Dei maxime est peccatum in Spiritum Sanctum, secundum quod peccatum in Spiritum Sanctum nominat aliquod genus speciale peccati; sed odium Dei non numeratur inter species eius, quia est in omni specie eius
2-2	34	2	1
			Deus odit peccatores in quantum non vult eis bonum vite actorne; sed amat

Par.	Qu.	Art.	Locus
			omnes creaturas, in quantum vult eis aliquid bonum
1	20	2	4
1	23	3	1
			OFFENSA Dei est infinita ex parte aversionis, sed est finita ex parte conversionis, et nostri actus
1-2	87	4	c., 2
3	1	2	2
			OFFICIUM. Omnia officia humana, pertinentia ad singulares personas, cum quibusque ordinibus angelorum similitudinem habeant, diriguntur per ultimum ordinem, in quantum participant virtutes superiorum; sed illa officia quae ad multitudinem pertinent, diriguntur per principes vel archangelos; et ideo homo in praelatione constitutus illuminatur ab angelis inferiori, de iis quae ad statum personae suae pertinent, sed ab angelo principe, de iis quae spectant ad regimen multitudinis
1	113	2	1
			Omnia officia humana, ex quibus homines licite victum lucrantur, sive manibus, sive pedibus, sive lingua fiant, intelliguntur sub opere manuali
2-2	187	3	c.
			Quilibet obligatur ad exequendum officium quod accepit
3	67	8	c.
			Dicens officium in ecclesia, propter distributionem sicut propter principalem finem, peccat mortaliter, per simoniam, non autem si ut sibi necessariae ad victum, vel quasi stipendium
2-2	100	2	2
			OFFUSCATIO lunae non est propter interpositionem vel umbram alicujus rei, sed ex hoc quod est

Par.	Qu.	Art.	Locus
			ultimum coelum; ideo convenit cum ultimo elemento, scilicet cum terra, nec unquam offuscatio lunae removebitur
1	102	1	1
			OLEUM tantum olivarum proprie dicitur oleum; alii vero liquores dicuntur oleum per similitudinem tantum
3	72	2	3
			Oleum significat gratiam et misericordiam Dei
1-2	102	3	13
3	72	2	o.
			OLFACTUS hominis non percipit nisi excellentias odorum, propter maximam humiditatem cerebri
1	91	3	1
1	115	5	1
			Omissio importat praetermissionem boni debiti, in ordine ad legem divinam vel humanam, vel in ordine ad proximum: primo modo opponitur justitiae legali, secundo vero modo, justitiae specialis
2-2	79	3	c.
			Omissio non requirit aliquem actum, sed consistit in sola negatione actus debiti
1-2	71	5	o.
2-2	54	2	2
2-2	79	3	o.
			Omissio est voluntaria, quia est in potestate voluntatis, non autem per actum voluntatis
1-2	71	5	2
			Omissio pertinet ad actum exteriorum, et est effectus negligentiae, et opponitur justitiae
2-2	54	2	2
			Omissio non habet rationem culpae, nisi secundum quod opponitur praecepto affirmativo; ideo non est peccatum, tempore obligationis, quo iterato, iteratur peccatum

Par.	Qu.	Art.	Locus
1-2	71	5	3
1-2	75	2	5
2-2	79	3	3
			Omissio, ut opponitur justitiae legali, est generale peccatum; speciale vero, ut opponitur justitiae speciali
2-2	79	3	o.
			Omissio non est peccatum originale, sed est peccatum actuale
2-2	79	3	1
			Peccatum omissionis, et peccatum commissionis, differunt specie materialiter, non autem formaliter
1-2	72	6	o.
			Omissioni debetur poena damni, et poena sensus, ratione radicis ex qua procedit, licet non necessario habeat actualem conversionem ad bonum commutabile
2-2	79	4	4
			Generale est omnino sacramento, quod si omittatur aliquid de substantia sacramenti, oportet illud reiterari
1	38	6	c.
			OMNIPOTENTIA non potest communicari creaturae
2-2	178	1	1
3	13	1	c.
			Filius Dei est omnipotens, et est aequalis Patri in omnipotentia
1	42	6	o.
			In anima Christi non fuit omnipotentia simpliciter, nec respectu motus creaturarum, nec respectu propriae voluntatis, nec respectu proprii corporis
3	13	—	o.
3	21	1	1
			Omnipotentia Dei non excludit impossibilitatem et necessitatem a rebus
3	25	3	4
			ONOCROTALUS est avis orientis, habens rostrum longum, et in faucibus habens folliculos, in quibus

Par.	Qu.	Art.	Locus
			primo ponit cibum, et post horam ponit in ventrem, et significat avaros
1-2	102	6	1 c., 3
			OPERATIO non recipit speciem ab operante, sed a principio operationis
3	19	1	3
			Omnis operatio, motus quidam dicitur
1	73	2	c.
			Operatio est ultima perfectio rei
1	73	1	c.
1-2	31	2	c.
			Modus operandi cujuslibet rei sequitur modum essendi ejus
1	89	1	c.
			Sicut unitas motus requirit unitatem termini, sic unitas operationis requirit unitatem objecti
1	58	2	c.
			Omnis operatio naturae terminatur ad unum semper, et procedit vel ab uno principio intrinseco, scilicet a forma rei naturalis, vel ab agente extrinseco, ut in occultis operibus naturae
1-2	95	5	c.
			Operatio suppositi non est de integritate unitatis ejus, sed sequitur eam
3	19	1	4
			Ex quolibet uno particulari opere proprio probatur tota virtus agentis
3	43	4	3
			Operatio est quasi medium inter operans et operatum; ideo dupliciter potest considerari, scilicet respectu operantis, et respectu operati
1	36	3	c.
			Per opus manuale, in lege veteri, intelligitur omnis operatio licita pro victu
2-2	187	5	c.
			Nullum opus est acceptum Deo, nisi virtuosum
2-2	83	2	c., 3

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
maiores non super- biant, dum consi- derant se minorem suffragiis indigere; sed non impetrat, nisi pro prae- destinatis 2-2 31 2 1 2-2 83 7 3 Orandum est pro infidelibus, licet non prosit eis, nisi convertantur 2-2 31 2 1 Christus oravit secundum humani- tatem tantum, tri- plici ratione, scilicet ut ostenderet se esse hominem, pro- pter exemplum, et quod esset a Deo 2-2 83 10 1 3 13 4 3 3 21 1 0. 3 21 2 0. 3 43 2 2 3 53 4 2 Oratio Christi pertinet ad sacer- dotium ejus 3 22 4 1 Oratio Christi quoad objectum fuit sensualitatis, non autem quoad actum 3 21 2 0. 3 21 4 c., 4 Christus oravit pro se, et pro nobis, quoad bona corporis; sed quoad bona spiritualia, oravit pro nobis, non autem pro se 3 21 3 0. 3 22 4 1 Christus dupliciter oravit pro se, scilicet exprimendo effectum sensualitatis, vel voluntatis, ut natura, quoad passionem transferendam, et secundum rationem quoad gloriam corporis; et sic omnis oratio ejus pro se et pro nobis et voluntas impleta est, non autem primo modo 3 21 3 0. 3 21 4 0. Oratio dominica exponitur 2-2 83 9 0. Petitiones orationis dominicæ sunt septem secundum Matthæum,	scilicet sanctificetur, etc.; sed secundum Lucam, sunt quinque 2-2 83 9 4, 5 Oratio dominica est perfectissima, quia continet omnia desideranda, et ordinem eorum, et informat omnes affectus 2-2 83 9 c. pr. Non oportet uti tantum verbis orationis dominicæ, sed oportet intendere tantum ad ea impetranda, quæ in ipsa continentur 2-2 83 14 3 Non parcens, vel non habens peccatum, non peccat, dicendo orationem dominicam, quia dicitur in persona Ecclesiæ 2-2 83 16 3 Oratio dominica valet ad remissionem culpæ venialis et mortalis 1-2 74 8 6 Oratio vocalis est quantitas discreta 3 60 8 0. Sancti non omnia cognoscunt, cum essentiam Dei non comprehendant; in verbo autem cognoscunt, quæ ad nos spectant, et per consequens nostras orationes S. 72 1 c. Sanctos interpellare debemus ad orandum pro nobis S. 72 2 0. Sancti semper Deum suis precibus exorant, nisi ex parte nostra impediatur S. 72 3 c. ORDINATIO Omnis ordinatio est rationis 2-2 58 4 2 2-2 83 1 c. 2-2 88 1 c. Ad hoc quod aliqua sint ordinata, duo requiruntur, scilicet ordo ad debitum finem, et proportio ad ipsum finem 1-2 102 1 c. Totum quod est	homo et totum quod potest, et quod habet, est ordinandum in Deum 1-2 21 4 3 Ordinare et judicare alios, est tantum prælatorem; sed ordinare actus proprius, convenit omnibus homini 2-2 45 5 2 Ordo in ratione sua includit tria, scilicet rationem prioris et posterioris, distinctionem, et originem 2-2 26 1 c. 2-2 26 6 c. fi. Ordo semper dicitur respectu principii 1 21 3 c. 1 42 3 c. Ubi cumque est aliquid principium, oportet quod sit aliquis ordo, quia ordo includit in se aliquem modum prioris et posterioris, quæ dicuntur secundum relationem ad aliquod principium 2-2 26 1 c. 2-2 26 6 c. fi. Ordo finium est secundum ordinem agentium, quia omne agens ordinat effectum suum ad aliquem finem 1-2 109 6 c. Sicut ordo rationis recte est ab homine, sic ordo naturæ est a Deo 2-2 154 12 1 Ordo tot modis dicitur, quot modis dicitur et principium, scilicet secundum situm, secundum intellectum, et secundum singulas quatuor causas 1 21 3 c. 1 42 3 c. Ordo duplex, scilicet ordo verus, et ordo imaginarius 3 28 3 1 Ordo duplex, scilicet ordo formæ, et ordo materię	3 62 6 3 3 78 4 c. Ordo dicitur dupliciter, scilicet relatio, et gradus faciens eam 1 108 2 1 In rebus est ordo duplex, scilicet a principio, et ad finem 3 6 1 1 Ordo universi duplex, scilicet ordo creaturarum ad invicem, et ordo creaturarum ad Deum 1 21 1 3 1 47 3 c. 1 103 2 3 1-2 111 5 1 2-2 39 2 2 Ordo duplex, scilicet ordo naturæ, et ordo temporis seu generationis 1-2 62 4 c. 1-2 83 3 2 3 6 1 c. Ordo naturæ duplex, scilicet via generationis et temporis, in causa materiali, ab imperfecto ad perfectum, et via perfectionis et intentionis in aliis causis, a perfecto ad imperfectum 1 85 3 1 In divinis est ordo naturæ secundum originem, sine prioritate, secundum quod una persona est ab alia 1 42 3 0. Ordo naturæ in divinis non est ex hoc quod natura ordinetur, sed quia ibi est ordo secundum naturalem originem 1 42 3 3 Ordo originis in divinis melius nominatur ordo naturæ quam ordo essentiæ, quia natura importat rationem principii, non autem essentia 1 42 3 4 Ordo in divinis significat notionem originis in communi, non autem in speciali 1 42 3 1	Homo subditur triplici ordine, scilicet rationis, hominis gubernantis temporaliter vel spiritualiter, et Dei 1-2 72 4 c. 1-2 87 1 c., 3 1-2 87 3 c. Quidquid est contra secundum ordinem, est contra primum et tertium; et quidquid est contra primum, est contra tertium, et non e converso; quia primus includit secundum, et excedit eum, et tertius utrumque 1-2 72 4 0. Peccatum est contra hos tres ordines; ideo puni- tur triplici poena, scilicet remorsu conscientiæ, poena humana, et poena divina 1-2 72 4 0. 1-2 87 1 c., 3 1-2 87 3 c. Ordo in populo quadruplex, scilicet principium ad cives, civium ad invicem, ad extraneos, et ad donesticos 1-2 104 4 c. Omnes ordines civitatum reducuntur ad tres ordines, scilicet ad supremos, id est ad optimates; ad inferiores, id est ad vulgus; et ad medios, id est ad honorabiles 1 108 2 0. Nullus ordo potest conferri, nisi ab episcopo, præter quatuor ordines minores, de licentia papæ, a solo sacerdote 3 65 3 2 Ea quæ sunt ordinis, non possunt committi nisi habenti ordinem 2-2 187 1 c. Deus potest auferre ordinem colatum, non autem episcopus, quia non est minister auferendi, sicut conferendi; nec dedit ordinem, sed											

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus		
Deus	3	82	8 c, 2	ordinem esse sacramentum .				dinis gradum				gratiam					
In sacramento ordinis confertur excellentia potestatis, in divinis ministeriis				S. 34 3 c.				S. 36 3 c.				S. 38 2 o.					
3 84 4 c.				Conveniens forma huius sacramenti est qua Ecclesiae utitur				In fidelitatis criminis reus est quicumque indignum ad sacros promovet ordines				Mulieres, cum statum subjectionis habeant, sacramentum ordinis nequaquam suscipere possunt					
Omnis ordo, in quantum sacramentum, ordinatur ad Eucharistiam, non autem in quantum est officium quoddam				S. 34 4 o.				S. 36 4 o.				S. 39 1 c.					
2-2 40 2 c.				Specialem oportet esse materiam huius sacramenti sicut et aliorum sacramentorum				Mortaliter peccat quicumque in peccato mortali existens sacros executur ordines, nisi hoc ex necessitate faceret				Pueri carentes rationis usu non nisi ex Ecclesiae statuto impediuntur, ne sacros suscipiant ordines, quos tamen suscipiunt ex vi sacramenti					
Festa praecipua, in quibus episcopi dant quatuor ordines minores, pertinent ad diem dominicum				S. 34 5 c.				S. 36 5 c.				S. 39 2 o.					
3 85 2 3				In sacramento ordinis, quo homo ad aliorum sacramentorum dispensationem ordinatur, necesse est conferri gratiam gratum facientem				Non unum, sed plures oportuit in Ecclesia sacros ordines esse				Servi non possunt ad sacros promoveri ordines, quos tamen suscipiunt, si eis adferantur					
Omnnes minores ordines possunt simul eodem die dari, non autem duo ordines sacri, nec unus ordo minor cum ordine sacro				S. 35 1 c.				S. 37 1 c.				S. 39 3 c.					
3 65 3 2				In omnibus ordinibus imprimitur character				Septem sunt ordines, videlicet sacerdotum, diaconatus, subdiaconatus, acolytorum, lectorum, exorcistarum, et ostiariorum				Homicidae a sacerdotibus ex Ecclesiae praeepto, non autem necessitate aliqua sacramenti					
Servus ordinatus, sciente domino eius, et non reclamante, fit ingenuus; si vero dominus nesciat, episcopus vel praesentans eum scienter, tenentur domino in duplum; si autem nesciant, redigetur in servitutem, nisi possit se redimere				S. 35 2 c.				Tres tantum sunt sacri ordines, sacerdotium, diaconatus, et subdiaconatus				S. 39 4 o.					
2-2 189 5 c.				Character ordinis praesupponit characterem baptismi, qui janua est omnium sacramentorum				S. 37 2 c.				Illegitime nati impediuntur a suscipiendis ordinibus praeepto, potius quam sacramenti necessitate					
Ordo fratrum praedicatorum habet cautissimam et securissimam formam profitendi				S. 35 3 o.				Conveniens singulis sacris ordinibus assignatus est actus, sacerdoti videlicet baptizare, confirmare, et a peccatis absolvere, diacono vero legere evangelium, etc.				S. 39 5 c.					
2-2 186 9 1				Qua maxime conveniens sit ut qui ordinem suscipiunt sint confirmati, hoc tamen necessarium non est				S. 37 3 o.				Mutilati aliquo membro notabilis infamiae, vel quod ordinis executionem impedit, arcentur a sacris ordinibus					
Oportuit in Ecclesia ordinem aliquem sacram esse, quo quidam aliis, ad illorum et non sui utilitatem praeficerentur				S. 35 4 c.				In ipsa calicis datione sub certa verborum forma, imprimitur sacerdotalis character				S. 39 6 o.					
S. 34 1 o.				Non oportet ut qui maiores ordines susceperunt, minores prius haberint, quamquam Ecclesia sine ordinatis ordinem conferri statuerit, ut prius minores, deinde majores, suscipiantur				S. 37 4 c.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines tonsuram deferant					
Ordo signaculum quoddam Ecclesiae est, per quod spiritualis potestas impenditur ordinato				S. 35 5 o.				Ad episcopos tantum pertinet omnes sacros conferre ordines, sicut ad eos etiam solos spectat confirmare et virgines consecrare				S. 37 5 o.					
S. 34 2 c.				Bonitas vitae ac conscientiae nitor necessaria sunt ex divino praeepto suscipientibus ordinem sacros, non tamen de necessitate sunt sacramenti				S. 37 6 c.				Corona non est ordo, sed ad ipsum potius ordinatur					
Cum in susceptione ordinis quaedam consecratio homini exhibeatur, per visibilia signa, constat				S. 36 1 c.				In ipsa calicis datione sub certa verborum forma, imprimitur sacerdotalis character				S. 39 7 c.					
				Ea tantum scire oportet ordinatos, quae ad ordinis suscepti executionem conducant				Possunt episcopi haeretici et ab Ecclesia praecisi sacros conferre ordines, sicut et caetera sacramenta ordinati tamen ab illis, nullam susceptorum ordinum executionem suscipiunt, nec				S. 40 1 c.					
				S. 36 2 o.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 2 o.					
				Non consequitur aliquis ex merito vitae alicum or-				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 3 c.					
				Episcopatus non est ordo, nisi secundum quod ordo officium quoddam est ad sacras actiones				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 4 o.				
				S. 49 5 o.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 5 c.					
				Supra episcopos in Ecclesia est superior summi pontificis et papae potestas, quamquam episcopi omnes aequales sint, quoad ea quae ad episcopalem ordinem spectant				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 6 c.				
				S. 40 6 c.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 7 c.					
				Omnibus Ecclesiae ministris ad divina exequenda officia, variae ac multiplicae aptatae sunt vestes, prout unicuique convenire iudicavit Ecclesia, a Spiritu Sancto edocta				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 8 c.				
				S. 40 7 c.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 9 c.					
				Sacer ordo apud Graecos et alios orientales impedit matrimonium contrahendum, non autem jam contractum et contrahendum				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 10 c.				
				S. 53 3 o.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 11 c.					
				Vir absque uxoris consensu ad sacros ordines accedens, illos suscipit, quamquam ordinis executione careat, quam tamen suscipit uxoris consensu vel morte				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 12 c.				
				S. 53 3 o.				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 13 c.					
				Organum. Philosophus dicit, neque fistulas ad disciplinam esse addendum, neque aliquid aliud artificiale organum, puta citharam, et si quid tale alterum est; sed quaecumque faciunt auditores bonos				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 14 c.				
				S. 2-2 91 2 4				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus				S. 40 15 c.					
				Organis vel instrumentis musicis non est utendum in Ecclesia, quia huiusmodi musica magis animum movet ad corporalem delectationem,				Conveniens est ut qui sacros suscipiunt ordines non renunciant patrimonio, et aliis temporalibus rebus					S. 40 16 c.				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
quam per ea formetur interius bona dispositio; et ideo subtrahatur in Ecclesia instrumenta musica, ut a corporalibus retrahantur, divinis laudibus mancipati 2-2 91 2 4				et medium ejus reductuntur ad virtutem veritatis 2-2 169 1 3				bidinis, est peccatum mortale, si sit de mortali ex genere suo; non autem si sit de veniali secundum suum genus 1-2 74 10 0.				incurruptibile per gloriam 3 54 2 2				veniens habitationi humanae, quia habet aërem temperatum et tenuissimum, et plantas semper floridas 1 102 2 0.				
In veteri autem Testamento usus erat talium instrumentorum, tum quia populus erat magis durus et carnalis, unde erat per hujusmodi instrumenta provocandus, sicut et per promissiones terrenas; tum etiam quia hujusmodi instrumenta corporalia aliquid figurabant 2-2 91 2 4, fi.				In ornatu et aliis exterioribus, non est peccatum secundum se; sed ex inordinato usu, scilicet vel contra consuetudinem, vel ex intentione vanae gloriae, vel mollitiei, vel sollicitudinis, vel negligentiae contra quae est triplex virtus, scilicet humilitas, per se sufficientia, et simplicitas 2-2 169 1 0.				2-2 108 3 2				fuit per additionem materiae noviter creatae 1 92 3 1				1 102 4 0.				
Origenes erravit, sequendo opiniones philosophorum antiquorum; ideo, secundum eum, angeli sunt corporei 1 32 1 1				Mulier vel vir ornans se, ut provocet alios ad concupiscentiam, peccat mortaliter; non autem semper si ornent se ex levitate vel vanitate propter jactantiam 2-2 169 2 c.				2-2 154 4 c.				3 44 4 4				Et est vicinus terrae, secundum situm; sed dicitur pertingere ad globum lunae, secundum similitudinem, quia in eo est perpetua temperies aëris 1 102 1 1				
Origenes fuit fons Arianorum 1 34 1 c., 1				Mulier potest ornare se licite, ut placeat viro suo; non autem mulieres quae non habent virum, nec volunt habere, nec sunt in statu habendi 2-2 169 2 0.				OSSE propheta excusatur a fornicatione, quia debuit obedire praecepto Dei 1-2 94 5 2				5 44 4 4				Eva facta est in eo, sicut etiam fuisse filii, nisi parentes peccassent; non autem Adam factus est in eo, sed postea positus est in eo 1 102 4 0.				
Origo non significatur ut aliquid intrinsicum, sed ut via a re ad rem; ideo non potest esse primum distinctivum personarum in divinis 1 40 2 0.				Ornatus pretiosarum vestium, in ministris altaris, vel in constitutis in dignitate, non est peccatum, quia fit ad gloriam Dei, et non ad gloriam ipsorum 2-2 169 1 2				2-2 100 8 3				3 72 11 1				Animalia bruta non habitant ibi, sed dispositione Dei adducta sunt ad Adam in paradiso; serpens vero operatione diaboli 1 102 2 2				
Ordo originis dupliciter convenit Deo, scilicet respectu creaturarum, et respectu personarum divinarum 1 41 1 1				Ars eorum quibus bene et male uti, est licita, ut ars faciens ornatus, nisi forte inveniendi superflua, et curiosa 2-2 169 2 4				2-2 104 4 3				3 72 11 1				Adam convenienter est ejectus de eo, propter peccatum 2-2 164 2 0.				
Omnis origo designatur per aliquem actum 1 41 1 1				Expositio literalis, figuralis et moralis occupis ornatus pontificis legalis, et quadruplicis ornatus sacerdotum 1-2 102 4 9				2-2 154 2 2				3 72 11 1				Per peccatum hominis, clausa est janua paradisi terrestris, in signum clausionis januae paradisi coelestis 3 49 5 c.				
Ornatus exterior est indicium conditionis humanae; ideo excessus, et defectus,				OSCELLUM, secundum quod fit principaliter causa li-				OTIOSUM verbum quod plerumque est peccatum veniale, potest etiam esse peccatum mortale 1-2 72 5 1 fi.				3 72 11 1				Erroneum est dicere papam vicarium Christi, non habere universalis Ecclesiae primatum 1 112 2, 2 fi.				

P

Pactum cum daemonibus initum, expressum vel tacitum, prohibetur primo praecepto Decalogi 2-2 122 2 3

2-2 122 3 c.

2-2 122 4 c.

PALPABILE. Corpus dicitur palpabile ex duobus, scilicet ex qualitativis tangibilibus, et quod resistat tangenti; primum deficit ipsis coelis, secundum aëri 3 | 54 2 2

Omne palpabile est corruptibile per naturam, licet sit

PARABOLA est sententia habens obscuram similitudinem 1 | 110 3

Paradisus triplex, scilicet terrestris, coelestis, et spiritualis, id est visio Dei 1 | 102 1 sc.

1-2 175 3 4

3 | 52 4 3

Paradisus terrestris est locus corporeus in oriente, ut in nobilissimo loco, et interpretatur ortus 1 102 1 0.

2-2 84 3 3

Et est locus con-

veniens habitationi humanae, quia habet aërem temperatum et tenuissimum, et plantas semper floridas 1 102 2 0.

1 102 4 0.

Animalia bruta non habitant ibi, sed dispositione Dei adducta sunt ad Adam in paradiso; serpens vero operatione diaboli 1 102 2 2

Adam convenienter est ejectus de eo, propter peccatum 2-2 164 2 0.

Per peccatum hominis, clausa est janua paradisi terrestris, in signum clausionis januae paradisi coelestis 3 | 49 5 | c.

Paradisus terrestris non est frustra post peccatum hominis, quia ostendit bonitatem Dei, et damnum peccati primi hominis 1 102 2 3

2-2 164 2 4

Paradisus terrestris non potest adiri propter impedimenta montium, vel marium, vel aequantibus regionis; ideo non potest nobis cognosci, nisi per revelationem Scripturae 1 102 1 | 2, 3

2-2 164 2 5

PARASCEVE. Tunc non consecratur Eucharistia, quia significat passionem Christi, quae

Pars	Qu	Art	Locus
	3	90	2 ^c .
tunc celebratur; tamen a sacerdote sumitur corpus Christi sine sanguine, propter periculum, ne effunderetur, si reservaretur	3	83	2 ^c 2
Pars. Partes sunt in quas materialiter dividitur totum	3	90	1 ^c .
Pars triplex, scilicet integralis, subjectiva, et potentialis; et similiter totum triplex, scilicet integrale, universale, et potestativum	1	76	8 ^c .
	1	77	1 ^c .
	1-2	54	4 ^c 2
	2-2	48	— c.
	2-2	80	— c.
	2-2	120	2 ^c .
	2-2	128	— c.
	2-2	143	— c.
	3	90	2 ^c .
	3	90	3 ^c .
Partes subjectivae non sunt de perfectione totius universalis; sed est perfecte in qualibet ejus parte, perfecta ratio ejus simul et aequaliter	3	90	3 ^c .
Pars integralis duplex, scilicet essentialis et quantitativa	1	8	2 ^c 3
	3	90	2 ^c .
Partes essentialis naturaliter sunt materia et forma; sed logicae, sunt genus et differentia	3	90	2 ^c .
Partes speciei dicuntur, in quantum participant formam, et proprietates speciei; sed dicuntur partes materiae, in quantum sunt ex materia: ideo sunt eadem secundum rem, et differunt ratione	1	119	1 ^c 2
Partes ut speciei, semper manent, sed ut materiae, semper fluunt et refluunt	1	119	1 ^c
Partes quantitatis sunt partes materiae			

Pars	Qu	Art	Locus
	3	90	2 ^c .
Ubiqumque est multitudo ex parte materiae, ibi est ratio partium	3	90	1 ^c .
Aliqui per partem speciei, vel per carnem secundum speciem, intellexerunt id, quod primo accipit speciem humanam, quod sumitur a generante, et hoc dicunt semper manere	1	119	1 ^c 2
Sed hoc est contra intentionem Philosophi dicentis, quod sicut in unoquoque habentium speciem in materia, ita et in carne, hoc est secundum speciem, et aliter secundum materiam	1	119	1 ^c 2
Omnis pars est propter totum, et quodlibet individuum est propter suam speciem	1	65	2 ^c .
	1	70	2 ^c .
	1-2	90	2 ^c .
	2-2	62	2 ^c .
	2-2	62	5 ^c .
	2-2	65	1 ^c .
Omnis pars est propter suum actum; et pars ignobilior est propter partem nobiliorem; sicut sensus, propter intellectum, et pulmo propter cor, et omnes partes sunt propter perfectionem totius, sicut et materia propter formam; partes enim sunt quasi materia totius	1	65	2 ^c .
	1	70	2 ^c .
Una pars est in potentia ad aliam, sicut materia ad formam; vel omnes partes sunt in potentia respectu totius	1	65	2 ^c .
	1	70	2 ^c .
Una pars est in potentia ad aliam, sicut materia ad formam; vel omnes partes sunt in potentia respectu totius	1	65	2 ^c .
	1	70	2 ^c .
Bonum totius est finis cujuslibet partis ejus; et bonum commune est finis singularum personarum in communitate	1	3	7 ^c .

Pars	Qu	Art	Locus
	2-2	58	9 ^c 3
	2-2	65	1 ^c .
Bonitas cujuslibet partis est in proportionem ad suum totum; nec totum potest bene consistere, nisi ex partibus sibi proportionatis	1-2	92	1 ^c 3
	2-2	47	10 ^c 2
In quolibet toto, necesse est esse unam partem principalem, et praedominantem et formalem, aqua totum unitatem habet	2-2	49	6 ^c 1
Partibus potentialibus adest totum, secundum totam essentiam ejus; non autem partibus integralibus: imo repugnat rationi eorum	3	90	3 ^c .
Omnes partes integrales habent aliquem ordinem, scilicet vel ordinem situs, vel virtutis, vel temporis	3	90	3 ^c .
Una pars integralis potest continere totum virtualiter, sicut fundamentum totum aedificium, non autem essentialiter	3	90	3 ^c 2
Universalis est totum et pars, respectu minus universalis	1	85	3 ^c 2
Totum denominatur a proprietate partis, quando proprietates non potest convenire, nisi illi parti	3	16	8 ^c .
Partes totius heterogenei carent forma totius, non autem in homogeneis, ut continuum	1	11	2 ^c 2
Esse totius, non est esse alicujus partis ejus	1-2	4	5 ^c 2
In divinis est ratio totius et partis, secundum rationem tantum	1	30	1 ^c 4
Pars animae di-			

Pars	Qu	Art	Locus
citur dupliciter, scilicet potentia animae, et pars potentiae ejus	3	46	7 ^c .
PARTICIPATIO. Omne participatum in inferiora, et omne superius est ut formale, respectu inferiorum	1	75	5 ^c 4
Omne quod est tale per participationem, subditur ei quod est tale per essentiam et universaliter	1	96	1 ^c .
Omne participans et omne participatum, est posteriorius eo, quod est illud per essentiam	1	3	8 ^c fi.
Omne quod est tale per participationem, causatur ab eo quod est tale per essentiam	1	8	1 ^c .
	1	44	1 ^c .
	1	61	1 ^c .
	1	75	5 ^c 1
	1	79	4 ^c .
Creaturae participant bonitatem Dei, non quidem secundum partem, sed secundum similitudinem et imitationem	1	75	5 ^c 1
PARVIFICENTIA est vitium oppositum magnificientiae, et est circa magnos sumptus; ideo est minus vitium quam illiberalitas	2-2	135	1 ^c o.
PARVIFICENTIA habet tres species, scilicet despectum, impedimentum voluntatis, et contumeliam	1-2	47	2 ^c .
Signa parvifensionis sunt quatuor, scilicet oblitio, denuncatio mali, gaudium de malo, et impedimentum voluntatis	1-2	47	2 ^c 3
PASCHA dicitur quadrupliciter, scilicet agnus paschalis, panes azymii, prima dies azymo-			

Pars	Qu	Art	Locus
rum, et omne septem dies azymorum	3	46	9 ^c 1
	3	74	4 ^c 1
Expositio omnium quae fiebant circa agnum paschalem	1-2	102	5 ^c 2, 3
Pascha celebratur mense primo, ad commemorationem beneficium liberationis ex Aegypto; et significabat passionem et resurrectionem Christi	1-2	100	5 ^c 2
	1-2	102	4 ^c 10
	1-2	102	5 ^c 2
Pascha incipit in vespere quartaedecimae lunae	3	46	9 ^c c., 1
	3	74	4 ^c c., 1
Festum Passionis et Resurrectionis Christi succedit festo Paschae	1-2	103	3 ^c 4
Passio dicitur dupliciter, scilicet improprie, id est omnis receptio; et proprie, id est cum abjectione alicujus; et hoc dupliciter: uno modo propriissime, quando scilicet aliquid removetur ab aliquo, quod convenit sibi secundum naturam, aut secundum propriam inclinationem, sicut cum aqua frigiditatem amittit per calefactionem, et cum homo aegrotat aut tristatur; secundo modo minus proprie dicitur aliquis pati ex eo quod aliquid ab ipso abicitur, sive sit ei conveniens, sive non conveniens; et sic dicitur pati non solum qui aegrotat, sed etiam qui sanatur; et non solum qui tristatur, sed etiam qui laetatur vel quocumque modo aliquid alteretur, vel moveatur	1	14	2 ^c 2
	1	75	2 ^c c.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
est non quidem ab intrinseco, sed ab extrinseco, omnes passionibus; non quidem omnes secundum speciem, sed secundum genus tripliciter, scilicet ab omni homine, in omni re, et secundum omnem sensum	3	46	5	o.	3	48	2	c.							
Pater tradidit Christum passioni ex charitate; similiter ipse Christus ut Deus et ut homo; sed Judas ex cupiditate, Judaei ex invidia, Pilatus autem ex timore	3	47	3	o.	3	47	6	2							
Passio Christi, ut salvativa, erat volita Deo et sanctis; Judaeis autem, ut erat afflictiva Christi	3	18	5	c.	3	47	6	3							
Passio Christi fuit ei voluntaria, et subjecta suae voluntati	3	46	6	c.	3	46	9	c.							
Christus et Mater ejus, et quilibet sanctus, volebat voluntate deliberata passionem Christi, licet voluntas naturalis dissentiret	3	15	6	4	3	18	5	c.							
Omnes actiones et passiones Christi operabantur instrumentaliter, in virtute divinitatis, ad salutem humanam	3	48	6	c.	3	23	8	5							
Passio Christi, ratione divinitatis ejus, agit per modum efficientiae, ratione voluntatis animae ejus, per modum meriti; et in carne Christi, per modum satisfactionis, in quantum liberamur a reatu poenae, ut a servitute culpae; per modum redemptionis, et ut reconcilians nos Deo, per modum sacrificii	3	46	5	3	3	48	6	3							
Christus per passionem suam meruit nobis salutem aeternam	3	46	3	c.	3	48	1	o.							
Passio Christi habuit aliquem effectum, quem non habuerunt praecedentia merita, propter genus operis, non autem propter majorem charitatem	3	48	1	2	3	49	1	c.							
Per passionem Christi omnia impedimenta salutis ablata sunt, et omnia bona sunt nobis data quoad meritum	3	48	1	2	3	49	6	2							
Christus per passionem suam meruit exaltari quadrupliciter, scilicet per resurrectionem, ascensionem, sessionem ad dexteram Patris, et judicariam potestatem	3	48	1	3	3	49	6	2							
Nullus peccati remissio, nec salus, potest fieri, nisi per passionem Christi	3	49	1	2	3	49	6	2							
Una minima passio Christi sufficisset pro omni peccato	3	46	5	3	3	46	6	3							
Christus sua passione nos a peccatis liberavit casualiter, id est instituit causam, qua possent quaecum-	3	46	5	3	3	46	6	3							
que et quodcumque peccata remitti	3	49	1	3	3	49	1	3							
Passio Christi est causa universalis in remissione peccatorum, quam oportet singulis applicari, per baptismum, poenitentiam et alia sacramenta	3	49	1	4	3	52	1	2							
Passio Christi est propria causa remissionis peccati tripliciter, scilicet provocando ad charitatem, redimendo, et instrumentaliter operando	3	52	8	2	3	61	1	2							
Christus liberati sumus a peccato communi totius naturae, quoad culpam, quoad reatum poenae, et a propriis peccatis singulorum	3	49	1	2	3	49	4	c., 2							
Christus liberati sumus de potestate diaboli, victi per humilitatem, obedientiam, et poenam Christi; et satisfaciendo pro culpa, fecit nos conjunctos, domesticos, et filios Dei; ideo passio ejus dupliciter habet rationem redemptionis, scilicet quia in quantum nos a potestate diaboli eripuit, dicitur nos redemisse, sicut rex regnum occupatum ab adversario per laborem certaminis; in quantum vero Deum nobis placavit, dicitur nos redemisse, sicut pretium solvens satisfactionis pro nobis, ut a poena et a peccato liberamur	3	49	1	3	3	49	5	c.							
Passio Christi fuit quasi pretium, per quod liberati sumus a servitute diaboli, peccati et poenae	3	48	4	c.	3	49	5	c.							
Per passionem Christi liberati sumus a peccato communi totius naturae, quoad culpam, quoad reatum poenae, et a propriis peccatis singulorum	3	49	5	c.	3	49	5	c.							
Passio Christi sufficienter abstulit peccatum originale, quoad personam, et quoad naturam	3	49	5	c.	3	49	5	c.							
Christus patiente, omnia praecipua veteris legis moralia, cerimonialia, et judicialia implevit	3	47	2	1	3	47	2	1							
Nunquam sine fide passionis Christi potuit esse salvus; ideo semper oportuit esse aliquod representativum ejus hominibus	3	73	5	c.	3	47	2	1							
Passio Christi efficienter operata est nostram salutem, ut causa instrumentalitatis, sed Deus ut causa principalis	1	48	6	o.	1	49	1	c.							
Passio Christi est causa salutis omnium; sed applicata est mortuis per descensum Christi ad inferos, sicut et vivis per sacramenta	3	22	3	c.	3	49	1	4							
Passio Christi non salvat, nisi configuratos	1	2	85	5	2	3	49	1	4						
Per passionem Christi et per mortem ejus reconciliati sumus Deo Patri	3	48	4	c.	3	49	2	c.							
Per passionem Christi tripliciter sumus liberati de potestate diaboli, scilicet quia in quantum passio Christi est causa remissionis peccatorum, in quantum nos Deo reconciliavit, et in quantum in passione Christi, diabolus excessit modum potestatis sibi traditae a Deo, machinando in mortem Christi, qui non habebat meritum mortis cum esset absque peccato	3	48	4	c.	3	49	2	c.							
Per passionem Christi, dupliciter sumus liberati a reatu poenae, scilicet vel directe, in quantum passio Christi fuit sufficiens et superabundans satisfactio pro peccato humani generis, exhibita autem satisfactio sufficiens, tollitur reatu poenae; vel indirecte, in quantum passio Christi est causa remissionis peccati, in quo fundatur reatu poenae	3	22	3	c.	3	48	6	3							

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
3	68	4	c.	quod iustitia vctat	1-2	71	6	2	scilicet occultum et publicum; secundum	1-2	71	6	c.	ne specialis contemptus	1-2	72	1	c.		
				Omne peccatum est voluntarium	1-2	71	6	c., 2	scilicet ex natura facti, ut in malis ex genere, et ex abusu boni	1-2	72	8	c.	2-2 14 1 3						
					1-2	71	5	c.	Peccatum dupliciter contingit in actibus humanis,	1-2	75	1	c., 1		Peccata differunt specie secundum objecta, non autem ratione inordinationis	1-2	75	4	1	
					1-2	71	6	c., 2	Peccatum triplex, scilicet cordis, oris, et operis	1-2	79	2	c.							
					1-2	73	6	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	4	3							
					1-2	74	1	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					1-2	74	2	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	4	3							
					1-2	74	3	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	4	3							
					1-2	74	3	c., 2	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					1-2	77	6	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					1-2	80	1	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					1-2	87	2	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					1-2	88	3	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					2-2	10	2	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					2-2	34	2	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					2-2	34	4	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					2-2	46	2	2	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					2-2	64	8	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					2-2	118	4	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.							
					Ex hoc est aliquid peccatum, quia repugnat virtuti	2-2	107	1	c.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					In quolibet peccato est aliquid virtutis, quia non possunt simul corrumpi omnes circumstantiae virtutis	1-2	73	2	c. fi.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Ratio formalis peccati duplex, scilicet secundum intentionem peccantis, id est illud ad quod convertitur, et secundum rationem mali, id est bonum a quo recedit; primum diversificat speciem peccati, non autem secundum	1-2	73	2	c. fi.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum non dicitur univoce de omni peccato; sed prius de actuali quam de originali, et prius de mortali quam de veniali	1-2	88	1	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet peccatum actuale, et peccatum quasi naturale	1-2	88	3	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccare contingit aliquem dupliciter, scilicet vel in se quoad actum peccati, vel in sua causa	3	8	5	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet materiale, id est substantia actus, et formale, id est inordinatio ejus	2-2	30	1	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet materiale, id est substantia actus, et formale, id est inordinatio ejus	2-2	150	1	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet materiale, id est substantia actus, et formale, id est inordinatio ejus	2-2	150	4	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet materiale, id est substantia actus, et formale, id est inordinatio ejus	2-2	154	5	0.	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet materiale, id est substantia actus, et formale, id est inordinatio ejus	2-2	109	4	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum duplex, scilicet materiale, id est substantia actus, et formale, id est inordinatio ejus	2-2	79	2	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						
					Peccatum est voluntas retinendi, vel consequendi,	1-2	109	4	1	Peccatum dicitur speciale dupliciter, vel quia est circa specialem materiam, vel propter specialitatem actus extendentis se ad omnem materiam, ut omnia vitia circa actum rationis	1-2	87	6	c.						

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
versionis	1-2	72	6	2	natura cons. deretur	1	63	1	c.	superiori et infe-	1-2	75	2	c.	1-2	80	1	c., 3			
1-2	72	9	1	Peccatum non	1-2	58	2	c.	1-2	15	4	o.	1-2	75	4	c., 1	Nihil exterius est				
1-2	73	1	c.	potest esse in vo-	1-2	77	2	c.	1-2	74	7	o.	1-2	77	4	c.	causa sufficiens				
2-2	10	5	1	luntate, nisi cum	2-2	20	2	o.	1-2	74	8	1	2-2	186	9	2, 3	peccati; sed tan-				
Peccata differunt	1-2	72	8	o.	2-2	51	3	2	Non omnis mot-	Non omnis mot-			Causa primi pec-			tum suadens vel					
specie secundum	1-2	72	8	o.	2-2	53	2	c.	us sensualitatis	Non omnis mot-			cati non est malum,			movens appetitum					
superabundantiam,	1	63	1	4	Peccatum in ac-	1	63	1	4	primus, id est na-	turalis, est pecca-			vel infirmitate			sensitivum				
et defectum, prop-	1-2	77	2	c.	tu libero arbitrii	1-2	77	2	c.	aturalis, id est na-	turalis, est pecca-			1-2 115 4 c.			1-2 73 8 3				
ter diversa moti-	2-2	20	2	o.	contingit duplici-	2-2	20	2	o.	tum	turalis, est pecca-			1-2 75 3 o.			1-2 80 1 o.				
va, et sunt contra-	2-2	51	3	2	ter, scilicet eligen-	2-2	51	3	2	1-2	74	3	o.	3 88 4 c.			1-2 80 3 o.				
ria	2-2	53	2	c.	do malum ex igno-	2-2	53	2	c.	Sensualitas tenet	1-2 74 3 o.			Causa primi pec-			2-2 43 1 3				
1-2	72	8	o.	rantia, vel eligendo	Peccatum in ac-	1	63	1	4	locum serpentis,	2-2 165 2 sc.			cati non est malum,			2-2 73 3 c., 2				
Differentia peccati,	1-2	72	5	o.	tu libero arbitrii	1	63	1	4	quia inclinat ad	3 18 2 3			vel bonum, scilicet			2-2 115 2 1, 2				
secundum mortale	1-2	88	1	o.	contingit duplici-	1	81	1	3	peccatum	In sensualitate			voluntas cum as-			Aliquis potest				
et veniale, vel	1-2	88	2	o.	ter, scilicet eligen-	1	81	3	1	1	81	3	1	1	49	1	1, 3	sufficienter impelli			
secundum alios	1-2	88	2	o.	do malum ex igno-	1-2	74	3	2	2-2	165	2	sc.	1-2	75	1	c., 3	a daemone in ac-			
reatus, non est spe-	1-2	88	2	o.	rantia, vel eligendo	1-2	74	3	2	2-2	163	1	c.	2-2	163	2	c.	tuum peccati, non			
ificia	1-2	72	5	o.	inordinate bonum	3	18	2	3	3	18	2	3	1-2	75	1	c., 3	autem in peccatum			
1-2	88	1	o.	exinconsideratione	1-2	74	5	o.	1-2	74	3	o.	1-2	75	1	c., 3	1-2 80 3 o.				
1-2	88	2	o.	1	63	1	4	Peccatum essen-	In sensualitate			2-2 163 2 c.			2-2 162 2 2						
Peccatum mortale	1-2	72	5	1	1	63	1	4	tiater consistit in	potest esse pecca-			Non omne pec-			Causa interior					
differit a veniali	1-2	72	5	1	Peccatum essen-	1-2	74	3	o.	tiater subjective	tum veniale, non			catum fit ex con-			peccati duplex, scilicet				
in infinitum, ex	1-2	87	5	1	tiater consistit in	1-2	74	3	o.	1-2	74	3	o.	2-2	163	1	c.	proxima, id est			
parte aversionis,	1-2	87	5	1	actu liberi arbitrii	1-2	77	6	o.	1-2	74	3	4	2-2	163	2	c.	ratio et volun-			
non autem ex parte	1-2	87	5	1	1-2	77	6	o.	Peccatum est in	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			tas, et causa remo-					
conversionis	1-2	87	5	1	ratione dupliciter,	Peccatum est in	1-2	77	6	o.	1-2	74	4	1-2	89	5	c.	ta, scilicet imagi-			
1-2	72	5	1	Omne peccatum	1-2	77	6	o.	ratione dupliciter,	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			natio et appetitus					
est: in voluntate	1-2	74	1	o.	est: in voluntate	1-2	74	1	o.	scilicet erraudo cir-	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			sensitivus				
ut in subjecto	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	ca illud quod pos-	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			1-2 75 2 o.					
1-2	74	1	o.	Subjectum pec-	1-2	74	1	o.	test et debet scire	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			1-2 75 3 c.					
1-2	74	1	o.	cati duplex, scilicet	1-2	74	1	o.	facta promulgatione,	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			2-2 10 2 o.					
1-2	74	1	o.	subjectum primum,	1-2	74	1	o.	vel non regendo	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			Sciens peccat,					
1-2	74	1	o.	et subjectum	1-2	74	1	o.	potentias inferio-	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			non considerando					
1-2	74	1	o.	proximum. Volun-	1-2	74	1	o.	res	1-2 74 4 o.			1-2 89 5 c.			in particulari, vel					
1-2	74	1	o.	tas est subjectum	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	in actu, quod fit				
1-2	74	1	o.	grimum omnis pec-	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	in universali vel in				
1-2	74	1	o.	cati, proximum vero	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	habitu; unde dicitur				
1-2	74	1	o.	sunt diversae pot-	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	quis ex certa				
1-2	74	1	o.	entiae	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	malitia, vel ex in-				
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	Peccatum mor-	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			dustria peccare,			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	sale et veniale	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			quasi scienter ma-			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	posunt esse in	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			lum eligens			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	ratione dupliciter,	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 78 1 1 c. fi.			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	scilicet secundum	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			Causa peccati			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	secundum se, et	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			triplex, scilicet mo-			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	secundum quod re-	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			tivum, id est bo-			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	gitur potentias	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			num apparentis,			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	inferiores	1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			1-2 74 1 o.			defectus regulae,			
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			et perficiens; primum		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			pertinet ad sensus		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			et ad appetitum		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			sensitivum, secun-		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			dum ad rationem,		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			tertium autem ad		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			voluntatem		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 75 2 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 75 3 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			Causa efficacissi-		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			ma peccati duplex,		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			scilicet amor bono-		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			rum temporalium,		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			et timor poenae		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 77 4 c., 3		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			Propria et per se		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			causa peccati, est		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.	1-2	74	1	o.	1-2 74 1 o.			1-2 73 6 c.		
1-2	74	1	o.	2-2	10	2	c.	1-2	74	1	o.										

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus		
ex parte conversionis ad commutabile bonum				tatem ad finem ejus				starum				principaliter est ex objecto, seu fine					
1-2 75 1 c.				2-2 72 4 c.				2-2 64 2 3				1-2 73 3 o.					
1-2 77 4 c.				Ex minori vicio potest oriri magis peccatum, sicut ex ira homicidium et blasphemiam				In quolibet peccato est aliquid virtutis quia non potest corrumpere omnes circumstantias virtutis				1-2 73 4 c.					
1-2 77 6 1				2-2 73 3 3				1-2 73 2 c. fi.				1-2 73 5 c.					
1-2 77 8 2				Homo non debet facere unum peccatum, ut vitet aliud peccatum				Peccatum singularis personae non nocet, nisi sibi				1-2 73 9 c.					
1-2 84 1 1				2-2 113 1 3				3 19 4 1				1-2 74 9 c.					
Causa peccati triplex, scilicet passio, habitus vitiosus, et falsa aestimatio de particulari eligibili, ex passione, habitu, vel ignorantia				2-2 113 1 3				3 82 6 3				2-2 64 2 1					
2-2 1 1 1 c. fi.				Quia per operationem sensus homo pervenit ad actus rationis, ideo plures sequuntur inclinationes naturae sensitivae quam ordinem rationis: plures enim sunt qui assurguntur principium rei quam qui ad consummationem perveniunt; ex hoc autem vitia et peccata in hominibus proveniunt, quod sequuntur inclinationem naturae sensitivae contra ordinem rationis				Peccatum non nocet Deo, licet sit contra Deum					Ratio principalis gravitatis peccati est ex aversione a Deo				
Inclinans ad peccatum est duplex, scilicet per se, ut habitus et dispositio ex peccato; et per accidens, scilicet removendo originalem justitiam, id est peccatum originale. Nec tamen debet dici quod peccatum originale sit habitus infusus, aut acquisitus per actum, nisi primi parentis, non autem hujus personae, sed per vitium originem innatum				1 49 3 5				1-2 21 4 1				1-2 73 3 2					
1-2 82 1 3				1 115 4 c.				1-2 47 1 1				1-2 73 5 c.					
1-2 82 2 2				1-2 71 2 3				1-2 73 7 2				1-2 77 6 1					
Omne peccatum contingit ex defectu scientiae in universali, vel in particulari, in habitu vel in actu, ex intentione, vel occupatione, vel infirmitate, vel passione				Natura humana magis corrupta est per peccatum, quoad appetitum boni, quam quoad cognitionem veri				2-2 88 2 c.				Quantitas peccati non mensuratur ex momento facto, sed ex voluntate contra charitatem agentis					
1-2 77 2 c.				1-2 109 7 c.				1-2 113 2 3				2-2 13 3 1					
Origo peccatorum attenditur secundum inclinationem ad finem, quae est ex parte conversionis				3 62 2 2				3 62 5 c.				Gravitas peccati duplex, scilicet ex parte peccati, et ex parte peccantis ex maiori contemptu					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				2-2 94 3 c.					
Unum peccatum est causa aliorum peccati, in quadruplici genere causarum, scilicet in genere causae efficientis, materialis, finalis, et formalis				1-2 85 5 c.				Vulnus quadruplex causatur in anima: primo ex peccato Adae, sed consequenter ex aliis peccatis, scilicet infirmitas in irascibili, concupiscentia in concupiscentia, ignorantia in ratione, et malitia in voluntate, ad quae sequuntur alia duo, scilicet dolor, et mors				2-2 116 2 2					
1-2 75 4 o.				1-2 87 2 1				1-2 109 7 c.				2-2 142 3 c.					
1-2 84 — o.				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 62 5 c.				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 3 o.				1-2 113 2 3				Gravitas peccati duplex, scilicet secundum speciem, quae est ex objecto, et secundum circumstantiam					
2-2 73 3 3				1-2 85 5 c.				1-2 113 2 3				2-2 10 3 1					
Unum peccatum est causa aliorum peccati, in quadruplici genere causarum, scilicet in genere causae efficientis, materialis, finalis, et formalis				1-2 87 2 1				3 62 2 2				2-2 39 2 c.					
1-2 75 4 o.				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 62 5 c.				2-2 163 3 c.					
1-2 84 — o.				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				2-2 163 4 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
2-2 73 3 3				1-2 87 2 1				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				Homo per peccatum incurrit triplex detrimentum, scilicet deordinationem mentis, reatum poenae, et debilitatem boni naturalis				3 89 4 1				2-2 163 3 c.					
2-2 73 3 3				1-2 85 3 o.				3 89 4 1				3 80 5 c.					
Unum peccatum potest oriri ex diversis peccatis, sed principaliter, ex quo saepius consuevit, propter propinquitatem ad finem ejus				1-2 85 5 c.				3 89 4 1				Defectus debitaee circumstantiae aggravat peccatum, et appositio ejus alleviat ipsum					
2-2 73 3 3																	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus																										
graviora, secundum genus suum	2-2	20	3 o.	quam nocere proximis, in re non subjecta voluntati, scilicet in naturalibus vel spiritualibus; in aliis autem e converso	1-2	98	1 2	peccat post dationem legis Moysis quam ante	1-2	98	1 2	libet dicitur remitti quoad duo, scilicet quoad culpam, et quoad reatum; et secunda remissionem non potest esse sine prima	1-2	81	1	o.	1-2	82	1	2																									
Peccatum quanto plus repugnat oppositae virtuti, tanto est gravius	2-2	116	2 c.	1-2 73 9 2	Homo gravius peccat in novalege quam in lege veteri	1-2	106	2 2	5	22	3 c.	3	8	5	1	Formale ejus est privatio originalis justitiae; materiale vero est in concupiscentia, id est inordinatio partium animae	1-2	82	3	o.																									
2-2 119 3 c.	Maximum peccatum opponitur maximae virtuti, principaliter et directe, sed minimum extensive	1-2	73	4 o.	Nocumentum incrementum vel praevisum, vel per se consequens peccatum, aggravat illud directe, non autem si per accidens consequatur; sed imputatur ei ad poenam, si dabit operam rei illicitae, propter negligentiam considerandi	1-2	106	2 2	Baptizatus gravius peccat quam non baptizatus, caeteris paribus	1-2	106	2 2	3	49	1	c.	Si homo formaretur ex digito vel aliter, sine semine viri, haberet omnes defectus naturae sicut alii; sed non haberet rationem culpae vel poenae	1-2	81	4	o.																								
1-2 73 4 o.	Omne peccatum opponitur prudentiae, sed non est gravissimum, nisi opponatur in aliquo maximo	1-2	55	2 3	Peccatum aggravatur ex conditione personae, contra quam peccatur tripliciter: primo si sit conjuncta Deo, virtute, vel officio; secundo si sit sibi conjuncta natura, vel beneficio, vel aliter; tertio si sit conjuncta proximo, tangendo plures, ut persona publica, vel fa nosa	1-2	106	2 2	Clericus in saceris plus peccat in eodem genere peccati quam religiosus non in saceris	2-2	184	8	c. fi.	Ad remissionem cujuslibet peccati requiritur quod totaliter dimittatur affectus ejus. Exigitur autem ad remissionem peccati mortalis perfectior poenitentia; ut scilicet homo actualiter peccatum mortale commissum detestetur, quantum in ipso est, ut scilicet diligentia adhibeat ad rememorandum singula peccata mortalia, ut singula detestetur. Sed ad remissionem cujuslibet peccati venialis requiritur quaedam virtualis displicentia	1-2	80	1	c.	1-2	82	1	2																							
1-2 119 3 3	Peccata contra praecepta primae tabulae sunt caeteris graviora	1-2	110	6 c.	2-2 73 8 o.	Religiosus peccans ex contemptu fit pessimus, et maxime incorrigibilis	2-2	186	10	o.	2-2	186	10	3	Delere peccatum formaliter, convenit gratiae, effectivae principaliter soli Deo, dispositive insufficienter puro homini, sufficienter Christo, instrumentali ter sacramentis	3	16	11	3	2-2	108	4	c.																						
1-2 73 6 o.	Gravitas peccati est major vel finis pejor, tanto peccatum est gravius; in aliis autem causis peccati, est oppositum	1-2	73	6 o.	Peccatum aggravatur ex conditione personae, contra quam peccatur tripliciter: primo si sit conjuncta Deo, virtute, vel officio; secundo si sit sibi conjuncta natura, vel beneficio, vel aliter; tertio si sit conjuncta proximo, tangendo plures, ut persona publica, vel fa nosa	1-2	186	10	o.	2-2	186	10	3	3	87	1	c.	Peccatum originale est habitus, scilicet languor naturae, id est inordinata dispositio ex dissolutione harmoniae originalis justitiae	1-2	82	1	o.	3	84	2	3																			
1-2 73 6 o.	Gravitas peccati est major de majori bono quod corrumpitur, vel contemnitur; minori autem de majori bono quod amatur	1-2	100	6 c.	2-2 73 9 o.	Dignitas personae peccantis non transfert peccatum in aliam speciem, nisi ratione inobedientiae vel voti, et hujusmodi	1-2	186	10	o.	2-2	186	10	3	3	87	1	c.	Peccatum originale est habitus corruptus, non pura privatio, quia dicit privationem originalis justitiae, et inordinatam dispositionem partium animae	1-2	82	2	1	3	23	3	c.																		
2-2 39 2 c.	In quolibet genere peccati, gravius est quod fit ex habitu, quia fit ex majori libidine	2-2	105	2 c.	2-2 58 10 3	Excelsitas personae peccantis aggravat peccatum ex deliberatione, sed alleviat peccatum ex surreptione	1-2	186	10	o.	2-2	186	10	3	3	87	1	c.	Peccatum originale est habitus corruptus, non pura privatio, quia dicit privationem originalis justitiae, et inordinatam dispositionem partium animae	1-2	82	2	1	3	23	3	c.																		
2-2 118 5 c., 1	Peccata carnalia sunt minus graviora, licet turpiora quam spiritualia	1-2	73	5 o.	2-2 61 2 3	2-2 61 8 c.	2-2 63 4 2	2-2 65 4 o.	3	80	5	c.	2-2	100	6	c.	2-2	105	2	c.	2-2	118	5	c., 1	Et est multiplex in virtute, quia virtualiter continet omnia peccata	1-2	82	2	1	Et est unum numero in uno homine; sed in omnibus est unum specie	1-2	82	2	o.											
2-2 150 3 c.	Gravius est peccare opere quam ore, et ore quam corde	1-2	100	6 c. fi.	2-2 61 8 c.	2-2 63 4 2	2-2 65 4 o.	3	80	5	c.	2-2	100	6	c.	2-2	105	2	c.	2-2	118	5	c., 1	Et est unum numero in uno homine; sed in omnibus est unum specie	1-2	82	2	o.	Peccatum originale est aequaliter in omnibus hominibus, sicut et relatio ad peccatum Adae, et privatio justitiae originalis	1-2	82	4	o.	Et fuit in Adam ut in causa principali, in semine vero instrumentaliter: sed in anima subjective; in carne autem ut poena, non ut culpa	1-2	83	1	o.							
2-2 150 3 c.	Gravius est peccare opere quam ore, et ore quam corde	1-2	100	6 c. fi.	2-2 110 4 5	2-2 67 4 2	3	46	2	3	Homo peccando obligatus erat ad poenam Deo sicut summo judici, sed diabolo tanquam tortori; ideo debuit redimi Deo, et non diabolo	3	38	4	2, 3	Omnia peccata in hac vita sunt remissibilia	1	69	2	c.	Peccatum quod-	1-2	82	1	2	Peccatum originale est peccatum naturae; non autem actuale peccatum, quia est inordinatio actus	1-2	82	1	2	Peccatum originale est peccatum naturae, sed peccatum actuale est peccatum personae	1	100	1	c.	1-2	74	3	2	1-2	80	1	c.		
2-2 150 3 c.	Gravius est peccare opere quam ore, et ore quam corde	1-2	100	6 c. fi.	2-2 109 1 7	Omne peccatum contra proximum est etiam contra Deum	1-2	72	4	o.	2-2	105	2	c.	Homo gravius	1-2	74	3	2	1-2	80	1	c.	1-2	82	1	2	Peccatum originale est peccatum naturae; non autem actuale peccatum, quia est inordinatio actus	1-2	82	1	2	Peccatum originale est peccatum naturae, sed peccatum actuale est peccatum personae	1	100	1	c.	1-2	74	3	2	1-2	80	1	c.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus								
ejus				et per Augustinum in plurimis suis libris)				habitualis				corruptione fomit				unctio sacramentalis, et hujusmodi											
1-2	83	2	o.	1-2	81	1	c. pr.	1-2	82	4	3	1-2	89	3	c.	3	87	3	o.								
1-2	83	3	c.	1-2	81	3	c.	Persona primo, id est in Adam, infecit naturam peccato originali; sed in aliis hominibus est e converso				Et contingit semper vel propter imperfectionem actus, vel propter inordinationem circa ea que sunt ad finem, et utrumque propter defectum ordinis				Ingressus Ecclesie consecratae delet peccata venialia											
Et prius est ordine naturae in anima quam in carne; sed ordine generationis et temporis est e converso				Secundum fidem catholicam firmiter est tenendum, quod omnes homines, praeter solum Christum, ex Adam derivati, peccatum originale ex Adam contrahunt: alioquin non omnes indigerent redemptione, quae est per Christum, quod est erroneum				Persona primo infecit naturam per peccatum originale; secundo, natura infecit personam; sed Christus primo reparat personam, secundo naturam				In quolibet genere peccati mortalis, sunt quaedam peccata venialia propter imperfectionem actus															
1-2	83	2	3	1-2	81	3	c. pr.	3	8	5	1	1-2	72	5	c.	3	83	3	3								
1-2	83	3	3	Ideo non secundum fidem catholicam, sed erroneum est dicere quod aliquis, praeter solum Christum, fuerit sine peccato originali	Peccatum originale corrumpit naturam, quantum ad id quod naturae est; alia vero peccata, quantum ad id solum quod personae est				Peccatum veniale nullam proprie maculam causat in anima, sed impedit actus virtutum				3				87	3	c.								
3	27	1	4	1-2	81	3	c.	1-2	81	2	c., 3	1-2	87	2	o.	2-2	35	3	c.								
Et prius inficit voluntatem quam alias potentias				Nec potest esse in aliquo cum veniali, sine peccato mortali				Peccatum originale, adveniente gratia, transit reatu, et manet actu quoad fomitem				1-2				87	2	3	2-2	36	3	c.					
1-2	83	3	o.	3	27	2	c., 2	1-2	81	3	2	1-2	88	2	o.	2-2	162	5	c.								
1-2	83	4	1	Infecio eius nullo modo causatur a Deo, sed ex solo peccato Adae per carnalem generationem	Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				1-2				89	1	o.								
Omnes defectus virtutum possunt reduci ad peccatum originale, in quantum includuntur in carentia originalis iustitiae, quae totam animam perficiebat				Peccatum originale quoad culpam est a patre; sed quoad poenaltates, est a matre				Peccatum originale est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3	
1-2	83	4	1	1-2	81	3	c.	1-2	81	2	c., 3	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
Omnes potentiae animae sunt corruptae per illud; sed quae concurrunt ad generationem, dicuntur etiam infectae, scilicet concupiscibilis, generativa, et tactus				Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3	
1-2	83	4	o.	1-2	81	3	c.	1-2	81	2	c., 3	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
Et traducitur ad omnes qui fuerunt in Adam, secundum rationem seminalem, non autem ad alios				Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3	
1	100	1	c.	1-2	81	3	o.	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
1-2	81	3	o.	3	90	4	3	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
1-2	81	4	o.	Infecio eius nullo modo causatur a Deo, sed ex solo peccato Adae per carnalem generationem	Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3
3	15	1	2	1-2	83	1	4	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
3	31	1	3	Peccatum originale quoad culpam est a patre; sed quoad poenaltates, est a matre	Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3
3	31	6	1	1-2	81	3	c.	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
Caro Christi in Patribus fuit obnoxia peccato originali				Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3	
3	31	1	3	1-2	81	3	c.	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
3	31	7	o.	1-2	81	3	c.	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
3	31	8	3	1-2	81	3	c.	1-2	81	3	2	3	87	2	3	2-2	75	2	2								
Secundum idem catholicam est tenendum quod primum peccatum primi hominis, scilicet peccatum originale, originaliter transit in posteros; contrarium autem est haeresis Pelagiana (ut pa-				Peccatum originale respectu naturae est minus voluntarium quo-cumque peccato actuali				Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii				3				79	4	2	Peccatum veniale non potest esse in non habente usum liberi arbitrii	1-2				89	2	3	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus																								
			potest fieri mortale ex intentione, non idem numero, nec multa simul				fidelitatis sine consensu				care mortaliter, semper peccat mortaliter				est peccatum mortale				erat festum pro beneficio datae legis, significans adventum Spiritus Sancti, cuius festum succedit ei																								
1-2	88	2	c.	1-2	74	10	o.	1-2	87	3	c.	1-2	88	2	c.	1-2	103	4	10																								
1-2	88	4	o.				Ratio superior, circa objectum potentiae inferioris, ut sensualitatis, sicut in delectationibus secundum carnem, non habet motum, nisi deliberatum; ideo semper est mortale, si sit de mortali, non autem si sit de veniali	1-2	88	2	c.	2-2	110	4	c.	2-2	13	2	c.	1-2	103	3	4																				
1-2	88	6	c., 1				Nullus debet peccare venialiter, ne alius peccet mortaliter	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2				
			Consensus in veniale ex genere est veniale; sed consensus in veniale propter imperfectionem actus, facit mortale				Omne quod fit propter mortale, est mortale	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2				
1-2	74	8	2				Nullus debet peccare venialiter, ne alius peccet mortaliter	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	74	9	c., 3				Quilibet debet potius mori, et praeligere omnem poenam in generali, quam peccare non solum mortaliter, sed etiam venialiter	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	88	5	1				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Peccatum mortale potest fieri veniale per subtractionem, propter imperfectionem actus, non autem propter additionem				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	74	8	2				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	74	9	c., 3				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	88	5	1				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Peccatum veniale et mortale differunt, sicut reparabile et irreparabile				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	72	5	c.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Per peccatum mortale omnino mens avertitur a Deo, sed per veniale retardatur affectus hominis, ne prompte feratur in Deum				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
3	87	1	c.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
3	87	2	c.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Per quodlibet peccatum veniale vel mortale deordinatur voluntas hominis, per immoderatam conversionem ad bonum creatum				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
3	87	1	c.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
3	87	2	c.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Unum peccatum mortale potest oriri ex veniali				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
2-2	13	4	3				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
2-2	105	1	2				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Ante baptismum non possunt esse venialia sine mortalibus				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	89	3	o.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	89	6	o.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
3	90	4	3				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			In ratione superiori dupliciter potest esse peccatum veniale, scilicet quando consentit in veniale ex genere, vel quando habet subitum motum in-				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	89	3	o.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	89	6	o.				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
3	90	4	3				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			In ratione superiori dupliciter potest esse peccatum veniale, scilicet quando consentit in veniale ex genere, vel quando habet subitum motum in-				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	88	1	2				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
			Intendens pec-				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
1-2	88	1	2				Unum veniale potest remitti sine alio veniali, non autem sine quolibet mortali	1-2	88	2	c.	1-2	88	4	c.	1-2	63	2	c.	1-2	65	3	c.	1-2	71	4	o.	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2	1-2	73	1	2
</																																											

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus					
Perfectio duplex, scilicet prima, id est forma substantialis; et secunda, id est forma accidentalis	1	73	1 c.	1	77	2 c.	1-2	3	2	4	1-2	5	7 c.	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.					
Perfectio duplex, scilicet prima, id est substantia rei, et secunda, id est finis, sive operatio, et prima est causa secunda	1	73	1 c.	1-2	3	2	4	1-2	5	7 c.	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.					
Perfectio univ- ersi duplex, scilicet secundum statum praesentem, et futurae novitatis	1	73	1 c.	1-2	3	2	4	1-2	5	7 c.	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.					
Perfectio duplex, scilicet totalitatis et finis; prima convenit diei sextae, in primis operibus Dei, sed secunda diei septimae	1	73	1 c.	1-2	3	2	4	1-2	5	7 c.	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.					
Perfectio dicitur tripliciter, scilicet simpliciter, secundum naturam, et secundum tempus	1	73	1 c., 2	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.			
Perfectio triplex, scilicet secundum esse, secundum accidentia, et secundum finem	1	6	3 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Perfectio triplex, scilicet dispositionis, formae et finis	3	27	5 2	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Perfectio triplex, scilicet naturae, gratiae, et gloriae	1	73	1	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Gradus perfectionis quintuplex, scilicet quia supremum in entibus est, quod habet perfectum bonum sine operatione ut Deus; secundum est, quod habet perfectum bonum per unum, vel per paucos motus, ut angelus; tertium est, quod acquirit perfectum bonum, per multas opera-	1	73	1	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
tionem, ut homo; quartum est, quod non potest acquirere perfectum bonum ullo modo; sed acquirit ad primum per paucos motus, ut bruta perfecta; vel per unum tantum ut bruta imperfecta, et infimum est, quod nihil horum potest acquirere, et propter hoc non habet participatum aliquem motum, ut plantae	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Omnia creatura, secundum quod est perpetua, est de essentiali perfectione universali; de accidentalibus vero, secundum quod est corruptibilis	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Ultima perfectio rei est in consecutione finis	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Prima perfectio, id est forma rei, se habet ad secundam, id est ad operationem, in duplici ordine, quia terminat et elicit eam	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
In omnibus naturis ordinatis, duo concurrunt ad perfectionem naturae inferioris, scilicet aliquid secundum motum proprium, et aliquid secundum motum naturae superioris	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Unumquodque, secundum quod est perfectum, est bonum, et in actu	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Primum principium in genere causae efficientis oportet esse perfectissimum, nam perfectum dicitur, cui nihil deest, secundum modum	1	73	1 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
suae perfectionis	1	4	1 c. fi.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Ultima perfectio cuiuslibet rei est operatio ejus	1-2	3	2 c.	1-2	98	2	1	2-2	161	1	4	1	105	1 c.	1-2	55	1 c.	2-2	184	1 c.				
Perfectum est prius imperfecto, ordine naturae et perfectionis, sed e converso ordine temporis, et generationis	1	85	3	1	105	5	1	1	105	5	1	1	105	5	1	1	105	5	1	1				
Semper imperfectum est propter perfectum	1	105	5	1	105	5	1	1	105	5	1	1	105	5	1	1	105	5	1	1				
Perfecta bonitas est in iis quae sunt ad finem, si per se sufficienter inducere ad finem; imperfecta vero, si tantum aliquid cooperari possunt	1-2	98	1 c.	1	105	5	1	1	105	5	1	1	105	5	1	1	105	5	1	1				
Adveniente perfecto, non manet imperfectum, quando imperfectio est de ratione ejus	1-2	67	3 c.	1-2	67	6 c.	2-2	4	4	1	1	58	7	3	1	62	7	1	1-2	67	3 c.			
Vel quando sunt opposita	1	58	7	3	1	62	7	1	1-2	67	3 c.	1-2	67	5	2	1-2	67	6 c.	3	9	3	1		
Aliquis dicitur perfectus dupliciter, scilicet habendo perfectionem, et statum ejus	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.
Ad statum perfectionis requiritur obligatio perpetua ad servitutem Dei, cuius aliqua solemnitate	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2-2	184	4 c.	2														

Par.	Qu.	Art.	Locus
			Perfecti debent resistere detractoribus suis 2-2 72 3 0.
			Perfectus licet sua repetere, vel non dare, sicut etiam imperfectis 2-2 43 8 0.
			Periculum ex ipso facto nascens facit illud factum non expirare, non autem periculum nascens ex defectu nostro 2-2 88 4 2
			Expediens est ascendere equum, quamvis periculum imminet cadendi de equo; alioquin oporteret ab omnibus bonis cessare, quae etiam per accidens ex aliquo eventu possunt esse periculosa 2-2 88 4 2
			Quascumque res magnas aggredi videtur periculosum esse, quia in iis deficere est valde nocivum 2-2 128 — 3
			Periculis rerum humanarum est obvianum per res humanas, non autem per hoc, quod res divinae convertantur in usum humanum per dispensationem indebitam 2-2 88 11 1
			Periculum est in mora quandoque 1-2 96 6 c. fi.
			Si sit subitum periculum, non patiens tantam moram, ut ad superiorem recurri possit, ipsa necessitas dispensationem habet adnexam, quia necessitas non subditur legi 1-2 96 6 c. fi.
			PERJURUM habet principaliter nomen et speciem a falsitate; secundario a defectu iustitiae; tertio a defectu iudicii 2-2 98 1 0. 2-2 123 3 3
			Perjurium omne semper est peccatum, contrarium

Par.	Qu.	Art.	Locus
			religioni 2-2 98 2 0.
			Perjurium semper est peccatum mortale, licet ex joco sit vel ex lapsu linguae, si pendit qui jurat 2-2 70 4 c. 2-2 98 2 0. 2-2 98 3 0.
			Jurans verum quod putat esse falsum, vel jurans falsum, quod putat esse verum, est perjurus 2-2 98 1 3
			Perjurium promissorium est infame ipso jure; assertorium vero per sententiam tantum 2-2 98 3 2
			PERMITTERE lex humana dicitur aliquid, non quasi ea probans, sed quasi ea dirigere non potens 1-2 93 3 3
			PERMUTATIO beneficii ecclesiastici, propter commodum spirituale est licita de licentia episcopi, non autem propter commodum temporale, quia est simonia 2-2 100 1 5
			PERPLEXUS aliquis esse potest ex suppositione, non autem simpliciter 1-2 19 6 3 3 64 6 3 3 82 10 2
			PER SE quod convenit alicui, non potest separari ab eo 1 50 2 c.
			Formae convenit esse per se, non autem materiae vel composito, sed per formam 1 50 5 c. 1 75 6 c. 1 90 2 c.
			Omne quod inest non per se, reducit ad aliquid, quod inest per se 1-2 10 1 c.
			In moralibus intentum dicitur per se, et quod est praeter intentionem, dicitur per accidens 2-2 37 1 c.

Par.	Qu.	Art.	Locus
			2-2 39 1 c.
			2-2 43 3 c.
			2-2 59 2 c.
			2-2 64 7 c.
			2-2 150 2 c.
			PERSEVERANTIA est in ratione bene considerata, stabilis et perpetua permansio, secundum Andronicum 2-2 128 — c.
			Perseverantia est virtus specialis, habens specialia obiectum, scilicet opus laboriosum, ut tristabile diuturnitatis 2-2 137 1 0. 2-2 137 2 c., 1, 2 2-2 138 1 c.
			Perseverantia, ut est virtus, moderatur aliquas passiones, scilicet timorem fatigationis, aut defectus, propter diuturnitatem; non autem perseverantia, de qua loquitur Philosophus 2-2 137 2 2
			Perseveranti dicitur tripliciter, scilicet habitus mentis quo firmiter statuat contra tristitias, habitus de proposito perseverandi, et continuatio boni usque ad finem vitae; primo et secundo modo, est virtus infusa, non autem tertio modo 1 95 3 4 1-2 109 10 c. 2-2 128 — 5 2-2 137 1 0. 2-2 137 2 2 2-2 137 4 c.
			Perseverantia primo et secundo modo fuit in Adam, non autem tertio modo 1 95 3 4 1-2 109 10 3 2-2 137 4 2
			Persistere in bono usque in finem, ex propria intentione finis, est proprium perseverantiae, sed convenit cuilibet virtuti in quantum est habitus 2-2 137 1 3 2-2 138 2 3

Par.	Qu.	Art.	Locus
			Perseverantia est pars potentialis, annexa fortitudini 2-2 128 — c., 5, 6 2-2 137 3 0.
			Perseverantia convenit cum temperantiam materia, scilicet circa delectationes tactus, sed magis convenit cum fortitudine; et principalis in modo, in quantum firmat contra difficultatem diuturnitatis 2-2 137 2 1
			Perseverantia non est in appetitu sensitivo, sed in ratione 1-2 58 3 2 2-2 53 5 3
			PERSONA dicitur a personando in theatris cum larvis 1 29 3 2
			Persona non est nomen intentionis, sed rei 1 30 4 c.
			Nomen personae non est impositum ad significandum individuum, ex parte naturae, sicut aliquis homo, sed rem subsistentem in rationali natura 1 30 4 c.
			Persona significat id quod perfectissimum est in tota natura, scilicet subsistens in rationali natura 1 29 3 c.
			Persona significat substantiam particularem, ad dignitatem pertinentem; ideo est tantum in natura intellectuali 1 29 3 2
			Persona est rationalis naturae individua substantia, secundum Boetium 1 29 1 0. 1 29 3 c., 2, 4
			Substantia in definitione personae accipitur in commotione prima, secundum quod dividitur in substantiam primam et secundam 1 29 1 2
			Persona est hypostasis distincta proprietate, ad di-

Par.	Qu.	Art.	Locus
			gnitatem pertinente, secundum magistros 1 29 3 2, 4
			Forma significata per nomen personae non est essentia vel naturalis 1 39 3 4
			Persona est communicabilis multis naturis, non autem multis suppositis 3 3 1 2
			Illud quod non existit per se, non est persona, ut accidentia, partes et humanitas Christi 1 29 1 2, 5 1 75 4 2 3 2 2 3 3 16 12 2
			Unitas personae requirit unitatem esse completi, et personalis, quia est de constitutione ejus, non autem operatio 3 19 1 4
			Persona proprie convenit Deo, et nobilior quam creaturis 1 29 3 0.
			Persona praedicatur analogice de Deo et creaturis 1 29 4 4
			Persona in divinis est divinae naturae incommunicabilis existentia, secundum Ricardum de Sancto Victore 1 29 3 4
			Persona in divinis significat relationem per modum substantiae 1 28 4 0. 1 30 1 c. 1 33 2 1
			Persona etiam in divinis dicitur ad se, et non ad alterum, propter modum significanti 1 29 4 1
			Trinitas, essentia, et quaelibet res demonstrabilis, est persona, secundum grammaticos 1 39 8 c. fi.
			In divinis persona et essentia sunt idem re, et differunt ratione

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus															
nec praemia sunt aequalia	1-2	73	2	c.	nullus habet poenam corporalem nec spirituales, nisi pro culpa sua	2-2	108	4	c.	est inducere hominem in tentationem, et praebere occasionem peccandi	2-2	100	3	4	Poenitentia poenit medium, in quantum infert debitam poenam pro qualibet culpa, secundum acceptationem Dei	3	85	3	2	vero actus poenitentiae procedunt jam ex gratia et virtutibus	3	89	1	2	3	89	2	c.						
Maxima poena est separari a Deo	1-2	88	6	c. fi.	Minima poena purgatorii est major quam maxima poena hic	3	46	6	3	Remissa per poenitentiam culpa mortali et poena aeterna, quandoque remanet poena temporalis	1-2	87	6	o.	Poenitentiam ordine naturae simpliciter praecedunt virtutes theologicae	3	85	6	o.	Poenitentia, et gaudium, circa idem, scilicet de peccatis, contrariantur; non autem gaudium de poenitentia, vel de venia sperata	3	84	9	2	Poenitentia non fuit in Christo, actu nec potentia, sicut nec materia ejus, scilicet peccatum	3	84	7	4					
Gravior poena imponitur quadrupliciter, scilicet propter gravius peccatum, consuetudinem, pronitatem, et nocumentum	1-2	105	2	9	Mortui cum solo peccato originali non puniuntur poena sensus	3	1	4	2	POENALE est aliquid, in quantum est contra voluntatem	1	48	5	c.	Poenitentia est dolor de peccato praeterito, sed verrecundia est timor de turpi futuro	3	85	1	2	Poenitentia ut virtus, est subjective in voluntate, sed ut passio est in concupiscibili	3	85	4	o.	Poenitentia est in innocentiis secundum habitum, non autem secundum actum	1	95	3	c.					
Lex vetus poena mortis punit peccata contra Deum, homicidium, irreverentiam ad parentes, adulterium, incestum et furtum hominum; aliarum autem rerum poena damni	1-2	105	2	10	Poenae duplex debetur peccato originali, scilicet carentia divinae visionis, in quantum inficit personam; mors, rebellio, et hujusmodi, in quantum inficit naturam	3	52	5	c.	ut est dolor voluntatis, cum electione recta, est virtus vel actus ejus, non autem ut passio	3	85	1	o.	Poenitentia, secundum quod est actus virtutis, requiritur ante baptismum, quae fit prior baptismo; tempore vel natura, non autem ut sacramentum	3	84	2	2	Poenitens recurrit ad Deum, sicut servus, filius, et uxor, ad dominum, patrem, et virum; ad sacerdotem autem sicut ad vicarium Dei	3	85	3	c.	Esau non vere poenituit, quia non doluit de peccato, sed de damno	3	86	1	1					
Poenam talionis in percussibus, mutilationibus et falso testimonio lex vetus infligit; in aliis vero flagella vel ignominiam	1-2	105	2	10	Omnes poenae pro peccato primorum parentum declarantur	2-2	164	2	o.	in communi	3	85	3	o.	Poenitentia, secundum quod est actus virtutis, requiritur ante baptismum, quae fit prior baptismo; tempore vel natura, non autem ut sacramentum	3	84	6	2	Habens veram poenitentiam potest eam deserere; tamen poenitentia requirit propositum perseverandi	3	84	10	o.	Verapoenitentia potest amitti pro quolibet peccatum mortale sequens, propter flexibilitatem liberi arbitrii	3	84	10	c.					
Poenae post remissionem culpa imponitur duplici de causa, scilicet ad solvendum debitum et ad remedium; quoad primum, debet imponi secundum quantitatem culpa; sed quoad secundum, pro minori culpa imponitur major poena, triplici ratione, scilicet difficultatis, periculi, et multitudinis	1-2	105	2	10	Minor poena debetur peccato originali quam veniali	3	1	4	1	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	3	1	Poenitentia est posterior natura et tempore, fide, spe, et timore servili; sed est prior charitate et caeteris virtutibus	3	85	6	o.	Poenitentia utitur temperantia ad finem suum	3	85	3	4	Detestatio vel displicentia peccati absolute est actus cujuslibet virtutis; sed ut expiabile pro eam, quoad culpam et reatum, est actus poenitentiae virtutis	3	85	2	1	3	85	3	c.	
Christus ex auctoritate poterat totam poenam, vel partem dimittere sicut volebat, non autem alii	2-2	83	4	2	Peccatum veniale sine gratia, id est cum originali vel mortali, punitur aeterniter poena sensus in inferno	1-2	87	5	3	Poenitentia est species justitiae commutativae, licet contineat aliquid de qualibet virtute	3	85	3	o.	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	4	c.	Poenitentia et vindicativa continentur sub justitia commutativa	3	85	3	3	Poenitentia, secundum quod est virtus, importat detestationem peccati, cum proposito abolendi illud secundum conditionem status peccantis	3	85	2	1	3	84	3	c.	
Deus tardat poenas pro peccatis duplici ratione, scilicet ut praedestinati convertantur, et ut judicia ejus appareant justa	2-2	10	11	c. fi.	Poenae temporales debetur peccato veniali, aeterna vero mortali	1-2	72	5	c.	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	3	o.	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	3	o.	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	3	o.	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	3	o.	Poenitentia est virtus moralis et non theologica, quia objectum ejus est peccatum, non autem Deus; sed est finis ejus in inferno	3	85	3	o.
Post hanc vitam					Omnia poena praelocanda est non solum peccato mortali, sed etiam peccato veniali; tamen nullus tenet se nec alium in speciali de hoc, propter periculum, quia descendere in tabulis ad singula,																													

Pars	Qu.	Art.	Locus
tae, non autem exterior			
3	84	8	o.
3	84	9	1
Poenitentia est possibilis in fine vitae, quamdiu durat liberum arbitrium; sed est difficilis et rara			
2-2	14	3	3
Exercitia militum, negotiationis et publicanorum, possunt haberi a poenitentibus, licet laudabilis evitentur ab eis			
2-2	188	3	4
Militia saecularis interdicitur poenitentibus; sed quae est propter Deum, imponitur eis quandoque			
2-2	188	3	7
Poenitentia, quoad habitum, est tantum a Deo, sed dispositively est a nobis per timorem servilem ut plurimum, licet in aliquibus inchoetur ex amore			
3	85	5	o.
Actus poenitentiae est a timore servili, ut a primo motivo affectus; a timore filiali vero, ut a principio immediato et proximo			
3	85	5	c.
Sex actus per ordinem concurrunt ad causandum in nobis poenitentiae actus, scilicet operatio Dei convertentis cor, motus fidei, spei, charitatis, timoris servilis, et filialis			
3	85	5	o.
Christus sacramentum poenitentiae non est usus ad se, nec ad alios, quia ut sacramentorum dominus, effectum sacramenti sine sacramentalibus praebat			
3	84	5	3
3	84	7	4
Poenitentia figurabatur in veteri lege per diversos ritus expiationum			
1-2	102	5	3
Poenitentia in			

Pars	Qu.	Art.	Locus
generali est a natura, sed cum aliqua determinatione, est a lege veteri; a nova vero, ut sacramentum novae legis			
3	84	7	o.
3	86	6	4
Poenitentia est sacramentum			
3	84	1	o.
Et fuit institutum a Christo dando claves, sed ostendit efficaciam ejus post resurrectionem			
3	84	7	o.
Et necessarium est solis habentibus peccatum			
3	65	1	c.
3	65	2	4
3	65	4	c.
3	85	5	o.
3	85	6	c.
Sacramentum poenitentiae potest et debet iterari			
3	84	10	o.
Sacramentum poenitentiae non requirit impositionem manus, nec signum crucis			
3	84	4	o.
Remissio peccatorum est res tantum in sacramento poenitentiae; actus vero exteriores poenitentis et absolventis sunt sacramentum tantum; sed poenitentia interior est sacramentum et res sacramenti; et secundum totum simul, est causa tertii; sed secundum et tertium est causa primi			
3	84	1	3
Hoc sacramentum non consistit in consecratione materiae, nec in usu materiae consecratae, sicut alia sacramenta, sed in remotione materiae, scilicet peccati			
3	84	3	c.
In sacramento poenitentiae et matrimonii non est materia corporalis, sicut in aliis sacramentis; sed actus humani sensibiles sunt ibi loco ma-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
teriae			
3	84	1	1, 2
3	84	4	3
3	84	7	c.
3	85	1	1
3	86	4	3
3	86	6	c.
3	89	1	2
3	90	1	o.
3	90	2	c.
Materia vel objectum poenitentiae duplex, scilicet proxima, id est actus poenitentis; et remota, scilicet peccata			
3	84	2	o.
3	90	1	3
Materia poenitentiae adhibetur a Deo interius inspirante, non autem a ministro, sicut in aliis sacramentis, sed tantum complet absolvendo			
3	84	1	2
3	84	3	c.
3	84	4	4
Poenitentia est aliquo modo de quolibet genere peccatorum, sed est de peccato mortali proprie et principaliter; de veniali proprie et non principaliter; de originali vero improprie			
3	84	2	3
3	84	7	3
Nullus tenetur ad poenitentiam de peccato veniali, quia sine ea remittitur, licet non in hac vita			
3	87	1	o.
3	87	2	2
Quae sunt ex parte poenitentis, scilicet verba et facta, sunt materia hujus sacramenti; quae vero sunt ex parte sacerdotis, se habent per modum formae			
3	84	3	c., 1
3	84	4	3
3	84	7	c.
3	86	6	c.
3	89	1	2
Forma hujus sacramenti est haec: Absolve te; sed alia, scilicet, in nomine Patris, etc. et omnia alia quae in absolute dicuntur, sunt ad bene-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
esse			
3	84	3	o.
Sacramentum poenitentiae habet partes, non autem ut virtus, nec alia sacramenta			
3	90	1	o.
Partes ejus materiales sunt tres, scilicet contritio, confessio, et satisfactio; sed partes ejus essentiales et cujuslibet sacramenti, sunt materia et forma			
3	90	2	o.
3	90	3	o.
Haec partes poenitentiae sunt partes ejus essentiales; non autem subjectivae, nec potentiales			
3	90	3	o.
Contritio, confessio et satisfactio sunt actus poenitentiae virtutis, et non partes ejus			
3	90	1	2
Ordo virtutis et temporis est inier partes poenitentiae integrales			
3	90	3	3
Poenitentia ante baptismum, poenitentia peccatorum mortaliū, et poenitentia venialium, sunt partes, id est species virtutis poenitentiae, non autem sacramenti poenitentiae			
3	90	4	o.
Satisfactio dicitur fructus poenitentiae, quia est ultima pars ejus			
3	90	2	3
Poenitentia solemniter non debet iterari triplici ratione, scilicet ne ex iteratione poenitentia vilescat, et propter significationem, et quia solemnizatio est quasi quaedam confessio perpetuo poenitentiam conservandi			
3	84	10	2
Poenitens solemniter non debet ordinari quadruplici ratione, scilicet propter dignitatem ordinum istorum, propter timorem			

Pars	Qu.	Art.	Locus
recidivi, propter scandalum vitandum, quod posset in populo oriri ex memoria praecedentium peccatorum; et quia non haberet frontem alios corrigendi, cum peccatum ejus foret publicum; et ordinans debet privari potestate hac, nisi in necessitate vel consuetudine ad ordines minores tantum			
3	89	3	3
Poenitentia revocat omnes defectus, restituendo in pristinam gratiam			
3	89	2	2
In sacramento poenitentiae, gratia infunditur, per quam fit remissio peccatorum			
3	89	1	c.
Poenitentia ex prima sui institutione respicit praeteritum; sed ex consequenti ut medicina praeservans, respicit futurum; et similiter satisfactio			
3	84	8	1
Dignitas amissa per peccatum est triplex, scilicet filialio Dei per gratiam, innocentiam, et dignitatem ecclesiasticam; prima restauratur per poenitentiam, non autem secunda, sed aliquid majus quandoque; nec tertia quadrupliciter, scilicet si vere non poeniteat, vel negligenter, vel propter irregularitatem, vel propter scandalum			
3	89	3	o.
In poenitentia non quaeritur sola reintegratio aequalitatis justitiae, sicut in justitia vindicativa, sed magis reconciliatio amicitiae			
3	90	3	c.
Poenitentia expellit effective quodlibet peccatum; formaliter ve-			

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus
			contra necesse, et ut commune ad necesse, et ad contingens	1-2	49	1	c.								
	1	41	4	2											
			Possibile vel impossibile duplex, scilicet simpliciter et absolute, et ex suppositione												
	3	46	2	c.											
			Possibile vel impossibile absolute dicitur per convenientiam vel repugnantiam terminorum, non autem possibile secundum aliquam potentiam												
	1	25	3	c., 4											
	1	46	1	1											
			Possibile et impossibile dicuntur tripliciter, scilicet secundum potentiam activam vel passivam, et in eo quod aliquid facere posse dicitur vel fieri; alio modo non secundum aliquam potentiam, sed secundum seipsam, sicut per repugnantiam terminorum vel convenientiam, possibile, vel impossibile aliquid dicitur esse; tertio dicitur secundum potentiam mathematicam, ut in geometricis												
	1	25	3	c., 4											
	1	46	1	1											
			Possibile secundum potentiam iudicatur secundum causas inferiores tantum												
	1	25	3	4											
			Possibile contentum sub necessario convenit Deo, non autem oppositum ei, quia sequitur potentiam passivam												
	1	41	4	2											
			POSTERIUS. Aliquem effectum contingit esse posterius suo principio dupliciter, scilicet ex parte agentis, et ex parte actionis												
	1	42	2	c.											
			Post prædicamentum est quod consequitur diversa genera												
	1	79	10	c.											
			Potentia significat id quod est principium, non autem relationem ejus												
	1	41	5	1											
			Potentia creaturae duplex, scilicet ad esse, et ad agere; prima se tenet ex parte materiae; secunda vero, ex parte formae												
	1-2	55	2	c.											
			Potentia duplex, scilicet potentia absoluta et potentia ordinata												
	1	9	2	c.											
	1	25	5	1											
			Potentia creaturae duplex, scilicet naturalis et obediencialis												
	1	115	2	4											
	3	1	3	3											
	3	11	1	c.											
			Potentiae naturales non habent habitum, nec aliquid superadditum, quia operantur circa aliqua determinata												
	1-2	49	4	2											
			Potentia duplex, scilicet imperans, et exequens												
	1	115	2	4											
			Potentia duplex, scilicet rationalis, et irrationalis. Dico autem potentiam rationalem sive humanam ipsam rationem, vel quae rationi obediat												
	1-2	8	1	2											
			Potentiae rationales sunt ad opposita, respectu eorum tantum, quae sunt sub convenienti objecto earum												
	1-2	8	1	2											
			Potentiae rationales sunt ad opposita, respectu eorum tantum, ad quae non naturaliter inclinantur, non respectu finis												
	1	62	8	2											
			Oppositorum eadem est potentia												
	1-2	8	1	1											
			Non est possibile quod eadem potentia sit activa et passiva												
	1	79	10	c.											
			Potentia immaterialis quanto plus recipit de bonitate, tanto fit capacior in infinitum, non autem potentia materialis												
	2-2	24	7	c.											
			Potentia activa cujuslibet resequitur formam ejus, quae est principium agendi, et naturam ejus												
	3	13	1	c.											
			Quaelibet potentia activa, quantumcumque imperfecta, potest in aliquam operationem												
	2-2	129	2	c.											
			Potentiae activae, artes, et habitus, qui sunt circa finem, imperant iis qui sunt circa ea quae sunt ad finem												
	1	82	4	c.											
	1-2	9	1	c.											
	2-2	81	1	1											
	2-2	81	5	1											
			In omnibus potentis activis ordinatis illa potentia quae respicit finem universalem, movet potentias, quae respiciunt fines particulares												
	1	82	4	c.											
	1-2	9	1	c.											
	1-2	65	3	1											
	1-2	114	4	1											
			Quanto potentia est altior vel superior, tanto ad plura se extendit												
	1	65	3	c.											
			In potentis ordinatis, quidquid potest potentia inferior, potest et superior, nisi sit ad defectum												
	1	57	2	c.											
	1	86	1	4											
	1	110	2	2											
	1-2	74	7	c. fi.											
			In omnibus potentis ordinatis, ultima perfectio reservatur supremae in genere illo												
	1-2	5	6	1											
	1-2	15	4	c., 1											
	1-2	57	6	c.											
	1-2	74	7	c.											
	1-2	98	3	c.											
	2-2	47	11	3											
	3	72	11	c.											
			Ad ea quae sunt												
			diversa genere, ex aequo se habentia, ordinantur diversae potentiae animae, non autem aliter												
	1-2	8	2	2											
			Potestas excellentiae humanitatis Christi in sacramentis consistit in quatuor principaliter, scilicet in hoc quod meritum et virtus passionis ejus operatur in sacramentis, et in ejus nomine sacramenta sanctificantur, et ex ejus institutione, sacramenta virtutem obtinent, et ipse effectum sacramentorum sine exteriori sacramento potuit conferre												
	3	64	3	c.											
	3	64	4	c.											
	3	84	5	3											
	3	84	7	4											
			Christus potuit hanc potestatem aliis communicare												
	3	64	4	0.											
			Haec potestas nulli purae creaturae communicata est												
	3	64	4	1, 3											
	3	72	1	1											
			Propria potestas Christi in baptismo duplex, scilicet divina, et excellentia secundum humanitatem; secundam communicare potuit, non autem primam												
	3	64	4	0.											
			Bonus usus potestatis ad regendum alios, est optimus, et abusus ejus est pessimus												
	1-2	2	4	2											
	2-2	65	3	1											
			Abutens potestate sibi data, meretur eam amittere												
	1-2	2	4	2											
	2-2	65	3	1											
			Officium potestatum coelestium est arcere daemones												
	1	108	6	c. fi.											
	1	110	1	2	fi.										
	1	113	3	c.											
			Porus moderatus vini multum confert, et modicus												
			excessum multum laedit, etiam plus quam excessus cibi, cum usum rationis impediatur; vinum enim multum potum irritationem et iram et ruinas multas inducit												
	2-2	149	1	0.											
			PRÆCEPTUM importat applicationem legis ad ea quae ex lege regulantur												
	1-2	90	2	1											
			De ratione præcepti est, quod importat ordinem ad finem, in quantum præcipitur id quod est necessarium, vel expediens ad finem												
	1-2	99	1	c.											
			Præceptum proprie importat rationem debiti												
	1-2	99	1	c.											
	1-2	99	5	c.											
	1-2	100	5	1											
	1-2	100	9	c.											
	2-2	44	1	c.											
			In quolibet præcepto sunt consideranda duo, scilicet finis et possibilitas												
	1-2	13	3	3											
			Non omnia posita in lege sunt sub præcepto												
	2-2	186	9	2											
			Illud tantum cadit sub præcepto legis propriae, pro quo poena legis infligitur												
	1-2	100	9	c.	</										

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			possunt bene fieri; affirmativa vero sunt de actibus virtutum				logi sunt, quae statim ex primis principis, vel ex fide innotescunt hominibus				logi convenienti modo traduntur, quia in eis maxima sapientia continetur				1-2 100 7 5				non dantur de eis praeepta in Decalogo, sed in sequentibus	
2-2	33	2	c.	1-2 100 3 0.				1-2 100 7 1 0.											2-2 16 2 1	
			Praeceptorum diversitas non significat diversitatem habitus, sed diversitatem actus, quia non dantur de habitibus virtutum, sed de actibus earum	1-2 100 5 1				Praecepta Decalogi convenienter ordinantur											In Decalogo ponitur praeeptum de passionibus ipsius concupiscibilis, non autem irascibilis, quia praeepta Decalogi sunt prima	
2-2	31	4	1	1-2 100 6 c.				1-2 100 6 1 0.											1-2 100 5 6	
2-2	44	2	1	2-2 122 1 c.				2-2 56 1 3											Praecepta quae inducunt ad observantiam legis praesupponunt legem; ideo non possunt esse prima, nec ponuntur in Decalogo	
			Praecepta affirmativa obligant semper, sed non ad semper; negativa vero obligant utroque modo	1-2 100 3 c.				1-2 100 3 c.												
1-2	71	5	3	1-2 100 11 c.				2-2 56 1 c.												
1-2	88	1	2	1-2 100 11 c.				1-2 100 3 c.												
1-2	100	10	c., 2	1-2 100 11 c.				1-2 100 3 c., 1												
2-2	3	3	c.	2-2 56 1 c.				1-2 100 6 sc.												
			Omne praeeptum affirmativum habet an nexum praeeptum negativum	1-2 100 11 c.				1-2 100 11 c.												
2-2	44	3	3					Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios												
			Praeceptum dupliciter amittit obligationem, scilicet ratione impossibilis, vel si finis ejus sine eo haberi potest	1-2 100 3 c., 1				1-2 100 3 c., 1												
1-2	13	3	3	1-2 100 6 sc.				1-2 100 3 c.												
2-2	64	6	3	1-2 100 11 c.				1-2 100 11 c.												
			Praecepta novae legis sunt majora quam veteris, quoad explicationem, et manifestationem, non autem quoad substantiam					Praecepta Decalogi sunt scripta, quadruplici ratione, scilicet primo quia per contrariam consuetudinem qua multi in peccato praecipitabantur, jam apud multos ratio naturalis obtenebrata erat; secundo quia etsi in aliquibus vigeat ratio, tamen amor boni in eis deficiente; unde per quandam coactionem legis obligatoriae ad bonum inducendi erant; tertio ut ad opera virtutis non solum natura inclinaret, sed eadem reverentia divini imperii; quarto ut magis memoriae tenerentur, et frequentius in cogitatione versarentur												
1-2	107	3	2	1 24 1 c.																
			Praecepta Dei sunt de eo, quod est de necessitate salutis, secundum casu; ideo quolibet casu observari illa oportet, non autem praeepta Ecclesiae																	
2-2	147	4	1																	
			Praecepta Decalogi sunt quasi prima et communia legis principia, per se nota																	
1-2	100	3	3																	
1-2	100	5	6																	
2-2	122	3	4																	
2-2	122	4	c.																	
2-2	122	5	1, 2, 3																	
2-2	122	6	1, 2																	
2-2	140	1	3																	
2-2	170	1	3																	
2-2	170	2	1																	
			Praecepta Deca-																	
			logi sunt, quae statim ex primis principis, vel ex fide innotescunt hominibus																	
			Praeceptorum diversitas non significat diversitatem habitus, sed diversitatem actus, quia non dantur de habitibus virtutum, sed de actibus earum																	
			Praecepta affirmativa obligant semper, sed non ad semper; negativa vero obligant utroque modo																	
			Omne praeeptum affirmativum habet an nexum praeeptum negativum																	
			Praeceptum dupliciter amittit obligationem, scilicet ratione impossibilis, vel si finis ejus sine eo haberi potest																	
			Praecepta novae legis sunt majora quam veteris, quoad explicationem, et manifestationem, non autem quoad substantiam																	
			Praecepta Dei sunt de eo, quod est de necessitate salutis, secundum casu; ideo quolibet casu observari illa oportet, non autem praeepta Ecclesiae																	
			Praecepta Decalogi sunt quasi prima et communia legis principia, per se nota																	
			Praecepta Decalogi sunt scripta, quadruplici ratione, scilicet primo quia per contrariam consuetudinem qua multi in peccato praecipitabantur, jam apud multos ratio naturalis obtenebrata erat; secundo quia etsi in aliquibus vigeat ratio, tamen amor boni in eis deficiente; unde per quandam coactionem legis obligatoriae ad bonum inducendi erant; tertio ut ad opera virtutis non solum natura inclinaret, sed eadem reverentia divini imperii; quarto ut magis memoriae tenerentur, et frequentius in cogitatione versarentur																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	
			Praecepta Decalogi sunt immedia- te a Deo, alia vero per Moysen, vel per alios																	

Pars	Qu.	Art.	Locus
3	24	3	
PRÆDICAMENTUM quodlibet accidentium dicit imperfectionem, secundum propriam rationem generis, praeter relationem; ideo in divinis sunt tantum duo modi praedicandi, scilicet substantiae, et relationis			
1	28	1	c.
1	28	2	o.
Prædicat. id est evangelium recitatur in ecclesia, quod est linguis loqui, pertinet ad laicum; ad sacerdotes autem pertinet exponere, et exhortari, quod est prophetare			
3	67	1	1
Prædicare est principalissimum et proprius actus episcopi, et dignior quam baptizare			
3	67	1	1
3	67	2	1
3	71	4	3
Periculum de praedicatione omissa non imminet, nisi eis quibus commissum est officium praedicandi			
2-2	10	12	5
Praedicans potest vivere de elemosynis sponte oblati, non autem de datis coacte, nisi sit praelatus			
2-2	188	4	4
Christus non debuit praetermittere praedicationem, propter scandalum Judaeorum			
3	42	2	o.
Christus et apostoli a principio praedicaverunt Judaeis tantum, quadruplici ratione, scilicet ut ostenderet per suum adventum impleri promissiones antiquitas factas Judaeis, non autem Gentilibus, ut ejus adventus ostenderetur esse a Deo, ut Judaeis auferret calumniandi materiam, et quia per crucis victoriam meruit potestatem			

Pars	Qu.	Art.	Locus
3	42	1	o.
et dominium super gentes			
Christus praedicavit annis tribus, et quasi mensibus tribus, et vixit annis triginta tribus et mensibus tribus			
3	39	3	o.
3	43	3	c.
PRÆDICARI. Quidquid praedicatur de aliquo, sicut universale de particulari, potest supponere pro eo, non autem in aliis			
1	39	5	4
Homo praedicatur per se de Socrate, quia si Socrates diffiniretur, poneretur homo in ejus diffinitione			
1	76	1	c.
1	76	1	c.
Totum universale adest cuilibet parti ejus, et secundum esse et secundum perfectionem, et proprie praedicatur de parte sua, non autem totum integrale; totum autem potentiale aliquo modo			
1	77	1	1
Pars subjectiva est de qua praedicatur essentialiter totum, secundum unam rationem, vel secundum prius et posterius; et est in minus			
2-2	120	2	c.
Totum integrale praedicatur aliquo modo, de omnibus partibus suis simul sumptis, licet improprie, sed nullo modo de singulis simpliciter et proprie			
1	77	1	1
Nulla pars integralis praedicatur de suo toto			
1	77	1	1
Nullum per accidens praedicatur universaliter, sed tantum quae per se praedicatur			
1	51	1	c.
Inferius non praedicatur de superiori, nisi per accidens			
1	39	6	2

Pars	Qu.	Art.	Locus
1	39	4	2
Terminus subjecto positus tenetur materialiter, id est pro supposito; sed in praedicatione tenetur formaliter, id est pro natura			
1	13	12	c.
1	31	3	2
3	16	7	4
3	16	9	c., 3
3	16	10	c., 2
3	17	1	3
In divinis persona praedicatur de essentia, et e converso			
1	39	6	o.
Relatio secundum propriam rationem, id est secundum quod refertur ad aliud, praedicatur de divinis; non autem secundum rationem communem, scilicet secundum quod inhaeret subjecto			
1	28	1	1
Haec praedicatione, Deus est Pater, et e converso, est per se, et nullo modo per accidens; nec sicut superiori, de inferiori, nec e converso, sed per identitatem			
1	39	6	2
PRÆDICATOR nullus debet fieri, nisi prius purgatus et virtute perfectus			
3	41	3	1
Praedicator debet esse absolutus a cura rerum saecularium			
3	40	3	c.
Praedicator non debet semper esse in publico, sicut nec Christus			
3	40	1	3
Sumptus debentur praedicatoribus, a mittentibus eos			
2-2	187	4	2
2-2	187	5	5
Praedicatorum ordo habet cautis-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	18	9	1
Praelatio quaelibet est a Deo; non autem abusus ejus, nec ejus usurpatio			
1	96	2	3
Licet appetere opus, et perfectionem episcopatus et praelationis, non autem ipsa ratione gradus, vel honoris, vel divitiarum			
2-2	185	1	o.
2-2	185	2	o.
Triplex ratio recusationis respectu officii praelationis quantum est de se, scilicet impedimentum devotae contemplationis, dulcis affectionis, et spiritualis exultationis			
2-2	185	1	3
2-2	185	2	1, 3
Non licet jurare, nec vovere, quod praelationem non sumat nec totaliter resistere			
2-2	185	1	3
2-2	185	2	o.
PRÆLATUS existens in peccato mortali, etiam occulto, corripendo, vel quidquid aliud officii sui faciendo, peccat mortaliter; non autem hoc agens ut frater			
2-2	33	5	o.
Ex hoc ipso quod praelati dissimulant, videntur annuere			
2-2	147	4	c. fi.
Praedicare ex officio convenit praelatis, religiosis autem ex commissione			
2-2	187	4	2
Praelatus potest dupliciter considerari, scilicet aut secundum quod iudicio praesidet; et sic dicere peccatum fratris praelato, et sic dicere Ecclesiae; aut secundum quod est extra iudicium existens; et sic dicere praelato, non est di-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	33	8	4
Tunc praelatus inordinate videtur tangi, quando irriverenter objurgatur, vel etiam quando ei detrahatur, et hoc significatur per contactum montis et arcae damnata a Deo			
2-2	33	4	1
PRÆMIUM essentialiter beatitudinis consistit in actu intellectus, sed delectatio ejus in voluntate			
1	26	2	o.
1	26	3	c.
1-2	3	4	o.
Violenter corrupta habebit duplex praemium, ut dicit beata Lucia, scilicet virginitas, et patientiae			
2-2	124	4	2
In retributione praemiorum, inaequalia debentur inaequalibus meritis, non autem in constitutione rerum			
1	47	2	3
1	65	2	3
1-2	114	3	o.
PRÆPOSITIVUS dicens affirmativam et negativam simul esse falsas, improbat			
1	39	4	5
PRÆSENTIA. Illud proprie dicitur praesens, cujus essentia praesentatur sensui, vel intellectui			
1	8	3	c., 2
Præsentia necessitatem quandam habent, quia necesse est Socratem sedere, dum sedet			
2-2	49	6	c.
PRÆSERVATUS ab aliquo, dicitur purgatus, vel liberatus			
3	32	4	1
3	52	2	2
PRÆSTIGIUM est divinatio per dae-			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus				
			mones, ingredientes se visui, vel auditui hominum, quia praestringit oculos				cunda opponitur charitati, vel potius dono timoris				lumnia et tergiversatione				tius terrae toti humano generi, et fructuum; sed ceremonialia proprie erant signa futuri				dendo cui libet debita, et nulli nocendo				
2-2	95	3	c. pr.	2-2	130	2	1	2-2	68	3	0.	2-2	86	4	1, 2	1-2	100	5	c.				
2-2	178	1	2				Praesumptio magis opponitur spei quam timori, quia spei contrariatur, ratione propriae differentiae; timori vero, ratione generis, et contrarietas ad timorem est apparentior				Non omnis abscondens vera crimina, praevaticatur, sed tantum qui fraudulenter abscondit ea. de quibus accusationem proponit, colludens cum reo, proprias probationes dissimulando, et falsas excusationes admittendo				PRIMOGENITUS dicitur primo natus, licet nullus post eum sit; ideo Christus est primogenitus Mariae				Sanctis licet commorari in curiis principum, ad promovendum bonos, et ad impediendum malos, non autem propter voluptates				
1	114	4	2	2-2	21	1	0.	2-2	21	1	0.	3	28	3	4	2-2	187	2	3				
2-2	178	1	2				Praesumptio est contra ordinem naturalem; ideo semper est peccatum				PRAECES pro indigno sunt simoniae, et sunt munus a lingua, non autem prodigno				Omnes primogeniti erant sacerdotes in veteri Testamento, et habebant duplicem portionem in hereditate paterna				Deus reservavit sibi institutionem summi principis, et regis Iudeorum, quia habebat specialem curam eorum				
			PRAESUMPTIO aliquando sumitur in bono, quasi prae alii sumptio; et aliquando in malo	2-2	21	2	1	2-2	130	3	0.	2-2	103	1	3	1-2	105	1	1				
2-2	21	2	1	2-2	70	3	2				PRAECES pro indigno sunt simoniae, et sunt munus a lingua, non autem prodigno				PRIMUM dicitur dupliciter, scilicet primum simpliciter, et primum in genere				Deus non dedit Iudaeis principes et reges a principio, sed tantum modum eligendi, scilicet secundum iudicium Dei, et de gente sua, et modum se habendi				
2-2	133	1	c.				Praesumptio in malo dicitur immoderantiam spei dupliciter, scilicet supra vires proprias, vel contra iustitiam Dei: prima opponitur magnanimitati; secunda vero est species blasphemiae in Spiritum Sanctum; ideo gravior est quam prima	2-2	21	2	c., 2	2-2	77	1	1					1-2	105	1	2
2-2	21	1	0.	2-2	21	4	0.				PRAETIUM rerum venalium non est semper determinatum punctualiter, sed in aestimatione				PRIMUM dicitur dupliciter, scilicet primum simpliciter, et primum in genere				Primum in per se ordinatis, oportet esse maximum, non autem primum per accidens				
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	163	3	3					2-2	163	3	3	
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	c., 1	2-2	77	1	1					1-2	92	1	3
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				PRAETIUM rerum venalium non est semper determinatum punctualiter, sed in aestimatione				PRIMUM dicitur dupliciter, scilicet primum simpliciter, et primum in genere				Primum in per se ordinatis, oportet esse maximum, non autem primum per accidens				
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.					2-2	86	4	0.	
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0.	2-2	130	2	0.				Quantitas primitiarum non fuit determinata in lege, quia erant per modum oblationis, de cuius ratione est esse, voluntarium, et secundum Hieronymum, aliqui dabant quadragesimam partem, alii sexagesimam; sed nunc statum consuetudini patriae								2-2	86	4	0.	
2-2	130	2	0.	2-2	133	1	c.				2-2	86	4	0.						2-2	86	4	0.
2-2	133	1	c.				Praesumptio prima oritur ex inani gloria, secunda vero ex superbia	2-2	21	2	3									2-2	86	4	0.
2-2	21	4	0																				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
1	92	1	2	principium	1	19	9 c.	1	19	9 c.	versum, et contra	1	27	1	o.	1	27	1	o.
1	96	4	c.	1-2 6 1 1	1	49	1 c.	1	49	1 c.	rationem primi	1	27	1	o.	1	27	1	o.
2-2	42	2	3	1-2 4 1 1	1	85	3 1	1	85	3 1	principii; non au-	1	27	1	o.	1	27	1	o.
Optimus principi-				Graeci indiffe-				Nihil refert ut-				Privilegium est				verum, et contra			
patus est in quo				renter utuntur no-				rum ille qui doc-				privata lex, quia				rationem primi			
omnes habent ali-				mine causae, sicut				cet proponendo vel				respicit singulares				principii; non au-			
quam partem; et				nomine causae, sicut				interrogando, pro-				personas, sed com-				tem secunda; ideo			
componitur ex re-				nomine principii				cedat de principiis				mune est ad multa				secunda convenit			
gno, in quantum				in divinis, non au-				communi bus ad				negotia				Deo, non autem			
unus praest; et				tenu Latini				conclusiones; ut-				prima est ad multa				prima			
aristocratica, in-				1 33 1 1				trobique enim ani-				negotia				1 27 1 o.			
quantum multi				In divinis una				misticus audientis				1-2 96 1 1				Omnis processio			
principiantur se-				persona est prin-				certificatur de poste-				1-2 96 1 1				creaturae est per			
cundum virtutem;				cipium alterius,				rioribus per priora				1-2 96 1 1				motum, vel muta-			
et democratia, id				non autem causa				1 84 3 3				1-2 96 1 1				tionem, non au-			
est principatus po-				1 33 1 o.				1 117 1 o.				1-2 96 1 1				tem in divinis			
puli, in quo populus				1 36 4 o.				PRIORITAS nullo				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
sibi eligit princi-				Principium in di-				modo est in divi-				1-2 96 1 1				Processus ratio-			
pium				vinis et in creat-				nis				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1-2 95 4 c.				uris et in creat-				1 36 3 3				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1-2 105 1 o.				uris dupliciter				1 42 3 o.				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Principatus di-				cognoscitur, scilicet				PRIVATIO se-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
cuntur in angelis,				ut primum, et ut				cunda suscipit ma-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
quia principantur				principium				gis et minus, quia				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
omnibus coelesti-				1 33 4 c.				ponit aliquid,				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
bus principibus,				Non omne prin-				quod est de rati-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
divinas jussiones				cipium cognos-				one ejus, non au-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
ex plentibus; sed				cendendi est prin-				tem prima				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
archangeli dicuntur				cipium essendi				1-2 73 1 c.				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
qui principantur				1 85 3 4				Privatio suscipit				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
soli ordini ange-				Primum princi-				magis et minus,				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
lorum				pium in specula-				secundum suas				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 108 5 4				tativis est. Non				causas, non autem				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
PRINCIPIUM				contingit idem				secundum se				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
quoad relationem				esse et non esse.				1 11 4 1				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
est simul natura-				In practicis autem				1 49 3 3				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
liter cum princi-				est. Bonum est				1-2 22 2 1				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
pato; sed id quod				prosequendum;				Privationes et				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
est principium, est				malum vero est				negationes diffe-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
naturaliter prius eo				fugiendum				rentes specie se-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 42 3 2				1-2 94 2 c.				cundum differenti-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Principium est				2-2 1 7 c.				as habituum, et				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
prius tempore prin-				Principia specu-				positionum opposi-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
cipat dupliciter,				lativa cognoscun-				torum, et specifit-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
scilicet ex parte				tur per aliquo				cantur per habitus				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
actionis successive,				habitum naturalem				oppositos				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
vel agentis imper-				quam conclusio-				2-2 107 2 c.				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
fecti, vel eligentis				nes, quia principia				Privatio est ca-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
tempus				per intellectum,				rentia ejus quod				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 42 2 c.				conclusiones vero				est aptum natum				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Apud Graecos				per scientiam				haberi; et hoc tri-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Filius et Spiritus				2-2 47 6 c.				pliciter, scilicet				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Sanctus dicuntur				2-2 49 2 1				vel ab eo, vel ab				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
principiati, non au-				Sicut in ratione				alio ejusdem speciei,				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
tem apud Latinos				speculativa sunt				vel a quocumque;				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 33 1 2				quaedam ut prin-				et tertia tantum				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Principium su-				cipia, quorum est				est in divinis				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
mitur a prioritate,				intellectus, et con-				1 33 4 2				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
sed non significat				clusiones, quarum				Privatio est ne-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
eam				est scientia, ita in				gatio circa deter-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 33 1 3				ratione practica,				minatam subje-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Principium est				ut principia natu-				ctum				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
id a quo aliquid				raliter nota, sunt				1 17 4 c.				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
procedit, quocum-				fines virtutum				Contractum si-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
que modo, et e				moralium, quia finis				gnificat aliquam				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
converso				se habet in opera-				naturam in subje-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 33 1 c.				bilibus, sicut prin-				cto, non autem				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Principium est				cipium in specula-				privatio				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
communis causa,				tativis; et quaedam				1 17 4 c.				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
et causa elemento				sunt in ratione				Nulla privatio				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
1 33 1 1				practica, ut con-				tollit totaliter esse				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
Non omne princi-				clusiones eorum				1 11 2 1				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
pium est primum				quae sunt ad finem				Nulla privatio				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
2-2 47 6 c.				2-2 47 6 c.				est intenta ab ali-				1-2 96 1 1				1 27 1 1			
								quo agente				1-2 96 1 1				1 27 1 1			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			Dei procedit vario modo prolationis, id est ad extra																	
	1	34	2																	
			Spiritus Sanctus procedit a Patre et Filio, quia aliter non posset distinguere a Filio																	
	1	36	2																	
			Spiritus Sanctus procedit ab eis, in quantum sunt plures agentes, et in quantum sunt unusquodam in vi spirativa																	
	1	36	4																	
			Haeresis Aarii, quod Spiritus Sanctus procedit a Patre et Filio, ut creatura utriusque																	
	1	27	1																	
			Haeresis Nestorii et Theodorici, quod Spiritus Sanctus non procedit a Filio																	
	1	36	2																	
			Spiritus Sanctus non magis procedit a Patre quam a Filio, nec prius nec plenus																	
	1	36	3																	
			Spiritus Sanctus dicitur principaliter et proprie procedere a Patre, propter auctoritatem in Patre, non autem magis proprie																	
	1	36	3																	
			Spiritus Sanctus procedit a Patre immediate, et mediante Filio, ratione suppositi, non autem ratione virtutis mediae																	
	1	36	3																	
			Processio Filii est per actum intellectus; sed processio Spiritus Sancti est per actum voluntatis																	
	1	27	2																	
	1	27	3																	
	1	28	4																	
	1	34	2																	
	1	45	7																	
			Spiritus Sanctus ita naturaliter et a natura procedit a Patre, sicut et Filius																	
	1	41	2																	
	1	41	6																	
	1	42	2																	
			Processus Spiritus Sancti triplici ratione nominatur																	
			tantum processio, scilicet ex habitu dine rei amatae ab amante per amorem																	
	1	27	4																	
	1	28	4																	
	1	37	1																	
			Emanatio, proprietatis, et relatio Spiritus Sancti nominatur eodem nomine, scilicet spiratio, propter defectum nominum																	
	1	36	1																	
	1	37	1																	
			Processio Spiritus Sancti dicitur aeterna, respectu objecti aeterni, sed ut tendit in objectum creatum, cui Deus confert aliquid, dicitur temporalis																	
	1	43	2																	
			Spiritus Sanctus procedit a seipso processione temporali																	
	1	43	2																	
			Processio aeterna et temporalis sunt tantum una processio, ratione respectus ad principium quem principaliter importat; sed sunt duae ratione duplicis respectus ad objecta																	
	1	43	2																	
			PROCLAMARE licet in capitulis religiosorum de le vibus quae famae non derogant, sine admonitione secreta, non autem de gravi																	
	2-2	33	7																	
			Non videtur esse probable, quod ea quae sunt in consuetudine religiosorum sint contra praecepta Christi. Consuetum est autem in religionibus quod in capitulis aliqui proclamantur de culpis, nulla secreta admonitione praemissa. Sed huiusmodi proclamationes sunt quasi quaedam commemorationes potius obliturum culparum, quam accusationes vel denuntiationes																	
	1	94	3																	
			PROFITENS non vovet servare quidquid est in regula, sed vitam regularem, vel vivere secundum regulam, quod est cautius, vel obedientiam secundum regulam, non obligando se																	
	2-2	33	7																	
			Si essent tamen alia, de quibus frater infamaretur, contra praeceptum Domini ageret, qui per hunc modum proclamando, peccatum fratris publicaret																	
	2-2	33	7																	
			PRODIGALITAS est circa passiones pecuniae, sicut deficiens, non autem sicut superabundans in eis																	
	2-2	119	1																	
			Prodigalitas dicitur esse contra naturam, quia habet immoderatam emissionem rerum, repugnantem naturae																	
	2-2	32	6																	
			Prodigus saepe excidit in dando propter voluptates, non tamen semper																	
	2-2	119	1																	
			Prodigalitas semper est peccatum, non principaliter propter quantitatem, sed propter inordinationem dandi, quibus non debet dari, et propter quae, et sicut debet																	
	2-2	119	1																	
	2-2	119	3																	
			Prodigus peccat in se, et in proximum, praecipue clericis consumentes bona pauperum. Similiter avarus																	
	2-2	119	3																	
			Prodigalitas opponitur liberalitati																	
	2-2	117	princ.																	
	2-2	118	princ.																	
	2-2	119	1																	
	2-2	119	2																	
	2-2	119	3																	
			PRODUCAE res a principio fuerunt in statu perfecto, ut essent principia aliorum																	
	1	94	3																	
			PROFITENS non vovet servare quidquid est in regula, sed vitam regularem, vel vivere secundum regulam, quod est cautius, vel obedientiam secundum regulam, non obligando se																	
	2-2	88	1																	
	2-2	88	2																	
	2-2	88	5																	
			ad culpam, ut in religione ordinis fratrum praedicatorum, quod est melius																	
	2-2	186	9																	
			Votum simplex de majori religione non obligat post professionem in minori																	
	2-2	189	8																	
			Professio facta ante annos pubertatis, scilicet ante annos quatuordecim in puella, vel ante annos duodecim in puella, non tenet, propter Ecclesiae statuta																	
	2-2	88	9																	
	2-2	189	5																	
			Nazaraei profitebantur quandam perfectionem deponentes comam																	
	1-2	186	6																	
			PROHIBITIO incitat concupiscentiam tripliciter, scilicet ratione ardui, ratione clausae passionis, et ratione importunitatis																	
	1-2	98	1																	
			Omne peccatum est malum, quia prohibitum est iure naturali, non autem iure positivo																	
	1-2	71	6																	
			Prohibitio ligni scientiae boni et mali fuit propter figuram, scilicet propter eventum futurum, quia post ejus esum homo propter experimentum poenae didicit quid interesset inter obedientiae bonum, et inobedientiae malum, non autem propter naturam arboris malam																	
	1	102	1																	
	1-2	102	1																	
			PROMISSIO est actus rationis, quia est enuntiatum, et ordinatio alicuius																	
	2-2	88	1																	
			Promissio est ordinare quid facere pro alio debeat gratum ei; sed comminatio est contra alium																	
	2-2	88	1																	
	2-2	88	2																	
	2-2	88	5																	
			Promissio nuda, id est non habens aliquid additum, ad confirmationem, non habet vim plene obligandi Deo, nec homini																	
	2-2	88	3																	
			Promissa non debent servari, si est illicitum quod promittitur, vel si sint mutatae conditiones personarum, vel negotiorum. Ad hoc ergo quod homo servare debeat quod promisit, oportet ut sit licitum quod promittitur, et quod omnia immutata																	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
quae significant rationem principii efficientis, vel finalis, vel exemplaris; non autem nominibus Dei, quae significant per modum formae inhaerentis				tio, quia Moyses fuit propheta; et tamen Deum palam, et non per aenigmatia vidit				num; tertio respectu alicujus				intelligentiarum, sive in libro praescientiae Dei casualiter, non autem formaliter				sine eo consentiente					
1 36 1 3				3 7 8 1				2-2 171 3 o.				2-2 172 1 c. fi., 4				3 30 1 1					
PROPASSIO est passio inchoata in appetitu sensitivo, non ultra procedens, sicut in Christo fuit				In prophetia sunt duo, scilicet praesentatio, et iudicium de visis, quod est principaliter et completivum eius, sine quo non est				2-2 172 1 c. fi., 4				2-2 173 1 c. fi. 1, 2				2-2 174 2 c., 2					
3 15 4 c.				2-2 173 2 c.				2-2 176 2 1				2-2 174 6 c.				Prophetia secundum quid potest esse a daemonibus, non autem prophetia simpliciter					
3 15 6 2				2-2 176 2 1				Ad prophetiam requiritur lumen intellectualesupernaturale				2-2 171 5 o.				2-2 172 5 o.					
3 15 7 1				Ad prophetiam requiritur lumen intellectualesupernaturale				2-2 171 2 c.				2-2 171 6 o.				Prophetia daemonum non fit per illuminationes, ut divina, sed per visionem imaginariam vel sensibilem; nec est semper vera, sicut prophetia divina					
PROPHETIA non est habitus, nec qualitas permanens, sed ut passio transiens				Ad prophetiam requiritur inspiratio, quoad mentis elevationem; et revelatio, quoad perceptionem divinorum				2-2 171 2 c.				2-2 172 1 c.				2-2 172 5 2, 3					
1-2 68 3 3				2-2 171 2 c.				Ad prophetiam requiritur maxima mentis elevatio, ad contemplationem spiritualium				2-2 172 1 c.				Prophetia daemonum quandoque praedicunt vera ex inspiratione divina, et aliquando per daemones					
2-2 171 2 o.				2-2 171 2 c.				2-2 171 4				2-2 172 1 c.				2-2 172 6 o.					
2-2 174 3 2				2-2 171 4				Ad prophetiam requiritur maxima mentis elevatio, ad contemplationem spiritualium				2-2 172 1 c.				2-2 172 6 o.					
2-2 176 2 3				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 4 o.				2-2 174 5 4					
Prophetia non est gratia gratum faciens, sed gratis data				2-2 171 4				Bonitas morum quoad refraenationem passionum et remotionem occupationum exteriorum, requiritur ad prophetiam				2-2 173 4 o.				Species prophetae triplex, scilicet comminationis, praedestinationis, et praescientiae					
1-2 68 3 3				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 174 1 o.				Prophetia fit dupliciter, scilicet per influxum luminis tantum, et per species impressas vel aliter ordinatas					
2-2 171 3 1				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				Modus prophetiae triplex, secundum triplicem potentiam cognoscitivam, scilicet secundum oculo corporis, secundum spiritum imaginarium, et secundum intuitum mentis					
2-2 171 6 sc.				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
Propheta dicitur quasi procul phans, vel procul videns, in quantum cognoscit vel loquitur ea quae sunt procul a communi hominum sensu, cum quibus conversatur et communicat in statu viae				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				Prophetis praesentantur aliqua quadrupliciter, scilicet in sensu exteriori, sicut Daniel vidit scripturae in pariete, et Samuel audivit verba; vel per formas in imagine divinitus impressas, sicut in caecis natis similitudines caelo-					
3 7 8 o.				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
Prophetia principaliter et primo consistit in cognitione; ideo dicitur aphanos; secundario consistit in locutione; ideo dicitur a fari: tertio consistit in operatione miraculorum, ad confirmationem eius				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
2-2 171 1 o.				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
2-2 171 2 c.				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
2-2 174 3 3				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
2-2 174 4 c.				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
3 7 8 o.				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					
De ratione prophetiae non est aenigmatica cogni-				2-2 171 4				2-2 172 4 c.				2-2 173 2 o.				2-2 174 1 3					

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus								
rum; vel per for- mas divinitus or- dinatas, sicut Je- remias vidit ollam accensam; vel per species in intel- lectu, sicut in scientia infusa Sa- lomoniet apostolis 2-2 173 2 o. 2-2 173 3 c.				scilicet per lumen divinum 2-2 171 3 3				vid ex propinquo attingit ad visio- nem Moysis ma- jorem, quoad cog- nitionem divini- tatis; sed e con- verso, in cogno- scendo et exprin- dendo mysteria incarnationis Chri- sti 2-2 174 4 1				stamento 2-2 95 2 3 2-2 174 6 o.				nientes, propter modum signifi- candi 1 13 12 1											
Modus prophete sixplex, secun- dum differentias influxus, scilicet extasis, visio, somnia, per num- bem, vox de coelo, parabola, et reple- tio Sancti Spiritus 2-2 174 1 3				Propheta est simpliciter excel- lentior dono lin- guarum, triplici ratione, scilicet quia consistit in ipsa illuminatione mentis, quia per- tinet ad rerum no- titiarum, et quia est utilior 2-2 176 2 o.				Johannes Bapti- sta fuit major pro- pheta Moyses, et caeteris prophetis veteris Testamenti 2-2 174 4 3				Prophetae fue- runt maxime in a- bundantia, tempo- re regum, quia tunc populus erat liber; ideo instrui debebat de agendis 2-2 174 6 2				Cum dicitur Deus scivit ali- quid esse futurum contingens, non ponitur ibi contin- gens, nisi ut ma- teria verbi, et non ut pars principalis propositionis 1 14 13 2											
Gradus prophete imaginarie distinguitur qua- drupliciter, scilicet per somnium et vigiliam, per sig- na, si loquens videtur vel non, et secundum dig- nitatem apparen- tis 1 12 11 1				Propheta intel- lectualis visionis est nobilior quam imaginaria, nisi respectu revelandi, per similitudinem corporalem, quia tunc est e con- verso 2-2 174 2 o. 2-2 174 3 c. fi. 2-2 174 4 c. 1 2-2 174 5 c. 1 2-2 176 2 c. 1 3 30 3 1				Propheta non convenit Deo, nec beatis, nec angelis 2-2 173 1 c. 2-2 174 5 o. 3 7 8 c. 3 31 2 c.				PROPHETIARUM erat tabula super alas cherubin, quia exinde Deus pro- phetiabatur populo 1-2 102 4 6				PROPOSITUM est actus voluntatis deliberatae 2-2 88 1 c.											
Actus prophete duplex, scilicet principalis, id est visio; et secun- darius, id est denuntiatio 2-2 176 2 c.				Propheta magis proprie dicitur de imaginaria quam de intellectuali 2-2 173 2 c. fi. 2-2 174 2 3 2-2 174 3 c.				Propheta fuit in Christo, inquan- tum fuit viator 2-2 174 5 3 3 7 8 o. 3 31 2 o.				PROPORTIO secundum primam nominis imposi- tionem significat habitudinem quan- titarum ad quanti- tatem, secundum determinatum ex- cessum vel adae- quationem; sed transfertur ad si- gnificandum habi- tudinem quorum- cumque, sicut ma- teria ad formam, potentia ad actum, objecti ad po- tentiam, finiti ad infinite, et crea- turae ad crea- torem 1 12 1 4				PROPOSITUM facto reputatur 1 23 2 2				PROPRIUM est de genere acciden- tium 1-2 83 12 3							
Veri prophete tripliciter differunt a falsis prophetis, scilicet agente, fine, et certitudine 2-2 175 5 3				Propheta ima- ginaria de superna- turali veritate, est nobilior intel- lectuali de cogno- scibilibus humana ratione 2-2 174 2 3 2-2 174 3 c. 2-2 176 2 1				Ille cuius tan- tum intellectus il- luminatur ad ju- dicandum visa ab aliis, sicut Joseph et Daniel, est pro- pheta 2-2 173 2 c.				PROPORTIO proprie non est finiti ad infinite, nec creaturae ad crea- torem; sed pro- portionalitas, scilicet similitudo proportionum 1 12 1 2, 4				In omni re, pro- prium accidens est aliud ab essentia ejus, et est poste- rius ea, ordine ge- nerationis et per- fectionis 1-2 2 6 c. 1-2 83 2 3											
Propheta prae- destinationis sem- per impletur, non autem propheta conminationis 1 19 7 2				Propheta quan- to est vicinior Christo, tanto est major, et magis postquam ante, licet in quolibet statu prima sit major aliis 1 57 5 3 2-2 174 6 o.				Ille cui ostenduntur similitudines, sine lumine intelligentiae, sicut Pharaon, vel Na- buchodonosor, vel Balthasar, non est proprie propheta 2-2 173 2 c.				PROPORTIO proprie non est finiti ad infinite, nec creaturae ad crea- torem; sed pro- portionalitas, scilicet similitudo proportionum 1 12 1 2, 4				PROPRIUM fluit a subjecto, sine mu- tatione, sed per naturalem resul- tantiam 1 77 6 3											
Omnis prophete de quacunque re est ejusdem speciei, quia est per unum formale, scilicet per lumen divinum 2-2 171 3 3				Idem propheta non est semper in eodem gradu pro- phete, sed quan- doque in majori, et quandoque in minori 2-2 174 3 2				Abraham, Isaac, et Jacob fuerunt prophetae 2-2 174 6 c.				PROPORTIO proprie non est finiti ad infinite, nec creaturae ad crea- torem; sed pro- portionalitas, scilicet similitudo proportionum 1 12 1 2, 4				PROPTER QUOD et illud magis intelli- gitur tantum in iis quae sunt ejusdem ordinis, sicut in eodem genere causae; puta si dicitur quod sanitas est desiderabilis, pro- pter vitam, sequitur quod vita sit magis desiderabilis; si autem accipiuntur ea quae sunt diversorum ordinum, non habet veritatem, ut si dicitur quod sanitas est desiderabilis propter medicinam, non ideo											

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	48	—	c.	2-2	48	—	c., 2	1-2	60	1	1	2-2	47	1	2	2-2	47	1	2
2-2	51	2	o.	2-2	50	—	o.	1-2	65	1	o.	2-2	47	1	2	2-2	47	2	c.
2-2	53	2	c., 1	2-2	53	2	c.	1-2	65	2	c.	2-2	47	1	2	2-2	47	2	c.
Per prudentiam aliquis praecipit aliis et sibi				Partes integrales eius sunt octo, scilicet memoria, ratio, intellectus, doctus, eustochia, id est solertia, providentia, circumspectio, et cautio				tatio veri in eis, non autem eadem ratio boni; ideo non est eadem virtus appetitiva				virtutum moralium; sed discretio eorum, quibus hoc bonum rationis consequi possumus in operationibus et passionibus, est actus prudentiae				attribui prudentiae consequenter, in quantum eam dirigit per consilium, quod magis proprie pertinet ad prudentiam			
2-2	47	12	3	1-2	56	5	3	1-2	57	5	o.	2-2	47	1	2	2-2	47	1	2
2-2	49	3	3	1-2	57	6	4	1-2	58	4	o.	2-2	47	1	2	2-2	47	2	c.
2-2	50	2	3	2-2	48	—	o.	1-2	65	4	c., 1	2-2	47	1	2	2-2	47	2	c.
Cousiliari non est immediatus actus prudentiae, sed mediante eubulia				Partes ejus potentiales sunt tres, scilicet eubulia, synesis, et gnome				Nulla virtus moralis potest esse sine prudentia				Experimentum prudentiae non acquiritur ex sola memoria, sed ex exercitio recte praecipendi				Prudentia adjuvat omnes virtutes, et in omnibus operatur			
1	22	1	1	1-2	56	5	3	1-2	65	2	c.	2-2	47	16	2	2-2	47	5	2
1-2	57	6	1	1-2	57	6	4	2-2	65	4	c., 1	2-2	47	16	2	2-2	47	6	3
2-2	51	2	o.	2-2	48	—	o.	2-2	68	5	c.	2-2	47	16	2	2-2	47	3	3
Laus prudentiae consistit in sola consideratione, sed in applicatione ad opus				Providentia est completiva formalis et principalis pars prudentiae, aliae vero quasi materiales ad ipsam reducuntur				Prudentia ultra virtutes morales est maxime necessaria ad bene vivendum				Ratio naturalis praestituit finem virtutibus moralibus; non autem prudentia, sed disponit de iis quae sunt ad finem				Prudentia et synesis praefertur eubuliae			
2-2	47	1	3	1	22	1	1	1-2	73	1	2	2-2	47	16	2	1-2	68	7	c.
2-2	47	3	c.	1-2	57	6	o.	1-2	73	1	2	2-2	47	16	2	2-2	51	2	c., 2
2-2	47	4	c.	2-2	48	—	c. fi.	2-2	73	1	c., 2	1	22	1	1	2-2	51	2	c., 2
2-2	47	16	c., 3	2-2	51	—	o.	1-2	73	1	c., 2	2-2	47	16	2	2-2	51	2	c., 2
Prudentia corrumpi potest per passiones, non autem per oblivionem, licet per eam impediri possit				Physica, dialectica, rhetorica, et politica sunt partes prudentiae large dictae et etiam propriae, et continentur sub prudentia quoad usum et exercitium, non autem quoad obiectum				Prudentia non potest esse in aliquo, sine virtutibus moralibus				Prudentia hominis non est omnino certa, propter variabilitatem singularium, sed est ut in pluribus				Majoris prudentiae est pecunias utiliter expendere, quam eas utiliter conservare vel custodire, quia plura sunt attendenda circa usum pecuniae, quae assimilatur motui, quam circa conservationem, quae assimilatur quieti			
1-2	53	1	c.	1-2	53	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
2-2	47	16	o.	2-2	49	6	o.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
Prudentia triplex, scilicet falsa, imperfecta, et perfecta; prima est ad malum, secunda ad finem particularem, tertia ad verum et ultimum finem				Sicut omnis virtus moralis relata ad bonum commune, dicitur legalis iustitia, sic prudentia, relata ad bonum commune, dicitur politica				Prudentia est in virtutibus moralibus				Cum per prudentiam aliquid recte agimus, ad finem alicujus virtutis moralis, ille actus est principaliter illius virtutis				Prudentia non est in nobis a natura, nisi quoad principia ejus, quae sunt nobis magis connaturalia, quam prima principia speculationis			
2-2	47	13	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
2-2	55	1	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
2-2	55	2	o.	2-2	49	6	o.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
2-2	55	3	1	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
2-2	94	1	2	2-2	49	6	o.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	5	2
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	48	—	1, 2	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	53	2	c.	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
Species prudentiae tres, secundum tres fines, scilicet prudentia simpliciter dicta, quae ordinatur ad bonum proprium, quae a quibusdam dicitur monastica, quasi unius tantum gubernatio; alia autem est oeconomica, quae ordinatur ad bonum commune domus, vel familiae; tertia politica, quae ordinatur ad bonum commune civitatis vel regni				Idem est medium prudentiae ut regulantis et mensurantis, et virtutis moralis, ut regulatae et mensuratae, scilicet rectitudinis rationis				Prudentia est in virtutibus moralibus				Quaelibet virtus moralis participat actus prudentiae, quia formaliter complet in eis rationem virtutis				Ratio prudentiae procedit a duplici intellectu, scilicet primorum principiorum universalium, et alicujus singularis, scilicet finis particularis			
1-2	67	6	4	1-2	22	1	c.	1-2	73	1	c., 2	2-2	49	5	2	2-2	49	2	1, 3
2-2	47	11	o.																

Psalmus	Qu.	Art.	Locus	Psalmus	Qu.	Art.	Locus	Psalmus	Qu.	Art.	Locus	Psalmus	Qu.	Art.	Locus	Psalmus	Qu.	Art.	Locus
PSALMUS. In psalmis omnia opera Dei, omnes historiae veteris Testamenti, et omnia quae ad fidem incarnationis Christi pertinent, sic lude tanguntur, sicut in Evangelio	3	83	4 c. pr.	difficultate acquisissent, inveniendi, vel descendendo ab aliis	1	101	1 0.	Sensus delectantur in pulchris, quia sunt eis similes, scilicet in proportione debita	1	5	4 1	magnanimi tati, secundo sollicitudini, tertio similiter	2-2	133	2 0.	verè apparuit pythionissae, dispensatione Dei, vel diabolus in similitudine ejus	1	89	8 2
PUDICITIA dicitur a pudore; et est praecipue circa signa venereorum. Castitas vero, circa venerea	2-2	143	— c.	Nec ignorantiam, sed simplicem nescientiam	1	101	1 2	Pulchritudo et decor virtutis hominis ex ratione est	2-2	116	2 2	Pusillanimitas secundum defectum opponitur humilitati, in quantum applicat animum ad vilium quam decet; sed directius opponitur magnanimitati, quia fugit magna	2-2	162	1 3	2-2	95	4 2	
Pudicitia ordinatur ad castitatem, non quasi virtus ab ea distincta, sed sicut exprimens circumstantiam ejus; tamen aliquando unum pro alio ponitur	2-2	151	4 0.	Nec perfectum usum rationis, seu usum liberi arbitrii habuissent, sed tamen perfectionem quam nunc	1	101	2 0.	Pulchritudo est in vita contemplativa per se, et essentialiter; in virtutibus vero moralibus participative	2-2	142	2 c.	Pusillanimitas est contraria magnanimitati secundum defectum, praesumptio autem secundum excessum; ideo utraque est peccatum	2-2	130	princ.	2-2	174	5 4	
Punimpediuntur in usu membrorum et rationis, propter nimiam humiditatem cerebri: unde pueri de novo loqui incipientes appellant omnes viros patres, et foeminas matres; posteriori autem determinat unum quodque, secundum Philosophum	1	99	1 0.	Habuissent tamen prudentiam, et principia universalis juris naturalis, et alia principia universalis, multo magis quam nunc	1	101	1 3	Punctus non ponitur in diffinitione lineae in communi, sed tantum finite et recte	1	85	8 2	Pusillanimitas est peccatum mortale, et quandoque veniale	2-2	133	1 2	1-2	49	2 c.	
Probabile est quod ante circumcissionem parentes fideles pro parvulis suis in periculis constitutis aliquas preces Deo funderent, vel benedictionem eis darent, sicut etiam adulti pro se	3	70	4 2	Erhabuissent defectus consequentes naturam humanam ex principio originis, non autem ex parte termini	1	99	1 3	Punitio, in quantum pertinet ad justitiam publicam, est actus justitiae commutativae, vindictivae vero in quantum pertinet ad immunitatem personae singularis	2-2	180	2 3	Pusillanimitas secundum speciem propria est gravior peccatum praesumptione, quae dicitur nequissima, ratione suae causae, scilicet superbia	2-2	133	2 4	1-2	17	7 2	
Pueri non habuissent sufficientem virtutem in statu innocentiae, ad omnem motum	1	99	1 0.	Tunc omnes postea generassent, et non tantum primi parentes	1	99	1 3	Deus punit malos, per bonos et malos angelos, bonos autem per malos tantum	2-2	80	— 1	Pusillanimitas oritur ex superbia, quia nimis innititur sensui proprio	2-2	133	1 3	1-2	49	2 c.	
Et habuissent infirmitatem, quoad perfectum usum membrorum, non autem poenalem	1	99	1 1	Tunc natae fuissent foeminae, et non soli masculi	1	99	2 0.	Purgatio duplex, scilicet per gratiam a culpa, et per lumen doctrinae a nescientia	3	27	3 3	Pusillanimitas est qui recusat exequi operationem sibi proportionatam	2-2	133	1 c.	1-2	49	2 c., 1	
Nec habuissent scientiam, sed sine	1-2	27	1 3	Pulchritudo requirit tria, scilicet integritatem, proportionem debitam, et claritatem	1	39	8 c.	Figura et ratio literalis omnis immunditiae, et purgationis in lege veteri	1-2	102	5 4, 5, 6, 7	PUTREFACTIO cuiuscumque corporis provenit ex infirmitate naturae ejus, non potentis amplius corpus continere in unum	3	51	3 c.	1-2	50	1 3	
	1-2	145	2 c.	Pulchrum habet rationem causae formalis, bonum autem rationem causae finalis	1	5	4 1	Pusillanimitas potest tripliciter considerari, scilicet secundum se, ex causa ejus, scilicet ignorantiam, timorem, pigritiam, et iram; et effectum ejus, scilicet subtrahendo se: primo modo opponitur directe	1-2	102	6 1	Pythagoras noluit profiteri se esse sapientem, sed amatorem sapientiae	2-2	186	2 1	1-2	50	1 3	
	1-2	180	2 3	Pulchrum est cuius apprehensio placet; bonum vero quod placet; ideo sunt idem res, et differunt ratione	1	5	4 1	Puriones sunt arceptitii, dicti a Pythone, id est Apolline, auctore divinationis	2-2	95	3 c.	Samuel (secundum Augustinum)	1-2	49	2 c.	1-2	49	2 c.	
	1-2	145	2 1	Pulchrum praecipue pertinet ad visum et auditum, quia sunt maxime cognoscitivi, non autem ad alios sensus	1-2	27	1 3	Secunda et tertia species qualitatis dicunt modum et determinationem subjecti, secundum actiones et passiones natu-	1-2	103	2 0.								

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
			rales vel sensuales 1-2 49 2 c. 1-2 50 2 c.				Quantitas triplex, scilicet perfectionis virtutis, et molis; prima convenit per se omniformae, non autem secunda et tertia, sed per accidens 1 42 1 1				nis, et posterior via executionis, quia est finis ejus 1-2 25 1 c.											
			In tertia specie qualitatis est tantum passio et passibilis qualitas 3 63 2 2				Quantitas virtualis attenditur primo quidem in radice, id est in ipsa perfectione formae vel naturae; secundo attenditur in effectibus formae, id est secundum esse, et secundum operationem 1 42 1 1, 2				Quies dicitur dupliciter, scilicet cessatio operis, et complementum desiderii 1 73 2 c. 1 73 3 c.											
			Quarta species qualitatis est modus vel determinatio subjecti secundum quantitatem, quae secundum sui rationem est sine motu, et sine ratione boni vel mali; ideo in ea non est bene vel male, cito vel tarde transiens 1-2 49 2 c.				Quantitas corporalis habet aliquid in quantum quantitas, scilicet distinguibilitatem secundum situm, vel secundum numerum, et aliquid in quantum formae actus, scilicet distinguibilitatem secundum subjectum tantum 1-2 14 5 1				QUIESCERE in toto tempore aliquo, est esse in eo in quolibet instanti illius temporis, etiam in ultimo 1 53 3 c.											
			QUANTITAS est prima post substantiam 1-2 52 1 c. 3 77 2 c.				Quantitas mathematicae finitae potest fieri additio, non autem quantitati naturali 3 7 12 1				Spiritus Sanctus manet, seu quiescit in Filio tripliciter, scilicet secundum vim spirativam, secundum humanitatem, et secundum amorem 1 36 2 4											
			Error antiquorum, scilicet quod quantitas est substantia 1 77 2 c.				Quantitas dimensiva non est in Deo, sed tantum quantitas virtualis 1 28 4 c. 1 42 1 1				QUI EST, est proprium nomen Dei, et est nomen primum 1 13 11 0.											
			Quantitas et qualitas sunt prima accidentia consequentia substantiam 3 77 2 c.				QUARTUS dies creationis 1 70 2 c.				Hoc nomen, qui est, magis proprium nomen Dei est quam Deus, ex parte ejus a quo nomen imponitur, et quantum ad modum significandi; sed quoad id ad quod nomen imponitur, est e converso 1 13 11 c., 1											
			Quantitas consequitur substantiam ex parte materiae, et qualitas ex parte formae 3 90 2 c.				QUIS duplex, scilicet quid nominis, et quid rei 1 2 2 2				Qui est, appropriatur Filio Dei, ratione tantum ad juncti, scilicet ratione liberationis figuratae; et est personale secundum relationem determinatam, essentiali vero secundum relationem indeterminatam 1 39 8 c. fi.											
			Quantitas debita alicui speciei non est determinata secundum aliquod indivisibile, sed habet aliquam latitudinem 3 33 2 2				QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUIS EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
			Quantitas duplex, scilicet molis, et virtutis, quae ex genere suo non est quantitas, sed qualitas, vel forma substantialis 1 42 1 1				QUIS s. De ratione quietis est, quod mobile similiter se habeat nunc et prius 1 53 2 c. 1 53 3 c.				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
			Quantitas virtutis duplex, scilicet secundum numerum objectorum, et secundum intensiorem actus super idem objectum; prima est sicut continua, secunda vero sicut discreta 1-2 24 4 1				QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4				QUI EST, est est et quod est, in solo Deo non differunt 1 29 4 1 3 3 2 3 3 3 3 1 3 17 1 c.											
							QUIS, quae rit de natura, et aliquando de supposito 1 29 4 2 1 31 2 4															

Pars **Qu.** **Art.** **Locus**
 cet probabilis sit quod non fuerit separata
 2-2 175 5 | 4
 2-2 175 6 | 0.
 Paulus in raptu fuit beatus, secundum actum, non autem secundum habitum; sed fidem habuit e converso; ideo erat tunc viator
 2-2 24 8 | 1
 2-2 175 3 | 3
 2-2 175 5 | 1
 2-2 175 6 | 3
 2-2 180 5 | c.
 Paulus post raptum memor fuit eorum quae videbat in divina essentia, per species relictas ex eo
 1 | 12 | 9 | 2
 2-2 175 4 | 3
RATIO sumitur dupliciter, scilicet stricte et proprie, secundum quod nomen rationis sumitur ab inquisitione et discursu, vel secundum quod ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturae, ut dicit Isaac, quod ratio oritur in umbra intelligentiae; et sic rationale est differentia animalis, et Deo non convenit, nec angelis. Alio modo sumitur ratio communiter sive metaphoricè, scilicet pro qualibet cognitione virtutis non impressae in materia; et sic rationale communiter convenit Deo, et angelis, et hominibus
 1 | 29 | 3 | 4
 1 | 51 | 1 | 2
 1 | 62 | 8 | 2
 2-2 49 5 | 3
Ratio rei dicitur tripliciter, scilicet quae non habet fundamentum in re, neque proximum, neque remotum, sicut ratio chimerae, et alia fictitia; et ratio rei ratiocinantis, quae cognita sunt in cogno-

Pars **Qu.** **Art.** **Locus**
 scente secundum modum cognitionis; et ratio rei rationabilis
 1 | 16 | 3 | 2
 2-2 1 | 2 | c. pr.
 2-2 1 | 6 | 2
Ratio dicitur dupliciter, scilicet per essentiam, et per participationem
 3 | 18 | 2 | c., 1
Ratio dupliciter inducitur ad aliquid probandum, scilicet vel sufficienter, sicut in scientia naturali inducitur ratio sufficientis ad probandum quod motus coeli semper sit uniformis velocitatis, vel quae non sufficienter probet aliquam radicem, sed quae radici jampositae ostendat congruere consequentes effectus, sicut in astrologia ponitur ratio eccentricorum et epicyclorum
 1 | 32 | 1 | 2
Ratio hominis est perfecta dupliciter, scilicet perfectione naturali, id est lumine rationis, et perfectione supernaturali, id est virtutibus theologicis: quarum prima perfectius habetur, sed secunda est major
 1-2 68 2 | c.
Ratio bene ordinatur per actus omnium virtutum dupliciter, scilicet vel per se, per virtutes intellectuales, vel circa interiores passiones seu exteriores operationes, per virtutes morales
 1-2 100 2 | c.
Aliquid praefuit in rationibus causalibus dupliciter, scilicet ut fiendum a Deo tantum, ut corpus hominis, vel a creatura
 1 | 71 | 1 | 1
 1 | 91 | 2 | 4
 1 | 92 | 4 | 3
Rationes semi-

Pars **Qu.** **Art.** **Locus**
 nales primo sunt in verbo Dei, secundum rationes ideales; secundo in elementis mundi, ut in causis universalibus; tertio in causis particularibus; quarto in seminibus
 1 | 115 | 2 | c.
Semper remoto aliquo de ratione alicujus, removeatur illud
 1-2 | 67 | 5 | 0.
 2-2 | 18 | 1 | c.
 3 | 86 | 4 | 1
Virtutes naturales, in quantum sunt originatae a rationibus idealibus, possunt dici rationes; non autem in quantum sunt in materia corporali
 1 | 115 | 2 | 1
Rationes ideales possunt dici causales, et non seminales; seminales autem possunt dici causales
 1 | 115 | 2 | 4
Rationes seminales sunt virtutes rerum, activae et passivae
 1 | 115 | 2 | 0.
Ratio et intellectus sunt realliter eadem potentia
 1 | 79 | 8 | 0.
 1 | 83 | 4 | c., 2
 2-2 49 5 | 3
 2-2 83 10 | 2
 3 | 18 | 3 | 2
Ratio et sensus differunt obiecto, sed ratio et intellectus differunt in solo modo cognoscendi; ideo ratio pertingit ad perfectionem intellectus, non autem sensus ad perfectionem rationis
 1 | 59 | 1 | 1
 1 | 79 | 8 | 3
 1-2 5 | 1 | 1
Certitudo rationis est ex intellectu, sed necessitas rationis est ex defectu intellectus
 2-2 49 5 | 2
Ratio practica est causativa et apprehensiva rerum; speculativa vero est tantum

Pars **Qu.** **Art.** **Locus**
 apprehensiva
 2-2 83 1 | c.
Nihil firmiter constat secundum rationem speculativam, nisi per resolutionem ad prima principia indemonstrabilia, nec secundum rationem practicam, nisi per ordinationem ad ultimum finem, qui est bonum commune
 1-2 90 2 | 3
Ratio practica est circa operabilia singularia, et contingentia, non autem circa necessaria, sicut ratio speculativa
 1-2 91 3 | 3
Ratio superior et inferior sunt realliter eadem potentia, quae respectu aeternorum dicitur superior, sed respectu temporalium dicitur inferior
 1 | 79 | 9 | 0.
 1-2 74 7 | c.
Ratio superior et inferior non differunt secundum diversa objecta, sicut practicum et speculativum, sed per diversa media
 1 | 79 | 9 | c.
Ratio superior dupliciter inhaeret aeternis, scilicet considerando ea secundum se, et ut regulas agendorum consulendo; ideo est speculativa et practica
 1 | 79 | 9 | c.
 1-2 74 9 | c.
 2-2 45 3 | c.
In ratione sunt duo, scilicet actus, ut intelligere et ratiocinari, et aliquod constitutum per actum eius triplex, scilicet primo diffinito, secundum enunciatio, tertio syllogismus vel argumentatio
 1-2 90 1 | 2
Applicatio ad opus est finis rationis practicae
 2-2 47 1 | 3
 2-2 47 3 | c.

Pars **Qu.** **Art.** **Locus**
Ratio est primum principium omnium actuum humanorum, et omnia alia principia eorum obediunt rationi, sed diversimode
 1-2 58 2 | c.
 1-2 90 2 | c.
 1-2 100 1 | c.
 1-2 102 1 | 3
Quilibet actus rationis se extendit ad quamlibet materiam moralem
 2-2 54 1 | c.
Ratio habet vim movendi a voluntate, quia ex hoc quod aliquis vult finem, ratio imperat de iis quae sunt ad finem
 1-2 17 1 | c.
 1-2 90 1 | 3
Omnis inquisitio rationis procedit a simplici intuitu principiorum per intellectum, et terminatur ad ipsum per resolutionem
 1 | 79 | 8 | c.
 1 | 79 | 12 | c.
 1-2 91 2 | 2
 1-2 100 1 | c.
 2-2 8 1 | 2
 2-2 154 11 | c.
Idem potest esse ratio diversorum excedens, ut divina essentia, non autem adaequata
 1 | 14 | 6 | 3
 1 | 55 | 3 | 3
Ratio est nobilior virtute morali acquisita
 1-2 51 2 | 3
 1-2 63 2 | 3
RATIONALE dicitur dupliciter: primo quidem sumitur stricte et proprie, secundum quod ratio dicit quandam obumbrationem intellectualis naturae, ex eo quod non statim veritatem agnoscit, sed inquirendo per discursum inventi; et ita rationale est differentia animalis, quo modo nec Deo competit, nec angelis: quandoque autem sumitur communiter pro

Para.	Qu.	Art.	Locus	Para.	Qu.	Art.	Locus	Para.	Qu.	Art.	Locus	Para.	Qu.	Art.	Locus	Para.	Qu.	Art.	Locus																																																													
qualibet cogniti- one virtutis non impressa in ma- teria; et sic com- muniter convenit Deo, angelis et hominibus. Illa e- nim substantia, in- tellectualis dicitur proprie, cujus tota cognitio secundum intellectum est; cognoscit enim subito quae sibi offeruntur sine dis- curso: anima ve- ro cum discursu; et ideo non prop- rie intellectualis, sed rationalis di- citur				de intellectu et de materia prima 1 50 2 2 Non omne rec- eptivum oportet esse denudatum ab omni natura deter- minata, sed tantum a natura decepti 1 75 2 c.				terminus sumitur quandoque pro supposito, sed ma- gis proprie pro na- tura, quia sumitur in vi praedicati 3 16 10 o. 3 16 11 o. 3 16 12 o.				tur in regula du- pliciter, scilicet ut finis, id est actus virtutum, et ut exercitium exte- rius, id est tria vota, scilicet obe- dientiae, paupertatis, et continentiae, ad quae omnia aliqui cum redupli- catione, non sem- per convenit eis im- pliciter sine ea 3 16 10 3				dum esse ejus est aliquid, non autem secundum ratio- nem ejus, sed est ad aliquid; alia vero praedicamen- ta sunt aliquid ut- troque modo 1 28 1 c. 1 28 2 c.				Quod convenit aliqui cum redupli- catione, non sem- per convenit eis im- pliciter sine ea 3 16 10 3				Relatio realis est eorum quae ad in- vicem habent ordi- nem et inclinatio- nem 1 28 1 c.				REGERE, et gu- bernare, est prop- rie rationis 2-2 47 12 c.				Subjectum se- cundum rationem ejus nihil ponit in subjecto 1 28 1 c. 1 28 2 c.				REGNUM Dei prin- cipaliter est in in- terioribus, conse- quenter in iis sine quibus illa non pos- sunt esse, non autem in differentiis 1-2 108 1 1				Relatio, quae est accidens, praesup- ponit distinctio- nem supposito- rum; non autem relatio subsistens, scilicet divina, sed eam fert secum 1 40 2 4				RECTITUDO du- plex, scilicet circa exteriora, et quae dicitur debitu ordi- nem ad finem, et ad legem Dei; pri- ma est justitiae, se- cunda vero est om- nis virtutis 1-2 55 4 4				REGULA actuum humanorum du- plex, scilicet lux aeterna, scilicet Deus; sicut etiam est duplex regula voluntatis homi- nis, scilicet regula regulans, id est voluntas divina, et regula regulata, id est voluntas unius hominis, respectu voluntatis alterius; nam voluntas u- nius hominis, se- cundum se consi- derata, non est re- gula voluntatis al- terius, sed inquan- tum voluntas proximi est haere- re voluntati Dei, quod fit per con- sequens regula se- cundum primam regulam 1-2 19 4 o. 1-2 21 1 c. 1-2 65 2 c. 1-2 65 4 c. 1-2 71 6 c. 1-2 74 7 c. 1-2 90 1 c. 2-2 3 6 c. 2-2 8 3 3 2-2 17 1 c. 2-2 19 7 c. 2-2 23 3 c. 2-2 23 6 c. 2-2 37 1 1 2-2 45 2 o. 2-2 54 2 2				Redundantia fit in corpus, ex iis quae sunt in ani- ma, nisi in Christo patiente, in quo illa naturalis habi- tudo, quae est ani- mae ad corpus, subjacebat volun- tati divinitatis ipsius, ex qua factum est quod beati- tudo remaneret in anima, et non derivaret ad cor- pus, sed caro pa- teretur quae con- veniunt naturae passibili 1-2 3 3 c., 3 1-2 4 6 c. 1-2 75 4 1, 2 2-2 175 4 1, 2 3 14 1 2 3 15 5 3 3 15 6 c. 3 15 9 3 3 19 3 3 3 28 2 3 3 45 2 c., 1 3 46 2 c., 2 3 46 8 c., 2 3 49 6 3 3 54 2 c. 3 79 1 3				Relatio duplex, scilicet realis, et rationis 1 28 1 c.				Relaciones diffe- rentes specie non possunt terminare eamdem relatio- nem in specie, con- tra Praepositivum 1 52 2 c.				Aliquando ex parte unius extremi est tantum una re- latio, et ex parte alterius sunt mul- tae 3 35 5 3				Relatio in patre differt specie a re- latione in matre 3 35 5 3				Unitas et plura- litas specifica re- lationum sumitur ex causa, numerus autem ex sub- jecto, nulla vero ex terminis 3 35 5 c.				Idem ad se ipsum non refertur aliqua relatione reali 1 42 1 4 1 45 3 2				Relatio, secun-

Pars	Qu.	Art.	Locus
			requirit distinctionem suppositorem, non autem relatio rationis
1	13	7	c.
1	42	1	4
			Relatio identitatis numeralis est relatio rationis tantum, generica vero et specifica est relatio realis
1	13	7	c.
1	28	1	2
1	28	4	1
1	42	1	4
			Alia ratione refertur dominus ad servum, et servus ad dominum
1	13	8	1
2-2	81	1	3
3	20	1	2
3	20	2	c.
			Relatio est ens reale, licet non omnis
1	13	7	c.
1	28	1	c.,
			Relatio realis requirit duo extrema realia
1	13	7	c.
1	28	1	2
1	28	4	1
			Necesse est quod procedens et id a quo procedit, quando sunt ejusdem naturae, sint in eodem ordine, et habeant relationes reales
1	28	1	c.
			In iis tantum, in quibus est eadem ratio ordinis ex utroque termino, est mutua relatio realis, ut in omni relatione consequente quantitati
1	13	7	c.
1	28	1	c.
			Quando unum relativorum dependet ex altero et non e converso, relatio est realis, tantum in dependente
1	28	1	c.
			Relationes consequentes actionem et passionem sunt reales in utroque termino, ut motivum et mobile, pater et filius
1	13	7	c.
			Relationes consequentes tantum

Pars	Qu.	Art.	Locus
			operationem intellectus in rebus sunt relationes rationis tantum; sed quae sunt inter verbum et intellectum, sunt relationes reales
1	13	7	c.
1	28	1	4
1	28	4	1
			Relatio scientiae ad scibile est relatio realis; e converso autem est relatio rationis tantum
1	6	2	1
1	13	7	c.
3	35	5	3
			In quibus differt intellectus et intellectum, volens et volitum, potest esse relatio realis scientiae ad scibile, voluntatis ad rem volitam, non autem in Deo
1	28	4	1
			In relatione sunt aliqua secundum rationem tantum, non autem in aliquo alio genere
1	28	1	c.
			Omnis respectus ad non ens est relatio rationis tantum
1	13	7	c.
			Relatio rationis non est inherens
1	28	1	c.
			Relatio rationis contingit quadrupliciter, scilicet vel quando relatio non habet aliquid in rei natura, supra quod fundatur; et inde est, quod quandoque contingit quod relatio est realiter in uno, et non in alio, quia in uno habet modum quandam supra quem fundatur, quem non habet in alio, sicut est in omnibus illis relationibus, quibus Deus ad creaturam refertur, quae quidem realiter sunt in creatura, et non in Deo: vel quando relatio non habet aliquam realem diversitatem inter extrema, sicut relatio identi-

Pars	Qu.	Art.	Locus
			tatis; et ideo haec nihil ponit secundum rem, sed solum secundum rationem, ut cum dicitur: idem eadem idem: vel quando designatur relatio aliqua entis ad non ens, ut cum dicitur quod nos sumus priores iis qui futuri sunt: vel quando ponitur relatio ipsius relationis; ipsa enim relatio per seipsam refertur, et non per aliam relationem. Et hos ultimos duos modos ponit Avicenna; sed primi duo possunt extrahi etiam ex verbis Philosophi
1	13	7	c.
			Ratio relationis dependet ex termino, sicut et motus; sed esse ejus dependet ex subjecto
3	2	7	2
			Relatio innascitur aliquando ex motu utriusque termini, et aliquando ex motu alterius termini tantum
3	2	7	c.
			Relatio realiter potest alicui de novo advenire sine mutatione ejus
1	13	7	c.
3	16	6	2
			Omnis relatio incipiens ex tempore, ex aliqua mutatione causatur
3	2	8	c.
			Actionis et passionis, in quantum implicat motum, sunt aliud a relationibus quae ex eis consequuntur
1	41	1	2
			Relationes non recipiunt magis et minus
1-2	82	4	c.
			Relatio eadem numero est in omnibus, simul trahentibus idem
3	35	5	3
			Aliquando ex parte unius extremi est tantum una relatio, et ex parte alterius multae
3	35	5	3

Pars	Qu.	Art.	Locus
			Nulla relatio refertur ad se, nec ad aliam per aliam relationem, sed per seipsam
1	42	1	4
1	45	3	2
			In divinis sunt quaedam relationes reales
1	28	1	o.
			In divinis sunt tantum quatuor relationes reales, scilicet paternitas, filiatio, spiratio, et processio
1	28	4	o.
1	30	1	c.
1	39	2	c., 1
			Relatio in divinis non est totum universale, nec omnes simul sunt aliquod majus quam una tantum
1	42	4	3
			Relatio in divinis potest tripliciter considerari, scilicet ut relatio absolute, ut divina constituens personam, tertio ut operatio: primo modo sequitur operationem et processionem, secundum nostrum modum intelligendi; secundum e converso; tertio sunt simul
1	40	4	o.
			Oriri vel procedere non convenit relationibus divinis
1	28	3	3
			Relatio et essentia in divinis sunt idem realiter, et differunt ratione
1	28	2	o.
1	29	4	c.
1	39	1	c.
1	40	1	c., 1
1	41	3	2
1	42	6	3
			Relatio in divinis, ut comparatur ad essentiam, est similis relationi identitatis, non autem ut comparatur ad terminum
1	28	1	2
			Relationes sunt in essentia Dei, per identitatem tantum; sed in personis, ut in supposito
1	40	1	2
			Relationes in di-

Pars	Qu.	Art.	Locus
			vinis sunt realiter ipsae personae, et in personis
1	30	2	1
1	32	2	c., 2
1	40	1	o.
1	40	2	c., 1
1	41	6	c.
1	42	3	2
			Relationes in divinis, ut origines, sunt idem re, et differunt ratione, quia origines significantur per modum actus, ut generatio, relationes vero ut forma
1	40	2	c.
1	41	1	2
			Sed non sunt realiter in Deo, nec extra Deum, nec ipse Deus
1	13	7	c. fi. 2, 4
1	28	1	3
1	28	4	c.
			Nec sunt reales, sed rationis tantum
1	6	2	1
1	13	7	o.
1	28	1	3
1	32	2	c. fi.
1	45	3	1
3	35	5	c.
			Relationes Dei ad creaturas sunt etiam in Deo, secundum rationem et intellectum nostrum, et angelicum, et divinum
1	13	7	2, 4
			Relationes Dei ad creaturas non multiplicantur in intellectu Dei, sicut in intellectu nostro
1	28	4	2
			Non derogat simplicitati divinae, quod multae relationes Dei ad creaturas praedicentur de Deo
1	32	2	c. fi.
			RELATIVUM duplex, scilicet secundum esse, et secundum dici
1	13	7	1
			Diversitas relativorum triplex, scilicet realium in utroque termino, vel in altero tantum, vel in neutro
1	13	7	c.
			Relativum in divinis dicitur quadrupliciter, scilicet quod refertur se-

PARS	QU.	ART.	LOCUS	PARS	QU.	ART.	LOCUS	PARS	QU.	ART.	LOCUS	PARS	QU.	ART.	LOCUS	PARS	QU.	ART.	LOCUS	
			non requiritur ad ingressum religionis secundum se, nec quoad vires; sed quoad impedimenta, vel modos religionis per doctrinam majorum, ab iis qui sperantur prodesse, ut de ingressu religionis frequenter contingit, ex ignito sermone praedicationis, vel ex virtuosa operatione, et excellenti vita doctoris				Non licet filiis ingredi religionem, si parentes sine eis commode vivere non possint				bile secundum se				sed est dispensator communiorum Ecclesiae; sed per accidens non tenetur obedire, si superiorum non habeat, sicut nec abbas				tota vita divinis obsequiis mancipatur, nisi in quantum ordinantur ad sacram doctrinam	
2-2	189	10	o.	2-2	101	4	3, 4	2-2	88	9	o.	2-2	88	11	4	2-2	188	5	3	
			Habens votum, vel iuramentum minorum religionis, licite inducitur ad majorem; non autem e converso, nisi dispensetur	2-2	189	6	o.	2-2	189	3	2	2-2	185	8	o.	2-2	188	2	1	Licet eis advocare pro monasterio, pro pauperibus, et viduis, non autem propter aliquod mundanum
2-2	189	9	3	2-2	189	5	c.	2-2	189	3	2	2-2	185	8	o.	2-2	188	2	2	Licet eis tractare negotia saecularia, moderate, cum licentia, ex charitate, non autem ex cupiditate
			Non licet inducere aliquem ad religionem per falsam doctrinam	2-2	189	6	3	2-2	189	4	o.	2-2	185	8	o.	2-2	188	2	1	Licet eis vivere de elemosynis, quasi debitis eis dupliciter, scilicet ratione necessitatis triplicis, id est infirmitatis, egestatis, et consuetudinis; et ratione operis quadruplicis, scilicet praedicationis, altaris, studii, et donationis omnium bonorum suorum monasterio
2-2	189	9	c.	2-2	189	5	o.	2-2	186	2	c., 1	2-2	101	4	4	2-2	187	3	2	quasi debitis eis dupliciter, scilicet ratione necessitatis triplicis, id est infirmitatis, egestatis, et consuetudinis; et ratione operis quadruplicis, scilicet praedicationis, altaris, studii, et donationis omnium bonorum suorum monasterio
			Inducens alios ad religionem non peccat, si fiat sine violentia, simonia et mendacio; sed magnum praemium meretur	2-2	189	5	o.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	188	2	2	Licet eis vivere de elemosynis, quasi debitis eis dupliciter, scilicet ratione necessitatis triplicis, id est infirmitatis, egestatis, et consuetudinis; et ratione operis quadruplicis, scilicet praedicationis, altaris, studii, et donationis omnium bonorum suorum monasterio
2-2	189	9	o.	2-2	189	1	o.	2-2	186	9	c.	2-2	189	6	1	2-2	188	2	2	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Licet dare, vel accipere aliquid, pro victu in monasterio, si non sit sufficiens, non autem pro ingressu religionis, quia simonia est	2-2	189	1	3	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	100	3	4	2-2	189	1	3	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Licet nutrire pauperes ad religionem, vel allicere munusculis, licet non sit licitum ex pacto aliquid dare vel recipere pro ingressu monasterii	2-2	100	3	4	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	100	3	4	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Presbyteri, curati, archidiaconi, possunt sine licentia ingredi religionem	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	184	6	c.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	184	8	c., 4	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	189	7	o.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Non licet parentibus ingredi religionem, nisi proviso quod filii educari possint	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	189	6	c.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Obbligare se voto, ad ingressum religionis, est laudabile secundum se	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	88	9	o.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	89	2	o.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Vovens ingredi religionem tenetur intrare quam citius potest, nisi posuerit terminum	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	88	3	2	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	189	3	o.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Vovens ingredi religionem, non tenetur ibi perpetuo manere, nisi hoc intenderit	2-2	189	3	o.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	189	4	o.	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Eadem ratio est de monachis, et de aliis religiosis, quoad communia omni religioni, non autem quoad propria monachorum	2-2	189	4	o.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	188	2	2	2-2	189	9	c.	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosi non tenentur habere perfectam charitatem, sed ad hoc tendere, et ad hoc operam dare	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	186	2	c., 1	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	186	9	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Nec ad ea quae consequuntur perfectionem charitatis, sed ad haec tendere, non contemnendum	2-2	186	9	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	186	2	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Nec ad omnia exercitia, per quae venit ad perfectionem, sed tantum ad taxata secundum regulam suam	2-2	186	2	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	186	2	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	2-2	187	4	o.	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Nec ad omnia consilia, de particularibus melioribus, sed ad essentialia religioni	2-2	186	2	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	186	2	3	2-2	186	2	c.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Nec ad alia quam saeculares, nisi quae ad eorum vota pertinent	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	110	4	5	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Nec ad opera manualia, plus quam saeculares, nisi ad quae tenentur ex statutis ordinis sui	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2-2	187	3	o.	2-2	186	2	3	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
			Religiosus factus episcopus non absolvitur a tribus votis religionis, quia nihil debet habere proprium,	2-2	187	3	o.	2-2	188	2	2	2-2	186	2	c.	2-2	189	6	1	Licet eis mendicare pro humilitate, necessitate, vel utilitate, non autem ex cupiditate, sicut saecularibus
2																				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus																																																																																																																																		
vino	2-2	81	1	5	dum in religionibus tenent, quae ordinantur ad docendum et praedicandum, secundum vero quae ad contemplandum, tertium autem quae ad opus extrinsecum. Et in singulis praeminent quae sunt ad altiorem actum in eodem genere, vel ad plura, vel quae habent statuta convenientiora ad suum finem consequendum, non autem quae est arctior	2-2	188	6	o.	Religio principaliter est melior, cujus finis est potior, id est ad majus, vel ad plura; secundario autem, quae melius proportionatur fini	2-2	188	6	o.	Religio tanto perfectior est secundum paupertatem, quando habet eam magis proportionatam suo fini	2-2	188	7	c., 1	Religio ordinata ad actiones corporales esset imperfecta, si careret divitiis in communi, non autem aliae	2-2	188	7	c.	Religio solitariorum est perfectior quam socialis, sed periculosissima est imperfectis	2-2	188	8	o.	Transire de una religione in aliam, non est laudabile secundum se, quia facilius proficitur in prima, et relicti scandalizantur, nisi forte propter magnam utilitatem, vel necessitatem; sed laudabiliter transiunt tripliciter, scilicet zelo perfectioris religionis, vel quae melius servatur, licet sit minor, vel propter infirmitatem. In primo debet peti licentia, propter humilitatem, sed negari non potest; tamen si non constet, requiritur iudicium superioris, sicut et in secundo; sed in tertio requiritur dispensatio	2-2	189	8	o.	Nulla satisfactio aequipollet poenitentiae religiosorum	2-2	189	3	3	Status saecularium periculosior esse dicitur quam religionis status	2-2	189	1	5	fi.	Cum quis non possit Deo oblationem praestare ex re aliena, non potest vir seipsum Deo offerre siue consensu uxoris, cujus suum corpus consummatione matrimonii esseditur	S. 61	1	o.	Sicut post carnalem copulam solvit matrimonium per mortem carnalem, ita ante copulam carnalem, quod solum est vinculum spirituale, matrimonium dirimi potest, per ingressum in religionem, cum religio sit quaedam mors spiritualis	S. 61	2	c.	Potest mulier mortuo viro spiritualiter per ingressum religionis alteri nubere, sicut etiam idem ei licet, viro defuncto morte corporali	S. 61	3	o.	Religiosi crucifixi cum Christo dicuntur, qui quaelibet arctioris disciplinae instituta subeunt, secundum Bedam	3	46	11	c.	Reliquiae sanctorum, vel divina verba, licite portantur suspensae ad collum, si portentur ex fiducia	Dei et sanctorum, quorum sunt reliquiae: si autem circa hoc attendatur aliquid aliud vanum, puta quod vas, in quo sunt, esset triangulare, aut aliquid aliud hujusmodi, quod non pertineret ad reverentiam Dei et sanctorum, esset superstitiosum et illicitum	2-2	96	4	3	REMEDIIUM duplex contra malum, scilicet impediens futurum, et removens malum praesens	1-2	42	6	1	REMINISCENTIA est inquisitio ejus, quod exiit a memoria, et prior ea est tantum in parte sensitiva, et tantum in homine	1	78	4	c. fi., 5	1-2	74	3	1	Ex parte memorativae, non solum habet homo memoriam, sicut caetera animalia, in subita recordatione praeteritorum, sed etiam habet reminiscentiam, quasi syllogisticae inquirendo, praeteritorum memoriam, secundum individuales intentiones. Et illam eminentiam habet cogitativa et memoria in homine, non per id quod est proprium sensitivae partis, sed per aliquam a finitatem et propinquitatem ad rationem universalem, secundum quamdam refulentiam; et ideo non sunt aliae vires, sed eadem, perfectiores quam sint in aliis animalibus	1	78	4	c. fi. 5	REMISSIO in puniendo opponitur directe crudelitati, non autem saevitiae; nec est vitium, nisi sit contra iustitiam	2-2	159	2	3	RENUMERATIO.	Bona facta sine gratia remunerantur in praesenti	2-2	83	16	o.	2-2	178	2	1	3	82	6	c.	3	82	7	3	RENUMERATOR. Inquirentibus se, Deus remunerator est	2-2	2	5	sc.	3	56	2	e.	REMIT. Licet votum eorum, qui sunt alterius potestati subditi, non sit firmum, sine consensu eorum, quibus subjiciuntur; non tamen peccant votendo, quia in eorum votis intelligitur debita conditio, scilicet si suis superioribus placuerit, vel si non renitatur	2-2	88	8	4	3	28	4	o.	REPARATIO. Reparari naturam humanam post lapsam, fuit congruentissimum ex parte Dei, quia in hoc manifestatur misericordia, potentia et sapientia ejus, et ex parte naturae humanae, et universi	3	1	1	c.	REPROBATIO Dei est pars providentiae, respectu eorum qui exciderunt a beatitudine; sicut praedestinatio, respectu eorum qui divinitus ordinantur ad eam	1	23	3	c.	Reprobatio addit supra praescientiam, voluntatem permittendi peccare, et inferendi poenam aeternae damnationis	1	23	3	c.	Reprobatio Dei non subtrahit aliquid de potentia reprobati; ideo dicitur impossibilitatem conditionatam ad gratiam, non autem impossibilitatem absolutam	1	23	3	3	Deus reprobata

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			liques homines				Reputii proxima				2-2 62 2 1				praeifixum, tenetur				significatur per o-
1	23	3	o.				causa est odium				Restitutio debet				restituere: non quid-				ctavam, triplici ra-
1	23	4	c.				viri in uxorem,				statim fieri, vel di-				dem totum lucrum				tione, scilicet ad
			REPTILE est a-				quod cum ex aliqua				latio peti ab eo qui				possibile, sed se-				excludendum quo-
			nimal cujus corpus				causa contrahatur,				potest concedere				condum aestima-				tionem, pensatis
			non multum ele-				alias esse causas,				usum rei, quia im-				periculis, laboribus				et expensis
			vatur a terra per				sed remotas, repu-				plicat praeceptum				et obligat semper				et obligat semper
			instrumenta mot-				diu fatendum est				negativum quod				et obligat semper				et obligat semper
			us, sed reptit vi-				S. 67 6 o.				obligat semper et				ad semper				ad semper
			costarum, ut ser-				Causa reputii in				2-2 33 2 c.				2-2 62 4 1, 2				2-2 62 4 1, 2
			pens, vel vi annu-				libello particularim				2-2 62 8 o				Inveniens ali-				quid, quod de
			lorum, ut annulo-				non scribebatur,				Ante sententiam				quid, quod de				propinquo fuit ali-
			sa, vel vi oris, ut				sed generatim				judicis, sufficit re-				quid, quod de				quid, quod de
			quidam vermis, vel				S. 67 7 c.				stituere simplum,				quid, quod de				quid, quod de
			vi penularum, ut				REQUIRI ad ali-				sed post eam, te-				quid, quod de				quid, quod de
			pisces				quid contingit quadrup-				netur etiam ad poe-				quid, quod de				quid, quod de
1	72	—	2				upliciter, scilicet				nam pro culpa				quid, quod de				quid, quod de
			Reptilium quae-				et concomitans				1-2 105 2 9				quid, quod de				quid, quod de
			dam sunt aquatica,				1-2 4 1 c.				2-2 62 3 o.				quid, quod de				quid, quod de
			et quaedam ter-				Quandocumque				2-2 62 4 c.				quid, quod de				quid, quod de
			restria; ideo com-				multa requiruntur				Restitutio praefertur				quid, quod de				quid, quod de
			memorantur in				ad unum, necesse				subventioni				quid, quod de				quid, quod de
			Scriptura cum ut-				est unum eorum				parentum, nisi in				quid, quod de				quid, quod de
			roque elemento				esse principale				extrema necessi-				quid, quod de				quid, quod de
1	71	—	o.				2-2 49 6 1				tate				quid, quod de				quid, quod de
1	72	—	1				RES est unum de				2-2 31 3 3				quid, quod de				quid, quod de
			REPTIDIUM. Cum				transcendentibus;				2-2 32 7 3				quid, quod de				quid, quod de
			conjugii fines sint				ideo est commu-				2-2 62 5 4				quid, quod de				quid, quod de
			ita a lege naturae				nis, et indifferens,				Qui rem alienam				quid, quod de				quid, quod de
			constituit, ut per-				ad absolutum et				accepit injuriose,				quid, quod de				quid, quod de
			petuo liberi edu-				relativum				vel ad sui utilita-				quid, quod de				quid, quod de
			centur, haeresque				1 39 3 3				tem, tenetur restitu-				quid, quod de				quid, quod de
			instituantur, merito				RESPECTUS diversi				tuere, etiam si a-				quid, quod de				quid, quod de
			eodem jure vir				versus Dei ad crea-				misit eam				quid, quod de				quid, quod de
			ab uxore separari				turam sunt in Deo				2-2 62 6 o.				quid, quod de				quid, quod de
			non potest				ab aeterno				Quicumque est				quid, quod de				quid, quod de
			S. 67 1 o.				1 13 7 3				causa injustae ac-				quid, quod de				quid, quod de
			Sive inseparabili-				Restitutio est				ceptionis directae				quid, quod de				quid, quod de
			tas matrimonii inter				actus justitiae com-				vel indirecte, te-				quid, quod de				quid, quod de
			prima praecepta				mutativae, quia				netur ad restitu-				quid, quod de				quid, quod de
			legis naturae, sive				quia nihil aliud videtur				tionem				quid, quod de				quid, quod de
			inter secunda con-				esse quam aliquem				2-2 62 7 c.				quid, quod de				quid, quod de
			teatineretur, sub				statuere in posses-				Qui habet rem				quid, quod de				quid, quod de
			dispensatione cade-				sionem rei suae				alienam, tenetur				quid, quod de				quid, quod de
			re potest				2-2 61 princ.				restituere, ratione				quid, quod de				quid, quod de
			S. 67 2 o.				2-2 62 1 o.				rei; qui vero eam				quid, quod de				quid, quod de
			Non licebat Dei				2-2 62 2 o.				abstulit, tenetur				quid, quod de				quid, quod de
			mandato sub lege				2-2 62 5 o.				restituere, ratione				quid, quod de				quid, quod de
			Moysei uxorem re-				Restitutio male				actionis injuriosae				quid, quod de				quid, quod de
			putiari, sed pro-				ablati est de ne-				2-2 62 6 c., 1				quid, quod de				quid, quod de
			pter duritiam cor-				cessitate salutis,				Principes tenen-				quid, quod de				quid, quod de
			dis Judaeorum illis				quantum possibile				tur ad restitu-				quid, quod de				quid, quod de
			permitteretur, ut				est				tionem, si latrones				quid, quod de				quid, quod de
			maius malum evi-				2-2 62 2 o.				inrescant, quia				quid, quod de				quid, quod de
			taretur				2-2 79 3 2				redditus quos ha-				quid, quod de				quid, quod de
			S. 67 3 c.				Restitutio prop-				bent, sunt quasi				quid, quod de				quid, quod de
			Cum mulier,				rie est tantum de-				stipendia, ut con-				quid, quod de				quid, quod de
			quanto tempore vir				biti, et in rebus				serventur, ut con-				quid, quod de				quid, quod de
			vivit, alligata sit				exterioribus, quia				serventur, ut con-				quid, quod de				quid, quod de
			legi viri, non potest				supponit identita-				2-2 62 7 c., 3				quid, quod de				quid, quod de
			etiam repudiata				tem; sed transfer-				Impediens ali-				quid, quod de				quid, quod de
			alteri nubere, nisi				retur etiam ad ac-				quem injuste, ne				quid, quod de				quid, quod de
			ex dispensatione				tionem et passiones				acquirat praeben-				quid, quod de				quid, quod de
			divina ei permis-				2-2 62 1 1, 2				dam, tenetur ad				quid, quod de				quid, quod de
			sum fuerit				Quando res non				restitutionem ad				quid, quod de				quid, quod de
			S. 67 4 o.				est restituibilis, si-				arbitrium boni vi-				quid, quod de				quid, quod de
			Ne temere uxorem				cut membrum mu-				ri, non autem si				quid, quod de				quid, quod de
			vir repudiaret,				tilatum, debet fieri				juste impedit				quid, quod de				quid, quod de
			prohibitum fuit				recompensatio,				2-2 62 2 4				quid, quod de				quid, quod de
			semel ab eo repudiatam				quantum possibile				Sufficiens semi-				quid, quod de				quid, quod de
			denuo in uxorem				est				na, vel tenens pec-				quid, quod de				quid, quod de
			accipiat								uniam creditoris				quid, quod de				quid, quod de
			S. 67 5 c.								ultra terminum				2-2 62 5 5				RESURRECTIO

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
quantum ad essen-				proprie, semper est				In sacramentis,				ficitur sacramen-				Ecclesiae, quia ubi			
tiam; sed usus eis				aliqua res sensibilis	3	60	4 o.	res sensibiles sunt				mutetur sonus sen-				non est gubernator,			
impeditur ex defectu				3	61	1 c.	ut materia, et verba	ut materia, et verba				sibilis, remanet tamen				corrupt populum			
matertiae, quia eos				3	64	2 2	ut forma	ut forma				intelligibilis				pro vi. Alia vero			
Ecclēsia tali potestate				In sacramentis			3	60	6 c., 2			3	60	7 c.	habentibus materiam				
privatam, substraendo				habentibus materiam			3	60	7 c.			3	60	7 c.	corporalem, actus				
illis subditos				corporalem, actus			3	90	2 c.			Addens, minuens,			humani non solum				
S. 19 6 c.				humani non solum			Sacramenta quorum	Sacramenta quorum				transponens, mutans,			dependet ab opere				
Praelatus qui habet				actus humani non			effectus non dependet	effectus non dependet				vel interruptum			ab opere humano,				
indistinctam potestatem				non solum solum			non dependet ab opere	non dependet ab opere				vel interruptum			humano, habent				
in omnibus, potest uti				sed dispositivē se			habent materiam	habent materiam				vel interruptum			materiam sensibilem,				
potestate clavium in				habent ad sacramenta			ut confirmatio, non	ut confirmatio, non				vel interruptum			ut confirmatio, non				
omnes: qui vero sub				3 84 1 1			autem si dependet,	autem si dependet,				vel interruptum			sicut matrimonium				
eo distinctas potestates				Res et verba sunt			sicut matrimonium	sicut matrimonium				vel interruptum			et poenitentia				
acceptas, in eos solum				unum sacramentum			et poenitentia	et poenitentia				vel interruptum			3 84 1 1				
quibus sibi commissi				in quantum conveniunt			3 84 1 1	3 84 1 1				vel interruptum			Sacramenta in quibus				
sunt, clavibus uti possunt,				in uno, scilicet in			Sacramenta in quibus	Sacramenta in quibus				vel interruptum			confertur superabundans				
nisi in articulo necessitatis				significando, vel			superabundans gratia,	superabundans gratia,				vel interruptum			gratia, habent materiam				
S. 20 1 o.				causando			causando	causando				vel interruptum			corporalem, non autem				
Non potest simplex				3 60 6 2			alia	alia				vel interruptum			alia				
sacerdos remittere				3 69 4 4			3 84 1 1	3 84 1 1				vel interruptum			Sanctificatio materiae				
peccata, quae sibi superior				3 86 6 c.			Forma determinata	Forma determinata				vel interruptum			est de necessitate				
potestate jurisdictionis				Sacramentum			nata verborum requiritur	nata verborum requiritur				vel interruptum			sacramenti, in aliquibus				
reservavit S. 20 2 c.				3 66 3 5			in sacramentis	in sacramentis			vel interruptum			sacramentis, ut in confirmatione					
Potest superior inferiori potestatem				3 72 3 o.			3 60 7 o.	3 60 7 o.				vel interruptum			et extrema unctione;				
dare, ut in se potestate				Materia sacramenti			In sacramentis	In sacramentis				vel interruptum			et extrema unctione;				
clavium utatur S. 20 3 o.				3 66 3 5			requiruntur verba;	requiruntur verba;			vel interruptum			et extrema unctione;					
Sacramenta sunt protestationes				3 72 3 o.			requiritur in sacramentis	requiritur in sacramentis				vel interruptum			et extrema unctione;				
fidei 3 62 6 c. ii.				Materia sacramenti			3 60 6 o.	3 60 6 o.				vel interruptum			et extrema unctione;				
3 72 5 2				3 72 3 o.			In forma cuiuslibet	In forma cuiuslibet				vel interruptum			et extrema unctione;				
Sacramentum est in genere signi,				Materia sacramenti			libet sacramenti oportet	libet sacramenti oportet				vel interruptum			et extrema unctione;				
quia est rei sacrae signum				3 66 3 5			exprimi illud, in quo	exprimi illud, in quo				vel interruptum			et extrema unctione;				
3 60 1 o.				3 72 3 o.			substantia eius consistit	substantia eius consistit				vel interruptum			et extrema unctione;				
Sacramentum proprie				Materia sacramenti			3 72 4 c.	3 72 4 c.				vel interruptum			et extrema unctione;				
non est signum cuiuslibet				3 72 3 o.			Proferens corrupta	Proferens corrupta				vel interruptum			et extrema unctione;				
rei sacrae, sed tantum				Materia sacramenti			verba sacramentalia,	verba sacramentalia,				vel interruptum			et extrema unctione;				
rei sacrae, sanctificans				3 72 3 o.			si ex industria	si ex industria				vel interruptum			et extrema unctione;				
hominis 1-2 101 4 c.				Materia sacramenti			hoc faciat. non videtur	hoc faciat. non videtur				vel interruptum			et extrema unctione;				
1-2 102 5 c.				3 65 2 3			intendere facere	intendere facere			vel interruptum			et extrema unctione;					
3 60 2 o.				3 72 3 2			quod facit Ecclesia;	quod facit Ecclesia;				vel interruptum			et extrema unctione;				
3 64 2 o.				In omnibus sacramentis,			et ita non videtur	et ita non videtur				vel interruptum			et extrema unctione;				
3 64 3 c.				3 65 2 3			perfici sacramentum.	perfici sacramentum.				vel interruptum			et extrema unctione;				
Sacramentum est signum				3 72 3 2			Si autem hoc faciat	Si autem hoc faciat				vel interruptum			et extrema unctione;				
passionis Christi, gratiae,				In omnibus sacramentis,			ex errore, vel lapsu	ex errore, vel lapsu				vel interruptum			et extrema unctione;				
et gloriae; ideo est				3 65 2 3			linguae, si sit tanta	linguae, si sit tanta				vel interruptum			et extrema unctione;				
commemoratio praeteriti,				3 72 3 2			corruptio, quae omnino	corruptio, quae omnino				vel interruptum			et extrema unctione;				
demonstratio praesentis,				In omnibus sacramentis,			auferat sensum locutionis,	auferat sensum locutionis,				vel interruptum			et extrema unctione;				
et prognosticum futuri				3 65 2 3			non videtur perfici	non videtur perfici				vel interruptum			et extrema unctione;				
3 60 3 o.				3 72 3 o.			sacramentum, cum praecipue	sacramentum, cum praecipue				vel interruptum			et extrema unctione;				
In sacramentis requiruntur				3 72 3 o.			corruptio fiat in principio	corruptio fiat in principio				vel interruptum			et extrema unctione;				
res determinatae, ex				3 65 2 3			dicionis, ut pro patris,	dicionis, ut pro patris,				vel interruptum			et extrema unctione;				
stitutione Dei 3 60 5 o.				3 72 3 2			dicat matris. Si vero	dicat matris. Si vero				vel interruptum			et extrema unctione;				
3 60 7 c.				In omnibus sacramentis,			non totaliter auferat	non totaliter auferat				vel interruptum			et extrema unctione;				
Sacramentum,				3 65 2 3			sensum locutionis, ut:	sensum locutionis, ut:				vel interruptum			et extrema unctione;				
				3 60 7 2			in nomine patris, pro	in nomine patris, pro				vel interruptum			et extrema unctione;				
				3 66 5 7			in nomine patris, nihilominus	in nomine patris, nihilominus				vel interruptum			et extrema unctione;				
				3 74 1 c.			per-	per-				vel interruptum			et extrema unctione;				
				3 74 3 c.								vel interruptum			et extrema unctione;				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			Sanctificari dicitur tripliciter, scilicet ex minus sancto, ex non sancto privative, et ex non sancto negative: et tantum tertium convenit Christo, qui factus est sanctus ex non sancto, secundum hominem, non quidem privative, ut scilicet aliquando fuerit homo, et non fuerit sanctus, sed negative quia scilicet quando non fuit homo, non habuit sanctitatem humanam; et ideo simul factus est homo, et sanctus homo				gurarentur, etiam corporaliter; et ut quasi deputentur ad percipiendam divinam; tertio propter bonum obedientiae, quia praecipuum de baptismo omnibus est datum, et ab omnibus debet impleri, nisi articulus necessitatis sacramentum excludat				ad credulitatem altaris, ut Iudaei horrerent effundere sanguinem; et quia vita est a Deo; et pro effusione sanguinis Christi				Sanguis vero qui in quibusdam ecclesiis pro reliquiis observatur, fluxit miraculose de quadam eius imagine percussa				causam simpliciter; sed sapiens in aliquo genere est qui scit altissimam causam in illo genere
			3 68 1 3				3 68 1 3				1-2 102 3 8				3 54 2 3				1 1 6 c.
			3 34 1 2				3 48 4 3				1-2 102 6 1				3 50 1 c. fi.				2-2 9 2 c.
			3 27 6 c.				3 48 5 c.				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 49 4 c.				2-2 45 1 c.
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				2-2 47 2 1
			3 27 6 c.				3 49 5 1				1-2 49 2 c. 1, 2				1-2 50 1 c. fi.				

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus																			
imperat sapientiae, sed e converso; nec est de altissimo, sicut sapientia; sed imperat de ordinatis ad sapientiam; ideo est ministra ejus	1-2	66	5	1	judicium, dono sapientiae; sed ratio practica quoad primum perficitur dono consilii, et quoad secundum, dono scientiae	1-2	68	4	c.	Intellectus habet duos actus circa ea quae sunt fidei, scilicet precipere, et hoc pertinet ad donum intellectus, et judicare, et hoc, quantum ad res divinas, pertinet ad donum sapientiae; quantum ad res creatas, pertinet ad donum scientiae; quantum ad applicationem ad singularia opera, ad donum consilii	2-2	8	6	o.	2-2	9	2	o.	2-2	45	2	3																
Prudentia est de iis, per quae pervenitur ad felicitatem, sed sapientia est de objecto ejus. Et actus ejus in hac vita non est perfecta felicitas, sed est inchoatio ejus, quia est actus imperfectus, respectu sui objecti principalis, scilicet Dei	1-2	66	5	2, 3	Donum sapientiae est in ratione superiori; donum autem scientiae, in ratione inferiori	1	79	9	c.	2-2	45	5	c.	Augustinus loquitur de sapientia, quantum ad suam causam, scilicet quantum ad charitatem, ex qua etiam sumitur nomen sapientiae, quae est donum, secundum quod saporem quandam importat	1	43	5	2, 3	2-2	45	2	1																
Dona sapientiae et scientiae nihil aliud sunt quam quaedam perfectiones mentis humanae, secundum quas disponitur ad sequendum instinctum Spiritus Sancti, in cognitione divinorum et humanorum	1-2	68	5	1	Talis expositio, scilicet quod sapientia dicitur quasi sapida scientia, non convenit, nisi secundum nomen quod habet sapientia in latina lingua; in graeca autem non competit, et forte nec in aliis linguis; unde potius videtur nomen sapientiae ibi accipi pro ejus fama, quia a cunctis commendatur	1	43	5	2, 3	2-2	45	2	2	Donum sapientiae dirigit hominis intellectum et affectum; ideo ei tanquam directivo correspondent duo dona, scilicet intellectus in intellectu, et timor in affectu	1-2	68	4	5	Rectum iudicium de divinis ex inquisitione rationis, est virtus sapientiae, doni vero ejus secundum conaturalitatem	1	1	6	2	1-2	68	1	4	2-2	45	2	4							
Sapientia data a Deo est donum Spiritus Sancti, sed sapientia acquisita per studium humanum est virtus intellectualis	1	1	6	3	2-2	45	1	o.	2-2	45	4	1, 2	Donum et virtus sapientiae principaliter est de divinis, secundario vero de aliis, iudicando per regulas divinas	1-2	57	2	c.	2-2	9	2	c.	Virtus sapientiae est tantum speculativa, sed donum sapientiae est speculativum principaliter, et secundario practicum	1	64	1	c.	2-2	10	7	c.	2-2	45	3	o.	2-2	45	6	3
Ratio speculativa quoad apprehensionem perficitur dono intellectus, et quoad	1	64	1	c.	2-2	45	6	3	Ratio speculativa quoad apprehensionem perficitur dono intellectus, et quoad	1	64	1	c.	2-2	45	6	3	Ratio speculativa quoad apprehensionem perficitur dono intellectus, et quoad	1	64	1	c.	2-2	45	6	3	Ratio speculativa quoad apprehensionem perficitur dono intellectus, et quoad	1	64	1	c.	2-2	45	6	3			

li, non autem sapientia genita

1 | 37 | 2 | 1

1 | 39 | 7 | 2

Filius est sapientia Patris

1 | 39 | 7 | 2

Filius est sapiens formaliter, sapientia tantum essentiali; effective vero, sapientia in seipso vel per se, sapientia genita

1 | 39 | 7 | 2

SARABITAE sunt monachi, sine obedientia, ideo non approbantur, licet sint laboriosi

2-2

186

5 | 3

SATISFACTIO nulla debet imponi noviter baptizatis, quia sunt totaliter liberati per passionem Christi, et satisfactionem illius, cui configurantur in baptismo; et ideo injuria fiet ejus passioni, quasi ipsa non esset sufficiens satisfactio pro peccatis baptizatorum

3 | 49 | 3 | 2

3 | 68 | 5 | o.

3 | 68 | 6 | c.

Poenitentis per satisfactionem consequitur perfectum effectum gratiae, quia liberatur totaliter a reatu peccati

3 | 90 | 3 | 2

Ex proposito satisfaciendi gratia confertur, licet satisfactio actualis gratiam praesupponat

3 | 90 | 3 | 2

Homo non potest satisfacere de uno peccato sine alio

3 | 86 | 3 | o.

Homo potest satisfacere Deo, secundum aequalitatem proportionis, per acceptationem infinitae misericordiae Dei, non autem secundum aequalitatem quantitatis offensae

3 | 1 | 2 | 2

3 | 86 | 3 | o.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

3 | 90 | 2 | c.

Pars	Qu.	Art.	Locus
------	-----	------	-------

scendi utrumque, quia unum per aliud cognoscitur
1-2 | 54 | 2 | 1

Intellectus est una potentia, in qua tamen sunt diversarum scientiarum habitus
1-2 | 54 | 1 | 1

Quantitas scientiae attenditur non solum secundum numerum scibilem, sed etiam secundum claritatem cognitionis
1-2 | 52 | 0.

Diversa ratio cognoscibilis inducit diversitatem scientiarum
1 | 1 | 1 | 2
1-2 | 57 | 2 | c.

Scientia quae habetur per revelationem, et scientiae humanitas inventae, differunt secundum genus. Unde theologia quae ad sacram Scripturam pertinet, differt secundum genus ab illa theologia quae pars philosophiae ponitur
1 | 1 | 1 | 2

Scientia infusa et scientia acquisita sunt diversarum rationum; unde nihil prohibet de eisdem rebus, de quibus physicae disciplinae tractant, secundum quod sunt cognoscibiles lumine naturalis rationis, et aliam scientiam tractare, secundum quod cognoscuntur lumine divinae revelationis
1 | 1 | 1 | 2
3 | 9 | 4 | 3

Consideratio scientiae speculativae non se extendit ultra virtutem suorum principiorum, id est ultra quam cognitio sensitiva ducere potest
1-2 | 3 | 6 | c.

Contra rectitudinem scientiae, contingit peccari dupliciter in speculativis, scilicet vel inducendo ratio-

Pars	Qu.	Art.	Locus
------	-----	------	-------

nem ad conclusionem falsam, apparentem veram, vel arguendo ex falsis, quae videntur vera
2-2 | 55 | 3 | c.

In speculativis scientiis, demonstrativa scientia dicitur iudicativa, inquam per resolutionem in prima principia intelligibilia de veritate inquisitorum djudicatur
2-2 | 53 | 4 | c.

In speculativis est alia rationalis scientia, ordinata ad inquisitionem inventivam, scilicet dialectica, et alia scientia demonstrativa, determinativa veritatis
2-2 | 51 | 2 | 3

Omnes scientiae demonstrativae continentur sub physica, ut ponitur pars prudentiae large, ut includit etiam scientiam speculativam
2-2 | 48 | c., 2

Scientia dicitur speculativa vel practica tripliciter, scilicet ratione sciti, modi, et finis
1 | 14 | 16 | c.

Scientia de non operabili est speculativa tantum, ordinata vero ad operationem, est practica tantum; speculativa vero, ratione modi vel finis, est secundum quid speculativa et practica
1 | 14 | 16 | c.

Omnis scientia operativa tanto perfectior est, quanto magis considerat particularia, in quibus actus est
1 | 22 | 3 | 1

Scientiarum practicarum illa est dignior, quae ad ulteriorem finem ordinatur, ut civilis militari
1 | 1 | 5 | c.

Omnes fines scientiarum practicarum ordinantur ad beatitudinem

Pars	Qu.	Art.	Locus
------	-----	------	-------

aeternam, sicut ad ultimum finem
1 | 1 | 5 | c.

Scientia practica triplex, scilicet monastica seu ethica, oeconomica, et politica
2-2 | 47 | 11 | c.

2-2 | 48 | 2

Scientia duplex, scilicet subalternans, et subalternata; prima procedit ex principiis per se notis, lumine naturalis intellectus; secunda vero ex principiis per se notis, in scientia superiori
1 | 1 | 2 | c., 1
1 | 1 | 6 | 2

Intellectus qui est habitus principiorum, est nobilior quam scientia conclusionum
1-2 | 51 | 2 | 3
1-2 | 57 | 2 | 2
1-2 | 63 | 2 | 3
1-2 | 68 | 7 | c.

Una scientia est dignior alia dupliciter, scilicet ratione nobilioris subiecti, vel quia certior
1 | 1 | 5 | c.
1-2 | 66 | 5 | 3

Aliqua scientia imperat aliis, tanquam ancillis, eis utendo
1 | 1 | 5 | sc., 2

Civilis praecipit omnibus scientiis et artibus; sed speculativis quoad exercitium actus, non autem quoad determinationem actus, sicut practicus
2-2 | 47 | 2 | 2

Scientia est donum necessarium ad iudicium discernendi credenda a non credendis, sicut donum intellectus ad sane capiendum credenda
2-2 | 8 | 6 | c.
2-2 | 9 | 1 | o.

Scientia, quae est donum, non est discursiva, quia est participata similitudo scientiae Dei
2-2 | 9 | 1 | 1

Donum hoc est tantum circa res

Pars	Qu.	Art.	Locus
------	-----	------	-------

humanas, vel creatas, quia est certitudo iudicii per causas secundas
2-2 | 8 | 6 | c.
2-2 | 9 | 2 | o.
2-2 | 9 | 4 | c.

Et est principaliter speculativum, et secundario practicum, sicut et fides
2-2 | 8 | 6 | c.
2-2 | 9 | 3 | o.
2-2 | 52 | 2 | 2

Donum scientiae est in omnibus habentibus charitatem, non autem prout est gratia gratis data, scilicet ad instruendum fideles, et ad confutandum adversarios
1 | 1 | 6 | 3 | fi.
1-2 | 58 | 5 | 1, 2
2-2 | 9 | 1 | 2

Dona intellectus et scientiae correspondent fidei
2-2 | 1 | princ.
2-2 | 8 | princ.

Donum scientiae non directe correspondet prudentiae, sed per quandam extensionem eam adjuvat; donum autem consilii directe respondet prudentiae, sicut circa eandem existens
2-2 | 52 | 2 | 2

Scientificum et ratiocinativum non sunt idem quod ratio superior et inferior, quia scientificum est tantum speculativum, et est de Deo et de creaturis
1 | 79 | 9 | 3.

Scire contingit plura, intelligere vero unum
2 | 85 | 4 | o.

Scire contingit tripliciter, scilicet per revelationem, certitudinaliter per se ipsum, et per conjecturas signorum
1-2 | 112 | 5 | c.

Schisma est separatio, propria sponte et intentione, ab unitate Ecclesiae, re nuens subesse papae, et communicare

Pars	Qu.	Art.	Locus
------	-----	------	-------

membris Ecclesiae
2-2 | 39 | 1 | o.
2-2 | 39 | 4 | c.

Schisma per se, id est ex intentione, est speciale peccatum, oppositum unitati Ecclesiae; et dicitur a scissura animorum
2-2 | 39 | 1 | o.

Schisma est maximum peccatorum in proximum
2-2 | 39 | 2 | 3

Infidelitas secundum se est gravius peccatum schismate, sed per accidens est e converso. Sed in lege veteri, schisma gravius fuit punitum, propter prouitatem et ignorantiam Iudaeorum
2-2 | 39 | 2 | o.

Schismatici proprie dicuntur, qui propria sponte et intentione separant se ab unitate Ecclesiae, re nuentes subesse papae, et communicare membris Ecclesiae
2-2 | 39 | 1 | o.
2-2 | 39 | 4 | c.

Potestas spiritualis duplex, scilicet sacramentalis, et iurisdictionis: prima manet in haereticis, et schismaticis secundum essentiam, non autem secundum usum; ideo possunt ordinare et consecrare, non autem absolvere, excommunicare, dare executionem ordinum, gratiam vel indulgentias, quia iurisdictiono confertur per simplicem injunctionem hominis
2-2 | 39 | 3 | o.
3 | 64 | 9 | 2, 3

Schismatici conveniunt puniuntur duplici poena, scilicet excommunicatione, et coerceri per potestatem saecularem
2-2 | 39 | 4 | o.

Schismos graecae, furor latine dicitur; et significat velocitatem irae,

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
1	1	10	c. fi.					3	51	4	c.								
Sensus paraboli- cū continetur sub literalī, non autem figurā ejus				mentorū subtra- ctionem, non per sacerdotem cui sunt oblationes faci- endi, ne videatur pro sacramentorum vel sacramentalium exhibitione aliquid exigere, sed per al- quem superiorem				Christus fuit in sepulchro tantum una die usuali, et duobus noctibus, id est triginta sex horis				servit Deo, oportet quod subji- ciatur ei interius bo- num affectum ha- bendo				2-2 104 6 1 2-2 122 4 3 Vernaculus, id est in servitute na- tus, vel servus em- ptus ad servitium Judeorum, si fiat Christianus, libera- tur a servitute nullo pretio dato. Si vero infidelis existens sit emptus ad mercationem, tenetur per statu- tum Ecclesiae infra tres menses exponere eum ven- ditioni; nec in hoc injuriā facit Ec- clesia			
1	1	10	3	2-2	86	1	3	3	51	4	o.	2-2	186	4	c.	2-2	10	10	c.
Nihil continetur sub sensu spiri- tuali, necessarium fidei, quod Scri- ptura non tradat alibi manifeste per sensum litera- lem				2-2 100 2 4 2-2 100 3 2 2-2 100 4 1, 2, 3 Sepultura non confert mortuo quoad spiritum, sed quoad hono- rem ejus, et pium affectum vivorum; ideo pro ea qui- dam commendatur				SERAPHIN inter- pretantur ardentes, seu accendentes				SERVITUS. Serv- vus dicitur ad do- minum; ideo ubi est specialis ratio dominii, oportet esse speciale ratio- nem servitutis				2-2 10 10 c. In spiritualibus est duplex servitus et duplex libertas, scilicet peccati, et justitiae			
1	1	9	2	2-2	32	2	1	1	63	7	1	3	20	1	2	3	46	3	3
SENTENTIA est applicatio juris ad particulare factum				Sepulturam non ponit Christus in- ter opera miseri- cordiae, sed solum ea quae sunt evi- dentioris necessi- tatis				Seraphin dicitur ab incendio, secun- dum tres proprie- tates ignis, scilicet motus continui sursum, excessus fervoris, et lucis				Relatio servitu- tis et domini fun- datur super actio- ne et passione; ideo proprie non convenit naturae, sed personae se- cundum naturam				2-2 122 4 3 2-2 183 4 c. Homo juste re- lictus est a Deo in servitute diaboli, licet ille injuste invaserit eum			
1	1	10	1	2-2	96	1	1	1	63	9	3	1-2	2	4	3	3	48	4	2
SEPARATIO est delectabilis dupli- citer, scilicet in- quantum tollitur contrarium perfe- ctioni rei, vel in- quantum aliqua u- nio fit				2-2 96 1 1 2-2 67 1 1 Christus non vol- uit crucifigi ubi sepultus est Adam, id est in Hebron, sed in Calvariae loco commune damnatorum, ut ostenderetur quod crux Christi est in remedium, contra peccatum totius mundi, et non tan- tum contra pecca- tum personale A- dae				Imagines cheru- bin et seraphin fue- runt in templo Sa- lomonis, non qui- dem ad cultum, ut adorarentur, sed ad mysterium				SERVITUS est con- tra naturam, quoad primam intentionem naturae, non autem contra secundam, quia naturalis ratio ad hoc inclinatur, et hoc appetit natura, ut quilibet sit bonus: sed ex quo aliquis peccat, natura etiam in- clinatur, ut ex peccato poenam reportet; et sic servitus in poenam peccati introducta est				3 49 2 c SERVITUS peccati est vere servitus, sed est libertas se- cundum opinionem tantum; servitus autem Dei est et converso			
1-2	36	3	2, 3	3	51	1	2	1-2	102	4	1 fi.	1-2	94	5	3	1-2	52	1	o.
SEPTEMBER est quasi totus solem- nis, apud Judaeos, sicut et septimus dies				2-2 32 2 1 Christus non vol- uit crucifigi ubi sepultus est Adam, id est in Hebron, sed in Calvariae loco commune damnatorum, ut ostenderetur quod crux Christi est in remedium, contra peccatum totius mundi, et non tan- tum contra pecca- tum personale A- dae				2-2 177 1 o. Gratia sermonis duplīciter subtra- hitur, scilicet vel propter culpam au- ditoris vel praedi- catoris, et bona opera utriusque non merentur eam, nisi removendo impedimenta ejus				SERVITUS quae est de jure gentium, est naturalis, non quidem absolute, sed ratione utili- tatis consequentis, scilicet quod quis regatur a sapiente, et juvet eum				2-2 183 4 c. Cum per matrimo- nium alter con- jugum alteri obli- getur ad libere reddendum debi- tum, servitutis conditionem ne- cesse est dirimere matrimonium, dummodo sit igno- ratus			
1-2	102	4	10	3	51	2	4	1-2	102	4	6 c.	1-2	94	5	3	2-2	52	2	c.
SEPTENARIUS nu- merus universita- tem significat				3 46 10 3 Sepultura Chri- sti operata est ef- ficaciter nostram salutem, sicut et mors ejus				SERMO. In ser- mone est aliqua gratia gratis data, ad efficaciter lo- quendum, sicut do- num linguarum ad posse intelligi a diversis				SERVITUS quae est de jure gentium, est naturalis, non quidem absolute, sed ratione utili- tatis consequentis, scilicet quod quis regatur a sapiente, et juvet eum				S. 52 1 o. Cum matrimo- nium ad jus natu- rae referatur, pos- test servus sine consensu libere ma- trimonium contra- here			
1-2	102	5	5	3	51	1	2	1-2	102	4	1 fi.	1-2	94	5	3	2-2	52	2	c.
SEPULTURA. MOS cujuscumque gen- tis in sepultura, et in officio ejus, ser- vari debet				3 51 1 2 3 51 2 4 Christus fuit se- pultus convenienter modo, et redditur ratio literalis, et mystica omnium gestorum circa hoc				SERVIRE. Qui servit homini, suf- ficit quod ei sub- jiciatur obediendo in licitis; sed qui				2-2 104 5 c., 2 Vir, cum subji- ciatur uxori in his tantum, quae ad actum naturae spe-							

Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	
			ctant, potest alteri se in servum dare, absque suae uxoris consensu S. 52 3 o.				candi sequitur modum intelligendi 1 45 2 2				explorandum potestatem Dei, vel veritatem dicti ejus, et ad instructionem; primum est peccatum tentationis Dei, non autem secundum 2-2 97 2 3				sic similis Deo, sed solum secundo modo 1 4 3 o.					cipandi 1-2 52 3 c.
			1 52 3 o.				Ad proprietatem locutionis requiritur res significata, et modus significandi 1 39 4 c.				2-2 97 2 3				1 4 3 o.					Conceptio intellectus est similitudo rei intellectae 1 27 2 c. fi.
			1 52 3 o.				1 39 5 c.				2-2 97 2 3				1 44 3 1					Species intelligibilis nostri intellectus non potest esse similitudo principiorum individualium 1 14 11 1
			1 52 3 o.				Variatio dictionis in principio mutat significationem, et variatio in fine mutat con-significationem, apud Latinos; sed apud Graecos, mutat in verbis, etiam in principio 1 60 7 3				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					1 14 12 c.
			1 52 3 o.				SIGNUM. Signi potest esse signum, respectu diversorum, et sui, ut est in alia specie, non autem in eadem specie 3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					SIMONIA est studiosa voluntas emendandi vendendi aliquid spirituale, vel ei annexum 2-2 100 1 0.
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					Simonia non est peccatum in Spiritum Sanctum 2-2 100 1 2
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					Simonia est haeresis gravior haeresi Macedonii, quoad exteriorem protestationem, et similitudinem 2-2 100 1 1
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					Actus est spiritualis dupliciter, scilicet ratione principii, id est domini vel officii, et ratione finis; primum licet vendere, non autem secundum, quia simonia esset 2-2 100 3 0.
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					Oratio est spiritualis utroque modo; ideo non debet imponi pro pretio, quia esset simonia; sed licet dare eleemosynam pauperibus, ut orent 2-2 100 3 2
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					Licet vendere justum patrociniū, et justum consilium; non autem verum iudicium, id est sententiam, nec verum testimonium, quia ad haec tenentur iudex et testis, non autem advocatus, vel jurisperitus; ideo esset simonia in causa spirituali, non autem in causa saeculari 2-2 71 4 0.
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					Papa potest incurrere simoniam, sicut et alii. Et gravis est peccatum,
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.				1 14 12 c.					
			1 52 3 o.				3 48 3 2				2-2 163 2 0.									

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus
ciem in aliquo genere, quae aequaliter operetur in omnibus speciebus ejusdem generis, sicut sol influit in omnia corpora	2-2	47	5	2	2	17	1	verī; sed ut possibile dicitur secundum aliquam potentiam	1-2	40	3	2-2	18	3	c.
SPECTACULA de utilibus et necessariis ad vitam, ut venationes, distrahunt animum, et debent vitari a poenitentibus, licet sint licita, cum detritis circumstantiis	2-2	167	2	c., 2	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	19	1	3
Spectacula turpium vitanda sunt ab omnibus, sed maxime a poenitentibus	2-2	102	6	8	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	18	1	3
Inspectio spectaculorum turpium, et ad peccata provocantium studiosa, est prohibita, et est peccatum et est mortale quandoque; unde et commixtionem animalium diversae speciei prohibet lex, ad tollendam universaliter occasionem concupiscentiae animalia enim diversarum specierum non commiscuntur de facili, nisi hoc per homines procuretur: et sic in aspectu coitus animalium excitatur homini concupiscentiae motus; unde etiam in traditionibus Judaeorum, prohibitum invenitur, ut Rabbi Moyses dicit, ut homines averterent oculos ab animalibus coeuntibus	1-2	102	6	6, 8	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	40	5	3
SPECULATIO dicitur a speculo, non autem a specula; et reducit ad meditationem, quia est visio causae per effectum	2-2	180	3	2	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
SPECULUM In speculo fracto resultant multae imagines, quia habet	2-2	144	1	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	40	5	3
multas superficies causantes singulas reverberationes. quia non habent ibi esse quiescens	3	7	6	3	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
SPES est virtus	2-2	17	1	o.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est virtus theologica	1-2	62	3	o.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes potest esse informis, id est sine charitate	1-2	65	4	o.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes in formis non est virtus	1-2	65	4	o.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Obiectum principale spei est gloria, animae, non autem gloria corporis, sed obiectum secundarium	1-2	65	5	2	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Obiectum duplex obiectum, scilicet bonum expectatum, et auxilium Dei	1-2	40	7	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Obiectum ejus habet quatuor conditiones, scilicet bonum, arduum, futurum, et possibile	1-2	40	1	o.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes absolute est tantum de bono proprio; sed ut praesupponit amorem, potest aliquis alteri sperare vitam aeternam	2-2	17	3	c.	2-2	17	1	o.	3	7	6	2-2	42	1	c.
Spes est de beatitudine, ut de ultimo fine; sed est de gratia, ut deducente ad finem	1-2	69	2	1											

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus								
			Dist. 26. q. 1. 3. ad 1. et q. 2. 1. 2. c.				proportionatum mobili: sed amor est directe ad alium, quia est unio amantis ad amatum, et unio est distinctiorum				Expectatio spei dicit respectum ad auxilium Dei, sive speratum differat, sive non; non autem dicit dilationem, sicut expectatio longanimitatis					fide, non in esse, sed in proposito: ideo spes dicitur introducere ad fidem, 3. Dist. 23. q. 2. 5. ad 3. 2-2 41 7 2				Spiritus, ut nominat subtilitatem naturae, est commune tribus personis; sed dupliciter convenit tantum Spiritus Sancto: primo quidem ex ipsa communitate eius, quod dicitur Spiritus Sanctus; secundo vero ex propria significatione: nam nomen spiritus in rebus corporeis, impulsionem, et motionem significare videtur; flatum enim et ventum, spiritum vocamus. Est autem proprium amoris, quod moveat, et impellat voluntatem amantis in amato. Sanctitas autem illis rebus attribuitur quae in Deum ordinantur; quia igitur persona divina procedit per modum amoris, quo Deus amatur, ideo convenienter Spiritus Sanctus et amor et persona huiusmodi nominatur			
1-2	25	1	c.	2-2	17	3	c.	1-2	23	2	c. fi.	1-2	62	4	o.	1-2	36	1	o.	1-2	36	1	o.
1-2	46	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	4	1	1-2	65	5	2	1-2	17	8	o.	1-2	14	1	c.
			Spes praecedit gaudium et causat illud.	1-2	40	4	1	1-2	42	5	1	1-2	67	4	2	1-2	41	2	3	1-2	27	3	c.
			Spes dividitur contra memoriam, ratione delectationis, quae est effectus utriusque, non autem secundum essentiam, 3. Dist. 26. q. 1. ad 2.	1-2	40	4	3	1-2	40	7	c.	1-2	41	2	3	1-2	62	4	o.	1-2	36	3	1, 2
			Spes elevat affectum hominis ad summum bonum, ut adipiscendum, Virt. q. 2. 2. ad 5.	2-2	21	3	1	1-2	40	1	c.	1-2	40	4	3	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
			Habens spem, sperat Deum consequi, et per ipsum omnia necessaria, quantum cum que difficilia obtinere, et omnia nociva, quantum cum que difficilia repellere, 3. Dist. 26. q. 2. 2. ad 2.	2-2	21	3	1	1-2	40	1	c.	1-2	40	4	3	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
			Spes facit inhaerere Deo, ut principio beatitudinis; fides autem ut principio cognoscendi veritatem; charitas vero, propter seipsam; ideo distinguuntur realiter, 3. Dist. 26. q. 2. art. 3. q. 1. o. et Virt. q. 2. 3. c. et q. 4. 3. ad 9.	2-2	129	6	2	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
			Spes et fides de subjectis humanae potestati non sunt virtutes, sed de iis quae sunt supra facultatem naturae humanae, et excedunt omnem virtutem homini proportionatam	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
			Spes directe respicit proprium bonum, non autem alienum, quia significat motum. Motus autem semper est ad proprium terminum	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1
				1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	40	1	c.	1-2	62	4	o.	1-2	36	4	1

Par. **Qu.** **Art.** **Locus**
 tat vehementem applicationem mentis ad aliquid, et principaliter ad cognitionem, secundario autem ad ea in quibus homo per cognitionem dirigitur
 2-2 166 | 1 c.
 Studium sapientiae summe commendatur
 2-2 188 | 1 c.
 Circa studium contingit per accidens quadrupliciter curiositas, superbia, et alia vitia; licet omne studium secundum se sit bonum, scilicet uno modo, in quantum per studium minus utile retrahuntur aliqui a studio, quod eis ex necessitate incumbit; alio modo in quantum studet aliquis ad discere ab eo a quo non licet; tertio quando homo appetit cognoscere veritatem circa creaturas, non referendo ad subiectum, scilicet ad cognitionem Dei; quarto modo in quantum aliquis studet ad cognoscendam veritatem, supra proprii ingenii facultatem, quia per hoc homines de facili in errores labuntur
 2-2 167 | 1 c.
 Studium et curiositas dicuntur pertinere ad carnem, vel ad avaritiam, ratione cognitionis eorum, ad quae illae inclinant
 2-2 166 | 1 2, 3
STULTITIA dicitur a stupore, quia stultus est, qui propter stuporem non movetur
 2-2 46 | 1 c.
 2-2 46 | 2 c.
 Stultus praecipue videtur qui deficit in summa iudicii, scilicet secundum altissimam causam, non autem si deficit circa

Par. **Qu.** **Art.** **Locus**
 aliquid modicum
 2-2 46 | 1 1
 2-2 46 | 2 c.
 Stultitia importat hebetudinem sensus spiritualis; fatuitas autem totalem privationem ejus; ideo prima opponitur contrariae sapientiae, secunda vero privative
 2-2 46 | 6
 2-2 46 | 1 o.
 Stultitia duplex, sicut sapientia duplex, scilicet mundi, et Dei; prima sapientia decipit, non autem secunda
 2-2 46 | 1 2, 3
 2-2 113 | 1 1
 Non moveri injuriis, eo quod terrena non sapiant, pertinet ad stultitiam mundi; si vero ex stupore, pertinet ad stultitiam simpliciter
 2-2 46 | 1 4
 Stultitia ex immersione sensus in terrenis, est peccatum; non autem ex defectu naturae, ut in amenibus
 2-2 46 | 2 o.
 2-2 46 | 3 c.
 Stultitia opponitur praecipis de contemplatione veritatis
 2-2 46 | 2 3
 Stultitia est filia luxuriae; continet odium Dei, et desperationem futuri saeculi, quia fastidium Deum et dona ejus
 2-2 46 | 3 o.
 Stultitia ex impedimento corporali causatur ex ira; ex luxuria vero, in quantum est ex immersione sensuum in terrenis
 2-2 46 | 3 3
 Hebetudo, stultitia, ignorantia, et praecipitatio differunt, quia prima opponitur intellectui, secunda sapientiae, tertia scientiae, et quarta consilio

Par. **Qu.** **Art.** **Locus**
 2-2 8 | 6 | 1
STULTILOQUIUM significat perversum sententiam verborum, per quae quis praefert delectationes luxuriae aliis bonis
 2-2 153 | 5 | 4
STUPOR causatur ex insolita imaginatione
 1-2 41 | 4 | c. fi.
 Admiratio est principium philosophandi; sed stupor est impedimentum philosophicae considerationis quo timetur iudicare in praesenti, et inquirere in futuro
 1-2 41 | 4 | c. fi. 5
STUPRUM est illicita virginis defloratio sub cura parentum
 2-2 154 | 1 | c.
 2-2 154 | 6 | o.
 Stuprum fit deformius, ex duplici injuria sibi annexa, scilicet virginis seductae, vel vi oppressae et patris; et secundum legem deus saevius satisfacere utrique
 2-2 154 | 6 | 3
 Filia sacerdotis etiam non nupta, deprehensa in stupro, lapidabatur in veteri Testamento; in aliis autem tantum nuptae
 3 | 29 | 1 4
SUBJECTIO. Quaelibet res perficitur per subjectionem ad suum superius
 1-2 92 | 1 | c.
 2-2 81 | 7 | c.
 Movens necessario causat motum in mobili, totaliter ei subiecto, non autem in aliis
 1 | 82 | 2 | 2
 2-2 83 | 1 | c.
 Subjectio mulieris ad virum induta est in poenam mulieris, propter peccatum. Vel non est per modum servitutis, sed gubernationis
 2-2 164 | 2 | c., 1
 Omnia natio nunc subjecta Deo et Christo secundum

Par. **Qu.** **Art.** **Locus**
 potestatem; sed post iudicium, per finale impletionem voluntatis ejus
 3 | 20 | 1 | 3
 3 | 59 | 4 | 2
 Prima subjectio hominis ad Deum est per fidem
 2-2 16 | 1 | c.
 Homo dicitur esse Dei dupliciter, scilicet per subjectionem potestati ejus, et per unionem charitatis; secundum desit per peccatum, non autem primum, nec alio modo
 3 | 48 | 4 | 1
 Subjectio Christi et cujuslibet alterius hominis ad Deum triplex, scilicet, secundum gradum bonitatis, potestatem, et obedientiam
 3 | 20 | 1 | o.
 Christus fuit subiectus sibi ipsi, secundum naturam humanam, non autem secundum naturam divinam, secundum illam personam
 3 | 20 | 2 | o.
 Omnia quae ponunt subjectionem vel minorationem Christi, intelliguntur secundum naturam assumptam, vel ad commendationem principii in Patre
 1 | 42 | 4 | 1
 1 | 43 | 7 | 1
SUBJECTUM duplex, scilicet subiectum inhaesivum, et subiectum scibile
 1 | 117 | 1 | c.
 Subjectum est causa effectiva propriae passionis, quia proprium fluit a subiecto
 1 | 17 | 6 | 3
SUBITATIO. Comparatio motus irascibilis, et concupiscibilis quantum ad subitacionem
 2-2 156 | 4 | c.
SUBSANNATIO et irrisio conveniunt in fine; sed diffe-

Par. **Qu.** **Art.** **Locus**
 runt in modo, quia prima fit naso rugato, secunda vero fit ore, id est in verbo, et cachinnis
 2-2 | 75 | 1 | 1
SUBSISTENTIA dicitur, cujus actus est subsistere, id est per se existere
 1 | 29 | 2 | c.
Omne subsistens est tantum unum numero
 1 | 41 | 6 | c.
 1 | 44 | 1 | c.
 1 | 54 | 1 | c.
 1 | 75 | 7 | c.
 Subsistens ut nominatur nomine intentionis, dicitur suppositum; si autem nomine rei, dicitur subsistentia, in quantum subsistit; sed dicitur res naturae, in quantum naturae communi supponitur; sed ut substat accidentibus, dicitur substantia vel hypostasis; et in quantum rationalis, dicitur persona
 1 | 29 | 2 | c.
 Subsistere convenit Deo, ratione ejus ad quod significandum nominem imponitur, scilicet per se esse, non autem ratione ejus a quo nomen imponitur, scilicet subsesse, nisi secundum quod essentia subest ipsi secundum rationem
 1 | 14 | 1 | 1
 1 | 29 | 3 | 3
 1 | 39 | 1 | 3
 Omne quod est in Deo subsistit; et tamen ibi non sunt nisi tres subsistentes
 1 | 30 | 1 | 2
 1 | 30 | 2 | c.
 1 | 34 | 2 | 1
 Sicut dicimus, in divinis, tres personas, vel tres subsistentias, sic Graeci dicunt tres hypostates, non autem tres substantias, propter errorem
 1 | 29 | 2 | 3
 1 | 30 | 1 | c., 8

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
			Substantia dicitur dupliciter, scilicet essentia, seu quidditas, et suppositum	S. 83 3 c.			opera vivorum mortuis prosunt, ad poenae diminutionem, non ad mutationem status mortuorum				recte indulgentiae non prosunt mortuis	2-2 189 1 2										
1	29	2 c.		S. 83 4 c.			S. 71 2 o.				S. 71 10 c.											
3	2	6 3		Necessitas existendi in aequali loco tolli non potest a corpore glorioso ex sua subtilitate	S. 83 5 c.		Suffragia a peccatore facta, quantum ad opus operantis ratione sui. mortuis non prosunt; ratione vero alterius, sive totius Ecclesiae personam gerat, sive agat ut instrumentum, eis prosunt; sed semper prosunt ratione operis operati				Non per se, sed per accidens cultus exequiarum defunctis prodest	1-2 89 2 1										
			Substantia, substantia, et essentia distinguuntur secundum triplicem actum, scilicet substantiae, subsistere, et esse, quorum esse est commune omnium; et subsistere, et subsistere, est commune tantum substantiae	S. 83 6 c.			Suffragia, pro uno defuncto facta, aliis prosunt ratione charitatis; ratione vero intentionis magis ei pro quo sunt, imo soli, si solum ratio dimissionis poenae habeatur				Suffragia, in quantum sunt satisfactiones ex intentione facientis, translatae in mortuos, magis prosunt ei pro quo singulariter fiunt, quam quae fiunt pro eo, et communiter pro aliis; in quantum vero accipiuntur ut valent ex virtute charitatis, tantum de singulis prosunt, ac si pro uno tantum fierent											
1	29	2 c.		Successio est in succedentibus, sicut ordo in ordinatis	S. 83 7 c.		Suffragium quod pro mortuis fit, facienti prodest, quantum attinet ad vitam aeternam; sed in quantum est expiativum poenae, ut fiat satisfactio, nullo modo prodest				Suffragia, in quantum attinet ad velociorem absolutionem poenae, plus valent specialia et communia suffragia simul, quam communia tantum; quantum vero spectat ad finalem poenae liberationem, aequae valent communia solum suffragia atque specialia et communia simul	2-2 162 1 1										
			Substantia est res habens quidditatem, cui debetur esse per se, et non in alio, scilicet subjecto	3 75 4 1			Cum in inferno nulla sit redemptio, suffragia non prosunt damnatis				S. 71 12 c.											
1	3	77 1 2		Conversio Eucharistiae non ponit aliquem actum imperfectum, sed ponit successiorem, cujus relatio secundum rem est in pane, non autem in corpore Christi, nisi secundum rationem	S. 71 3 o.		Suffragium quod pro mortuis fit, facienti prodest, quantum attinet ad vitam aeternam; sed in quantum est expiativum poenae, ut fiat satisfactio, nullo modo prodest				S. 71 11 o.											
3	77	1 2		In damnatis est poenarum successio; sed gloria sanctorum est sine successione	S. 71 4 c.		Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				S. 71 13 o.											
1	3	5 1		Sufficiens per se duplex, scilicet non recipiens additionem boni, ut Deus, et continens omnia necessaria, ut beatitudo	S. 71 5 o.		Suffragia vivorum auxilio sunt illis qui in purgatorio detinentur, cum opera unius possint valere alteri ad satisfaciendum				Quantum attinet ad velociorem absolutionem poenae, plus valent specialia et communia suffragia simul, quam communia tantum; quantum vero spectat ad finalem poenae liberationem, aequae valent communia solum suffragia atque specialia et communia simul	1-2 84 2 o.										
3	77	1 2		Omne quod est per se in praedicamento substantiae, est compositum ex esse et essentia, non autem ex materia et forma	1-2 67 4 2		Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				S. 71 14 c.											
1	29	1 5		Subtilitas est proprietas corporis gloriosi per effectum spiritualis potentiae	2-2 18 2 2		Cum sancti in coelo nullius rei indigeant, non juvantur per nostra suffragia				S. 71 14 c.											
			Substantia est res habens quidditatem, cui debetur esse per se, et non in alio, scilicet subjecto	1-2 3 2 1			Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				1 49 3 o.											
1	3	5 c.		Suffragia peccatoris prosunt mortuis ex opere operato in persona ejus, sed etiam ex opere operante in persona Ecclesiae, vel ex opere operantis, licet magis prosunt suffragia bonorum	1-2 3 2 2		Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				1 103 7 1											
			Substantia est res habens quidditatem, cui debetur esse per se, et non in alio, scilicet subjecto	1-2 4 7 2			Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				2-2 172 6 c.											
1	3	5 c.		Non potest opus unius alteri prodesse per viam meriti, ad statum beatitudinis consequendum, sed per viam orationis	3 82 6 c.		Convenienter Augustinus posuit tria praecipua subsidia vivorum pro mortuis, Eucharistiam, eleemosynam, et orationem				Summum et infimum in vita humana potest accipi dupliciter, scilicet per comparationem status ad statum, tam in spirituali vita quam in saeculari, vel per comparationem graduum, qui sunt perfectio unius hominis	2-2 162 2 o.										
			Substantia est res habens quidditatem, cui debetur esse per se, et non in alio, scilicet subjecto	S. 71 1 c.			Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				Summum malum non datur	2-2 162 8 o.										
1	3	5 c.		Cum charitas nunquam excidat,	S. 71 9 o.		Cum per suffragia vivorum; status mortuorum mutari non possit, illa pueris in limbo existentibus non prosunt, in quibus oporteret ut status mutaretur, quantum ad meritum essentialis praemii				1 49 3 o.											

Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	162	4	c.
2-2	162	5	c.
2-2	162	6	c.
Superbia magis est in appetitu excellentiae quam in aestimatione			
2-2	162	3	o.
Species superbiae sunt quatuor secundum Gregorium, scilicet vel cum aliquis existimat bonum quod habet ab alio, ac si haberet a seipso efficienter, vel meritorie; vel cum aliquis attribuit sibi majus bonum quam habet; vel prout excellentior aliquis redditur ex hoc quod bonum aliquod excellentius caeteris possidet, et sic aliis despectis singulariter vult videri			
2-2	162	4	o.
Excusatio peccati pertinet ad tertiam speciem superbiae, praesumptio vero ad quartam			
2-2	162	4	3
Gradus superbiae sunt duodecim secundum Bernardum, oppositi duodecim gradibus humilitatis, scilicet curiositas, per quam aliquis curiose, ubique et inordinate circumspicit; levitas mentis, per quam scilicet homo superbe se habet in verbo; inepta laetitia qua homo est facilis et promptus in risu; iactantia non tacens usque ad interrogatorem; singularitas, per quam scilicet aliquis sanctorum alius vult apparere; arrogantia, per quam scilicet homo se aliis praefert; praesumptio, per quam aliquis reputat se sufficientem ad maiora; defensio peccatorum; simulata confessio, per quam scilicet aliquis non vult subire poenam pro peccatis, quae			

Pars	Qu.	Art.	Locus
simulate confitentur; rebellio despicens obedire; libertas, per quam scilicet homo delectatur libere facere quod vult; peccandi consuetudo, quae implicat Dei contemptum			
2-2	162	4	4
Superbia proprie semper est peccatum			
2-2	162	7	o.
Superbia, secundum se, est speciale peccatum, ratione specialis objecti; sed est peccatum generale, secundum redundantiam duplicem, scilicet finis et contemptus legis			
2-2	162	7	o.
2-2	162	5	1
2-2	162	8	c.
Superbia, secundum genus suum, est peccatum mortale, praeter actus eius imperfectos, id est sine consensu deliberato			
2-2	162	5	o.
Superbia est gravissimum omnium peccatorum, ex parte aversionis, non autem ex parte conversionis			
2-2	162	6	o.
2-2	162	7	4
Superbia semper contrariatur dilectioni Dei, et aliquando dilectioni proximi			
2-2	162	5	2
Superbia est subjective in irascibili, non solum sensitiva, sed etiam in voluntate			
2-2	162	5	o.
Homo superbit de scientia et potentia; ideo convictus est de ignorantia per idololatram, et de impotentia per transgressionem legis			
1-2	84	1	c., 2
1-2	84	2	c.
2-2	117	2	1
Superbia est primum omnium peccatorum, et principium eorum			
2-2	162	7	o.

Pars	Qu.	Art.	Locus
Superbia est regina omnium vitiorum			
1-2	84	4	4
2-2	132	4	c., 1
2-2	153	4	2
2-2	162	8	c.
Superbia inordinate appetit excellentiam, sed inanis gloria manifestationem ejus; ideo non sunt idem, sed prima causat secundam			
2-2	132	4	c.
2-2	162	8	2
Superbus anhelat ad superabundantiam fortitudinis; ideo vult videri audeat			
2-2	162	7	5
Superbia opponitur magnanimitati secundum excessum, in quantum tendit ad magna inordinate; sed directius opponitur humilitati, in quantum subjectionem aspernatur			
2-2	162	1	3
2-2	162	5	c.
Superbia corrumpit solum humilitatem, per directam contrarietatem; caeteras autem virtutes corrumpit per abusum			
1	64	2	5 fi.
2-2	22	2	3
Superbia semper contrariatur dilectioni Dei, et aliquando dilectioni proximi			
2-2	162	5	2
Superbia est subjective in irascibili, non solum sensitiva, sed etiam in voluntate			
2-2	162	5	o.
Homo superbit de scientia et potentia; ideo convictus est de ignorantia per idololatram, et de impotentia per transgressionem legis			
1-2	89	2	3
1-2	89	6	c.
Superbia oritur ex virtutibus per accidens tantum, id est occasionaliter			
2-2	162	5	3
Superbia directe impellit cogniti-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
nem practicae, non autem speculative, nisi indirecte			
2-2	162	3	1
Extollentia colorum est signum superbiae, excludendo reverentiam et timorem			
2-2	161	2	1
Deus permittit ruere in luxuriam, ut liberet a superbia			
1-2	79	4	c.
1-2	87	2	1
1-2	98	2	3
2-2	162	6	3
Remedium triplex contra superbiam, scilicet consideratio propriae infirmitatis, magnitudinis Dei, et imperfectiois propriorum bonorum			
2-2	162	6	1
SUPERBICIES EST proprium, et per se subiectum colorum			
1-2	56	1	3
3	74	2	c.
SUPERBUS habet similitudinem cum inferiori, ut sol cum igne, et in Deo est similitudo omnium rerum et secundum accidens, potest esse aliquid simile substantiae, similitudine quae est inter causatum et causam			
1	57	2	2
SUPERSTITIO EST quaedam protestatio infidelitatis			
2-2	94	1	1
2-2	97	4	c.
2-2	100	1	1
Superstitio est vitium religioni oppositum secundum excessum			
2-2	92	1	o.
2-2	94	1	c.
2-2	95	1	c.
2-2	122	3	c.
2-2	138	2	sc.
Species ejus sunt quatuor, scilicet cultus Dei inordinatus, idololatria, divinatio, et observatio vana			
2-2	92	2	o.
2-2	94	1	o.
Ad superstitionem pertinet omnis idololatria, et omnis acceptio auxilii daemoneum, ad ali-			

Pars	Qu.	Art.	Locus
quid faciendum vel cognoscendum			
2-2	95	2	c.
Quidquid procedit ex societate daemoneum cum hominibus, superstitiosum est			
2-2	95	2	sc.
Omnis superstitio oritur ex aliquo pacto cum daemoneum inuito, expresso vel tacito; ideo prohibetur primo praecipito			
2-2	122	2	3
2-2	122	3	c.
2-2	122	4	c.
SUPPOSITIO ponitur aliquando in praedicato, tam confusa quam determinata			
1	36	4	4
SUPPOSITUM. In compositis differunt suppositum et natura			
1	3	3	c.
1	29	2	3
3	16	5	1
In divinis suppositum dicitur, quasi sub alio positum, non quidem secundum rem, sed secundum modum significandi, quia ibi est res subsistens			
1	39	1	3
In Deo suppositum et natura sunt idem re, et differunt secundum modum significandi			
1	3	3	o.
3	2	2	c.
Persona Filii Dei est suppositum naturae humanae			
3	16	1	c.
3	16	2	c.
3	16	3	c.
SUSPICIO vitium importat, quae quanto plus procedit est magis vitiosa			
2-2	60	3	c.
Suspicio est opinio mali, ex levibus signis			
2-2	60	3	c.
2-2	60	4	c.
Gradus suspitionis triplex, scilicet levitas dubitatio, certa aestimatio, et condemnatio judicialis: prima est			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus													
			peccatum veniale; secunda est peccatum mortale, si est de gravi; tertia est peccatum mortale pertinens ad iniustitiam				zant, ex triplici propositione; continens autem et incontinens, ex qua triplici propositione, sed diversimode				catur de descensu Christi ad inferos, quia nullus error exhortus est contra hoc				est habitus naturalis primorum principiorum moralium					scretivus saporum												
2-2	60	3	o.	1-2	77	2	4	2-2	1	9	4	1	79	12	o.	2-2	141	5	1													
			Suspicio contingit tripliciter, scilicet ex propria malitia, ex odio, et ex experientia				Sylvester papa excommunicavit eos a quibus exulavit, non quidem ex vindicta, sed ex zelo Dei								o.					Tactus, ut est in aliis membris quam in lingua, distinguitur a gustu, et secundum diversam rationem immutationis												
2-2	60	3	c.	2-2	108	1	4					1-2	94	1	2	2-2	47	6	1, 3	1	78	3	3									
			Sustinere est difficilius tripliciter quam aggredi; et importat passionem corporis et actionem animae				Symbolum. Necessesse fuit edere plura symbola, contra diversas haereses; nec differunt, nisi quod explicatur in uno, implicitum in alio						2-2	47	6	1, 3					Tactus est unus genere, et est plures specie, secundum plures contrarietates, vel omnes huiusmodi conveniunt in uno genere proximo, sed innominato											
2-2	123	6	1, 2	2-2	1	9	2	2-2	1	10	1, 2	2-2	51	3	o.	2-2	51	4	o.	1	78	3	3									
			Susurratio est ad separationem amicitiae; detractio vero, ad denigrationem famae: ideo differunt sine, sed conveniunt in materia et forma, scilicet in occulta maledictione				Edere novum symbolum pertinet tantum ad papam, sicut et caetera pertinentia ad totam Ecclesiam					2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.					1	76	5	c.					
2-2	74	1	o.	2-2	110	o.		2-2	1	10	1, 2	2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.	1	91	1	3	1	91	3	1					
			Susurratio est gravius peccatum detractioe et contumelia, quia amicitia est melior quolibet alio bono exteriori				In symbolis dicitur: Credo in Deum, in persona Ecclesiae, cujus fides est formata, quae invenitur in omnibus illis, qui sunt numero et merito de Ecclesia: et ut si qui fideles fidem formatam non habent, ad hanc formam de pertingere student						2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.								Subtilitas tactus sequitur aequalitatem complexionis; ideo quanto quis est melioris tactus, tanto melioris est intellectus				
2-2	75	1	c.	2-2	11	2	3	2-2	1	9	2	2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.	1	91	1	3	1	91	3	1	1				
			Susurratio est gravius peccatum detractioe et contumelia, quia amicitia est melior quolibet alio bono exteriori				In symbolis dicitur: Credo in Deum, in persona Ecclesiae, cujus fides est formata, quae invenitur in omnibus illis, qui sunt numero et merito de Ecclesia: et ut si qui fideles fidem formatam non habent, ad hanc formam de pertingere student						2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.								Tactus est duplex, scilicet quantitas, et virtus				
2-2	74	2	o.	2-2	11	2	3	2-2	1	9	2	2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.	1	91	1	3	1	91	3	1	1				
			Suum dicitur alicujus, quod ad ipsum ordinatur				In simbolo apostolorum, melius dicitur: Sanctam Ecclesiam, quam: In sanctam Ecclesiam; tamen si dicitur: In sanctam Ecclesiam, intelligitur in Spiritum Sanctum, sanctificantem eam						2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.								Proles in ventre matris, antequam habeat animam rationalem, sentit per tactum				
1	21	1	3	2-2	58	11	c.	2-2	1	9	2	2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.	1	91	1	3	1	91	3	1	1				
			Suum uniuscujusque dicitur quod ei secundum proportionem aequalitatem debetur				In sanctam Ecclesiam; tamen si dicitur: In sanctam Ecclesiam, intelligitur in Spiritum Sanctum, sanctificantem eam						2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.								Tactus duplex, scilicet quantitas, et virtus				
2-2	58	11	c.	2-2	58	11	c.	2-2	1	9	2	2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.	1	91	1	3	1	91	3	1	1				
			Syllogismus. In agendis fit syllogismus, cujus major universalis est intellectus practici, minor vero particularis est rationis particularis, id est cogitativae; conclusio autem est in electione operis				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	51	3	o.	2-2	53	2	c.								Tantum. Hoc adverbium, tantum, cum sit exclusivum, potest poni ex parte subjecti, et ex parte praedicati; possumus enim dicere: Tantum Socrates currit, id est nullus alius currit; et: Socrates currit tantum, id est nullus				
2-2	76	1	c.	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	76	1	c.	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed temperatus et intemperatus syllogi-				In quolibet concilio compositum est aliquod symbolum, non quidem aliud a praecedenti, sed explicans aliquid implicitum in priori, contra novam haeresim						2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5
2-2	90	1	2	2-2	90	1	2	2-2	1	10	3	2-2	102	4	5	2-2	102	4	o.	3	84	6	o.	2-2	73	1	3	2-2	102	4	5	
			Syllogismus necessarius est in quolibet actu virtutis et peccati. Sed																													

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
aliud facit				in persistendo				2-2 144	4	4	ctus, id est in cibo,				humilitate				
1 31 3 2				contra impetus earum				Studiositas est			potu et venercis;				2-2 141	7	2, 3		
TARDITAS superflua minus opponitur rectitudini consilii quam praecipitatio, quia oportet consiliari tarde				2-2 138	2	3	Temperantia mensuram accipit ex conservatone salutis corporalis, et multo magis ex conservatone salutis spiritualis	2-2 166	2	o.	secundario autem circa delectationes aliorum sensuum				Temperantia est fortitudo, ut virtutes humanae, non sunt in angelis, sed tantum ut operantur moderate et firmiter				
2-2 53 3 3				2-2 141	6	3	Necessitas hujus vitae est regula temperantiae, scilicet ut rebus utamur, ad necessitatem vitae praesentis	2-2 141	7	c.	1-2 60	5	c.		1 59	4	3		
TEMERITAS. Temere fieri dicuntur, quae ratione non reguntur, vel propter impetum voluntatis, vel passionis, vel ex contemptu; et hoc proprie est temeritas, quae causatur ex superbia; ideo continetur sub praecipitatione, quae respicit utrumque, sed magis primum				2-2 142	1	c.	Modus temperantiae et omnium partium ejus est in retrahendo a delectationibus corporis	2-2 143	—	c.	2-2 141	4	o.		2-2 149	1	c.		
2-2 55 3 2				2-2 141	3	c.	2-2 141	3	c.		2-2 151	3	o.		2-2 151	3	o.		
Temeritas, sive praecipitatio, est defectus consilii, et species imprudentiae				2-2 161	1	c.	2-2 161	1	c.		2-2 153	1	1		2-2 155	2	c.		
2-2 53 2 c. fi.				2-2 161	4	c.	Partes ejus integrales sunt verecundia, et honestas, et modestia, bona ordinatio, ornatus, austeritas, parcitas, seu per se sufficientia, et moderatio seu simplicitas	2-2 143	—	o.	2-2 155	2	c.		2-2 156	2	c.		
2-2 53 5 c. fi.				2-2 143	—	o.	2-2 146	1	3		2-2 160	1	o.		2-2 166	1	o.		
Defectus docilitatis, vel memoriae, vel rationis, pertinet ad temeritatem, seu praecipitationem				2-2 146	1	3	2-2 157	3	o.		2-2 166	1	c.		2-2 166	1	c.		
2-2 53 2 c. fi.				2-2 160	1	o.	2-2 161	4	o.		2-2 166	2	c., 2		2-2 58	5	2		
Temperantia est virtus, et est virtus specialis si sumatur antonomastice, ut refracnata maxime allicientibus; sed est virtus generalis communiter				2-2 161	4	o.	Verecundia non est pars temperantiae, quasi intrinseca essentiam ejus, sed quasi dispositiva se habens ad eam	2-2 144	4	4	Temperantia principaliter est circa delectationes tactus, secundo gustus, tertio olfactus, quarto aliorum sensuum				2-2 58	9	c.		
2-2 141 1 o.				2-2 144	4	4	2-2 144	4	4	Obiectum temperantiae est bonum delectabilem in concupiscentiis tactus, secundum modum rationis, vel legis divinae				Templum vel tabernaculum oportuit fieri, non quidem propter Deum, sed propter homines, ut excitaretur devotio, et cognitio Dei					
2-2 141 2 o.				2-2 144	4	4	2-2 144	4	4	2-2 147	3	3		2-2 85	2	3			
2-2 141 4 1				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes; secundario autem circa tristitiam de absentia delectabilem				Temperantia est circa delectationes tactus moderando eas, non autem continentia, sed resistendo eis					
2-2 186 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 155	3	1			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				Temperantia est circa concupiscentias naturalium delectationum, non autem liberalitas, quia concupiscentia et delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam					
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	1			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				Templum fundit aedificatum a Salomone, in loco ostenso Abraham; non autem prius, ne gentes appropiarent illud sibi, vel destruerent: tertia vero ratio est, ne quaelibet tribus vellet habere locum illum in sorte sua, et propter hoc orienterentur inter eos lites et jurgia					
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 1 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
1-2 66 4 c.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
2-2 141 7 o.				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			
Temperantia est virtus cardinalis				2-2 144	4	4	2-2 147	3	3	Temperantia principaliter est circa concupiscentias, et delectationes, id est delectatio pecuniae non est naturalis, sed animalis; ideo liberalitas non pertinet ad temperantiam				2-2 102	4	2			

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus			
			Theologia principalis agit de divinis quam de actibus humanis, de quibus agit secundum quod per eos homo ordinatur ad perfectam Dei cognitionem				titur eis ut inferioribus, propter nos				sedes materiales, quae elevantur super terram, firman- tur, sedentem suscipiunt, et apertae sunt desuper				teros animae motus, posttristitiam, magis obtinet rationem passionis, et est specialis passio				vitium timiditatis actu, nec habitus			
1	1	4	c. fi.	1	1	5	2	1	108	5	6	1-2	41	1	0.	3	7	6	0.			
			Theologia considerat actus humanos tripliciter, scilicet primo ut per eos homo ad beatitudinem ordinatur; secundo ut in eis est bonum et malum, melius et pejus; tertio ut sunt meritorii				8. c.				THURIFICATIONE non cessavit in novo Testamento, quia significat devotionem orationis, non ut figuram, nec ut affectum ejus, sed ut semper habendam				2	15	7	0.	Timor filialis est in beatis, quoad actum reverendi Deum, non autem quoad actum timendi separationem a Deo, nec timor servilis, id est in eis			
1-2	2	7	c., 3	1	1	6	2	1	1	5	2	1-2	41	2	3	1-2	67	4	2			
			Theologia non tractat principaliter de singularibus, sed ut sunt in exemplum vitae, et in commendationem virorum, per quos nobis revelata est				1				3	83	5	2	2-2	19	9	2, 3	2-2	19	11	0.
1	1	2	2				1				3	83	5	2					Timor est in damnatis, propter successionem poenarum, non tamen proprie, quia sunt sine spe			
			Ad ea quae considerantur de Deo in theologia, utimur effectibus ejus, scilicet naturae vel gratiae, loco diffinitionis, quia de Deo non possumus scire quid est				1				3	83	5	2					Timor est in Objectum timoris est malum futurum, difficile, cui resisti non potest			
1	1	7	1				1				3	83	5	2					1-2	41	1	0.
1	3	2	2				1				3	83	5	2					1-2	41	2	0.
1	12	12	c., 3				1				3	83	5	2					1-2	41	4	c.
1	12	13	1				1				3	83	5	2					1-2	42	2	c.
1	13	8	2				1				3	83	5	2					1-2	42	3	c.
			Finis theologiae, inquam est practica, est beatitudo aeterna				1				3	83	5	2					1-2	42	3	c.
1	1	4	c. fi.				1				3	83	5	2					1-2	42	5	c.
1	1	5	c.				1				3	83	5	2					1-2	43	1	c.
			Finis theologiae ultimus est contemplatio primae veritatis in patria				1				3	83	5	2					1-2	43	1	c.
1	1	4	c. fi.				1				3	83	5	2					1-2	43	1	c.
1	1	5	c.				1				3	83	5	2					1-2	44	1	c.
			Theologia tractat de consideratis in diversis scientiis physicis				1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
1	1	3	2				1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
1	1	4	c.				1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
			Theologia est dignior caeteris scientiis				1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
1	1	5	0.				1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
			Theologia non accipit aliquid ab aliis scientiis ut a superioribus, sed u-				1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1				3	83	5	2					2-2	144	2	c.
							1															

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
licet sit a Spiritu Sancto				tum in loco				et ut differt ab omissione				nem, vel humiliationem, vel probationem				unitate et e converso, id est tres personae sunt in una essentia, et e converso					
2-2 19 9 0.				In substantiis incorporeis non est totalitas per se, nec per accidens, nisi secundum perfectam rationem suae essentiae	1	8	2 3	2-2 79 2 0.	Transgressio et omissio proprie sunt peccata mortalia; sed large, id est praeter praeccepta, sunt venialia	2-2	79	2 3	2-2 108 1 c. fi.	Tribulationes, quibus Deus punit peccatores, sunt meritoriae et satisfactoriae, si patienter acceptentur, non autem aliter		1	31	1 4	Deus est Trinitas, contra Porretanos		
2-2 19 12 1				Virtus totius potentialis est in una parte ejus complete, in aliis autem diminute	1	10	1 3	2-2 79 3 3	Transgressio et omissio, licet aliquando sit e converso	2-2	79	4 3	1-2 87 6 c. fi.	Nullus est sic crudelis, qui tribulatis et humiliatis noceat, sed parcat, quia canis etiam non mordet hominem jacentem		1	39	6 1	Trinitas non convenit Deo, quia non significat absolute numerum sicut Trinitas, sed significat comparationem inaequalitatis, quia est species proportionis inaequalis		
Actus doni timoris in beatis est habere reverentiam ad Deum				TRAGEDUS verus est falsus Hector, secundum Augustinum	1	76	8 c.	2-2 79 4 0.	Transfiguratio contrariatur actui virtutis, cuius omissio dicit simplicem negationem	2-2	79	4 c. 2	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
1-2 67 4 2				TRAHERE. Multi trahentes unam navem faciunt unam actionem ex parte operati, sed multas ex parte agentium	1	17	1 1	2-2 79 4 c. 2	TRANSITUS. Omnis transitus est determinatio ad determinatum	1	46	2 6	1-2 47 4 1	TRIDUO Christus fuit totus in sepulchro, non autem totum		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Donum timoris eminentius retrahit a malis, propter reverentiam Dei, quam virtus moralis				Te tua fata trahunt, ut poeta dixit	1	116	2 3	1 46 2 6	TRANSUTATIO organi sensus duplex, scilicet intentionalis seu spiritualis, et naturalis: prima requiritur per se ad actum potentiae sensitivae apprehensivae, secunda vero per accidens; sed requiritur per se, ad actum appetitus sensitivi	1-2	22	2 3	1-2 47 4 1	TRIDUO Christus fuit totus in sepulchro, non autem totum		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
1-2 68 4 1				TRANSFIGURATIO Christi convenienter facta est, ostensione gloriae, non autem mutatione formae, vel naturae	3	45	1 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Donum timoris datur contrasuperbiam; nec tamen est humilitas, sed est principium ejus				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
2-2 19 9 4				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Donum timoris correspondet spei				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
2-2 17 princ.				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
2-2 19 princ.				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Donum timoris principaliter correspondet spei, secundario autem temperantiae				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
2-2 141 1 3				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
TORNEAMENTUM, id est inordinata et periculosa exercitia, prohibentur privatione sepulturae ecclesiasticae, non autem castitudo				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
2-2 40 1 4				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Totum triplex, scilicet quantitativum rationis, vel essentiae, totum potentiale vel virtutis: secundum et tertium convenit formis per se; primum vero, per accidens tantum				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
1 76 8 c.				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Totum homogeneum nihil includit, quod non includat quaelibet pars ejus, nec differt secundum identitatem earum et totius, nec per consequens a suis partibus				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
1 11 2 2				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		
Totum substantiale est in qualibet parte totum, sicut tota natura et species aquae est in qualibet parte aquae, non autem totum quantitativum, sed pars in parte, sicut loca-				TESTES. Testes ejus fuerunt convenientes, scilicet Moyses, Helias, Petrus, Joannes, Jacobus, et Deus Pater	3	45	3 0.	1-2 22 2 3	1-2 22 3 c.	1-2	22	3 c.	3 52 3 0.	Trinitas Trinitatem non esse in divinis est impossibile		1	31	1 3	TRISTITIA est passio animalis, media inter duas passiones irascibilis, quia sequitur timorem, et prior est ira, quae etiam causat		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			catis suis				2-2 78. 4 3												
			Nec est simile de illis quorum auctoritate circa usurarios fit aliquid, et de iis qui foveant et defendunt, et accipiunt ut actores; quia illi sunt causa per se actus mali, isti vero non sunt causa ipsius actus mali, sed accidentium ipsi actui ad eius conservacionem, et fructum ampliozem				2-2 78 4 o.												
			Sed majori justitia restituenda sunt ablata, quam debita sint solvenda, cum in hoc impleatur justitia, tollens injuriam factam Deo et proximo; sed in solutione debitorum nulla tollitur injuria, sed tantum solvitur justitia, quare secundum hoc videntur prius restituenda ablata, quam solvenda debita; restitutio enim praefertur etiam subventioni parentum, nisi in extrema necessitate				2-2 31 3 3												
			Si unus sit dives, et alter pauper, et plus indigens his de quibus restituitio facienda est, et aequaliter sit clarum in utroque, adhuc prius pauperi potest restitui usurarium juste fieri, quam diviti, eo quod plus laesus est in ablatione suorum, et quia plus indiget				2-2 32 7 3												
			Si unus sit dives, et alter pauper, et plus indigens his de quibus restituitio facienda est, et aequaliter sit clarum in utroque, adhuc prius pauperi potest restitui usurarium juste fieri, quam diviti, eo quod plus laesus est in ablatione suorum, et quia plus indiget				2-2 60 5 4												
			Quod autem in lege scriptum est de duplo, quadruplo, et quintuplo, non habet locum in usuris, sed tan-				2-2 62 5 2												
			tum in furtis vel rapinis, eo quod hujusmodi usurae non destrunt bonum reipublicae de sua ratione, sicut faciunt furta et rapinae; sed tantum corrumpunt bonum personale, sive fratrum bonum, et hoc non inferendo malum, sed tantum non faciendo bene fratri debitum; et de his alias scripsimus in septimo praepcepto Decalogi diffusius				2-2 62 3 2												
			Si ergo aliquod lucrum provenit usurario, ultra rem, et rei usum naturalem, ex propria operatione et solertia ejus, in quo non est aliud damnificum, dico, sine praedjudicio, quod non tenetur restituere homini hujusmodi lucrum				2-2 78 3 o.												
			Utus rationis quandoque totaliter aufertur ex nimia passione, sicut ex amore vel ira insaniens, et tunc talis passio si a principio fuit voluntaria, et non naturalis, imputatur actus ad peccatum; quandoque vero passio non totaliter intercipit usum rationis, et tunc ratio potest passionem excludere, divertendo ad alias cogitationes, vel dolendo, vel impediendo; unde talis passio non totaliter excusat a peccato si ratio non eam prohibeat				1 63 3 c., 3												
			Utus pecuniae duplex, scilicet ad se, et ad alios;				1-2 77 1 c.												
			primus pertinet ad expensas seu sumptus, secundus vero ad dationes				2-2 117 3 3												
			Utus pecuniae pertinet ad dationes duplex, scilicet principalis, qui est distractio ejus, pro quo nihil ultra potest accipi; et secundarius, scilicet vel ad ostentationem, vel in pignus, pro quo aliquid ultra potest accipi				2-2 78 1 6												
			Nihil ultra valorem rei sperare debet mutuans ex usu rei mutuatae, quia ratione substantiae transferitur mutuum, et non ratione usus; sed aliter est in accomodatis et locatis ad usum				2-2 78 1 6												
			Ut sumitur dupliciter, scilicet casualiter, et consecutive				1-2 91 1 2												
			Uti large comprehendit sub se frui				1 39 8 c.												
			Uti, importat applicationem rei ad aliquam operationem, quae eam tamen dicitur usus ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est actus voluntatis				1-2 16 2 c.												
			Uti, est actus voluntatis ut primi moventis, ipsius intellectus autem ut dirigentis, aliarum vero potentialium ut exequentium				1-2 16 3 c.												
			Uti, proprie est actus voluntatis ut principalis, non autem aliarum potentialium, nisi instrumentaliter				1-2 16 1 c.												
			Uti aliquo dicitur dupliciter, scilicet ut forma quae				1-2 17 1 c.												
			est principium usus, et ut obiecto; et sic aliquis male utitur gratia et virtutibus, non autem primo modo				1-2 55 4 5												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				2-2 20 1 2												
			In cultu Dei oportet nos uti quibusdam corporalibus actibus, ut adoratione corporali et hujusmodi, non quidem propter Deum, sed propter nos, ut scilicet eis tanquam quibusdam signis exterioribus excitemur ad spirituales actus interiores				3 80 4 3												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 3 o.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				2-2 78 1 6												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 3 o.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				2-2 81 7 1 c., 1												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 2 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				2-2 78 4 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 11 2 4												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 2 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 3 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 16 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius finis, nisi in quantum refertur in fructuonem ejus				1-2 17 1 c.												
			Uti, est semper eorum quae sunt ad finem, non autem ipsius fin																

Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus	Paris	Qu.	Art.	Locus																																																																															
nubendi alteri, secundum Josephum, vel ut, ex more et ex consilio Scribarum, impediretur, secundum Augustinum	1-2	107	2 2	Vas quandoque dicitur instrumentum operandi aliquid	3 62	3 1	Vasa sacra, in necessitate Ecclesiae, quoad materiam tantum, possunt vendi integra ad usum ecclesiae. Si autem vendantur ad alium usum, frangantur, praemissa oratione. Non autem vendi possunt ratione consecrationis, ut scilicet pro ea aliquid plus exigatur, quia simonia esset	quem significatur aer, quia habet aereum colorem; et coccum bis tinctum, per quem designatur ignis. Vel per colores ejus quatuor designantur quatuor virtutes, scilicet quia velum erat ornatum bysso, ad designandum carnis puritatem; purpura autem ad figurandum passionem, quas sancti sustinuerunt pro Deo; cocco bis tincto, ad significandum charitatem geminam, Dei et proximi; hyacintho autem significabatur coelestis meditatio	1-2	102	4 4, 8	VENATIO, aucupium, et piscatio sunt a natura; ideo sunt secundum se licita	1 96	1 c.	2-2	64	1 o.	Vendere. Pretium rerum venalium consideratur secundum usum hominis, non autem secundum gradum naturae rerum	2-2	77	2 3	In illis est peccatum, quae bis venduntur, quod patet in iis quorum usus non est aliud a re ipsa. In quibus rebus qui rem vendit, vel mutat, cum in hujusmodi transeat dominium ad accipientem, vel rem bis vendit, et est in venditionibus ad credentiam, dum plus pro dilatione volunt accipere, vel vendit quod non est. Et utrumque est usurarium et peccatum	2-2	78	1 o.	In domo autem sunt duo, scilicet substantia et usus; sed aliud est habere domum, et aliud uti domo; unde separatim possum usum vende-	re, sine domus venditione, et ita in omnibus aliis huiusmodi. Unde si aliquid sunt, quae consistant in ipso usu tantum, et usus eorum est distractio, non potest fieri id quod de domo	2-2	78	1 o.	Denarius vero utimur distrahendo, et frumento consumendo, et ideo si usum vendis, bis vendis	2-2	78	1 o.	Vendere ad terminum secundum justitiam pretii quantitatem, non est usura; si autem, caeteris paribus, fiat ultra justitiam propter temporis expectationem, est peccatum usurae	2-2	78	1 o.	2-2	78	2 7	Vendens scienter rem quae deficit in specie substantiae, quantitate, vel qualitate, peccat; non autem vendens ignoranter. Sed cum sciverit, tenetur recompensare	2-2	77	2 o.	Vendere carius quam emit est licitum, meliorando rem, vel si mutetur pretium ratione loci vel temporis, vel propter periculum transferendi, vel faciendi fieri	2-2	77	4 5	Illam superabundantiam quae ex justa permutatione seu venditione accidit, non habet vitium inaequitatis; alias non fuisset venditio vel permutatio justa	2-2	77	4 1	Vendere rem plus notabiliter quam valeat simpliciter sibi, vel ipsi vendenti, non licet, quamvis lex humana permittat citra dimidium	2-2	77	1 o.	Vendens non te-	netur dicere publice vitium rei, nec in particulari, nisi propter damnum, vel periculum	2-2	77	3 o.	Venditor non tenetur dicere ementibus abundantiam venalium futuram per adventum aliorum mercatorum, nec minuere pretium	2-2	77	4 3	Mensuras venalium oportet esse diversas in diversis locis, et eas institui publica auctoritate vel consuetudine	2-2	77	2 2	VENTER adulterae, potantis aquam zelotypiae, semper intumescit	1-2	103	2 3	VENUS agit ex insidiis, et furatur intellectum multum sapientis	2-2	55	8 1	Venus dicitur ab Aristotele dolosa, et corrigia ejus varia, secundum quandam similitudinem, inquam scilicet hominem subito surripit, sicut in dolis agitur; non tamen per astutias, sed magis per violentiam concupiscentiae et delectationis	2-2	55	8 1	VERBERARE hominem nulli licet, nisi habenti potestatem supra eum, ut pater supra filium, et dominus supra servum	2-2	65	2 o.	2-2	72	2 2	VERBOSITAS, curiositas, importunitas, inquietudo, et instabilitas loci vel propositi, pertinent ad evagationem mentis; ideo oriuntur ex accidia	2-2	35	4 3	Verbum proprie importat rationem formae exemplaris, quia

V

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus
est ars				2-2 72 1 1				nis proprie dicitur				dabilis			Dei
1 3 8 2				2-2 89 2 c. fi.				personaliter tantum, non autem essentialiter				2-2 144 1 0.			2-2 144 4 4
Verbum cordis importat aliquid procedens ab intellectu, ut constitutum per operationem ejus				Verbum nostrae mentis manet, non autem verbum vocale. Sed neutrum subsistit. Verbum vero divinum manet et subsistit				1 34 1 0.				Verecundia est timor turpitudinis exprobrabilis; et principaliter respicit vituperium; sed respicit culpam consequenter. Et hoc dupliciter, scilicet cessando, et celando			Verecundia celat turpem actum, sed erubescencia cessat a turpi actu, vel utraque propter timorem vituperii
1 27 1 c. fi.				1 37 1 2				1-2 93 1 2				2-2 116 2 3			2-2 144 2 c. fi.
1 28 4 1				Verbum Dei est tantum unum perfectum, et idem quod essentia; ideo est Filius. Non autem verbum nostrum, nisi metaphorice, quia est multiplex, imperfectum, et accidens				Verbum est in divinis ab aeterno, et non tantum ratione incarnationis ejus				2-2 144 1 c., 2			Verecundia jact prima temperantiae fundamenta, secundum Ambrosium, in quantum scilicet incutit horrorem turpitudinis
1 34 1 c.				1 33 2 3				1 34 3 2				2-2 144 2 0.			2-2 144 4 4
Verbum est ipsum intellectum, et id quod concipitur				1 34 2 1				Verbum in divinis proprie convenit soli Filio, figurative autem convenit Spiritui Sancto, in quantum manifestat Filium				2-2 144 4 c.			Ex saepius verecundari causatur virtus, qua vitantur turpia, non autem virtus qua quis verecundetur; tamen sic disponit, quod verecundaretur, si turpia ageret
1 22 1 c.				1 34 3 c.				1 34 2 3				1-2 41 4 c., 2, 3			2-2 144 1 5
1 28 4 1				Diversitas obsectorum diversificat speciem verbi et amoris				1 34 3 c.				1-2 42 3 4			Verecundia non est timor de ipso actu peccati, sed de turpitudine, vel ignorantia, vel convictio, vel opprobrio
1 34 1 c.				1 34 2 1				1 37 2 c., 3				2-2 151 4 c.			Verecundia non est in mat imonio, et de signis eorum
Quicumque intelligit ex hoc ipso quod intelligit, producit aliquid intra ipsum, scilicet verbum				1 34 3 c.				Verbum Dei, respectu non entium, est expressivum tantum; sed respectu entium, est eam factivum				Verecundia non est de operibus virtutum, nisi per accidens, ratione falsae opinionis, vel propter notam praesumptionis vel simulationis			Verecundia non est in pessimis, quia peccatum non reputant ut turpe; nec est in virtuosis et senibus, quia non apprehendunt illud possibile sibi, nec est difficile eis ad vitandum
1 27 1 c.				Verbum duplex, scilicet verbum vocale, et verbum mentale; primo respondet spiritus corporalis, secundo vero spiritus intimi amoris				1 34 3 5				2-2 144 4 0.			Verecundia convenit senibus et virtuosis conditionaliter tantum, scilicet quia verecundarentur, si aliquid turpe agerent
Verbum in anima, sine actuali cognitione esse non potest				1 27 1 c.				Verbum Dei, respectu creaturarum est expressivum, et operativum; sed respectu eorum quae sunt in Deo, est expressivum tantum				2-2 144 3 0.			Verecundia est ab iis, quorum testimonium est majoris ponderis, propter certitudinem et rectitudinem iudicii, scilicet a sapientibus et virtuosis, vel ex cognitione, scilicet a notis et conjunctis, vel propter effectum nocentis vel juvantis
1 93 7 c., 3				Verbum triplex, scilicet verbum cordis, vocis, et habens imaginem vocis				1 34 3 0.				2-2 144 3 0.			Aliqua peccata graviora sunt minus verecundabilia, quae tamen sunt minus turpia, vel quia se habent in excessu temporalis boni
Verbum cordis significatum verbo oris, est conceptio rei intellectuae, ex vi intellectiva proveniens, vel ex ejus notitia procedens				1 27 1 c.				Verba significantia aliquid devotionis excitant mentes, et praecipue minus devotas; sed verba pertinentia ad alia distrahant mentem, et impediunt devotionem				2-2 116 2 3			Veritas octupliciter diffinitur
1 27 1 c.				Verbum proprie dicitur tripliciter, scilicet conceptus mentis, vox significativa ejus, et imaginatio vocis. Improprie vero dicitur verbum, res significata vel effecta verbo				2-2 83 12 4				2-2 144 2 4			Ratio veritatis consistit in adaequatione rei et intellectus
1 27 2 c.				1 34 1 c.				Verba et particula dicuntur de Deo, ratione aeternitatis, quae continet omne tempus				1 13 1 3			Ratio veritatis prius est in intellectu quam in re-
1 28 4 1				Verbum, ut significat conceptum mentis, est in Deo proprie; secundum alias vero significationes ejus, est in Deo metaphorice tantum				1 34 1 c., 1				1 16 1 c. fi.			
1 34 1 0.				1 36 2 5				In divinis est tantum unum Verbum				1 21 2 c.			
1 107 1 c.				1 27 5 3				1 34 3 c.				1 41 6 0.			
1-2 93 1 2				1 27 3 3				Verbum in divinis proprie dicitur tripliciter, scilicet conceptus mentis, vox significativa ejus, et imaginatio vocis. Improprie vero dicitur verbum, res significata vel effecta verbo							
Nihil implicans contradictionem, potest dici verbum				1 41 6 0.				Verbum in divinis proprie dicitur tripliciter, scilicet conceptus mentis, vox significativa ejus, et imaginatio vocis. Improprie vero dicitur verbum, res significata vel effecta verbo							
1 25 3 c. fi.				Verbum proprie dicitur tripliciter, scilicet conceptus mentis, vox significativa ejus, et imaginatio vocis. Improprie vero dicitur verbum, res significata vel effecta verbo											
Verba tenent praecipuum locum inter signa, quibus homo aliquid significat alteri															
2-2 55 4 2															
2-2 72 1 c.															
2-2 110 1 c.															
3 60 6 c., 1, 2															
Verbis utimur ad hominem, ut ei manifestemus nostros conceptus; ad Deum autem, ut nos vel alios excitemus															
2-2 91 1 c.															
Verba, ut signa inferunt multa damna, et in verbo homo facile delinquit. Sed secundum suam essentiam, id est ut soni, non nocent nisi auditui, scilicet clamando															

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			vel virtutes in intellectu practico vel speculativo, sine imperfectio- ne, sunt proprie in Deo. Non autem virtutes circa passiones in bonum spirituale, nisi metaphoricæ. Sed virtutes circa passiones in bonum corporale, nullo modo; nec virtutes vite activæ, ut eam efficiunt	1-2 55 4 6			Determinatio actus virtuosus, ad proprium et per se objectum virtutis, est sub necessitate præcepti, sicut etiam actus virtutis; non autem ad ea quæ accidentaliter et secundario se habent ad proprium et per se virtutis objectum				materiam				virtutum, et in eadem specie: non quidem secundum se, sed ex parte ejusdem hominis in diverso tempore, vel ex parte diversorum hominum propter majorem assuefactionem, vel meliorem dispositionem naturæ vel rationis, vel propter majus donum gratiæ Dei				ad finem	
			1-2 21 1 1	2-2 2 5 1			Actus virtutis et virtus eodem nomine quandoque nominatur				2-2 157 3 2				1-2 66 1 0.				2-2 4 7 1 c.	
			1-2 61 5 c., 1	2-2 2 5 1			Ex hoc actus est virtuosus, quod per rationem ordinatur ad aliquod bonum honestum				2-2 161 4 0.				1-2 66 2 c.				2-2 81 5 1 c.	
			Virtus ordinata ad bonum, secundum regulam rationis humanæ potest causari in nobis ex actibus nostris, non autem quæ secundum regulam divinam	2-2 137 1 2			Virtus proprie non potest dici actus, nisi sicut habitus nominantur per actus, quia virtus semper includit respectum ad illud cuius est principium				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 61 1 2	
			1-2 51 2 0.	2-2 147 1 c.			Aliqui actus sunt aliquibus virtuosus, tanquam eis proportionati et convenientes, qui tamen aliis sunt virtuosus, tanquam eis non proportionati				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 1 c., 1	
			1-2 51 3 0.	1-2 70 1 3			De ratione actus virtuosus sunt quatuor, scilicet quod operans sciatur, quod eligat, propter bonum, et immobiliter				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 2 0.	
			1-2 51 4 c., 6	1-2 95 3 3			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 2 0.	2-2 99 9 c.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	2-2 58 1 c.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	2-2 47 1 0.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	2-2 47 5 0.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	2-2 80 2 c.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	2-2 123 1 3			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	2-2 141 1 2			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			Virtutes quædam, præter theologicas, causantur in nobis a Deo immediate, ad finem supernaturalem	1-2 93 3 2			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 51 4 0.	2-2 32 1 1			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
			1-2 63 3 0.	Adjunctio actuum virtutum secundariarum, ad actus et virtutes principales, magis est secundum convenientiam in modo, qui est quasi forma earum, quam secundum	1-2 114 4 1			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.
			Virtutes infusæ causantur in nobis a Deo, sine nobis agentibus, non autem sine nobis consentientibus	2-2 32 1 1			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
				2-2 85 3 c.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
				2-2 88 6 c.			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
				2-2 147 2 2			Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3				1-2 62 3 0.	
							Actus virtutis dicitur dupliciter, scilicet materialiter et formaliter; primus potest esse sine virtute non autem secundus				2-2 161 3 3				1-2 73 2 3					

Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	Pars	Qui	Art.	Locus	
			Virtutes morales sunt permanentiores virtutibus intellectualibus propter exercitium, sed e converso propter objectum																	
1-2	53	1	3																	
1-2	66	3	1																	
			Virtutes morales sunt memoriores ad vitam humanam virtutibus intellectualibus																	
1-2	66	3	1																	
			Una virtus alteri virtuti non contrariatur aut repugnat, sed vitio, quia, secundum Philosophum, bonum non est bono contrarium																	
2-2	101	4	1																	
			Vitium non tantum opponitur virtuti perfectae, sed etiam imperfectae in genere virtutis, scilicet habilitati naturali ad bonum, et dispositioni ad virtutem																	
1-2	73	1	2																	
1-2	74	2	2																	
			Omne vitium quod magis opponitur virtuti, nominatur ex defectu virtutis																	
2-2	107	2	c																	
			Cum virtus magis opponitur uni extremo vitiorum quam alteri, illud vitium magis oppositum nominatur nomine passionis, ad quam refraemandam virtus principaliter ordinatur																	
2-2	21	3	c																	
2-2	53		princ.																	
			Vitia, in quantum sunt contra bonum rationis, contrariantur virtuti; in quantum autem sunt contra instinctum divinum, contrariantur donis																	
1-2	68	1	2																	
			Multi vitia opponuntur uni virtuti dupliciter, scilicet secundum diversam habitudinem ad virtutem, et secundum diversas circumstan-																	
			tiarum corruptio-																	
2-2	10	5	c																	
2-2	92	1	c																	
2-2	92	2	1																	
			Non oportet quod principale vitium opponatur principali virtuti																	
1-2	84	4	1																	
2-2	34	5	1																	
2-2	118	7	1																	
2-2	142	3	1																	
2-2	162	6	2																	
2-2	162	7	3																	
			Multi vitia opponuntur secundum diversos actus eidem virtuti																	
2-2	29	4	3																	
			Virtuti, ut sic, opponitur vitium; sed ut bonitati opponitur malitia. Peccatum autem opponitur ei, ut operativae boni																	
1-2	71	1	0																	
			Actus vitii potest esse cum habitu virtutis, et e converso, nisi actus excludat causam habitus																	
1-2	63	2	2																	
1-2	71	4	0																	
1-2	73	1	2																	
1-2	77	2	3																	
2-2	24	12	0																	
			Vitium directe opponitur virtuti, non autem peccatum, nisi secundum actum; sed opponitur actui virtuosus																	
1-2	71	4	0																	
			Directa oppositio vitiorum ad virtutes non attenditur secundum causas, quia contingit unum vitium oriri ex diversis causis; sed attenditur secundum speciem actus																	
2-2	116	1	2																	
2-2	127	2	1																	
2-2	133	2	c																	
2-2	138	2	1																	
			Nec etiam attenditur secundum effectus																	
2-2	127	2	2																	
2-2	132	2	3																	
2-2	133	3	c																	
			Habitus virtutis et vitii corrumpuntur per iudicium rationis, vel in contrarium mo-																	
			ventis, vel ex in-																	
			gnorantia, vel passione, vel electione																	
1-2	53	1	c. fi.																	
			Diversitas finium diversificat virtutes																	
1-2	54	2	3																	
			Virtutes theologicae differunt specie a virtutibus moralibus et intellectualibus																	
1-2	62	2	0																	
			Virtus infusa differt specie a virtute acquisita dupliciter, scilicet ratione diversae regulae, et ratione diversi finis																	
1-2	63	4	0																	
			Virtutes morales differunt subiecto a virtutibus intellectualibus; sed virtutes theologicae differunt objecto ab utrisque																	
1-2	58	2	0																	
1-2	62	2	0																	
			Objectum virtutum moralium et intellectualium, est proportionatum naturae hominis; non autem objectum virtutum theologiarum, sed est supra rationem et supra naturam																	
1-2	58	3	3																	
1-2	62	1	c																	
1-2	62	2	0																	
1-2	62	3	0																	
1-2	63	3	0																	
			Homo secundum virtutes morales dicitur simpliciter bonus, non autem secundum virtutes intellectuales																	
1-2	56	3	c																	
1-2	68	3	2																	
2-2	23	7	5																	
			Virtus sumitur tripliciter, scilicet pro habitu, pro objecto, et pro actu ejus																	
1-2	55	1	1																	
			Virtus pro habitu dividitur in diversa genera virtutum analogice, quia bonum rationis non est in omnibus secundum eundem ordinem																	
1-2	61	1	1																	
			Genus virtutum																	
			triplex, scilicet ge-																	
			nerum virtutum theologiarum, intellectualium, et moralium																	
1-2	68	8	c																	
			Virtus humana sufficienter dividitur per virtutes intellectuales et morales																	
1-2	58	3	0																	
			Virtus dicitur dupliciter, scilicet simpliciter, id est quae facit recte operari, ut virtutes morales; et secundum quid, id est quae facit facultatem recte operandi, ut virtutes intellectuales																	
1-2	56	3	0																	
1-2	57	1	0																	
1-2	57	3	c																	
1-2	57	4	c																	
1-2	61	1	c																	
1-2	66	3	c																	
			Partes quae singulis virtutibus assignantur, non sunt partes integrales, sed partes subiectivae, vel potentiales																	
1-2	51	4	2																	
			Virtus dicitur esse aliquorum dupliciter, scilicet ut objectorum, et ut actuum																	
1-2	57	1	2																	
			Aliquid potest procedere ex radice virtutum dupliciter, scilicet directe, id est actus ejus, et indirecte, id est occasionaliter, scilicet peccatum																	
2-2	20	1	2																	
			Aliquid impedit virtutem dupliciter, scilicet vel quoad communem statum ejus, scilicet tantum peccatum, vel quoad perfectum statum, scilicet aliquid minus bonum																	
2-2	153	2	1				</													

Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	Part.	Qu.	Art.	Locus	
			Sapientia non est virtus theologica, quia non est de Deo immediate, et secundum quod in se est, sicut fides; sed est de Deo per effectus ejus 1-2 62 2 2				cut in totis potentialibus, quorum una pars est perfectior altera 1-2 57 2 2				santur in potentiis appetitivis, secundum quod moventur a ratione 1-2 51 2 c., 3				mansuetudo, amicitia, veritas, eutrapelia, et justitia; sed sunt duodecim cum justitia, quae est circa operationes 1-2 61 5 c. fi.	2-2 52 3 2 2-2 136 1 1 2-2 181 4 1
			Virtutes intellectuales sunt eorum per quae homo fit beatus, vel sicut virtus actuum, et hoc dupliciter, scilicet meritorie et inchoative, vel sicut virtus obsectorum; non autem sicut virtus subjectorum, nisi forte effective 1-2 57 1 2				Virtutes morales possunt esse sine virtutibus intellectualibus, praeter prudentiam et intellectum, et e converso, praeter prudentiam 1-2 58 4 0 1-2 58 5 0.				Finis virtutum moralium est bonum humanum, scilicet esse secundum rationem; ideo oportet fines earum in ratione praexistere 2-2 47 6 c. 2-2 123 11 2 2-2 136 1 c. 2-2 156 2 c.				Eadem virtus moralis, scilicet temperantia, est circa omnes passiones concupiscibilis, quia se consequuntur et ordinantur ad idem; non autem circa passiones irascibilis 1-2 60 4 0.	Omnes virtutes morales reducuntur ad quatuor virtutes cardinales 2-2 prol. fi.
			Virtutes intellectuales sunt tantum tres speculative, scilicet sapientia, intellectus, et scientia, et duae practicae, scilicet prudentia, et ars 1-2 57 2 0. 1-2 68 7 c. 2-2 4 8 c. 2-2 47 5 c.				Nulla virtus moralis est passio, quia passio est motus, et est indifferens ad bonum et ad malum, habens principium in appetitu et terminum in ratione; sed virtus est e converso 1-2 59 1 0.				Omni virtus moralis est circa delectationes et tristitias consecutive, non autem objective 1-2 59 4 1 1-2 60 2 c. 2-2 58 9 1				Eadem est virtus moralis circa contrarias passiones 1-2 60 4 c., 2	Et dicuntur virtutes cardinales principales, quia sunt circa potissimum in materia virtutum. Cardinales vero dicuntur, quia sunt fundamenta aliarum virtutum. Et sunt virtutes generales virtualiter 2-2 129 5 c. 2-2 134 4 c. 2-2 137 2 c. 2-2 141 7 c. 2-2 143 — c. 2-2 160 1 c.
			Omnis virtus intellectualis speculativa est tantum circa necessaria; practica vero, est tantum circa contingentia 1-2 57 5 3 1-2 66 3 3 2-2 4 8 c. 2-2 47 5 c.				Non omnis virtus dicitur moralis, sed tantum illa quae est in via appetitiva 1-2 58 1 0 1-2 68 8 c.				Omni virtus moralis habet aliquas operationes bonas, quarum est productiva, et aliquas passiones similiter, ut delectationem vel tristitiam, quae sunt passiones. Tamen oportet alias virtutes esse circa operationes, et alias circa passiones 1-2 60 2 0.				Ubi in actibus hominis est specialis ratio bonitatis, oportet esse specialem virtutem 2-2 109 2 c. 2-2 114 1 c. 2-2 157 1 c. 2-2 149 1 c. pr. 3 85 2 c.	Solae virtutes morales et prudentia dicuntur virtutes cardinales et principales, non autem intellectuales nec theologicae 1-2 61 1 0. 1-2 66 4 c.
			Bonum virtutis intellectualis est verum, speculativae quidem absolute, practicae vero secundum conformitatem ad appetitum rectum 1-2 57 2 3 1-2 64 3 c.				Virtus moralis non est una tantum, sed multae secundum speciem 1-2 60 1 0.				Ubi in actibus hominis bonus, oportet quod respondeat alicui virtuti humanae 2-2 17 1 c. 2-2 81 2 c. 2-2 104 2 c. 2-2 109 1 c. 3 85 1 c. 3 85 2 c.				Et sunt tantum quatuor, scilicet prudentia, justitia, fortitudo, et temperantia 1-2 61 2 0. 1-2 61 3 0. 1-2 66 1 c. 1-2 66 4 c. 2-2 prol. g. 2-2 123 11 0. 2-2 141 7 0.	
			Virtutes intellectuales non sunt connexae ad invicem 1-2 65 1 3				Multae sunt virtutes morales circa operationes humanas, secundum diversas rationes debiti, quae tamen omnes habent rationem justitiae 1-2 60 3 0.				Ubi in actibus hominis bonus, oportet quod respondeat alicui virtuti humanae 2-2 17 1 c. 2-2 81 2 c. 2-2 104 2 c. 2-2 109 1 c. 3 85 1 c. 3 85 2 c.				Et capiuntur dupliciter, scilicet ad quatuor conditiones cujuslibet virtutis, scilicet discretio, rectitudo, firmitas, et modus, et ut determinantur ad principales materias; primo modo sunt virtutes generales, secundo vero modo sunt virtutes speciales et realiter distinctae 1-2 61 2 0. 1-2 61 3 0. 1-2 61 4 0. 1-2 65 1 c. 1-2 66 2 c. 2-2 54 8 2 2-2 123 2 c. 2-2 123 11 c. 2-2 189 1 c. pr.	
			Virtutes intellectuales speculativae praesertim virtutibus intellectualibus activis 1-2 68 7 c.				Multae sunt virtutes morales circa operationes humanas, secundum diversas rationes debiti, quae tamen omnes habent rationem justitiae 1-2 60 3 0.				Ubi in actibus hominis bonus, oportet quod respondeat alicui virtuti humanae 2-2 17 1 c. 2-2 81 2 c. 2-2 104 2 c. 2-2 109 1 c. 3 85 1 c. 3 85 2 c.				Et sunt quatuor	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus																																																																																												
esse vita in Deo, secundum quod vivere nominat intelligere tantum, non autem ut nominat principium operationis	1	18	4	2	Vita uniuscujusque hominis est id in quo maxime homo delectatur, et cui maxime intendit	1	18	2	2	2-2	81	1	5	2-2	179	1	c.	litter ad vitam activam, etiam actus prudentiae	7-2	180	2	c.	2-2	181	1	o.	2-2	181	2	o.	riti, et prior quam vita activa	1-2	57	1	c.	2-2	152	2	c.	2-2	152	4	c.	2-2	153	2	1.	2-2	182	2	o.	2-2	188	5	o.	3	40	1	2	tiva habet unum actum principalem, scilicet contemplationem veritatis, in quo maxime perficitur veritatis contemplatio, et habet multos actus secundarios	2-2	180	3	c.	2-2	180	4	c.	Ad eam quatuor pertinent, scilicet virtutes morales, aliqui actus, contemplatio effectuum Dei, et Dei contemplatio	2-2	180	4	c.	Et est diuturna dupliciter, scilicet secundum se, id est ratione objecti, scilicet Dei, et quia caret contrario, et quoad nos, quia est in intellectu, et sine labore	1	20	4	3	2-2	180	8	o.	Vitium uniuscujusque rei videtur esse, quod non sit disposita secundum quod convenit suae naturae	1-2	71	1	c.	1-2	71	2	c.	Vitium est habitus aut affectio animi, in tota vita inconstans, et a seipsa dissentiens, secundum Tullium	1-2	71	1	3	Vitium in tantum est contra naturam hominis, in quantum est contra ordinem rationis	1-2	71	2	c. fi.	In plus se habet vitium, quam aegrotatio vel morbus, tam in anima quam in corpore; sicut etiam virtus in plus se habet quam sanitas; et ideo virtuti convenientius opponitur vitium, quam aegrotatio vel morbus; et vitium potest esse sine eis, et non e converso	1-2	71	1	3	1-2	71	2	c. pr.	A vitio nomen vituperationis detractum creditur, secundum Augu-
Mala non sunt vita in Deo, quia non sunt ab eo creata, nec conservata, nec habent rationem propriam in Deo: cognoscuntur enim a Deo per rationem bonorum	1	18	4	4	Vita hominis duplex, scilicet corporalis et mentalis; secundum vitam secundam, est nobis communicatio cum Deo et angelis, hic quidem imperfecte, sed in patria perfecte; non autem secundum primam	1	95	1	1	2-2	23	1	1	Vita hominis triplex, scilicet practica, speculativa, et voluptuosa: prima est humana, secunda angelica, sed tertia bestialis	1-2	3	2	1	2-2	179	2	1, 3	Vita abstinentium in solitudine, et vita communis in communi conversatione approbantur exemplo Christi, et Joannis Baptistae	3	40	1	1	Vita in universalis non dividitur per vitam activam et contemplativam, sed tantum vita hominis	2-2	179	1	2	2-2	179	2	c.	Vita igitur hominis sufficienter dividitur per vitam activam, et contemplativam	2-2	179	—	o.	Vita activa est tantum in hac vita	1	20	4	3	1-2	67	1	2	1-2	68	6	3	2-2	81	4	o.	Vita activa consistit in omnibus agibilibus, sed principaliter in iis quae ad alterum sunt, sicut in optimo agibili, scilicet in actibus justitiae	2-2	181	1	1	Omnes actus virtutum moralium pertinent essentialiter																																															
Vita rerum attribuitur Spiritui Sancto, in quantum res moventur a Deo; sed vita rerum appropriatur Verbo, in quantum sunt in Deo, ut cognitae ab eo	1	18	4	sc.	Christus non debuit eligere vitam solitariam, sed conversari familiariter cum bonis, ut doceret publice, liberaret, et attraheret eos	2-2	25	6	5	3	40	1	o.	3	40	2	c., 3	Christus non vixit semper in publico, sed quandoque solitarius, propter exemplum, quietem, orationem, et ut vitaret favorem et ostentationem	3	40	1	3	Christus eligit vitam activam, non quidem corporalem, sed spiritualement, scilicet doctrinae et praedicationis, quia est optima	3	40	1	2	3	40	2	3	Christus non debuit ducere vitam austeram, sed conformem aliis in cibo et potu	3	40	2	o.	3	41	3	1	Vita naturalis pertinet ad substantiam hominis; ideo non suscipit magis et minus	1-2	112	4	3																																																																		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
1-2	1	6	c.	1-2	72	1	1	1	87	4	c.	1-2	21	1	o.	1-2	80	1	c.
1-2	5	8	c.	1-2	72	3	c.	1	105	4	c.	Actus voluntatis discordans a ratione recta, vel concordans cum ratione errante, est malus				Voluntas movetur a se, quia inquantum vult finem, est in actu, sed respectu eorum quae sunt ad finem, est in potentia			
1-2	8	1	o.	1-2	73	6	c.	1	106	2	c.	Voluntas potest moveri dupliciter, scilicet ab exteriori, id est ab objecto, vel a representante illud, id est ab intrinseco, et ab eadem, vel a causante eam				Voluntas hominis, nec a natura, nec ex necessitate movetur ab appetitu inferiori			
1-2	8	2	c.	2-2	8	8	c.	1	111	2	c.	Aliquid movet voluntatem ex parte objecti tripliciter, scilicet ipsum objectum, proponens, vel offerens objectum voluntati, et persuadens rationi				Voluntas non est determinata ad unum sicut natura, quia voluntas sequitur formam universalem, natura vero sequitur formam particularem			
1-2	9	2	c.	2-2	23	7	c.	1-2	6	4	c.	Voluntas movetur ab appetitu sensitivo ex parte objecti, quod videtur convenire vel disconvenire secundum dispositionem hominis per passiones				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	10	2	c.	2-2	110	1	c.	Voluntas pro facto reputatur				Opportet quod voluntas moveatur ab aliquo exteriori dupliciter, scilicet ab objecto, et quoad exercitium primi actus eius				Voluntas dicta per essentiam, est in ratione dicta per essentiam, sed voluntas participativa sumpta est in ratione per participationem			
1-2	20	1	c.	2-2	122	2	c.	1	64	2	3	Nec movetur necessario ab aliquo objecto, quoad exercitium actus, sed quoad determinationem actus, movetur ab aliquo objecto; non autem ab omni objecto, nec a passione, nec a Deo, sed tantum ab ultimo fine				Voluntas etiam a Deo cogi non potest, etsi possit ab illo de necessitate mutari, operando in illa sicut in natura			
1-2	60	1	1	2-2	180	1	c.	1-2	20	4	c.	Bonitas et malitia actus voluntatis dependet ex objecto tantum, ex ratione, et ex lege aeterna				Voluntas a nulla re creata cogi potest, neque neces-			
Objectum voluntatis est bonum universale				Bonum in communi, ultimus finis, et omne naturale volenti, est volitum naturaliter				Sufficit bona voluntas ubi deest facultas, quia laus virtutis in voluntate consistit, non autem in potestate; et ideo deficere ab aequalitate, quae est medium iustitiae, propter defectum potestatis, non diminuit laudem virtutis, si non fuerit defectus ex parte voluntatis. Et etiam in baptismo, apud Deum voluntas pro facto reputatur, ei qui non habet tempus operandi				Voluntas movetur ab appetitu sensitivo ex parte objecti, quod videtur convenire vel disconvenire secundum dispositionem hominis per passiones				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1	59	4	c.	1-2	10	1	o.	2-2	81	6	1	Opportet quod voluntas moveatur ab aliquo exteriori dupliciter, scilicet ab objecto, et quoad exercitium primi actus eius				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1	80	2	2	2-2	34	1	c.	2-2	106	3	5	Nec movetur necessario ab aliquo objecto, quoad exercitium actus, sed quoad determinationem actus, movetur ab aliquo objecto; non autem ab omni objecto, nec a passione, nec a Deo, sed tantum ab ultimo fine				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1	82	4	c., 1	1-2	8	2	o.	2-2	107	1	2	Bonitas et malitia actus voluntatis dependet ex objecto tantum, ex ratione, et ex lege aeterna				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	1	2	3	1-2	8	3	o.	3	68	2	3	Omne illud cuius principium est voluntas, quantum in se est, potest esse et non esse, et potest esse tale, vel tale, et potest esse tunc vel nunc				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	2	7	c.	1-2	8	3	o.	1	41	2	c.	Actus voluntatis et cuiuslibet appetitus tendit in bonum et in malum, sicut in propria objecta; sed in bonum tendit prius et per se, in malum vero secundario, et per aliud, inquantum opponitur bono				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	2	8	c.	1-2	8	3	o.	1	20	1	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	9	1	c., 3	1-2	8	8	1	1	20	1	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	9	3	c.	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	9	6	c.	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	10	1	c., 3	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	105	4	c.	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	24	1	c.	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	25	2	c.	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
3	19	3	c.	1-2	74	2	2	1	41	2	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
Objectum voluntatis est bonum apprehensibile				Qui vult bonum propter indebitum finem, vult bonum sub ratione mali				Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum							
1	80	2	c., 1	1-2	19	7	2, 3	1	19	9	c.	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1	82	3	2	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1	82	4	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	8	1	o.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	13	5	2	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	19	1	3	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	19	3	o.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	19	5	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	19	10	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	20	1	1	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	27	2	o.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	76	1	3	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	4	7	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	7	1	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	7	2	1	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	8	4	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	82	3	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
Bonum est finis et objectum voluntatis				Voluntas tendit tantum in bonum existens, vel in bonum apprensibile, et sic tendit in non ens sub ratione boni				Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum							
1-2	1	1	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	1	2	3	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	1	3	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	5	4	3	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	11	1	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	4	1	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
2-2	4	3	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
Voluntas potest velle aliquid in ordine ad aliud, quia fertur in suum objectum consequenter, ad apprehensionem rationis				Operatio voluntatis, scilicet velle, nihil aliud est, nisi inclinatio volentis, in objectum voluntatis				Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum							
2-2	58	4	2	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
Finis est objectum voluntatis				Operatio voluntatis, scilicet velle, nihil aliud est, nisi inclinatio volentis, in objectum voluntatis				Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum							
1	48	1	2	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	1	1	2	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	7	4	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	9	3	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	18	6	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	18	7	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	19	2	1	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			
1-2	20	1	c.	1-2	19	7	2, 3	1	82	2	1	Actus voluntatis est ad bonum, prosequendo illud, sed est ad malum agendum tantum; primus dicitur voluntas, secundus vero dicitur noluntas				Voluntas determinatur ad unum per consilium rationis, non autem necessario per aliquod agens extrinsecum			

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			jure naturali vel divino				nec nomina debemus habere commuria, secundum Hieronymum				sandi in voto sit apparens vel dubia, potest stari iudicio praelati dispensantis vel commutantis votum, non autem iudicio proprio, quia ipse vovens non gerit vicem Dei, nisi forte in casu, in quo id quod vovit esset manifeste illicitum, vel non posset opportune ad superiorem recurrere				Votum solemne, ex sui natura, non modo contrahendum sede, contractum matrimonium tollit cum per illud homo sui corporis potestatem amiserit, Deo se ad perpetuam continentiam dedicando				pter incredulitatem, propter quam punitus fuit	
2-2	88	10	o.	2-2	88	2	3	2-2	88	12	3	2-2	88	12	3	2-2	97	3	3	
			Dispensatio voti est, cum absolute determinatur non esse servandum; commutatio autem voti est, cum pro eo aliquid aliud imponitur				Papa habet plenariam potestatem dispensandi in omnibus votis dispensabilibus; alii vero participative, secundum quod papa concedit eis				2-2	88	12	3					ZACHEUS non tenebatur reddere quadruplum, sed hoc dixit, volens supererogare	
2-2	88	10	c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	3	2-2	88	12	3					
			Votum potest ex causa rationabili commutari in aliud melius, vel in aliud minus periculosum, sicut et dispensari				Solus papa potest dispensare in votis perpetuis, ut in voto continentiae et religionis, et in voto crucis in subsidio Terrae Sanctae, et in voto peregrinationis ad transferendum ad Terram Sanctam; alii vero praelati possunt dispensare in aliis votis, nisi papa dispensationem sibi reservet, sicut in voto Terrae Sanctae, et similibus				2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	10	c. fi., 1	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			In utroque autem requiritur auctoritas Ecclesiae in persona Dei				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	2	3	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			Votum vergens in periculum personae debet frangi secure si dispensatio non possit haberi				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	2	3	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			Vota de rebus vanis et inutilibus non debent dispensari, nec servari; sed debent derideri, sicut vota de non pectinare caput in tali, vel tali die, quia talia vota mulierum sunt magis sortilegia quam vota, etsunt reliquiae quaedam idololatriae, secundum quam servantur dies et menses; et peccant talia voventes, quia cum infidelibus etiam				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			Si dispensatio sine apparenti causa in votis, dispensatio praelati non excusat voventem in manifestis a culpa sicut si praelatus dispensaret cum aliquo, super voto de ingressu religionis, nulla apparenti causa obstante				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			Si causa dispensandi in voto sit apparens vel dubia, potest stari iudicio praelati dispensantis vel commutantis votum, non autem iudicio proprio, quia ipse vovens non gerit vicem Dei, nisi forte in casu, in quo id quod vovit esset manifeste illicitum, vel non posset opportune ad superiorem recurrere				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			In voto continentiae, non est dispensandum propter periculum mortis corporalis, quia bonum continentiae etiam sine voto est multo melius quam salus corporis, et per alia remedia provideri potest				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			In voto continentiae, et religionis, per professionem solemnizato, etiam papa non potest dispensare, licet quidam iuristae ignoranter contrarium dicant, quia periculis humanis obviandum est per humana, et non per divina				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			Simplex votum, etsi dirimat matrimonium contrahendum, contractum tamen nullatenus tollit				2-2	88	12	3	2-2	88	12	2						ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 1 o.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					
			S. 53 2 c.	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2	88	12	2					ZELOTYPYIA oritur ex amore, non patiente consortium in re amata
2-2	88	12	2	2-2	88	12	3	2-2	88	12	2	2-2								

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			portos] Quibus coelum aperitur 3 49 5 3				ne in verbi Dei praedicatione 2-2 53 4 1				Ut adoptionem filiorum Dei] De adoptione filiorum Dei 3 23 — 0.				Cur adoremus versus orientem potius quam occidentem 2-2 84 3 3
			Domine, ne statuas illis hoc peccatum] De perfecta inimicorum dilectione 2-2 25 6 0.				<i>Evang. Joan. 20.</i> Quem diligebat Jesus] Utrum Christus magis dilexit Joannem quam Petrum 1 20 4 2				Quomodo Deus ex sua bonitate rationalem creaturam admittit ad beatitudinis haereditatem 3 23 1 0.				Jejuniis] De jejuniis 2-2 147 — 0.
			<i>Evang. Matth. 23.</i> Ecce ego mitto ad vos, etc. et ex eis occiditis] De ingratitudine 2-2 107 — 0.				Tu me sequere] De vita contemplativa 2-2 180 et seq.				Quaere Herodes occiderit omnes pueros qui nondum exsesserant secundum annum aetatis suae 3 36 6 3				Obsecrationibus] De oratione 2-2 83 — 0.
			De martyrio 2-2 124 — 0.				De statu perfectionis 2-2 184 — 0.				Quomodo quis per gratiam et charitatem tantum efficiatur filius adoptivus Dei 3 23 3 c. fi.				In civitatem suam Nazareth] Cur Nazareth dicitur civitas Christi, cum non in Nazareth, sed in Bethlehem natus sit 3 35 7 2
			De confessione fidei 2-2 3 — 0.				Quod discipulus ille non moritur] An omnes moriantur 1-2 81 3 1				(De adoptione vide plura in Epist. Dominicae VIII. post octav. Pentecost.)				Plenus sapientia] An in Christo non fuerit ignorantia 3 15 3 2
			Ut veniat super vos omnis sanguis] An ergo aliquis puniatur pro peccato alterius 1-2 87 8 0.				An mors sit poena primorum parentum 2-2 164 1 0.				Dom. infr. Oct. Nat. <i>Epist. ad Galat. 4.</i> Sub elementis mundi hujus servientes] An lex vetus erat lex servitutis et timoris 1-2 91 5 c. fi.				In Circumcis. <i>Epist. Tit. 2.</i> Apparuit gratia Dei] De manifestatione Christi nati 3 36 — 0.
			Quoties volui congregare] An voluntas Dei non semper impletur 1 19 6 0.				An mors sit poena primorum parentum 2-2 164 1 0.				De Innocent. <i>Epist. Apoc. 14.</i> Habentes nomen ejus] De causa martyrii 2-2 124 5 0.				Quomodo gratia Salvatoris apparuit iis quibus natus Christi non fuit manifestata 3 36 1 2
			De duplici Dei voluntate, signi et beneplaciti 1 19 6 0.				An sola fides velpotius omnium virtutum opera, ut in Deum referuntur, sint causa martyrii 2-2 124 5 0.				Et tuam ipsius animam pertransibit gladius] Quis sit iste gladius qui animam Beatae Mariae pertransiit 3 27 4 2				Impietatem] De infidelitate 2-2 10 — 0.
			In die Joan. Ap. et Ev.				At ubi venit plenitudo temporis] An Christus fuerit congruo tempore natus 3 25 8 0.				<i>Evang. Luc. 2.</i> Positus est hic in ruinam] De scandalo 2-2 43 — 0.				Sobrie] De temperantia 2-2 141 — 0.
			<i>Epist. Ecl. 15.</i> [Quo] timet Deum] De dono timoris 2-2 19 — 0.				Misit Filium] De missione divinae personae 1 40 3 0.				Et erat Anna prophetissa] Quomodo manifestata sit Christi natus Simeoni et Annae 2 36 5 0.				Pie] De religione 2-2 81 — 0.
			De quadruplici timore 2-2 19 2 0.				Factum ex muliere] An Christus sumpsit carnem ex Maria 3 31 2 0.				Quomodo manifestata sit Christi natus Simeoni et Annae 2 36 5 0.				Juste] De justitia 2-2 58 — 0.
			Et firmabitur in illo et non flectetur] An homo in gratia constitutus non possit ea excidere 1-2 19 10 0.				Mulier] An ergo Beata Marianon fuerit virgo in concipiendo Christum, cum mulier consueto modo loquendi ea dicitur quae a viro cognita est 3 28 1 3				Quid significet quod Simeon, qui expectabat consolationem Israel, ultimo Christum cognovit, et praecesserunt eum Magi et pastores, qui Christi nativitatem non ita sollicite expectabant 3 36 6 2				Pie] De religione 2-2 81 — 0.
			Spiritu sapientiae] De dono sapientiae 2-2 45 — 0.				Factum sub lege] An Christus fuerit conversatus secundum legem 1-2 102 2 4				A templo] An oratio requirit determinatum locum 2-2 83 3 0.				Qui dedit semetipsum pro nobis] Quomodo Christus fuerat causa suae passionis, et mortis 3 47 1 c.
			Et intellectus] De dono intellectus 2-2 8 — 0.				Cur Christus in se legis omnes sustinere voluerit 3 37 1 c.				Ut nos redimeret ab omni iniquitate] An per passionem Christi simus liberati a peccato 3 49 1 0.				Et mundaret sibi populum acceptabilem] An per passionem Christi si-
			In medio Ecclesiae aperiet os ejus] An concionator, neglecto studio proprio, confidet in solo divino auxilio et assistentia atque directio-				Angelus Domini apparuit in somnis Joseph] An Joseph ita excellentem apparitionem angeli habuerit, sicut Beata Maria 3 30 3 2				Cur Christus in se legis omnes sustinere voluerit 3 37 1 c.				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus			
			mus Deo liberati				sit cognoscere				nuntiare regem natum				ne Christi				tuum			
3	49	4	o.	1-2	109	1	o.				3	35	—	o.	3	183	2	o.				
			<i>Evang. Luc. 2.</i>				An in statu innocentiae, primus homo habuerit omnium scientiam				3	36	8	2					<i>Evang. Luc. 2.</i>			
			Postquam consummati sunt dies octo] Cur circumcisio differebatur usque ad octavum diem				An pueri in statu innocentiae mox nati habuissent perfectam scientiam et usum rationis				3	44	2	3					Secundum consuetudinem diei festi] De solemnitatibus variis veteris legis, earumque institutione atque significatione			
3	70	3	3	1	94	3	o.				3	36	7	o.				1-2	102	4	10	
			Ut circumcideretur] An circumcisio fuerit convenienter instituta				An ignorantia orta sit ex peccato				3	36	7	o.					Quae festivitates novi Testamenti successerint festivitatis veteris Testamenti			
3	70	2	o.	1	101	1	o.				3	36	8	3				1-2	103	4	4	
			An conferebat gratiam justificantem				Quia venit lumen tuum] Quomodo Christus sit caput Ecclesiae, atque in membra sua sensum et motum gratiae influit				3	36	7	o.					De observatione sabbati et dominicae			
3	70	4	o.	1-2	85	3	o.				3	36	7	3				2-2	122	4	o.	
			De efficacia sacramentorum				Quomodo Christus sit lumen et salus gentium, cum per se ipsum eis non praedicaverit				3	36	6	3					Et non cognoverunt parentes ejus] Qua ratione Joseph dicitur pater Christi			
3	62	—	o.	3	42	1	1				3	36	5	4				3	28	1	1	
3	63	—	o.	3	42	1	1				3	36	5	4				3	12	3	1	
			Puer] Cur Christus voluerit circumcidi, cum non contraxerit peccatum originale				Et fortitudo gentium venerit tibi] An Christus etiam venerit ad salvandas gentes				3	36	3	3					Interrogantem eos] Cur doctores interrogabat Jesus, cum ab eis nihil discere vellet			
3	37	1	o.	3	46	4	c.				3	36	3	3				3	11	—	o.	
			Cur Christus ab initio suae conceptionis, et maxime effundendo sanguinem suum pro nobis ipso die suae circumcissionis meruerit nobis salutem aeternam, cur pati in cruce et mori voluit				De conversione gentium				3	36	2	2					3	10	—	o.
3	37	1	o.	2-2	176	1	c.				3	36	1	1				3	11	—	o.	
			An licet nunc circumcidi	3	55	6	3				3	36	1	1				3	12	—	o.	
1-2	103	4	o.				<i>Evang. Matth. 2.</i>				3	36	1	1				2-2	101	—	o.	
			Et vocatum est nomen ejus [Jesus] An hoc nomen fuerit convenienter Christo impositum				In Bethlehem] Cur Christus voluit nasci in Bethlehem				3	36	3	3				De obedientia				
3	37	2	o.	3	35	7	o.				3	36	3	3				2-2	104	—	o.	
			De nominibus Dei	3	46	10	1				3	36	3	3				Et Mater ejus conservabat omnia verba] Quomodo Beata Maria habuerit sapientiae usum in contemplando				
1	13	—	o.	3	36	3	c., 2				3	36	3	3				3	27	5	3	
			An alio modo peteramus salvari quam per Christum	3	36	5	o.				3	36	3	3				3	12	—	o.	
1-2	91	5	2	3	36	8	o.				3	36	3	3				3	9	4	o.	
2-2	2	7	c.	3	36	8	o.				3	36	3	3				3	12	2	o.	
3	46	1	o.	3	36	8	o.				3	36	2	3				3	9	4	o.	
3	46	2	o.	3	36	8	o.				3	36	2	3				3	12	2	o.	
3	46	3	o.	3	36	8	o.				3	36	2	3				3	9	4	o.	
3	68	1	c. pr.	3	36	8	o.				3	36	2	3				3	12	2	o.	
			In die Epiph.				<i>Jerusalem] Cur stella non duxit Magos in Bethlehem ubi Christus erat natus</i>				3	36	2	3				3	9	4	o.	
			<i>Epist. Isa. 60.</i>				Dicentes: Ubi est qui natus? Cur Magi non timuerunt, vivente rege Judaeorum, alium ad-				3	36	2	3				3	12	2	o.	
			Illuminare] An sine gratia homo nullum verum pos-								3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	
											3	36	2	3				3	12	2	o.	
											3	36	2	3				3	9	4	o.	

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			gratiam differen- tes] Quomodo plen- tudo gratiae, quae in Christo sicut in capite adu- natur, ad membra ejus diversimode redundet 2-2 183 2 c. De donis 1-2 68 — o. De gratis gratis datis 1-2 111 1 o. 1-2 111 4 o. 1-2 111 5 o. Propheta] De propheta 2-2 171 — o. 2-2 172 — o. 2-2 173 — o. 2-2 174 — o. An propheta possit esse natu- ralis 2-2 172 1 o. Sine simulatio- ne] An simulatio sit peccatum 2-2 111 1 o. Honore invicem praevenientes] An ergo honor non proprie debeat superioribus 2-2 103 2 o., 3 Spe gaudentes] An ergo gaudium sit effectus spei et non charitatis 2-2 28 1 o. Benedicite per- sequentibus vos] An quis ex neces- sitate charitatis de- beat inimico suo signa et effectus dilectionis exhi- bere 2-2 25 9 o. An debeamus pro inimicis orare 2-2 83 8 o. Nolite maledi- cere] An ergo alicui maledicere non liceat 2-2 76 1 o. Evang. Joan. 2. Nuptiae factae] De matrimonii sa- cramento S. 41 et seq. An conferat gra- tiam S. 42 3 o. An actus matri- monialis semper sit peccatum S. 41 3 o. An sit merito- rius			S. 41 4 o. An virginitas non sit excellentior ma- trimonio 2-2 122 4 o. De bonis matri- monii S. 49 — o. Dicit Mater Jesu ad eum] An Beata Virgo, secundum temporalem nati- vitate[m] Christi, possit dici mater ejus 3 35 3 o. Nondum venit hora mea] Quo tempore Christus inceptit miracula facere et conveni- entiam tempore fue- rit passus 3 43 3 o. Dicit ei Jesus: Implete hydrias aqua] De miracu- lis Christi 3 43 — o. Bonum vinum ponit] Cur archi- triclina[m] aquam conversam in vi- num, vocat vinum bonum 3 44 3 2 Hoc fecit Jesus initium signorum in Cana Galilaeae] An hoc fuerit sim- pliciter omnium primum 3 36 4 3 3 43 3 o. (Vide Evang. Dominicae IV Quadr.) Et manifestavit gloriam suam] An miracula Christi e- rant sufficientia ad ostendendam ejus divinitatem 3 43 4 o. Et crediderunt in eum discipuli] An ergo hoc mira- culo de conversio- ne aquae in vinum exhibito, tum de- mum discipuli Christi crediderint 3 43 3 3			Deo habet, incidat in superbiam 2-2 162 4 o. An vera prudentia sit in peccato- ribus 2-2 47 13 o. An vera prudentia sit in omnibus habentibus gratiam 2-2 47 14 o. An vera prudentia insit nobis a natura 2-2 47 15 o. Sedentiam coram hominibus] An vel- le placere homini- bus sit peccatum 2-2 115 1 1 Cum omnibus hominibus pacem habentes] In quibus rebus et cum quibus hominibus habeatur vera pax 2-2 29 2 3 Non vos defendentes] An ergo non liceat se defendere si opus sit 2-2 40 1 2 2-2 64 7 5 2-2 188 3 1 Et an non liceat occidere aliquem se defendendo 2-2 64 7 o. Mibi vindictam] Si vindicta sit soli Deo tribuenda, an ergo non sit homi- ni licita 2-2 108 1 1 Sed et si esuriet inimicus] An esurienti inimico quis teneatur dare cibum 2-2 25 9 c. Evang. Matth. 8. Ecce leprosus] Cur per lepram sig- nificetur haeresis 1-2 102 5 4 De haeresi 2-2 11 — o. An haeresis sit circa ea quae sunt fidei 2-2 11 2 o. An haeretici sint tollendi 2-2 11 3 o. An ab Ecclesia recipiendi 2-2 11 4 o. An haeticus possit dici fidelis, sive habere fidem de articulis circa quos non errat			2-2 5 3 o. Adorabat eum] De adoratione Christi 3 25 — o. Tetigit eum] An Dominus tangendo leprosum non vio- laverit legem 1-2 107 2 4 Cur Dominus tetigit leprosum, cum solo verbo po- tuerit eum sanare 3 44 3 2 Vide nemini dixeris] Cur Do- minus praecipit leproso jam sanato ne cui dicat, cum non fuerit mens aut voluerit ejus ut taceret 2-2 104 4 1 3 13 4 2 3 44 3 4 Vade et ostende te sacerdoti] Cur Dominus jam munda- tum a lepra mit- tebat ad sacerdo- tem 1-2 102 5 7 1-2 103 2 2, 3 De doctrina sa- cerdotum legalium et sacerdotum Christi S. 19 1 o. Domine, non sum dignus] Uter magis honoravit Deum centurio di- cens se non esse dignum, an vero Zachaeus, qui fecit se dignum 3 80 10 3 Et dico huic: Vade, et vadit] De obedientia et ino- bedientia 2-2 104 — o. 2-2 105 — o. An subditi te- neantur suis supe- rioribus in omnibus obedire 2-2 104 5 o. Quam grata sit Deo obedientia 2-2 104 4 o. Audiens autem Jesus miratus est] Quomodo Christus miratus est, qui e- tiam ante sciebat fidem centurionis 3 15 8 o. Tantam fidem] An fides possit esse major in uno quam in alio			2-2 5 4 o. In regno coelo- rum] Cur coelestis beatitudo regnum coelorum dicitur 1-2 4 7 o. IV. post Epiph. Epist. Rom. 13. Nemini quidem debeatis] Quae de- beamus superiori- bus] nostris in di- gnitatem constitutis, et ratione quorum ea debeamus 2-2 102 2 3 Nisi ut invicem diligatis] De dile- ctione proximi 2-2 25 2 o. 2-2 25 12 o. Qui enim diligit proximum] Quan- do quis noster proximus est 2-2 44 7 c. Quae sit ratio dilectionis proximi 2-2 25 1 c. 2-2 25 12 3 2-2 44 7 c. Legem implevit] Si diligens proximi- um, totam legem impleat, an ergo lex solum unum praecipit continet, scilicet de dile- ctione proximi 1-2 99 1 2 1-2 105 2 1 2-2 44 2 4 An de charitate fuerant danda duo praecipia 1-2 44 2 o. An sufficientia duo praecipia charita- tis 2-2 44 3 o. Nam non adul- terabis] De singulis praecipis Decalogi 1-2 100 3 usq. 12 1-2 122 — o. Evang. Matth. 8. Ascendite Jesu in naviculam] An Christus assumpserit corpus carnale, sive terrestre, cum ejus defectibus 3 5 2 o. 3 14 1 et seq. Ita ut operiretur fluctibus, et erat illis ventus contra- rius] An sit justum in hoc mundo iu-				

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
3	21	4	2	1-2	66	6	o.	2-2	83	7	o.	1-2	114	3	o.	1-2	114	3	o.
stos affligi				theologicas				De diuturnitate				sequatur a Deo				In vineam suam]			
Cur peccatores				An sit simpliciter				De electionem vestram] De				An actus bonus				De beatitudine			
prosperent, et				excellētissima				Dei praedestina-				habere rationem				1-2 2 usque ad 5			
innocentes punian-				omnium virtutum				tione				meriti				S. 97 — o.			
tur				2-2 23 6 o.				1 23 — o.				1-2 21 3 o.				De merito oo-			
1-2 87 7 2				Vinculum perfec-				Expectare Filium				An aeterna bea-				norum operum			
1-2 100 6 3				tionis] An perfe-				ejus] De adventu				titudo sit objectum				1-2 114 — o.			
Quomodo uni-				ctae non attendatur				Christi ad iudicium				spei nostrae				1-2 114 — o.			
versa aequo even-				specialiter secun-				S. 89 et seq.				2-2 17 2 o.				Pares illos nobis			
niant justo et im-				dum charitatem				Quem suscitavit				An haec spes sit				fecisti] An iustitia			
probo, bono et				2-2 184 1 o.				ex mortuis] De re-				certa				Dei det aequalia in			
malo				3 46 3 c. pr.				surrectione Christi				2-2 18 4 o.				aequalibus			
1-2 114 10 4				Omnia in nomi-				3 53 et seq.				Sic currite ut				1 23 5 3			
(Vide plura hac				ne Domini] An bo-				Qui eripuit nos a				comprehendatis				1 65 2 3			
dere in Evang. Do-				nitas voluntatis et				ventura] De modo				An Deus possit				Murmurabant			
minicae III. post				operis dependeat				quo passio Chri-				comprehendi a no-				adversus patrem-			
Pascha).				ex bonitate finis				sti causavit no-				bis				familias] An sancti			
Dicentes: Domi-				1-2 18 7 o.				stram salutem				1 12 7 o.				in omnibus non			
ne, salva nos, pe-				1-2 18 8 o.				3 48 — o.				1-2 4 3 1				approbent ordina-			
rimus] De timore				Evang. Matth. 13.				3 49 — o.				Nos autem in-				tationem atque di-			
qui fortitudini op-				Homini qui se-				Evang. Matth. 13.				corruptam] An bea-				spositionem De,			
ponitur				minat] Qualis				Parabolam hanc,				tudo hominis				suamque volunta-			
2-2 125 — o.				sit debeat esse qui				Cur Christus docet				consistat in aliquo				tate sanctissimae			
Modicae fidei]				assumit officium				in parabolis				bono creato				ejus voluntati con-			
An fides in uno sit				praedicationis				3 42 3 c.				1-2 2 8 o.				formet			
major quam in alio				2-2 185 1 4				3 41 3 1				An consistat in				1-2 19 10 o.			
2-2 5 4 o.				3 41 3 1				Superseminavit				divitiis				1-2 39 2 2			
Imperavit ventis				zizania] De dispu-				in agro] Quomodo				1-2 3 1 o.				2-2 104 4 3			
et mari] An Chris-				tatione cum inä-				unus homo possit				An beatitudo sit				An beatitudo			
tus fecerit mira-				delibus				alium docere				aliquid incrementum				omni ex parte			
acula circa omnia				2-2 10 7 o.				1 107 1 c.				1-2 3 1 o.				expleat et satiet			
elementa				Zizania] Quid				Quod quidem mi-				An consistat in				appetitum hominis			
3 44 4 3				intelligatur per zi-				nimum est] Cur				visione divinae es-				1-2 2 8 c.			
V. post. Epiph.				zania				Christus suam do-				sentiae				An alicui beato			
Epist. Coloss. 3.				2-2 64 2 1				ctrinam non scri-				1-2 3 8 o.				desit aliquid bonum			
Induite vos vi-				Quid nomine tri-				psitit				Quomodo beati-				desiderandum			
scera misericor-				trici significatur				3 42 4 c.				tudo sit per se				1-2 5 2 3			
diae] Quae homi-				2-2 64 2 1				Majus est omni-				stabilis et constans				Et ipsi singulos			
nem maxime ad mi-				2-2 64 2 1				bus clericibus] Chri-				1-2 3 3 3				denarios] Si sin-			
sericordiam excita-				Visimus et colli-				sti doctrina prae-				An possit amitti				guli accipiant de-			
re possunt				gimus ea et ait non]				stantior est caeteris				1-2 5 4 o.				narium, qui quan-			
2-2 30 1 o.				An non liceat occi-				1 1 5 o.				Castigo corpus,				titate a seipson non			
An defectus non				dere homines				1 10 o.				De jejunio				differt, an ergo			
sit ratio miserendi				peccatores				2-2 64 2 o.				2-2 147 — o.				unus non sit alio			
2-2 30 2 o.				2-2 64 2 o.				2-2 208 3 o.				Ad quid assuma-				beator			
Quam sit magna				An quando tota				2-2 208 3 o.				tur jejunium				1 12 6 o.			
virtus misericor-				communitas, ve-				An quia tota				2-2 147 1 c.				1-2 5 2 1			
diae				jus major pars pec-				communitas, ve-				2-2 147 3 c.				Non facio tibi			
2-2 30 4 o.				cat, de ea vindicta				2-2 147 3 c.				An sit in prae-				injuriam] An in Deo			
Modestiam] In				sit sumenda				cepto				2-2 147 3 o.				sit iustitia			
quibus consistat				2-2 108 1 5				An haeretici sint				(Vide plura de				1 21 1 o.			
modestia				An haeretici sint				tolerandi				jejunio in Evang.				An in omnibus			
2-2 160 1 o.				tolerandi				2-2 11 3 o.				Dom. I. Qua-				operibus Dei sit			
2-2 160 2 o.				An sint cogendi				ad fidem				drag.)				iustitia et miseri-			
Patientiam] Pa-				ad fidem				2-2 10 8 o.				2-2 147 3 c.				cordia			
tientia quid				2-2 10 8 o.				VI. post Epiph.				An sit in prae-				1 21 4 o.			
2-2 156 1 c. fi.				VI. post Epiph.				Epist. 1. Thess. 1.				cepto				An non licet			
An patientia sit				Epist. 1. Thess. 1.				Gratias agimus				2-2 147 3 o.				mih i quod volo]			
maxima virtutum				Gratias agimus				Deo] De gratiarum				(Vide plura de				An in collatione			
2-2 156 2 o.				actione				actione				jejunio in Evang.				numerus gratiae			
Supportantes in-				2-2 106 — o.				2-2 106 — o.				Dom. I. Qua-				habet locum ac-			
vicem] In quibus				De oratione				2-2 83 17 o.				drag.)				ceptio personarum			
injuriis mali sint				2-2 83 17 o.				An debeamus o-				Omnes sub nube				1-2 98 4 2			
tolerandi				An debeamus o-				rare pro aliis				fuerunt] Cujus si-				2-2 63 1 2			
2-2 108 1 1, 4				rare pro aliis				2-2 17 — o.				gnum et figura				Multi sunt vo-			
Super omnia au-				2-2 106 — o.				2-2 18 — o.				fuit protectio co-				culti, pauci vero			
tem haec charita-				De oratione				An non requi-				luminae nubis et				electi] Quid sit e-			
tem habet] An				2-2 83 17 o.				rantur aliqua opera				transitus maris Ru-				lectio			
charitas sit maxi-				An debeamus o-				hominis, ad hoc ut				bri				1 23 4 c.			
ma inter virtutes				rare pro aliis				beatitudinem con-				3 70 1 2				An soli prae-			
												Evang. Matth. 20.				stinati eligantur			
												Conventionem au-				1 23 4 o.			
												tem facta] An Deus				An omnes chri-			
												constituit se no-				1 23 4 o.			
												bis debitorem							
												1 21 1 3							

Pars. **Qu.** **Art.** **Locus**

mines miracula fecerit
 3 | 44 | 3 | o.
 Fides tua te salvum facit] Cur operatio miraculorum attribuitur fidei
 2-2 | 178 | 1 | 5
 Magnificans Deum] De gratiarum actione
 2-2 | 106 | — | o.
 An homo teneatur gratias agere omni benefactori in omnibus
 2-2 | 106 | 3 | o.
 An magis teneatur ad gratias reddendas innocens quam poenitens
 2-2 | 106 | 2 | o.

Dom. Quadrag.
Epist. 2 Cor. 6.

Adjuvantes autem exhortamur] De perseverantia
 2-2 | 137 | — | o.
 In vacuum] An opera virtutum in charitate facta mortificari possint
 3 | 89 | 4 | o.
 An opera mortificata per peccatum, rursus per poenitentiam reviscant
 3 | 89 | 5 | o.
 Ecce nunc tempus acceptabile] An Christus convenienti tempore pro salute generis humani sit incarnatus
 1-2 | 106 | 3 | o.
 3 | 1 | 5 | o.
 3 | 1 | 6 | o.
 Nemini dantes ullam offensionem] An scandalum sit peccatum, et quantum peccatum
 2-2 | 48 | 2 | o.
 2-2 | 48 | 3 | o.
 2-2 | 48 | 4 | o.
 An temporalia sint dimittenda propter scandalum vitandum
 2-2 | 48 | 8 | o.
 In patientia] In quo consistat patientia
 2-2 | 136 | 1 | c.
 An sit idem quod longanimitas
 2-2 | 136 | 5 | o.

Pars. **Qu.** **Art.** **Locus**

Evang. Matth. 4.
 In desertum] Cur Christus voluit in deserto tentari
 3 | 41 | 2 | o.
 An publice non debuerit tentari
 3 | 41 | 1 | c.
 Ut tentaretur] Cur Christus voluit tentari
 3 | 41 | 2 | 1
 Quid tentare
 2-2 | 97 | 1 | o.
 2-2 | 97 | 2 | o.
 2-2 | 97 | 4 | o.
 Cur Christus post jejunium tentari voluit
 3 | 41 | 3 | c.
 Quomodo Christus venerit ut dissolveret opera diaboli, cur ea passus sit
 3 | 41 | 1 | 2
 A spiritu] A quo spiritu Christus sit ductus
 3 | 41 | 1 | 2
 A diabolo] Cur Christus potius voluit tentari a diabolo quam a carne
 3 | 41 | 1 | 3
 Jejunasset] Quid sit jejunium
 2-2 | 147 | 2 | sc. c.
 Ad quod jejunium sit institutum
 2-2 | 147 | 1 | c.
 2-2 | 147 | 3 | c.
 An jejunium sit necessarium ad salutem
 2-2 | 147 | 3 | o.
 3 | 80 | 2 | o.
 An omnes teneantur ad jejunium quod est de praecepto Ecclesiae
 2-2 | 147 | 4 | o.
 An iniusti teneantur ad jejunium ex praecepto
 2-2 | 147 | 4 | 5
 Quo tempore sit jejunandum
 2-2 | 147 | 5 | o.
 An nimium jejunans peccet
 2-2 | 88 | 2 | 3
 Quomodo violetur jejunium
 2-2 | 147 | 6 | o.
 Quare nos jejunamus solum usque ad nonam,

Pars. **Qu.** **Art.** **Locus**

cum Judaei usque ad vesperam jejunabant
 2-2 | 147 | 7 | 1
 Cur Christus voluit jejunare, cum non indigeret jejunio ad effectus ipsius jejunii consequendos, idque quadraginta diebus et noctibus
 3 | 41 | 3 | 2
 Postea esuriit] Cur post quadraginta dies potius esuriit quam ante
 3 | 41 | 3 | c. fi.
 Et accedens tentator] An infra quadraginta dies fuerit unquam tentatus a diabolo
 3 | 41 | 3 | 2
 Si Filius Dei es] Cur diabolus utebatur illis verbis: Si Filius Dei es
 3 | 41 | 1 | 1
 Dic ut lapides] An prima tentatio fuerit de gula
 3 | 41 | 4 | c.
 An Christus peccasset in gula faciendo de lapidibus panes ad subveniendum naturae
 3 | 41 | 4 | 1
 Qui respondens dixit] Cur Christus Deus et homo non prostravit diabolum sua virtute eum praesumentem tentare
 3 | 41 | 4 | c. fi.
 Et statuit eum super pinnaculum] An videntibus cunctis statuerit diabolus Christum super pinnaculum
 3 | 41 | 4 | 7
 Mitte te deorsum] An secunda tentatio Christi fuerit de inani gloria
 3 | 41 | 4 | c.
 Cum illi qui ducuntur inani gloria nitantur semper ad alta ascendere, quomodo diabolus Deum Christum tentat dicendo: Mitte te deorsum
 3 | 41 | 4 | 2
 Quia angelis suis mandavit de te] De

Pars. **Qu.** **Art.** **Locus**

custodia angelorum
 1 | 113 | — | o.
 Cum homo per liberum arbitrium possit custodire seipsum, cur ei angeli ad custodiam deputantur
 1 | 113 | 1 | 1
 Si angeli dantur in custodiam, cur igitur tam multi damnantur
 1 | 113 | 1 | 3
 1 | 113 | 4 | 3
 An omnibus hominibus deputantur singuli angeli ad custodiam
 1 | 113 | 2 | o.
 1 | 113 | 4 | o.
 Cur unus angelus non sufficiat ad custodiam plurimorum hominum
 1 | 113 | 2 | 1
 Quando datur angelus homini ad custodiam
 1 | 113 | 5 | o.
 Utrum angeli doleant de malis eorum quos custodiant
 1 | 113 | 7 | o.
 Non tentabis Dominum Deum tuum] An tentare Deum sit peccatum
 2-2 | 97 | 2 | o.
 Et ostendit ei omnia regna] An sit aliquis mons ita altus et excelsus ut inde totus mundus inspicere possit, ut sic ex eo potuerit Christus omnia regni mundi ostendi
 3 | 41 | 4 | 7
 Haec omnia dabo tibi si cadens] Cur diabolus non dixit in hac tentatione: Si Filius Dei es, sicut in duabus primis
 3 | 41 | 4 | c. fi.
 An diabolus tentaverit Christum hac ultima tentatione de cupiditate
 3 | 41 | 4 | c., 3
 An in tertia tentatione convenienter Christus fuerit tentatus de idololatria, et quorsum
 3 | 41 | 4 | 3
 Cur dixerit dia-

Pars. **Qu.** **Art.** **Locus**

bolus: Si cadens adoraveris
 3 | 41 | 4 | 3
 Cum post victoriam omnium vitorum remaneat homini tentatio superbiae et inanis gloriae, quomodo conveniens est ordo harum tentationum
 3 | 41 | 4 | 5
 Cum septem sint vitia capitalia, cur Christus tantum de tribus tentatus est
 3 | 41 | 4 | 4
 Vade, Satana] Cur Christus non repulit diabolum imperiose oburgando, in duabus primis tentationibus, sicuti in ultima
 3 | 41 | 4 | 6
 Tunc reliquit eum diabolus] An reliquerit diabolus Christum ex toto
 3 | 41 | 3 | 3
 Et ecce angeli accesserunt] Quomodo angeli accesserint ad Christum et ei ministraverint
 3 | 41 | 3 | 2
II. Quadrag.
Epist. 1. Thess. 4.
 Obsecramus in Domino Jesu] An liceat hominem ad jurare
 2-2 | 90 | 1 | o.
 Ut abundetis magis] De augmento charitatis
 2-2 | 24 | 4 | et seq.
 An charitas possit in hac vita esse perfecta
 2-2 | 24 | 8 | o.
 An inconvenienter distinguantur tres gradus charitatis, scilicet charitas incipiens, proficiens, et perfecta
 2-2 | 24 | 9 | o.
 Haec est enim voluntas Dei sanctificatio vestra] Cur praeceptum Dei dicatur voluntas Dei
 1 | 19 | 11 | c.
 De voluntate si-

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus			
De poenitentia secundum quod est virtus	3	85	—	o.	sine accusatore	2-2	67	3	o.	eum] An peccatum Christum crucifixum fuerit gravissimum	3	46	6	o.	mortui	2-2	79	1	et seq.			
An poenitentia sit virtus	3	85	1	o.	Et non respondit ei ullum verbum]					An reus non teneatur iudici interroganti veritatem ad omnia respondere	2-2	69	1	c.	3	50	5	o.	De peccato secundum fugiendo			
Tradiderunt Pontio Pilato] An Judaei tradentes Christum Pilato peccaverint	3	47	3	3	Consueverat praeses populo dimittere unum]	2-2	69	2	c.	An iudex licite possit poenam relaxare	2-2	69	2	c.	3	44	4	3	De contentione et discordia			
Quare Judaei tradebant Christum Pilato, et non potius ipsi eum occidebant	3	47	4	3	An iudici liceat iudicare contra veritatem quam novit, propter ea quae in contrarium proponuntur	2-2	67	4	o.	Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum]	2-2	95	8	c.	3	44	4	3	De fornicatione et incestu			
Tunc videns Judas qui eum tradidit] Cur Judas tradendo Christum peccaverit	3	47	3	3	Hodie pevisum]	2-2	67	2	o.	An divinatio quae fit per somnia non sit illicita	2-2	95	8	c.	3	44	4	3	2-2	154	2	o.
Dicens: Peccavi] An contritio sit actus virtutis	S.	1	2	o.	An in passione Christi fuerit aliqua immutatio facta circa cursum coelestium corporum	3	46	4	o.	Et exenteus eum]	2-2	95	8	c.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Et abiens laqueo] An desperatio sit peccatum et in quo consistat	2-2	20	1	o.	An in passione Christi fuerit aliqua immutatio facta circa cursum coelestium corporum	3	46	4	o.	Ut crucifigeretur]	2-2	95	8	c.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
An ex horrore proptiorum peccatorum oriatur desperatio	2-2	20	1	2	An in passione Christi fuerit aliqua immutatio facta circa cursum coelestium corporum	3	46	4	o.	An Christus debuerit pati in cruce	3	46	4	o.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
An ex accidia oriatur	2-2	27	4	o.	Se suspendit] An liceat seipsum interficere	2-2	64	5	o.	An Christus omnes passiones sustinuerit	3	46	5	o.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Se suspendit] An liceat seipsum interficere	2-2	64	5	o.	Emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam] An liceat vendere sepulturam in loco sacro	2-2	100	4	3	Ante praesidem]	2-2	69	1	o.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Ante praesidem] An iudex possit iudicare non sibi subiectum	2-2	67	1	o.	Et cum accusaretur] An homo teneatur ad accusandum	2-2	69	1	o.	An sit necessarium accusationem fieri in scriptis	2-2	68	2	o.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Et cum accusaretur] An homo teneatur ad accusandum	2-2	69	1	o.	An sit necessarium accusationem fieri in scriptis	2-2	68	2	o.	Quomodo accusatio reddatur iniusta	2-2	68	3	o.	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
An sit necessarium accusationem fieri in scriptis	2-2	68	2	o.	Quomodo accusatio reddatur iniusta	2-2	68	3	o.	An iudex possit iudicare aliquem	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Quomodo accusatio reddatur iniusta	2-2	68	3	o.	An iudex possit iudicare aliquem	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
An iudex possit iudicare aliquem	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	Crucifixerunt	3	46	10	2	3	44	4	3	2-2	154	3	o.
Crucifixerunt																						

Pars	Qu.	Art.	Locus
			in monumento] An conveniens fuerit Christum sepeliri
3	51	1	o.
			Qui visus est per multos dies] Cur discipuli Christi non viderint Christum resurgere
3	55	2	o.
			An Christus convenienter cum discipulis suis conversatus sit
3	55	3	o.
			Quoniam hanc Deus adimplevit filiis vestris resuscitans] An resurrectio Christi sit causa resurrectionis animarum
3	56	2	o.
<i>Evang. Luc. 24.</i>			
			Pax vobis] Quid pax, et quomodo a concordia distinguatur
2-2	29	1	c.
			De duplici pace, patriae, et viae
2-2	29	2	4
			An homo peccator habeat veram pacem
2-2	29	2	3
2-2	29	3	1
			An pax sit effectus caritatis
2-2	29	3	o.
			An pax sit virtus
2-2	29	4	o.
			Palpate et videte] An ergo Christi corpus non resurrexerit gloriosum
3	54	3	o.
			Quia spiritus carnis et ossa non habet sicut me videtis habere] An corpus Christi resurrexerit integrum
3	54	3	o.
			An nihil sanguinis corporis Christi reseretur in quibusdam ecclesiis
3	54	3	3
			Et cum manducasset] An Christus vere comederit
1	51	3	5
3	55	3	c.
			An comestio non repugnet corpori glorioso

Pars	Qu.	Art.	Locus
3	54	2	3
3	55	6	2
			Cum adhuc essem vobiscum] An ergo post resurrectionem non errat cum eis
3	55	3	c.
			Necesse est impleri omnia] Quomodo omnia scripta in lege per passionem Christi impleta sint
1-2	107	2	c.
3	47	2	1
			Praedicari in nomine ejus poenitentiam] De sacramento poenitentiae
3	84	et seq.	
Dom. in Albis.			
<i>1. Joann. 5.</i>			
			Omne quod natum est ex Deo] De effectibus baptismi
3	69	—	o.
			Quomodo superatur mundus
3	15	2	3
			Nisi qui credit quoniam Jesus est Filius Dei] An credere explicite mysterium Christi, sit de necessitate salutis
2-2	2	7	o.
			Sed in aqua et sanguine] De effectibus passionis Christi
3	49	—	o.
			Tres sunt qui testimonium dant in coelo] An esse divinum sit trinitas personarum
1	30	1	o.
1	31	1	o.
			Pater] An Christo baptizato convenienter fuerit vox Patris audita Filium protestantis
3	39	8	o.
			Verbum] An opera et miracula a Christo facta testimonium perhibuerint de Christo
3	43	4	o.
			Et Spiritus Sanctus] An Spiritus Sanctus convenienter super Christum baptizatum dicatur descendisse
3	39	6	o.

Pars	Qu.	Art.	Locus
			Et hi tres unum sunt] Cur dicimus quod Pater, Filius et Spiritus Sanctus unum sunt, et non unus
1	31	2	4
			Utrum tres personae in divinis sint ejusdem essentiae
1	39	2	o.
			Aqua et sanguis] An ex latere Christi profuxerit vera aqua et verus sanguis
3	66	4	2
3	74	7	3
			Habet testimonium Dei in se] De testimonio Dei Patris dicentis: Hic est Filius meus dilectus
3	40	8	o.
<i>Evang. Joann. 20.</i>			
			Pax vobis] De pace
			(Vide supra Ferraria III. Paschae, Evang. Luc. 24).
			An Christus sit pax nostra
3	36	8	1
			Insufflavit] Cur Christus apostolis suis insufflaverit Spiritum Sanctum
1	43	7	6
			Quorum remiseritis peccata] An sacerdos absolvens vere remittat peccata
3	84	3	3,4,5
S.	18	1	o.
			De potestate clavium
S.	18	—	o.
			De virtute indulgentiarum
S.	25	—	o.
			Januis clausis] Cum verum corpus in eodem loco cum alio corpore esse nequeat, quomodo Christus, si habuerit verum corpus, potuit intrare januis clausis
3	54	1	1
			Infer digitum tuum huic] Cur anima Christi in resurrectione resumpsit corpus cum cicatricibus
3	54	4	o.
			Esse incredulus] De infidelitate

Pars	Qu.	Art.	Locus
2-2	10	—	o.
			Quia vidisti me] An Thomas id quod vidit, crederit
3	55	5	3
			Beati qui non viderunt] Cur igitur Dominus in multis argumentis coram discipulis suis praeavit se ipsum vivum
3	55	5	c.
			Haec autem scripta sunt] Cur Christus per se ipsum non scripsit doctrinam suam, sed per discipulos suos et Evangelistas
3	42	4	o.
II. post Pasch.			
<i>Epist. 1. Petr. 2.</i>			
			Christus passus est pro nobis] An passio Christi nostram salutem operata sit per modum efficientiae
3	48	6	o.
			An Christus sua passione aperuerit nobis januam regni coelestis
3	49	5	o.
			Quae sit differentia inter passionem Christi et sanctorum quoad fructum ad nos inde derivatum
3	48	5	3
			Quomodo Christus pro nobis potuit satisfacere, cum ipse non peccaverit
3	48	2	o.
			Ut sequamur vestigia] Cum Christus abunde pro nobis patiendone satisfecerit, cur aliquid a nobis praestandum exigitur
3	49	1	4
3	49	3	1,2,3
			Qui peccatum non fecit] An in Christo non fuerit aliquod peccatum
3	14	3	o.
3	15	1	o.
			Qui cum malediceretur, non maledicebat] De injuriis verborum
2-2	72	et seq.	
			An aliquis de-

Pars	Qu.	Art.	Locus
			beat contumelias illatas sibi sustinere
2-2	72	3	o.
			Quando contumeliae nobis illatae non sunt sustinendae
2-2	72	3	c.
			An injuriae nobis illatae si redundant in contumeliam Dei, sint ferendae
2-2	108	1	3
3	41	4	6
			Tradebat autem judicanti se injuste] Quoniam modo Christus suae passionis et mortis fuerit causa
3	47	1	c.
3	47	3	2
			Cur Christus, seipsum tradendo Pilato, minus peccavit quam Judaei
3	47	3	3
			Peccata nostra ipse pertulit in corpore suo] An in Christo fuerit dolor sensibilis
3	15	5	o.
			An dolor passionis Christi fuerit major omnibus aliis doloribus
3	46	6	o.
			An dolor passionis Christi conveniat cum fructione beata
3	46	8	1
			Cujus livore sanatus sumus] Quantum boni nobis provenit ex passione Christi
3	49	—	o.
<i>Evang. Joann. 10.</i>			
			Ego sum pastor bonus] Qualis pastor sit Christus
3	8	6	c., 3
			Qualis pastor Christus in vita sua fuerit
3	40	3	c.
3	41	3	1
			Bonus pastor animam suam] Quid pertineat ad officium pastorale
2-2	184	5	c.
2-2	184	7	1
			An cura pastoralis sit testimonium dilectionis Dei
2-2	184	7	1
2-2	185	2	1

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			ad proximum				An recte orandi gratia conveniatur ad certum et determinatum locum				2-2 25 12 c.									
2-2	25	1	o.	1-2	102	4	1	1	42	4	1									
			Quia charitas operit multitudinem peccatorum] An ergo sine sacramento poenitentiae quis possit consequi remissionem peccatorum	2-2	81	3	o.				1	43	7	1						
			3 84 5 2				Apparuerunt eis dispersitae linguae] De gratia linguarum													
			In alterutrum illam administrantes] An qui idoneus est vita et scientia ad episcopatum, teneatur eum assumere	2-2	185	1	3	2-2	176	—	o.									
2-2	185	1	3				De donis													
2-2	185	2	o.	1-2	68	—	o.	1-2	20	1	o.									
			<i>Evang. Joan. 15. 16.</i>				Cur Spiritus Sanctus descenderit super apostolos sub linguis igneis													
			Quem ego mittam vobis a Patre] Quomodo persona divina ab alia mittatur	1	43	7	6	1	43	4	2									
			1 43 1 o.	3	39	6	4	1	36	1	o.									
			An Filius mittat Spiritum Sanctum	3	72	2	1													
			1 43 8 c.				Et coeperunt loqui variis linguis] Cur apostoli acceperunt donum linguarum ita ut omnium linguis loquerentur													
			Quia Patre procedit] Cur Spiritus Sanctus non dicitur genitus	2-2	176	1	c.	2-2	106	4	2									
			1 27 4 o.				An apostoli fuerint instructi quoad oratum et elegantiam in aliena lingua, sicuti in propria et vernacula													
			Cur Scriptura sacra agens de processione Spiritus Sancti, solum dicat quod a Patre procedat, an ergo Spiritus Sanctus non procedat a Filio	2-2	176	1	1	2-2	29	2	3									
			1 36 2 1				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			Absque synagogis vos faciet] De virtute excommunicationis	2-2	176	1	3	2-2	123	—	o.									
			S. 21 et seq.				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			Ut omnis qui interficit vos] An liceat innocentem aliquo casu occidere	2-2	123	3	o.	2-2	123	4	o.									
			2-2 64 6 o.				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			Et haec facient vobis quia non noverunt] Quae sit causa martyrii	2-2	176	1	3	2-2	125	—	o.									
			2-2 124 5 o.				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			<i>In fest. Pentec.</i>				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			<i>Epist. Act. 2.</i>				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			Dum completerentur dies Pentecostes] Cui festo veteris Testamenti successit festum Pentecostes	2-2	124	3	4	2-2	125	1	c.									
			1-2 103 3 4				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
			In eodem loco]				Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes] An unam linguam loquentes intelligebantur ab omnibus, an potius omnibus linguis loquebantur													
							Quoniam													

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
tionis per solam manus impositionem absque chrismate				de mysterio incarnationis Christi, et non de alitis fidei articulis				creaturarum				creatus non possit Deum per essentiam videre				2-2	30	1	c. pr.
3 72 2 1				2-2; 5 3 0.				3 13 2 1				1 12 1 1				2-2	30	1	c. pr.
<i>Evang. Joan. 10.</i>				In die Trinit.				Euntes ergo docete] An catechismus debeat praecedere baptismum				Quoniam de Spiritu Sancto dedit nobis] Quomodo detur nobis Spiritus Sanctus				2-2	30	1	c.
Qui non intrat per ostium] An credere explicitè mysterium incarnationis Christi sit de necessitate salutis apud omnes				<i>Epist. Rom. 11.</i>				3 71 1 0.				1-2 114 3 3				2-2	30	2	c.
2-2 2 7 0.				O altitudo divitiarum] Cur Deus quosdam praedestinat, et quosdam reprobat				Omnes gentes] De suscipientibus baptismum				3 43 3 0.				2-2	30	3	c.
An salus nostra sit Christo adscribenda				1 23 5 3				Baptizantes eos] De ministris, per quos traditur sacramentum baptismi				2-2 2 3 2 0.				2-2	30	3	c.
1-2 91 5 2				An Deus permit- tendo unum cade- re, alium erigit				3 67 — 0.				Qui manet in charitate, in Deo manet, et Deus in eo] An amor cau- set mutuum inhae- sionem, scilicet ut amans sit in amato, et contra				1-2	28	2	o.
2-2 2 7 c.				1 23 6 1				In nomine Patris, etc.] An illa sit conveniens forma] Ergo te baptizo in nomine Patris, etc.				1-2 66 6 c. fi.				2-2	30	4	c.
De haeresi				Quam incomprensibilis sunt judicia ejus] An videntes Deum per essentiam, ipsum non comprehendant				3 66 5 0.				Timor non est in charitate] An timor servilis non remaneat cum charitate				2-2	19	6	o.
2-2 11 — 0.				1 23 5 3				De nominibus Dei				Sed perfecta charitas] Quem timorem foras mittit perfecta charitas				2-2	19	8	2
Fur est et latro] Quantum nocu- menti inferatur fidei et fidelibus per haereticos				An videntes Deum per essen- tiam, omnia in Deo videant				1 13 — 0				2-2 19 9 0.				2-2	19	7	6
2-2 10 9 0.				1 12 7 0.				Pertinentia ad personam Patris, Filii, et Spiritus Sancti				3 7 6 3				2-2	60	1	c.
2-2 11 3 c.				An videntes Deum per essen- tiam, omnia in Deo videant				1 34 — 0.				Quoniam timor poeniam habet] Quis timor poenam habeat				2-2	60	2	o.
2-2 11 4 c.				1 12 8 0.				1 35 — 0.				2-2 19 2 4				2-2	60	2	o.
Huic ostiarius aperit] An fides sit donum Dei				Utrum Trinitas personarum possit per naturalem cognitionem cognosci				1 36 — 0.				Qui non diligit fratrem suum quem videt] Cur ratio diligendi Deum hic videatur dici esse proximus sub aspectum nostrum cadens, an ergo magis sit diligendus proximus quam Deus				2-2	60	1	c.
2-2 6 1 0.				1 31 1 c				Docentes servare] De doctrina Christi				2-2 26 2 1				2-2	60	3	o.
2-2 6 2 0.				Utrum Deum esse sit per se notum				3 42 — 0.				Et hoc mandatum habemus a Deo] An ex praeecepto Dei teneamus proximum diligere				2-2	60	3	o.
Et proprias oves vocat nominatim] An Deus eligat singulos praedestinos, ita ut noverit certum numerum prae destinatum non solum formaliter, sed etiam materialiter				1 12 8 0.				Dom. I. post. Oct. Pent.				1-2 70 — 0.				2-2	61	4	1
1 23 7 0.				Utrum Deum esse sit demon- strabile				<i>Epist. 1. Joan. 4.</i>				In qua mensura mensi fueritis] In qua justitia haec digni iudicii forma habeat locum				2-2	61	4	1
Et educit eas] An homo possit resurgere a peccato sine auxilio gratiae				1 2 2 0.				Deus charitas est] Cum charitas sit habitus in anima creatus, quomodo Deus charitas est				Quid vides festucam?] An ergo peccator non possit corripere peccatorem				2-2	33	5	o.
1-2 109 7 0.				Aut quis prior dedit illi et retribuatur ei] An ergo homo a Deo nihil possit mereri				2-2 23 2 1				Quid sit misericordia				2-2	30	3	o.
Ante eas vadit] An Christus primò resurrexerit				1-2 114 1 3				De amore Dei				1 21 3 c. pr.				2-2	30	3	o.
3 53 3 0.				Quoniam ex ipso et per ipsum] Quae ratione ex ipso approprietur Patri, per ipsum, Filio, et in ipso, Spiritui Sancto				1 20 — 0.				Quid sit misericordia				2-2	30	3	o.
Alienum autem non sequuntur] An praedestinatus non possit peccare et in peccato mori				1 23 6 2				In hoc apparuit charitas Dei quoniam Filium suum] Quantam charitatem ostenderit Deus mittendo Filium suum				Estote misericordes] Quis dicitur misericors				2-2	30	3	o.
1 23 6 2				Hoc proverbium dixit eis] Cur Christus in proverbis voluerit loqui				3 1 1 sc., 2				1 21 3 c. pr.				2-2	30	3	o.
3 43 3 c. fi., 3				1 25 — 0.				3 46 1 3				Quid sit misericordia				2-2	30	3	o.
Egsum ostium] Cur esse ostium sit proprium Christo				De potentia animae Christi				3 46 6 4				Quid sit misericordia				2-2	30	3	o.
3 8 6 3				1 25 — 0.				Deum nemo vidit unquam] An ergo intellectus				Quid sit misericordia				2-2	30	3	o.
Per me si quis introierit] An non possit haberi fides				1 25 — 0.				Deum nemo vidit unquam] An ergo intellectus				Quid sit misericordia				2-2	30	3	o.

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			in corripiendo alium peccatorem delinquere				quia est negligens in sui ipsius examinatione, peccet sumendo Christum				2-2 131 1 0.				illicita
			2-2 33 5 c.				Quantum peccatum sit cum conscientia peccati accedere ad hoc sacramentum				2-2 131 1 1 c.				1-2 108 3 5
			Hypocrita] In quo consistat hypocrisis				Non dijudicans corpus Domini] Quid sit non dijudicare corpus Domini				2-2 131 1 1 c.				2-2 55 6 c.
			2-2 III 2 0.				Quomodo caro Christi sit vere cibus, et sanguis eius vere potus				2-2 131 1 1 c.				An Dominus improbet si quis humano more temporalia procurat
			An hypocrisis tanquam species mendacii veritati opponatur				Qui manducat meam carnem] De effectibus sacramenti Eucharistiae				2-2 131 1 1 c.				2-2 55 7 3
			2-2 III 3 c.				Et mortui sunt] A qua morte per hoc sacramentum praeservemur				2-2 131 1 1 c.				Quoniam ipsi cura est de vobis]
			Quale et quantum peccatum sit simulatio				Vivet in aeternum] An effectus hujus sacramenti sit vita aeterna et adeptio gloriae				2-2 131 1 1 c.				An homo subsit divinae providentiae
			2-2 III 4 0.				Et mortui sunt] A qua morte per hoc sacramentum praeservemur				2-2 131 1 1 c.				2-2 55 7 3
			In die Corp. Christi.				II. post Pentec.				2-2 131 1 1 c.				Quomodo boni subsit divinae providentiae, et quomodo mali
			Epist. 1. Cor. 2.				Epist. 1. Joan. 3.				2-2 131 1 1 c.				1 22 2 4
			Accepti panem]				Translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres]				2-2 131 1 1 c.				Quomodo duxi]
			De transubstantiatione				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De luxuria et ejus speciebus
			3 75 — 0.				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 153 — 0.
			(Vide Passionem Dominicam paulo post princip.).				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
			Fregit] Quomodo corpus Domini cum potest nunc frangi, cum sit incorruptibile et impassibile				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
			3 77 7 c.				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
			Hoc facite in meam commemorationem] Ad cuius officium spectat consecrare				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
			3 82 1 0.				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
			Postquam coenavit] Cum Christus post coenam sacramentum Eucharistiae tradiderit, cur a nobis jejunis sumitur				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
			3 80 8 1				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				Exi cito in plateas et vicus]
			Hoc facite quotiescumque bibetis] An liceat corpus Christi sumere sine sanguine				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
			3 80 12 0.				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
			Et biberit calicem Domini indigne] An mali manducant Christum sacramentaliter				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
			3 80 3 0.				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
			Rous erit corporis] An peccator sumens corpus sacramentaliter peccet				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
			3 80 4 0.				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
			Probet autem seipsum] An si quis peccator non habens conscientiam peccati ex eo				Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 150 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 154 — 0.
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				De gula et ebrietate
							Quomodo frater sit diligendus				2-2 131 1 1 c.				2-2 148 — 0.

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
			quis debeat se ingerere ad tentationes suscipiendas				cum gentes essetis]				opposita magnanimitati				3 53 et seq.
			3 41 2 2				An homo sine gratia possit non peccare				2-2 21 4 c. pr.				Et visus est Caephae] Quibus Christus apparuerit, et ubi
			<i>Evang. Luc. 19.</i>				1-2 109 8 o.				Ex quo vitio oriatur praesumptio opposita timori				Et suscipiens in coelum ingemuit]
			Flevit super illum] Quomodo exemplo Christi condolendum et compatiendum sit				An homo per sua naturalia sine gratia possit legem implere				2-2 21 4 c. fi.				Et praecipit illis ne cui dicerent]
			2-2 30 1 1				1-2 109 4 o.				Et aspernabatur caeteros] An sit species superbiae, cum aliquis aliis despectis singulariter vult videri				An Christus ante conversionem Pauli ascenderit, quomodo visus est ab eo
			An Deus, angelii, et homines boni compatiuntur malis hominibus				1-2 109 1 o.				2-2 162 4 o.				Et obligare praecipiendo eis ne cui dicerent
			S. 94 2 o.				Divisiones vero gratiarum sunt]				Haec apud se orabat]				2-2 104 4 1
			An homines mali et invidi non gaudeant de alieno malo				Quomodo plenitudo gratiae quae in Christo sicut in capite adunatur, ad membra ejus diversimode redundet				ut placeat Deo, ab eoque exaudiatur				3 13 4 2
			2-2 1 2 c.				2-2 183 2 c.				2-2 83 13 o.				3 44 3 4
			Eo quod non cognoveris tempus visitationis tuae]				Unicuique autem data manifestatio spiritus ad utilitatem]				2-2 83 14 o.				Quanto magis eis praecipiebatur, tanto plus praedicabant]
			Ignorantia Judaeorum de Christo, unde oriebatur				De dupli gratia, gratum scilicet faciente, et gratia gratis data, de earumque distinctione				2-2 83 15 c.				Christo fuerint inobedientes
			3 47 5 c., 1, 2				2-2 111 1 o.				Dereliquione, devotione, oratione				2-2 104 4 1
			An omnium Judaeorum, majorum scilicet et minorum ignorantia erat aequale peccatum				De gratiis gratis datis				2-2 81 — o.				An anima Christi non habuerit omnipotentiam respectu executionis propriae voluntatis
			3 47 5 c.				2-2 82 — o.				2-2 83 — o.				2-2 104 6 1
			Quantum peccatum sit peccatum infidelitatis				2-2 83 — o.				Quia non sum sicuti caeteri homines]				Gratia Dei sum id quod sum]
			2-2 101 3 o.				2-2 112 2 o.				An jactantia oriatur ex superbia				De necessitate gratiae
			Et coepit ejicere vendentes]				An jactantia oriatur ex superbia				2-2 112 1 2				1-2 109 — o.
			Quomodo ad unius flagelli verbera unus homo illo tempore contemptibilis potuerit ejicere tantam hominum multitudinem				An jactantia hujus Pharisei fuerit peccatum mortale				2-2 112 2 c.				<i>Evang. Marc. 7.</i>
			3 44 5 1				Jejuno bis in sabbato]				2-2 112 2 c.				Xiens Jesus de finibus Tyri venit per Sidonem]
			An irreverentia rerum sacrarum et divino cultui deputatarum sit sacrilegium				Cur Pharisei et discipuli Joannis potius jejunabant quam Christus et ejus discipuli				2-2 112 2 c.				Cur Christus in eodem loco non mansit, sed ex uno ad alium praedicandi causa se contulit
			2-2 99 1 c.				Decimas de omnium]				2-2 112 2 c.				3 40 1 c.
			De simonia				De decimis				2-2 87 — o.				Et deprecabantur eum ut illi imponeret manum]
			2-2 100 — o.				2-2 87 — o.				2-2 87 — o.				An debeamus pro aliis orare
			Domus mea domus orationis est]				Publicanus autem stans a longe]				2-2 87 — o.				An oratio aliena alteri prosit
			Cur certus et determinatus locus deputetur orationi				Quanta virtus sit humilitas				2-2 87 7, 2, 3				2-2 83 7, 2, 3
			2-2 84 3 o.				2-2 161 5 o.				2-2 83 7, 2, 3				An bona intentio aliena, fides aliena, et fidei professio aliena alteri prosesse possit
			Et erat quotidie docens in templo]				Cur humilitas necessaria sit ad rationem]				2-2 83 15 c.				3 68 7 o.
			An Christus omnia publice docuerit				Quia omnis qui se exaltat humiliabitur]				2-2 83 15 c.				3 68 8 o.
			3 42 3 o.				Quomodo exaltatio tanquam merces redditur humilitati				2-2 161 5 3				Et apprehendens eum seorsum]
			X. post Pent.				Quot modis contingat praesumptio				2-2 161 5 3				Cur Christus hunc mutum et surdum virtute sua divina non subito, sed paulatim mediante corpore suo curare voluit
			<i>Epist. 1. Cor. 12.</i>				2-2 130 1 3				2-2 130 2 3				5 44 3 2
			Scitis quoniam				Quot duplex sit praesumptio				2-2 21 1 c.				De ceremoniis et ritibus baptismi
							Quae praesumptio sit altera gravior				2-2 21 1 c.				3 66 10 o.
							2-2 21 1 1				2-2 21 1 1				3 71 — o.
							Ex quo vitio causetur praesumptio								De resurrectione Christi

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
			Unum baptismam] Quomodo baptismi dicatur unum													
			3 66 9 o.													
			Et in omnibus nobis] Quomodo Deus sit in omnibus rebus													
			1 8 1 o.													
			1 8 3 o.													
			<i>Evang. Matth. 22.</i>													
			Accesserunt ad Jesum Pharisei, et interrogavit] Quando sit licitum cum haereticis disputare													
			2-2 10 7 o.													
			Tentans eum] De tentatione													
			2-2 97 — o.													
			De simulatione													
			2-2 111 — o.													
			Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde] (De hoc praeepto vide in <i>Evang. Dominicae XII. post oct. Pentec.</i>)													
			An Deus possit hic totaliter amari													
			2-2 27 5 o.													
			An divinae dilectionis sit aliquis modus habendus													
			2-2 27 6 o.													
			Hoc est maximum] Cur hoc praeeptum de charitate Dei sit maximum													
			2-2 44 1 c. f.													
			Secundum autem simile est huic] Cum charitas sit una virtus, quorum duo praeepta de ea dantur													
			2-2 44 2 i.													
			Cum debeamus quatuor diligere, Deum, nos, proximum, et corpus proprium, cur non dantur quatuor praeepta													
			2-2 44 3 i.													
			Cujus filius est? dicunt ei: David] An Christus sumpserit carnem de semine David													
			3 31 2 o.													
			Quomodo ergo David vocat eum Dominum] An haec sint verae: Homo est Deus, et Deus est homo													
			3 16 1 o.													
			3 16 2 o.													
			XVIII. post Pentec.													
			<i>Epist. 1. Cor. 1.</i>													
			Gratias ago Deo meo] De gratiarum actione et gratitudine													
			2-2 106 — o.													
			Pro vobis] An debeamus pro aliis orare													
			2-2 83 7 o.													
			Ita ut nihil vobis desit in ulla gratia] Quomodo homo dicatur esse plenus gratia													
			3 7 10 c.													
			Confirmabit vos usque in finem] An perseverantia indiget auxilio gratiae													
			1-2 109 9 o.													
			1-2 109 10 o.													
			2-2 137 4 o.													
			Utrum quis possit sibi promereri finalem perseverantiam													
			1-2 114 7 o.													
			Sine crimine] Quot et quae sint vitia capitalia													
			1-2 84 4 o.													
			<i>Evang. Matth. 9.</i>													
			Ascendit Jesus in naviculam] An Christus assumpserit corpus carnale et terrestre cum ejus defectibus et qualitatibus													
			3 5 2 o.													
			3 14 1 o.													
			3 14 2 o.													
			Et ecce offerunt ei paralyticum] An beneficentia sit actus charitatis													
			2-2 31 1 o.													
			Quibus sit benefaciendum													
			2-2 31 2 o.													
			2-2 31 3 o.													
			Videns autem Jesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide] An ergo homo possit alteri mereri primam gratiam													
			1-2 114 6 i.													
			An aliena devotio prosit alteri] (Vide supra in <i>Evang. Dom. XI. post oct. Pentec.</i>)													
			Remittuntur tibi peccata tua] De													
			contritione peccatorum													
			S. 1 et seq.													
			De confessione et satisfactione peccatorum													
			S. 6 — o.													
			S. 12 — o.													
			Cum vidisset Jesus cogitationes An anima Christi in Verbo cognoscatur omnia													
			3 10 2 o.													
			Hic blasphematus] Blasphemia quid sit, et quot modis contingat													
			2-2 13 1 c.													
			Blasphemia unde tanquam filia oriatur													
			2-2 158 7 i.													
			Surge, tolle lectum] An mors et alii defectus corporales nascantur ex peccato													
			1-2 85 5 o.													
			3 44 3 3													
			Timuerunt] De timore													
			1-2 41 — o.													
			1-2 42 — o.													
			2-2 19 — o.													
			XIX. post Pent.													
			<i>Epist. Ephes. 4.</i>													
			Renovamini spiritu mentis vestrae et induite novum hominem] An justitiam impii consistat in peccatorum remissione et gratiae infusione													
			1-2 113 1 o.													
			1-2 113 2 o.													
			An declinare a malo et facere bonum sint partes justitiae													
			2-2 79 1 o.													
			Propter quod dependentes mendacium] De mendacio													
			2-2 110 — o.													
			Loquimini unusquisque veritatem] De virtute veritatis													
			2-2 109 — o.													
			Irascimini et nolite peccare] Quando irasci sit licitum et quando non													
			2-2 158 1 o.													
			2-2 158 2 o.													
			Sol non occidat super iracundiam													
			vestram] An ira, si continua sit, gignat odium													
			2-2 34 6 3													
			Jam non fuerit] De furto et rapina													
			2-2 66 — o.													
			De ludis et lutoribus													
			2-2 168 — o.													
			An liceat eleemosynas fieri de illicite acquisitis													
			2-2 32 7 o.													
			Quando liceat alicui furari ut eleemosynas largiatur													
			2-2 32 8 1													
			2-2 66 7 3													
			An liceat alicui furari propter necessitatem													
			2-2 66 7 o.													
			<i>Evang. Matth. 22.</i>													
			Loquebatur Jesus in parabolis] Cur Christus in parabolis voluit loqui													
			3 42 3 c. f., 3													
			Qui fecit filio nuptias suas] De incarnatione Dei sive conjunctione naturae divinae cum humana													
			3 1 et seq.													
			De sacramento matrimonii ejusque significatione													
			S. 42 1 o.													
			De gratia Christi secundum quam est caput Ecclesiae													
			3 8 — o.													
			Et misit servos suos] (Vide supra in <i>Evang. Dominicae II. post oct. Pentecost.</i>)													
			Et contumeliis affectos occiderunt] Quantum peccatum sit ingratitude, qua benefacientibus male fit													
			2-2 107 3 c. f.													
			Iratus est] Quomodo Deo tribuatur ira													
			1 3 2 2													
			At ille obmutuit] An in judicio cognoscit quilibet peccata quae fecit													
			S. 87 1													

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
compatiendum sit peccatoribus (Vide supra in Evang. Dominicae I.X. post oct. Pentecost.)				fiducia oriatur	2-2	17	1 2, 3	Postulantes]				meriti	3	58	1 o.	boninationem] De signis praecedentibus				
Quorum Deus venter est] Quomodo gulae deditorem Deus sit venter	1	65	1 c.	2-2 129 6 c., 3				Ut impleamini]				De effectibus				S. 71 — o.				
Nota autem conversatio est in coelis] Cum Apostolus adhuc in terris conversabatur, quomodo ejus conversatio erat in coelis	2-2	23	1 1	Qui reformabit corpus humilitatis nostrae] De conditionibus beatorum resurgentium	S.	82	et seqq.	De voluntate Dei	1	19	— o.	passionis Christi	3	49	— o.	Sicut enim fulgur]				
Unde etiam Salvatore expectamus] Unde spes et				Qua etiam possit subjicere sibi omnia] De omnipotentia Dei	1	25	— o.	Deo per omnia placentes] De merito	1-2	114	— o.	Et transtulit in regnum] De adoptione Christi	3	23	— o.	An tempus iudicii et resurrectionis sit occultum	S.	77	2 o.	
				Ult. post Pent.				In quo habemus redemptionem] Utrum per passionem Christi simus Deo reconciliati, et liberati a peccato, potestate diaboli, et reatu poenae	2-2	136	— o.	In quo habemus redemptionem] Utrum per passionem Christi simus Deo reconciliati, et liberati a peccato, potestate diaboli, et reatu poenae	3	49	1 o.	Sol obscurabitur]				
				Epist. Coloss. 1.				De gaudio	2-2	20	— o.	Utrum per passionem Christi simus Deo reconciliati, et liberati a peccato, potestate diaboli, et reatu poenae	3	49	2 o.	An vero sol et luna obscurabitur	S.	77	3 o.	
				Non cessamus pro vobis orantes] De oratione	2-2	83	— o.	De gratiarum actione	2-2	106	— o.	Congregabunt electos] An angeli operabuntur ad resurrectionem	3	49	3 o.	Cum tuba]				
				De oratione pro aliiis	2-2	83	7 o.	Qui eripuit nos de potestate] An passio Christi causerit nostram salutem per modum	3	49	4 o.	Unde etiam Salvatore expectamus] Unde spes et	3	49	4 o.	Cum videritis a-				

Proprium Sanctorum.

In festo sancti Andreae (30 Nov.)	contemplatur	2-2	182	1 3	tim secuti sint Christum	2-2	187	4 1	pendiis	2-2	187	4 1	Obedite praepositis]							
Epist. Rom. 10.	2-2	183	2 c. fi., 3	3 44 3 1	An ille qui cito Christo credit sit levis corde	2-2	2 9 3	1	10	— o.	Jesus Christus heri et hodie] De aeternitate sacerdotii Christi	3	22	5 o.	2-2	104	— o.			
Corde creditur ad iustitiam] An credere sit necessarium ad salutem	3	40	1 2	2-2	2 9 3	Relictis retribus et patre, secuti sunt eum] De statu religionis	2-2	186	et seq.	De quo edere non habent potestatem]	3	42	3 c., 3	3	57	— o.				
Ore autem fit confessio ad salutem	2-2	3	1 1	An occasione religionis praetermittenda sint pietatis officia	2-2	101	4 o.	An propter obsequium parentum debeant aliqui retrahi ab ingressu religionis	1-2	106	— o.	Peregre proficiens] De Christi ascensione	3	57	— o.					
An confessio fidei sit necessaria ad salutem	2-2	3	2 o.	An propter obsequium parentum debeant aliqui retrahi ab ingressu religionis	2-2	189	6 o.	Quomodo Jacobus et Joannes laudantur quod, dimisso patre, secuti sint Christum	1-2	107	— o.	Dixit Jesus parabolam hanc]	3	42	3 c., 3					
Omni qui credit in illum non confundetur] An sola fides ad salutem sufficiat	1-2	5	7 o.	Quomodo Jacobus et Joannes laudantur quod, dimisso patre, secuti sint Christum	2-2	101	4 1	De comparatione novae legis ad veterem	1-2	107	— o.	Peregre proficiens] De Christi ascensione	3	57	— o.					
Non est distinctio judaei et Graeci] De conversione gentium (Vide supra in Epist. Epiiph.)	1-2	114	4 3	Erant enim piscatores] Cur Christus viles pauperes et viles discipulos elegerit	3	39	3 c.	Quomodo Jacobus et Joannes laudantur quod, dimisso patre, secuti sint Christum	1-2	100	— o.	Utrum charitas infundatur secundum capacitatem naturalem	2-2	24	3 c.					
Quam speciosi pedes evangelizan- tium pacem] An vita secundum quam aliquis praedicando et docendo contemplata tradit, sit perfectior quam vita quae solum	2-2	2	9 o.	At illi continuo, relictis retribus, secuti sunt eum] Qui factum sit quod apostoli et alii sta-	1-2	106	4 4	In festo sancti Nicolai.	1-2	2	et seq.	Utrum charitas infundatur secundum capacitatem naturalem	2-2	24	3 c.					
	3	49	1 5	Epist. Matth. 19.			Epist. Hebr. 13.	Mementote praepositorum] De obedientia	2-2	106	— o.	Post multum vero temporis] De iudicio particulari et universali	3	59	5 c.					
	S.	99	4 o.	Erant enim piscatores] Cur Christus viles pauperes et viles discipulos elegerit	3	39	3 c.	Qui vobis locuti sunt] De officio praedicatoris	2-2	82	— o.	Intra gaudium]								
	Non est distinctio judaei et Graeci] De conversione gentium (Vide supra in Epist. Epiiph.)			At illi continuo, relictis retribus, secuti sunt eum] Qui factum sit quod apostoli et alii sta-	1-2	106	4 4	De eorum sti-	2-2	31	— o.	De gaudio								

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus						
			Una virtus sancti Nicolai 2-2 107 3 4				modo Jacob genuit Joseph, cum Lucas dicit Joseph esse filium Heli 3 31 3 2 Virum Mariae] De desponsatione Beatae Mariae 3 29 — 0. De qua natus est [Jesus] De nomine Jesu 3 37 2 0. An Beata Maria sit vera mater Christi 3 35 3 0. An alio modo possimus salvari quam per Christum 1-2 91 5 2 2-2 2 7 c.																		
			In festo Concept. M. (8 Dec.) <i>Epist. Prov. 8.</i> Dominus possedit me] Haec Epistola literaliter intelligitur de sapientia increata, per accommodationem autem tribuitur Beatae Virgini, cujus praerogativae leguntur in 3 27 — 0. 3 28 — 0. <i>Evang. Matth. 1.</i> Liber generationis Jesu Christi] Quomodo Evangelista narrat generationem Christi, cum scriptum sit: Generationem ejus quis enarrabit? 3 31 3 1 Cur Matthaeus ponit solum generationes quadraginta duas, Lucas autem septuaginta septem 3 31 3 3 Judam et fratres ejus] Cur Evangelista nominat tantum fratres Judae, et Jechoniae, et Phares, et Zaram 3 31 3 5 fi. Judas autem genuit Phares et Zaram] An Judas accedendo ad Thamar, quam aestimabat meretricem, peccaverit 2-2 154 2 3 De Thamar] Cur in genealogia Christi tantum enumerantur quatuor mulieres, nimirum Thamar, Raab, Ruth, et Betsabee uxor Uriae 3 31 3 5 Joram autem genuit Oziam] Quomodo Joram genuit Oziam, cum 4. Reg. 8. dicatur genuisse Ochoziam 3 31 3 4 Jacob autem genuit Joseph] Quo-																						
			In festo s. Thomae Ap. (21 Dec.) <i>Epist. Ephes. 2.</i> Jam non estis hospites et advena] De conversione gentium [Vide Epist. in die Epiphaniae]. Domestici Dei] Quomodo dicamur filii Dei 1 23 3 c. De spe vitae aeternae 2-2 17 — 0. Supra fundamentum apostolorum] Quomodo apostoli dicuntur fundamenta 3 8 6 3 In quo omnis aedificatio] An alio modo possimus salvari, quam per Christum 1-2 91 5 2 2-2 2 7 c. 3 68 1 c. In Spiritu Sancto] De necessitate gratiae 1-2 109 — 0. <i>Evang. Joan. 20.</i> Thomas autem unus ex duodecim. [Vide in Evang. Dom. in Albis]																						
			In die Conv. s. Pauli. (25 Jan.) <i>Epist. Act. 9.</i> Saulus adhuc spirans minarum]				An liceat aliquem innocentem occidere 2-2 64 2 0. 2-2 64 6 0. Quis zelus sit bonus 1-2 28 4 c. Et subito circumfulsit eum lux] Si Paulus consecutus est gratiam spirans adhuc minarum, an ergo non requiratur aliqua praeparatio sive dispositio ad gratiam ex parte hominis 1-2 112 2 2 Cur conversio Pauli tanquam miraculosa celebretur in Ecclesia commemoratur 1-2 113 10 c. fi. Ego sum Jesus Nazarenus] An ergo Christus apparuerit Paulo post suam ascensionem 3 57 6 3 Et ibi dicitur tibi quid oporteat facere] An unus homo possit alium docere 1 17 1 0. Pro nomine meo pati] Quae sit causa martyrii 2-2 124 5 0. Et implearis Spiritu Sancto] Quomodo singuli fideles impleantur sive pleni fiant gratia Spiritus Sancti 3 7 10 c., 2 Et surgens baptizatus est] An omnes teneantur ad susceptionem baptismi 3 68 1 0. Praedicavit Jesus] An explicite credere mysterium Christi sit de necessitate salutis 2-2 2 7 0. <i>Evang. Matth. 19.</i> Ecce nos reliquimus omnia] An laudabiliter omnia relinquuntur 2-2 186 3 0. An apostoli nihil in communi possidebant 2-2 188 7 c.																		
			Et secuti sumus te] An ad perfectionem non sufficiat quod quis omnia relinquat, sed etiam requiratur quod sequatur Christum 2-2 184 3 1 Quomodo quis sequatur Christum 2-2 184 3 1 Vos qui reliquistis omnia, etc., sedebitis] An judiciaria potestas correspondeat voluntariae paupertati S. 79 2 0. An aliqui judicabant cum Christo S. 79 1 0. Et omnis qui reliquerit domum vel fratres aut sorores aut patrem] An occasione religionis sint praetermittenda pietatis officia 2-2 101 4 0. Centuplum accipiet] An bona temporalia cadant sub merito 1-2 114 10 0. 2-2 122 5 4 Et vitam aeternam possidebit] De aeterna beatitudine 1-2 2 usq. ad 6 De praemiis beatitudinum 1-2 69 4 0																						
			In festo Purificat. B. M. (2 Feb.) <i>Epist. Malach. 3.</i> Ecce ego mitto angelum meum et praeparabit] Quomodo Joannes praeparaverit viam Domini 3 38 1 0. 3 38 2 2 3 38 3 0. Et statim veniet ad templum sanctum suum] De oblatione Christi 3 37 3 0. (Vide hac de re <i>Evang. hujus diei</i>). Quod Christus sit caput Ecclesiae 3 8 — 0. Et angelus Te-																						
			stamenti] Quomodo Christus vete-rem legem impleat novam legem dando 1-2 107 2 c. Cur lex nova non est data ante Christum 1-2 106 3 c. Ecce venit] De judicio generati S. 88 et seq. <i>Evang. Luc. 2.</i> Postquam impleti sunt dies purificationis Mariae] Cur mulieres reputentur interdum immundae 1-2 102 5 4 Cum Beata Maria nullam haberet immunditiam, cur ad templum tanquam purganda accessit 3 37 4 0. De purificatione Beatae Mariae 3 37 4 0. Tulerunt Jesum in Jerusalem ut sisterent eum Domino] Cur Christus voluit in templo sibi Domino 3 37 3 c., 2 Omne masculinum a daperiens vulvam] Cum Christus exiverit de clauso virginis utero, quomodo ex hac lege debuit in templo offerri 3 37 3 1 Et ut darent hostiam] Cur pro Christo hostia offerretur 3 37 3 3 Par turturum] Cur pro Christo non potius agnus quam par turturum aut duo pulli columbarum oblatum est 3 37 3 4 De paupertate Christi 3 40 3 0. Quae animalia offerebantur in sacrificiis veteris legis 1-2 102 3 0. Parentes ejus] Cum Christus in terris patrem non habuerit, cur dicuntur parentes																						

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus		
			men ejus Jesum] Quomodo dicit: Et vocabis nomen ejus Jesum, cum Isaia 7. dicitur: Vocandus Emmanuel, et Isaia 9. Admirabilis, consiliarius, etc.				Poenitentiam agentes] An damnati poeniteant de malis quae fecerunt S. 98. 2. o.				tre et Pater in me est] Utrum Filius sit in Patre, et contra Pater in Filio										
			3 37. 2. 1				S. 98. 2. o.				1 42. 5. o.										
			3 30. 4. c.				An per poenitentiam talem peccata eorum removebuntur				3 66. 9. c.										
			3 30. 4. c.				3 86. 1. c.				3 68. 1. o.										
			3 30. 4. c.				Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei] An damnati gloriam beatorum videant S. 98. 9. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c.				Quomodo sancti dicantur filii Dei				3 68. 2. o.										
			3 27. 5. 2				1 33. 3. c.				3 68. 2. o.										
			3 27. 5. 1				2-2 114. 3. c.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c.				<i>Evang. Joan. 14.</i>				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c.				Creditis in Deum] Credere in Deum quid				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c.				2-2 2. 2. c., 3, 4				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c.				Et in me credite] An credere explicitè mysterium Christi sit de necessitate salutis				3 68. 2. o.										
			3 27. 5. 2				2-2 2. 7. o.				3 68. 2. o.										
			3 27. 5. 1				Mansiones multae sunt] An unus alic possit esse beator				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				1-2 5. 2. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				An beatitudinis gradus mansiones dici debeant S. 93. 3. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				An diversae mansiones non distinguantur penes diversos gradus charitatis S. 93. 3. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				Et si abiero et praeparabo vobis locum] Cur Christus praesentiam suam corporalem a nobis subtrahit				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 1. 3				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				An ascensio Christi sit causa nostrae salutis				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.				3 57. 6. o.				3 68. 2. o.										
			3 30. 4. c. fi.																		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	
Joanni plus gratia praestitum est quam aliis	3	27	6	c. fi.	incarnatione Christi	3	1	et seq.	buerit majorem plenitudinem gratiae	3	27	5	c., 1	perseverantia	2-2	137	—	o.	afflictionibus justorum (Vide in Evang. Dom. III. post Epiph. et Dominicæ III. post Pascha)	
Et prophetavit]					De exinactione Christi. (Vide in Epist. Dominicæ Palmarum).				An Beata Maria habuerit donum sapientiae, gratiam virtutum, et gratiam prophetiae	3	27	5	3	Adjuro vos] An liceat adjurare	2-2	89	3	o.	Maledicimus et benedicimus] De maledictione	
De prophetia	2-2	171	et seq.	Unde sit propheta	In ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenestras] An miracula, quae Christus fecit, fuerint sufficientia ad ostendendum ejus divinitatem	3	27	5	3	An Beata Maria prae caeteris sanctis omnibus sit honoranda et colenda	3	25	5	c. fi., 1	Lampades ejus, lampades ignis] An amor sit passio laesiva amicitiae	1-2	28	5	o.	An inimicis sint signa amicitiae exhibenda
De gratiarum actione	2-2	106	—	o.	Jam enim hyems transit] De lege nova	1-2	106	—	o.	An Beata Maria aliquod peccatum actuale commisit	3	27	4	o.	Si dederit, etc.] An charitas sit praestantissima virtutum	2-2	23	6	o.	Per Evangelium genui] Utrum per solum baptismum spiritualis propinquitatis contrahatur
Qui visitavit]					An lex nova debuerit dari a principio mundi	1-2	106	3	o.	Et benedictus fructus] De gratia Christi	3	7	—	o.	Si dederit, etc.] An charitas sit praestantissima virtutum	2-2	23	6	o.	S.] 56, 2] o.
De incarnatione	3	1	et seq.	De redemptione	Epist. Act. 12.	3	1	5	o.	An sit adoranda adorazione latrae	3	25	5	o.	Si dederit, etc.] An charitas sit praestantissima virtutum	2-2	23	6	o.	Evang. Luc. 7.
Ut affigeret quosdam de Ecclesia]					Ut affigeret quosdam de Ecclesia]					Magnificat anima mea Dominum]					Coepit lacrymis rigare pedes ejus]					Coepit lacrymis rigare pedes ejus]
De afflictionibus justorum (Vide in Evang. Dom. III. post Epiph. et Epist. Dom. Sexages. et Dom. III. post Pascha).					Vox turturis audita est] De proprietatibus turturis	3	37	3	4	De humilitate	2-2	161	—	o.	De poenitentia	3	85	et seq.		De simonia
De fortitudine et martyrio	2-2	123	—	o.	Surge, amica mea]					An sit adoranda adorazione latrae	3	15	4	o.	De contritione	S.	1	et seq.		De simonia
Quae sit causa martyrii	2-2	124	5	o.	De sanctificatione Beatæ Mariæ	3	8	—	o.	An sit adoranda adorazione latrae	3	15	4	o.	De satisfactione	S.	12	et seq.		De simonia
Misit in carcerem] Quando incarcerare aliquem est licitum, et quando illicitum	2-2	65	3	o.	Quibus sit potissimum beneficiendum	2-2	31	2	o.	De humilitate	2-2	161	—	o.	Quia peccatrix est] Cur Christus cum peccatoribus conversari voluit	3	40	1	c.	De simonia
Oratio autem fiebat ab Ecclesia pro eo] An pro alio orare debeamus	2-2	83	8	o.	Columba mea]					An sit peccatum bonum suum agnoscere illudque approbare	2-2	132	1	c.	(Vide in Evang. Dominicæ III. post oct. Pentec.).	3	85	et seq.		De simonia
Quia misit Dominus angelum suum et cepit]					De proprietatibus columbae	3	37	3	4	Ecce enim ex hoc beatam me dicent]					Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
De custodia bonorum angelorum	1	112	—	o.	Evang. Luc. 1.					An sit peccatum bonum suum agnoscere illudque approbare	2-2	132	1	c.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
Evang. Matth. 16.					Exurgens Maria abiit in montana]					De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
Venit Jesus in partes] (Require in Cathedra S. Petri).					De beneficiaria	2-2	31	—	o.	De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
In festo Visitat. B. M. (2 Jul.)					Quibus sit potissimum beneficiendum	2-2	31	—	o.	De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
Epist. Cant. 2.					Cum festinatione]					De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
Ecce iste venit in montibus] De					De verecundia	2-2	144	—	o.	De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
					Exultavit infans in utero]					De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
					Quomodo haec exultatio sit intelligenda, et quidnam significet	3	27	6	c.	De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
					Benedicta tu inter mulieres] Quid his verbis significetur	3	27	6	c.	De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
					An Beata Maria prae caeteris sanctis omnibus ha-					De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6	o.	Potestis bibere calicem] Cur Christus suam passionem suam vocat calicem
										De humilitate	2-2	161	—	o.	Quomodo sint petenda temporalia	2-2	83	6		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			sit maxime proprium nomen Dei				rum] De custodia hominum ab angelis				3 57 1 o.				De adorazione
			1 13 11 o.				1 113 — o.				3 57 6 o.				2-2 84 — o.
			An hoc nomen, qui est, appro-prietur Filio Dei				An singuli homines a singulis angelis custodiantur				Et ipse dedit quosdam quidem apostolos] An in Ecclesia debeat esse diversitas officiorum et statuum				Dicentes: Amen]
			1 39 8 c. f.				1 113 2 o.				2-2 183 2 o.				An Deus sit ore laudandus
			Primogenitus mortuorum] An Christus primo resurrexerit				1 113 2 o.				Evangel. Joan. 17.				2-2 91 1 o.
			3 53 3 o.				1 113 2 o.				Haec mando vobis ut diligatis invicem] De charitate				An cantus sint assumendi in laudem Domini
			3 56 1 c.				1 113 2 o.				2-2 183 2 o.				2-2 91 2 o.
			Evangel. Matth. 18.				1 113 2 o.				Evangel. Joan. 17.				Evangel. Matth. 5.
			Quis putas major est] An unus alio possit esse beator				1 112 1 3				Haec mando vobis ut diligatis invicem] De charitate				Beati pauperes spiritu] Quid beatitudinum nomine intelligatur
			1-2 5 2 o.				1 112 1 3				2-2 23 et seq.				1-2 69 1 c.
			S. 93 2 o.				Si angeli occupantur circa custodiam hominum, an ergo vita activa post hanc vitam maneat				2-2 25 1 o.				An convenienter beatitudines enumerentur
			S. 93 3 o.				2-2 181 4 2				2-2 44 7 o.				1-2 69 3 o.
			Et efficiamini sicut parvuli] De humilitate				De custodia angelorum (Vide in Evangel. Dom. I. Quadrag.)..				De dilectione proximi				Cur beatus Lucas enumerat solum quatuor beatitudines, Matthaeus vero octo
			2-2 161 — o.				2-2 25 8 o.				2-2 25 9 o.				1-2 69 3 o.
			De gradibus humilitatis				Me priorem vobis odio habuit] An Deus possit odio haberi				2-2 25 9 o.				Quomodo sunt octo beatitudines, cum sint solum septem dona Spiritus Sancti
			2-2 161 6 o.				2-2 34 1 o.				2-2 28 1 1				1-2 69 3 6
			De ambitione				An odium Dei sit maximum peccatorum				2-2 83 11 o.				Quomodo et quo ordine singulae beatitudines sint explicandae
			2-2 131 — o.				2-2 34 2 o.				3 51 5 o.				1-2 69 3 c.
			De avaritia				An principes sacerdotum Christum occiderunt ex invidia et odio				3 59 5 1				Quoniam ipso- rum est regnum coelorum] An praemia quae attribuuntur beatitudinibus pertineant ad hanc vitam
			2-2 118 — o.				2-2 34 2 o.				S. 69 2 o.				1-2 69 2 o.
			Qui autem scandalizaverit] De scandalo				Epist. Ephes. 4.				2-2 83 4 2				An praemia beatitudinum convenienter enumerentur
			2-2 43 — o.				Nuicuique vestrum data est gratia secundum mensuram] Quomodo plenitudo gratiae, quae in Christo sicuti in capite adunatur, ad membra ejus diversimode redundet				S. 72 — o.				1-2 69 4 o.
			Necesse est ut veniant scandala]				2-2 183 2 c.				2-2 83 4 2				Cum praemium omnium bonorum operum sit sola vita aeterna, cur alia praemia beatitudinibus assignantur
			Cur Deus permittit mala				1-2 109 7 o.				S. 72 1 o.				An praemia posteriora sint majora prioribus
			1 22 2 2				An Deus quos eligit faciat idoneos ad id ad quod eos eligit				2-2 103 3 4				1-2 69 4 3
			An obduratio et excaecatio semper ordinentur ad salutem ejus qui excaecatur et obduratur				2-2 112 4 o.				2-2 103 3 4				2-2 69 4 3
			1-2 79 4 o.				De gratiis gratis datis				2-2 106 — o.				Beati qui persecutionem patientur] Qui fiat quod quis a bonis operibus non recedat propter aliquam persecutionem
			Cum necesse sit evenire scandala, et peccata non eveniant ex necessitate, an ergo scandalum non sit peccatum				1-2 111 — o.				2-2 106 — o.				1-2 69 3 5
			2-2 43 2 1				Ascendens in altum captivam] An Christus duxerit secum aliquos captivos in coelum				2-2 106 — o.				Propter justitiam] Quae sit
			Verumtamen vae homini] An ergo scandalum sit peccatum mortale				3 57 6 c.				2-2 106 — o.				
			2-2 43 4 o.				Quod autem ascendit] Quomodo Christus dicatur descendisse				2-2 106 — o.				
			Abscinde eum]				3 57 2 2				2-2 106 — o.				
			An ergo licet membrum praescindere propter peccatum vitandum				De descensu Christi ad inferos				2-2 106 — o.				
			2-2 65 1 3				3 52 — o.				2-2 106 — o.				
			Quando est licitum mutilare aliquem membro suo				Super omnes coelos] An Christus ascendit super omnes coelos				2-2 106 — o.				
			2-2 65 1 o.				3 57 4 o.				2-2 106 — o.				
			Quia angeli eo-				Ut adimpleret omnia] An Christus ascendit				2-2 106 — o.				

Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus	Par.	Qu.	Art.	Locus
causa martyrii	2-2	124	5	o.	tium	S.	82	et seq.	2-2	152	—	o.	A Deo paratam]		
An aliquando					Potestatem dedit					Dormitaverunt			Quomodo Chri-		
martyrium cadat					ei iudicium facere]					omnes] An omnes			stus influit in		
sub precepto					De iudicialia pot-					corporaliter			membra Ecclesiae		
2-2 124] 5					testate Christi					morientur			3 8 6 c.		
Quoniam ipsorum					3] 59 — o.					1-2] 81 3] 1			De necessitate		
est regnum coelo-					Omnes qui in					S.			gratiae		
rum] Cur in octava					monumento] An					78 1] o.			1-2 109 —] o.		
beatitudine ponitur					resurrectio om-					Media autem nocte			Ornatam viro		
idem praeium					niun] sit futura					est] An resurrectio			suo] De dotibus		
quod in prima					S.					sit futura tempore			beatorum		
1-2] 69 4 2					S.					noctis			S.] 95 —] o.		
Merces vestra co-					Procedunt] De					S.] 77 —] 3			Ecce tabernacu-		
piosa est in coelis]					qualitate et doti-					An vox et clamor			culum Dei cum		
Quid nomine coe-					beatorum, deque					tubae sit causa			minibus] Taberna-		
lum hic continetur					poenis, etc.					nostrae resur-			culum veteris		
1. 68 4] c. fi.					S.] 82 —] fi.					rectionis			legis quid signifi-		
1-2] 4 7] 3										S.] 76 2] o.			cat		
In die					In festo					Date nobis de			1-2 102 4 2		
Com. Omn. Def.					s. Martini.					oleo vestro] De			rigatur, et in quor-		
(2 Nov.)					(11 Nov.)					inani gloria			rum honorem et		
Epist. 1. Cor. 15.					Epist. Ecll. 44					2-2 152 —] o.			memoriam		
Omnes quidem					Ecce sacerdos					(Vide in Evang.			2-2 85] 2] 3		
resurgemus] De resur-					magnus] De officio					Dom. Passionis).			Cur determina-		
rectione					sacerdotis, et unde					An damnati nun-			tus aliquis locus		
S. 75 et seq.					unde dicatur sacer-					quam poeniteant			eligatur ad Deum		
[In momento] An					dos					de malis quae fe-			orandum		
resurrectio omni-					3 22] 1 c.					cerunt			2-2 84 3] 2		
nium sit subito					Et in tempore					S.] 98 2] o.			Et ipsi populus		
S. 77 4] o.					iracundiae factus					An post resur-			eius erunt] Quo-		
Canentim tuba]					est reconciliatio]					rectionem cognos-			modo Deus sit in		
Utrum vox tubae					An sacerdotis sit					cet quilibet omnia			sanctis		
sit causa nostrae					pro peccatis populi					fecit			1] 8] 3] c. pr.		
resurrectionis					Deo satisfacere					S. 87 1] o.			Et absterget		
S. 76 2] o.					eumque placare					Et clausa est] a-			Deus omnem] a-		
Oportet enim					3 22] 1 c.					nuua] An aeterna			lectatio requiritur		
corruptibile hoc,					De statu episcopi-					beatitudinem non			ad beatitudinem		
etc.] De termino					scoporum] De statu					possit amitti			1-2 4 1] o.		
resurrectionis, et					r. religionis					1-2 5 1] o.			An tristitia et		
de identitate cor-					2-2 185 —] o.					An per divinam			dolor consistat		
porum resurgenti-					2-2 186 —] o.					miseri cordiam poe-			cum beatitudine		
um eorumque					De episcopis et					non sit terminanda			et fruitione Dei		
qualitate					pastoribus (Vide					S. 99 2] o.			3 15 5 3		
S.] 78 —] o.					plura in Evang.					Nescio vos An			De his quae exi-		
S.] 79 —] o.					Dominicae II. post					ergo anima Chri-			gantur ad beati-		
S.] 80 —] o.					Pascha).					stus in Verbo non			tudinem		
S.] 81 —] o.					Non est inven-					cognoscat omnia			1-2, 4 —] o.		
Absorpta est					tus similis illi] An					Quia nescitis			Evang. Luc. 19.		
mors in victoria]					quilibet sacerdos					diem neque hor-			Et ipse dives]		
An Christus ali-					magnus excedat					ram] An tempus			De divitiis (Vide		
quos damnatos ab					omnes alios in ali-					resurrectionis sit			Evang. Dom. VIII.		
inferno liberaverit					qua virtute					occultum			post oct. Pentec.		
3] 52 6] o.					1-2 66 2 2					S. 77 2] o.			et I. post oct.		
Virtus peccati					Ideo iurejurando]					An tempus fu-			Pentec.)		
lex] An virtus sit					An oportet eum					turi iudicii sit			Quia hodie in		
habitus bonus					qui ad episcopatum					ignotum			domo tua oportet		
1-2 55] 3] o.					assumeri esse cae-					S.] 88 3] o.			me manere] Cur		
Evang. Joan. 5.					teris meliorem					In Dedic. Eccl.			Christus cum pec-		
Mortui audient					2-2 185 3] o.					Epist. Apoc. 21.			coratoribus con-		
voce[m] Filii Dei]					Evang. Luc. 8.					Vide civitatem			versari vult		
De causa resurre-					Nemo accendit					sanctam] Quam			3] 40 1 c.		
ctionis					lucernam] An per-					sit sancta Ecclesia			(Vide in Evang.		
3] 56 —] o.					fectior sit religio					in statu patriae			Dominicae III.		
S.] 76 —] o.					in societate viventi-					3 8 3 2			post oct. Pent.)		
Et qui audierint,					um, quam agentium					Decem virginibus]			Excepti illum		
vivent] De conditionibus					solitaria[m] vitam					Decem virginibus]			gaudens] An Za-		
beatorum resurgen-					2-2 188 8] o.					De sanctorum			cheus recipiendo		
tum] S. THOMAS					Lucerna corporis					beatitudine			Christum magis		
Summi Theologiae.					tui est oculus					S.] 93 —] o.			honoraverit eum		
Vol. VI.													quam centurio, di-		

Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus	Pars	Qu.	Art.	Locus
			cens senon esse dignum qui eum recipiat in domum suam				An eleemosyna sit abundanter faciendaa				vera valeat, teneatur ad damni recompensationem				facienda
			3 80 10 3				2-2 32 10 0.				2-2 77 1 1				2-2 62 5 0.
			Ecce dimidium bonorum meorum do pauperibus] De eleemosyna				3 7 2 3				Quando propter defectum rei venditae, vel vitium celatum vendens teneatur ad restitutionem				Quid faciendum injusto alicujus rei possessori, cum impossibilis est rei restitutio
			2-2 32 — 0.				Et si aliquem defraudavi, reddo quadruplum] An restitutio ejus quod ablatum est sit ad salutem necessaria				2-2 77 2 0.				2-2 62 1 1
			An dare eleemosynam sit in praeepto				2-2 62 2 0.				2-2 77 3 0.				2-2 62 5 3
			2-2 32 5 0.				Qui teneantur restituere ablatum				An quidquid ex pecunia usuraria aliquis lucratus est, teneatur ad ejus restitutionem				Quomodo possit fama ablata restitui
			An aliquis debeat eleemosynam de necessario				2-2 62 6 0.				2-2 78 3 0.				2-2 62 1 1
			2-2 32 6 0.				An possit fieri de bonis illicite acquisitis				An si quis impediatur messem futuram vel effodiendo semina, vel in-				Reddo quadruplum] An non sufficiat restituere simplicum quod ablatum est
			2-2 32 7 0.				2-2 62 7 0.				At. vendens rem pluris quam re-				2-2 66 5 2
															Cui restitutio sit
															2-2 62 3 0.

INDEX SEXTUS

AUCTORUM ET CONCILIORUM

QUORUM AUCTORITATIBUS USUS EST S. THOMAS

HAC IN SUMMA.

Philosophi seu Oratores et Poëtae.

Alexander	Heraclitus	Perphyrius
Algazel	Horatius poëta lyricus	Ptolomaeus astronomus
Andronicus	Julius Caesar, <i>De bello Gallico</i>	Pythagoras
Aristophanes	historicus	Sallustius historiographus
Aristoteles	<i>Jura civilia</i>	Seneca orator
Avempace	Leucippus	Simplicius
Averroës	<i>Liber de causis</i>	Socrates
Avicbron	<i>Liber stratagematum Francorum</i>	Sophistae
Avicenna	Macrobius, <i>Super Somnium Sci-</i>	Stoici
Boëtius	pionis	Strabus
Cajus jurisconsultus	Marcus Tullius Cicero orator	Terentius poëta comicus
Democritus	Ovidius Naso	Titus Livius historicus
Empedocles	Peripatetici	Trismegistus
Epicurus	Pittacus Mitylenaeus	Valerius Maximus orator
Euclides geometer	Plato	Varro
Gilbertus Porretanus	Plotinus	Vegetius, <i>De re militari</i>

Pontifices.

Adrianus papa	Gregorius I.	Paschalis papa
Agatho papa	Gregorius VII.	Pelagius papa
Alexander I. martyr	Honorius III.	Pius papa
Alexander III.	Hormisdas papa	Sergius papa
Anacletus martyr	Innocentius II.	Silvester papa
Bonifacius papa	Innocentius III.	Soter martyr
Calixtus martyr	Joannes papa	Stephanus martyr
Clemens martyr	Julius papa	Stephanus V.
Coelestinus III.	Leo I.	Symmacus papa
Damasus papa	Leo IV.	Telesphorus martyr
Eusebius papa	Lucius III.	Urbanus martyr
Fabianus martyr	Marcellus martyr	Urbanus II.
Felix papa	Martinus papa	Zephirinus martyr
Gelasius martyr	Nicolaus papa	

Concilia.

Africanum	Carthaginense IV.	Moguntinum
Agathense	Chalcedonens	Nicaena
Ancyranum	Constantinopolitana	Remense
Arausicanum	Ephesinum	Toletana
Arelatense	Lateranense	Triburiense
Aurelianense	Meldense	Wormaciense
<i>Canones Apostolorum</i>	Milevitanum	

Doctores.

Ambrosius	Dionysius Alexandrinus	<i>Itinerarium Clementis</i>
Anselmus	Dionysius Areopagita	Leo I.
Antonius, in sermone ad monachos	Didymus	<i>Liber de infantia Salvatoris sed apocryphus</i>
Athanasius	Eusebius Caesariensis	<i>Liber Sententiarum Prosperi</i>
Augustinus	Eusebius Emisenus	Magister Sententiarum, seu Petrus Lombardus
Basilius Magnus	<i>Glossa interlinearis</i>	Maximus commentator Dionysii
Beda Venerabilis	<i>Glossa ordinaria</i>	Maximus episcopus
Benedictus, in Regula sua	Gratianus	Origines
Bernardus	Gregorius Magnus	<i>Praepositivus</i>
Cassianus, <i>De institutis coenobiorum</i>	Gregorius Nazianzenus	Prosper, <i>De vita contemplativa</i>
Chrysostomus	Gregorius Nyssenus	Rabanus
<i>Collationes Patrum</i>	<i>Hebraica veritas</i>	Rabbi Moyses Judaeus
Cyprianus	Hesychius, <i>Super Leviticum</i>	Remigius
Cyrillus	Hieronymus	Richardus de S. Victore
Damasceus	Hilarius	Severianus
<i>Decreta</i>	Hugo de S. Victore	<i>Vitae sanctorum Patrum</i>
	Ignatius	
	Isidorus	

LEXICON

QUO EXPLICANTUR D. THOMAE ET ALIORUM SCHOLASTICORUM

VERBA MAXIME INUSITATA AC PRAECIPUAE LOCUTIONES

EX JOSEPHO ZAMA MELLINIO

ALIISQUE AUCTORIBUS.

[Abalietas]

[Accidens]

A

Abalietas est esse ab alio. *Assetas* vero idem est ac esse a se.

1. **Absolute** dicitur res talis esse, quando in se habet naturam, vel accidens, quod requirit talem denominationem; sic homo dicitur *absolute* rationalis, paries *absolute* albus. Huic correlativum est *respective*, quod dicitur de aliqua re, quae talis denominetur, si comparetur cum alia, non vero si in sua natura, vel accidentibus tantum spectetur; sic vir parvae staturae *respective* dicitur magnus si comparetur cum puero, non vero si cum gigante.

2. **Absolute** aliquando idem est ac *simpliciter*, et dicitur quando res sine addito, vel limitatione potest denominari talis. Hoc sensu, v. g., anima nostra est intelligens *absolute*, vel *simpliciter*. Huic correlativum est *secundum quid*, quod dicitur de re, quae secundum partem sui partem, vel tantum cum addita particula restringente talis denominetur; sic Aethiops dicitur albus *secundum quid*, nempe in dentibus.

Absolutum est quod non respicit aliud; nec ad aliud dicit ordinem, ut Deus. — Absolutum nomen ut connotativo opponitur, est quod habet perfectam significationem, nec in significando aliud connotat, ut homo, calor.

Abstractio est unius ab alio separatio (ex S. Thom. 1. Met. lect. 10). — **Abstractio realis** est actio qua unum realiter ab alio sejungitur, ut brachium a corpore (ex eod. ibid.). — **Abstractio logica** est actio intellectus concipientis unum sine alio, aliisve cum quibus a parte rei conjunctum est; ut, dum ignem concipio, non cogitando calorem (part. 1. quaest. 85. art. 1.). — **Abstractio simplex** est qua intellectus considerat unum, sine alio cum quo conjunctum est; illud tamen de eo non negat, ut rationale sine risibili (ibid.). — **Abstractio composita** seu negativa est cum intellectus ita unum ab alio abstrahit, ut ei convenire neget, vel ejus contrarium de eo affirmet; ut: corvus non est niger, corvus est albus (ibid.). — **Abstractio physica** est a materia singulari, non sensibili (ibid.). — **Abstractio mathematica** est a materia sensibili, non intelligibili (S. Thom. ad Met. prolegom. et lib. 6. lect. 1.). — **Abstractio metaphysica** est a materia sensibili et intelligibili. — **Physicus**, v. g., considerat corpus

naturale in universum, non hoc vel illud; mathematicus considerat quantitatem, non naturam; metaphysicus vero rationem entis abstractam a materia et quantitate.

«**Abstrahentium** non est mendacium» (axioma). Sic concipimus animal in homine abstrahendo in mente nostra a rationali, vel irrationali, quod nec de homine affirmamus, nec negamus, ac ideo non mentimur. Quod et in moralibus locum habet, dum a rerum, quas mere narramus, veritate abstrahimus.

1. **Accidens** est illud quod inest alieni secundum se, non tamen de essentia rei, ut albedo, scientia (Arist. Met. lib. 6. cap. 1.). — **Accidens absolutum**, V. **Accidens physicum**.

2. **Accidens logicum**, seu *praedicabile* illud est quod sive sit substantia, sive accidens ita inhaeret subjecto, ut sine illo subjectum esse, ac concipi possit. Ita vestes sunt accidens *logicum*.

3. **Accidens metaphysicum** illud est, quod, licet cum instantia identificatum sit, tamen mens nostra potest illam substantiam concipere absque illo: sive quod non est de conceptu substantiae. Ita hominis risibilitas est accidens *metaphysicum*, quia licet illa cum hominis essentia identificetur, potest tamen essentia haec concipi absque eo quod concipiatur risibilitas.

4. **Accidens praedicamentale** in accidens metaphysicum recidit.

5. **Accidens physicum** juxta veteres entitatem habet ab omni substantia distinctam. Illud vero vel absolutum est, vel modale. — **Absolutum**, quod quidem ad qualitatem, et quantitatem reducit (V. haec verba), potest divinitus esse sine subjecto. Sic, alebant, panis, et vini *quantitas, color, odor, sapor*, sunt in Eucharistia sine subjecto, cui inhaereant. — **Modale** sine subjecto esse omnino non potest. Hujusmodi sunt *actio, passio, unio, cognitio*, et alia id genus, quae cum sint ultimae determinationes, ut res sit *agens, patiens, unita, cognoscens*, sine re ne concipi quidem possunt. — **Accidens separabile** est quod potest facile a subjecto removeri; ut calor a ferro. — **Accidens inseparabile** est quod non potest, vel aegre admodum, a subjecto removeri, ut candor nivis (Porphyr. Isagog. cap. De accidente). — **Accidens extrinsecum** est quod extrinsece tantum subjectum denominat, ut actio, agens. — **Accidens intrinsecum** est quod vere inest rei, cujus dicitur accidens, ut frigus aquae. — **Accidens proprium**, V. **Proprium**.

Accidentale, et Accidentaliter, V. Essentialiter, Formaliter 3, Formale, Per se 1. 2.

Accommoda distributio fit, quando attributum aliquod toti speciei conveniens accommodatur, sive attribuitur singulis individuis, servata inter eos aliqua proportionali differentia. Huic correlativum est distributio *absoluta*, quae fit attribuendo singulis individuis attributum generale, nullo discrimine. Sic per distributionem *accommodam* singulis individuis adaptantur esse haec propositio: « omnes patiuntur mala »; per distributionem vero *absolutam* haec alia: « omnes homines sunt mortales ».

Accretio idem est ac augmentatio. **V. Motus.** — Accretio, stricte sumpta, est acquisitio majoris quantitatis quam quae deperdita sit (Arist. Phys. lib. 10. cap. 2). **V. Motus 3.**

Actio est id, quo mediante, agens producit effectum, ut illuminatio. — Actio *immanens* est ea quae recipitur in ipso supposito, a quo elicitur, ut visio (Arist. De An. lib. 2. cap. 1. et 3. et D. Thom. 1. quaest. 51. art. 1.). — Actio *transiens* est quae recipitur in subjectum distincto ab agente, ut calefactio (D. Thom. in Met. lib. 4. lect. 12.). — Actio *substantialis* est ea quae terminatur ad substantiam, ut generatio ignis (Arist. Phys. lib. 4. cap. 5.). — Actio *accidentaliter* est ea per quam producitur accidens, ut dealbatio (ibid.). — Actio *instantanea* est quae fit in instanti, seu quae non contenditur certis partibus temporis, ut creatio, illuminatio. — Actio *successiva* est quae contenditur tempori, seu quae fit in tempore, ut calefactio.

« **Actiones** sunt suppositorum » (axioma); id est: actiones, ut etiam passiones, toti composito sive individuo, non soli parti, quae actionem efficit, vel patitur, tribuuntur; sic, corpore aegro, homo dicitur aegrotare, et, anima intelligente, homo dicitur intelligere. Sic etiam mors humanitatis Christi dicitur mors personae divinae.

Actu esse res dicitur, quando de facto est extra suas causas, id est quando a suis causis producta est. **Potentia**, vel in *potentia* res esse dicitur, quae quidem non existit, sed tamen potest existere: sic Antichristus est in *potentia* etiam hodie.

Actualiter dicitur de illo, quod actu est. Correlativa habet *potentialiter*, vel *habitualiter*, quae dicuntur de illo, cujus producendi habetur potentia, vel habitus. Sic in eo, qui actu movetur, motus erit *actualiter*; in eo, qui moveri potest, *potentialiter*; in eo, qui moveri solet, *habitualiter*.

Actuare aliquid, significat illud actu perficere interdum etiam informare. Sic anima actuatur corpus, quia et illud informat, et perficit in esse viventis. **V. Informare.**

1. **Actus** aliquando vocatur entis existentia, Unde esse *actu*, vel in *actu*, *ens actuale*, *actualitas*, *habere actum* significat existere. Sic mundus jam productus dicitur habere *actum*, etc., quem non habebat, cum pure erat possibilis.

2. **Actus** quandoque sumitur pro nota, sive attributo entis, a quo alia ejusdem entis attributa intelliguntur profluere. Sic rationalitas in homine dicitur *actus* respectu aliorum attributorum, quae ab ipsa derivantur.

3. **Actus elicitus** dicitur actus, qui fit a voluntate, et in ipsa remanet, ut amor, odium, etc. — **Imperatus** ille dicitur, qui a voluntate quidem imperatur, sed executioni mandatur ab alia potentia, uti deambulatio, iudicium imprudens, etc. — **Actus humanus**, seu liber, seu moralis, est qui fit ex praescripto rationis, ut datio elemosynae. — **Actus hominis** seu naturalis est qui fit ab homine, absque rationis advertentia, ut fricatio barbae (D. Thom. 1-2. quaest. 1. art. 1.).

4. **Actus formalis**, vel simpliciter *actus* dicitur *forma substantialis*, sive *accidentalis*, quia ea est, quae rem determinat, ut sit id, quod est, potius quam aliud. Sic forma substantialis ignis determinat compositum, in quo est, ut sit ignis, et non aliud. Item forma accidentaliter caloris determinat corpus, ut sit calidum potiusquam frigidum. **Actus**, sic sumptus, correlativam habet *potentiam*, quo nomine venit materia compositi, quatenus capax est recipiendi formam.

5. **Actus informativus** est forma, vel id, quod est instar formae in aliquo composito, ut anima in homine, cognitio in anima intelligente. Huic correlativum est *potentia informabilis*, quae est materia compositi, ut corpus. — **Actus substantialis** est qui cum materia prima unum ens per se constituit, ut anima hominem informat et actuatur (Arist. De An. lib. 1. cap. 1.). — **Actus accidentaliter** est qui rem jam in suo esse constitutam actuatur, ut color.

6. **Actus primus** antonomastice est ipsa potentia, v. g. intelligendi, vivendi, etc. — **Actus secundus** est actio elicit a potentia. Unde in *actu primo* dicitur quis operari, quando operandi habet potentiam; in *actu vero secundo*, quando de facto operatur.

7. **Actus primus remotus** est causa destituta aliqua conditione, vel praerequisito ad operandum. — **Actus primus proximus** est causa cum omnibus praerequisitis ad actionem ponendam. Sic ignis non applicatus stupae, est in *actu primo remoto* comburendi; dum vero est applicatus, est in *actu primo proximo*.

8. « **Actus prior** », sive « **melior est quam potentia** » (axioma). Nempe melius est unicuique rei actu existere, quam solum posse existere: vel etiam, melior est potentia cum actu, quam cum privatione actus. Hoc axioma non esset verum, si ita intelligeretur, ut exercitium potentiae, sive actus melior sit quam potentia; sic enim motus melior esset quam vis motrix, quod est absurdum.

9. **Actus purus** saepe sumitur pro forma substantiali, ut anima respectu corporis quatenus informat et perficit, non vero informatur et perficitur. Sicuti materia dicitur saepe *pura potentia*, quatenus tota ejus essentia consistit in hoc, quod possit recipere formam, et ab ea determinari.

10. **Actus respectivus** est ens incompletum, ut materia carens forma. — **Actus absolutus** est ens completum, ut homo, angelus. — **Actus absolutus simpliciter** est actus purus, in quo nulla potest concipi ratio potentialitatis, seu qui nullo alio indiget, ut sit et existat, qualis est solus Deus.

11. **Actus vitalis, V. Vitales.**

Adequate sumitur res, quando *integre et totaliter* accipitur. Sic homo *adequate* sumptus est animal rationale. *Inadequate* vero sumitur res, quando sumitur *partialiter*. Sic homo *inadequate* conceptus est animal.

Adequate loci dicitur commensuratio spatii cum re locata.

Additum amplians est terminus additus ad ampliandam significationem alterius termini, ut in hac enunciatione: « Homo quicumque ille sit, est errori obnoxius »; terminus *quicumque ille sit* ampliat significationem termini *obnoxius errori*. — **Additum restringens** est terminus additus, ut significatio alterius termini veluti coarctetur, ut in hac propositione: « Homo qui est in foro, ambulat »; illa verba *qui est in foro* sunt *additum restringens*. — **Additum diminuens** est terminus additus, ut significatio alterius coarctetur a toto ad partem, ut in hac propositione: « Aethiops est albus in dentibus »; verba illa *in den-*

tibus sunt additum diminuens. — Additum alienans est terminus additus ad transferendam significationem propriam unius termini in improprium; ut in hac propositione: « Homo pictus, est pulcher », vox *pictus* est additum alienans.

Adjacens terminus idem est ac terminus adjectivus.

De secundo adjacente dicitur ea propositio, in qua verbum, seu copula non habet adjunctum praedicatum; e. g.: Petrus est. Si vero accedat praedicatum, e. g.: Petrus est homo, dicitur *de tertio adjacente*.

Adjectum. In *adjecto* hypothesis repugnare dicitur, quando adjectum, sive praedicatum confiat ex terminis sese invicem destruentibus; ut haec hypothesis: « Si homo esset possibilis et impossibilis ». Vel etiam quando subjectum hypothesis assumitur, ut prorsus invariatur, ut haec alia: « Si homo, manens homo, non esset rationalis ».

Adseitias idem est ac referre, seu habere ordinem ad se.

Aequiparantiae relatio, V. Relatio.

Aequivoca a casu, ea sunt, quorum uni unum praedicatum convenit in uno sensu, alter idem praedicatum in alio, ut *gallus* gallinaceus, et *Gallus* homo, scilicet et *Gallia*. — **Aequivoca a consilio** sunt analoga. — **Aequivocum aequivocans** est quod diversa omnino ratione sui inferioribus convenit, ut canis coelesti, terrestri et marino convenit tantum secundum nomen (Arist. in Praed. cap. 1.). — **Aequivoca aequivocans** sunt ea quorum est idem nomen, ratio vero substantiae nomine significata omnino diversa; ut taurus animal et Taurus mons nullam habent naturam communem hoc nomine *taurus* significatam (Ibid.). V. Univoca, Analoga.

Aeternae veritatis dicuntur propositiones essentialia aliquid de subjecto enuntiantes, ut: « anima est spiritalis ». Quae enim sunt essentialia subjecto alicui habent aeternam veritatem hoc sensu, quod nunquam esse potuit, vel poterit subjectum illud esse, aut fingi sine illis.

Aeternitas est interminabilis vitae tota simul et perfecta possessio (Boët. De Consol. lib. 5. pros. 6.). — **Aevum** est permanens duratio, natura sua immutabilis, principium habens; sed finis expers, ut duratio angeli in Simp., in Phys. lib. 4. text. 154.

Agens. « Nullum agens intendens in malum operatur » (axioma). Subintellige, quatenus malum est. Est autem intelligendum de causis necessariis virtute a Deo indita agentibus. Quidquid enim eae agunt, Deo tribuitur, ut causae per se principali; Deus autem intendere malum, ut malum, non potest. Si vero de causis liberis intelligatur, sensus est, quod voluntas solum movetur bonitate sive reali, sive apparenti.

« Agens agendo reparatur ». Axioma sat clarum, ex quo deducit hominem etiam sine morbis, atque solum vi nutritionis aliquando mori debere. V. Passum 2. Alia axiomata, V. Simile. V. Terminus 1. 2.

Agere, V. Esse.

Aggeneratio, V. Motus 3.

Alienum, V. Proprium 2.

Alietas idem est ac distinctio, sive esse aliud ab alio distinctum.

Aliquitates, V. Realitates.

Alteratio late sumpta est mutatio ad qualitatem quamcumque, ut doctrinae acquisitio (Arist. Phys. lib. 7. cap. 2. et 8.). — **Alteratio** proprie sumpta est motus ad qualitatem sensibilem, medium vel extremam, ut frige factio, dealbatio. — **Alteratio corruptiva** est motus corruptivus sub-

jecti in quo fit. — **Alteratio perfectiva** est quae tendit non ad corruptionem, sed ad perfectionem subjecti, ut illuminatio (Arist. Phys. lib. 8. cap. 3. et D. Thom. De Cocio, lib. 1. lect. 3.). V. Motus.

Ampliatio est acceptio termini, pro diverso tempore, ab eo quod per verbum propositionis significatur, ut: justus peccavit; id est, antequam peccaret erat justus. V. Status termini.

Analogum nomen est quod partim eadem, partim diversa ratione, de suis inferioribus dicitur; ut sanum de homine et medicina (ex Simpl. in Praedic. cap. 1.). — **Analoga** sunt ea quorum est idem nomen, ratio vero nomine significata, partim diversa, partim eadem est; ut Deus et creatura respectu artis (Arist. Met. lib. 4. cap. 2.).

Analoga attributionis sunt ea quibus nomen commune convenit in eodem quidem sensu, sed diverso titulo; v. g. homo, cibus, pulsus dicitur *sana*, sed per analogiam *attributionis*, quia homini convenit sanitas proprie, et principaliter; cibo, ut causae sanitatis; pulsui, ut signo. **Analoga proportionalitatis** sunt ea, quibus convenit nomen commune cum significatione simili, et cum proportione; v. g. prato, et homini convenit *risus* per analogiam *proportionalitatis*; nempe ut risus hominis placidum ostendit animum, sic amoenitas prati indicat bonam temperiem soli.

Analoga, Analogata, V. Univoca.

Animatio est facere, ut anima informet corpus, sive est actio, qua fit, ut anima informet corpus, vel est actio, qua anima corpus informat.

Antiperistasis idem est ac *circumobistentia*, seu resistentia facta corpori ab aliis illud circumdantibus. Ita subterranea loca in hyeme calidiora esse dicebant per *antiperistasis*, videlicet, eo quod terrae meatus tunc temporis obturati, et aer externus densior circumdant loca illa, et impediunt quominus igneae exalationes erumpant.

Antonomastice vel per *antonomastiam*, idem ac nomen aliquod pluribus commune alicui per excellentiam quamdam tribui; sic Paulus antonomastice dicitur Apostolus; sic Cicero orator.

Apparenter, V. Formaliter 6.

Appellare dicitur vox aliqua ad terminum illum, cuius est synonymus, vel epithetum; e. g.: « Cicero fuit magnus orator », vox *magnus* appellat ad terminum *Cicero*. Hinc primum vocant terminum *appellantem*, alterum terminum *appellatum*.

Appetitus est potentia rei, quae naturaliter propendet in suum bonum et finem; sic materia appetit formam (D. Thom. 1. q. 78. art. 1. et q. 80. art. 1. et 2-2. q. 8. art. 1.). — **Appetitus elicivus** est potentia qua animal fertur in bonum cognitum. — **Appetitus rationalis** idem est quod voluntas, estque facultas inclinans in bonum intellectu cognitum. — **Appetitus sensitivus** est qui fertur in bonum solo sensu perceptum. — **Appetitus concupiscibilis** est qui fertur in bonum sensibile absolute, sub ratione boni. — **Appetitus irascibilis** est qui fertur in bonum sensibile, arduum et difficile obtentu (D. Thom. 2-2. q. 18. art. 1. et q. 58. art. 1. et q. 168. art. 2.).

Apprehensio simplex est actio intellectus, rem aliquam, absque affirmatione, aut negatione concipientis; ut, dum cogito solum, non affirmando, quod sit lucidus, aut quod simile.

Arguitive, V. Formaliter 4.

Argumentum est id quod assumitur ad probandum unum de alio. — **Argumentum demonstrativum** est necessarium inventum, ad generandam scientiam. — **Argumentum topicum** est probabile inventum ad faciendam fidem; ut si

probes Socratem esse virum bonum, quia est philosophus.

Ascensus terminorum, V. Descensus.

Assentus idem est esse ac a se. *Abalietas* idem est ac esse ab alio.

Assensus est actus intellectus, objecto adhaerentis propter terminorum evidentiam, medium rationale, vel voluntatis imperium (D. Thom. 2-2. q. 1. art. 4. et q. 2. art. 2.).

Attributio. *Per attributionem* idem est ac per imputationem, sive per hoc, quod aliquid alteri attribuitur, ut cognitio attribuitur toti homini, licet sola anima cognoscat.

Augeri per juxta positionem est excrescere, per additionem novarum partium ad priores jam existentes; ut dum aquae additur alia aqua. — **Augeri per intus susceptionem**, ut recepto in poris alimento, et virtute vegetatricis animae, in aliti substantiam converso vivens excrescere. — **Augeri intensive** est qualitatem, vel in eadem parte subjecti plures ejusdem entitatis gradus suscipere, vel circa eandem objecti partem magis magisque perfici: ut dum calor in eadem manus parte intenditur. — **Augeri extensive** est qualitatem ad plures partes, vel objecti, vel subjecti se extendere; ut scientia ad plures conclusiones.

B

Beatitudo est status omnium bonorum aggregatione perfectus (Boët. De Consol. pros. 3.). — **Beatitudo objectiva** est res ea, cujus possessione beatus quis efficitur (D. Thom. 1-2. q. 2.). — **Beatitudo formalis** est actus ille, quo beatitudinem objectivam percipiendo, formaliter beatus quis redditur; et secundum divum Thomam, clara et intuitiva Dei visio.

Bilocatio est determinatio rei, ut sit simul in duobus locis adaequate distinctis, tota in singulis; ut si quis Bononiae simul existat et Romae.

Bonitas entis, seu transcendens, est entis perfectio,

« **Bonum** est communicativum sui » (axioma). Ratio physica deducitur ex inclinatione, qua creaturae in se mutuo agunt, et alias sibi assimilant, ita ut cum non possint suam substantiam individuum cum aliis communicare, saltem suam speciem communicent. Ita ignis in ignem, e. g., convertere nititur alia corpora. Quod etiam in bonitate morali locum habet, scilicet bona, et virtutes suas aliis participando. Adde rem, quae nihil sui cum aliis communicat esse inutilem prorsus; res autem prorsus inutilis non est bona.

« Bonum est ex integra causa, malum ex quocumque defectu » (axioma). Sic sanitas optima ex omni parte fit, et dicitur mala ex unius humoris intemperie. Sic etiam actus ex se bonus vitatur unica circumstantia, quae sit mala.

« Bonum totius est bonum partium » (axioma). Patet hoc tum in physicis, tum in moralibus, quia quod totum absolute perficit, idem etiam perficit singulas partes; ideoque hae naturaliter appetunt bonum totius, quod D. Thomas explicat exemplo manus, quae ictum a capite, et a reliquo corpore propulsat.

C

Caeteris paribus. Dum aliquid affirmatur de re aliqua, quod verum quidem est in quadam determinata hypothesisi, falsum vero si res illa aliis hypothesisibus subjiciatur, addi solet: « caeteris paribus », ut nempe indicetur plura impedire posse, quominus res ita sit uti enunciatur. Idem

ferre esset si adderetur: « dummodo nihil obstat », e. g.: Consilia senum prudentiora sunt, caeteris paribus, quam juvenum: id est dummodo senes iudicii dexteritate, experientia, etc., non careant; et dummodo juvenes non reperiantur, qui in re, de qua agitur, praestarent senibus.

Categoriema est terminus qui potest per se esse praedicatum, vel subjectum enuntiationis, et homo.

Categoriematicus, a graeco κατηγορημα, latine *enuntio*, dicitur ille terminus, qui est per se significativus, adeoque enuntiator potest sine addito, id est cujus significatio ita est independens a consortio alterius termini, ut per se sufficiat ad subjectum, et praedicatum, ut nomina substantiva, e. g.: Petrus, Leo, aurum. — **Synkategoriematicus** dicitur ille terminus, qui non est per se significans, sed tantum *consignificans*, id est cujus significatio ita dependet a consortio alterius, ut sine illo nec ad subjectum sufficiat, nec ad praedicatum. Talia, e. g., sunt nomina adjectiva: bonus, magnus, quae non nisi de aliquo substantivo vel tacito, vel expresso dici possunt. V. Infinitum.

Categoria est realis ordo et dispositio categorematum; ut substantia, quantitas, etc. (Arist. in Praed., et Pet. lib. 5. cap. 12). V. Praedicamenta.

Categoriae Aristotelis, V. Praedicamenta.

Categorica dicitur propositio quaevis, quae non sit complexa, sed simplex, ut, e. g., Petrus currit. Ideoque *categorica* loqui dicitur, qui sine suppositionibus, aut conditionibus, vel aliis complexum sermonem reddentibus loquitur. — Propositioni categoricae opponitur *hypothetica*, quo nomine a veteribus plerumque indicabatur propositio quaevis complexa.

Causa adaequata est a qua omni solaque procedit effectus; ut homo respectu risibilitatis. — **Causa inadaequata inferior** est a qua omni, sed non sola, effectus producit, ut ignis calor. — **Causa inadaequata superior** est a qua sola, sed non omni, pendet effectus, ut animal respirationis.

Causa univoca est quae producit effectum ejusdem speciei, ut leo, leonem. — **Causa aequivoca** est quae producit effectum diversae speciei a se; ut sol, aurum. V. Univoca.

Causa in potentia est quae habet quidem vim producendi effectum, non tamen producit; ut qui potest scribere, non scribit. — **Causa in actu** est quae reipsa influit esse in aliud, ut qui scribit.

1. « Causa causae est etiam causa causati » (axioma). Quia causa, sive producens causam dat illi potentiam, et vires naturales producendi suos effectus, et sic est causa, saltem remota, istorum effectuum; sicut sol producens lumen est causa remota visibilitatis objecti a lumine collustrati. Sic etiam in genere moris mandans alteri patrare homicidium est causa *moralis* homicidii, ideoque illi imputatur ad peccatum.

2. **Causa efficiens physica** illa dicitur, cujus virtute effectus immediate producit. — **Causa efficiens moralis** ea est, cujus imperio, minis, consilio, effectus debetur. Si Titius jussu Caii hominem occidat, erit Titius causa *efficiens physica* homicidii, Cajus vero causa *moralis*.

3. **Causa exemplaris** est exemplar, ad cujus imaginem, et similitudinem effectus aliquis producit. Ita, e. g., idea domus in mente architecti existens est causa exemplaris domus, quam architectus ad illius formam aedificat. Exemplar dicitur causa, quia illuminat, et dirigit causam efficientem ad positionem effectus.

4. **Causa extrinseca** est, quae ab effectu realiter, adaequate distinguitur, ut creator a creatura.

Causa *intrinseca* respectu alicujus compositi dicuntur partes, quibus illud constat, ut corpus, et anima respectu hominis.

5. Causa *finalis* est finis, propter quem aliquid fit. Ita sanitas est causa *finalis* sumptionis pharmaci. — *Finis* dicitur causa, quia movet, et determinat causam efficientem ad ponendum effectum.

6. Causa *formalis extrinseca* dicitur etiam forma *Concreti logici*. V. Concretum.

7. Causa *materialis* dicitur *extrinseca* respectu *formae*, quae ab illa educitur. V. Eductio.

8. Causa *materialis intrinseca* est, quae effectum constituit ut materia ipsius; tale est corpus in homine, talis est etiam in composito artificiali materia, e. g. in statua marmorea, marmor. Causa *formalis intrinseca*, sive simpliciter causa *formalis* est quae effectum constituit, ut forma, illum, scilicet, specificando, seu eum collocando in certa determinata specie, ut anima rationalis in homine, et figura in statua marmorea.

9. Causa *principalis* ea est, quae ad effectum producendum non indiget speciali juvamine superioris agentis: causa *instrumentalis* e contrario indiget tali juvamine. Ita in libri scriptioe homo est causa *principalis*, calamus vero *instrumentalis*.

10. « Causa secunda agit in virtute causae primae » (axioma); tum quia causae creatae agunt per virtutem participatam a causa prima, tum quia operantur dependenter ab actuali ejus influxu in qualibet actione.

11. « Causa sublata, tollitur effectus » (axioma). Intellige hoc potissimum de causa immediata, nisi alia causa conservans effectum immediate succedat, aut nisi effectus a Deo tanquam causa prima conservetur. Sic, sublato sole, tollitur ejus lumen, nisi succedat immediate alia causa illuminans; sic etiam mauret figura statuae sine artifice, Deo illam conservante. Imo in moralibus id etiam locum habet. Sic, sublatis meritis, tollitur gratia, et praemium; sublata objecti bonitate causante amorem, tollitur amor. Huiusmodi correspondet aliud: « Posito effectu ponitur causa »; nempe, dato effectu, arguitur, vel actu esse causam, vel positam fuisse.

12. Causa *proxima* est quae per se et immediate attingit effectum, ut ignis est causa proxima caloris. — Causa *remota* est quae tantum mediante alia causa ad effectum concurrat. Sic animal est causa remota inspirationis, pulmo proxima.

Causalitas est abstractum causae, ut rationalitas abstractum rationis, sive est ea proprietas, vis, aut facultas, qua fit, ut causa sit talis. Non raro sumitur pro actione ipsa, vel exercitio causae.

Causaliter, V. Formaliter 4. et Occasionaliter.

Certitudo *cognitionis*, quae etiam dicitur *certitudo objecti formalis*, ea est, quae oritur a motivo ad assensum impellente, e. gr. ab evidentiali, a testimonio sensuum, ab auctoritate. — Certitudo *objecti* est ejus necessitas, vel antecedens, vel consequens, ita se habendi, ut iudicatur. — Certitudo *subjecti* est tenax adhaesio intellectus suo iudicio, ut vero; quae licet non nisi ex valido et rationali motivo haberi debeat, tamen aliquando ex pervicacia oritur, ut cum haereticis mordicis adhaerent suis erroribus. — Certitudo *cognitionis* sumitur etiam pro evidentiali iudicii, vel pro hujus effectu.

Circuire, id est amplecti, v. g.: Justitia circuire omnes virtutes.

Circulus *formalis*, vel *uniformis*, sive *circulatio*, cum de argumentatione est sermo, idem sunt ac *circulus vitiosus*.

Circulus *materialis* et *regressus demonstrativus* fit quando, e. g., probatur causa per effectus, ac

dein per causam attentius consideratam, et melius cognitam, vel ex alio capite probatam, a priori probamus effectus eosdem. Sic a rerum creaturarum existentia inferimus existentiam creatoris: deinde hujus natura attentius considerata, et perfectionibus cognitis, deducimus rerum creaturarum existentiam et ordinem ab illo dependere.

Circulus *logicus* idem est quod vulgo dicitur *circulus vitiosus*.

Circumsistentia, V. Antiperistasis.

Circumscriptiva *praesentia*, vel *extensio circumscriptiva* in corpore est talis modus existendi in loco, ut partes illius correspondent partibus spatii, nec una pars sit in loco alterius, aut penetrata cum altera. Ita corpora quaeque naturaliter existentia in loco illud autem dicitur esse in loco *definitive* quod sic est in uno loco suae quantitatis, vel virtuti commensurato, ut ex vi illius praesentiae nequeant simul esse in aliis sine novo miraculo. Sic anima praesens est corpori; sed Christus est in Eucharistia modo quodam altioris ordinis.

Claudere aliud in suo intellectu dicitur de eo, in cujus conceptu aliud est inclusum, ut *pater*, qui talis concipi non potest sine *filio*, et vicissim.

1. *Cognitio abstractiva* est illa, quae uno caret e duobus requisitis ad cognitionem intuitivam (V. *Cognitio intuitiva*), scilicet vel dum res cognoscimus per alienas, non per proprias rerum imagines, vel dum cognoscimus res non praesentes. Ita *abstractiva* est cognitio, quam nunc habemus Dei, utpote a creaturis hausta; item cognitio Adami, Antichristi, antipodum, qui nobis praesentes non sunt. *Cognitio abstractiva* sic sumpta opponitur *intuitivae*.

2. *Cognitio abstractiva*, generatim sumpta, est illa per quam fit abstractio in nostra mente; sed antonomastice prior sola hoc nomine donatur.

3. *Cognitio comprehensiva* stricte talis est quae objecto adaequata, seu penitus commensurata est, qua nempe objectum totum, et totaliter cognoscitur, quod fit dum cognoscitur totum, et omni modo, quo potest cognosci, etiam quod ad effectus omnes, omnesque terminos, quibuscumque intrinsece connectitur. *Cognitio* haec debet esse clara, certa, evidens, cognititiva, quia est omnium cognitionum, quae objecto respondent, perfectissima. Ita Deus seipsum, imo omnia cognoscit.

4. *Cognitio intuitiva* duo importat: ut fiat per speciem propriam, sive per propriam ipsius objecti imaginem menti impressam ab objecto ipso, vel a Deo; et ut feratur in objectum realiter praesens, et quidem summa claritate, et eae similitudine. Ita *intuitiva* est cognitio solis, dum illum videmus, et *intuitiva* est cognitio, quam beati habent Dei.

5. *Cognitio quidditativa*, stricto sensu, est illa, quae nascitur a propria objecti imagine, ut intuitiva, et incuper penetrat distincte praedicata rei essentialia ad ultimam usque differentiam conceptu claro, proprio et positivo. Hujusmodi est cognitio, quam Deus habet rerum omnium. *Cognitio vero quidditativa*, lato sensu, est quaecumque cognitio *quidditatis*, sive essentialis objecti, vel quaevis definitio explicans quid res sit.

Commune, V. Proprium 1.

Completive idem est ac perfecte, absolute.

Componere et dividere idem est ac affirmare et negare.

Compositum *substantiale* et *accidentale*, V. Substantiale. — Compositum *physicum* est quod ex partibus realibus et realiter inter se distinctis coalescit; ut homo ex anima et corpore. — Compositum *metaphysicum* est quod ex partibus quidem realibus, sola tamen ratione distinctis con-

stitui intelligitur; ut homo ex animali et rationali.

Conceptus rei proprius ex propriis, vel *strictè proprius* est ille, quo concipimus rem ut est in se, citra negationem, et sine ope symboli, vel exempli; ut concipimus lucem, aut albedinem, quam videmus. — **Conceptus proprius ex communibus** est, quo rem concipimus per praedicata communia, et ope symboli, exempli, vel negationis limitatur ad tale objectum, ut non conveniat aliis. Ita animam, Deum, imo quaelibet, quae sensibus non subjiciuntur, concipimus per praedicata generica, et instar alterius, et per negationes distinguimus illa ab aliis.

Concretum dicitur compositum ex *subjecto*, et *forma*, a qua aliqua denominatio tribuitur subjecto. — **Concretum metaphysicum** illud est, in quo forma non distinguitur realiter a subjecto; *physicum*, in quo distinguitur quidem, sed tamen illi inhaeret; *logicum*, si ne inhaeret quidem. Sic Deus omnipotens est concretum *metaphysicum*, quia in eo forma, id est omnipotentia non distinguitur realiter a subjecto, nempe Deo. Corpus figuratum est concretum *physicum*, cum figura distinguitur a corpore, et simul illi inhaeret. Turris visa est concretum *logicum*; visio enim distinguitur a turri, et illi non inhaeret. V. Specificative.

Concurrere Efficienter, Directive, Moraliter, Imperative, Finaliter. V. Efficienter.

Conditio sine qua non, est aliquid necessarium ut effectus fiat in eum, tamen nihil influens; ut in distantia inter agens et passum.

Connexa sunt ea, quorum unum determinari, seu haberi non potest sine altero, ut creatura et creator. Creatura enim sine creatore esse non potest.

Connexive, V. Entitative et Formaliter 4. **Connotare** aliquid est illud innuere, seu indigitare, unde

Connotata sunt innuta, seu indigitata ab aliquo termino; sicque termini relativi sunt sibi mutuo connotantes et connotati. Pater enim innuit filium, filius patrem.

Connotative, V. Subjective 3.

Connotativum nomen est quod ut perfecte significet et intelligatur, aliud connotat, ut pater filium.

Contactus *suppositi* dicitur cum agens immediate, per suam entitatem, conjunctum est passivo; ut Deus omni rei creatae in quam agit. — **Contactus virtutis** dicitur cum agens, mediante sua virtute, attingit passum, ut sol aërem medio lumine.

Contiguum, V. Continuum.

Continere formaliter aliquid est illud in se, actu, et reipsa habere; ut ignis calorem. — **Continere eminenter** est non habere quidem actu, sed habere aequaliter perfectionem vel virtutem illam producendi; ut homo continet eminenter perfectionem animalis.

1. **Continuum**. Continui *partes aliquotae* ab Aristotele dicebantur illae, quae aliquoties repetitae totum aequant, ita tamen ut adaequate distinguantur ad invicem, nec una pars de alia participet, sed omnes habeant certam et aequalem mensuram. Sic palmus quater ductus totam metitur unam. Istae partes dicebantur etiam *determinatae, aequales, non communicantes*.

2. Continui *partes proportionales* illae sunt quae novis subdivisionibus eadem proportione factis deteguntur, ut si lignum bipalmare primum dividas in duos palmos, deinde in quatuor semipalmos, postea in octo medietates semipalmorum, et sic deinceps; servatur enim proportio subdupla in divisione, et dupla in multiplicatione Partes

istae consideratae in sua unaquaque serie, e. g. duo palmi, vel quatuor semipalmi sunt et ipsae partes aequales et non communicantes, ut partes aliquotae; sed considerata una serie cum altera, v. g. duo palmi cum quatuor semipalmis, dicuntur partes inaequales et communicantes, quia semipalmi sunt minores palmis, de illisque singuli participant aliquid. Partes proportionales dicuntur etiam indeterminatae, quia semper decrescere possunt per novas subdivisiones.

3. Continui *puncta copulantia, vel terminantia*, vel *continuantia* sunt puncta ab aliquibus veteribus admissa in continuo permanenti, indivisibilia, quae puncta nihil aliud praestant, nisi unire partes inter se, ita ut istae sint naturali nexu copulae. Nimirum autumabant illi partes continui, uti partes ligni, uniri inter se veluti quibusdam fibulis, quae puncta copulantia appellabant, eaque volebant indivisibilia.

4. **Continuum** est, quod partes habet integrantes naturali nexu copulatas, ut guttae in aqua, manus et brachia in corpore. Unde *continua* dicuntur a veteribus illa, quorum extrema sunt naturaliter unita. — **Contiguum** est illud, quod non importat unionem, sed meram immediationem loci; unde *contigua* dicebantur illa, quorum extrema sunt simul, id est in locis immediatis; ita duo ligna se invicem tangentia.

5. **Continuum permanens** illud est, cujus partes simul existunt, ut palea, lignum, etc. — **Continuum successivum** est, cujus partes fluxu non interrupto praetereunt, solamque habent continuitatem sumptam pro non interrupta successione, ut motus et tempus.

Contrahere genus, vel speciem, est determinare ac veluti applicare genus ad aliquam speciem, vel speciem ad aliquod individuum. Homo, e. g., contrahere dicitur *genus animalitatis*; Petrus contrahere *speciem humanitatis*; scilicet *genus animal* determinatur, sive applicatur homini, et *humanitas* Petro. Hoc etiam indicatur per verba *dividere genus, dividere speciem*, nempe, illud in suas species, hanc in sua individua.

Contraria sunt ea quae sub eodem genere maxime distant et se vicissim expellunt ab eodem subjecto; ut calor et frigus. — **Contraria immediata** sunt ea inter quae nullum dari potest medium; ut siccitas et humiditas. — **Contraria mediata** sunt ea inter quae datur aliquid medium; ut inter albedinem et nigredinem.

« Contraria contrariis curantur » (axioma); quia contraria ex eodem subjecto se mutuo expellunt, quod tam valet in physicis quam in moralibus.

« Contrariorum contrariae sunt causae » (axioma); quia cum sint opposita requirunt oppositam, aut dissimilem virtutem sui productivam. Quod intellige de causis *per se*, non de causis *per accidens* concurrentibus, neque de causis liberis; potest enim volitio et nolitio ejusdem objecti ab eadem voluntate successive produci. Possunt etiam haberi ab eadem causa necessaria effectus aliquo modo oppositi, si subjecta sint diversimode disposita, ut ab eodem sole habetur induratio lutii, et liquefactio cerae.

Conversio est unius rei in aliam transitio, ut dum lignum in ignem mutatur. — **Conversio enuntiationum** est commutatio extremorum propositionis, servata essentiali qualitate, et veritate; ut: nullum vitium est laudabile, nullum laudabile est vitium.

Convertens propositio dicitur ea, quae ab altera deducitur transponendo subjectum et praedicatum istius; e. g.: nullus homo est leo, ergo nullus leo est homo. Secunda haec dicitur *convertens*, prima vero *conversa*.

Convertentia. *Ad convertentiam dici*, illis adaptatur, quorum neutrum potest sine saltem tacita mentione alterius significari: ita *ad convertentiam* dicuntur dominus et servus.

Converti illi termini dicuntur, quorum unus de alio affirmari potest, et vicissim hic de illo. Tales sunt in sensu metaphysico, e. g., ens, bonum; nam omne ens est bonum, et omne bonum est ens. V. Transcendentale.

Corporea, sive *Corporalia per attributionem*, V. Spiritualia.

Corpus organicum; appetitus sensitivus est virtus corporis organici; id est corpus partibus constat quibus ut instrumentis ad varias functiones utitur pars animae sensitiva, cum sit *ὄργανον* idem quod instrumentum. — **Corpus mathematicum** est quantitas constans ex longitudine, latitudine et profunditate.

Creatio, V. Eductio.

D

Decretio, V. Motus 3.

Decretum attemperativum, relictivum, commissivum, indifferens vocatur decretum, quo Deus, secundum aliquos philosophos et theologos, decernit concurrere cum causis liberis; quia Deus per hoc decretum *attemperat* se naturae, et indoli voluntatis creatae, *relinquit*, et *committit* ei determinationem, et reddit omnipotentiam *indifferenter* applicatam ad quodvis extremum.

Definitio nominis est oratio qua explicatur nominis significatio. — **Definitio rei** est oratio qua declaratur essentia definiti. — **Definitio positiva** est quae rei quidditatem terminis positivis aperit, ut: homo est animal rationale. — **Definitio negativa** est quae rei naturae terminis negativis declaratur, ut: Deus non est mortalis, non corporeus, etc.

Demonstratio, V. A priori 2.

Denominans est nomen a quo aliud deducitur secundum significationem et terminationem; ut pietas a qua pius. — **Denominativum** est quod ab aliquo secundum vocem et significationem deducitur; ut iustus a iustitia.

Denominative, V. Formaliter 4, Specificative.

Descensus terminorum est consequentia ducta a termino communi, ad alium minus communem, sive etiam singularem sub illo contentum; e. g.: omnis homo est animal; ergo hic homo est animal. **Ascensus** e contrario est consequentia ducta a terminis minus communibus et singularibus ad terminum communem, qui illa sub se comprehendat; e. g.: singuli evangelistae sunt sancti; ergo omnes evangelistae sunt sancti.

Desitio est cessatio alicujus a suo esse, vel operatione.

Determinate aliquid facere significat illud et non aliud per actionem suam respicere; *determinative* vero facere significat determinare causam illius, ut ipsum producat. Sic qui librum a te petit, te movet ad aliquid *determinate* volendum, sed non movet *determinative*, id est non te determinat; determinatio enim non ab illo, sed a libera tua voluntate dependet.

«Deus et natura nihil faciunt frustra» (axioma); quia hoc aliquid imperfectionis importaret, et quamvis nobis aliqua superflua, imo vitiosa appareant, ut gibbus in homine, haec tamen ipsa conducunt ad bonos fines, licet nobis ignotos.

Diaphanum est quod illustratur, vel illustrari potest a lumine; ut aër, vitrum.

Dictum in propositione modali dicitur propositio ipsa absoluta: e. g. in hac propositione:

Petrus nunc studet, nunc, est *modus*, Petrus studet, *dictum*.

Differentia communis est accidens commune, quo res aliqua, vel ab aliis, vel a seipsa diverso tempore, locove differt: ut albedo parietis et manus. — **Differentia propria** est accidens inseparabile a subjecto, per quod ab aliis differt; ut nigredo corvi, albedo nivis. — **Differentia propriissima** est qua unum essentialiter ab aliis succurritur; ut rationalitas respectu hominis. V. Metaphysica essentia 1, Principium 1.

1. **Directe** aliquid cognoscitur, quando primo cognoscitur in se. *Reflexe* vero, quando cognoscitur in alia cognitione de alia re habita; e. g.: visum homine *directe* cognosco, at visa ejus imagine, *reflexe*, quia tunc hominem cognosco per cognitionem imaginis.

2. **Directe** id dicitur intendi in quavis actione, quod primario et ratione sui intenditur. *Correlativum* habet *indirecte*, quod dicitur de illo, quod tantum ratione alterius intenditur, et quasi per accidens. Sic Logica *directe* agit de operationibus intellectus, *indirecte* de signis, vocibus, etc. Item in moralibus *directe* intendit homicidium, qui illud mandat; *indirecte*, qui illius aliquam causam ponit, ut ebrietatem, ex qua illud sequatur.

Directive concurrere, V. Efficienter.

Discursus physice est motus localis celeriter factus a termino a quo, ad terminum ad quem. — **Discursus logice** est progressus intellectus ex una cognitione in aliam, ut syllogismus. — **Discursus ordinatus** seu causalis est qui fit ex unius notitia ad alterum cognoscendum, propter aliquam utriusque inter se connexionem, ut: homo est animal, ergo vivit. — **Discursus inordinatus**, seu successivus, est series cognitionum sibi invicem succedentium absque dependentia unius ab alia; ut si cognoscas hominem esse animal, et deinde solem lucere.

Dispositive, V. Formaliter 4.

1. **Distinctio** consistit in eo, quod unum non sit aliud. Distinctionis variae sunt divisiones, quae notari praestat.

2. **Distinctio absoluta** datur inter duas res, quarum neutra est modus alterius, ut inter lapidem et aurum. **Distinctio modalis** datur inter rem et modum ejus, ut inter corpus et ejus figuram.

3. **Distinctio adaequata** datur inter totum et totum, e. g., inter solem et lunam. — **Inadaequata** datur inter totum et ejus partem, e. g., inter manum et unum e digitis ejus. **Distinctio inadaequata** dicitur etiam *inclusivis* et *inclusis*.

4. **Distinctio rationis ratiocinantis** datur quando mens nostra concipit distincta, quae talia a parte rei non sunt sine ullo fundamento in re sic distinguendi, ac proinde tota distinctio a ratiocinante pendet; e. g. dum in una eademque re rationem subjecti et praedicati veluti diversa attributa concipimus, ut dum dicimus: homo est homo; vel dum eandem rem concipimus per conceptus synonymos, ut si dicimus: homo est animal rationale, in qua propositione veluti distinguimus hominem ab animali rationali; quo casu si unus conceptus sit explicatio alterius, ut in exemplo dato, dicitur etiam distinctio rationis penes *implicitum* et *explicitum*.

5. **Distinctio rationis ratiocinatae** habetur, quando mens nostra concipit distincta, quae talia quidem vere non sunt, sed id facit cum fundamento in re. Hoc autem fundamentum consistit vel in faecunditate objecti ad operationes valde inter se diversas, ut ignis, qui indurat lutum, et liquefacit ceram; vel in perfectione objecti, quae perfectionibus multis alibi dispersis aequivalet, ut Deus, cujus perfectio aequivalet, imo eminenter continet quid-

quid perfectionis in creaturis est; vel in reali similitudine, simulque dissimilitudine talis objecti cum aliis, ut homo, qui est similis et dissimilis bruto; vel in tenuitate, seu debilitate nostrorum conceptuum, ut accidit cum homo procul visus cognoscitur solum per conceptum *corpus*, tum propius accedens per conceptum *animal*, deinde per conceptum *homo*, ac demum per conceptum *talis hominis*, e. g. Petri. In quolibet ex fundamentis hisce simul cum imperfectione intellectus humani, qui nequit unico intuitu totam rei perfectionem bene concipere, consistit fundamentum distinctionis *rationis ratiocinatae*. Fundamentum hoc vocatur etiam *fundamentalis distinctio rationis*.

6. *Distinctio realis* est, quae rebus convenit independentem ab operatione intellectus, ut inter animam et corpus hominis. — *Distinctio rationis* est, quae rebus convenit per operationem intellectus concipientis, ut distincta, quae talia a parte rei non sunt, ut inter attributa Dei.

7. *Distinctio realis* a Scotistis subdividitur in *realem entitativam*, sive *absolutam et strictam realem*, et in *formalem ex natura rei*. Illa datur inter rem et rem, ut inter Caesarem et Alexandrum; altera datur inter *formalitates* (ita vocantur notas essentialia et attributa) ejusdem rei, ut inter animalitatem et rationalitatem hominis. V. Gradus metaphysici. Ista porro formalitates per Scotistas *ex natura rei*, sive a parte rei formaliter distinguuntur, si ipsae sint diversimode definibiles, vel si una a sua quidditate formali (V. Quidditas) alteram excludat, vel uni inquantum tali conveniat aliquid, quod alteri inquantum tali non convenit. Totum hoc patet in proposito exemplo animalitatis et rationalitatis; nam et diversimode definiuntur, et dici non potest: «Animalitas, quia est animalitas, est etiam rationalitas», et vicissim; insuper animalitati, ut tali, convenit similitudo cum brutis, quae similitudo non convenit rationalitati ut tali. Quando ergo ista verificentur non dabitur quidem distinctio realis stricte talis, inquitur Scotistae, quia illae formalitates non sunt res realiter distinctae, sed sunt formalitates ejusdem rei inter se realiter identificatae, et propterea inseparabiles; dabitur tamen distinctio formalis ex natura rei, id est independentem ab intellectu nostro verificabitur a parte rei, quod una formalitas non sit alia, et uni conveniat quod alteri non convenit.

8. *Distinctio virtualis impropria*, sive *extrinseca* consistit in aequivalentia unius rei multis per hoc, quod una res in se identificet perfectiones, quae multiplicentur in rebus aliis, vel praestet varios effectus, qui praestari solent a multis, vel causent in hominis mente diversitatem conceptuum. Distinctio haec concidit cum *fundamento distinctionis rationis ratiocinatae*. V. haec verba.

9. *Distinctio virtualis propria et intrinseca* est aequivalentia distinctionis realis. sive est talis virtus capacitas, ut licet attributa sint realiter identificata, eadem tamen possit suscipere praedicata contradictoria, ac si illa essent totaliter distincta: e. g. animal et rationale hominis, licet sint unum et idem, neque ullam habeant actualem distinctionem a parte rei, ut voluit Scotistae, tamen intrinsecam virtutem et capacitatem habent, ut alterum dicatur et sit a parte rei simile bruto, alterum non simile, perinde ac si forent duo subjecta realiter distincta. Aliis verbis distinctiones hae explicari solent. — *Impropria* est aequivalentia unius rei indistinctae pluribus rebus distinctis, sed non qua distinctis, adeoque non ut verificantibus praedicata contradictoria. — *Propria* est unius rei indistinctae aequivalentia pluribus rebus distinctis quatenus distinctis, et praedicata contradictoria verificantibus — *Distinctio virtualis propria* etiam

in rebus creatis assecelas habet praesertim Thomistas.

Diversa. *Primo-diversa* illa sunt, quae in nullo genere, nisi ad summum universalissimo genere entis conveniunt, ut substantia et modus. — *Diversa*, seu *differentia solo numero*, dicuntur quae sub eadem specie diversas habent entitates; ut Joannes et Paulus. — *Diversa*, seu *differentia specie*, dicuntur ea quae sub eodem genere diversas habent essentialia definitiones: ut homo et brutum. — *Diversa*, seu *differentia genere*, dicuntur ea quae in diversis praedicamentis collocantur, ut lapis et virtus.

Divisio est alicujus totius in suas partes sectio; ut, si homo in corpus et animam dividatur. — *Divisio nominis* est oratio quae aliquid nomen ambiguum in sua significata distribuit; ut canum alius est coelestis, alius terrestris, alius marinus. — *Divisio rei* est oratio quae totum aliquid in suas partes distribuit, ut animalis pars altera est vivens, altera sensitiva. — *Divisionum* tot sunt species quot totorum. V. Totum.

Duratio extrinseca est motus ille primi mobilis quo regulatur durationes intrinsecae. — *Duratio intrinseca* est permanentia rei in suo esse; seu est perseverans existentia.

E

Eductio, sive educi aliquid de alio, significat aliquid ita fieri, ut necessarium sit subjectum, in quo illud producat et conservetur; sive, quod idem est, eductio est actio, quae aliquid producit ex praesupposito subjecto. Ita dum ignis ex praesupposita materia, v. g. ligno, gignitur, dicitur ignis de ligno educi. Imo omnes actiones creaturarum, quae aliquid producant, eductiones sunt, cum nihil causae creatae valeant efficere sine materia praeeistente. Materia autem haec praeeistentes vocatur *subjectum sustentationis*; nam sustentat illud, quod producit et conservatur dependenter ab ea, eo fere modo, quo fundamentum domus domum ipsam sustentat superpositam. Eductioni opponitur *Creatio*, quae rem ex nihilo producit, sive per quam res producat ex nihilo tum sui, tum *subjecti praesuppositi*. — *Educi de potentia* est fieri in actu quod prius erat in potentia, et dependet a materia, et fit per agens naturale: sic forma ignis dicitur educi de potentia materiae ab agente per generationem.

Effectus formalis est effectus causae formalis. — *Primarius*, qui et *intrinsecum* dicitur, est compositum concretum, vel denominatum resultans ex forma unita subjecto capaci; e. g.: effectus formalis primarius et intrinsecus calor, quo aqua calefit, est aqua ipsa calida; ita etiam homo sanctus est effectus formalis gratiae unitae homini. — *Secundarius* vero, qui et *extrinsecus* dicitur, est quicumque effectus sive positivus, sive negativus, qui ex unione formae cum subjecto ita resultat, ut aequatione distinguatur a forma, sive ut formae maneat extrinsecus, ut in exemplis adductis expulsio frigoris in aqua, deletio criminum in homine.

Effectus. V. Causa sublata.

Efficienter, *effective*, *elicitive* ad aliquid concurrere dicitur de illo, quod immediate exequitur et efficit opus. Correlativa sunt haec: *directe* concurrere, quod dicitur de illo, quod ostendit regulam seu artificium, quo res fieri debet; *moraliter*, quod dicitur de illo, quod illuminat, invitat, inclinatur; *imperative*, quod dicitur de imperante effectivitate operis; *finaliter*, quod dicitur de fine actionis; e. g. : *Judicia* producantur ab intellectu *efficienter*, seu *elicitive*, *imperative*, et *moraliter* cum

sunt libera, a voluntate applicante intellectum: a Logica *directiva*; a fine acquirendi scientiam *finaliter*. V. Formaliter 4.

Electio est actus quo fertur voluntas ad amplectendum medium, quod ab intellectu iudicatur ad finis consecutionem idoneum.

Elementa vulgaria sunt: terra, aqua, aër, gnus, quia sunt, iuxta veteres, generalia quaedam semina caeterorum omnium corporum, saltem sub-lunarium, quae dicebantur *mixta*. Ex istis, quae conveniunt inter se in aliqua ex iis qualitatibus, quae primae dicuntur (V. Primae qualitates), ut aër et aqua, quibus convenit humiditas et frigus, licet diverso gradu, dicuntur *symbola*; quae vero in nulla qualitate conveniunt, ut ignis et aqua, dicuntur *symbola*. Quia vero corporum species sunt longe plures quam diversae uniones ferant quatuor elementorum, hinc praeter ea admittebantur olim semina quaedam corporum a Deo initio mundi producta, quae dispersa serventur in regionibus elementorum, veluti in communibus seminariis, quae sint pro complemento ad talem, vel talem speciem corporum, quae producuntur. Ista semina vocabantur etiam a chymicis *spiritus*.

Elenchus est syllogismus in quo inferitur concessae conclusionis contradictoria; ita ut quae eam concessit etiam ejus contradictoriam cogatur admittere.

Elvari dicitur res cum per auxilium Dei fit potens assurgendi ad munus superioris ordinis, vel ad effectum extra naturalem ejus sphaeram collocatum; ut intellectus humanus ad visionem intuitivam Dei.

Emanatio accidentis est naturalis resultantia accidentis a subjecto cui debetur conaturaliter, tanquam ejus proprietas, aut modus; ut productio intellectus et voluntatis in anima, frigoris in aqua.

Eminentior, V. Formaliter 1.

Ens rationis pure objectivum est chimera, sive res impossibilis, quatenus aliquo modo est obiectum cognitionis humanae, ut circulus triangularis. — **Ens rationis logicum** est quod fingitur ab intellectu propter aliquod fundamentum in re, ut natura humana concepta per modum unius propter similitudinem naturarum singularium. — **Ens per se** est quod habet unam tantum essentiam, ut Deus, homo. — **Ens per accidens** est quod constat ex pluribus entibus in actu, ut ex rebus diversorum praedicamentorum, vel ejusdem praedicamenti, inter se naturaliter non ordinati, ut cumulus lapidum. — **Ens actuale**, seu **ens in actu**, est quod re ipsa existit, ut coelum. — **Ens potentiale**, seu **in potentia**, est quod non habet, sed habere potest existentiam aliamve perfectionem; v. g. aqua frigida est in potentia ad calorem.

Ens relativum et absolutum, V. Relatio 1. «Entia non sunt multiplicanda sine necessitate» sive «Frustra fiunt per plura, quae fieri possunt per pauciora» (axiomata); tum quia secus aliquid fieret inutiliter, tum quia res, quae est simplicior, eo est perfectior, caeteris paribus.

Entitates absolutae, V. Modus 3.

Entitative significat rem considerari in tota et nuda sua entitate. Correlativum habet *connexive*, quod indicat aliquid verificari ratione connexionis unius rei cum alia. Sic corpus *entitative* est incapax sentiendi, et iners, sed *connexive*, scilicet ratione connexionis cum anima, est capax sentiendi, ac se movendi.

Enuntiatio est propositio affirmativa vel negativa. — **Enuntiatio modalis** est quae exprimit modum quo praedicatum subjecto inest vel non inest, prout modus ille est aut possibilis tantum, aut realis, aut necessarius. Si possibilis, iudicium

est *problematicum*; si realis, dicitur *assertorium*; si necessarius, *apodicticum*. — **Enuntiationis materia** est habitudo subjecti ad praedicatum, secundum quam dicitur, necessaria, contingens, vel impossibilis. — **Enuntiationis quantitas** est extensio subjecti prout universaliter, vel particulariter, vel singulariter accipitur. — **Enuntiationis qualitas** est affirmatio vel negatio attributi de subjecto. — **Enuntiationis acquipollentia** est duarum enuntiationum identitas quoad sensum. — **Enuntiationis exponibilis** est quae propter aliquam rei obscuritatem expositione indiget. V. Exponere. — **Enuntiationis reduplicativa** est quae constat dictione geminata (*quatenus*), qua indicatur sub quoniam respectu praedicatum subjecto conveniat, ut Christus, quatenus homo, passus est. V. Reduplicative.

Esse ultimum rei est illud ultimum instans temporis quo res existit. — **Primum non esse rei** est illud primum instans temporis, quo res amplius non existit; hoc dicitur etiam *ultimum instans extrinsecum existentiae*.

Esse secundum, V. Secundum.

«Esse est propter operari», axioma, cui similia sunt haec: «Unumquodque est propter suam operationem»; «Unumquodque, sicut se habet ad esse, ita se habet ad agere»; «Modus operandi sequitur modum essendi». Quorum ratio est: quod esse, sive essentia cujuscumque rei ordinatur ad operationem sibi propriam et proportionatam, et ipsa essentia rei est principium activum operationis. V. Modus.

Essentia est id quod primo in re concipitur, sine quo res esse non potest, estque fundamentum et causa caeterorum quae sunt in eadem re; ut animal rationale est hominis essentia. V. Quiditas.

«**Essentiae rerum** consistunt in indivisibili» (axioma), scilicet, nullum praedicatum essentiale potest ab aliojus rei essentia detrahi, vel illi addi sic, ut salva maneat eadem essentia.

Essentialiter dicitur aliquid praedicatum convenire subjecto, sine quo subjectum nec esse, nec concipi potest, ut rationalitas respectu hominis, unde etiam homo dicitur *essentialiter* rationalis. — **Correlativum** habet *accidentaliter*, quod dicitur de illo praedicato, sine quo res saltem concipi potest, ut albedo, rotunditas. V. Formaliter 3.

Eubulia est habitus qui praebet facultatem recte consulendi, id est inveniendi consilium in rebus ambiguis et perplexis.

Eutrapelia est virtus quae nos decore facit uti joci et ludicris, quae animi causa assumuntur, ut et in illis modum servemus, nec ab illis nimis abhorreamus.

Exemplar est res quam sibi proponit artifex, ut ejus similitudinem exprimat, vel eam imitetur. — **Exemplatum** est imago rei quam repraesentare voluit artifex.

Exemplariter, V. Formaliter 4.

Exercite, V. Signate. — **Exercitium**, e. g. intelligendi, ambulandi, vel aliud agendi indicat actum ipsum intelligendi, ambulandi, vel aliud agendi. — **Exercitium** idem ac actuale, sive in actu esse.

Exigitivum, vel **exactivum** idem ac **exigens**. Ita ens supernaturaliter definitur id, quod superat vires activas et exactivas naturae; nempe, quod superat id, quod natura suis viribus agere, et a suo auctore exigere potest.

Expenetrata dicuntur, quae non sunt penetrata.

Exponens propositio illa est, quae additur ad explicationem alterius propositionis explicatione indigentis, quaeque *exponibilis* dicitur. Triplex praesertim species propositionum exponibilium a

veteribus distinguebatur. Prima est exponibilis *exclusiva*, estque ea quae habet particulam *exclusivam*, ut *tantum, dumtaxat, solum*, quae particula indigeat explicatione; e. g.: « Petrus est tantum logicus ». *Exclusiva* huiusmodi exponitur per copulativam; e. g.: « Petrus est logicus, et nihil aliud ». Copulativae prima pars: « Petrus est logicus », dicitur propositio *praejacens*; altera: « et nihil aliud », vocatur *secunda exponens*. Alia species exponibilium est propositio *exceptiva*; nempe, quae habet particulam, *praeter, nisi*, aut similem explicatione indigentem. Tertia species est propositio *reducativa*, habens, scilicet, unam ex his, vel similibus particulis: *ut, prout, quatenus, inquantum*, quae sit explicanda.

Exponere idem ac explicare.

Extensive et **Intensive** potissimum dicuntur de qualitate et quantitate. **Extensio** enim qualitatis. v. g. caloris, tunc fit, quando calor extenditur ad plures partes subjecti. — **Intensio** vero tunc fit, quando in eadem parte subjecti ponuntur plures gradus qualitatis ejusdem. Sic calor ut sex in sola manu est intensior calore ut quatuor in toto corpore; ad hic est illo extensior.

Extraneum, V. Proprium 2.

F

Fallacia est argumentatio captiosa quae vulgo vocatur *sophisma*. — **Fallacia in dictione** est quae habet causam apparentiae ratione dictionis, seu orationis multiplicis. — **Fallacia extra dictionem** est quae causam apparentiae sortitur ex parte rerum per verba significatarum. Distinguitur sextuplex *sophisma dictionis*: **Fallacia aequivocationis**, quae est cavillatio circa significationem verborum; — **amphiboliae**, cum eadem oratio diversa significat, ut *littus arare* significat terram aratro prosindere et operam perdere; — **compositionis** est deceptio ex eo proveniens quod oratio in sensu composito vera videatur, cum tamen in eo falsa sit; — **divisionis**, cum oratio in sensu diviso accipitur, dum in sensu composito sumenda sit; — **accentus**, cum ex homonymis obsectorum identitas concluditur; — **figurae dictionis**, cum ex similitudine dictionum penes finalem terminationem deceptum est. — Distinguitur septuplex *sophisma extra dictionem*: **Fallacia accidentis**, cum perperam inferitur aliquid alicui convenire, quia convenit ejus accidenti; — **secundum quid**, cum concluditur ex convenientia dicti secundum quid ad dictum simpliciter; — **petitionis principii**, quod idem est ac quod vulgo vocatur apud nos *petitio principii*, et *circulus vitiosus*; — **consequentis** est inferre veritatem antecedentis ex veritate consequentis, aut falsitatem consequentis ex falsitate antecedentis; — **secundum non causam** ut *causam* est errare circa causam rei supponendo ut causam aliquid pure chimericum, aut tantum concomitans; — **plurium interrogationum** est argumentatio captiosa, in qua ex una responsione ad plures diversas, vel oppositas interrogationes data, colligitur aliquid absurdum; — **ignorantia elenchi**, qua res de qua agitur non tractatur.

Fatum est rebus mobilibus inhaerens dispositio, per quam divina Providentia suis quaeque necit ordinibus. — Seu est ordo secundarum causarum divinae Providentiae decreta exequentium. — Formaliter est dispositio ipsa secundarum causarum ad effectum fatalem, id est infallibilem, reducta in divinam voluntatem.

Fieri. *In fieri* res esse dicitur, dum incipit esse, sed nondum tota est. *In facto esse*, dum est completa in rerum natura cum iis partibus et constitutivis, quibuscum durat et permanet. Ita pictura

est *in fieri*, dum pictor signat et pingit tabulam; *in facto esse* vero, dum jam picta est.

Finaliter, V. Formaliter 4. — **Finaliter concurrere**, V. Efficienter.

Finalizatio dicitur illa ratio, quae movet tanquam finis assequendum. Ita, e. g., bonitas Dei, quatenus ejus possessio est beatitudo nostra, est *finalizatio*, seu ratio motiva bonorum operum, quae fiunt ad Deum assequendum.

1. « **Finis** est causa causarum » (axioma); quia intentio finis obtinendi movet alias causas ad operandum pro fine obtinendo, ut Roma videnda movet ad omnia itineris media.

Finis *cujus* est ille *cujus* adipiscendi gratia movetur. vel operatur agens, ut sanitas, *cujus* recuperandae causa sumitur medicina.

2. Finis *objectivus*, seu *finis qui*, sic specialiter dicitur, est bonum, quod consequi volumus, ut beatitudo in viatoribus.

3. Finis *qui*, dicitur ille, quem agens intendit assequi; e. g. salus, quam aeger intendit. Finis *cui*, dicitur persona, vel subjectum, cui procuratur *finis qui*; e. g. aeger ipse, cui sanitas procuratur.

4. Finis *vero formalis*, seu *finis quo*, est actualis consecutio ipsius boni, ut beatitudo ipsa in beatis.

5. Finis *internus* et *proximus* est qui primo et per se et immediate intenditur, ut architectonicae finis internus est domus constructio. — Finis *externus* et *remotus* est qui secundario et mediante alio per se tamen intenditur; ut in architectonica domus habitatio.

6. Finis *operis*, seu scientiae, est ad quem, per se et in propria natura, actio vel habitus ordinatur; ut finis logicae est rectitudo actionum mentis. — Finis *operantis*, seu *scientis*, est quem artifex pro arbitrio sibi proponit, in actionis exercitio, vel scientiae acquisitione; ut qui addiscit scientiam propter utilitatem.

7. Finis *simpliciter ultimus* est is ad quem actu vel virtute referuntur omnia; ipse vero ad nullum prorsus ordinatur, ut Deus. — Finis *secundum quid ultimus* est qui aliquam actionum seriem terminat in qua per se ultimo intenditur; potest tamen ad alterum referri, ut sanitas finis est artis medicae, ordinari tamen potest ad aliud, scilicet ad laborandum.

1. **Forma accidentalis**, juxta Peripateticos, est illa, quae adventi subjecto completo in esse substantiae. Talis, e. g., rotunditas, albedo, quae subjectum, cui insunt, supponunt jam completum in esse talis, vel talis substantiae, sicut illud accidentaliter solum perficiunt. V. Actus formalis.

2. **Forma corporeitatis**, quam multi ex antiquis admitebant in corporibus animalium, multi etiam in corporibus viventium omnium, est ipsa organizatio partium corporis, perquam ipsum est aptum, et ultimo dispositum ad recipiendam animam. Hanc organizationem fingebant illi tanquam substantiam distinctam a corpore, et ideo appellabant etiam *organizationem substantialem*.

3. « **Forma dat esse rei** » (axioma), quia forma materiam ex se indifferentem in certa specie constituit, sicut in re morali actiones indifferentes per intentionem agentis accipiunt certam speciem virtutis, ad vitii.

4. **Forma mixtionis** est, juxta veteres, quaecumque forma corporis subularis, eo quod in tali corpore mixta continentur vel formaliter, vel virtualiter quatuor elementa, terra, aqua, etc.

5. **Forma per analogiam** cum forma substantiali veterum (V. N. seq.) dicitur in compositis artificialibus quidquid ea principaliter perficit, et collocat in tali determinata specie rerum. Sic lignum, marmor, metallum, vel alia quaevis materia a figura recipit esse et perfectionem statuae,

unde in iis figura dicitur eorum forma. Imo in qualibet re etiam partibus distinctis carente, attributum, quod primum videtur, et ipsius rei distinctivum forma saepe appellatur. Hinc etymologia *formalitate*. V. Gradus metaphysici. Hinc etiam multae significationes adverbii *formaliter*.

6. Forma *substantialis* apud Peripateticos est substantia a materia distincta, de se ordinata, ut cum materia prima constituit corpus naturale tanquam potissima corporis *differentia physica*; scilicet, cum materia sit indifferens ad quodlibet compositum; a forma sibi unita determinatur, ut sit vel lapis, vel canis, vel lignum. Formae substantiales tot sunt apud illos quot sunt corpora diversa. Forma *substantialis* a recentioribus passim rejicitur, nec non a quibusdam antiquis, qui *corpusculares* dicebantur, totam corporum diversitatem unice repetentibus a diversa materiae modificatione. Secundum istos ea forma *substantialis* est, quae cum subjecto, cui advenit, unum per se constituit, seu quod materiam determinat ad certam substantiam. V. Actus formalis.

7. « Qui dat formam, dat consequentia ad formam » (axioma); quatenus, nempe, rei forma, seu id quod constituit rem in esse talis rei, connexiones habet proprietates ipsam consequentes, quo sensu etiam dicitur: « Causa causae est causa causati ».

8. Forma *assistens* est quae non est pars rei; sed ei movendae tantum praest, ut angelus coelo.

9. Forma *metaphysica* est totius rei *substantialis* essentia; ut animal rationale dicitur hominis forma metaphysica.

Forma generatim quid sit. V. Physica essentia.

Forma species qualitatibus est modus quantitatis in corpore spectata et figura exterior ornata coloribus.

Formale est quod gerit munus formae, cui correlativa sunt: *materiale*, quod, nempe, gerit munus materias; *accidentale*, quod, nempe, est accidens (V. Formaliter); tot enim significationes, et correlativa habet verbum *formale*, quod *formaliter*. Generatim autem loquendo, aiebant dialectici, nomen *formale* non alienat, sed signat magis proprietatem nominis, cui adiungitur, id est, ostendit illud nomen sumendum esse in significatione ipsi magis propria.

Formalitas est omnis ratio seu notio qua concipitur aliquid.

1. **Formaliter** aliquando sumitur pro *mentaliter*, nempe, secundum formalitates, quas sola mente distinguimus (V. Gradus metaphysici). Sic sumptum correlativum habet *realiter*; ita omnipotentia et sapientia Dei non *realiter*, sed *formaliter* distinguuntur.

2. Interdum dicitur de re considerata in se ipsa, seu in propria entitate. Tunc autem habet varia correlativa, prout varia sunt illa, cum quibus res quaeque conferri potest. Si enim confertur cum effectu, correlativum erit *efficienter*, *causaliter*, vel *vialiter*; ita, e. g., cibus dicitur vita hominis, non formaliter, sed efficienter; ita etiam pharmacum dicitur hominis sanitas. Si confertur cum objecto, correlativum erit *objective*; ita Deus dicitur spes hominis justus non formaliter, sed objective, scilicet: Deus non est spes hominis, sed objectum spei. Si confertur cum exemplari instar cuius res facta sit, correlativum erit *exemplariter*; sic imago Caesaris in pictoris imaginatione existens concurret ad picturam imaginis Caesaris non formaliter, sed exemplariter. Si confertur cum fine, correlativum est *finaliter*; ita felicitas aeterna dicitur hominem ad recte faciendum movere non formaliter, sed finaliter; nempe, ut finis assequendus. Si confertur cum alia re secum con-

nexa, cuius existentia ab illa inferatur, vel pure illam comitetur, correlativum erit *argutive*, *illative*, *comexive*; ita in fumo cognoscimus ignem non formaliter, sed argutive. Si confertur cum re, cuius existentia illi imputetur, correlativum erit *impulative*; ita homicidium suadens, homicida est non formaliter, sed impulative. Si confertur cum re, cuius sit radix, correlativum erit *radicaliter*; ita in amore proprio inordinato omnia fere mala dicimus consistere non formaliter, sed radicaliter. Si confertur cum illis, quae sunt dispositio ad illam rem habendam, correlativum erit *dispositive*; ita ignis habetur per siccitatem ligni non formaliter, sed dispositive. Si confertur cum re, a qua aliquam denominationem accipiat, correlativum erit *denominative*; ita aliqua parte corporis formaliter aegra, homo ipse, sive totus homo, dicitur aeger denominative.

3. Interdum est idem ac *vere* et *proprie*, et tunc correlativa habet: *apparenter*, *metaphorice*; e. g., prava ridere dicuntur non formaliter, sed metaphorice. V. Identice.

4. Subinde significat idem ac *essentialiter*, ita ut praedicatum, quod dicitur convenire subjecto *formaliter*, ingrediatur subjecti essentiam et definitionem; sic homo est formaliter animal. Sic sumptum varia habet correlativa juxta varios respectus, sub quibus considerari potest essentia rei. Nam potest essentia conferri cum praedicatis accidentalibus, et tunc correlativum est *accidentaliter*; ita homo dicitur, non formaliter, sed accidentaliter albus. Potest essentia conferri cum attributis, sive partibus rei, quae sunt veluti materia subjecti indifferens ad illud, aut aliud constituendum; et tunc correlativum est *materialiter*; ita homo dicitur caro materialiter, et in moralibus occisio hominis ab ebrio facta dicitur peccatum materialiter, non formaliter.

5. **Formaliter** sumitur effectus quando spectatur secundum se. **Radicaliter** autem, vel **Fundamentaliter**, quando spectatur secundum causam, radicem, vel fundamentum; sic risibilitas sumpta **formaliter** est proprietas hominis, et a rationalitate per mentem distinguitur; sumpta vero **radicaliter** idem est ac rationalitas; nam rationalitas est radix risibilitatis.

6. **Formaliter**, **Virtualiter**, **Eminenter** dicuntur de causis prout continent perfectionem sui effectus. Effectus enim contineri dicitur **formaliter** in causa, quando natura effectus, qui producit, reperitur in ipsa causa; sic calor continetur formaliter in igne, quia ignis calorem, quem producit, etiam in se continet, juxta Peripateticos. Effectus continetur **virtualiter** in causa, quando causa potest quidem talem effectum producere, sed natura effectus in ipsa causa non reperitur; sic piper, vinum, e. g., continet **virtualiter** calorem, quem producant in homine, sic etiam statua continetur in artifice. Denique **eminenter** effectus continetur in causa, quando causa multo est perfectior effectu, sublati, scilicet, imperfectionalibus, quae sunt in effectu; ita Deus eminenter continet creaturarum perfectiones. — **Aequivalenter** ab aliquibus effectus contineri dicitur in causa, quando causa est aequalis effectui. — V. Specificative.

Fortitudo est firmum propositum inhaerendi bono honesto, ita ut nulla ratione ab eo avelute permittat. — Ut est virtus specialis, fortitudo est mediocritas intra metum et audaciam.

Fruitio est delectatio de bono quod possidetur.

Fundare significat esse fundamentum: e. g. diversitas effectuum alicujus rei fundat diversitatem conceptum, scilicet est fundamentum diversitatis conceptum.

G

1. **Generatio** late sumpta est mutatio a termino negativo ad positivum, seu a non esse ad esse, sive substantiale, sive accidentale, ut productio ignis, productio caloris. — Generatio definitur a veteribus «productio substantiae ex praesupposito subjecto». Nimirum ipsis generatio non de solis viventibus dicebatur, idemque sonabat ac eductio formae substantialis cujuscumque. V. **Eductio**.

2. **Generatio conversiva** est ea, per quam subjectum transfertur de una forma in aliam, ut dum lignum evadit ignis.

3. **Generatio mutativa** est ea, per quam subjectum, sive materia praesupposita in generatione transit a negatione alicujus formae ad positionem ipsius; ut dum aer de tenebroso fit luidus.

4. **Generatio pura, simplex, praecisa** est ea, per quam corpus producitur ex materia tunc primum creata, in qua proinde nec privatio, nec alia forma praecessit. Tales fuissent, juxta Peripateticos, generationes factae in primo instanti creationis mundi.

5. **Generatio vero viventium** est, ex D. Thoma, «origo viventis a vivente principio conjuncto in similitudinem naturae». Dicitur «origo», id est requirens verum influxum, sive sit causalitas, sive secus, ut ita comprehendat generationem Verbi a Patre. Additur: «principio conjuncto», quia principium vivens in ipso generationis momento debet esse proli conjunctum per aliquid proprium sui, quod maneat in genito; sic in Filio divino est eadem natura Patris, et in humanis materia seminis et sanguinis parentum. Tandem illa verba: «in similitudinem naturae» significant ex vi originis debere per se in prolem refundi convenientiam naturae cum suo principio maximam, quae dari potest inter supposito distincta: videlicet, in divinis convenientiam identitatis in natura; in creatis autem convenientiam similitudinis specificae.

6. In generatione *terminus a quo*, est status, quem subjectum generationis relinquit: *terminus ad quem*, est status, quem subjectum generationis acquirit, sive ad quem transit.

1. **Genus** physice est principium a quo multi oriuntur; ut Komulus dicitur genus Romanorum.

2. **Genus physicum** etiam a philosophis dicitur materia prima per analogiam cum genere logico, quod, sicut hoc in multis speciebus, ita illa in omnibus physicis compositis reperitur.

3. **Genus logicum** est unum aptum inesse multis, per modum partis essentialis, determinabilis. — Seu est id quod praedicatur de multis specie differentibus in quid, ut animal, virtus.

4. **Genus supremum** est quod super se genus non habet, ut substantia, quantitas; *intermedium* est quod supra et infra se habet genera, ut vivens; *infimum* est quod sub se tantum species habet.

5. **Genus immediatum** seu *proximum* est inter quod et speciem nihil intercedit, ut animal respectu hominis. — **Genus mediatum** seu *remotum* est inter quod et speciem intercedit aliud genus, ut vivens respectu hominis.

6. **Genus subjectum** appellatur obiectum formale alicujus scientiae, ut respectu Mathematicae, quantitas.

Gnome est habitus recte judicandi ex principii quibusdam altioribus contra tenorem verborum legis, vel certe de iis quae lege sancita non sunt; juxta tamen legislatoris mentem.

Gradus mathematicus est una ex trecentis sexaginta partibus, in quas dividuntur sphaerae circuli.

Gradus metaphysici dicuntur ea praedicata, quibus gradatim ascendimus ab infima ratione individui, veluti a basi, ad supremam usque rationem entis. In Petro, v. g., haec praedicata inveniuntur, sicut in quolibet etiam individuo speciei humanae: Homo, animal, vivens, corpus, substantia, ens. Gradus isti vocantur etiam *formalitates*.

Gradus physicus est ea pars qualitatis quae octies repetita totam ejus intensionem aequat.

Grave est quod natum est ferri ad medium. — **Gravissimum** est quod omnibus substatur quae feruntur deorsum. — **Grave simpliciter** est quod movetur ad locum infimum, ut terra. — **Grave secundum quid** est quod natum est ferri ad locum prope infimum, ut aqua.

H

Habere sic sumptum antonomastice duo potest significare: primo habere aliquem ornatum circa se arte, vel industria quaesitum, ut esse armatum, togatum, et sic pertinet ad decimum *praedicamentum*; secundo habere aliquid modo quocumque, ut habere divitias, servos, amicos, scientiam, et sic pertinet ad quintum *postpraedicamentum*. V. haec verba.

Habitualiter, V. **Actualiter**.

Habitudo est aptitudo, relatio, sive respectus, capacitas ad aliquid. Hinc intelligitur distinctionis sensus: *quoad entitatem, quoad habitudinem*. Quando consideratur in re quidditas, seu essentia, tunc res consideratur *quoad entitatem*: quando attenditur relatio, potentia, seu capacitas ad aliquid, tunc consideratur *quoad habitudinem*. Sic inter Deum et creaturam non datur proportio entitatis, sed habitudinis, scilicet entitas Dei et entitas creaturae infinite distant, ideoque non habent proportionem. Potest tamen creatura attingere Deum per cognitionem et amorem, et ad Deum referri potest; hinc habere dicitur *proportionem habitudinis*.

Habitus est qualitas, quae potentiae supervenit, et permanenter adhaeret, ut ipsam in operando adjuvet. — **Habitus per se infusus**, seu *supernatus nobis*, de quo theologi, a solo Deo producitur, datque simpliciter *posse*, quia potentia elevat ad actus, quos ipsa propria naturae viribus assequi non valet, v. g., habitus fidei, caritatis. — **Habitus acquisitus** seu *naturalis* repetitione actuum comparatur, datque solum *facile posse*, quia solum praestat potentiae, ut propensius, et minori conatu eliciat illos actus, quos alias sine habitu elicere potest; v. g., pulsandi citharam, legendi, scribendi. — **Infusus** est habitus praecedens omnem actum; *Acquisitus* fit ex repetitis actibus, ut habet axioma. — **Habitus** seu intellectus principiorum est virtus intellectualis, per quam intellectus inclinatur ad facile assentiendum primis principiis, propter evidentem veritatem ex ipsorum terminorum penetratione perceptam.

Habilitas est dispositio quaedam potentiae vel subjecti ad formam vel actum facilius recipiendum; qualis est in digitis ad ludendum cithara exercitatis. Est medium inter potentiam vel subjectum et actum seu formam.

Haecceitas, V. **Principium individuationis**.

Humidum radicale sic dictum quasi radix et fundus vitae, seu alimentum quoddam et nutrimentum, quo subinde deficiente et exhausto deficit vita et interit: vel radicale quasi a principio ingenium corpori; sicut et radix est id quod prima

innascitur arbori et quod vitam illius nutrit, auget, conservat. Hinc medici *primigenium* vocant.

Humidum *nutrimentale* est quod nondum pervenit ad suscipiendum perfecti naturam speciei, sed in via ad hoc, sicut est sanguis et alia huiusmodi.

Humores *primi* sunt substantiae quaedam mixtae et fluidae nutriendo, conservandoque corpori a natura destinata. — Humores *secundi* sunt in quae sanguis convertitur; sunt autem quatuor: humiditas sanguinea, ros, cambium, et gluten.

Hypostasis, V. Subsistentia.

Hypothetica propositio, V. Categoria.

I

Idea est forma quam imitatur effectus ex intentione agentis, determinantis sibi finem. 1. q. 44. art. 3.

Idem de eodem secundum idem significant conditiones necessarias, ut contradictio verificetur. Ut enim duae propositiones sint contradictoriae debet ex illis una affirmare, altera negare idem praedicatum de eodem subjecto, secundum eundem respectum. Ita contradictoriae sunt hae duae: « Aurum est lucidum; aurum non est lucidum ».

« Idem manens idem, semper est natum facere idem » (axioma), videlicet: Causa manente eadem et nullatenus mutata, idem effectus haberi debent.

Identice significat identitatem, scilicet hoc quod plura sint unum et idem; v. g., vis liquefaciendi in sole eadem est *identice* cum vi indurandi, seu est unum et idem. Huic correlativa sunt *formaliter*, *reduplicative*. V. Materialiter 1.

Identificari plura inter se est unum et idem esse, licet diversimode concipiatur; ut intellectus et voluntas in homine, sapientia et omnipotentia in Deo. *Identificationi* opponitur *Distinctio realis*. V. Distinctio.

Identitatis in eo consistit, ut ea, quae a nobis concipiuntur ut unum et aliud, revera sint idem inter se, sive quibus una sit *entitas*. Alia est *realis*, quae rebus convenit independentem ab operatione intellectus, ut ea, quae convenit attributis Dei. Alia est *rationalis*, quae a certo quodam rationis actu provenit, vel in eo actu consistit, ut dum eandem concipimus naturam Petri ac Pauli, licet ipsi naturam habeant realiter distinctam. Identitas *rationalis* potius est similitudo. — *Identitati* opponitur *Distinctio*. V. Distinctio.

Identitas habet divisiones omnes, quas habet *Unitas*. V. Unitas.

Identitas etiam vulgo sumitur pro convenientia quacumque inter duo sive similitudinis, sive aequalitatis; sic natura humana dicitur eadem in omnibus hominibus; sic etiam duo pondera aequalia dici possunt eadem.

Ignorantia est rei aliquid inscitia. — *Ignorantia negativa* seu *simplicis negationis* est mera carentia scientiae quam quis habere non tenetur, ut in rustico juris vel philosophiae inscitia. — *Ignorantia privativa* aut *privationis* est carentia scientiae, quam quis habere aptus est et tenetur, ut si medicus medicinam nesciat. — *Ignorantia pravae dispositionis* est error contrarius scientiae, quam quis habere vel idoneus est vel debet, ut qui negant Deum esse.

« **Ignoti nulla cupido** », axioma, quod ab altero confirmatur: « Nil volitum, quin praecognitum ».

Illative, V. Formaliter 4.

Imaginatio est actus facultatis animae, quae ipsa vocatur *imaginativa* seu *imaginatrix potentia*.

Immediatio virtutis habetur, cum aliquid agit in objectum distans per aliquid in ipsum immissum; ita ignis, dicebant, agit in distans per calorem. — **Immediatio suppositi** habetur, quando agens est contiguum illi, quod recipit actionem, vel illud tangit; ita, e. g., ignis applicatus stuppae.

Immutatio naturalis est quando organum disponitur eadem qualitate naturali, qua disponitur res extra animam; id est, quando organum accipit eandem qualitatem naturalem quam habet objectum, sicut cum manus fit calida ex tactu rei calidae, odorifera ex tactu rei odoriferae. — **Immutatio spiritualis** est quando recipitur qualitas sensibilis in instrumento secundum esse spirituale, id est, quando recipitur species sive quiddam intentionale qualitatis, et non ipsa qualitas; sicut pupilla oculi recipit speciem albedinis et tamen non efficitur. 1. q. 78. art. 3. et seq. q. 82. art. 3. in corp.

Imperative concurrere, V. Sufficenter.

Implicare. Verbum illud designat rem quae aliam continet. « **Implicare** contradictionem » dicitur cum quid fieri non potest, quia sequeretur idem simul esse et non esse, ut implicat dari hominem qui non sit rationalis.

Implicite et **explicitate** in actibus intellectus idem sonant ac *confuse* et *distincte*. Sic notae essentiales hominis cognoscuntur *implicite*, in definito « Homo », *explicitate* vero in definitione « Animal rationale ». *Implicite* et *explicitate* in actibus voluntatis sumitur pro *directe* et *indirecte*. Qui vult se vino implere, vult *implicite* ebrietatem: si vero bibat eo fine, ut se inebriet, vult ebrietatem ipsam *explicitate*.

Impraescindibiliter significat non posse fieri *praesicionem*.

Impossibile est quod fieri vel esse repugnat. — « Ab impossibili sequitur quodlibet », axioma, cui simile est aliud: « Dato uno absurdo, caetera accidunt »; nimirum ab impossibile qua tali tam verum, quam falsum potest deduci, ut si ponas hominem mori posse in gratia et in peccato, inferre licebit illum salvandum esse et non salvandum, itemque damnandum et non damnandum. Praeterea in scientiis, posito uno falso fundamento, et falsitate pro veritate admissa, absurda quaeque sequi possunt. Valet etiam in moralibus; ut si admittas hominem non esse in agendo liberum, admittes etiam neque mereri, neque demereri.

Impotentia late est carentia potentiae activae, ut caecitas. — *Impotentia* qualitatibus species, est qualitas qua quid aegre, vel parum agit, aut resistit; ut visus senis, mollietas cerae.

Imputative, V. Formaliter 4.

Inadaequate, V. Aadaequate.

Inane est spatium corpore carens, nec aptum eo naturaliter repleri, quale erat ante mundum conditum.

Inclusio. Distinctio *includentis* et *inclusi*. V. Distinctio.

Indifferentis. « Ab indifferenti ut indifferenti nihil determinatum oriri potest », axioma, cui consonat illud D. Thomae: « Nihil quod est ad utrumlibet exit in actum, nisi per aliquid determinetur ad unum ». Oportet enim ad habendum actum, ut indifferentia auferatur, et ponatur determinatio ad aliquid sive ab extrinseco, sive ab intrinseco.

Indirecte, V. Directe.

Indistantia penetrationis consistit in hoc, quod duae res sint inter se indistantes per hoc, quod penetrentur, sive quod sint in eodem loco. *Indistantia continuativae*, vel *contiguivae* consistit in hoc, quod duae res sint inter se indistantes

per hoc, quod sint in locis immediatis sine intervallo.

Individualitas, V. Principium 1.

Individuatio est actio qua res individuatur. De *individualitate*, V. Principium.

Individuum *primo intentionaliter* est cujus proprietates omnes simul sumptae non possunt alteri convenire, ut Petrus. — Individuum *secundo intentionaliter* est quod de uno solo praedicari potest, ut Socrates de seipso. — Individuum *vagum* est quod de uno solo, sed indeterminate dicitur, ut quidam dicitur. — Individuum *signatum* est quod proprio nomine exprimitur, ut Socrates. — Individuum *demonstrativum* est quod exprimitur nomine speciei et pronomine demonstrativo, ut hic homo.

Indivisibile late est quod partibus caret, in quas dividi possit. — Indivisibile *quantitatis* est quod deficit a corpore. — Indivisibile *secundum quid* est quod deficit a corpore, secundum unam, aut alteram dimensionem, ut linea et superficies. — Indivisibile *simpliciter* est quod omnino se, seu secundum omnem divisionem deficit a corpore, ut punctum. — *Indivisibile* etiam dicitur, cui non potest fieri additio, aut detractio absque essentiali ejus mutatione, ut numeri, et essentia rerum, etc.

Inexistere idem ac existere in aliquare; v. g., accidentia inexistere dicuntur substantiae, id est existunt in substantia. Hinc intelligitur quid sit:

Inexistentia, sive *Inalietas*.

Infinitanter sumitur particula *non* in aliqua propositione, si in ea efficiat *subjectum*; sumitur vero *neganter*, si efficiat *verbum*, seu *copulam*; e. g.: Non homo currit, si habeat hunc sensum: homo non currit, accipitur *neganter*; si vero hunc alium: Quod non est homo currit, accipitur *infinitanter*, quia subjectum evadit infinitum, seu indefinitum.

Infinitum est quod caret termino quo circumscribatur.

« Infiniti ad finitum non est proportio » (axioma). Hinc quando de infinito est sermo, non valent rationes et proportiones a finitis desumptae, quia ibi conceptus plene alius formandus est.

Infinitum categorematicum, sive *in actu* est illud, quod i finitatem actu positam habere concipitur, ut si concipiatur existens infinita hominum multitudo. — **Synecategematicum**, sive *in potentia* illud est, cujus partes non habent infinitatem, nisi in augmento possibili, quatenus plures et plures superaddi possunt sine fine, licet nunquam perveniant ad infinitatem actualem, sed semper sint finitae in infinitum; vel etiam quatenus ita superadduntur de facto ut nulla unquam futura sit ultima; ita aeternitas *a parte post*, quae convenit Petro in coelo, Judae in inferno, importat durationem *syncategematicae* infinitam.

Infinitum *syncategematicae* explicari etiam solet per haec verba: « Non tot quin plura ».

Infinitum extra genus, sive *per essentialiam*, est infinitum actualiter in omni genere perfectionis, qualem solum Deus est.

Infinitum simpliciter est illud quod est infinitum in omni genere entis; dicitur quoque in infinitum *in perfectione*. — **Infinitum secundum quid** est quod in aliquo tantum genere entis est infinitum, ut si daretur linea infinita in genere quantitatis.

Informare dicitur de forma, quae unita materiae vel subjecto cuivis, illud constituit in determinata quadam rerum specie. Hinc liquet quid sit *Informatio*.

Informatio, V. Materializatio.

Instans est indivisibile temporis, ejus partes

continuans aut terminans (ex Arist. Phys. lib. 4. c. 4. et D. Thom. opusc. 36). — Quod fit in *instanti* non sese coextendit certis partibus temporis.

Instantia est propositio propositioni contraria, quae intelligitur opposita per contradictionem.

Instrumentum est quod assumitur a causa principali ad effectum producendum. — Est *supernaturale* aut *naturale*, secundum naturam effectus quem producit. — **Instrumentum conjunctum** est quod non potest agere, nisi principali causae actu jungatur. — **Instrumentum separatum** est quod agit seorsum, etiam a principali agente positum, tanquam ejus virtus, ut calor.

Integre, V. Adequate.

Intellectus est facultas cognoscitiva qua versatur circa ens; ut verum est percipiendum.

Intellectus agens dicitur intellectus, quatenus et ipse efficit speciem impressam, qua juvetur ad efficiendam expressam. — **Intellectus passivus**, sive *possibilis* dicitur intellectus, quatenus recipit species impressas priusquam efferret cognitionem, et dicitur etiam intellectus *possibilis*, eo quod potens sit recipere rerum omnium species. V. Species.

Intelligentia interdum pro intellectu sumitur; interdum pro intellectione, ut cum dicitur assentiri primis principiis ex intelligentia terminorum; interdum pro sensu et applicatione propositionis, sic dicimus, ea est intelligentia horum verborum. — **Intelligentia principiorum**, V. Habitus. — **Intelligentia separata** est substantia spiritalis sine corpore et materia, ut angeli.

Intelligentiae assistentes sunt angeli a Deo, juxta veteres quosdam, deputati ad mundi regimen.

Intensio in qualitatibus est additio unius plurius graduum qualitatis in eadem parte subjecti, ut continuata calefactio. — **Intendere** ac **remittere** sunt correlativa. Quod nec intenditur nec remittitur, idem est ac quod nec augeri nec minui potest, ut privationes quae nec intenduntur nec remittuntur.

Intentio interdum idem sonat ac cognitio.

Intentionaliter idem ac *mentaliter*.

Primo-intentionaliter, sive *Realiter* sumitur res, quando consideratur secundum ea, quae ipsi conveniunt a parte rei, ut cum dico: Homo est animal. — **Secundo-intentionaliter** sumitur res, quando consideratur secundum denominationes extrinsecas, quas accipit ab actu intellectus, ut cum dico: Homo est species, animal est genus; nam istae denominationes proveniunt ab operatione intellectus abstrahentis et concipiunt unum praedicatum tanquam genus, aliud tanquam speciem. Hinc intelligitur, quoniam sint termini: *Primae intentionis*, *Secundae intentionis*. — **Res intentionis** est quod existit tantum in mente, ac proinde idem est ac *ens rationis*. — **Esse intentionale** dicitur per oppositum ad *esse reale*.

Intranscendentes, V. Transcendentales.

L

Latio, V. Motus 3.

Latitatio formarum, quod fuit admissum ab iis qui dixerunt quod formae sunt totaliter ab intrinseco. 1-2. q. 63. art. 1.

Leve est quod ferri tantum est a medio. — **Levissimum** est quod supereminet omnibus quae sursum feruntur. — **Leve simpliciter** est quod fertur ad locum supremum, ut ignis. — **Leve secundum quid** est quod fertur ad locum prope supremum, ut aer.

Libertas exercitii est eadem ac *contradictionis*, per quam, scilicet, habetur potentia ad quod-

libet ex contradictoriis, ut facere bonum et non facere. — Libertas *specificationis*, vel *quoad speciem* eadem est, ac *contrarietatis*, per quam, scilicet, habetur potentia ad quodlibet ex contrariis, ut facere bonum et malum.

Locus extrinsecus est extrema superficies corporis alius amoventis; sic concava superficies vasis aqua pleni est locus extrinsecus aquae. — **Locus intrinsecus** est determinatio cujusque rei, ut figuratur in una parte spatii imaginarii prae aliis. Dicitur *intrinsecus*, quia rem ipsam afficit intrinsece, ut si Deus conservando Petrum, v. g., omne corpus circumquaque annihilaret, Petrus non esset quidem in loco *extrinseco*, sed tamen esset in loco; nam dici non posset Petrum tunc nullibi esse.

Locus intrinsecus dicitur etiam: *Ubi, Ubique, Ubicatio, Praesentia rei*. V. *Ubi*.

Locus extrinsecus potest esse *mediatus* et *immediatus*, prout mediate, vel immediate superficies, quae dicitur *locus*, continet corpus; e. g. superficies vasis aquae est *locus extrinsecus aquae immediatus*; urbs erit civium *locus mediatus*. Et revera inter aquam et superficiem vasis nihil intercedit; intercedit vero inter singulos cives et ambitum urbis.

Locus communis est qui continet multa locata, ut cubiculum. — **Locus proprius** est qui unum tantum locatum ambit. — **Locus sacramentalis** est in quo res corporea existit modo indivisibili, ut corpus Christi in Eucharistia. — **Locus circumscriptivus et definitivus**, V. *Circumscriptiva praesentia*. — **Locus totalis** est qui totum locatum adaequate capit.

Logice idem ac per mentem, seu in ideis nostris. Correlativum habet *physice*, quod idem est ac *realiter*, seu a parte rei.

Ly, V. 75 (10).

M

Magis et **minus** suscipere dicuntur illa, quae sunt capacia augmenti et diminutionis; e. g. veritas non suscipit magis et minus, suscipit autem probabilitas, id est, nulla propositio potest esse magis vera quam altera; potest tamen esse magis probabilis. Hinc *Penes magis et minus* differre est differre penes majorem, vel minorem quantitatem ejusdem speciei, ut duo triangula similia et inaequalia ex eadem materia; vel penes gradum ejusdem qualitatis, ut lux aurorae et lux meridiana.

« Magis et minus non variant speciem » (axioma); quia magis et minus non designant essentialiter rei, sed quantitatem majorem, minoremve. Sic vir est quidem major puero, sed non magis homo, neque homo alterius speciei physice, cum uterque sit animal rationale.

Malignantis naturae dicitur propositio negativa.

Materia, V. *Physica essentia*.

Materia late est in qua aliquid recipitur, vel ex qua fit, aut circa quam versatur. — **Materia in qua** est subjectum in quo accidens recipitur et dicitur causa materialis, ut aer est materia in qua, et materialis causa luminis. — **Materia ex qua** est id ex quo sive permanente, sive transiente, aliquid efficitur, ut lignum ex quo fit caedra. — **Materia circa quam** est res ea in cuius contemplatione, productione, vel directione versatur habitus, ut corpus naturale est materia physica; mentis operationes dirigibiles sunt materia logicae.

1. **Materia analogica** est materia sic dicta *improprie*, et per analogiam cum materia propria.

Sic attributa, quae sunt genus rei, dicuntur materia analogica. V. *Metaphysica essentia*.

2. **Materia metaphysica** est potentia et perfectibilitas cujusque rei, quae materia dicitur solum per analogiam cum materia vera. Sic anima hominis dicitur materia metaphysica relate ad scientias et virtutes, quibus perfici potest, ut materia proprie dicta perficitur formis, quas in se recipit.

3. **Materia prima** apud Peripateticos est informis quaedam ac imperfecta substantia, indifferens ad quodlibet constituendum, quae in naturali ac quotidiana corporum transmutatione accipit ab agentibus naturalibus nunc has, nunc illas formas *substantiales*, per quas perficitur et determinatur, ut sit lapis, aurum, planta; et quodlibet ex his pereunte adhuc remanet materia prima capax recipiendi novas formas *substantiales*. Dicitur materia *prima* ad differentiam materiae artefactorum, ut statuariae, mensariae, quae materia dicitur *secunda*.

4. **Materia prima** dicitur interdum *primum subjectum*, quatenus in omni composito ea est, quae prima informatur, nimirum, a forma *substantiali*, quae deinde est subjectum suarum proprietatum, tandem totum compositum est subjectum aliarum proprietatum, e. g. caloris, frigoris, figurae, motus.

5. **Materia propositionis** ex qua sunt termini ipsius propositionis, nempe subjectum et praedicatum; materia *circa quam* sunt res, vel objecta, quae per terminos manifestantur.

6. **Materia potentiae universalis** est entitas materiae, prout formarum omnium tam *substantialium* quam *accidentalium* successive recipiendarum capax est. — **Materia potentiae particularis** est ipsa materiae capacitas, certis accidentibus, ad unam potius quam ad aliam formam recipiendam determinata; ut materia habens siccitatem et calorem, habet particularem potentiam ad formam ignis potius quam aquae.

De materiali se habere relate ad aliquid, significat non constituere illud in esse talis; *de formali* vero constituere illud tale, v. g., ut aliquis evadat bonus; *de materiali* est quod sit pulcher, aut deformis; *de formali* vero quod vitam recte instituat.

1. **Materialiter** dicitur praedicatum convenire subjecto, quando convenit ratione *materiae*, sive subjecti. **Formaliter** autem, quando convenit ratione *formae*: v. g.: ignis est *materialiter* gravis, *formaliter* calidus.

2. **Materialiter** quandoque est idem ac *identice*, seu *specificative*, nempe, per identitatem, et ut res est a parte rei in seipsa. **Formaliter** autem quandoque idem est ac *reduplicative*, quod exprimi solet per particulas: quatenus, in quantum, ut, prout, quia talis: e. g., si de homine sit sermo, haec propositio: « Istud animal est rationale », vera erit in sensu *materiali*, seu *identice*, non vero in sensu *formali*, seu *formaliter*; nam sunt quidem haec duo identificata; sed non possum dicere: « Istud animal, quatenus animal, est rationale »; animalitas enim et rationalitas sunt praedicata in conceptu et definitione diversa. V. *Formaliter* 3.

Materializatio vocatur officium materiae, dum recipit formam, et cum ea constituit corpus. **Informatio** autem est officium formae, dum materiam sibi unitam perficit, ut tale corpus constituat.

Maximum quod sic est summa cujuscumque speciei, e. g. corporis humani magnitudo possibilis. Ponamus hominem posse assurgere ad magnitudinem, ut decem, sed non ultra; erit

haec magnitudo maximum quod sic hominis. — Minimum quod sic, vel minimum naturale est summa parvitas possibilis speciei.

Maximum quod non est maxima parvitas inter illas parvitates, quae sunt impossibiles viventi naturaliter; ut si ponamus magnitudinem necessariam homini viventi esse ut quinque, erit quantum maximum quod non. — Minimum quod non est minima magnitudo inter illas magnitudines, ad quas vivens assurgere non potest: e. g. ut si ponamus hominem viventem non posse assurgere ultra magnitudinem ut decem, erit undecim minimum quod non.

Medium, antonomastice dictum, idem est ac *medium terminus* argumentationi deserviens.

« Medium nobilissimum est extremis » (axioma), quod praecipue valet in moralibus. Sic virtus in medio consistit inter excessum et defectum. In physicis etiam compositum perfectius est elementis, ex quibus componitur.

Medium rei, Medium rationis. Cum virtutes in exercitio respiciant normam rectam, quae medium appellatur, si norma petatur a re ipsa solum, dicitur haec norma *medium rei*; si a personarum, aliarumque circumstantiarum qualitate petatur, dicitur *medium rationis*. Sic iustitia, quam vocant commutativam, respicit in contractibus valorem ipsum rerum, qui aequalis pro omnibus est, ac proinde sequitur *medium rei*. Liberalitas respicit qualitatem donantis, occasionem, et alia, quae varia sunt, quaeque prudentum iudicio penduntur, ac proinde sequitur *medium rationis*. — Medium morale est id quod assumitur ab agente ad finem consequendum; ut eleemosyna ad beatitudinem. — Medium syllogismi aut rationale est id quod assumitur ad probandum unum de alio. — Medium arithmeticum est quod aequaliter excedit numerum minorem et exceditur a majori, secundum excessum quantitatis, non secundum proportionem; ut senarius ternarium ternario excedit et ternario exceditur a novenario. — Medium geometricum est cum unum exceditur ab alio secundum eandem proportionem, quae fit proportio proprie dicta, secundum quam excedit; sic sex excedunt tria in proportione dupla, et exceduntur a duodecim in eadem proportione dupla — Medium quod, seu suppositi est, cum inter agens et passum, mediat suppositum quod prius recipit actionem agentis quam perveniat ad passum; ut aer est medium inter ignem agentem et manum patientem. — Medium quo est forma per quam agens producit effectum, ut calor est medium quo ignis in manum agit. — Medium sub quo est quod potentiam perficit ad agendum in generali, eam non determinans ad objectum speciale, ut lumen est medium sub quo percipit oculus colorem quemlibet. — Medium in quo est id per cuius inspectionem ducitur potentia in alterius rei notitiam; ut in speculo cernatur res objecta et in imagine res repraesentata.

Mentaliter, V. Formaliter 5.

Metaphysica est scientia speculativa causarum omnium primarum et primorum principiorum. Circa ens, ut ens est, speculandum versatur (Aristot. *Metaphys.* lib. I. cap. 2.).

1. *Metaphysica essentia, compositio, fabrica* est complexio notarum, quae sunt in re, ut a nobis concipitur, principales et primariae, quibus res illa satis intelligitur, et a caeteris distinguitur. Nimirum homines, ut plurimum realem rerum essentialium ignorantes, contenti sunt ex affectibus et proprietatibus essentias stabilire. Effectus ergo et proprietates considerant. Inter has vident inultas, per quas res cum rebus aliis convenit, et multas, per quas ab aliis rebus differt. Conside-

rant quanam proprietates sit fons, origo et radix proprietatum communium, et quanam proprietatum differentialium. Ex his duabus notis simul sumptis componunt essentiam metaphysicam. Illam vero, quae est radix proprietatum communium, appellant *genus*, sive per quamdam cum materia physica analogiam *partem essentiae materialem*; alteram vero, quae radix est proprietatum differentialium, appellant *differentiam*, sive *partem essentiae formalem*; compositum resultatens ex genere et differentia, in quo stat essentia metaphysica, appellant etiam *speciem*. Exemplum ab homine petatur, cuius essentia metaphysica ponitur in animalitate et rationalitate, seu in vi sentiendi communi etiam brutis, et in vi ratiocinandi homini solum propria, quae duae hominis proprietates principia sunt omnium aliarum, quae in homine deprehenduntur. *Metaphysica* vero dicitur essentia haec, sive *compositio et fabrica metaphysica*, quia licet attributa illa realia sint et intrinseca rei, tamen determinare duas illas proprietates, in quibus constituitur essentia, est, ut patet, operatio mentis nostrae concipientis in his attributis distinctionem et compositionem quandam, quae est extrinseca tantum et apparens. Notetur autem fieri posse, imo fortasse haud raro ob mentis humanae imbecillitatem contingere, ut attributa illa, in quibus metaphysicam essentiam collocamus non sint vere et a parte rei prima attributa, nec realem et veram rei essentiam constituent.

2. *Metaphysica essentia* dicitur etiam interdum *essentia logica*.

Metaphysice, V. Formaliter 6.

Minimum naturale, sive *materia primigenia* a veteribus dicebatur illa materiae portio, quam primo informat anima in utero materno. Haec particula juxta eos semper postea manet in medio cordis, aut cerebri, et dicitur prima sedes animae.

Mixtio est actio qua ex pluribus elementis inter se refractis totum ab iis essentialiter diversum constituitur; ut actio qua producitur lapis. — *Miscibile* est quod misceri potest. — *Mixtum* est compositum quod ex mixtione elementorum resultat.

Mobile primum dicebatur a veteribus primum et multum, quae admittebant, coelis, quodque per ipsos movebat reliqua corpora caelestia.

1. « *Modus operandi, cognoscendi, praedicandi sequitur modum essendi* » (axiomata); nempe, modus operandi, cognoscendi, praedicandi conformatur essentiae rei, quae has operationes circa objectum elicit, non vero ipsi objecto. Sic aiebant: homo, quia existit modo corporeo, operatur et cognoscit per actiones et species desumptas a materia, sive versetur circa objecta materialia, sive circa spiritualia; et contra angelus, qui totus spiritualis est, agit per actiones et species spirituales, etsi versetur circa objectum materiale. V. Esse.

2. *Modus sciendi*, sic dictus antonomastice, significat *definitionem, divisionem, argumentationem, methodum*, de quibus Logica tradit regulas. Dicitur autem ista *modus sciendi*, quia per ea juxta regulas facta, declaratur id, quod confusum est, et quod est ignotum detegitur.

3. *Modus, seu entitas modalis* est realis et ultima determinatio rei ad aliquam denominationem rei existentis propriam; sive, quod idem est, est entitas addita alicui rei realiter distinctae, cuius indifferentiam determinat ad aliquid constituentium. Talis est unio, e. g., animae cum corpore in homine; anima enim et corpus, quae possunt separatim existere, determinantur ab unione; ut

hominem actu constituent. Modi sunt inseparabiles a re modificata, cum repugnet actu determinans sine re actualiter determinata. Sunt tamen modi, juxta veteres, quaedam *realitates*; nam, e. g., unio est aliquid reale, cum quid reale sit, animam et corpus uniri; deinde sunt *realitates* a re modificata distinctae; alioquin anima et corpus non possent existere, nisi unitae. — Modis opponuntur *entitates absolutae*, quae sunt illa accidentis, quae existere possunt sine substantia, cui inhaerent, ut color, sapor.

Entitas modalis, sive *modus* idem est ac *accidens pure modale*. — *Entitas absoluta* idem est ac *accidens absolutum*. V. Accidens, et Prolusionem

4. *Modi substantiales*. V. Substantiale.

5. *Modi prioris et posterioris* ab Aristotele in Postpraedicamentis quinque recensentur, scilicet: — Prius tempore, quod aliud temporis duratione praecedit, ut Adamus Abelem. — Prius natura dicitur illud quod inferitur ab alio, non autem ipsum infert, seu, ut loquuntur, a quo ad aliud non tenet subsistendi consequentia: ut animal natura prius est homine, quia bene inferitur, est homo ergo animal; non autem, est animal, ergo homo. — Prius ordine dicitur quod secundum naturae ordinem et dispositionem praecedit alterum, ut exordium narrationem. — Prius dignitate quod alterum naturae praecellentia antecedit; ut homo brutum. — Prius causalitate dicitur omnis causa, ut causa respectu effectus ut effectus; ut sol lumine, homo risibilis (V. Prioritas).

6. *Modi per se* sunt quatuor, duo *dicendi*, tertius *essendi*, quartus *causandi* per se. — Primus modus dicendi per se est in quo praedicatum est de essentia subjecti, ut: omnis homo est animal. — Secundus modus dicendi per se est in quo subjectum est de essentia praedicati, id est, in quo proprietates de subjecto praedicatur, ut: homo est admirativus. — Tertius modus essendi per se proprius est substantiarum, quarum proprium est per se subsistere, ut: homo per se subsistit. — Quartus modus est causandi per se, cum scilicet causa est per se causa talis effectus, ut jugulatio, mortis.

Moraliter concurrere, V. Efficienter.

1. *Motus* late sumptus est actus entis in potentia, prout in potentia; hinc motus dicitur *actus imperfecti*, quia ens in potentia indiget aliquo a quo perficiatur. — Motus aliquando dicitur quaevis *actio immanens*; ita intellectiones in homine, actus quique vitales (V. hoc verbum) in animalibus dicuntur *motus*. Sic Aristoteles definitur naturam in genere principium motus et quietis ejus in quo est.

2. *Motus* aliquando significat quamlibet actionem, creationem, educationem.

3. *Motus accretionis* est adjectio unius quantitatis ad aliam, ut si quantitati cuidam aquae alia portio aquae adungatur. — *Motus decretionis* est detractio quantitatis ab alia, ut si a quantitate quadam aquae portio aliqua detrahatur. — *Motus alterationis* est mutatio qualitatis, ut cum aqua de frigida fit calida. — *Motus lationis* est translatio de loco in locum, sive motus localis. — *Motus generationis* est generatio, sive productio substantiae ex praesupposito subjecto. — *Motus aggenerationis* est productio novae partis substantiae inanimis, ut dum ignis per ligni materiam serpit. — *Motus nutritionis* est nutritio, scilicet, augmentum substantiae viventium vi alimentorum.

Movens non motum est agens quod seipsum movet et ab alio non movetur, ut agens principale. — *Movens motum* est agens quod non movet nisi moveatur, ut membra corporis non aliud corpus movent, nisi prius ab anima ipsa moveantur.

Munus interdum significat potentiam, seu vim aliquam agendi.

N

Natura naturans, creatrix, universalis, est Deus.

— *Natura naturalata* est rerum omnium creaturarum complexus. Interdum accipitur natura pro essentia rei aut pro causis naturalibus, et sic dicitur: «*Natura nihil facit frustra*»; pro generatione et nativitate viventium; pro forma substantiali; pro principio effectivo vel passivo motus et quietis, et sic definitur ab Aristotele principium et causa motus et quietis ejus, in quo est per se et non secundum accidens.

«*Natura determinatur ad unum*» (axioma). Per naturam hic intelligitur agentia necessaria, quae sunt ad unum tantum determinata, ut ignis ad comburendum; non vero agentia libera, quae possunt se determinare ad opposita.

Naturale prout opponitur supernaturali est quod alicui rei secundum ejus naturam debetur, ut homini naturale est intelligere; prout opponitur voluntario et libero est quod fit sine voluntatis imperio aut advertentia, sed sola sponte naturae, ut nutrire, dormire; prout opponitur fortuito et casuali ut quod fit a causis naturalibus, ut descensus lapidis; prout opponitur violento, sic motus coeli est naturalis. Interdum accipitur pro corpore physico ex materia et forma composito.

Necessarium est quod aliter se habere non potest, ut hominem esse animal. — *Necessarium absolute* est quod a nullo pendet et ad nullum dicitur ordinem, ut Deus. — *Necessarium ex hypothesis* est quod aliqua facta suppositione est necessarium, ut cibus homini positio quod velit vivere. — *Necessarium physice* est id sine quo potentia in actu primo completa non est, nec agere ullo modo potest, ut calor respectu ignis ad calefaciendum. — *Necessarium moraliter* est id sine quo, quamvis absolute, fieri possit effectus; nunquam tamen vel raro fit; ut pelibus laboranti necessarius est equus ad peregrinandum. — *Necessarium logicum* est cui ex terminis repugnat non esse; sic necessarium est hominem esse rationale. — *Necessarium metaphysicum* est quod non habet in se potentiam ad non esse, ut Deus. — *Necessarium physicum* est quod ex causis naturalibus tale est; ut necessaria est eclipsis ex interpositione terrae. — «*Ex necessario nonnisi necessarium, et ex vero nonnisi verum sequitur*» (axioma); nam consequens, si recte ab antecedente inferatur, in ipso debet contineri; ergo quod inferatur a vero debet esse verum, et quod a necessario necessarium.

Necessitas simplex seu absoluta est qua res, nulla facta suppositione, ita necessaria est ut mutari non possit; sic Deum esse unum necessitas est absoluta. — *Necessitas antecedens* est illa, quam voluntas sibi libere non facit, nec vitare potest. — *Necessitas consequens* est, quam voluntas sibi libere facit, et vitare potest. Qui catenis vincitus ita sedet, ut propria vi surgere nequeat, sedet necessario necessitate antecedenti; qui vero ita sedet, ut propria vi surgere possit, sedet necessario necessitate consequenti; nimirum, posito quod sedeat, impossibile est ipsum non sedere. — V. Omne quod est. — *Necessitas consequens* vocatur etiam *necessitas consequentiae*, seu *ex suppositione*. — *Necessitas quoad specificationem* est qua potentia circa suum objectum, unius tantum speciei actum et non oppositum potest elicere; ut intellectus circa verum clare propositum, actum assensus, voluntas circa bonum actum amoris, non

odii. — Necessitas *exercitii* est quae potentia circa suum objectum unius speciei actum non potest non elicere; ut apertus oculus non potest non videre et voluntas Deum clare visum non amare.

« Nihil agit in distans » (axioma); hoc est, nulla causa producit effectum in loco a se distanti, nisi agendo per spatium intermedium; nam agentia creata sunt limitatae virtutis, et si non deberent agere per medium, possent agere in quamlibet distantiam, cum per medium nihil virtutis consumerent, quod est contra experientiam.

« Ex nihilo nihil fit »; « nihil in nihilum abit » (axiomata). Horum sensus est creaturam nihil posse efficere nisi ex praesupposito subjecto. Hoc enim deficiente, creatione opus esset, quae solius Dei propria est; deinde sensus est creaturam nihil posse penitus destruere et annihilare, quod aequae ac creatio potentiam exigit infinitam.

« Nil agit in seipsum » (axioma); hoc est: secundum eundem respectum non potest agere in seipsum; ita, e. g., dum aliquis se flagellat, manus agit in tergum ejusdem hominis.

Nomen positivum est quod significat aliquid reale existens, vel potens existere in rerum natura, seu quod ponit aliquid in re, ut virtus, lapis. — **Nomen negativum** est quod aliquid tollit, aut sublatur indicat ex rerum natura, ut mors non vivens. — **Nomen transcendens** est quod de omnibus et solis veris rebus dici potest; et sunt sex transcendentia, scilicet ens, unum, verum, bonum, aliquid, et res. Quae sex de quilibet re enunciari possunt. — **Supertranscendens** est quod non tantum de veris, sed etiam de imaginariis rebus asseritur, ut cum dico: intelligibile, fingibile, etc. — **Nomen primae intentionis** est quod est impositum ad rem significandam, prout per actum directum intellectus est cognita, ut homo, virtus. — **Nomen secundae intentionis** est quod affigitur rei per actum reflexum intellectus cognitae, ut genus, species, praedicatum, subiectum.

Nominaliter, V. Participaliter.

Non. Haec particula sumi potest *infinitanter* et *neganter*. Negatio *neganter accepta*, seu negans, est negatio in tota vi negationis accepta, prout totum quod ipsam sequitur destruit et ejus oppositum efficit, ut: nullus homo est lapis. — Negatio *infinitanter accepta* seu infinitans est negatio quatenus addita voci simpliciter, ejus tantum significationem negat et omnia alia dicit. V. **Definitanter**. — « Non omnis, quidam non »; axioma, cujus est sensus: Si non omne individuum alicujus speciei gaudet quodam attributo, necesse est ut habeatur in illa specie aliquod individuum illo attributo carens. Ita, e. g., si verum est quod non omnis homo sit doctus, verum etiam erit quod homo quidam non sit doctus.

Notitia. « Ab objecto et potentia paritur notitia »; axioma sat clarum. V. **Species 3.**

Notius natura est id quod est simplicius, sincerius, plus actualitatis minusque potentialitatis habens, ut Deus, angelus. — **Notius nobis** est quod est magis sensibile, materiale et compositum, seu quod propter intellectum humani conditionem nobis est magis cognoscibile, ut sunt singula materialia, hic homo, haec albedo.

Numerus numerans seu a rebus abstractus est ille quo intellectus utitur ad res numerandas, ut binarius, ternarius. — **Numerus numeratus** seu rebus concretus est multitudo rerum quae ab intellectu numerantur, ut binarius vel ternarius hominum. — **Numerus motus** est numerus par-

tium quantitatis continuae, qui fit per intellectus designationem, ut tempus, quod ab Aristotele definitur: « Numerus motus secundum prius et posterius ». Vox *numerus* idem sonat in hac definitione quod *mensura*.

Nunc, V. Instans.

Nutritio, V. Motus 3.

O

Objecti certitudo, V. Certitudo. — **Objecti semen, V. Species 3.**

Objective, V. Formaliter 4.

1. **Objectum activae potentiae generativae** dicitur id, circa quod ipsa potentia operando versatur. — **Objectum materiale** est res ipsa, quae a potentia respicitur, seu id in quod cadit actio. — **Objectum formale** est illa ratio in re, penes quam, vel propter quam a potentia res ipsa respicitur. Hinc **objectum formale** dicitur etiam **motivum**, vel id, quod movet ad operandum; v. g., corpora sunt **objectum materiale visus**, colores autem sunt **objectum formale**; a visu enim non attinguntur corpora nisi quatenus sunt colorata. Ita Deus erit **objectum materiale amoris**, bonitas autem ipsius, **formale**.

2. **Objectum formale quod** est ratio generica, quae omnia objecta particularia redduntur apta, ut attingantur ab aliqua potentia, vel scientia, ut color respectu potentiae visivae. Hoc appellatur etiam: *formale sub quo*; *ratio formalis sub qua*; *ratio objecti ut res est*; *ratio objecti in esse rei*; *ratio objecti ut objecti*; *ratio objecti in esse attingibilis, aut scibilis*; *ratio formalissima sub qua*.

3. **Objectum formale quod** est ratio specifica contenta in ratione communi, veluti in suo genere, ut respectu potentiae visivae color viridis contentus sub ratione generica coloris. Dicitur etiam *ratio formalis quae*; *objectum materiale proprium et per se*. V. **Specificativum**.

4. **Objectum materiale intrinsecum** est id quod in seipso, licet non propter se, attingitur, ut inimicus propter Deum dilectus. — **Extrinsicum**, quod dicitur etiam *pure denominativum*, est quod attingitur, non in se, sed in aliquo distincto, cui unitur. Sic homo visus dicitur, quamvis non substantia hominis, sed color solum videatur.

5. **Objectum primarium et per se** est in quod per se et directe fertur potentia; ut ens reale in metaphysica. — **Objectum secundarium et per accidens** est quod tantum ratione objecti primarii, vel quia ad illud conducit, vel quia ad illud habet ordinem, in scientiae tractatu, ut negationes, privationes et ens rationis in Metaphysica.

Oblivum. In *obliquo* rem importari. V. **Cutum**.

Occasionaliter dicitur de illo, quod est mera occasio aliquid agendi. Correlativum est *causaliter*, quod dicitur de illo, quod est vera causa. Sic aspectus pauperis *occasionaliter* concurrat ad elemosynam, quae ab amore proximi *causaliter* producitur.

Officians propositio est illa, in quam resolvitur propositio aliqua modalis, ita ut modus istius in illa reflexe affirmetur; e. g.: « Deum existere necesse est ». Propositio haec modalis resolvi potest in hanc aliam, quae dicitur *officians*: « Propositio ista, Deus existit, est necessaria ».

« Omne quod est, ex suppositione quod sit, necesse est esse »; axioma, cui simile aliud: « Unumquodque necessario est, quando est »; esset quippe, simulque non esset, si quod est, posset eodem instanti simul non esse.

Operari aequivoce, vel univoce, vel analogice

indicat causam esse cum suo effectu *aequivocam*, vel *analogicam*. V. Univoca.

« Operari sequitur ab esse »; axioma, cui simile est aliud: « Prius est esse quam operari »: hoc autem patet ex eo, quod nihil potest intelligi operari, nisi prius intelligatur existens.

Operari et Operatio; « Esse est propter operari », et alia similia axiomata. V. Esse.

« *Opinari* et existimare non est in nobis » (axioma); hoc est, non possumus cuivis objecto proposito assentire, vel dissentire, sicut possumus quidlibet imaginari; sed tantum iis, quae nobis vera, aut falsa apparent saltem ex probabili motivo.

Opinio est assensus intellectus alicui propositioni, vel ex terminis vel ex medio probabili, cum formidine partis oppositae. Interdum vox illa sumitur pro idea; v. g., dicitur *opinio universalis*, opinio *particularis*, sicut idea *universalis*, idea *particularis*.

Opposita contrarie sunt duo entia positiva, quae sub eodem genere maxime distant, sequae ab eodem subjecto vicissim expellunt; ut calor et frigus. — *Opposita privative* sunt forma et eus privatio, ut visus et caecitas. — *Opposita relative* sunt duo correlativa, seu relatum ejusque correlatum, ut pater et filius. — *Opposita contradictorie* sunt quorum alterum est ens, alterum ejus negatio simpliciter; ut homo, non homo.

Ordinare est actio quae res ad aliam referunt. — *In ordine ad idem sonat ac respectu ad aut relative ad*. — *Ordinaliter* res dicuntur res quarum una alteri subjicitur, secundum ordinem dignitatis aut aliter. — « *Ordine intentionis* quae sunt priora, posteriora sunt ordine executionis » (axioma). Hoc intelligitur de causa finali, nam prius volumus finem quam media, sed media prius exequimur quam finem obtineamus; sic dum intendimus obtinere sanitatem, tanquam finem, medicinam prius adhibemus et exequimur.

Ordo transcendentalis et praedicamentalis, V. Relatio 5. — *Ordo questionis et ordo perfectionis*; ordinis quae dicitur illud esse prius, quod in generatione seu productione alicujus rei prius requiritur; ordine vero perfectionis hoc vocatur prius, quod est perfectius.

Organizatio substantialis, V. Forma.

P

Pars est id quod ad alicujus totius constitutionem cum alio aliisque concurrat, ut brachium.

— *Pars homogenea* seu *similaris* est quae est ejusdem rationis et appellationis cum toto, ut quaelibet pars aquae. — *Pars heterogenea* seu *assimilabilis* est quae a toto diversam rationem et appellationem habet, ut brachium in corpore humano. — *Partes integrales* sunt partes quae ad totius integritatem pertinent, ut membra sunt partes integrales corporis humani. Per analogiam sanctus Thomas vocat partes integrales virtutis, eas nimirum animi functiones, sine quibus non est perfectus actus, sive usus virtutis; hinc memoria, intellectus docilitas, solertia, ratio, providentia, circumspectio, cautio sunt partes integrales prudentiae. — *Partes subjectivae* aut *inferiores* sunt diversae species aut diversa subjecta quae sub toto universali continentur; hinc homo et brutum sunt partes subjectivae animalis. In prudentia sunt hujusmodi duae partes: prudentia personalis, qua aliquis regit seipsum; prudentia politica sive gubernativa, qua aliquis regit multitudinem. — *Partes potentiales* sunt partes quae non habent totam virtutis principalis potentiam; sicut intellectus et voluntas sunt partes

animae potentiales, quia sunt quarundam actionum principia animae subservientia. Ita dicuntur quaedam virtutes adjunctae quae ordinantur ad aliquos secundarios actus, quasi non habentes totam potentiam principalis virtutis; ut ebullia, synesis et gnomo sunt virtutes potentiales prudentiae.

Partialiter, V. Adequate.

Participaliter verbum accipi, idem est ac illud accipi per modum participii. *Nominaliter* vero tanquam nomen. Ita, e. g., verbum hoc, adolescens, *participaliter* sumptum indicat in genere quidquid aetate augetur et vigescit; *nominaliter* vero hominem in prima aetate post pueritiam constitutum.

Participatio est actio quae res alteri participat. — *Ens participatum* est ens quod existit ab alio, et ita fit particeps perfectionum entis infiniti.

Passio late sumpta est eujuscumque receptio, ut honoris, pecuniae. — *Stricte* est receptio qualitatis destructivae, ut nimii caloris. — Ut praedicamentum est actus patientis quae patiens est; seu est receptio effectus ab agente; seu est fieri rei, ut acceptio formae ignis in materia igni, caloris in manu. — *Passio appetitus* est motus appetitus sensitivi, ex apprehensione boni vel mali cum aliqua mutatione non naturali corporis, ut amor, odium. — *Passio est etiam tertia qualitatis species*. V. Qualitas.

1. *Passio proprie dicitur sustentatio formae educatae*. V. Educatio.

2. *Passio interdum idem est ac proprietas*.

1. *Passum* vocatur *subjectum sustentationis*. V. Educatio.

2. *Passum*, seu *reagens*, est illud quod resistit actioni alterius entis fortioris in illud agentis; hoc autem, quod agit, et simul reparatur, dicitur *agens* et *repassum*. Ita cum corpus A agit in corpus B, hocque in illud reagit, corpus B dicitur *passum* et *reagens*, corpus vero A, *agens* et *repassum*.

1. *Per se* id dicitur convenire rei, quod ex natura ipsius rei convenit, seu ex principii intrinsicis. Sic homini conveniunt *per se* praedicata ipsi essentialia, ut rationalis, liber, et quae necessario comitantur hominis naturam, ut esse bipedem. *Per accidens* autem id convenit rei, quod convenit et *accidentaliter* et non necessario, sed quod convenit rei quasi casu et aliunde. Sic homo *per accidens* est albus, pius, nobilis.

2. *Per se* aliquando idem est ac veluti ex professo; *per accidens* autem idem ac propter aliud. Sic Logica *per se* agit de operationibus intellectus, *per accidens* autem de signis et vocibus.

Perseitas idem ac *per esse*.

Persona, Personalitas. V. Subsistentia.

Phantasia est sensus internus perceptivus objectorum etiam absentium, sensu externo prius perceptorum. — *Phantasma* est species objecti sensu externo percepti, quae in phantasia retinetur. Uno verbo phantasia est ea potentia quae vulgo dicitur *imaginatio*, et phantasmata sunt rerum imagines quae in imaginatione resident.

Physica essentia, seu *physica compositio* consistit in compositione partium, quibus vere constat. Harum partium, quae est indifferens ad hoc, vel illud constituendum dicitur *materia*, ut corpus in homine; quae vero determinat et perficit materiam, dicitur *forma*, ut anima. Hujus compositionis illa tantum, ut patet, sunt capacia, quae habent partes, ut sunt naturalia et artificialia composita.

Physice, V. Logice.

Positiones sunt illae propositiones, quae,

licet explicatis terminis sint evidentes, explicatio- nem tamen aliquam exigunt, suntque propriae aliu- jus scientiae. Ut illud in Logica: « Contrariae propositiones possunt esse simul falsae, non tamen simul verae ». — *Positio* interdum sumitur pro opinione aut hypothese quae in medium adducitur et discussione agitur: « Contra hanc positionem dicendum est ».

Positive res dicitur talis, quando in ea vere reperitur forma, a qua talem habet denomina- tionem. *Negative* vero dicitur talis, quando caret solum forma contraria. Ex. gr., qui sectatur vir- tutem dicitur bonus *positive*; *negative* autem bonus ille, qui expers est malitiae, eo quod non sit compos sui.

Possibile in genere est quod non repugnat esse, seu quod non implicat contradictionem. — *Possibile internum*, vel *absolutum*, vel *metaphysicum*, est illud quod consistit in sola attributo- rum entis constitutorum convenientia. — *Possibile externum* est illud ad quod efficiendum habetur virtus sufficiens. — *Possibile physicum* est illud cujus productio non vires alicujus entis physi- ci exsuperat. — *Possibile morale* est illud quod moribus legibusque humanis fundatur. — *Futura possibilis* sunt res quae sunt exstiturae. — *Praeterita possibilis* sunt quae olim exstiterunt. — *Praesens possibile* est id quod nunc existit. — *Mere possibile* est quod sic semper manet. — « Possibile positum in actu nihili implicat » (axioma); scilicet, quod est in potentia, ut existat, si supponatur existere, nullum inde sequitur impossi- bile, ut si dicas montem aureum esse possibilem, nihil implicat illum existere eo modo, quo supponitur possibilis.

1. **Potentia obedientialis** est aptitudo rerum, ut pro arbitrio Dei, ejusque auxilio rebus ipsis indebitis, munus impleant, quod naturaliter im- plere non valeant. Ita per potentiam *obedientialem*, intellectus beatorum elevatur ad Deum in- ruitive videndum. Dicitur autem *obedientialis*, quia nonnisi ex imperio Dei, ut auctoris supernaturalis reducitur ad actum. Per hanc potentiam quaelibet res elevari potest ad quidquid producendum, iis tamen exceptis, in quibus implicita inveniretur; ita lapis neque speciali auxilio Dei ratiocinari posset, vel oculus audire; hoc enim esset avertere rerum essentia, quod ipsi Deo repugnat.

2. **Potentia receptiva** dicitur materia, quia ma- teria est capax recipiendi formam. — **Potentia activa** est potentia effectum producendi. — **Potentia passiva** est potentia qualitatem aut effectum quemcumque recipiendi. — Omni potentiae passivae correspondet potentia activa proportionata, et vice versa. — **Potentia negativa** dicitur de materia quae hanc vel illam formam recipere potest.

3. **Potentia rei objectiva, logica, metaphysica** est non repugnans ad existendum, sive mera possi- bilitas intrinseca. Dicitur *objectiva*, quia est ob- jectum activae potentiae, vel quia est id, quod menti objicitur, dum rem non existentem concipi- mus posse existere.

4. « **Potentia specificatur ab actu** » (axioma); scilicet ab operationibus arguimus specificam po- tentiarum perfectionem ac distinctionem.

5. De potentia Dei *ordinaria* id dicitur fieri, quod est secundum legem et decretum ordina- rium Dei, quod ipse statuit servare circa res creatas. De potentia vero *absoluta* Dei, sive *extraordi- naria* id dicitur fieri posse, quod, praescindendo ab omni libero decreto Dei, et a cursu rerum ordi- nario, a Deo potest fieri. Unde per *absolutam*, sive *extraordinariam* Dei potentiam omne id fieri potest, quod non involvit contradictionem. Sic potest per potentiam Dei *absolutam* hodie absque

omni studio Salomonem sapientia superare, non tamen de potentia Dei *ordinaria*.

Potentia, V. Actu et Actus 2.

Potentialiter, V. Actualiter.

Potestative idem ac *in potentia*. Correlati- vum habet *Actualiter*. Sic quilibet effectus, an- tequam producat, est *potestative* in sua causa; est vero *actualiter* cum jam productus est.

1. **Praecisio in genere** nihil aliud est quam abstractio qua mens unum sine alio concipit. — **Praecisio excludentis ab excluso** esse dicitur in con- ceptu generico, in quo species sub eo contentae non includuntur. Sic ens generatim sumptum praescindit praecisio *excludentis ab excluso* ab entibus particularibus.

2. **Praecisio mentis** dicitur ea operatio intelle- ctus, per quam ipse ex praedicatis realiter indi- stinctis unum sibi quodammodo decerpit ac re- praesentat, omissis aliis; v. g., dum concipimus omnipotentiam Dei conceptu representante illud attributum, non vero alia, cum quibus illud a parte rei identificatur. Praecisio haec a nonnullis appellatur *objectiva*, sive *ex parte objecti*, quia juxta eos intellectus hac operatione ita unum attingit praedicatum objecti, ut caetera realiter identifi- cata vere relinquat incognita et intacta. Ab aliis autem dicitur praecisio *formalis*, sive *ex parte actus* vel *ex parte modi*, quia per eos cognitio attingit re ipsa totam realitatem objecti, sed adeo tenui representationis claritate, ut vi illius perinde ap- pareat objectum, ac si unicum illud praedicatum haberet. — Praecisionis nomen a materiali scis- sione sumptum est. Praecisionis *mentis* correla- tiva est.

3. **Praecisio realis**, quae convenit rei. Haec du- plex est: altera *inconnexionis*, sive *indifferentiae*, quae denotat rem aliquam non esse necessario connexam cum alio, atque hoc non contineri in ejus conceptu et definitione; v. g. in hominis voluntate datur praecisio *realis inconnexionis* cum amore scientiae scilicet hominis voluntas non est necessario determinata, ut scientiam amet, atque hominis voluntas bene concipitur sine actu amoris scientiae: altera praecisio *realis* est praecisio *non inclusionis*, quae denotat rem aliquam in se non includere aliud, et ab eo esse distinctum, licet sine eo concipi non possit. Sic filius, quae talis concipi non potest sine patre, a quo tamen est realiter distinctus.

Praecisive ab aliquo, si sermo sit de actibus mentis, idem est ac illud actu non considerando; si sermo sit de rebus, idem est ac illud in sui conceptu, vel definitione non includendo. V. Praecisio.

Praecognitio seu *praenotio* est cognitio aliam praecedens cum relatione prioris ad posteriorem, ut cognitio antecedentis quae habetur ante notio- nem conclusionis. — **Praenotio quid nominis** seu *quid orationis* est praecognitio qua quid significat vocabulum percipitur, ut philosophia significat amorem sapientiae. — **Praenotio an sit, vel quod rei**, est qua an res existat, vel possit existere dignoscitur, ut dum cognosco et possibilem esse et actu existere philosophiam. — **Praenotio quid rei** est qua penetratur rei quidditas, explicita nimirum ejus definitione. — **Praenotio quid sit principiorum** est qua cognoscuntur verae esse demon- strationis praemissae.

Praecognita. **Praecognitum** est quod ante aliud cum relatione tamen ad illud cognoscitur. — **Praecognita demonstrationis** sunt tria: *subjectum*, quod est illud, de quo aliquid demonstrare volumus; *passio*, quae est attributum demonstrandum; *princi- cipia*, quae sunt veritates, per quas praedicatum convincitur convenire subjecto. Sic in hac demon-

stratione: « Omnis virtus perficit hominem: humilitas christiana est virtus: ergo humilitas christiana perficit hominem », « Humilitas christiana » est *subjectum*; « perficit hominem », *passio*; « omnis virtus perficit hominem » et « humilitas christiana est virtus », sunt *principia*.

Praecognitiones demonstrationis sunt duo modi, quibus praecognita sunt praecognoscenda (V. Praecognita). Primus modus est, cum de objecto cognoscitur *quod est*, sive *an sit*, cognoscendo, nempe, rem esse, vel propositionem, qua utimur ad demonstrandam aliam, esse veram. Secundus modus est cum cognoscimus *quid est*. Cognitio autem *quid est* alia est cognitio *in quid nominis*, quae importat conceptum hominis; alia est cognitio *in quid rei*, quae importat ipsius rei definitionem. Sic in allata demonstratione (V. Praecognita) opus est praecognoscere veram esse propositionem: « Omnis virtus perficit hominem », et « christiana humilitas est virtus », adeoque et praecognoscere quid sit « humilitas christiana », et quid sit « perficere hominem ». — « Nihil volitum quod non sit praecognitum »: axioma, quod reduci potest ad illud: « Ignoti nulla cupido ».

Praedicabilia dicuntur ista quinque attributa universalis, scilicet pluribus communia: *Genus, Species, Differentia, Proprium, Accidens*. Quid sit *Genus, Species, Differentia* passim notum est. *Proprium* quod attinet, hoc nomine intelligitur id, quod etsi essentiam non constituat, ipsam tamen per se, ac necessario consequitur. *Proprium* autem in quatuor modos, quibus dari potest, distinguitur: *primo modo* est, quod convenit soli speciei, sed non omni individuo, ut esse medicum respectu speciei humanae; *secundo modo*, quod convenit omni individuo, sed non soli, ut esse bipedem; *tertio modo*, quod convenit omni et soli individuo, sed non semper, ut ridere; *quarto modo*, quod convenit omni et soli individuo et semper, ut esse risibilem. Nomine autem *accidentis praedicabilis* non intelligitur accidens, ut opponitur substantiae, sed accipitur pro eo, quod contingenter advenit aliqui, sive sit substantia, ut vestis, sive accidens, ut albedo. Quinque ista dicuntur *praedicabilia*, vel quia solum praedicari possunt de rebus per opus mentis, quae reflectendo super rerum proprietates statuit ista quinque attributa indefinita et universalis; vel quia modum exhibent, quo unumquodque attributum de re enuntiaripotest; omne enim attributum, quod de alio dicitur vel ut *Genus*, vel ut *Species*, vel ut *Differentia*, vel ut *Proprietas*, vel ut *Accidens* dicitur. — *Praedicabilitas* est aptitudo unius ut de multis dicatur.

Praedicamenta. *Ante-praedicamenta* sunt *univoca, aequivoca, analoga*. V. Univocum. Ita appellantur a veteribus, quia doctrina illorum affert lucem, ut intelligatur praedicamentum.

Praedicamenta, sive *Categoriae* Aristotelis dicuntur ista decem: *Substantia, Quantitas, Qualitas, Relatio, Actio, Passio, Ubi, Situs, Quando, Habere*. V. verba singularia. Ita dicuntur vel quia insunt rebus a parte rei, et de ipsis affirmantur sine reflexione intellectus, secus ac *praedicabilia*; vel quia exhibent attributa ipsa, quae enuntiantur secus ac *Praedicabilia*, quae exhibent modum, quo enuntiantur. V. *Praedicabilia*. — *Praedicamenta* sunt decem, quia decem sunt et non plures quaestiones, quae de quolibet individuo fieri possunt, nempe: Quid est? Quantum est? Quale est? Ad quid refertur? Num quid agit? Num quid patitur? Quo in loco est? Quo situ? Quo tempore? Quo indumento, vel ornatu?

Post-praedicamenta sunt ista quinque: *Oppositio, Prioritas, Simultas, Motus, Habere*. V. verba sin-

gula. Ita autem dicuntur, quia de his agit Aristoteles postremis capitibus.

Praedicamentaliter sumitur aliquod attributum, quando sumitur ut unum ex illis decem, quae praedicamenta dicuntur. V. *Praedicamenta*. Correlativum est *Transcendentaliter*, quod indicat sumi attributum prout exsuperat seriem praedicamentorum, et omnibus omnino rebus convenit, ut esse bonum, verum, unum. V. *Transcendentale*. Sic, e. g., peccatum est *praedicamentaliter* malum, et *transcendentaliter* bonum.

Praedicari unum de alio idem est ac unum de alio affirmari. Ab hoc verbo, praedicari, multa alia derivantur a veteribus adhibita. — *Praedicari in quid* est enuntiaripotest de alio essentialiter et per modum subsistentis, ut animal et homo de Socrate, virtus de justitia. — *Praedicari in quale* quid est enuntiaripotest de alio essentialiter quidem, sed per modum adiacentis, ut rationale de homine. — *Praedicari in quale simpliciter* est enuntiaripotest de aliquo accidentaliter tantum, ut risibile et album de homine.

Praedicatio est actus intellectus unum alteri attribuentis, ut cum dico: Coelum est mobile. — *Praedicatio naturalis* est qua intellectus attribuit rei quod rei ex natura sua convenit, ut: animal est sensitivum. — *Praedicatio directa, ordinata et artificiosa* est qua superius de inferiori, aut id quod se habet per modum formae de eo quod se habet per modum materiae dicitur, ut: homo est animal, nix est alba. — *Praedicatio identica* est in qua idem de seipso et eodem modo enuntiat, ut: Petrus est Petrus. — *Praedicatio indirecta seu contra naturam, seu inordinata* est: in qua inferius de superiore, vel id quod se habet per modum materiae, de eo quod se habet per modum formae dicitur, ut: animal est homo, album est nix. — *Praedicatio praeter naturam* est in qua praedicatum non est superius, nec forma subjecti, sed utrumque est forma alicuius terti, propter quod ipsa de se invicem dicuntur, ut: album est dulce, dulce est album respectu lactis in quo sunt dulcedo et albedo. — *Praedicatio essentialis* est in qua totum praedicatum est de essentia subjecti, ut: animal est vivens sensitivum. — *Praedicatio accidentalis* est cuius praedicatum totum, vel ejus pars, non est de essentia subjecti, ut: ignis est elementum calidum. — *Praedicatio propria* est in qua tam verbum quam praedicamentum in sua propria significatione sumuntur, ut: calor est qualitas. — *Praedicatio impropria* est in qua verbum, vel praedicatum in significatione impropria sumitur. — *Praedicatio comitativa* est in qua quod praedicatur subjectum necessario et semper comitatur, ut: generatio unius est corruptio alterius. — *Praedicatio intrinseca* est in qua praedicatum subjecto realiter inest, sive essentialiter, sive accidentaliter, ut: homo est animal, homo est philosophus. — *Praedicatio extrinseca* est in qua praedicatum subjecto non inest, sed ei tantum convenit per extrinsecam denominationem, ut: paries est visus, animal est genus.

Praedicatum est quod actu de alio enuntiat, ut: Petrus est homo. Vox latina *praedico* idem sonat ac vox graeca *παραγορεύω*, quam Aristoteles usurpat.

Praerequisita ad operandum illa sunt, quae requiruntur ex parte causae, et sine quibus causa intelligi non potest proxime expedita ad operandum, ut ipsius causae existentia. *Requisita ad operandum* sunt ea, sine quibus effectus esse non potest, quae tamen intelligi non debent ex parte causae; ut relate ad *scientiam visionis*, quae in

Deo est, quae, scilicet Deus necessario videt res omnes existentes, existentia ipsa rerum, quae videntur, est *requisita* ad illam scientiam.

Praescindere idem est ac facere praecisionem. V. Praecisio.

Praesciti, ita vocantur reprobati, quia Deus est auctor eorum probationis, nisi quatenus est scelerum justus vindex: qui vero ad vitam aeternam sunt electi dicuntur *praedestinati*.

Praesentia, V. Circumscriptiva.

Praesuppositive aliquid dici idem est ac prius illud supponere in aliquo discursu; ut qui asserat hominem posse mereri et demereri, *praesuppositive* dicit illum esse liberum.

Praeter propter, idem ac circiter, plus minus.

Primum et **prius** differunt, quia primum dicitur per privationem anterioris, prius autem per comparisonem ad posterius. — Primum *alterans*, ita designatur primum coelum, cuius motus habebatur ut principium alterationis et corruptionis entium in hoc mundo sublunari. — Primum *mobile*. V. Mobile.

Principiare idem ac esse principium.

1. **Principiatum** significat quodcumque a principio provenit: hinc etiam Filius in divinis interdum dicitur *principiatum*.

2. Principiatum idem aliquando sonat ac causatum, et hoc sensu dici potest solum de iis, quae habent causam.

1. **Principium individuationis** est id, per quod res quaelibet est ea, quae est, potius quam alia, et ab alia quaelibet distinguitur. Omnis enim res hac proprietate gaudet, ut sit una, singularis, individua, quae proprietates dicitur etiam: *Individualitas*, *Singularitas*, *Differentia numerica*, *Haecceitas*, quae nempe sit, ut res sit haec et non alia; exprimitur etiam nomine desumpto a nomine ipsius rei, cuius est proprietates. Sic individualitas Petri dicitur *Petreitas*, Pauli, *Pauleitas*. De principio individuationis, in quoniam praecise situm sit, multa quaerunt philosophi.

2. Principium *quod* est persona, vel suppositum, cui attribuitur operatio, seu denominatio operantis. — Principium *quo*, est id, quod agit ut pars, vel virtus suppositi, hoc est, illud a quo immediate oritur actio. Ita, v. g., persona Petri est principium quod volitionum Petri, voluntas vero Petri est principium quo.

3. Principia *generationis* sunt quae neque ex aliis, neque ex se invicem, sed ex quibus omnia fiunt; sunt autem materia, forma et privatio. — Principia *compositionis*, seu rei genitae, sunt ea ex quibus permanentibus constituitur corpus naturale, ut sunt materia et forma. — Principia *metaphysica* sunt ea ex quibus res componi metaphysice et per rationem intelligitur; ut animal et rationale respectu hominis.

Prior. *A priori* res demonstrari dicitur, cum posterius per prius, nempe effectus per causam probatur, rei proprietates per essentiam; v. g., dum lunae eclipsis per interpositionem terrae probatur; vel animae immortalitas per eius spiritualitatem. — *A posteriori* vero, dum prius per posterius probatur, nimirum causa per effectum, et rei natura per proprietatem; v. g., dum spiritualitas animae ex eius cogitatione deducitur, vel vita animalis ex eius respiratione. — Demonstratio *a priori* dicitur etiam demonstratio *propter quid*, praesertim dum agitur de causa proxima; *a posteriori* dicitur etiam demonstratio *quia*. — *A quasi priori* demonstrari res dicitur, cum probatio desumitur ex ipsius rei probandae natura, ut v. g. dum Dei existentia ex ipsius Dei natura inferitur, ut entis perfectissimi. — *A concomitanti* vero, dum res probatur ab aliquo cum ea connexo, quod tamen

non sit ejus aut causa, aut effectus; ut si probaretur corpus existere in loco, quia existit in tempore.

Prius et **posterius** idem sonat ac absolutum et secundum quid, v. g.: haec divisio est secundum prius et posterius, 1-2. q. 26. art. 4.

1. **Prioritas a quo** est omnis prioritas naturae (V. hoc verbum); nam eatenus causa est natura prior, quatenus est id. a quo effectus accipit esse. — **Prioritas in quo** interdum accipitur pro prioritate temporis; interdum pro prioritate naturae, non cuiusque causae, sed illius, quae non est essentialiter connexa cum effectu, seu quae potest existere, quin effectum producat, ut causa libera — **Prioritas in quo** secundo hoc modo sumpta vocatur etiam *perfectae praecisionis*; talis enim causa et esse et concipi potest sine effectu. V. Praecisio.

2. **Prioritas inconnexionis** datur in illis causis, quae non sunt necessario connexae cum effectibus, ut in voluntate respectu actuum liberorum.

3. **Prioritas temporis**, sive esse prius tempore, significat praecedere aliud duratione, ut Alexander Caesarem. — **Prioritas naturae**, seu esse prius natura, indicat esse causam alterius, vel saltem praerequisitum, vel conditio se tenens ex parte causae; sic sol habet prioritatem naturae respectu lucis. — **Prioritati temporis** opponitur *Simultas temporis*, quae datur in iis, quae eodem tempore, sive simul existunt. — **Prioritate naturae** opponitur *Simultas naturae*, quae datur in iis, quae per eandem actionem producuntur, ut lux et calor. V. Modi prioris et posterioris.

Privatio ab Aristotele definitur negatio formae in subjecto apto illam habere (Metaph. lib. 5 cap. 22.). — «A privatione ad habitum (nempe ad formam amissam) non est regressus» (axioma); v. g. non est naturaliter regressus a morte ad vitam, et ab omnimoda caecitate ad visum. Hoc tamen intelligendum de naturali regressu, seu de naturali recuperatione ejusdem numero formae, autem etiam de recuperatione immediata formae ejusdem speciei, quando forma non potest applicari, nisi post varias transmutationes materiae, ut in exemplis positus. Secus fallit axioma.

Pro implicito, vel **explicito** idem est ac implicitum vel explicitum. Idem dicendum de aliis adjectivis, quibus unitur praepositio *pro*, v. g.: «pro materiali», «pro formali», «pro expresso».

Proloquia, *profata*, *paroemiae*, *effata*, *dignitates* idem sunt ac axiomata.

Proportio secundum primam nominis impositionem significat habitudinem quantitatis ad quantitatem, secundum determinatum excessum, vel adaequationem; sed transfertur ad significantiam habitudinem quorumcumque, sicut materiae ad formam, potentiae ad actum, objecti ad potentiam, finiti ad infinitum, et creaturae ad creaturam. — **Proportio arithmetica** est quae consistit in aequalitate numerorum, secundum excessum et defectum, ut: sex aequaliter superant tria et separant a novem. — **Proportio geometrica** est quae consistit in aequalitate proportionum, ut: sicut se habent octo ad quatuor, sic duodecim ad sex.

Propositio idem est quod enuntiatio, nisi quod propositio dicitur in ordine ad argumentationem. — **Propositio prima** seu *immediata et indemonstrabilis*, est quae non habet medium per quod probetur a priori, ut: omnis homo est animal. — **Propositio per se nota** est cui ex sola terminorum penetratione assentitur intellectus, ut: omne totum est majus sua parte. — **Propositio per se nota secundum se** dicitur ea quae a

parte rei est evidens, sed tamen quoad nos demonstratione indiget, ut Dei existentia. — Propositio per se nota *secundum se et quoad nos* est propositio evidens in se et quae ita ab intellectu humano percipitur sine demonstratione, ut principia matheseos. — Propositio de *praedicato universalis* est ea cujus praedicatum cum subjecto reciprocatur, et conversim dicitur, id est, nec latius, nec minus late patet, ut: omnis homo est rationalis.

1. **Proprium** est unum ex quinque attributis universalibus. V. Praedicabilia. — Proprium *primo modo* est quod convenit soli, non toti, id est quod convenit alicui speciei soli, non tamen omnibus ejus individuis, ut homini esse medicum. — Proprium *secundo modo* est quod convenit toti, non soli, id est quod inest omnibus alicuius speciei individuis, non tamen solis, ut esse bipedem omnibus, sed non solis hominibus. — Proprium *tertio modo* est quod convenit soli et toti, non tamen semper, ut homini in senectute canescere. — Proprium *quarto modo* est quod convenit soli, toti et semper, ut homini esse admirativus.

2. Proprium interdum opponitur *communi*, ut cum dicitur: Hominis proprium est ratiocinium; scilicet, ratiocinium ita est proprium hominis, ut non sit commune aliis animantibus. Interdum opponitur *extraneo*, vel *alieno*, sive *praeter naturam*, ut cum dicitur: Hominis proprium est cibum capere, loco moveri; scilicet, illae proprietates non sunt alienae, sed connaturales homini, licet etiam aliis animantibus communes.

« Propter quod unumquodque tale, et illud magis »; axioma, cujus sensus est: Quod in aliquo ente reperitur, magis reperitur in illo, a quo illud tale sumptum est; v. g. si lignum est calidum propter ignem, ipse ignis debet esse magis calidus. Et ratio est, quia proprietates effectus magis semper continentur in causa, quae illas proprietates produxit. Axioma sic acceptum locum habet solum, ut patet, in iis quae suscipiunt *magis et minus*. Explicari etiam potest relate ad causam finalem; v. g. si medicina amatur propter salutem, magis amatur salus. Hoc tamen verificatur solum, dum praedicatum, in quo fit comparatio, inest utriusque extremo, ut in exemplo medicinae et salutis, quae ambae amari possunt; aliter dicendum esset, si praedicatum non esset commune, ut, v. g., ex eo, quod homo sit creatus propter Deum, male inferretur Deum esse magis creatum.

Punctum est indivisibile quantitatis omni prorsus dimensione carens. — Puncta *continui*, V. Continui.

Q

Qualitas, late sumpta, est quicquid substantiam quoquo modo perficit ac determinat; et sic quilibet modus, ut unio; quodlibet accidens, ut paternitas, dici potest qualitas. — Qualitas *substantialis* est forma substantialis seu physica, seu metaphysica, materiam vel genus contrahens et determinans, ut anima, rationalitas. — Qualitas *proprie dicta* est secundum quam aliquid denominatur quale.

1. Qualitas est, juxta veteres, *accidens absolutum*, quod rei jam in genere suo completae advenit, eique tribuit aliquam denominationem. — Qualitates aliae sunt *corporeae*, ut color, odor, sapor, quae, nempe, corpus afficiunt. Aliae *spirituales*, quae nimirum spirituum propriae sunt; eaeque vel naturales sunt, ut habitus scientiarum, virtutes pure morales, vitia; vel *superna-*

tales, ut character sacramentalis, lumen gloriae, gratia sanctificans et habitus virtutum omnium supernaturalium. — Quatuor autem sunt Qualitatum species. Ad primam pertinent *Habitus et Dispositio*. Habitus est qualitas difficile mobilis a subjecto, seu quae difficile auferatur, ut virtus, vitium (V. etiam Habitus). Dispositio, quae dicitur etiam *inchoatus habitus*, est qualitas facile mobilis a subjecto, ut sanitas, morbus. Ad secundam pertinent *Potentia et Impotentia*. Potentia est qualitas subjectum habilitans ad operandum, ut in homine visus acutus. Impotentia est qualitas subjectum impediens, aut retardans ad operandum, ut stultitia. Ad tertiam speciem qualitatis pertinent *Passio et Passibilis qualitas*. Passio, ut hic sumitur, est qualitas alterationem causans et cito transiens, ut pallor ex metu et rubor ex verecundia. Passibilis qualitas dicitur, quae alterationem causat, et diu permanet, ut pallor ex aegritudine. Ad quartam speciem pertinent *Forma et Figura*. Forma hic sumitur pro externa corporis specie ex dispositione partium resultante. Figura sumitur pro terminatione extensionis qua redditur corpus rotundum, quadratum, etc.

2. Qualitas interdum late sumitur pro attributo quocunque, quod enuntiat de re, cum quaeritur *qualis* res ipsa sit. — Qualitas *activa* ea est per quam corpora agunt, ut calor. — Qualitas *passiva* ea est per quam aliquid recipiunt; ut lignum potest comburi.

3. Qualitates corporum *primae* sunt istae: *Calor, Frigus, Humiditas, Siccitas*; hae quippe, juxta veteres, cum quatuor elementis, igne, scilicet, terra, aqua, aere fuerunt initio mundi productae, et iisdem elementis sunt connaturaliter debita ex propria indigentia, et nullam aliam qualitatem per se supponunt. Aliae vero qualitates, quae vel aliquam ex his primis supponunt, vel ex iisdem variae contemperantur resultant, ut colores, sapes, durities, gravitas, dicuntur qualitates *secundae*. — Illae autem, quae sunt in corpore occultae, et non sentiuntur tactu, ab aliquibus inter veteres dicuntur qualitates *neutrae*.

Quando, seu *duratio* est id, per quod res determinatur ad tale tempus. V. Duratio.

Quantificare. Hoc verbum dicebatur de quantitate materiae, quae simul reddebat *quantum*, id est extensam et impenetrabilem tam formam, quam qualitates compositi.

1. **Quantitas** est id, per quod res corporea est capax dimensionis, et potest augeri et minui. Eam esse aiebant *accidens absolutum* realiter a materia distinctum, ipsique adveniens, a materia tamen naturaliter inseparabile. V. Accidens absolutum. — **Quantitas virtutis** est perfectio quae libet seu substantialis, seu accidentalis, a qua subjectum dicitur quantum; ut philosophi a quae potest magis minusve dignosci. — **Quantitas realis** vel *quantitas dimensionis* ea est quae ab extensione pendet, et tantummodo est corporibus applicabilis.

2. **Quantitas continua** est, cujus partes sunt unitae, ut quantitas tabulae; *discreta* est, cujus partes non sunt unitae, ut quantitas numerus.

3. **Quantitas permanens** est cujus partes possunt simul tempore omnes consistere, ut linea. — **Quantitas successiva** est cujus partes nunquam sunt simul; sed continuo fluenter sibi invicem succedunt, ut tempus, motus.

Quantus, quanta, quantum dicta sine ullo termino addito indicant res, quae habent attributum *quantitatis*. Sic *qualis, quale* similitur sumpta indicant quae habent qualitatem. Ita aiebant materiam primam nec esse *quantam*, nec esse *qualem*, id est ex se neque quantitate,

neque qualitate ulla praeditam esse. V. *Materia prima*. — Quantum *per se* est quod per se extensionem habet, ut linea, superficies. — Quantum *per accidens* est quod ab alio extenditur, ut materia.

Quartana. Febris quartana ea est quae quarto quoque die recurrit. «Quartanam sperantibus aegris» (Juv. Sat. 4. 56).

Quid. In *quid praedicari* idem est ac affirmare de aliquo subjecto praedicata essentialia; per haec enim definitur quid sit res, et ideo dicitur «praedicari in quid». Quod sic haec praedicata significantur terminis substantivis quod veteres dicebant «instar per se stantis», v. g.: aurum est metallum, Petrus est homo, tunc ea praedicari dicuntur *in eo quod quid*, seu *pure in quid*. Si autem talia praedicata significantur terminis adjectivis, et, ut veteres aiebant, «per modum adjectivis», v. g.: homo est sensibilis, rationalis, tunc ea praedicari dicuntur *in quale quid*. Tandem si attributa non essentialia, sed mere accidentalia affirmantur de aliquo subjecto terminis adjectivis, v. g.: aurum est lucidum, Petrus est albus, tunc ea praedicari dicuntur *pure in quale*.

Quidditas est ipsa rei entitas considerata in ordine ad definitionem explicantem *quid* illa sit. Entitas vero rei considerata in ordine ad esse, dicitur *essentia*; in ordine ad operationem dicitur *natura*. — *Quod quid est* idem sonat ac quidditas, V. *Essentia*.

«**Quidquid** movetur ab alio movetur» (axioma); nam 1. nullum corpus movetur, nisi impetus alterius; 2. nullus effectus producit, nisi ab alia causa; 3. nihil fit in universo sine concursu causae primae.

«**Quidquid** potest causa prima cum secunda, id potest sola causa prima»; axioma, cujus ratio in omnipotentia Dei fundatur, a qua creaturae suam, quam habent vim acceperunt. Non valet autem in iis, quae si a solo Deo producerentur, involverent contradictionem, sicque actio libera hominis non potest a solo Deo provenire servata hominis libertate, aliter esset libera et non libera.

«**Quidquid** recipitur, ad modum recipientis recipitur» (axioma). Modus recipientis, ut hic accipitur, est capacitas et dispositio subjecti, quod recipit. Manifestum est autem quod quidquid recipitur, recipitur semper eo modo, eaque proportionem, quam fert propria capacitas et dispositio. Sic eadem lux tribuit corporibus diversas coloris denominationes pro corporum ipsorum diversa dispositione.

Quinta essentia dici solet coelum, quia nec est coelum, nec constat elementis: dicitur porro quinta essentia Peripateticorum, quia coelorum naturam Aristoteles clarius exposuit quam antiquiores philosophi.

Quod. *A quo* indicat principium, a quo aliquid provenit; *ad quem* vel *ad quod* indicat terminum, ad quem aliquid tendit; *cui* indicat illud, cui, vel in cuius gratiam fit. Sic eleemosyna est a charitate ut *a quo*, tendit ab sublevationem pauperis ut *ad quod*, et est obsequium Deo praestitum ut *termino cui*.

«**Quod** est prius in intentione est posterius in executione». V. *Ordine intentionis*, etc.

Ut quod importari illud dicitur, quod est subjectum suscipiens praedicata, seu denominationes illi proprias. *Ut quo* vero illud importari dicitur, quod est ratio, propter quam subjectum suscipit tales denominationes; v. g. in hac propositione: Justus est filius Dei; homo, qui justus est, importatur ut quod; ipse enim est filius Dei; justitia autem importatur ut quo, quia

justitia est ratio et veluti forma habilitans bonum ad hoc ut sit filius Dei.

R

Radicaliter, V. *Formaliter* 2. 4.

Radicare, vel *Radicaliter esse* significat esse principium exigens aliud, seu veluti radix, a qua profuit aliud, quod dicitur *Radicaliter*. In homine, e. g., rationalitas radicare dicitur risibilitatem, risibilitas autem dicitur in rationalitate radicata. Sic etiam, juxta veteres, quaevis forma substantialis *radicabat* suas proprietates, ut forma ignis calorem.

Raritas est qualitas secundum quam res dicitur habere parum materiae sub magna extensione. — *Rarefactio* est motus ad raritatem, ut dum aqua calefit, rarescit. — *Rarum* est quod sub magnis dimensionibus parum obtinet materiae, ut spongia.

Ratio interdum idem est quod intellectus, et sic dividitur in speculativam et practicam — Interdum vox illa sumitur pro actione intellectus, maxime discursiva. — Interdum pro rei definitione; in Praedicamentis, cap. 2., univoca sunt ea, quorum est idem nomen, ratio vero substantialis nomini accommodata omnino eadem. — Interdum pro causa finali; pro causa formali aut quacumque. — *Ratio rei*, id est ejus essentia; proprietates ex quibus constat, sive quod pertinet ad illius naturam; v. g.: ratio aureae aut coronae competit Christo, sed non ei competit ratio aureolae. — *Ratio idem sonat ac respectus*, v. g.: ut adsit contradictio, idem de eodem negandum et affirmandum est sub eadem ratione; id est, sub eodem respectu.

1. *Ratio formalis* constituitur attributis essentialibus rei, prout illa sunt in mente nostra, sive in definitione. — *Ratio vero obiectiva* constituitur iisdem attributis, prout sunt in re ipsa. V. g. hic conceptus: animal rationale, est ratio formalis hominis, homo ipse est ratio obiectiva.

2. *Ratio formalis rei* aliquando etiam denotat id, quod in re gerit munus formae; nempe id, quod est ratio, ut res talis sit; v. g. cognitio dicitur *ratio formalis*, quia potentia redditur cognoscens.

3. *Ratio formalis*, V. *Obiectum formale*.

Ratio proxima et *remota* idem fere sonant ac causa proxima et remota. Dicitur *est fere*, nam nomine rationis non semper intelligitur causa stricte talis, sed etiam vel *ocasio*, vel *objectum formale*, vel *modus operandi*.

Ratio particularis est potentia quae vocatur *aestimativa* in animalibus, et eis dat aliquid simile rationi et intelligentiae, quod gallice dicitur *instinctus*.

Rationale dicitur dupliciter, scilicet omne intellectuale et cognoscens cum discursu; primum convenit Deo et angelis; non autem secundum, sed est differentia animalis. — *Rationale materialiter* est quod habet in se principium ratiocinandi, ut homo. — *Rationale formaliter* est principium ratiocinandi et differentia hominis constitutiva, ut rationalitas.

Reagens, V. *Passum*.

Realitates vocantur attributa illa, quae sunt inter se identificata, ut attributa Dei et facultates animae. Hae enim singillatim sumpta non concipiuntur ut res, seu ut totum aliquid intergrum, sed concipiuntur ut aliquid rei, et ideo dicuntur *realitates*, vel etiam *aliquitates*.

Realiter, V. *Formaliter* 5.

1. **Rectum.** In *recto aliquid importari* significat illud, quod est subjectum suscipiens prae-

dicata ac denominationes in aliquo concreto, vel quod in propositione aliqua affirmatur cum tali subjecto identificatum. — In obliquo autem illud importari dicitur, quod non est quidem tale subjectum, sed est aliquid pertinens ad illud, vel ad praedicatum. V. g. in termino *albus*, significatur in recto res, quae est alba, albedo vero in obliquo. Etenim in hac propositione: *Paries est albus*, identificatur res, quae est alba cum pariete, non vero albedo identificatur cum pariete; nam verum quidem est: *Paries est res habens albedinem*; falsum est autem: *Paries est albedo*. V. Ut quod.

2. In recto importari etiam dicitur, quod est in casu recto, seu nominativo, regens orationem. — In obliquo, quod est in genitivo, aut alio casu dependenti quidem a nominativo, sed tanquam quid extrinsecum regenti principali orationem. V. g.: *Liber Petri, Filius consubstantialis Patri*; in his *liber* et *Filius* importantur in recto, *Petrus* et *Pater*, in obliquo.

1. **Reductive** aiebant praedicatum aliquod convenire partibus compositi, quod directe convenit toti composito. Sic praedicatum «*homo*» dicitur directe de Petro, reductive de ejus corpore.

2. Reductive etiam idem est ac analogice. V. hoc verbum.

Reduplicative sumitur terminus, sive *Reduplicatio* fit quando termino apponitur: *ut, prout, quatenus, inquantum*, aliudve simile, vel geminando eundem terminum, vel alium addendo ut indicetur sensus, in quo primus terminus sumitur, vel ratio, cur praedicatum conveniat subjecto: v. g.: *animal, ut animal, ratiocinari non potest*; *Christus inquantum homo passus est*; *Paulus quatenus sacerdos est honore dignus*. — V. *Materialiter* 2., *Identice*, *Specificative*.

Reflexe, V. **Directe**.

Refundere perfectionem in actum, plerumque dicitur de causis moralibus, et quidem praecipue de causa finali, a qua peculiariter actus evadit bonus, vel malus.

Regressus demonstrativus, V. **Circulus materialis**.

Regula est aliquid certum, notum, fixum, cui conformari debet res, aut actio, ut recta vel bona dicatur; ut motus coeli dicitur regula motuum sublunarium.

«*Regula est prior regulato*» (axioma), cujus sensus satis manifestus est. Prius enim intelligenda est regula, quam id quod juxta regulam faciendum est. Sic pingendi regulae prius intelligendae sunt, quam pictura ad regulas exacta.

1. **Relatio** est respectus, ordo unius ad alterum. — **Relationis objectum** est id quod in se relationem recipit, ut: *Petrus* est subjectum paternitatis. — **Relationis terminus** est quod terminat relationem in alio existentem, ut *pater* est terminus filiationis et *filii* paternitatis. — **Relationis fundamentum** est id quod causa est subjecto, ut referatur ad aliud, ut: *albedo* est fundamentum similitudinis inter *nivem* et *cerussam*. Haec causa quoque dicitur *ratio fundandi, fundamentum proximum, fundamentum relativae denominationis*. — **Ens relativum**, quod intelligi non potest sine alio, ut dominus, similis, aequalis. Huic opponitur **ens absolutum**, quod intelligitur sine ullo alio, ut homo. — **Relativum ens** dicitur etiam **ens ad aliud, ens ad aliquid**; **absolutum vero, ens ad se**. V. **Respectus**.

2. **Relatio aequiparantiae** est, quae eodem modo denominat utrumque extremum, ut **relatio similitudinis, aequalitatis**. — **Relatio disquiparantiae** est, quae extrema diversimode denominat, ut **relatio patris et filii, majoris et minoris**.

3. **Relatio, seu conceptus in**, est illud, in quo fundatur relatio consideratum in uno vel altero extremo sine ordine ad aliud, sive prout illi solum inhaeret; quod dicitur etiam **relatio fundamentalis**. — **Relatio, sive conceptus ad**, est illud ipsum, in quo fundatur relatio, spectatum prout referatur ad aliud, quod dicitur etiam **relatio formalis**; v. g., *albedo*, prout praecise est in Petro, vel in Paulo, dicitur relatio *in*; *albedo* vero Petri spectata in ordine, seu comparatione ad *albedinem Pauli*, dicitur relatio *ad*.

4. **Relatio mutua** ea est, quae datur inter extrema, quae sese invicem respiciunt, ut inter creatorem et creaturam; sicut enim creatura sine creatore esse non potest, ita neque creator ut talis sine creatura. — **Relatio non mutua**, quae potius dicenda esset non mutua connexio, inter illa datur, quorum unum est connexum cum altero, sed non vicissim, ut inter Deum et creaturam; nam potest Deus esse sine creatura, non vicissim.

5. **Relatio, ordo transcendentalis** est, quia identificatur cum eo, quod refertur, nec ab eo separari potest, ut relatio actionis ad effectum, cognitionis ad objectum. — **Relata transcendentalia** sunt res absolutae quae essentialem ordinem dicunt ad aliud, ut causam, subjectum, vel objectum. — **Relatio, ordo praedicamentalis** est, quae non ita identificatur, sed veluti accidentalis est illi, quod refertur, ut similitudinis vel majoritatis.

6. **Relationis praedicamentalis** triplex est genus; primum est earum relationum, quae fundantur in unitate et numero, quod apud veteres idem sonabat ac convenientia, vel disconvenientia, ut similitudinis, dissimilitudinis, aequalitatis et inaequalitatis; secundum earum, quae fundantur in actione et passione sive physica, sive logica, ut productis et producti, cognoscentis et cogniti; tertium earum, quae fundantur in mensura et mensurabili, ut relatio scientiae ad scibile: perfectionem enim scientiae ex objecto communiter metimur; imo generatim cujuscumque potentiae ad suum objectum; unde, ut patet, hic non agitur de mensura materiali, quae potius ad primum genus spectat. — **Hac genus relationum triplex distinguitur**: **Relationes primi generis** sunt quae fundantur in unitate et numero substantiae, quantitatis aut qualitatis ut identitas, aequalitas, similitudo; — **Relationes secundi generis** sunt quae fundantur in actione et passione, ut paternitas et filio, relatio doctoris et discipuli; — **Relationes tertii generis** sunt quae fundantur in mensura et mensurabili; ut relatio intellectus ad intelligibile. Per mensuram intelligit Philosophus potentiarum et habituum objecta; per mensurabile ipsas potentias et habitus.

Remissio juxta vim ipsam nominis adhibetur, scilicet significat diminutionem, seu decrementum, v. g. *caloris* in corpore, vel idearum animi, quatenus una potest esse minus clara, minusve adaequata quam altera. — **Remissive** de aliqua re agi, est ita de ea agere, ut fusior ejusdem tractatio in alium locum remittatur.

Removens prohibens est illud, quod removet impedimentum ad aliquid praestandum; sic qui solvit vincula, quibus Petrus tenebatur, is dicitur concurrere ad deambulationem Petri tanquam **removens prohibens**.

Repassum, V. **Passum**.

Reproductio est nova et secunda rei productio. Correlativa est **Adductio**, quae est veluti conductio, sive approximatio unius rei ad novum locum. Sic praesentiam Christi in Eucharistia alii explicant per reproductionem, sive per hoc, quod corpus Christi denuo producatur in hostia consecrata; alii per adductionem, sive per hoc, quod

adducatur ad novum locum, seu acquirat novum locum in hostia consecrata. V. Secundum esse.

Repugnantia sunt quae de eodem singulari simul vere affirmari non possunt, ut album et nigrum.

Res. «Secundum rem» idem ac a parte rei: «secundum rationem» idem ac per intellectum. Eandem vim habent: secundum esse, secundum dici.

Respective, V. Absolute.

Respectus *ab* est relatio rei ad principium, a quo provenit, ut creaturae a creatore. — **Respectus** *in* est relatio ad subjectum, in quo est, ut qualitatis cujusvis ad subjectum, in quo est. — **Respectus** *ad* est relatio ad terminum, ad quem res est ordinata, ut actionis ad effectum. — **Respectus** *ex* est relatio ad subjectum, ex quo res esteducta, ut figurae statuae ad marmor, ex quo fit. V. Eductio.

Reubau, V. Transcendentales.

S

Scientia late est cognitio quaelibet vera et certa, ex principiis certis, licet non demonstrativis comparata, et sic artes omnes interdum dicuntur scientia. — **Scientia proprie dicta** est cognitio per demonstrationem acquisita. — **Scientia habitualis** est habitus certus, verus et evidens rei necessariae per propriam causam. — **Scientia speculativa** est ea quae in sola objecti contemplatione et veritatis cognitione occupatur et conquiescit, ut *Metaphysica, Mathematica*. — **Scientia practica** est ea quae suam cognitionem ad opus vel ad actionem refert, ut *Logica, Ethica*. — **Scientia subalternans** est a qua altera ita dependet, ut ab ea sua principia mutuatur, verseturque circa idem objectum accidentaliter tantum diversum; ut *Arithmetica* respectu *Musicae*. — **Scientia subalternata** est scientia inferior quae superioris conclusiones pro suis principiis sumit, habetque idem objectum, accidentali tantum differentia contractum, ut *Musica* respectu *Musicae*: illa enim numerum, haec numerum sonorum considerat. — **Scientia approbationis** est ea qua Deus cognoscit bonum quod approbat. — **Scientia improbationis** ea est qua cognoscit peccatum quod damnat. — **Scientia simplicis intelligentiae** ea est qua cognoscit res mere possibles, quae nunquam extiterunt et nunquam existent. — **Scientia visionis** est ea intentio qua Deus seipsum noscit, et quidvis sit praeteritum, vel praesens, vel futurum. — **Scibile** est quod scribi potest sive objectum scientiae.

Secundum, sive novum esse rei, est determinatio alicujus rei existentis ad existendum novo titulo, seu ex virtute et efficacia novi principii; v. g. si *A* et *B* essent duae causae aequae potentes singulae producere totum effectum *C*, si causa *A* illum primo produceret, effectus *C* haberet ab *A* primum esse rei, sive per *A* transferretur de non esse ad esse. Si postea causa *B* suam vim productivam exereret, jam effectus *C* per eam determinaretur ad existendum novo titulo, quae determinatio dicitur secundum esse. — **Secundum quid** dictum est quod de rei determinatione per aliquam adjectionem diminuit, ejusque tantum partem, proprietatem, vel aliqualem rationem inluit; ut *Aethiops* est albus secundum dentes. Opponitur ad *simpliciter* aut *absolute*. V. Absolute.

Secundum rem, V. Res.

Secus si secus dicitur brevitas causa, cum nimirum propositio aliqua admittitur ut vera uno sensu, et rejicitur in alio, vel aliis sensibus, vel saltem ab aliis praescinditur. Ex. gr. corpus terreste si sibi relinquatur, nunquam recedeta di-

rectione versus terrae centrum: secus si secus, id est si non sibi relinquatur, sed agatur externa vi, poterit ab ea directione recedere.

Sensibile proprium est quod per se, vel per propriam speciem ab uno tantum sensu externo sine errore percipitur; ut lumen ab oculis, sonus ab auribus percipitur. — **Sensibile commune** est quod a pluribus sensibus externis per modificatas propriorum sensibilibum species percipitur; ut quantitas, distantia. — **Sensibile per accidens** est quod nec per propriam, nec per modificatam alterius speciem, sed per aliud tantum, cum quo conjunctum est sub sensus externos cadit, ut substantia materialis.

Sensus est facultas animae cognoscitiva objectorum materialium et singularium. — **Sensus externi** dicuntur hi quorum organa foris et extra caput patent, ut visus. — **Sensus interni** dicuntur illi quorum organum in ipsa cerebri substantia intra caput situm est; ut phantasia, sensus communis. — **Sensus communis** aut *sensorium commune* est sensus internus qui sensuum exterorum objecta percipit, deque eorum effectibus judicat. — In sensu *formali* affirmatur illud, quod ingreditur conceptum et definitionem subjecti, de quo affirmatur; v. g.: *Justitia Dei* est virtus, qua ipse punit peccata et coronat merita. — In sensu vero *pure reali*, sive in sensu *identico* et *materiali*, affirmatur illud praedicatum, quod est quidem identificatum cum subjecto, sed non est de conceptu *ejus definitivo*, et neque est praedicatum veluti adjectivum ejus conceptus; v. g.: *Justitia Dei* est misericordia; in sole eadem est vis illuminandi cum vi liquefaciendi ceram. V. Ratio formalis et Formaliter 2. — In sensu *denominativo* affirmatur illa, quae non pertinent ad conceptum definitivum essentiae metaphysicae subjecti, sed sunt proprietates ejus secundariae, vel accidentales, idque vel metaphysice, vel physice, vel logice, v. g.: *Homo* est risibilis, *Europaei* sunt albi, *Deus* est cognitus. V. Concretum.

Sensus compositus alicujus propositionis dicitur quando praedicatum competit subjecto sumpto, seu manenti, ut in propositione enuntiativa. — **Sensus autem divisus** tunc habet propositio, quando praedicatum convenit subjecto non manenti ut enuntiativa, sed aliter se habenti. V. g.: *Album* potest esse nigrum; haec propositio in sensu composito est falsa, nam sensus compositus est: *album manens album* potest esse nigrum. Est autem vera in sensu diviso; tunc enim sensus est: *album*, seu id quod est album, non tamen manens album, potest esse nigrum. — **Sensus reduplicativus** fit quando particula geminans denotat in subjecto adaequatam rationem, vel causam cur illi conveniat praedicatum; ut: *Homo*, quatenus homo, est risibilis; nam adaequata causa risibilitatis est natura humana.

Signum est quod repraesentat aliquid aliud a se cognoscenti potentiae, ut fumus ignem. — **Signum formale** est species rei consignatae in potentia cognoscente et objecti repraesentativa, ut species parietis in oculo. — **Signum ex instituto**, seu *datum*, seu *ad placitum*, est quod ex Dei vel hominum beneplacito vim habet repraesentandi, ut sacramenta signa sunt gratiae. — **Signa naturae**, vel *rationalis*, excogitata sunt a philosophis, ut ordinate disserere possint de pluribus rebus, quae eodem temporis momento existere possunt. In quovis enim momento individuo concipiunt duo signa, quae non sunt quidem instantia temporis distincta, nec partes in instantis, sed tantum de rotant dependentiam unius rei ab alia. In signo naturae *priori* dicuntur existere causam in actu primo proximo, et singula ejus prae-

requisita; in signo vero naturae posteriori actum secundum causam, et quae ex eo fluunt ut effectus. Si autem in eodem instanti detur series plurimum causarum, non duo tantum, sed plura signa naturae erunt. Ita in eodem instanti angelus amat Deum, quem prius natura cognoscit, et a quo prius cognitione conservatur: illa autem, quae licet simul existant, nullam tamen habent ad se relationem, in signis naturae disparatis ponunt; ut naufragium et incendium in eodem instanti. Quod si plura et diversa per eandem actionem ab eadem causa proveniant, ea dicuntur esse in eodem signo naturae, et effectus simultanei appellatur, ut sol eadem actione, eodemque instanti diversimode corpora colorat. Tandem quae eodem instanti proveniunt ab eadem causa, sed per distinctas actiones, dicuntur esse in signis concomitantibus, ut cum eodem instanti objectum aliquod videtur et sonus auditur.

1. Signate refertur ad intentionem, vel directionem agentis; *Exercite* vero ad effectus operis, sive exercitii; e. g., qui mathesi studet signate intendit acquirere cognitiones veritatum circa quantitatem; exercite vero, sive in ipso studendi exercitio, mentem ad recte ratiocinandum capaciorum et aptiorum efficit.

2. Signate etiam indicat rem obtinendam per verba. *Exercite* vero per propria exempla, ut qui praedicat virtutem, signate illam aliis suadet, *exercite* vero qui virtuose vivit.

3. Signate et exercite quandoque idem sonant ac directe et reflexe. V. Directe.

Similitudo est relatio duarum qualitatum eiisdem speciei et gradus. — « Simile non agit in simile » (axioma); ratio est, quia agens semper vult assimilare sibi patiens; ergo si illud sit perfecte simile, non agit, quia tunc cessat finis agendi: sic calidum ut quatuor non agit in subiectum, quod habeat etiam quatuor gradus caloris, sed bene in illud, quod habeat tres. In hoc axioma fundantur alia haec: « Omnis actio est iuxta proportionem majoris inaequalitatis; Solum agit quod habet contrarium », sive habet aliquod, quod resistat actioni agentis aliquo modo.

Simpliciter, V. Absolute.

Simpliciter dictum est quo res absolute talis pronuntiatur, nihilque de eius determinatione detrahitur, ut: nix est candida. V. Absolute. — « Si simpliciter sequitur ad simpliciter est magis ad magis », axioma, cuius sensus est quod si res ab alia absolute aut simpliciter defluit, quod unam auget alteram quoque augebit; ita beatitudo, cum a charitate profuatur, ad maiorem beatitudinem requiritur quoque major charitas.

Simultas temporis et naturae, V. Prioritas 3. **Singularitas**, V. Principium 1. — **Singularis** enumeratio aut propositio ea est quae se refert ad unum individuum, ut: Petrus est doctus. — **Singulare**, iuxta Philosophum, est quod est pluribus incommunicabile (De Interpret. lib. 1. cap. 7.).

Spatium reale est intercapedum positiva quae inter plura corpora vel ejusdem corporis latera aut extrema reperitur. — **Spatium imaginarium** est illa intercapedum quam nobis imaginamur et fingimus esse supra coelos.

1. **Species** saepe indicat imaginem objectum representantem. — **Species physice** est forma et pulchritudo rei.

2. **Species atoma** physice sumpta est illa species in rerum natura, quae non constat aliis speciebus, i. e. quas dividi possit, ut sunt prima elementa.

3. **Species expressa** est cognitio ipsa, quae objectum apparere facit, seu est perceptio ac representatio objecti. — **Species impressa** est qua-

litas ab objecto immissa, tanquam objecti vicaria virtus quaedam, quae potentiae imprimitur et eam complet et adjuvat ad elicendum cognitionem objecti, sive speciem expressam. — **Species impressa** sic dicitur, quia imprimitur potentiae; *expressa* vero sic dicitur, vel quia expressius praesentat objectum quam species impressas, vel quia exprimitur, sive elicetur a potentia. Nimirum objectum potentiae, e. g., visivae per totum intervallum inter ipsum et potentiam emittit emanationes quasdam sui vicarias in aere sustentatas, quas vocant species impressas, quarum quae potentiae proxima est, adjuvat illam ad producendam, et in se recipiendam speciem illam, quae etiam impressa dicitur, et cuius ope potentia tandem speciem expressam, id est, in casu nostro, visionem elicit. Idem dic de qualibet alia potentia. Notandum vero emanationes illas non substantiales esse, sed accidentales in sensu Peripateticorum.

4. **Species impressa** dicitur etiam objecti semen, quia per eam, ut dicunt, ab objecto quasi patre fecundatur potentia quasi mater ut cognitionem pariat: unde fluit axioma: « ab objecto et potentia paritur notitia ».

5. **Species** tam *expressa* quam *impressa* dicitur saepe *intentionalis*, quia per eam potentia attendit, sive intendit in objectum. Caeterum potentiae quoque sensuum externorum habent suas species tam expressas quam impressas.

6. **Species** quoque designat unum ex quinque attributis universalibus. V. Praedicabilia. — **Species praedicabilis** est unum aptum praedicari de multis, solo numero differentibus in quaestione quid est; ut homo de Petro et Socrate. — **Species subjicibilis** est particulare quod proxime collocatur sub genere et de quo genus immediate praedicatur in quid; ut animal respectu viventis. — **Species infima** seu *specialissima* est quae sub se habet tantum individua; ut equus hunc et illum equum.

Specificative, vel *denominative* sumitur concretum aliquod cum praedicatum, quod de illo dicitur, illi convenit ratione subiecti ejusdem concreti; *repllicative*, vel *formaliter* sumitur cum praedicatum illi convenit ratione formae; v. g., in hoc concreto: Philosophus, subiectum est homo, forma philosophia; hinc si dicas: Philosophus dormit, philosophus sumitur specificative, nam dormit ut homo; si vero dicas: Arcana naturae pervidet, sumitur philosophus *repllicative*, nimirum ratione philosophiae.

1. **Specificativum** communiter significat illud attributum, per quod aliquid fit objectum talis potentiae, sive *objectum formale*; ita color dicitur specificativum potentiae visivae. Dicitur autem specificativum, quia est extrinsecum iudicium, ex quo discernimus species actuum et potentiarum.

2. **Specificativum** rei aliquando dicitur illud attributum, vel illa attributa, quae rem a caeteris distinguunt, et in tali specie collocant. Sic rationalitas est hominis specificativum. — **Specificari** idem est ac sub hac vel illa specie, in hoc vel illo ordine collocari; potentia ita specificatur per actus. — **Speculatio** est actio intellectus in sola veritatis cognitione quiescens. — **Speculatum** est quod in alia re tanquam in speculo videtur. — **Intellecta speculata** sunt res materiales in quibus tanquam in speculo res intellectuales perspicuntur (part. 1. q. 88. art. 1.).

Sphaera extrinseca causae est spatium illud, vel loci ambitus, infra cuius terminos cohibetur, saltem naturaliter, activitas causae. — **Sphaera intrinseca** causae est virtus, quam ipsa habet se

extendens ad effectus, quos praestare potest, v. g., percipere lucidum coloratum respectu potentiae visivae; sonum respectu auditivae. — Sphaera *activitatis* est terminus circularis quem agentia naturalia propter limitatam suam agendi virtutem praeterire non possunt; v. g., si ignis potest agere ad quatuor passus circulariter, non ultra. — Sphaera *activorum* et *passivorum* ea est quae amplectitur mundum sublunarem in quo, juxta Peripateticos, includebantur corpora generationis et alterationi obnoxia. — Sphaera *objectiva* est objectum potentiae. V. Objectum.

Spiritus ut opponitur corpori est substantia simplex, completa, immaterialis et intellectiva. — Ut animae instrumentum, est corpusculum quoddam tenue, lucidum, calidum, ex puriori sanguine ad juvandas vitales et sensitivas operationes procreatum. — Spiritus *vitalis* est qui a corde vitae fonte per arterias ad vitae functiones juvandas defertur. — Spiritus *animalis* est qui a cerebro functionum animalium principio, earumdem functionum promovendarum gratia per nervos decurrit. — *Spiritualia per attributionem* juxta veteres sunt ea accidentia, iique modi, qui licet non sint spiritus, naturaliter tamen adhaerere debent spiritui, non corpori, ut actus animae, gratia, etc. — *Corporea, sive corporalia per attributionem* ea sunt, quae licet corpora non sint, naturaliter tamen exigunt intrinsece ac perpetuo adhaerere corpori, ut modi illi, illaetque qualitates, quae materiae debent adhaerere.

Status termini est acceptio termini pro tempore importato per copulam; v. g., in his propositionibus: Adam exiit, Antichristus existit, status termini importat ut Adam sumatur pro homine, qui fuerit existens, Antichristus pro homine qui sit exiturus. — Status termini opponitur *Ampliatio*, quae est acceptio termini ultra id quod importat copula; v. g., dum in Evangelio legitur: «Caeci vident, claudi ambulant, surdi audiunt», id vult intelligi de hominibus existentibus etiam tempore praeterito.

Subjcti certitudo, V. Certitudo.

Subjective et Connotative idem ac quod ad, vel penes subjectum et connotata, seu indigitata. Sic virtus poenitentiae subjective bona, connotative respicit malum, sive peccata commissa.

2. *Subjective et objective* idem ac quod ad, vel penes subjectum et objectum; e. g., conceptus, quem habet angelus corporis, dicitur corporeus objective, subjective vero spiritualis, cum sit actus angeli, qui totus spiritus est; sic etiam idea Dei in nobis est subjective, sive ex modo repraesentandi imperfecta, objective vero seu quoad objectum perfectissima.

3. *Subjective et terminative* idem ac quod ad, vel penes subjectum et terminum. Sic creatio subjective, sive ex parte Dei est quid infinitum: finitum vero terminative, sive ex parte creaturae.

1. **Subjectum adhaesionis** est illud, cui entitas aliqua modalis (V. Modus) sic adhaeret, ut haec nec sit subjecti complementum, nec ab eo dependeat tanquam a causa materiali; sic Verbum divinum est subjectum unionis hypostaticae.

2. **Subjectum attributionis** illud est, cui rei proprietates attribuntur; ita persona est subjectum actionum et passionum. V. Actiones sunt suppositorum.

3. **Subjectum inhaesionis** illud est, quod est causa materialis, vel quasi materialis alicujus accidentis, et ab ipso accidente intrinseco afficitur; ita aer respectu lucis in eorum sententia, qui volunt lucem accidens aëris. Idem dicitur de anima respectu suorum accidentium.

4. **Subjectum purae receptionis, sive praedicationis** est illud, quod aliquam denominationem accipit a forma impropria, id est ab aliquo, quod vel non sit vere distinctum a subjecto, vel non sit ei intrinsece unitum, uti debet esse vera forma perficiens subjectum; sic Deus et ab omnipotentia denominatur Omnipotens, et a cognitione nostra dicitur cognitus.

5. **Subjectum purae denominationis, vel informationis**, est materia in composito, cujus forma non educatur ex ipsa materia, v. g. corpus in homine. V. Eductio.

6. **Subjectum sustentationis, vel eductionis**, est causa materialis alicujus complementi sui substantialis, vel etiam accidentalis; ita materia, ex qua gignitur forma ignis, respectu ejusdem formae. V. Eductio.

Subjcti aliquibus praedicatis est esse subjectum habens illa praedicata. Hinc

Subjctibile est id quod potest esse subjectum in aliqua propositione, seu quod potest habere aliquod praedicatum; sic aqua subjctibilis est praedicatis vel calidae, vel frigidae.

Subsistentia, seu Hypostasis, itemque *Suppositivitas, Terminus rei* est ultimum entis complementum, quo fit ut ens illud reddatur adaequatum omnium suarum functionum ac proprietatum principium. Ens per *subsistentiam* complementum dicitur *suppositum*: quod si autem *suppositum* ratione praeditum sit, *persona* nuncupatur, ejusque *subsistentia personalitas*. Peripatetici plures *subsistentiam*, tam in divinis, quam in humanis in realitate quadam positiva constituebant. Recentiores vero philosophi *subsistentiam* cujuslibet entis creati (quidquid sit in divinis) communiter aiunt consistere in negatione unionis cum ente alio nobiliori; sic quilibet angelus, homo, bratum, arbor suam habent *subsistentiam*: sunt enim subjectum denominationis earum omnium actionum vel passionum, quae ab ipsis vel in ipsis fiunt; at, e. g., corpus vel anima hominis donec unita sunt, ramus arboris, priusquam ab arbore evellatur, *subsistentia* propria carent, et non suppositum, sed pars suppositi dici solent, donec dicta unio persistit; denominationes enim non ipsis, sed toti composito tribuuntur.

Subsistere. In *subsistenti consequentia* idem est ac unum esse, vel exstere tanquam consequens alterius, sed non vicissim. Sic bene infertur: Hoc objectum est Deus; ergo est ens, at non vicissim. Similiter existit homo; ergo et animal, at non: existit anima; ergo et homo.

Substantia generatim est ens per se subsistens. — Substantia apud Aristotelem sumitur pro rei essentia (lib. De praedic. cap. 1.).

1. **Substantia completa** est quae non ordinatur ad illum substantiale compositum constituendum etsi ulterius possit perfici in ordine accidentali, ut homo, arbor. — **Incompleta** est substantia partialis, quae ordinatur ad aliquod totum substantiale constituendum, ut anima, vel corpus hominis.

2. «Substantia est propter se» (axioma); nempe, quaelibet substantia non est propter aliam personam, vel suppositum intrinsece efficiendum. Hoc intellige de substantia completa.

3. **Substantia praedicamentalis** est ea quae creata et completa est; haec enim sola ponebatur a Peripateticis in primo praedicamento. V. hoc verbum. — **Transcendentalis** est substantia in genere sumpta, sive completa vel incompleta, sive creata vel increata.

4. **Substantia prima** est quae neque est in subjecto, neque de subjecto dicitur, ut Socrates. — **Substantia secunda** est quae in subjecto non est,

et tamen de subjecto dicitur, ut homo de Petro. — Substantiae secundae sunt genera et species quibus prima insunt.

1. **Substantialia compositum** dicitur etiam unum per se; *accidentale* unum per accidens.

2. Substantialia compositum *naturale* est quod coalescit ex substantiis incompletis et ad invicem ordinatis, ut sese mutuo in suo genere compleant, seu, quod idem est, ex substantiis, quae ex intentione naturae sunt ordinatae ad quid unum constituendum; tale est, v. g., homo constans ex anima et corpore. — Substantialia compositum *supernaturale* illud est, quod constat ex substantiis, quae licet natura sua non ordinentur ad quid unum constituendum, habent tamen aptitudinem, ut ad id a Deo eleventur; sic Christus Dominus ex duabus naturis divina et humana compositur, quae in unam personam supernaturaliter ununtur.

— *Accidentale* compositum est quod exsurgit vel ex substantia et accidenti, ut paries albus; vel ex substantiis in genere suo completis, ut cervus lapidum. — *Accidentale* compositum *supernaturale* illud est, quod constat ex subjecto naturali et accidenti supernaturali, ut homo iustus ex humana natura et gratia habituali.

3. In *substantiali composito* unio partium dicitur *substantialis* unio, vel *modus substantialis*; in *accidentali* dicitur *accidentalis*.

Substantive accipitur proprietas aliqua rei cum sumitur realiter, quatenus cum re ipsa identificatur; *adjective* vero sumitur cum usurpatur *praecise* quatenus est perfectio rei. Sic rationalitas hominis substantive sumpta est homo ipse, *adjective* vero est perfectio hominis.

Substare alicui est esse illi actu objectum, vel aliquo modo subjacere; sic dum percipio lunam, luna substare meae cognitioni.

1. **Substratum** in aliqua re dicitur, quod in ea est materiale; hoc enim substernitur formae, a qua determinatur. Hinc *substratum* malitiae idem est ac materiale peccati.

2. Est etiam subjectum et praedicatum propositionis; haec enim veluti substernuntur copulae affirmantive vel negantiae, a qua accipiunt vim et denominationem subjecti et praedicati. Hinc illa dicuntur etiam *materia* propositionis, copula vero *forma*.

Summularum regulae sunt regulae logicae in summulas redactae a Peripateticis. Hinc *Summularum* dicitur, qui regulas illas proficitur.

Superioritas logica terminorum est major extensio, vel latitudo illorum, de quibus termini affirmari possunt; ita, v. g., ens dicitur logice superior animali, quatenus de pluribus affirmatur esse ens quam animal.

1. **Supernaturale** est quod supernat vires activas et exactivas naturae, nempe quod nec causae naturales facere valent, nec a Deo exigunt ut complementum sui generis; ut, e. g., corpus organizatum exigit animam, ignis calorem, quae idcirco naturalia sunt. Contra vero divina gratia, character sacramentalis, mortui resurrectio, quae neque viribus naturalibus haberi possunt, neque a natura exigunt, supernaturalia sunt.

2. **Supernaturale quoad substantiam** est quoad in omni casu totus naturae vires omnino superat; vel quod in sua entitate est quid supernaturale, ut gratia, character sacramentalis. — **Supernaturale quoad modum** est quod in aliquibus tantum rerum adjunctis vires naturae supernat; vel quod superat naturam solum quoad modum, quo fit; e. g. translatio corporis de loco in locum distantem facta, licet naturaliter fieri possit, non tamen vel in instanti, vel sine transitu per spatium intermedium.

Supertranscendentalia. V. Transcendentales.

Supponere pro aliquo idem est ac illud significare. V. Suppositio.

Suppositalitas idem sonat ac subsistentia, hypostasis, terminus rei.

Suppositare vel Terminare est efficere ut substantia sit suppositum, vel persona. V. Suppositum.

Suppositio termini est ejusdem significatio et usurpatio actualis in propositione. Dicitur *materialis*, si in termino consideretur ratio termini, non res significata per terminum, ut in hac propositione: homo est vox. Si vero consideretur res, quae per terminum significatur, dicitur *formalis*, et quidem *simplex*, si res talis sit per abstractionem mentis, ut, e. g.: homo est species; *personalis* vero, si res sumatur ut in se ipsa est, e. g.: homo est vivens. — **Suppositio termini** dicitur *distributiva*, si in propositione sit terminus universalis, qui distributive sumatur, nempe, qui omnia individua sub se contenta etiam singillatim respiciat, ut: omne animal est vivens. Haec vero dicitur *completa*, si singula individua, seu, ut aiunt, singula generum respiciat, ut in exemplo adducto; singuli enim generis humani sunt viventes; *incompleta* vero dicitur, si non singula individua, sed species dumtaxat alicujus generis, seu, ut aiunt, genera singulorum respiciat, ut si dicitur: omne animal fuit in arca Noë; non enim singula omnis generis animalium fuerunt in ipsa, sed solum aliqua cujuscumque animalium generis. Si qua sit exceptio in propositione distributiva, haec dicitur *accommodata*, ut: omnes homines diluvio perierunt; subintelligitur enim: exceptis iis qui erant in arca. — **Suppositio appellatur collectiva**, si in propositione sit terminus universalis, qui collective sumatur, nempe, qui omnia individua sub se contenta simul sumat, ut: omnes apostoli erant duodecim. — **Suppositio dicitur disjunctiva**, seu *determinata*, quando in propositione est terminus particularis indicans certum ac determinatum objectum, ut: aliquis apostolus (Judas nempe) prodidit Christum. — Dicitur tandem *disjuncta*, seu *indeterminata*, cum in propositione est terminus particularis indeterminate sumptus, ut: aliquis calamus necessarius est ad scribendum.

Suppositum, V. Actiones et Subsistentia.

« **Supremum** infimi attingit infimum supremi »; axioma, quod ita explicatur: In duabus entium seriebus, quarum una sit altera immediate superior, et unaqueque contineat entia, quae gradatim ascendunt, ens quod supremum est in serie inferiori proximum est enti, quod infimum est in serie superiori. Ita dicimus, e. g., supremum probabilitatis gradum attingere, seu proximum esse primo certitudinis gradui.

1. **Syllogismus**. Hujus figuram a loco, quem medius terminus occupat, desumebant. Is enim vel in una praemissa subjectum est, in altera praedicatum; vel in utraque praedicatum, vel in utraque subjectum. Primo casu syllogismus primam figuram constituit; altero secundam; tertio, tertiam.

Extremum *majus*. Peripateticis erat, quod vel unice, vel magis praedicatur (seu est praedicatum) in toto syllogismo. Hinc, rigorose loquendo, praemissas non ab earum loco, sed a cujusque extremo majorem vel minorem vocabant. Sic in hoc syllogismo: « Nullum animal est arbor; omnis palma est arbor; ergo nullum animal est palma », extremum « palma » quod unice praedicatur, videlicet in conclusionis, est majus; hinc praemissa major est: « Omnis palma est arbor », licet secundo loco ponatur; caeterum in disputatione

et communi usu nostrum loquendi modum tenebant.

Si extremum, quod in una praemissa praedicatum est, est etiam praedicatum in conclusione, syllogismus *directe* concludit, secus *indirecte*.

In propositionibus *quantitatem* et *qualitatem* considerabant, quatenus aliae universales sunt, aliae particulares, utraque vel affirmativae, vel negativae. Harum varietatem vocalibus *A. E. I. O.* designabant aiebantque:

Asserit A. negat E. sed universaliter ambae;
Asserit I. negat O. sed particulariter ambae.

Ex harum vocalium diversa collocatione undeviginti voces efformantur, quibus modos omnes rite syllogizandi significarunt, habita etiam ratione figurae et conclusionis directae, vel indirectae. Hae voces his versiculis continentur:

Barbara, Celarent, Darii, Ferio, Baralipon,
Celantes, Dabitis, Fapesmo, Frisesomorum,
Baroco, Camestres, Festino, Baroco, Davanti,
Felapton, Disamis, Datisi, Bocardo, Ferison.

Vox Barbara indicat syllogismum constantem tribus universalibus affirmativis: Celarent tribus universalibus, prima, et tertia negativis, secunda affirmativa; Darii tribus affirmativis, prima universalis, reliquis duabus particularibus. In vocibus Baralipon et Frisesomorum tres tantum priores vocales attenduntur; nam reliquae solius metri causa sunt additae. Novem priores modi ad primam figuram pertinent, quatuor sequentes ad secundam, sex reliqui ad tertiam. Ex modis primae figurae quatuor tantum priores directe concludunt. Cuius vero syllogismus sub eadem quantitate et qualitate propositionum possit quandoque et diversae figurae esse et diversimode concludere, pro his casibus diversae voces iisdem vocalibus eodem ordine constantes excogitatae sunt: ut Celarent, Celantes, Cesare, quarum duae priores pro prima figura sunt, tertia pro secunda; at prima vox conclusionem directam indicat, altera indirectam, e. g. positis his praemissis: «Nulla arbor est animal: omnis palma est arbor», si inferas: «ergo nulla palma est animal», concludis *directe* in Celarent; si vero inferas: «ergo nullum animal est palma», *indirecte* concludis in Celantes. Si autem dicas: «Nullum animal est arbor; sed omnis palma est arbor; ergo nulla palma est animal», syllogismus erit secundae figurae in Cesare; quod si inferas: «ergo nullum animal est palma», syllogismus erit in Camestres; tunc enim *major* rigorose loquendo erit: «Omnis palma est arbor», ut constat ex superius dictis. Similiter dicito de aliis vocibus, in quibus eadem sint vocales eodem ordine.

2. Syllogismus *expositorius*, ita dictus quia rem quasi oculis exponit, ille est, qui constat medio termino singulari; v. g.: «Petrus est homo, Petrus est animal; ergo aliquod animal est homo».

Syllogismus *categoricus*, seu *simplex*, est qui ex simplicibus propositionibus constituitur. — Syllogismus *absolutus* est qui constat ex propositionibus absolutis, ut: «Omne animal moritur; equus est animal; ergo moritur». — Syllogismus *modalis* est qui constat ex una pluribusve modalibus propositionibus: «Hominem esse lapidem est impossibile; sed Plato est homo; ergo Platonem esse lapidem est impossibile». V. *Enuntiatio*. — Syllogismus *demonstrativus* est qui constat ex materia necessaria et generat scientiam et certitudinem. — Syllogismus *topicus*, seu *dialecticus*, est qui constat ex materia probabilis et opinionem parit, ut: «Omnis mater diligit filium; haec mulier est mater; ergo diligit filium».

— Sophismata vocantur syllogismi modo *pseudographi*, modo *sophistici*, modo *paralogismi*.

Symbole, V. *Elementa vulgaria*.

Syncategorematicus, V. *Categorematicus*.

T

Talitas rei est idem ac talis quaedam determinata qualitas ejusdem.

Temperamentum est mensurata quaedam et modificata medietas, aut proportio primarum qualitatum mixti naturae conveniens.

Temperamentum ad pondus, seu *uniforme*, est temperamentum corporis continentis elementa prima, aërem, terram, etc., in gradu aequali, v. g. ut quatuor. — *Temperamentum ad justitiam*, seu *diforme*, est quod illa continent in eo gradu, qui debitus est determinatae speciei corporis, quae saepe importat, ut modo unum, modo aliud elementum prae aliis dominetur. — *Temperamentum simplex* est in quo una tantum ex primis qualitativis dominatur. — *Temperamentum compositum* est in quo duae primarum qualitatum excedunt, est quadruplex: *Sanguineum*, seu *aereum*, in quo calor et humiditas; — *Colericum*, seu *igneum*, in quo calor et siccitas; — *Phlegmaticum*, seu *aquatium*, in quo frigus et humiditas; — *Melancholicum*, seu *terreum*, in quo frigus et siccitas.

Tempus est numerus motus secundum prius et posterius, justa Philosophum (Phis. lib. 4. cap. 1.). — *Definitur* quoque duratio motus coelestis, quatenus assumitur ut mensura caeterorum motuum. — *Tempus imaginarium* est spatium illud quod fingimus ab aeternitate in aeternitatem fluere. — *Aevum* juxta Peripateticos mensuratur a successione cogitationum quae sibi invicem succedunt in primo angulorum.

Terminare, V. *Suppositare*.

Terminative, V. *Subjective* 2.

1. *Terminus actionis* est id, quod ipsa actione perficitur.

2. *Terminus actionis formalis* est id quod proprie et immediate actione efficitur; *terminus denominationis* est id quod per actionem accipit denominationem novam; sic respectu causae motricis, motus causatus est terminus actionis formalis; corpus vero motum est terminus denominationis.

3. *Terminus enuntiationis* est id in quod ut extremum resolvitur enuntiatio, ut sunt praedicatum et subjectum. — *Terminus appellans* et *appellatus*, V. *Appellare*.

4. *Terminus categorematicus*, V. *Categorematicus*.

5. *Terminus relationis* est ipsum relationis fundamentum. V. *Relatio*. — *Terminus a quo* est unde incipit motus, ut privatio, unde generatio. — *Terminus ad quem* est id in quod motus desinit, ut forma in quam generatio. — *Terminorum descensus* et *ascensus*, V. *Descensus*.

6. *Terminus intrinsecus unionis* est illud extremum in composito, in quo unio, quae Peripateticis entitas erat ab extremis distincta, non recipitur, neque ab eodem educitur et sustentatur. Ita forma compositi est terminus intrinsecus unionis materiae cum forma, quae unio recipitur, seu adhaeret materiae et a materia sustentatur, non vero formae adhaeret, neque ab ea sustentatur. V. *Eductio*.

Terminus rei, V. *Subsistentia*.

Tò (to) apponitur ad indigendum verbum aliquod, de quo sit sermo, et est veluti articulus

demonstrativus; v. g., in illis Evangelii verbis: « Pater major me est » $\tau\theta$ me refertur ad humanitatem Christi, non ad divinitatem. Sensus est illud verbum *me*, quod gallice exprimeremus dicendo: « ce mot *me* », refertur, etc. Eamdem vim habet *Ly*. — *To* sumptum est ab articulo neutro Graecorum defectu articuli latini. — *Ly* sumptum videtur ab Arabis, a quibus sublimiores scientiae originem traxerunt, qui articulum habent *ll*, qui retro lectus, ut eorum vult grammatica, reddit: *Ly*.

Totaliter, V. Adaequate.

Totum *per se* est quod constat ex partibus ad ejus essentiam, vel integritatem constituentem naturaliter ordinatis, ut homo, lapis. — **Totum** *per accidens* aut *accidentale* est quod constat ex pluribus entibus in actu, sive completis, ut cumulus lapidum. — **Totum** *essentiale* est quod ex partibus ejus quidditatem seu physice, seu metaphysice constituentibus coalescit; ut homo physice ex corpore et anima rationis compote; metaphysice ex animali et rationali. — **Totum** *physicum* est quod ex materia et forma substantiali, inter se naturaliter ordinatis et unitis, constituitur. — **Totum** *metaphysicum* est quod ex partibus metaphysicis, genere scilicet et differentia, constare intelligitur. — **Totum** *homogeneum* seu simile est cujus partes omnes eandem cum toto rationem et appellationem habeat, ut aqua cujus quaelibet pars nominatur, ut est aqua. — **Totum** *heterogeneum* seu *dissimilare*, est cui partes insunt, diversi a toto nominis, diversaeque naturae, ut corpus humanum, cujus caput, manus, pes, nec eandem denominationem, nec eandem quidditatem cum toto sortiuntur. — **Totum** *potentialiter* est quod partes suas potestate tantum, non actu continet, ut animal respectu hominis et bruti. — **Totum** *integrale* est quod partes habet ad rei integritatem pertinentes. V. Partes.

Transcendentale aliquando dicitur id quod cum essentia alicujus rei identificatur.

Transcendentales sunt termini vel proprietates rebus omnibus cujuscumque generis convenientes. Veteres sex numerabant: *Res, Ens, Verum, Bonum, Aliquid, Unum*, quae per litteras initiales earum vocum indicantur componentes hanc barbarem vocem: *Reubau*; nihil enim in rerum natura inveniri potest, cui ista non conveniant. Recentiores ad tria reducunt attributa transcendentalia, quae et metaphysica dicunt: *Veritas, Unitas, Bonitas*. — **Transcendentalia** dicuntur quia veluti essentias omnes transcendunt, et cum iis identificantur. — **Intranscendentales** sunt autem illi termini et proprietates, quae rebus certi generis vel speciei conveniunt, non aliis; ut lapis, arbor, homo. — **Supertranscendentalia** ea dicuntur, quae rebus non modo realibus, sed fictis etiam, seu imaginariis aptantur, ut apprehensibile, cogitabile, significabile.

Transcendentaliter, V. Praedicamentaliter.

Transcendere res aliquas est illis omnibus esse commune, vel etiam cum illarum essentia esse identificatum. V. Transcendentale.

U

1. « Ubi non est totum et pars, aut totum sumitur, aut nihil », scilicet, de eo, quod natura simplex est et partibus caret, ut Deus, anima, nequit verificari ut una pars sumatur, et altera a parte rei sit intacta; pluralitas enim ista partium non adest. Ergo aut totum sumi necesse est,

aut nihil. Dictum est « a parte rei », nam per mentem fieri potest distinctio in iis etiam, quae sunt simplicissima. V. Distinctio rationis.

2. **Ubi, Ubitas, Ubicatio, Praesentia** est illud, per quod res determinatur ut sit in loco; ita duas habere *ubicaciones* est esse in duobus locis.

Ubicatus idem ac existens in loco. — **Ubi circumscriptionum** est circumscriptio corporis a loci circumscriptione proveniens. — **Ubi definitivum** est modus secundum quem res ita est in loco, vel spatio, ut tota sit in toto et tota in qualibet ejus parte, non tamen extra; quale est ubi angelorum. — **Ubi praedicamentum** est accidens secundum quod res dicitur esse in loco, vel in certa spatii parte. V. Praedicamenta.

Ultimum. Virtus est ultimum potentiae, id est, cujusque potentiae virtus seu quantitas et efficacia definitur, exprimendo ultimum seu supremum, quod ipsa potest, 1-2. q. 55. a. 1.

Uniformiter *diformiter*, v. g., dicitur causa operari intra propriam sphaeram; uniformiter, quia per totam sphaeram producit effectus ejusdem rationis; ita sol per suam sphaeram producit lucem et calorem: *diformiter*, quia juxta distantias et dispositiones objectorum inaequaliter agit; ita lux solis decrescit ratione distantiae, et magis illuminatur politum corpus quam asperum.

1. **Unio** saepe denominatur ab effectu, quem praestant partes unitae, ut unio *essentialis*, quia, videlicet, uniuertur partes rei essentiam constituentes: *accidentalis*, qua accidens uniuertur substantiae.

2. **Unio continuativa** est ea, qua ita uniuertur partes alicujus substantiae, ut naturali nexu copulae remaneant; talis est unio partium ligni.

3. **Unio informativa** est unio formae cum materia, v. g. animae cum corpore.

4. **Unio unionis** est modus quidam ab aliquibus admissus ut possibilis, cujus officium sit unire unionem partium cum suis partibus. Pariter *ubicatio ubicationis* est ubicatio ipsis ubicationis; *actio actionis* est actio, quae facta ut actio egrediatur a causa. Unio vero unionis, ubicatio ubicationis, actio actionis dicuntur *reflexae* non raro, quia veluti reflectunt et cadunt super aliam unionem, ubicationem, actionem.

Unitas est indivisio rei in se et divisio a qualibet alia, juxta Philosophum. — **Unitas per se** est quae oritur ex una essentia vel natura, sive simplex sit, sive composita, ut unitas divinae naturae, et unitas hominis. — **Unitas per accidens** est quae oritur ex naturis diversis seu completis, seu diversi ordinis aut praedicamenti, ut homo albus, cumulus lapidum habent unitatem per accidens. — **Unitas materialis**, seu numerica, est entitas cujusque individui, prout dicit incommunicabilitatem et indivisionem in plura inferiora, ut unitas Platonis. — **Unitas formalis** est essentia rei, prout dicit negationem divisionis in plures essentias, qualis est ipsa, ut unitas naturae humanae.

1. **Unitas formalis**, vel *essentialis*, est unitas speciei, quatenus ea ab omni alia specie distinguitur; vel unitas est generis, quatenus distinguitur ab omni alio genere. Sic Petrus unio individuali distinguitur ab eo omni, quod ipse non est; unitate essentiali et formali ab eo omni, quod non est animal, et ab eo omni, quod non est rationale.

2. **Unitas simplicitatis** habetur quando aliquid et unum est numerice, et est natura simplex, ut Deus, angelus. — **Unitas compositionis** habetur quando aliquid unum est numerice, sed est compositum partibus distinctis, ut homo, qui constat animo et corpore.

3. *Unitas solitudinis idem est ac unicitas, sive esse solum et unicum in tali natura.* Hoc sensu dicitur Deus unus. — *Unitas indivisionis, individualis, transcendentalis* omnibus conveniens consistit in hoc ut res non sit multa entia, sed unum distinctum a ceteris omnibus, quae illud non sunt. Haec unitas dicitur etiam *numerica*, nam ex pluribus, quorum quodlibet sit unum et indivisum, numerus coalescit; dicitur etiam *materialis*.

4. *Unitas universalis, sive rationis, praecisionis, et formalis intentionalis*, est illa, qua per mentem plura individua fiunt una species, aut plures species unum genus. Ita plures homines fiunt unum sub idea abstracta: homo; et plurium animalium species fiunt unum sub idea: animal.

Unitio est actio propria unionis in partibus unitis, considerando unionem ut modum distinctum a partibus in sententia veterum

Universa sunt ea, quibus eadem praedicata conveniunt in eodem sensu, ut leo, pecus in ratione animalis. — *Aequivoca* sunt ea, quorum uni aliquid praedicatum convenit in uno sensu, alteri idem praedicatum in alio, ut gallus gallinaceus et Gallus homo, scilicet e Gallia — *Analogia* sunt ea, quorum uni aliquid praedicatum convenit proprie, alteri idem praedicatum convenit improprie, ut homo vivus et homo pictus. Haec dicuntur etiam *analogata*; unde intelligitur illud axioma: « Analogum per se sumptum stat pro famosiori analogato », id est, pro significato magis proprio et principali, quando nihil additur, v. g. terminus: homo, dictus absolute sine addito, accipitur pro homine vivo, non pro picto.

1. **Universale** est id quod unum cum sit extenditur ad multa. — *Universale complexum* est aliqua propositio generalis ex qua plures particulares deduci possunt ut: omne totum est majus sua parte. — *Universale incomplexum* est aliquid simplex, ad multa dicens ordinem, ut virtus respectu iustitiae et prudentiae.

2. **Universale inobligando** est id quod est unum, et obligat multos, ut lex. — *In causando* quod est unum, et causat multa, ut prima causa. — *In significando vel repraesentando*, quod est unum, et multa significat, ut vox, aut conceptus: homo. — *In essendo et praeledendo*, quod est unum, et est aptum esse in multis et praedicari de multis, ut natura humana prout expressa per conceptum indefinitum: homo; sic enim expressa est quid unum, et aptum esse in omnibus individuis speciei humanae ac de iis affirmari. *Universale nonnulli volebant revera esse aliquid existens in rerum natura independent ab intellectu, et hoc est celebre « universale a parte rei ».* Alii, imo fere omnes hoc unice admittunt tanquam opus mentis nostrae abstrahentis et praesidentis, et nihil revera volunt reale quod sit unum et multiplex. — *Universale physicum* est natura realis in singularibus existens; ut natura humana Petri. — *Universale metaphysicum* est natura realis considerata in statu solitudinis, id est non consideratis conditionibus individuantiis, ut natura humana concepta sine Petreitate, Pauleitate, etc. — *Universale logicum* est unum aptum inesse multis et de multis praedicari eadem omnino ratione; ut substantia respectu spiritus et corporis; album respectu nivis et cerusae.

Univoca, Aequivoca, Analogia, dicuntur talia *physice*, quando univocatio, aequivocatio, analogia est penes praedicata, quae sunt specifica; *metaphysice*, quando est penes praedicata generica; v. g. leo, equus, sunt univoca metaphysice, quia sunt univoca in ratione animalis,

quae eorum genus est; Petrus et Paulus sunt univoca physice, quia talia sunt in ratione humanitatis, quae species est. Univoca autem, aequivoca, analogia dicuntur talia logicae, quando sumuntur abstracte praescedendo ab univocatione physica, vel metaphysica. V. *Aequivoca, Analogia, et Causa*.

« **Unumquodque** est propter suam operationem ». « **Unumquodque** sicut se habet ad esse, ita se habet ad agere ». V. *Esse*.

Ut sic, significat rem, de qua est sermo, considerari in genere, non in specie, vel individuo; v. g.: animal ut sic, est animal in genere, indefinite sumptum, non vero prout tale vel tale sit in specie vel individuo; significat etiam *ut tale*, vel *quatenus tale*; e. g.: philosophus ut sic, id est ut philosophus, sive quatenus philosophus.

V

Vacuum late sumptum est spatium corpore carens, nec aptum eo repleri; quale erat ante mundum conditum, et nunc supra coelos. — **Vacuum** etiam dicitur spatium in quo nullum est corpus tactu percipibile. — **Vacuum** proprie est locus corpore carens et aptus eo repleri; quale esset si inter lunae concavum et terram nullum foret corpus. — **Vacuum coarctatum** est vacuum sensibile, et notabile, ut si Deus destrueret omnia corpora in magno cubiculo contenta. — **Vacuum disseminatum** est vacuum constans multis inanibus spatiolis insensibilibus per grandiora corpora dispersis et conclusis intra plures eorum particulas.

Vage idem ac indeterminate. V. **Individuum**. **Verificativum** actus intellectus judicantis est objectum, quo posito actus est verus, et quo non posito actus est falsus, v. g. verificativum hujus iudicii: lux est, est ipsa existentia lucis.

Veritas est habitudo inter rem et intellectum.

1. **Veritas formalis** consistit in conformitate actus cum objecto, ut si diceret: Deus existit, Petrus currit; horum actuum veritas formalis importat quod Deus vere existat, Petrus currat. — **Veritas radicalis** est exigentia vel necessitas ut adsit veritas formalis, sive ut objectum sit quale iudicatur, vel enuntiatur. Talis est veritas actuum, qui in evidentia et fide divina fundantur; hi enim necessario debent esse conformes objectis.

2. **Veritas repraesentationis** est conformitas apprehensionis intellectus cum objecto repraesentato. — **Veritas sententiae** est conformitas iudicii intellectus cum re iudicata. — **Veritas naturae**. Illud pertinet ad veritatem naturae alicujus, quod est de constitutione ipsius (part. I. quaest. 119, art. 1. o.)

3. **Veritas transcendentalis**, V. **Transcendentales**.
4. **Veritas cognitionis** est conformitas intellectus cognoscentis, seu ipsius cognitionis cum objecto cognito, prout in se est. — **Veritas moralis** seu veracitas est virtus qua quis verbis, factis, aliisque signis externis talem se demonstrat qualis est in se.

Verum est quod apparet id esse quod est; ut aurum verum dicitur quando tale est quale videtur.

Via. Homo qui est in via est ille qui in hoc mundo existit, cujus vita est peregrinatio ad alium mundum; qui vero hanc peregrinationem jam consummavit dicitur *in termino*, sive condemnatur, sive praemietur. — **Viale**, est id, quod est via, seu dispositio ad aliquid, vel illius causa; unde intelligitur quid sit

Vialiter, V. **Formaliter** 4.

Virtualiter, V. **Formaliter** 4.

Virtus generatim est perfectio et vis aliquid recte operandi. — Virtus dicitur esse dispositio perfecti ad optimum, quia est dispositio complens potentiam ad eliciendum actum bonum; ac proinde cum dicitur ad optimum, illud optimum ex mente tum Philosophi (Physic. lb. 8.), tum B. Thomae (1-2. quaest. 55, art. 2. ad 3.), non intelligitur objectum, sed actus perfectus quem potentia per virtutem disposita potest elicere; et qui dici potest quid optimum, eo quod actus ab habitu procedens sit aliquid melius quam habitus solus.

Vita in substantiis pure immaterialibus est substantia ipsa simplex et spiritualis prout in se intrinsece operatur; hoc est intelligit et vult. — **Vita in animanti** est unio animae cum corpore — **Vita substantialis** est principium quo quis in se immanenter et intrinsece operatur. — **Vita accidental** seu **secunda** est operatio intrinseca animae vel intellectivae substantiae

Vitales actus sunt illi actus viventis, qui sunt immanentes, et ab ipso vivente elicti propria virtute, ut actus intelligendi, volendi, videndi, audiendi. Motus vero locales, sive loci mutationes, cum non sint actus immanentes, non sunt vitales; nec vitalis est motus gravium, et generatim motus quique corporum inanimatorum facti ad acquirendum vel conservandum statum sibi connaturalem, ad quem corpora habent determinationem ab extrinseco. Unde vitales actus dicuntur etiam actus ab intrinseco et in intrinseco: id est, provenire debent ab ipso vivente, et debent esse immanentes. — Vitales actus in ente creato sunt essentialiter creatae virtutis exercitia, ut patet, unde neque Deus illos per se solum praestare posset; v. g. intellectio creata a solo Deo producta, simul esset et non esset exercitium virtutis creatae, quae est contradictio ipsi Deo repugnans.

•

DOCUMENTA

DE PHILOSOPHIA CHRISTIANA
AD MENTEM
SANCTI THOMAE AQUINATIS DOCTORIS ANGELICI
IN SCHOLIS CATHOLICIS INSTAURANDA

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

L E O N I S

DIVINA PROVIDENTIA

P A P A E X I I I

EPISTOLA ENCYCLICA

AD PATRIARCHAS PRIMATES ARCHIEPISCOPOS

ET EPISCOPOS UNIVERSOS CATHOLICI ORBIS GRATIAM ET COMMUNIONEM
CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES.

Venerabilibus Fratribus Patriarchis Primatibus Archiepiscopis et Episcopis Universis Catholici Orbis Gratiam et Communionem cum Apostolica Sede habentibus LEO PP. XIII. Venerabiles Fratres Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Aeterni Patris Unigenitus Filius, qui in terris apparuit, ut humano generi salutem et divinae sapientiae lucem afferret, magnum plane ac mirabile mundo contulit beneficium, cum coelos iterum ascensurus, Apostolis praecepit, ut *euntes docerent omnes gentes* (Matth. XXVIII. 19); Ecclesiamque a se conditam communem et supremam populorum magistram reliquit. Homines enim, quos veritas liberaverat, veritate erant conservandi: neque diu permansissent coelestium doctrinarum fructus, per quos est homini parta salus, nisi Christus Dominus erudiendis ad fidem mentibus perenne magisterium constituisset. Ecclesia vero divini Auctoris sui cum erecta promissis, tum imitata caritatem, sic iussa perfecit, ut hoc semper spectarit, hoc maxime voluerit, de religione praecipere et cum erroribus perpetuo dimicare. Huc sane pertinent singulorum Episcoporum vigilati labores; huc Conciliorum perlatae leges ac decreta, et maxime Romanorum Pontificum sollicitudo quotidiana, penes quos, beati Petri Apostolorum Principis in primatu successores, et ius et officium est docendi et confirmandi fratres in fide. Quoniam vero, Apostolo monente, *per philosophiam et inanem fallaciam* (Coloss. II. 8), Christifidelium mentes decipi solent, et fidei sinceritas in hominibus corrumpi, idcirco supremi Ecclesiae Pastores muneris sui perpetuo esse duxerunt etiam veri nominis scientiam totis viribus provehere, simulque singulari vigilantia providere, ut ad fidei catholicae normam ubique traderentur humanae disciplinae omnes, praesertim vero *philosophia*, a qua nimirum magna ex parte

pendet ceterarum scientiarum recta ratio. Id ipsum et Nos inter cetera breviter monuimus, Venerabiles Fratres, cum primum Vos omnes per Litteras Encyclicas allocuti sumus; sed modo rei gravitate, et temporum conditione compellimur rursus Vobiscum agere de ineunda philosophicorum studiorum ratione, quae et bono fidei apte respondeat, et ipsi humanarum scientiarum dignitati sit consentanea.

Si quis in acerbitem nostrorum temporum animum intendant, earumque rerum rationem, quae publice et privatim geruntur, cogitatione complectatur, is profecto comperiet, fecundam malorum causam, cum eorum quae premunt, tum eorum quae pertimescimus, in eo consistere, quod prava de divinis humanisque rebus scita, e scholis philosophorum iampridem profecta, in omnes civitatis ordines irreperint, communi plurimorum suffragio recepta. Cum enim insitum homini natura sit, ut in agendo rationem ducem sequatur, si quid intelligentia peccat, in id et voluntas facile labitur: atque ita contingit, ut pravitas opinionum, quarum est in intelligentia sedes, in humanas actiones influat, easque pervertat. Ex adverso, si sana mens hominum fuerit, et solidis verisque principiis firmiter insistat, tum vero in publicum privatumque commodum plurima beneficia progignet. — Equidem non tantam humanae philosophiae vim et auctoritatem tribuimus, ut cunctis omnino erroribus propulsandis, vel evellendis parem esse iudicemus: sicut enim, cum primum est religio christiana constituta per admirabile fidei lumen *non persuasibilibus humanae sapientiae verbis diffusum, sed in ostensione spiritus et virtutis* (I. Cor. II. 4), orbi terrarum contigit ut primaevae dignitati restitueretur; ita etiam in praesens ab omnipotenti potissimum virtute et auxilio Dei expectandum est, ut mortalium mentes, sublatis errorum tenebris, resipiscant. Sed neque spernenda, neu posthabenda sunt naturalia adiumenta, quae divinae sapientiae beneficio, fortiter suaviterque omnia disponentis, hominum generi suppetunt; quibus in adiumentis rectum philosophiae usum constat esse praecipuum. Non enim frustra rationis lumen humanae menti Deus inseruit; et tantum abest, ut superaddita fidei lux intelligentiae virtutem extinguat aut imminuat, ut potius perficiat, auctisque viribus, habilem ad maiora reddat. — Igitur postulat ipsius divinae Providentiae ratio, ut in revocandis ad fidem et ad salutem populis etiam ab humana scientia praesidium quaeratur: quam industriam, probabilem ac sapientem, in more positam fuisse praeclarissimorum Ecclesiae Patrum, antiquitatis monumenta testantur. Illi scilicet neque paucas, neque tenues rationi partes dare consueverunt, quas omnes perbrevis complexus est magnus Augustinus, *huic scientiae tribuens... illud quo fides saluberrima... gignitur, nutritur, defenditur, roboratur* (De Trinit. lib. XIV. c. 1).

Ac primo quidem philosophia, si rite a sapientibus usurpetur, iter ad veram fidem quodammodo sternere et munire valet, suorumque alumnorum animos ad revelationem suscipiendam convenienter praeparare: quamobrem a veteribus modo *praevia ad christianam fidem institutio* (Clem. Alexand., Strom. lib. I. c. 16; lib. VII. c. 3), modo *christianismi praeludium et auxilium* (Orig. ad Gregor. Thaum.), *Evangelium paedagogus* (Clem. Alex., Strom. lib. I. c. 5), non immerito appellata est.

Et sane benignissimus Deus, in eo quod pertinet ad res divinas, non eas antum veritates lumine fidei patefecit, quibus attingendis impar humana intelligentia est, sed nonnullas etiam manifestavit, rationi non omnino impervias, ut scilicet, accedente Dei auctoritate, statim et sine aliqua erroris ad-

mixtione omnibus innotescerent. Ex quo factum est, ut quaedam vera, quae vel divinitus ad credendum proponuntur, vel cum doctrina fidei arctis quibusdam vinculis colligantur, ipsi ethnicorum sapientes, naturali tantum ratione praelucente, cognoverint, aptisque argumentis demonstraverint ac vindicaverint. *Invisibilia enim ipsius, ut Apostolus inquit, a creatura mundi per ea, quae facta sunt, intellecta conspiciuntur, sempiterna quoque eius virtus et divinitas* (Rom. I. 20); et *gentes quae legem non habent...* ostendunt nihilominus *opus legis scriptum in cordibus suis* (Ib. II. 14-15). Haec autem vera, vel ipsis ethnicorum sapientibus explorata, vehementer est opportunum in revelatae doctrinae commodum utilitatemque convertere, ut reipsa ostendatur, humanam quoque sapientiam, atque ipsum adversariorum testimonium fidei christianae suffragari. Quam agendi rationem, non recens introductam, sed veterem esse constat, et sanctis Ecclesiae Patribus saepe usitatam. Quin etiam venerabiles isti religiosarum traditionum testes et custodes formam quamdam eius rei et prope figuram agnoscunt in Hebraeorum facto, qui Aegypto excessuri, deferre secum iussi sunt argentea atque aurea Aegyptiorum vasa cum vestibus pretiosis, ut scilicet, mutato repente usu, religioni veri Numinis ea supellex dedicaretur, quae prius ignominiosis ritibus et superstitioni inservierat. Gregorius Neocaesariensis (Orat. paneg. ad Orig.) laudat Origenem hoc nomine, quod plura ex ethnicorum placitis ingeniose decerpta, quasi erepta hostibus tela, in patrocinium christianae sapientiae et perniciem superstitionis singulari dexteritate retorsit. Et parem disputandi morem cum Gregorius Nazianzenus (Vit. Moys.), tum Gregorius Nyssenus (Carm. I. Iam. 3), in Basilio Magno et laudant et probant; Hieronymus vero magnopere commendat in Quadrato Apostolorum discipulo, in Aristide, in Iustino, in Irenaeo, aliisque permultis (Epist. ad Magn.). Augustinus autem, *Nonne aspiciamus, inquit, quanto auro et argento et veste suffarcinatus exierit de Aegypto Cyprianus, doctor suavissimus et martyr beatissimus? quanto Lactantius? quanto Victorinus, Optatus, Hilarius? ut de vivis taceam, quanto innumerabiles Graeci?* (De doctr. christ. lib. II. c. 40). Quod si vero naturalis ratio opimam hanc doctrinae segetem prius fudit, quam Christi virtute fecundaretur, multo uberiores certe progignet, posteaquam Salvatoris gratia nativas humanae mentis facultates instauravit et auxit. — Ecquis autem non videat, iter planum et facile per huiusmodi philosophandi genus ad fidem aperiri?

Non his tamen limitibus utilitas circumscribitur, quae ex illo philosophandi instituto dimanat. Et revera divinae sapientiae eloquiis graviter reprehenditur eorum hominum stultitia, qui *de his quae videntur bona, non potuerunt intelligere Eum qui est; neque, operibus attendentes, agnoverunt quis esset artifex* (Sap. XIII. 1). Igitur primo loco magnus hic et praeclarus ex umana ratione fructus capitur, quod illa Deum esse demonstret: *a magnitudine enim speciei et creaturae cognoscibiliter poterit Creator horum videri* (Ibid. 5). — Deinde Deum ostendit omnium perfectionum cumulo singulariter excellere, infinita in primis sapientia, quam nulla usquam res latere, et summa iustitia, quam pravus nunquam vincere possit affectus, ideoque Deum non solum veracem esse, sed ipsa etiam veritatem falli et fallere nesciam. Ex quo consequi perspicuum est, ut humana ratio plenissimam verbo Dei fidem atque auctoritatem conciliet. — Simili modo ratio declarat, evangelicam doctrinam mirabilibus quibusdam signis, tamquam certis certae veritatis argumentis, vel ab ipsa origine emicuisse: atque ideo omnes, qui Evangelio fidem adiungunt, non temere adiungere, tamquam doctas fabulas secutos (II. Petr. I. 16), sed rationabili prorsus obse-

quo intelligentiam et iudicium suum divina subiicere auctoritati. Illud autem non minoris pretii esse intelligitur, quod ratio in perspicuo ponat, Ecclesiam a Christo institutam (ut statuit Vaticana Synodus) *ob suam admirabilem propagationem, eximiam sanctitatem et inexhaustam in omnibus locis fecunditatem, ob catholicam unitatem invictamque stabilitatem, magnum quoddam et perpetuum esse motivum credibilitatis, et divinae suae legationis testimonium irrefragabile* (Const. dogm. de Fide cath. cap. 3).

Solidissimis ita positis fundamentis, perpetuus et multiplex adhuc requiritur philosophiae usus, ut sacra Theologia naturam, habitum, ingeniumque verae scientiae suscipiat atque induat. In hac enim nobilissima disciplinarum magnopere necesse est, ut multae ac diversae coelestium doctrinarum partes in unum veluti corpus colligantur, ut suis quaeque locis convenienter dispositae, et ex propriis principiis derivatae apto inter se nexu cohaereant, demum ut omnes et singulae suis iisque invictis argumentis confirmentur. — Nec silentio praetereunda, aut minime facienda est accuratior illa atque uberior rerum, quae creduntur, cognitio, et ipsorum fidei mysteriorum, quoad fieri potest, aliquanto lucidior intelligentia, quam Augustinus aliique Patres et laudarunt et assequi studuerunt, quamque ipsa Vaticana Synodus (Constit. cit. cap. 4), fructuosissimam esse decrevit. Eam siquidem cognitionem et intelligentiam plenius et facilius certe illi consequuntur, qui cum integritate vitae fideique studio ingenium coniungunt philosophicis disciplinis expolitum, praesertim cum eadem Synodus Vaticana doceat, eiusmodi sacrorum dogmatum intelligentiam *tum ex eorum, quae naturaliter cognoscuntur, analogia; tum e mysteriorum ipsorum nexu inter se et cum fine hominis ultimo peti oportere* (Ibid.).

Postremo hoc quoque ad disciplinas philosophicas pertinet, veritates divinitus traditas religiose tueri, et iis qui oppugnare audeant resistere. Quam ad rem, magna est philosophiae laus, quod fidei propugnaculum ac veluti firmum religionis munimentum habeatur. *Est quidem, sicut Clemens Alexandrinus testatur, per se perfecta et nullius indiga Servatoris doctrina, cum sit Dei virtus et sapientia. Accedens autem graeca philosophia veritatem non facit potentior; sed cum debiles efficiat sophistarum adversus eam argumentationes, et propulset dolosas adversus veritatem insidias, dicta est vineae apta sepes et vallus* (Strom. lib. I. c. 20). Profecto sicut inimici catholici nominis, adversus religionem pugnaturi, bellicos apparatus plerumque a philosophica ratione mutuuntur, ita divinarum scientiarum defensores plura e philosophiae penu depromunt, quibus revelata dogmata valeant propugnare. Neque mediocriter in eo triumphare fides christiana censenda est, quod adversariorum arma, humanae rationis artibus ad nocendum comparata, humana ipsa ratio potenter expediteque repellat. Quam speciem religiosi certaminis ab ipso gentium Apostolo usurpatam commemorat S. Hieronymus scribens ad Magnum: *Ductor christiani exercitus Paulus et orator invictus, pro Christo causam agens, etiam inscriptionem fortuitam arte torquet in argumentum fidei: didicerat enim a vero David extorquere de manibus hostium gladium, et Goliath superbissimi caput proprio mucrone truncare* (Epist. ad Magn.). Atque ipsa Ecclesia istud a philosophia praesidium christianos doctores petere non tantum suadet, sed etiam iubet. Etenim Concilium Lateranense V. posteaquam constituit, *omnem assertionem veritati illuminatae fidei contrariam omnino falsam esse, eo quod verum vero minime contradicat* (Bulla Apostolici regiminis), philosophiae doctoribus praecipit, ut in dolosis argumentis dissolvendis studiose versentur; siquidem, ut Augustinus testatur, *si ratio contra divinarum Scripturarum auctoritatem redditur,*

quamlibet acuta sit, fallit veri similitudine; nam vera esse non potest (Epist. 143 [al. 7], ad Marcellin. n. 7).

Verum ut pretiosis hisce, quos memoravimus, afferendis fructibus par philosophia inveniat, omnino oportet, ut ab eo tramite nunquam deflectat, quem et veneranda Patrum antiquitas ingressa est, et Vaticana Synodus solemni auctoritatis suffragio comprobavit. Scilicet cum plane compertum sit, plurimas ex ordine supernaturali veritates esse accipiendas, quae cuiuslibet ingenii longe vincunt acumen, ratio humana, propriae infirmitatis conscia, maiora se affectare ne audeat, neque easdem veritates negare, neve propria virtute metiri, neu pro lubitu interpretari; sed eas potius plena atque humili fide suscipiat, et summi honoris loco habeat, quod sibi liceat, in morem ancillae et pedissequae, famulari coelestibus doctrinis, easque aliqua ratione, Dei beneficio, attingere. — In iis autem doctrinarum capitibus, quae percipere humana intelligentia naturaliter potest, aequum plane est, sua methodo, suisque principiis et argumentis uti philosophiam: non ita tamen, ut auctoritati divinae sese audacter subtrahere videatur. Imo, cum constet, ea quae revelatione innotescunt, certa veritate pollere, et quae fidei adversantur pariter cum recta ratione pugnare, noverit philosophus catholicus se fidei simul et rationis iura violaturum, si conclusionem aliquam amplectatur, quam revelatae doctrinae repugnare intellexerit.

Novimus profecto non deesse, qui facultates humanae naturae plus nimio extollentes, contendunt, hominis intelligentiam, ubi semel divinae auctoritati subiiciatur, e nativa dignitate excidere, et quodam quasi servitutis iugo demissam plurimum retardari atque impediri, quominus ad veritatis excellentiaeque fastigium progrediatur. — Sed haec plena erroris et fallaciae sunt; eoque tandem spectant, ut homines, summa cum stultitia, nec sine crimine ingrati animi, sublimiores veritates repudient, et divinum beneficium fidei, ex qua omnium bonorum fontes etiam in civilem societatem fluxere, sponte reiiciant. Etenim cum humana mens certis finibus, iisque satis angustis, conclusa teneatur, pluribus erroribus, et multarum rerum ignorantia est obnoxia. Contra fides christiana, cum Dei auctoritate nitatur, certissima est veritatis magistra; quam qui sequitur, neque errorum laqueis irretitur, neque incertarum opinionum fluctibus agitur. Quapropter qui philosophiae studium cum obsequio fidei christianae coniungunt, ii optime philosophantur: quandoquidem divinarum veritatum splendor, animo exceptus, ipsam iuvat intelligentiam; cui non modo nihil de dignitate detrahit, sed nobilitatis, acuminis, firmitatis plurimum addit. — Cum vero ingenii aciem intendunt in refellendis sententiis, quae fidei repugnant, et in probandis, quae cum fide cohaerent, digne ac perutiliter rationem exercent: in illis enim prioribus, causas erroris deprehendunt, et argumentorum, quibus ipsae fulciuntur, vitium dignoscunt: in his autem posterioribus, rationum momentis potiuntur, quibus solide demonstrantur et cuilibet prudenti persuadeantur. Hac vero industria et exercitatione augeri mentis opes et explicari facultates qui neget, ille veri falsique discrimen nihil conducere ad profectum ingenii, absurde contendat necesse est. Merito igitur Vaticana Synodus praeclara beneficia, quae per fidem rationi praestantur, his verbis commemorat: *Fides rationem ab erroribus liberat ac tuetur, eamque multiplici cognitione instruit* (Constit. dogm. de Fide cath. cap. 4). Atque idcirco homini, si saperet, non culpanda fides; veluti rationi et naturalibus veritatibus inimica, sed dignae potius Deo grates essent habendae, vehementerque laetandum, quod, inter multas ignorantiae causas et

in mediis errorum fluctibus, sibi fides sanctissima illuxerit, quae, quasi sidus amicum, citra omnem errandi formidinem portum veritatis commonstrat.

Quod si, Venerabiles Fratres, ad historiam philosophiae respiciatis, cuncta, quae paullo ante diximus, re ipsa comprobari intelligetis. Et sane philosophorum veterum, qui fidei beneficio caruerunt, etiam qui habebantur sapientissimi, in pluribus deterrime errarunt. Nostis enim, inter nonnulla vera, quam saepe falsa et absona, quam multa incerta et dubia tradiderunt de vera divinitatis ratione, de prima rerum origine, de mundi gubernatione, de divina futurorum cognitione, de malorum causa et principio, de ultimo fine hominis, aeternaque beatitudine, de virtutibus et vitiis, aliisque doctrinis, quarum vera certaue notitia nihil magis est hominum generi necessarium. — Contra vero primi Ecclesiae Patres et Doctores, qui satis intellexerant, ex divinae voluntatis consilio, restitutorem humanae etiam scientiae esse Christum, qui Dei virtus est Deique sapientia (I. Cor. I. 24), et in quo sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi (Coloss. II. 3), veterum sapientum libros investigandos, eorumque sententias cum revelatis doctrinis conferendas suscipere: prudentique delectu quae in illis vere dicta et sapienter cogitata occurrerent, amplexi sunt, ceteris omnibus vel emendatis, vel reiectis. Nam providissimus Deus, sicut ad Ecclesiae defensionem martyres fortissimos, magnae animae prodigos, contra tyrannorum saevitiem excitavit, ita philosophis falsi nominis aut haereticis viros sapientia maximos obiecit, qui revelatarum veritatum thesaurum etiam rationis humanae praesidio tuerentur. Itaque ab ipsis Ecclesiae primordiis, catholica doctrina eos nacta est adversarios multos infensissimos, qui christianorum dogmata et instituta irridentes, ponebant plures esse deos, mundi materiam principio causaque caruisse, rerumque cursum caeca quadam vi et fatali contineri necessitate, non divinae providentiae consilio administrari. Iamvero cum his insanientis doctrinae magistris mature congressi sunt sapientes viri, quos *Apologetas* nominamus, qui, fide praeunte, ab humana quoque sapientia argumenta sumpserunt, quibus constituerent, unum Deum, omni perfectionum genere praestantissimum esse colendum; res omnes e nihilo omnipotentem virtute productas, illius sapientia vigere, singulasque ad proprios fines dirigi ac moveri. — Principem inter illos sibi locum vindicat *S. Iustinus* martyr, qui posteaquam celeberrimas graecorum Academiae, quasi experiendo, lustrasset, plenoque ore nonnisi ex revelatis doctrinis, ut idem ipse fatetur, veritatem hauriri posse pervidisset, illas toto animi ardore complexus, calumniis purgavit, penes Romanorum Imperatores acriter copioseque defendit, et non pauca graecorum philosophorum dicta cum eis composuit. Quod et *Quadratus*, et *Aristides*, *Hermias*, et *Athenagoras* per illud tempus egregie praestiterunt. — Neque minorem in eadem causa gloriam adeptus est *Irenaeus*, martyr invictus, Ecclesiae Lugdunensis Pontifex: qui cum strenue refutaret perversas orientalium opiniones, Gnosticorum opera per fines romani imperii disseminatas, *origines haereseon singularum* (auctore Hieronymo), et ex quibus philosophorum fontibus emanarint..., explicavit (Epist. ad Magn.) — Nemo autem non novit *Clementis Alexandrini* disputationes, quas idem Hieronymus sic, honoris causa, commemorat: *Quid in illis indoctum? imo quid non de media philosophia est?* (Loc. cit.). Multa ipse quidem incredibili varietate disseruit ad condendam philosophiae historiam, ad artem dialecticam rite exercendam, ad concordiam rationis cum fide conciliandam utilissima. — Hunc secutus *Origenes*, scholae Alexandrinae magisterio insignis, graecorum et orientalium doctrinis eruditissimus perplura eademque

laboriosa edidit volumina, divinis litteris explanandis, sacrisque dogmatibus illustrandis mirabiliter opportuna; quae licet erroribus, saltem ut nunc extant, omnino non vacent, magnam tamen complectuntur vim sententiarum, quibus naturales veritates et numero et firmitate augentur. — Pugnat cum haeticis *Tertullianus* auctoritate sacrarum Litterarum; cum philosophis, mutato armorum genere, philosophice; hos autem tam acute et erudite convincit, ut iisdem palam fidenterque obiciat: *Neque de scientia, neque de disciplina, ut putatis, aequamur* (Apologet. § 46). — *Arnobius* etiam, vulgatis adversus Gentiles libris, et *Lactantius* divinis praesertim Institutionibus, pari eloquentia et robore dogmata ac praecepta catholicae sapientiae persuadere hominibus strenue nituntur, non sic philosophiam evertentes, ut Academici solent (Inst. VII. cap. 7), sed partim suis armis, partim vero ex philosophorum inter se concertatione sumptis eos revincentes (De opif. Dei, cap. 21). — Quae autem de anima humana, de divinis attributis, aliisque maximi momenti quaestionibus, magnus *Athanasius* et *Chrysostomus* oratorum princeps, scripta reliquerunt, ita, omnium iudicio, excellunt, ut prope nihil ad illorum subtilitatem et copiam addi posse videatur. — Et ne singulis recensendis nimis sumus, summorum numero virorum quorum est mentio facta, adiungimus *Basilium Magnum* et utrumque *Gregorium*, qui, cum Athenis, ex domicilio totius humanitatis, exiissent philosophiae omnis apparatu affatim instructi, quas sibi quisque doctrinae opes inflammato studio pepererat, eas ad haeticos refutandos, instituendosque christianos converterunt. — Sed omnibus veluti palmam praeripuisse visus est *Augustinus*, qui ingenio praepotens, et sacris profanisque disciplinis ad plenum imbutus, contra omnes suae aetatis errores acerrime dimicavit fide summa, doctrina pari. Quem ille philosophiae locum non attigit; imo vero quem non diligentissime investigavit, sive cum altissima fidei mysteria et fidelibus aperiret, et contra adversariorum vesanos impetus defenderet; sive cum, Academicorum aut Manichaeorum commentis deletis, humanae scientiae fundamenta et firmitudinem in tuto collocavit, aut malorum, quibus premuntur homines, rationem et originem et causas est persecutus? Quanta de Angelis, de anima, de mente humana, de voluntate et libero arbitrio, de religione et de beata vita, de tempore et aeternitate, de ipsa quoque mutabilitate corporum natura subtilissima disputavit? — Post id tempus per Orientem *Ioannes Damascenus*, Basilii et Gregorii Nazianzeni vestigia ingressus, per Occidentem vero *Boëtius* et *Anselmus*, Augustini doctrinas professi, patrimonium philosophiae plurimum locupletarunt.

Exinde mediae aetatis Doctores, quos *Scholasticos* vocant, magnae molis opus aggressi sunt, nimirum segetes doctrinae fecundas et uberes, amplissimis Sanctorum Patrum voluminibus diffusas, diligenter congerere, congestasque uno velut loco condere, in posteriorum usum et commoditatem. — Quae autem scholasticae disciplinae sit origo, indoles et excellentia, iuvat hic, Venerabiles Fratres, verbis sapientissimi viri, Praedecessoris Nostri, Sixti V. fusius aperire: « Divino Illius munere, qui solus dat spiritum scientiae et sapientiae et intellectus, qui quae Ecclesiam suam per saeculorum aetates, prout opus est, novis beneficiis auget, novis praesidiis instruit, inventa est a maioribus nostris sapientissimis viris, Theologia scholastica, quam duo potissimum gloriosi Doctores, angelicus s. Thomas et seraphicus s. Bonaventura, clarissimi huius facultatis professores... excellenti ingenio, assiduo studio, magnis laboribus et vigiliis excoluerunt atque ornavunt, eamque optime dispositam, multisque modis praeclare explicatam posteris

« tradiderunt. Et huius quidem tam salutaris scientiae cognitio et exercitatio, « quae ab uberrimis divinarum Litterarum, summorum Pontificum, sancto- « rum Patrum et Conciliorum fontibus dimanat, semper certe maximum Ec- « clesiae adiumentum afferre potuit, sive ad Scripturas ipsas vere et sane « intelligendas et interpretandas, sive ad Patres securius et utilius perlegendos « et explicandos, sive ad varios errores et haereses detegendas et refellendas : « his vero novissimis diebus, quibus iam advenerunt tempora illa periculosa « ab Apostolo descripta, et homines blasphemi, superbi, seductores proficiunt « in peius, errantes et alios in errorem mittentes, sane catholicae fidei do- « gmatibus confirmandis et haeresibus confutandis pernecessaria est ». (Bulla *Triumphantis*, an. 1588). Quae verba quamvis Theologiam scholasticam dumtaxat complecti videantur, tamen esse quoque de Philosophia eiusque laudibus accipienda perspicitur. Siquidem praeclarae dotes, quae Theologiam scholasticam hostibus veritatis faciunt tantopere formidolosam, nimirum, ut idem Pontifex addit, « apta illa et inter se nexa rerum et causarum cohae- « rentia, ille ordo et dispositio tamquam militum in pugnando instructio, « illa dilucidae definitiones et distinctiones, illa argumentorum firmitas et « acutissimae disputationes, quibus, lux a tenebris, verum a falso distingui- « tur, haereticorum mendacia multis praestigiis et fallaciis involuta, tamquam « veste detracta patefiunt et denudantur » (Bulla citata), praeclare, inquit, et mirabiles istae dotes unice a recto usu repetendae sunt eius philosophiae, quam magistri scholastici, data opera et sapienti consilio, in disputationibus etiam theologicis, passim usurpare consueverunt. — Praeterea cum illud sit scholasticorum Theologorum proprium ac singulare, ut scientiam humanam ac divinam arctissimo inter se vinculo coniunxerint, profecto Theologia, in qua illi excelluerunt, non erat tantum honoris et commendationis ab opinione hominum adeptura, si mancam atque imperfectam aut levem philosophiam adhibuisset.

Iamvero inter Scholasticos Doctores, omnium princeps et magister, longe eminent *Thomas Aquinas*: qui, uti Caietanus animadvertit, veteres doctores sacros quia summe veneratus est, ideo intellectum omnium quodammodo sortitus est (In 2.^m 2.^{ae} q. 148, n. 4 in fin.). Illorum doctrinas, velut dispersa cuiusdam corporis membra, in unum Thomas collegit et coagmentavit, miro ordine digessit, et magnis incrementis ita adauxit, ut catholicae Ecclesiae singulare praesidium et decus iure meritoque habeatur. — Ille quidem ingenio docilis et acer, memoria facilis et tenax, vitae integerrimus, veritatis unice amator, divina humanaque scientia praedives, Soli comparatus, orbem terrarum calore virtutum fovit, et doctrinae splendore complevit. Nulla est philosophiae pars, quam non acute simul et solide pertractarit: de legibus ratiocinandi, de Deo et incorporeis substantiis, de homine aliisque sensibilibus rebus, de humanis actibus eorumque principiis ita disputavit, ut in eo neque copiosa quaestionum seges, neque apta partium dispositio, neque optima procedendi ratio, neque principiorum firmitas aut argumentorum robur, neque dicendi perspicuitas aut proprietas, neque abstrusa quaeque explicandi facilitas desideretur.

Illud etiam accedit, quod philosophicas conclusiones angelicus Doctor speculatus est in rerum rationibus et principiis, quae quamlatissime patent, et infinitarum fere veritatum semina suo velut gremio concludunt, a posterioribus magistris opportuno tempore et uberrimo cum fructu aperienda. Quam philosophandi rationem cum in erroribus refutandis pariter adhibuerit,

illud a se ipse impetravit, ut et superiorum temporum errores omnes unus debellarit, et ad profligandos, qui perpetua vice in posterum exoriturum sunt, arma invictissima suppeditarit. — Praeterea rationem, ut par est, a fide ap-prime distinguens, utramque tamen amice consocians, utriusque tum iura conservavit, tum dignitati consuluit, ita quidem ut ratio ad humanum fastigium Thomae pennis evecta, iam fere nequeat sublimius assurgere; neque fides a ratione fere possit plura aut validiora adiumenta praestolari, quam quae iam est per Thomam consecuta.

Has ob causas, doctissimi homines, superioribus praesertim aetatibus, theologiae et philosophiae laude praestantissimi, conquisitis incredibili studio Thomae voluminibus immortalibus, angelicae sapientiae eius sese non tam excolendos, quam penitus innutriendos tradiderunt. — Omnes prope conditores et legiferos Ordinum religiosorum iussisse constat sodales suos, doctrinis S. Thomae studere et religiosius haerere, cauto, ne cui eorum impune liceat a vestigiis tanti viri vel minimum discedere. Ut Dominicanam familiam praetereamus, quae summo hoc magistro iure quodam suo gloriatur, ea lege teneri Benedictinos, Carmelitas, Augustinianos, Societatem Iesu, aliosque sacros Ordines complures, statuta singulorum testantur.

Atque hoc loco magna cum voluptate provolat animus ad celeberrimas illas, quae olim in Europa floruerunt, Academiis et Scholas, Parisiensem nempe, Salmantinam, Complutensem, Duacenam, Tolosanam, Lovaniensem, Patavinam, Bononiensem, Neapolitanam, Coimbricensem, aliasque permultas. Quarum Academiarum nomen aetate quodammodo crevisse, rogatasque sententias, cum graviora agerentur negotia, plurimum in omnes partes valuisse, nemo ignorat. Iamvero compertum est, in magnis illis humanae sapientiae domiciliis, tamquam in suo regno, Thomam consedissem principem; atque omnium vel doctorum vel auditorum animos miro consensu in unius angelici Doctoris magisterio et auctoritate conquiescisse.

Sed, quod pluris est, Romani Pontifices Praedecessores Nostri sapientiam Thomae Aquinatis singularibus laudum praeconiis, et testimoniis amplissimis prosecuti sunt. Nam Clemens VI. (Bulla *In Ordine*), Nicolaus V. (Breve ad FF. Ord. Praed. 1451), Benedictus XIII (Bulla *Pretiosus*), aliique testantur, admirabili eius doctrina universam Ecclesiam illustrari; S. Pius V. (Bulla *Mirabilis*) vero fatetur eadem doctrina haereses confusas et convictas dissipari orbemque universum a pestiferis quotidie liberari erroribus; alii cum Clemente XII. (Bulla *Verbo Dei*), uberrima bona ab eius scriptis in Ecclesiam universam dimanasse, Ipsumque eodem honore colendum esse affirmant, qui summis Ecclesiae doctoribus, Gregorio, Ambrosio, Augustino et Hieronymo defertur; alii tandem S. Thomam proponere non dubitarunt Academiiis et magnis Lyceis exemplar et magistrum, quem tuto pede sequerentur. Qua in re memoratu dignissima videntur B. Urbani V. verba ad Academiam Tolosanam: *Volumus et tenore praesentium vobis iniungimus, ut B. Thomae doctrinam tamquam veridicam et catholicam sectemini, eandemque studeatis totis viribus ampliare* (Constit. 5.^a dat. die 3 Aug. 1368 ad Cancell. univ. Tolos.). Urbani autem exemplum Innocentius XII. (Litt. in form. Brevis, die 6 Februarii 1694), in Lovaniensi studiorum Universitate, et Benedictus XIV. (Litt. in form. Brevis, die 21 Aug. 1752), in Collegio Dionysiano Granatensium renoverunt. — His vero Pontificum maximorum de Thoma Aquinate iudiciis, veluti cun.ulus, Innocentii VI. testimonium accedat: *Huius (Thomae) doctrina prae ceteris, excepta canonica, habet proprietatem verborum, modum di-*

centorum, veritatem sententiarum, ita ut numquam qui eam tenuerint, inveniantur a veritatis tramite deviasse; et qui eam impugnaverit, semper fuerit de veritate suspectus (Sermo de S. Thoma).

Ipsa quoque Concilia Oecumenica, in quibus eminet lectus ex toto orbe terrarum flos sapientiae, singularem Thomae Aquinati honorem habere perpetuo studuerunt. In Conciliis Lugdunensi, Viennensi, Florentino, Vaticano, deliberationibus et decretis Patrum interfuisse Thomam et pene praefuisse dixeris, adversus errores Graecorum, haereticorum et rationalistarum ineluctabili vi et faustissimo exitu decertantem. — Sed haec maxima est et Thomae propria, nec cum quopiam ex doctoribus catholicis communicata laus, quod Patres Tridentini, in ipso medio conclavi ordini habendo, una cum divinae Scripturae codicibus et Pontificum Maximorum decretis *Summam* Thomae Aquinatis super altari patere voluerunt, unde consilium, rationes, oracula peterentur.

Postremo haec quoque palma viro incomparabili reservata videbatur, ut ab ipsis catholici nominis adversariis obsequia, praeconia, admirationem extorqueret. Nam exploratum est, inter haereticarum factionum duces non defuisse, qui palam profiterentur, sublata semel e medio doctrina Thomae Aquinatis, se facile posse *cum omnibus* catholicis doctoribus *subire certamen et vincere, et Ecclesiam dissipare* (Beza, Bucerus). — Inanis quidem spes, sed testimonium non inane.

His rebus et causis, Venerabiles Fratres, quoties respicimus ad bonitatem, vim preclarasque utilitates eius disciplinae philosophicae, quam maiores nostri adamarunt, iudicamus temere esse commissum, ut eidem suus honos non semper, nec ubique permanserit: praesertim cum philosophiae scholasticae et usum diuturnum et maximorum virorum iudicium, et, quod caput est, Ecclesiae suffragium favisse constaret. Atque in veteris doctrinae locum nova quaedam philosophiae ratio hac illac successit, unde non ii percepti sunt fructus optabiles ac salutare, quos Ecclesia et ipsa civilis societas maluissent. Adnitentibus enim Novatoribus saeculi XVI., placuit philosophari citra quempiam ad fidem respectum, petita dataque vicissim potestate quaelibet pro lubitu ingenioque excogitandi. Qua ex re pronum fuit, genera philosophiae plus aequo multiplicari, sententiasque diversas atque inter se pugnantem oriri etiam de iis rebus, quae sunt in humanis cognitionibus praecipuae. A multitudine sententiarum ad haesitationes dubitationesque persaepe ventum est: a dubitationibus vero in errorem quam facile mentes hominum delabantur, nemo est qui non videat. — Hoc autem novitatis studium, cum homines imitatione trahantur, catholicorum quoque philosophorum animos visum est alicubi pervasisse; qui patrimonio antiquae sapientiae posthabito, nova moliri, quam vetera novis augere et perficere maluerunt, certe minus sapienti consilio, et non sine scientiarum detrimento. Etenim multiplex haec ratio doctrinae, cum in magistrorum singulorum auctoritate arbitrioque nitatur, mutabile habet fundamentum, eaque de causa non firmam atque stabilem neque robustam, sicut veterem illam, sed nutantem et levem facit philosophiam. Cui si forte contingat, hostium impetu ferendo vix parem aliquando inveniri, eius rei agnoscat in seipsa residere causam et culpam. — Quae cum dicimus, non eos profecto improbanus doctos homines atque solertes, qui industriam et eruditionem suam, ac novorum inventorum opes ad excolendam philosophiam afferunt: id enim probe intelligimus ad incrementa doctrinae pertinere. Sed magnopere cavendum est, ne in illa industria atque

eruditione tota aut praecipua exercitatio versetur. — Et simili modo de sacra Theologia iudicetur; quam multiplici eruditionis adiumento iuvari atque illustrari quidem placet, sed omnino necesse est, gravi Scholasticorum more tractari, ut, revelationis et rationis coniunctis in illa viribus, *invictum fidei propugnaculum* (Sixtus V., Bulla cit.) esse perseveret.

Optimo itaque consilio cultores disciplinarum philosophicarum non pauci, cum ad instaurandam utiliter philosophiam novissime animum adiecerint, praeclaram Thomae Aquinatis doctrinam restituere, atque in pristinum decus vindicare studuerunt et student. Pari voluntate plures ex ordine Vestro, Venerabiles Fratres, eandem alacriter viam esse ingressos, magna cum animi Nostri laetitia cognovimus. Quos cum laudamus vehementer, tum hortamur, ut in suscepto consilio permaneant: reliquos vero omnes ex Vobis singulatim monemus, nihil Nobis esse antiquius et optabilius, quam ut sapientiae rivos purissimos, ex Angelico Doctore iugi et praedivite vena dimanantes, studiosae iuventuti large copioseque universi praebentis.

Quae autem faciunt, ut magno id studio velimus, plura sunt. — Principio quidem, cum in hac tempestate nostra, machinationibus et astu fallacis cuiusdam sapientiae, christiana fides oppugnari soleat, cuncti adolescentes, sed ii nominatim qui in Ecclesiae spem succrescunt, pollenti ac robusto doctrinae pabulo ob eam causam enutriendi sunt, ut viribus validi, et copioso armorum apparatu instructi, mature assuescant causam religionis fortiter et sapienter agere, *parati semper*, secundum Apostolica monita, *ad satisfactionem omnipotentis rationem de ea, quae in nobis est, spe* (I. Petri III. 15), et *exhortari in doctrina sana, et eos qui contradicunt, arguere* (Tit. I. 9). — Deinde plurimi ex iis hominibus qui, abalienato a fide animo, instituta catholica oderunt, solam sibi esse magistram ac ducem rationem profitentur. Ad hos autem sanandos, et in gratiam cum fide catholica restituendos, praeter supernaturale Dei auxilium, nihil esse opportunius arbitramur, quam solidam Patrum et Scholasticorum doctrinam, qui firmissima fidei fundamenta, divinam illius originem, certam veritatem, argumenta quibus suadetur, beneficia in humanum genus collata, perfectamque cum ratione concordiam tanta evidentia et vi commonstrant, quanta flectendis mentibus vel maxime invitis et repugnantibus abunde sufficiat.

Domestica vero, atque civilis ipsa societas, quae ob perversarum opinionum pestem quanto in discrimine versetur, universi perspicimus, profecto pacatior multo et securior consisteret, si in Academiis et Scholis sanior traderetur, et magisterio Ecclesiae conformior doctrina, qualem Thomae Aquinatis volumina complectuntur. Quae enim de germana ratione libertatis, hoc tempore in licentiam abeuntis, de divina cuiuslibet auctoritatis origine, de legibus earumque vi, de paterno et aequo summorum Principum imperio, de obtemperacione sublimioribus potestatibus, de mutua inter omnes caritate; quae scilicet de his rebus et aliis generis eiusdem a Thoma disputantur, maximum atque invictum robur habent ad evertenda ea iuris novi principia, quae pacato rerum ordini et publicae saluti periculosa esse dignoscuntur. — Demum cunctae humanae disciplinae spem incrementi praecipere, plurimumque sibi debent praesidium polliceri ab hac, quae Nobis est proposita, disciplinarum philosophicarum instauracione. Etenim a philosophia, tamquam a moderatrice sapientia, sanam rationem rectumque modum bonae artes mutuari, ab eaque, tamquam vitae communi fonte, spiritum haurire consueverunt. Facto et constanti experientia comprobatur, artes liberales tunc maxime

floruisse, cum incolumis honor et sapiens iudicium philosophiae stetit; neglectas vero et prope oblitteratas iacuisse, inclinata atque erroribus vel ineptiis implicita philosophia. — Quapropter etiam physicae disciplinae, quae nunc tanto sunt in pretio, et tot praeclare inventis, singularem ubique cient admirationem sui, ex restituta veterum philosophia non modo nihil detrimenti, sed plurimum praesidii sunt habiturae. Illarum enim fructuosae exercitationi et incremento non sola satis est consideratio factorum, contemplatioque naturae; sed, cum facta constiterint, altius assurgendum est, et danda solerter opera naturis rerum corporearum agnoscendis, investigandisque legibus, quibus parent, et principiis, unde ordo illarum, et unitas in varietate, et mutua affinitas in diversitate proficiscuntur. Quibus investigationibus mirum quantam philosophia scholastica vim et lucem, et openi, est allatura, si sapienti ratione tradatur.

Qua in re et illud monere iuvat, nonnisi per summam iniuriam eidem philosophiae vitio verti, quod naturalium scientiarum profectui et incremento adversetur. Cum enim Scholastici, sanctorum Patrum sententiam secuti, in Anthropologia passim tradiderint, humanam intelligentiam nonnisi ex rebus sensibilibus ad noscendas res corpore materiaque carentes evehi, sponte sua intellexerunt, nihil esse philosopho utilius, quam naturae arcana diligenter investigare, et in rerum physicarum studio diu multumque versari. Quod et facto suo confirmarunt: nam S. Thomas, B. Albertus Magnus, aliique Scholasticorum principes, non ita se contemplationi philosophiae dederunt, ut non etiam multum operae in naturalium rerum cognitione collocarint: imo non pauca sunt in hoc genere dicta eorum et scita, quae recentes magistri probent, et cum veritate congruere fateantur. Praeterea, hac ipsa aetate, plures ique insignes scientiarum physicarum doctores palam aperteque testantur, inter certas ratasque recentioris Physicae conclusiones, et philosophica Scholae principia nullam veri nominis pugnam existere.

Nos igitur, dum edicimus, libenti gratoque animo excipiendum esse quidquid sapienter dictum, quicquid utiliter fuerit a quopiam inventum atque excogitatum; Vos omnes, Venerabiles Fratres, quam enixe hortamur, ut ad catholicae Fidei tutelam et decus, ad societatis bonum, ad scientiarum omnium incrementum auream sancti Thomae sapientiam restituatis, et quam latissime propagetis. Sapientiam sancti Thomae dicimus: si quid enim est a doctoribus Scholasticis vel nimia subtilitate quesitum, vel parum considerate traditum, si quid cum exploratis posterioris aevi doctrinis minus cohaerens, vel denique quoquo modo non probabile, id nullo pacto in animo est aetati nostrae ad imitandum proponi. — Ceterum, doctrinam Thomae Aquinatis studeant magistri, a Vobis intelligenter lecti, in discipulorum animos insinuare; eiusque prae ceteris soliditatem atque excellentiam in perspicuo ponant. Eamdem Academiae a Vobis institutae aut instituendae illustrent ac tueantur, et ad grassantium errorum refutationem adhibeant. — Ne autem supposita pro vera, neu corrupta pro sincera bibatur, providete ut sapientia Thomae ex ipsis eius fontibus hauriatur, aut saltem ex iis rivis, quos ab ipso fonte deductos, adhuc integros et illimes decurrere certa et concors doctorum hominum sententia est: sed ab iis, qui exinde fluxisse dicuntur, re autem alienis et non salubribus aquis creverunt, adolescentium animos arcendos curate.

Probe autem novimus conatus Nostros irritos futuros, nisi communia cepta, Venerabiles Fratres, Ille secundet, qui *Deus scientiarum* in divinis eloquiis

(I. Reg. II. 3), appellatur; quibus etiam monemur, *omne datum optimum et omne donum perfectum desursum esse, descendens a Patre luminum* (Iac. I. 17). Et rursus: *Si quis indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, et non improperat; et dabitur ei* (Ibid. 5). — Igitur hac quoque in re exempla sequamur Doctoris Angelici, qui numquam se lectioni aut scriptioni dedit, nisi propitiato precibus Deo; quique candide confessus est, quidquid sciret, non tam se studio aut labore suo sibi peperisse, quam divinitus accepisse: ideoque humili et concordi obsecratione Deum simul omnes exoremus, ut in Ecclesiae filios spiritum scientiae et intellectus emittat, et aperiat eis sensum ad intelligendam sapientiam. Atque ad uberiores percipiendos divinae bonitatis fructus, etiam B. Virginis Mariae, quae sedes sapientiae appellatur, efficacissimum patrociniū apud Deum interponite; simulque deprecatores adhibete purissimum Virginis Sponsū B. Iosephum, et Petrum ac Paulum Apostolos maximos, qui orbem terrarum, impura errorum lue corruptum, veritate renovarunt, et caelestis sapientiae lumine compleverunt.

Denique divini auxilii spe freti, et pastorali Vestro studio confisi, Apostolicam Benedictionem, coelestium munerum auspiciem et singularis Nostrae benevolentiae testem, Vobis omnibus, Venerabiles Fratres, universoque Clero et Populo singulis commisso peramanter in Domino impertimur.

Datum Romae apud S. Petrum, die 4 Augusti anni 1879, Pontificatus Nostri anno secundo.

LEO PP. XIII.

DE ACADEMIA
SANCTI THOMAE AQUINATIS
ROMAE INSTITUENDA

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS
DIVINA PROVIDENTIA
PAPAE XIII
LITTERAE

AD EMINENTISSIMUM AC REVERENDISSIMUM DOMINUM
ANTONINUM EPISCOPUM PRAENESTINUM S. R. E. CARD. DE LUCA
SACRO CONSILIO STUDIIS REGUNDIS PRAEFECTUM.

*Venerabili Fratri Nostro ANTONINO Episcopo Praenestino S. R. E. Cardinali
DE LUCA Sacro Consilio Studiis Regundis Praefecto LEO PP. XIII. Venerabilis Frater Noster Salutem et Apostolicam Benedictionem.*

Iam pridem considerando experiendoque intelleximus, teterrimum quod adversus Ecclesiam ipsamque humanam societatem modo geritur bellum, citius feliciusque, opitulante Deo, componi non posse, quam rectis sciendi agendique principiis per philosophicas disciplinas ubilibet restitutis; ideoque ad summam totius causae pertinere, sanam solidamque ubique locorum reflorescere philosophiam. Litteras idcirco Encyclicas ad universos catholici orbis Antistites nuper dedimus, quibus pluribus ostendimus, huius generis utilitatem non esse alibi quaerendam, quam in philosophia christiana a priscis Ecclesiae Patribus procreata et educta, quae Fidei catholicae non modo maxime convenit, sed etiam defensionis et luminis utilia adiumenta praebet. Eam ipsam, decursu aetatum, magnis fecundam fructibus, a S. Thoma Aquinate, summo Scholasticorum Magistro, quasi hereditario iure acceptam commemoravimus; in eaque ordinanda, illustranda et augenda mentis illius vim virtutemque sic enituisse, ut cognominis sui mensuram Angelicus Doctor cumulate implere videatur. Maiorem autem in modum Episcopos hortati sumus ut, collatis Nobiscum viribus, excitare aggrediantur motam gradu et prope collapsam philosophiam illam veterem, Scholisque catholicis redonantam, in sede honoris pristini collocare.

Nec mediocrem animi laetitiam ex eo percepimus, quod Litterae illae Nostrae, divina ope favente, primum ubique obsequium et singularem animorum assensum nactae sunt. Cuius rei testimonium Nobis luculentum im-

pertinent plures Episcoporum ad Nos ex Italia praesertim, ex Gallia, Hispania, Hibernia, perlatae epistolae, sive singulares, sive plurium eiusdem provinciae vel gentis communes, egregia animi sensa praeferentes. Nec doctorum hominum suffragium defuit, ultro et reverenter datum, cum insignes eruditorum Academiae eundem plane ac Sacrorum Antistites, animum Nobis scripto declaraverint. — In his autem litteris placet maxime obsequium auctoritati Nostrae et huic Apostolicae Sedi praestitum; placent mens et iudicia ab auctoribus prolata. Una est enim omnium vox, una sententia, notari et tuto designari Litteris illis Nostris, quo tandem loco sit praesentium malorum radix, et unde petenda remedia. Omnes consentiunt humanam rationem, si a divina fidei auctoritate discesserit, dubitationum fluctibus et praesentissimis errorum periculis esse propositam; haec autem pericula facile evasuram, si ad catholicam philosophiam homines perfugerint.

Quamobrem, Venerabilis Frater Noster, illud Nobis est magnopere in optatis, ut S. Thomae doctrinae, fidei veritati apprime conformis, cum in omnibus catholicis Athenaeis quamprimum reviviscat, tum maxime in hac Urbe principe catholici nominis; quae ob eam causam, quod est sedes Pontificis Maximi, debet optimarum doctrinarum laude ceteris antecellere. — Huc accedit quod Romam, catholicae unitatis centrum, soleant adolescentes ex omni terrarum loco frequentes celebrare, nullibi, quam penes augustam B. Petri cathedram, germanam incorruptamque sapientiam satius hausturi. Itaque si philosophiae christianae, quam diximus, largiter hinc copia defluerit, non unius Urbis finibus conclusa tenebitur, sed ad omnes populos, velut abundantissimus annis, manabit.

Sic igitur primo loco curavimus, ut in Seminario Romano, in Lyceo Gregoriano, in Urbaniano aliisque Collegiis, Nostrae adhuc auctoritati obnoxiiis, philosophicae disciplinae secundum mentem et principia Doctoris Angelici, enucleate dilucide copiose tradantur atque excolantur. Et maxime in hoc omnem vigilare curam et contentationem doctorum volumus, ut quas ipsi doctrinae opes ex voluminibus sancti Thomae diligenter collegerint, easdem explicando, dilatando, suaviter et fructuose auditoribus impertiant.

Sed praeterea quo magis haec studia vigeant et floreat, curandum est, ut amatores philosophiae Scolasticae in eius gratiam sedulo, quod possunt, enitentur; maxime autem in societates coeant, coetusque identidem habeant, in quibus studiorum suorum fructus singuli in medium adducant, et in communem afferant utilitatem.

Haec autem iudicia mentemque Nostram Tecum communicare volumus, Venerabilis Frater Noster, qui sacro Consilio praees studiis disciplinarum regendis, certa spe freti, nec industriam, nec prudentiam Tuam hac in re Nobis defuturam. — Te profecto non latet doctorum hominum coetus sive Academias, nobilissimas veluti palaestras fuisse, in quibus viri ingenio peracri et doctrina praestantes cum se ipsi utiliter exerceant de maximis scribentes ac disputantes, tum adolescentes erudirent, magno cum scientiarum incremento. Ex hoc optimo more institutoque iungendi vires et intelligentiae lumina conferendi, extiterunt illustria Doctorum collegia, alia pluribus simul disciplinis addicta, alia singularibus. Vivax fama et gloria eorum permansit, quae, Romanis Pontificibus non uno nomine faventibus, ubique floruerunt, ut in hac Italia nostra, Bononiae, Patavii, Salerni, et alibi alia. — Cum igitur tanta fuerit laus et utilitas in voluntariis hisce hominum coetibus ad excellendas perpoliendasque disciplinas coeuntium, cumque eius utilitatis et laudis

plurimum adhuc supersit, certum Nobis est eodem uti praesidio, quo consilia Nostra plenius perficiamus. — Scilicet auctores sumus, ut coetus Academicus in urbe Roma instituat, qui S. Thomae Aquinatis nomine et patronatu insignis, eo studia industriamque convertat, ut eius opera explanet, illustret; placita exponat et cum aliorum philosophorum sive veterum sive recentium placitis conferat; vim sententiarum earumque rationes demonstret; salutarem doctrinam propagare, et ad grassantium errorum refutationem recensque inventorum illustrationem adhibere contendat. — Idcirco Tibi, Venerabilis Frater Noster, cuius perspecta habemus ornamenta doctrinae, celeritatem ingenii, studiumque rerum omnium quae ad humanitatem pertinent, id negotii damus, ut propositum Nostrum exequaris. Interim rem altius consideres; cumque rationem excogitaveris quae consiliis Nostris opportune respondeat, litteris expressam Nobis inspiciendam subiicies, ut probemus et auctoritate Nostra muniamus.

Demum quo latius spargatur ac disseminetur Angelici Doctoris sapientia, constituimus omnia eius opera de integro in lucem edere, exemplo S. Pii V. Decessoris Nostri, rerum gestarum gloria et vitae sanctitate praeclari; cui quidem in ea re tam felix contigit exitus, ut Thomae exemplaria, iussu illius evulgata, permagni sint apud viros doctos, summoque studio requirantur. Verum quanto plus editio illa est rara, tanto magis alia desiderari coepta, quae nobilitate ac praestantia cum Piana comparari possit. Ceterae enim cum veteres tum recentiores, partim quod non omnia S. Thomae scripta exhibeant, partim quod optimorum eius interpretum atque explanatorum careant commentariis, partim quod minus diligenter adornatae sint, non omne tulisse punctum videntur. Certa autem spes est, huiusmodi necessitati consultum iri per novam editionem quae cuncta omnino sancti Doctoris scripta complectatur, omnino quoad fieri poterit, formis litterarum expressa, accurateque emendata; iis etiam adhibitis codicum manu scriptorum subsidiis, quae aetate hac nostra in lucem et usum prolata sunt. Coniunctim vero edendas curabimus clarissimorum eius interpretum, ut Thomae de Vio Cardinalis Caietani et Ferrariensis, lucubrationes, per quas, tamquam per uberes rivulos, tanti viri doctrina decurrit. — Obversantur quidem animo rei gerendae cum magnitudo, tum difficultas; nec tamen deterrent quominus ad eam magna cum alacritate quamprimum aggrediamur. Confidimus enim in re tam gravi, quae ad commune Ecclesiae bonum magnopere pertinet, adfore Nobis divinam opem et concursus Episcoporum studium, et prudentiam atque industriam Tuam, spectatam iam et diu cognitam.

Interim praecipuae dilectionis testem, Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater Noster, ex intimo cordis affectu impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die 15 octobris an. 1879, Pontificatus Nostri anno secundo.

LEO PP. XIII.

DE SANCTO THOMA AQUINATE
PATRONO COELESTI STUDIORUM OPTIMORUM
COOPTANDO

LEO PP. XIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Cum hoc sit et natura insitum et ab Ecclesia catholica comprobatum, ut a viris sanctitate praeclaris patrocinium, ab excellentibus autem perfectisque in aliquo genere exempla ad imitandum homines exquirant; idcirco Ordines religiosi non pauci, Lycea, coetus litteratorum, Apostolica Sede approbante, iamdiu magistrum ac patronum sibi sanctum Thomam Aquinatem esse voluerunt, qui doctrina et virtute, solis instar, semper eluxit. Nostris vero temporibus, aucto passim studio doctrinarum eius, plurimi extiterunt, qui peterent, ut cunctis ille Lyceis, Academiis, et scholis gentium catholicarum, huius Apostolicae Sedis auctoritate, patronus assignaretur. Hoc quidem optare se plures Episcopi significarunt, datis in id litteris cum singularibus tum communibus: hoc pariter studuerunt multarum Academiarum sodales et collegia doctorum supplice atque humili obsecratione deposcere. — Quorum omnium incensas desiderio preces cum differre visum esset, ut productione temporis auferentur, idonea ad rem opportunitas accessit ab Encyclicis Litteris Nostris *De philosophia christiana ad mentem s. Thomae Aquinatis Doctoris Angelici in scholis catholicis instauranda*, quas superiore anno hoc ipso die publicavimus. Etenim Episcopi, Academiae, doctores decuriales Lyceorum, atque ex omni terrarum regione cultores artium optimarum se Nobis dicto audientes et esse et futuros una pene voce et consentientibus animis testati sunt: imo velle se in tradendis philosophicis ac theologicis disciplinis sancti Thomae vestigiis penitus insistere; sibi enim non secus ac Nobis, exploratum esse affirmant, in doctrinis Thomisticis eximiam quandam inesse praestantiam, et ad sananda mala, quibus nostra premitur aetas, vim virtutemque singularem. Nos igitur, qui diu multumque cupimus, florere scholas disciplinarum universas tam excellenti magistro in fidem et clientelam commendatas, quoniam tam clara et testata sunt communia omnium desideria, maturitatem advenisse censemus discernendi, ut Thomae Aquinatis immortale decus novae huius accessione laudis cumuletur.

Hoc est autem caussarum, quibus permovemur, caput et summa: eminere inter omnes sanctum Thomam, quem in variis scientiarum studiis, tamquam exemplar, catholici homines intueantur. Et sane praeclara lumina animi et ingenii, quibus ad imitationem sui iure vocet alios, in eo sunt omnia: doctrina uberrima, incorrupta, apte disposita; obsequium fidei et cum veritatibus divinitus traditis mira consensio; integritas vitae cum splendore virtutum maximarum.

Doctrina quidem est tanta, ut sapientiam a veteribus defluentem, maris instar, omnem comprehendat. Quidquid est vere dictum aut prudenter disputatum a philosophis ethnicorum, ab Ecclesiae Patribus et Doctoribus, a summis viris qui ante ipsum floruerunt, non modo ille penitus dignovit, sed auxit, perfecit, digessit tam luculenta perspicuitate formarum, tam accurata disserendi ratione, et tanta proprietate sermonis, ut facultatem imitandi posteris reliquisse, superandi potestatem ademisse videatur. Atque illud est permagnum, quod eius doctrina, cum instructa sit atque apparata principiis latissime patentibus, non ad unius dumtaxat, sed ad omnium temporum necessitates est apta, et ad pervincendos errores perpetua vice renascentes maxime accommodata. Eadem vero, sua se vi et ratione confirmans, invicta consistit, atque adversarios terret vehementer.

Neque minoris aestimanda, christianorum praesertim hominum iudicio, rationis et fidei perfecta convenientia. Evidenter enim sanctus Doctor demonstrat, quae ex rerum genere naturalium vera sunt, ab iis dissidere non posse, quae Deo auctore, creduntur; quamobrem sequi et colere fidem christianam, non esse humilem et minime generosam rationis servitutem, sed nobile obsequium, quo mens ipsa iuvatur et ad sublimiora eruditur; denique intelligentiam et fidem a Deo ambas proficisci, non simultatum secum exercendarum causa, sed ut sese amicitiae vinculo colligatae mutuis officiis tueantur. — Cuius convenientiae mirabilisque concordiae cunctis beati Thomae scriptis expressa imago perspicitur. In iis enim excellit atque eminent modo intelligentia, quae quod vult, fide praeunte, consequitur in pervestigatione naturae; modo fides, quae rationis ope illustratur ac defenditur, sic tamen, ut suam quaeque inviolate teneat et vim et dignitatem; atque, ubi res postulat, ambae quasi foedere icto ad utriusque inimicos debellandos coniunguntur. Ac si magnopere semper interfuit, firmam rationis et fidei manere concordiam, multo magis post saeculum XVI. interesse existimandum est; quoniam per id tempus spargi semina coeperunt finem et modum transeuntis libertatis, quae facit ut humana ratio divinam auctoritatem aperte repudiet, armisque a philosophia quaesitis religiosas veritates pervellat atque oppugnet.

Postremo Angelicus Doctor non est magis doctrina, quam virtute et sanctitate magnus. Est autem virtus ad periclitandas ingenii vires adipiscendamque doctrinam praeparatio optima; quam qui negligunt, solidam fructuosamque sapientiam falso se consecuturos putant, propterea quod *in malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdilo peccatis*.^{*} Ista vero comparatio animi, quae ab indole virtutis proficiscitur, in Thoma Aquinate extitit non modo excellens atque praestans, sed plane digna, quae aspectabili signo divinitus consignaretur. Etenim cum maximam voluptatis illecebram victor evasisset, hoc veluti praemium fortitudinis tulit a Deo pud-

* Sap. I. 4.

cissimus adolescens, ut lumbos sibi arcanum in modum constringi, atque una libidinis faces exstingui sentiret. Quo facto, perinde vixit, ac esset ab omni corporis contagione seiunctus, cum ipsis angelicis spiritibus non minus innocentia, quam ingenio comparandus.

His de causis dignum prorsus Angelicum Doctorem iudicamus, qui praestes tutelaris studiorum cooptetur. Quod cum libenter facimus, tum illa Nos consideratio movet, futurum ut patrocinium hominis maximi et sanctissimi multum valeat ad philosophicas theologicasque disciplinas, summa cum utilitate reipublicae, instaurandas. Nam, ubi se scholae catholicae in disciplinam et clientelam Doctoris Angelici tradiderint, facile florebit sapientia veri nominis, firmis hausta principiis, ratione atque ordine explicata. Ex probitate doctrinarum probitas gignetur vitae cum privatae tum publicae: probe vivendi consuetudinem salus populorum, ordo, pacata rerum tranquillitas consequentur. — Qui in scientia rerum sacrarum elaborant, tam acriter hoc tempore lacessita, ex voluminibus sancti Thomae habituri sunt, quo fundamenta fidei christianae ample demonstrant, quo veritates supernaturales persuadeant, quo nefarios hostium impetus a religione sanctissima propulsent. Eaque ex re humanae disciplinae omnes non impediri aut tardari cursus suos, sed incitari augerique sentient; ratio vero in gratiam cum fide, sublatis dissidiorum causis, redibit, eamque in indagatione veri sequetur ducem. Demum quotquot sunt homines discendi cupidi, tanti magistri exemplis praeceptisque conformati, comparare sese integritate morum assuescent; nec eam rerum scientiam consecrabitur, quae a caritate seiuncta inflat animos et de via deflectit, sed eam quae sicut a *Patre luminum et scientiarum Domino* exordia capit, sic ad eum recta perducit.

Placuit autem hac super re sacri etiam Consilii legitimis ritibus cognoscendis perrogare sententiam; quam cum perspexerimus, dissentiente nemine, votis Nostris plane congruere, Nos ad gloriam omnipotentis Dei et honorem Doctoris Angelici, ad incrementa scientiarum et communem societatis humanae utilitatem, sanctum Thomam Doctorem Angelicum suprema auctoritate Nostra Patronum declaramus Universitatum studiorum, Academicarum, Lyceorum, scholarum catholicarum, atque uti talem ab omnibus haberi, coli, atque observari volumus, ita tamen ut sanctis coelitibus, quos iam Academiae aut Lycea sibi forte patronos singulares delegerint, suus honos suusque gradus etiam in posterum permanere intelligatur.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die IV. Augusti MDCCCLXXX. Pontificatus Nostri anno tertio.

THEODULPHUS CARD. MERTEL.

BREVE
SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI
LEONIS PAPAЕ XIII

DATUM

REV.^{MO} ET CLARISSIMO DOCTORI

FRANCISCO CAN.^O SATOLLI

PRAELATO DOMESTICO S. S.

ET S. THEOLOGIAE DOGMATICAE IN PONTIFICIO COLLEGIO DE PROPAGANDA FIDE

PROFESSORI EXIMIO

DE STUDIO SUMMAE THEOLOGICAE

LEO PAPA XIII.

Dilecte Fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Qui te, dilecte Fili, addictissimum jam noveramus doctrinae S. Thomae, quum adhuc Perusinam Ecclesiam regeremus, eaque de causa in almam hanc Urbem jussimus accedere, ubi a pluribus annis S. Theologiae tradendae operam navas, lubente gratoque animo accepimus a te praelectiones Theologicas, quas in discipulorum tuorum commodum hactenus edidisti. In iis autem vehementer consilium tuum laudamus, quod commentaria exhibes in ipsam S. Thomae Aquinatis Summam, ea mente ut auditores tui textum Angelici Doctoris e suis manibus excidere non patiantur. Sic enim et non aliter fiet ut genuina S. Thomae doctrina in scholis floreat, quod Nobis maxime cordi est. Illa enim docendi ratio quae in magistrorum singulorum auctoritate arbitrioque nititur, mutabile habet fundamentum, ex quo saepe sententiae diversae atque inter se pugnantes oriuntur, quae quum S. Doctoris mentem referre nequeunt, tum dissensiones fovent et concertationes, quae diutius jam catholicas scholas non sine magno scientiae christianae detrimento agitarunt. Optandum autem est ut praeceptores S. Theologiae, Tridentinos Patres imitati, Summam S. Thomae super cathedris suis patere velint, unde consilium, rationes et theologicas conclusiones petant. Ab his enim palaestris merito Ecclesia expectare poterit fortissimos milites ad proficiendos errores, ad rem catholicam defendendam. Quod ut tibi Deus copiose concedat, auspicem divinae gratiae apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae, apud S. Petrum, die XIX. Iunii, an. MDCCCLXXXVI.
Pontificatus Nostri nono.

EPISTOLA VIRI EMINENTISSIMI
JOSEPHI CARDINALIS PECCI

SACRO CONSILIO STUDIIS REGUNDIS PRAEFECTI

ad *Professorem* BENEDICTUM LORENZELLI
de editione.

Chiarissimo signor Professore,

L'edizione della *Somma Teologica* di S. Tommaso pubblicata dalla tipografia Forzani e C.^o ha incontrato il gradimento del S. Padre, come quella che, fatta sotto l'assistenza di Vostra Signoria, è riuscita molto commendevole per la non comune correttezza del testo, per la nitidezza de' caratteri, per la bontà della carta, per la comodità del formato, per la migliore disposizione degl'indici, ai quali viene opportunamente aggiunto un Lessico peripatetico-scolastico, e per la singolare tenuità del prezzo.

Ben fondata è quindi la speranza che siffatta edizione venga accolta con larghissimo favore, e che in tal guisa essa diventi un mezzo di facile diffusione delle dottrine di S. Tommaso, la cui schietta e profonda conoscenza per parte della gioventù studiosa è oggetto di costanti desideri e di cure continue dello stesso Sommo Pontefice LEONE XIII.

Mi è grato pertanto, affidare a Lei, egregio signor Professore, l'incarico di consegnare a chi ha avuto il bel pensiero di questa edizione, per tanti titoli assai pregevole, la Medaglia d'oro che qui unisco e che il S. Padre si è benignamente degnato di conferire come segno della Sovrana Sua soddisfazione pel merito intrinseco dell'edizione stessa.

Con sensi di particolare stima mi dico

Roma, 23 aprile 1887.

Suo devotissimo
GIUSEPPE Card. PECCI.

All'Ill.mo e Rev.mo Monsignore
Dot. **Benedetto Lorenzelli**,
Professore di Filosofia al Collegio di Propaganda Fide e Rettore del Collegio Boemo
in Roma.

(VERSIO).

Professor clarissime,

Editio *Summae Theologicae* S. Thomae, emissa nuper ex officina Forzanii et socii probata est Beatissimo Patri, quippe quae, te dirigente, commendata admodum extitit ob emendationem haud mediocrem, litterarum nitorem, chartae densitatem, commodam librorum formam, ob ordinem indicum meliorem, quibus opportune adiectum est Lexicon quoddam peripateticum et scholasticum, ob pretii quoque tenuitatem. Ex quo sperare merito licet fore ut huiusmodi editio gratiam habeat amplissimam, eademque optimum adiuventum praestitura sit ad proferendas latius doctrinas eiusdem S. Thomae; quas ut studiosa iuventus pure penitusque addiscat est summopere in votis et curis LEONIS XIII P. M.

Mihi igitur gaudeo, Professor egregie, hoc tibi committere ut ei qui editionem istam tot de causis probabilem excogitavit fovitque nomisma aureum heic inclusum tradas, quod Beatissimus Pater perbenigne donavit ad testandum quam gratam habuerit talis editionis praestantiam.

Cum sensibus peculiaris aestimationis sum

Romae, IX cal. mai. MDCCCLXXXVII.

Tibi dev.mus
JOSEPHUS Cardinalis PECCI.

Ill.mo et R.mo Domino
Doctori **Benedicto Lorenzelli**,
Philosophiae Professore in Collegio de Propaganda Fide et Rectori Collegii Bohemorum
in Urbe.

Imprimatur.

Fr. RAPHAËL PIEROTTI O. P.

S. P. A. Magister.

